

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్).

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

		రూ.	ఆ.	పై.
తనిళ్ళోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము	...	3	౪	౦
భారతాదితనిళ్ళోకమ్ ,, ,,	...	౦	౫	౦
రామచరమణ్ణోకమ్ ,, ,,	...	౦	3	౦
దుష్కరణ్ణోకటిప్పణి	...	౦	౫	౦
శాణ్డిల్లివిళిప్ప పరమభక్తశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౧	౨	౦
ముతల్ తిరువందాళి ,, అరుమ్బదప్రతిపదసహితము	...	౧	3	౦
ఇరందామ్ తిరువందాళి ,, ,,	...	౦	౧౨	౦
మూన్డామ్ తిరువందాళి ,, ,,	...	౦	౧౨	౦
నాన్దుకన్ తిరువందాళి ,, ,,	...	౦	౧౪	౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉరై ప్రతిపద				
తాత్పర్యసహితము	...	౪	౮	౦
తిరువాళిరియమ్ సవ్యాఖ్యానము అరుమ్బదసహితము-ప్రతిపద				
తాత్పర్యసహితము	...	౦	౬	౦
పెరియతిరువందాళి ,, సునిదడక-తి-తము	...	౦	౧౪	౮
తిరువెళ్ళు సూత్ గీరుత్తై ,, ,,	...	౦	౪	౦
శిఱియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౦	౯	౬
పెరియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౦	౧౫	౦
శ్రీవచనభూషణమ్ ,, ,,	...	3	౮	౦

ఈగ్రంథములు మట్టకాయితములలో సగంచాజ్జీకి నివ్వబడును.

యమకరత్నాకరమును ఇరామానుజనూత్ గొన్దాతీయు అచ్చగుచున్నవి.

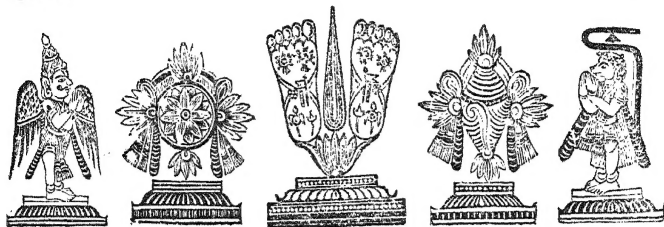
ఈగ్రంథము సీసభచందాదారులచే శిపార్సుచేయబడువారికి మాత్రము ౨౫౦ కాపీలవఱకు సగంచాజ్జీకి నివ్వబడును, అనఁగా గ్లాసురు ౧-౧౨ చొప్పునను రప్పరు ౦ - ౧౦ - చొప్పునను నివ్వబడును.

ఇట్లు,

కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్య,

కార్యదర్శి, ధనాధికారి,

నెం 3౧ - వెంకటాచలమొడలిపేధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్.

—❧—(0):❧—

పాతుత్తనియన్గళ్.

అట్టాకియమణవాళనరుళిచ్చెయ్తతు.

శ్రీశైలేలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।
యతీంద్రప్రపణంవందే రమ్యజామాతరంమునిమ్ ॥

అట్టానరుళిచ్చెయ్తతు.

లక్ష్మీనాథసమారమ్భం నాథయామునమధ్యమామ్
అస్తదాచార్యపర్యంతాం వందే గురుపరమ్పరామ్ ॥
యోనిత్యచుచ్యుత పదామ్బుజయుగ్గరుక్ష్
వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయమేనే ।
అస్తద్గురోర్భగవతోఽస్య దయైకసిన్ధోః
రామానుజస్యచరణౌశరణంప్రపద్యే ॥

ఆళవన్దారుళిచ్చెయ్తతు.

మాతా పితా యువతయస్తనయా పిభూతిః
సర్వం యదేవ నియమేన మదస్వయానామ్ ।
ఆవ్యస్య నః కులపతే ర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదక్షిణ్యుగళం వ్రణమామిముద్ధామ్ ॥

భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు.

భూతం సరస్వ మహదాహ్వయ భటనాథ
 శ్రీభక్తిసార కులశేఖర యోగినాహున్ ।
 భక్తాజ్ఞిరేణు పరకాల యతీంద్రిమిత్రాన్
 శ్రీమత్పరాంకుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్ ॥

— ❦ — (0) — ❦ —

రహస్యార్థసంప్రదాయ త్తనియన్తల్.
 మణవాళమామునికరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకగురుంగురుభిస్సహపూర్వైర్గు కురకులోత్తమదాసముదారమ్
 శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ ధీప్రశయానగురుంచభజేహమ్ ॥

ఈయణ్ణిమాధవపైరుమాళరరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే ।
 సంసారభోగిసద్దప్త జీవజీవాతవే నమః ॥

తిరువాయ్ మొట్టిప్పిత్తైయరుళిచ్చెయ్తతు.

లోకాచార్యకృపాపాత్రం క్షాణిన్యకులభూషణమ్ ।
 సమస్తాత్మగుణావాసం వస్తేకూరకులోత్తమమ్ ॥

మణవాళమామునికరుళిచ్చెయ్తతు.

నమశ్శ్రీశైలనాథాయ కు నీనగరజస్త్వనే ।
 ప్రసాదలబ్ధపరమప్రాప్య కైజ్జ్యర్యశాలినే ॥
 లోకాచార్యపదామ్భోజ రాజహంసాయితాస్తరమ్ ।

జ్ఞానవైరాగ్యజలధిం వస్తేసౌమ్యవరంగురుమ్ ।
 శ్రీజహ్వవదధీశదానమమలమశేషశాస్త్రవిదమ్ ।
 సుందరపరగురుకరుణాకన్దళిత జ్ఞానమద్దిరంకలయే ॥

అఘ్రికియమణవాళనరుళిచ్చెయ్తతు.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ ।
 యతీంద్రిప్రవణంవస్తే రమ్యజామాతరంఘునిమ్ ॥

§ ధీప్రశయానరయోగినమీడేవన్త పిన్బళ్ళూర్ శిలరసుపద్ధిక్కుమ్క్రమమ్.

శ్రీ వ చ న భూ షణ త్తని య స్తత్.

పురుషకారవైభవశ్చ సాధనస్యగౌరవమ్
తదధికారికృత్య మస్యసద్గురూపసేవనమ్!
హరిదయామహేతుకీం గురోరుసాయతాశ్చయో
వచనభూషణేనైవద జగద్గురుమితమాశ్రయే॥

సాక్షాఖిలద్రవిడసంస్కృతరూపవేద
సారార్థసజ్జిహమహరసవాక్యజాతమ్!
సర్వజ్ఞలోకగురునిర్మిత మార్యభోగ్యమ్
వందే సదా వచనభూషణదివ్యశాస్త్రమ్!

ఆకణ్ఠోత్కణ్ఠవైకుణ్ఠ ప్రియాణాంకణ్ఠభూషణమ్!
గురుణా జగతాముక్తం వ్యాప్తంవచనభూషణమ్॥

పేఱుతరువిక్కుమవళి తక్ పేరు మై యాఱు పేఱునాళిముఱ్ఱై యి
కూఱుకురువై ప్పనువల్ కోళి వత్తిలె నూఁకియి కు ర్కణ్ఠుల్ కోళి
మాటిల్ పుకట్టి నఱ్ఱు రువిక్ వణ్ణె మొడెలామ్ వ నబూషణము
తేటిడ నమక్కురుళిముడుమ్మెయై తెయవక్ కల్లోళి ర్కణ్ఠుల్ పుకట్టి

తిరుమామకళ తక్ శీరరు శీర్ ముమ్,
తిరుమాల్ తిరువడి శేర్ వత్తిన్ నెయ్యమ్,
అవ్వభియ్యభిన్దన వనై త్తిళ్ళున్ నెయ్యమ్,
మెయ్ వభియూన్ద్రయ మిగోర్ పెరుమైయ్యమ్,
ఆరణమ్ వల్లన రమరుమ్ నన్నెఱియైయ్యమ్,
నారణ తాళ తరునఱ్ఱురుసీలియ్యమ్,
శోతివానరుళ తూయమాకురువిక్
పాతమామలర్ పణిపవర్ తనైయ్యమ్.

తీతిల్ వానవర్ తేవనుయిర్ క్కళే
 యేతుమిన్ది యెడుక్కుప్పిడియైయుమ్,
 మన్నియవిన్బముమ్ మాకతియుమ్ కురు
 వెన్నునిలై పెఱు మిన్ పొరుళ్ తన్నెయుమ్
 అళైవిలా వేత మతనుళనై త్తెయుమ్
 వశనబూడణ వట్టియాలరుళియ
 మత్తెయవర్ శికామణి వణ్ పుకట్ ముడుమ్మై
 యితైయవ నెళ్ళో నేరులకారియన్
 తేమలర్ చ్చేవడి శిన్దైశెయ్ పవర్
 మానిల త్తిన్బమ తెయ్ తివాళ్ పవరే.

లోకాచార్యకృతే లోకహితే వచనభూషణే ।
 తత్త్వార్థదర్శినో లోకే తన్నిష్ఠాశ్చ సుదుర్లభాః॥
 జగదాచార్యరచితే శ్రీమద్వచనభూషణే ।
 తత్త్వజ్ఞానశ్చ తన్నిష్ఠాం దేహి నాథ యతీష్ఠ్రమే॥
 ఉలకాశిరియక్ తిరువడిక శేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శాన్ ముమ్మాతనుసన్దిక్కుమ్ తనియన్దళే

తోతిలులకాశిరియక్ కూరకులో త్తమతాతర్
 తీతిల్ తిరుమలై యాత్వోర్ శెఱ్ఱుఱ్ఱురవై మణివాళర్
 ఓతరియపుకట్ తిరునాపుడై యపిరాక్ తాతరుడక్
 పోతమణవాళమునిపొన్నడిక శ్ పోన్ మువనే॥

వాల్మీయుల కాశీరియన్ వాల్మీయనన్ మన్నుకులమ్
 వాల్మీముడుమ్మైయెన్నుమ్ మానకరమ్—వాల్మీ
 మనమ్ శూర్న్ స్తపేరిన్బమ్ మల్ కుమికునల్లార్
 ఇనమ్ శూర్న్ ద్విరుక్కుమిరుప్ప||

ఓతుముడుమ్మైయుల కాశీరియనరుళ్
 ఏతుమఱి వాత వెమ్మెరుమాన్ —నీతి
 వల్లువాచ్చిఱునల్లార్ మామత్తై యోన్ పాతమ్
 తొమ్మివార్ క్కువారాతుయర్.
 ప్పిళ్ళైలో కాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీవచనభూషణత్తుక్కు

పెరియజీయర్ తిరువాన్మలర్ న్దరుళియ

వ్యాఖ్యానత్రిక్ అవతారికై.

సకలవేదసజ్జిహమాన తిరుమన్రీత్తిల్, పదత్రయత్తాలుమ్
ప్రతిపాదిక్కుప్పడుకిఱ వాకారత్రయముమ్, సర్వాత్తసాధారణమాకై
యావే, (౧) “యత్ర యః ప్రథమజాయేపురాణాః” ఎన్నిఱ నిత్యసూరి

టిప్పణి—భగవద్వాచకమాన సకలశబ్దతైఅనియిల్ నిర్దేశితము-మజ్జిశాచరణార్థమాక.
(౨) “త్తైలోక్యరాజ్యం సకలం సీతాయా నాపుయత్కలామ్” ఎన్నిఱవిడత్తిర్, “సకల
శబ్దమ్ - స్వపర్యాయ విశ్వశబ్దపాచ్యరాన పెరుమాళై చ్చొల్లుకిఱతు” ఎన్నిఱ [తి-వా-
౬-౨-౬] ఈటిన్బడియే సకలశబ్దమ్ భగవద్వాచకమామ్. తిరుమన్రీమ్ సకలవేదసజ్జిహ
మాకై యావతు- (౩) “సర్వమప్రాక్షరాన్తస్థమ్” ఇత్యాదిప్పడియే, సకలవేదవిశానికార్యార్థ
ప్రతిపాదకమాయ్, తదపేక్షయాన్యూన పరిమాణమయిరుక్తైక్కు. ఆకారత్రయమావతు-
ఆనన్వార్జ్య శేషత్వ ఆనన్యశరణత్వ ఆనన్యభోగ్యత్వస్థిత్. ఇవాకారత్రయమ్ సర్వా
త్తసాధారణమాకై యావతు - [హరిత స్పృ] “దాసభూతాన్స్వతస్సర్వేహ్యత్సానః పర
మాత్మనః” ఎన్నిఱపడియే బద్ధముక్త నిత్యోకభుక్తు పౌష్టమయిరుక్తైక్కు. ముతలిల్
తిరుమన్రీత్తియైదుత్తతు-ఇగ్గ్రీనమ్ తిరుమన్రీ వివరణమెన్దైక్కాక. యత్రేత్యాదిక్కు-

(౧) యజు-అచ్చి-ప-౬౨. (౩)

(౨) రా-సు-౧౬-౧౪.

కళోపాతి, శుద్ధసత్వమాన పరమపదత్తిలే, నిత్యాసంజుచితజ్ఞాన
రాయ్కొణ్ణు, నిరస్తరభగవదనుభవజనిత నిరతిశయానస్త తృప్తరా
యిరుక్కెక్కు యోగ్యతైయుజ్జాయిరుక్కచ్చెయ్తేయమ్, (౧)
'అనాదిమాయయానుప్తః' ఎన్గటపడియే (౨) నిలతైలవద్దారువప్పివత్
దుర్వివేచ త్రిగుణ దురత్యయానాదిభగవన్తాయాటిగోహిత స్వప్రకాశ

యత్ర - ఎన్దపరమపదత్తిల్, పురాణాః - పురాపినపరాయ్, అతావతు-అనుభూ
తమాన భగవన్గణాదికలై అనుదినమభినవమాక అనుభవక్కుమవర్కకళాయ్, ప్రథమ
జాః - అనాదినిర్ధరాయ్, ఋషయః - సర్వవిషయసాక్షాత్కారముశ్శవర్కకళో ఇరుక్కి
తార్కకళో ఎన్దర్థమ్. "ఋషయః" ఎన్బతు- కాలవిషయ విశేషజ్ఞతైచ్చొల్లమైయాలే,
నిత్యాసంజుచిత జ్ఞానతైచ్చొల్లకీటతు. పరమపదమ్ శుద్ధసత్వమయ మెన్బతజ్ఞు (3)
'పశ్చిశక్తిమయేదివ్యేశుద్ధసత్వేశుభావహే' ఇత్యాదివచనమ్ప్రమాణమ్. (నిత్యేత్యాది)
నవిద్యతే సంజుచితమ్ - సజ్జీచః, యస్యతత్ అసంజుచితమ్, నిత్యంఅసంజుచి
తమ్-నిత్యాసంజుచితమ్, తథావిధంజ్ఞానంయేషామితి విగ్రహః. ఇజ్ఞానిత్యత్వమావతు-
ధ్వంసాప్రతియోగిత్యమాత్రమా ఇత్యన్యన్యధ్వంసజ్జోచాభావత్తిలన్వయమ్. ఏతాదృశా
భావదాన్ - అత్యన్తాభావముమ్, ధ్వంసముమ్. ఆక - జ్ఞానసజ్జోచాత్యన్తాభావమ్
నిత్యోర్కుమ్, జ్ఞానసజ్జోచధ్వంసమ్ ముక్తర్కుమ్ముజ్జాకైయాలే, నిత్యాసంజుచి
లేత్యాది విశేషణమ్దృష్టాన్తదాష్టాన్తికోభయానుగతమోకక్కుతైయిల్లె. అనుభవజని

తానన్దశక్తు నిరతిశయత్వమ్గోన్నతు - కైవల్యానన్దతైప్పల్ ౧ ; అనుభవజనితా
నన్దాపేక్షయా అతిశయితమాన కైజ్జుర్యానన్దమ్ భగవదనుభవప్రీతిహతాత్కారిత
మాయ్ పరుకైయాల్ అర్థాన్సిద్ధమెన్బు అతైఇజ్ఞాచ్చొల్లవిల్లె. యోగ్యతైయావతు-
భగవన్నిన్నచేతనత్వమ్. (అనాదీత్యాదిక్కు) అనాదిమాయయా - ఉత్పత్తిశూన్యై
యాయ్ విచిత్రసృష్టిహేతునాన మూలప్రకృతియినాల్, సుప్తః - లింగోహితస్వరూ
పనాన (జీవన్) ఎన్దర్థమ్. (లిలేత్యాదిక్కు) తిలతైలవత్ - తిలత్తిల్ తైలతై
ప్పొలవుమ్, దారువప్పివత్ - దారువిల్ వప్పియైప్పొలవుమ్, దుర్వివేచ-పిరిత్తు
క్కాణ ముడియాత తాయ్, త్రిగుణ - సత్త్వరజస్తమస్సుక్కుగోడు కూడిన

రాయ్, అనాద్యవిద్యాసంశ్చితానస్త పుణ్యపాపకర్తానుగుణమాక సుర
 నర తిర్క్కస్థావరయోనికల్ తోటుమ్ (౧)* మాటిమా టి ప్పలపిఱ
 ప్పమ్పిఱన్దు, దేహత్తాభిమానముమ్, స్వస్వాత స్త్రిముమ్, అన్యశేష
 త్వముమాకిఱపడుకుట్టియిలేవిట్టున్దు, తత్తదనుగుణసాధ్యసాధనజ్గళిలేమణ్ణి
 (౨)* యాతానుమ్ పల్ ద్రిసిట్టుమ్ విరతత్తై యేటిట్టుక్కొణ్ణు, పాప్త
 శేషియాయ్ పరమపాప్తపాప్తకభూతనానవన్సక్కల్ అత్యన్త
 విముఖరాయ్, గర్భజన్త బాల్యయావనవార్ధకమరణనరకజ్గళాకిఱ అప
 స్థానప్తకత్తిలే, నిరన్తర వితత వివిధ నిరవధిక దుఃఖజ్గళై యనుభ
 విత్తుత్తిరికిఱ విస్సంసారిచేతనరిలే, ఆరేసుమ్ శిలర్క్కు జాయమాన

తాయ్, దురత్యసు - (జీవరకళాల్) నివర్తిష్కక్కుక్కూడాతతాయ్, అనాదియాన
 మూలప్రకృతియినాలే, తిగోహిత-మత్తెక్కప్పట్ట (అటియక్కుడాత), స్వప్రకాశః-
 ప్రకాశమాన దేహాతిరక్తత్వాది ధర్మజ్గళైయుడైయవర్ ఎన్తర్థమ్. అనాది-ప్రవాహానాది
 యాన, ఆవిద్యా-దేహత్తభిమానికల్. (తత్తదనుగుణేత్వాది) దేహత్తాభిమానాద్యను
 గుణసాధ్యత్వల్-క్రమేణ స్త్రిన్నపానాది స్వర్గాది దేవతాన్తరసాయుజ్యాదికల్, తత్తా
 ధనజ్గళి-ధనాది, యాగాదిదేవతాన్తరసాసనాదికల్. యాతానుమ్-ఏవోఒన్తై-పల్ ద్రి-
 ఆవలమ్మిత్తు, నీజుమ్ - ఎమ్మెరుమానై ప్పిరికైక్కుహేతువాన, విరతత్తై - ప్రతత్తై
 ఎన్తు శబ్దార్థమ్. (ప్రాప్తశేషీత్వాది) ఇవై ఈశ్వరనుమ్మణ్ణాన ఆకారత్రయమ్. (ప్రాప్త
 శేషి - ఉచితశేషి, పరమప్రాప్యన్ - స్వాపేక్షయా ఉత్కృష్ట ప్రాప్యాన్తరరహితన్,
 పరమప్రాపకన్ - స్వాపేక్షయా ఉత్కృష్ట ప్రాపకాన్తరరహితన్; ఆచార్యనిష్ఠై-ఇతిన్
 చరమ కాన్తైయాకైయాలే ఇతిలే అన్తర్భూతమ్. వైముఖ్యమావతు - భగవద్విషయక
 జ్ఞానరుచ్యాదికల్ ద్రిరుక్తై. అన్యశేషత్వత్తాల్ - వైముఖ్యమ్, స్వాతస్త్రిత్తాల్ -
 త్రివైముఖ్యమ్, దేహత్తాభిమానత్తాల్ - అత్యన్తవైముఖ్యమ్, గర్భమ్ - గర్భస్థితి. (నిర
 రేత్వాది) ఇట్లు (౩) “అత్యముకటుత్తీక్ష” ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. (ఆరేసుమ్) ఎన్తత

(౧) తిరువాయ్-౨-౬-౮. (౨) తి-వి-౯౫. (౩) వి-పు-౬-౫-౧౯
 శ్రీ అత్ర “పిఱన్దుపిఱన్దుజన్దుజ్గళి తోటుమ్” ఇతి క్వచిదధికపాఠః.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్.

కాల భగవత్కృతాక్ష విశేషత్తాలే రజస్తమస్సుక్మల్ తలైమడిస్తు, సత్వమ్తలైయెమత్తు మోక్షరుచియుణ్ణానాలుమ్, తత్వహితపురుషార్థ జ్ఞులై యుళ్ళపడియటిన్దే యుజ్జీవిక్ వేణ్ణుకై యాలుమ్, అనై తనై శాస్త్రముఖత్తాలేయటియప్పార్ క్కుమళవిల్, శాస్త్రజ్ఞులి తలై యాన వేదమానతు, (౧) “అనన్తానై వేదాః” ఎన్నిటపడియే అనస్తమాయ్, స్వార్థనిర్ణయ త్తిల్ సర్వశాఖాప్రత్యయన్యాయాదిసాపేక్షమాయరుక్కై యాలే, అల్పమతికళుక్కువగాహి త్తర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణవరితాకై యాలుమ్, అన్దవేదపారగరాయ్ స్వయోగమహిమసాక్షాత్కృతపరావరతత్వవిభాగ

(౨) జాయమానంహిపురుషంయం పశ్యేన్నధునూదనః | సాత్వికస్సకువిక్షేయస్సవైమో ష్టార్థచింతకః” ఎన్నిటల్లోకత్తిక్ అభిప్రేతమానవర్థమ్. (ఆరేమమ్మిలిర్ కు) ఎన్నిట విత్తాల్ - మోక్షరుచియిల్ జన్మనియమమిలైయెన్నిటకు. తత్త్వమ్-స్వరూపమ్, హితమ్-ఉపాయమ్, పురుషార్థమ్ - ఫలమ్. (అతిన్దే) ఇత్యాది. అదృష్టద్వారక మోక్షసాధన ప్రవృత్తినర్హత్వరూపమాన అత్యంత పారతన్త్రీ స్వరూపముళ్ళనసుక్కుమ్ స్వరూప యథాత్మజ్ఞానాదికల్ దృష్టవిధయాఅధికారసిద్ధ్యర్థమాక ఆవశ్యకజ్ఞశ్రేష్ఠభావమ్. (౨) “పశుర్తనువ్యుపక్షీనా యేవవైష్ణవసంశ్రయాః | తేనైవతేప్రయాస్యన్తితద్విష్టోఃపరమంపదమ్” ఇత్యాదియిట్టడియే పశ్వాదికళుక్కు మోక్షముణ్ణామ్పాతు, ఆవర్తయభిమానిత వైష్ణవమడైయ జ్ఞానపూర్తియే కారణమైయాలే (అతిన్దే) ఎన్నతుపపన్నమ్. (శాస్త్ర)జ్ఞులి తలైయన) ఎన్నతు-(౨) “ధర్మంజిజ్ఞాసమానానాం ప్రమాణం ప్రథమం శ్రుతిః | ద్వితీయం ధర్మశాస్త్రంహితృతీయం లోకసద్భ్రాహ్మణః” ఎన్నతైయనుసద్భిక్తు. అనధీత వేదజ్ఞులి విరుద్ధార్థపరత్వసంశయముణ్ణాకిల్ మీమాంసాన్యాయజ్ఞైక్కిణ్ణు సమృద్ధిత అధీత వేదార్థనిర్ణయముమకిళ్ళిత్కరమెన్నతైప్పల్ (సర్వశాఖేత్యాది). అదిజబ్బతి నాల్ సర్వవేదాన్తప్రత్యయన్యాయమ్ వివక్షితమ్. (స్వయోగమహిమసాక్షాత్కృత) ఎన్నైయాలే - సుగతాదికలైయుమ్ కపిలాదికలైయుమ్ వ్యావర్తిక్కిటకు. పరావరతత్వవిభాగమానతు - పరతత్వత్తుమ్ మవరతత్వత్తుమ్ముణ్ణాన వైలక్షణ్యమ్.

(౧) య-వే-కాత-ప్ర-౧-౪౪. (౨)

రాస † (వ్యాసాది) పరమర్షికళాలే ప్రణీతజ్ఞళాయ్, వేదోపబృంహణ
జ్ఞళాన స్మృతీతిహాసపురాణజ్ఞళిలుమ్, సారాసారవివేక చతురర్క్కొ
ఘ్రియ త్తాత్పర్యాంశమ్ తెరియామైయాలుమ్, అవైపోల్వక్ష్తే, సంసారి
చేతనోజ్జీవనకామనానసర్వేశ్వరక్, తానేఆచార్యనాయ్ వెళిప్పడుత్తిన
సకలవేదసారమాన రహస్యత్రయముమ్, అతిసద్భిహతయా అతిగూ
ఢార్థజ్ఞళాకై యాలుమ్, భగవదాక స్తిక కటాక్షవిశేషతాలే, (౧)
* మయర్ పటమతినల మరుళప్పెగ్గిలు, సకలవేదశాస్త్రతాత్పర్యజ్ఞళై
యుమ్ కరతలామలకమాక నాటూత్కరిత్త పరాఙ్ముఖ పరకాలాది
కళాన ఆధ్వార్క కళరుళిచ్చెయ్త ద్రావిడవేద తదజ్ఞోపాజ్ఞళాన దివ్య
ప్రబంధజ్ఞళుమ్, అళవిలికళా లర్థదర్శనమ్ పణ్ణపోక్కామైయాలుమ్, రుచి

సారాసార వివేకమావతు - సాత్వికరాజసాది విభాగజ్ఞానముమ్, పురాణోపక్రమ
ప్రశ్న ప్రతిపచనజ్ఞళిల్ పక్షపాతిత్వాపక్షపాతిత్వవిభాగజ్ఞానముమ్, సర్వాచారాదిత
త్పరత్వాపత్పరత్వవిభాగజ్ఞానముమ్. తాత్పర్యాంశమావతు - సాత్విక భాగాభిక్రేత
మాన సారాంశమ్. ఉజ్జీవనమ్-పరమపురుషార్థప్రాపణమ్. (సంసారి) ఇత్యాదియాల్-
బుధాగమవ్యావృత్తి. (సర్వేశ్వరన్) ఎన్దెయాలే - భగవత్ విప్రలభ్యాదిజన్య వక్తృవోప
వ్యావృత్తి. (సారమాన) ఎన్దెయాలే - ఆసారబహుళ స్మృత్యాది వ్యావృత్తి.
(త్రయముమ్) ఎన్దెయాలే - ఆనంద్యవ్యావృత్తి. ఆక స్తికమ్ - నిర్వేతుకమ్, నిర్వేతుక
మాకకటాక్షిక్తైక్కు పేతువాన నిర్దోష కల్యాణగుణజ్ఞళై యుడైయవనై
చ్చొల్లకిఱతు భగవచ్చబ్బమ్. కటాక్షవిశేషమావతు - ఫలపర్యంతమాన కటాక్షమ్.
(మయర్పట) ఇత్యాదియాల్ భగవన్నిర్వేతుక కటాక్షులబ్ధమాన ఆధ్వార్క కళుడైయ
దివ్యజ్ఞానక్కు, యోగజన్యమాన ఆర్జ్జాన త్రిత్కాట్టిల్ వ్యావృత్తిల్లిల్లిల్లి. ద్రా
విడవేదమావతు - సమ్రాధ్వారరుళిచ్చెయ్త నాలుదివ్యప్రబంధజ్ఞళి. తదజ్ఞజ్ఞళావన-తిరు
మడైయాధ్వారరుళిచ్చెయ్త ఆటుదివ్యప్రబంధజ్ఞళి, ఉపాజ్ఞజ్ఞళావన-మన్ద్రాయాధ్వార్
కళరుళిచ్చెయ్త పతినాలుదివ్యప్రబంధజ్ఞళి, అళవిలికళ-అల్పజ్ఞర్. అర్థదర్శనమ్పణ్ణపో

పిఱన్ద చేతనర్ ఇబ్బిన్దుపోమ్బుడియిరుక్కాయాలే, ఆత్మోరుడై య నిర్దే
తుక కటాక్షులబ్ధ దివ్యజ్ఞానరాన నాథమునికల్ తుడక్కమాక సత్సమ్మి
దాయ సిద్ధిరాయ్ సకలశాస్త్రనిపుణరాయ్ పరమదయాళుక్కళాన
పూర్వార్చార్యకల్, అన్దవేదాదికళిలర్థజ్ఞలై సజ్గ్రహిత్తు, మన్దమతికళు
క్కుమ్ సుగ్రహమామ్బుడి ప్రబంధీకరిత్తు ముపదేశిత్తుమ్ పోన్దార్కల్.

అప్పడియే సంసారిచేతనరికివు సహిక్కమాట్టాత పరమకృపై
యాలే, తదుజ్జీవనార్థమాక త్తాముమ్ పలప్రబంధజ్ఞు మరుశిచ్చెయ్త
పిల్లైలోకాచార్యర్, ఆచార్యపరమ్పరాప్రాప్తజ్ఞళాన వర్థజ్ఞల్,
అవర్కల్ తాజ్ఞల్ గౌరవాతిశయత్తాలే రహస్యమాక ఉపదేశిత్తు పోన్ద

కామైయావతు-(౧)“అరియైయనైయరనై” ఎన్నిసామానాధికరణ్యమిళిరాత్తభావ
నిబంధన మెట్టుమ్, (౨) “అజ్జిత్తైయమడనారై” ముతలానవద్ శీల్చిన్న కామమ్-
వేదాన్తవిహిత భగవద్భక్తిరూపమెట్టు మతియిపోవకామై. (ఆత్మారుడైయ) ఇత్యాది.
నాథమునికల్ *కణ్ణినుణ్ కిలుత్తామ్మై పున్నీరాయర్ మావృత్తి జపిత్తుఆత్మారుడైప్రస
న్నరాక్కి దివ్యప్రబంధమాత్రజ్ఞై యపేక్షిత్తార్, ఆకైయల్ అపేక్షియాత్ దివ్యచతు
స్సుముతలానవద్ శీ అవరుక్కుఆత్మారురుళినతు నిర్దే తుకకృపైయాలే నిష్ఠతాత్పర్యమ్.
(సత్సంప్రదాయ) ఇత్యాది. సత్ - సత్పురుషర్ కళుడైయ, సమ్-సమీచీనమాన, ఆతా
వతు - తాజ్ఞళిన్దపడియేకెయ్త, ప్రదాయ - ఉపదేశిత్తిల్, సిద్ధిరాయ్-పిన్దర్థమ్, బ్రహ్మ
విక్తుక్కల్ తాజ్ఞళిన్దపర్థజ్ఞై యథావత్తాక ఉపదేశిత్త ఉపదేశిత్తుక్కు సత్సంప్రదా
యమెట్టుపెయర్. అతిల్ సిద్ధిరార్కాయావతు - తిదధీనజ్ఞానానుష్ఠాన పూర్ణరాకై. (పరమ
దయాళుక్కళాన) దయైయావతు - శ్యాతిలాభపూజైకళాకిలు స్వార్థజ్ఞై యపేక్షియా
మల్ పరదుఃఖుత్తైక్కుణ్ణు సహియాతిరుక్కై. అతిల్ పారమ్యమావతు-అనుషడ్ధికమాక
వరుమ్మూభాదికళిలుమ్ నకైయద్ శీరుక్కై.

అప్పడియే - సత్సంప్రదాయేత్యాది విశేషణత్రయయుక్తరాయ్. సహిక్కమా
ట్టాత - సహిక్కమాట్టామైయాకిలు. పలప్రబంధజ్ఞల్ - యదృచ్ఛికపృథిముతలాననై.

వైయాయ్, అరుమై పెరుమైకళైప్పల్ ౧, ఇతుక్కుమున్సు తాముమ్ ప్రకాశిప్పియామల్ అడక్కిక్కొణ్డపోన్దవై యుమాన వర్ధవిశేషజ్జళెల్లా వల్ ౧౨ యుమ్, పిన్బుళ్ళారుమిక్కువొణ్ణా తెన్దిఱ తమ్ముడెయ కృపాతి శయత్తుక్కుమేలే, పెరుమాళుమ్ స్వప్నత్తిలే తిరువుళ్ళమాయరుళుకై యాలే, శ్రీవచనభూషణమాకిఱిఱిచ్చబన్దుముఖేన వెలియిట్టరుళుకిఱార్.

మున్నే పేరుళాళప్పెరుమాళ్, తమ్ముడెయ నిర్దేతుక కృపై యాలే, మణల్ పాక్కత్తిలే ఇరుప్పొరుసమ్మియార్లై విశేషకటాక్షమ్ పణ్ణియరుళి, తజ్జమానిరుప్పనశిలవర్ధవిశేషజ్జళెత్తామేయవర్ కుక్కు స్వప్న ముఖేన వరుళిచ్చెయ్తు, “సీర్ పోయ్ ఇరణ్డాల్ ముక్కుమ్ నడువే వర్తి యుమ్, ఇన్నముమక్కివర్ధజ్జళెల్లామ్ విశదమాక నామ జ్జేళ్ళొక్కిటోమ్” ఎన్దు తిరువుళ్ళమాయరుళుకై యాలే, అవరిజ్జేవన్దు పెరియ పెరుమాళై సేవిత్తుక్కొణ్డు, తమక్కుమున్బు అజరుళిచ్చెయ్తవర్ధజ్జళె యుమ్, అశలఱి యాతపడి యనుసన్ధిత్తుక్కొణ్డు, ఏకాన్తమాన తొరుకోయిలిలే వర్తి యానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే, తమ్ముడెయ శ్రీపాదత్తుక్కున్దరజ్జరాసముతలికళుమ్

అరుమై - దురవబోధత్వమ్. పెరుమై - గౌరవమ్. (పిన్బుళ్ళారుమ్) ఎన్దచకార త్తాలే సమకాలవర్తికళై సజ్గిహిక్కిఱు.

ఇతిల్ - “అరుమై పెరుమై” ఎన్దుప్రమేయవైలక్షణ్యముమ్, “అప్పడియే” ఎన్దుమ్ “పిల్లైలోకాచార్యర్” ఎన్దుమ్ చక్రవైలక్షణ్యముమ్, ఇప్పొబన్దత్తుక్కు సత్సం ప్రదాయములత్వబోధకమాన “శ్రీవచనభూషణమ్” ఎన్దుతిరునామత్తి నాల్ ప్రబన్దవైలక్షణ్యముమ్ అరుళిచ్చెయ్తారాయిల్ ౧౨.

భగవన్నియమన తైవివరిక్కిఱార్. (మున్నే) ఇత్యాది. మణల్ పాక్కమ్ - ఓరూర్. (ఇరుప్పొరు) ఎన్దెయాలే ఇన్నమ్మియార్ క్కిళ్ళూర్ నివాసస్థానమెన్దుమ్, “తిరుచ్చాణూర్ నమ్మియార్” ఎన్దు ఆయప్పడియిలేయరుళిచ్చెయ్తెయాలే అవూర్ - ఇవర్ కుక్కు పూర్వర్ కళోవన్దిత్త ఇడమెన్దుమ్ కణ్ణుకోళ్ళు. తజ్జమాక-రక్షకమాక. ఇరణ్డాల్ శ్రీనడువే - ఉభయకావేరి మధ్యవర్తియానకోయిలిలే.

తాముమాక, పిల్లెల్ని, ఒరునాశస్త్రకోయిలెయూద్యచ్చికమాకవెల్తున్న
రుళి, అవ్విడమేకాస్తమాయిరుక్కయాలే, రహస్యార్థజ్ఞులై యవర్
కళుక్కరుళిచ్చెయ్తుకొణ్ణెల్తున్నరుళి యిరానిట్రు, అవైతమక్కు ప్పేర
రుళాళప్పెరుమాళరుళిచ్చెయ్త వర్థవిశేషజ్ఞళాయిరుక్కయాలే, అవర్
పోరవిద్ధరాయ్, ఉచ్చిల్ నిన్జుమ్పుటవట్టవన్దు, పిల్లెల్నిశీపాదత్తిలేవిట్టున్దు,
“అవరో ? సీర్” ఎన్న, “అవతేతు ?” ఎన్జుప్పిల్లెక్కేటరుళ, పేరరు
ళాళప్పెరుమాళ్ తమక్కివర్థజ్ఞులై ప్రసాదిత్తరుళినపడియెయమ్,
ఇదేజ్ఞత్తిలే పోకవిట్టరుళినపడియెయమ్, “ఇన్నముమక్కుజ్జేవిశదమాక
చ్చొల్లుకితోమ్” ఎన్జురుళిచ్చెయ్తపడియెయమ్విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, కేట్టు
మికవుమ్ హృష్టరాయ్ అవరై యుమభిమానిత్తరుళ, అవరుమన్జులైక్కు
అన్తరజ్ఞరాయ్ వర్తిక్కిటనాళిలే, పెరుమాళ్ అవర్కుక్కు స్వప్నత్తిలే,
“ఇవర్థజ్ఞళ్ మునుమాళకాతపడి ఇవర్థై యెరుప్రబన్ధస్థమాక్కచ్చొ
న్నోమ్” ఎన్జు సీర్ పిల్లెక్కుచ్చొల్లుమ్” ఎన్జు తిరువుళ్ళమాక, అవర్
“ఇప్పడి పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాయరుళినార్” ఎన్జు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య,
“అనాలప్పడిశెయ్తోమ్” ఎన్జు తిరువుళ్ళమ్బుల్లో, అనన్తరమ్ ఇప్పబన్ధ
మిట్టరుళినారెన్జు ప్రసిద్ధమితే.

రత్నప్రచురమానభూషణత్తుక్కు రత్నభూషణమెన్జు పేరామా
పోలే, పూర్వాచార్యర్ కళుడైయ వచనప్రచురమాయ్, అనుసన్ధా
తాక్కుళుక్కుఁజ్జెల్వల్య కరమాయిరుక్కయాలే, ఇటుక్కు “వచన
భూషణమ్” ఎన్జు తిరునామమాయిల్లు.

పిల్లెల్ని-పిల్లెల్నిలోకాచార్యర్. యాద్యచ్చికమాక-నప్పియార్జిజ్ఞులైనను సన్ధియా
మల్, విద్ధరాయ్-కుడుపట్టు. (రత్నప్రచురమాన) ఇత్యాది, ఇతు-అప్రమథ్యమపద
సమాసమ్. (పూర్వాచార్యర్ కళుడైయ) ఇత్యాదియల్ స్వకపోలకల్పితశ్చైత్యై
మ్, తదధీనమానఅనాదరణీయశ్చైత్యైయమ్ నిరన్తర్ణ్.

ఇప్పబన్ధితో, (౧) “వేదార్థమటుతియిమవతు” ఎన్ఱుతుడగ్గి,
(౨) “అత్తాలేయతుముఱ్ఱుటతు” ఎన్ఱుమళవూక, సత్వమాణార్థ
నిర్ణాయక ప్రమాణనిర్దేశమ్ పట్టుకీ అత్తాలేయాలే ప్రబంధోపాధాతమ్.

(౩) “ఇతిహాసశ్రేష్ఠమ్.” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౪) “ప్రపత్త్యుపదేశమ్
పట్టిన్ఱుమివళుక్కాక” ఎన్ఱుమళవున్ సాపరాధచేతనరుడైయ సర్వా
పరాధజ్ఞతైయమ్ సర్వేశ్వరనై సహిష్ణిత్తురక్షిప్పిక్కైయే స్వరూప
మానపురుషకారవైభవముమ్, అన్దపురుషకారముమ్ మిక్కైయమ్మడి
యాన ఉపాయవైభవముమ్ శొల్లుకిఱతు.

ఇట్లు - చేతననుడైయ ఆకారత్రయమ్ సాక్షాద్విషయమ్, తిరుమన్త్రాది అవాన్తర
విషయమ్. చేతనోజ్జీవనమ్ సాక్షాత్ప్రయోజనమ్, ఆకారత్రయజ్ఞానాది అవాన్తరప్రయో
జనమ్; ప్రతిపాద్య ప్రతిపాదకభావమ్ సంబద్ధమ్; ఉజ్జీవనకామన్ అధికారిఎన్ఱు అను
బద్ధచతుష్టయ మనుసంధేయమ్.

వత్సమాణార్థజ్ఞో - పురుషకారవైభవమ్ ముతలానవై. ప్రమాణనిర్దేశమ్ - ప్రమి
తిజనక వేదకీర్తనమ్. ప్రబంధోపాధాతమ్ - ప్రబంధారన్భునిర్ధర్మమ్ వస్తునిరూపణమ్.

సహిష్ణిక్కై - అపరాధానుగుణదణ్డాభావ విషయకభగవత్సజ్గుల్పప్రయోజకత్వ
మ్. సహిష్ణిత్తురక్షిప్పిక్కైయే స్వరూపమానవెన్ఱైయాలే - పిరాట్టి, సర్వేశ్వరనుక్కు
త్తమై, కృపై, వాత్సల్యమ్ ముతలానగుణజ్ఞతైర్జ్ఞైయెడుక్కచ్చైయతు చేతసాపరాధ
జ్ఞతైర్బొమ్మిటుప్పిన్ఱు తద్వారారక్షిప్పిక్కైయే పురుషకార స్వరూపమెన్ఱైయైన్ఱు. యు.
పురుషకారవైభవమ్ - పురుషకారభూతైయానపిరాట్టియినుడైయవైభవమ్. పురుషకారశబ్ద
మ్ కళత్రాదిశబ్దమ్యోల్ శబ్దవృభావత్తినాల్ పుల్లిజమాయరుక్కిఱతు. పురుసనోతీతిపురు
షః, పురుషంకరోతీతి పురుషకారఃఎన్ఱు వృత్తన్ఱియినాల్, ఎవన్, పురు - అధికమాక,
సనోతి - కొడుక్కితానో, అవన్ పురుషనాకితాన్, సర్వేశ్వరనై, పురుషమ్ - పురుష
నాక, కనోతి - పట్టుకితాల్, ఇతి - ఎన్ఱు, పిరాట్టి పురుషకారపదత్తినాల్ శొల్లుప్పడు
కితాల్. అపరిమితమాన బ్రహ్మనన్దతై కొడుక్కిఱవనాకప్పట్టుకితాళెన్ఱు అర్థమ్.
అన్ఱియే - “పూర్ణత్వాత్పురుషః” ఎన్ఱిఱనిరుక్తిప్పడియే పురుషనెన్ఱైయాలే పూర్ణనెన్ఱరమా

(౧) నూత్రమ్-౧.

(౨) ,, ౪.

(౩) నూ-౫.

(౪) ,, ౨౨.

(౧) “ప్రపత్తిక్కు” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౨) “ఏకా నీవ్యపదేష్టవ్యః” ఎన్నుమళపుమ్, ఇవ్యపాయవరణరూప ప్రపత్తియిన్ఱుడైయ దేశకాలాదినియమాభావమ్, విషయనియమమ్, ఆశ్రయవిశేషమ్, ఇతైసాధనమూక్కిల్ వరుమవద్యమ్, ఇతికస్య రూపాజ్ఞజ్ఞో ముతలానవత్తైచ్చేరచ్చొల్లి, ప్రపత్తవ్యనే ఉపాయమెన్ఱు సాధిక్కైయాలే, పూర్వోక్తోపాయ † శేషమాకైయాలే ఉపాయప్రకరణమ్. ఇతిల్ (౩) “ప్రాప్తిక్కుకప్పానుమవనే” ఎన్నుమళపుమ్ ప్రధానప్రమేయమ్, మేల్ప్రాసజ్జికమ్.

(౪) “ఉపాయత్తుక్కు” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౫) “ఉపేయ విరోధికభుమాయిరుక్కుమ్” ఎన్నుమళపుమ్, ఇవ్యపాయత్తైక్కొన్ఱు ఉపేయత్తైప్పెలువానొరుచేతననుక్కు, ఉపాయోపేయాధికార ప్రధానాపేక్ష

కైయాలే, సర్వేశ్వరసై తుమాదిగుణజ్ఞానినాల్ పూర్ణనాకష్టజ్ఞుకితా శైష్టమామ్. అన్ఱిక్కై “ప్ర-పాలనపూరణయోః” ఎన్ఱు పాలనార్థకమాన భాషువినాల్ నిష్పన్నమానపురుష శబ్దమ్ రక్షకవాచకమాయ్, రక్షకనాకష్టజ్ఞుకితా శైష్టమామ్. అన్ఱియే - “పుర-అగ్రమనే” ఎన్ఱు అగ్రమన వాచకమాన పురధాతువినాల్ నిష్పన్నమాయ్ పురుషపదమ్ అగ్రగన్ఱైచ్చొన్ఱు క్షిప్తాయ్, భగవద్విముఖరాన చేతనరై ఉపదేశాదికనినాల్ అభిముఖరాకష్టజ్ఞుకితా శైష్టమామ్. అధూతతద్భావార్థకచ్చిప్రత్యయమేతినాల్ పురుషీకారంపెత్తాకష్టజ్ఞుమ్, ఆకిలుమ్, పురుషత్వవివక్షయా భావార్థక ప్రత్యయమిన్ఱియే పురుషః ఎన్ఱుప్రయోగమ్మోల్, ఇన్ఱుమ్, చ్చిప్రత్యయమిన్ఱియేతద్ధర్మాత్ర వివక్షయా పురుషకారమెన్ఱాయరుక్కిటతు. ప్రాసజ్జికమ్- స్మృతస్య ఉపేయానర్హత్వరూపప్రసజ్జసజ్జతియినాలవతిరిత్తతు.

ఉపాయవరణమావతు - “ఉపాయోభవ”-ఉపాయమాకక్కడవాయ్ ఎన్ఱిటప్రార్థనై.

(ఉపాయోపేయేత్వాది)- ఉపాయాధికారమాయ్ ఉపేయాధికారమాయ్ ముఖ్యాపేక్షితజ్ఞానవత్తై ఎన్ఱుత్తమ్. ఎన్ఱెయన్ఱానాల్ ఉపాయాధినఫలమ్ పురుషమో, అన్ఱె ఉపాయాధికారజ్ఞో; అప్పడిప్పట్ట అవశ్యాపేక్షితజ్ఞో - శక్తిలక్ష్ణై స్వవ్యాపారమ్

(౧) నూ-౨౩-

(౨) ,, ౨౯.

(౩) ,, ౨౦.

(౪) నూ-౨౦.

(౫) ,, ౩౦౭.

† (పా) విశేషవివరణమ్.

తగ్గళై యుమ్, ఉపాయా నరత్తాగ హేతుక్కళైయుమ్, మన్ బుమ్
త్యాజ్యోపాదేయగ్గళాయుళ్ళవత్తైయుమ్ విస్తరేణ శొల్లుకైయాలే,
అధికారినిష్ఠాక్రమమ్ శొల్లుకిఱతు.

(౧) “తాఁహితోపదేశమ్ పణ్ణమ్బాతు “ఎన్ఱుతుడక్కి,” (౨)
“ఉకప్పముపకార స్తుతియుమ్ నడక-పేణుమ్” ఎన్నుమళవాక, హితో
పదేశసమయ త్తిల్ స్వాచార్యపారతన్య్యాదికళాననదాచార్యలక్షణమ్,
సచ్చివ్యలక్షణమ్, తదుభయర్ పరిమాన్ బుమ్ (౩) * తీమనమ్ కెడుత్త
స్వాచార్యవిషయ త్తిల్ శిష్యనుపకార స్తుతిక్రమమ్, ఇవన్ బైచ్చొల్లు
కైయాలే, సిద్ధోపాయనిష్ఠనానవధికారియుడైయ స్వాచార్యనువర్తన
క్రమమ్ శొల్లుకిఱతు.

(౪) “స్వదోమానుసన్ధానమ్ భయహేతు” ఎన్ఱుతుడక్కి, (౫)
“నివర్తకజ్ఞానమభయహేతు” ఎన్నుమళవాక, ఇవ్వధికారిక్కు-అద్వే
షమ్తుడక్కి, ప్రాప్తిఫలమానకైజ్జర్య పర్యస్తమాక ఉద్ధానపేఱుకళు
కెల్లామ్ హేతువాయ్, స్వకర్తభయ నివర్తకమానభగవన్నిరే
తుకృపా ప్రభావమ్ శొల్లుకిఱతు.

(౬) “స్వత స్త్రినై ఉపాయమాకతాఁపత్ బీనపోతి తే” ఎన్ఱు
తుడక్కి మేలెల్లామ్ (౭) * మిక్క-వేతియర్ వేత్తినుట్పరుళానచరమ
పర్వనిష్ఠైయై వెళియాక చొల్లుకిఱతు.

ఇవన్ బైవిడుకై. ఫలప్రాప్తియిల్ అచిలమ్బుప్రయోజకరూప ఉపేయాధికారజ్ఞో-ప్రే
మమ్ములొనడై, ఉపాయా నరత్తాగ హేతుక్కళో, అప్రాప్తత్వాదికళో. మన్ బుమ్
త్యాజ్యోపాదేయగ్గళో - దేహయాత్రై అన్తయాత్రై ములొనడై. అధికారినిష్ఠైయా
వతు - ఫలమ్ వెతావిడిత్ ధరిత్తిరుక్కళుకళుకళుమానవిడై.

తీమనమ్ కెడుత్త - మనోదోషతైప్పొక్కిన. సిద్ధోపాయ నిష్ఠనానవతు-సిద్ధోపాయ
పరగరూపమానప్రపత్తియైప్పణ్ణినవన్, అనువర్తనమ్-అనుగ్రహ హేతువానవ్యాపారమ్.

(౧) నూ-౩౦౮.

(౪) నూ-౩౬౬.

(౭) క-౪౯.

(౨) ,, ౩౬౫.

(౫) ,, ౪౦౬.

(౩) తిరువాయ్-౨-౭-౮.

(౬) ,, -౪౦౭.

(౧) “వేదార్థమఱుతియిడువతు,” ఎఱ్ఱతుడగ్గి ఇవ్వర్థత్తిలేతలై క్కట్టుకై యాలే, ఇప్పిబన్దత్తిల్ చరమప్రకరణ ప్రతిపాద్యమానవ ర్థమ్ వేదాంతతాత్పర్యమెన్నుమిడమ్ సమ్మతిపన్నమ్. శ్రీగీతైక్కు- చరమశ్లోక మ్మోలేయితే, ఇప్పిబన్దత్తుక్కు చరమప్రకరణమ్ ; ఆఱు, సాధ్యోపాయజ్గలై ఉపదేశిత్తుక్కుండు పోన్దు, స్వస్వాతన్త్ర్యి భీతనాన వనుక్కు, అవధ్దైత్తళ్ళి సిద్ధోపాయమ్ కాట్టప్పట్టతు ; ఇఱు, సిద్ధోపా యత్తైచ్చొల్లిక్కుండుపోన్దు, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యిత్తుక్కుజ్జీనవనుక్కు, ప్రథమపర్వత్తైత్తళ్ళి చరమపర్వమ్ కాట్టప్పట్టతు ; ఆక ఇప్పడి ఆఱు ప్రకరణమాయ్ ఆఱర్థప్రతిపాదకమాయరుక్కుమ్.

ఒన్బత్తుప్రకరణమాయ్, ఒన్బత్తర్థ ప్రతిపాదకమా యరుక్కు మె న్నవుమామ్. అన్దపక్ష త్తియిమ్ ప్రథమప్రకరణమ్ పూర్వవత్. మేల్ (౨) “ప్రపత్తిక్కు” ఎఱ్ఱతుడగ్గి (౩) “భగవద్విషయప్రవృత్తిశేరుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ పూర్వప్రకరణోక్తోపాయ శేషమాకై యాలే ఉపాయ ప్రకరణమ్. (౪) “ప్రాపకాన్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్” ఎఱ్ఱతుడగ్గి, (౫) “ఆకై యాలే సుఖరూపమాయరుక్కుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ ఉపా యాన్తరదోషప్రకరణమ్. ఇప్పికరణత్తిల్, ప్రకృత్యుపాయ వైలక్ష ణ్యకథనమ్ సాసజ్గిమ్. (౬) “ఇవనవనై పెఱు నినైక్కుమ్మోతు” ఎఱ్ఱతుడగ్గి, (౭) “ఇడైచ్చియాయ్ పెఱ్మియిడువతల్ శేయ్యుమ్మడి యాయరుక్కుమ్” ఎన్నుమళవుమ్ సిద్ధోపాయనిష్ఠరుడైయ వైభవ ప్రకరణమ్. (౮) “ఇప్పడి సర్వప్రకారతాలుమ్” ఎఱ్ఱతుడగ్గి

పూర్వవత్-పురుషకారోపాయ వైభవ ప్రతిపాదకమ్.

(౧) సూ-౧.	(౪) సూ-౧౧౫.	(౭) సూ-౨౪౨.
(౨) ,, ౨౩.	(౫) ,, ౧౪౧.	(౮) ,, ౨౪౩.
(౩) ,, ౧౧౪.	(౬) ,, ౧౪౨.	

(౧) “ఉపేయ విరోధికభూమాయరుక్మమ్” ఎన్నమశవుమ్ ప్రపన్నదిన
 (౨) “తాహితోపదేశమ్పణ్ణమౌత్తు” ఎన్న
 (౩) “చేతసనుడైయరుచియాలే వరుకైయాలే” ఎన్నమశవుమ్
 సదాచార్యలక్షణప్రకరణమ్. (౪) “శిష్యనైన్బతు” ఎన్నతుడగ్గి (౫)
 “ఉపకార స్తుతియుమ్ నడక్కవేణుమ్” ఎన్నమశవుమ్ సచ్చిష్య
 లక్షణ ప్రకరణమ్. (౬) “స్వదోషానుసన్ధానమ్” ఎన్నతుడగ్గి (౭) “నివ
 ర్తకజ్ఞానమభయహేతు” ఎన్నమశవుమ్ భగవన్నిష్ఠైతుకవిషయా
 కారప్రకరణమ్. (౮) “స్వతన్త్రినై” ఎన్నతుడగ్గి, మేలడగ్గి చరమ
 ప్రాప్య ప్రాపకప్రకరణమ్.

ఇవిరణ్ణ క్రమత్తైయుమ్పల్లవితే (౯) “పేఱుతరువిక్కు
 మవళేతన్పెరుమై” (౯) “తిరుమామకళేతన్” ఎన్నిఱ తనియన్గళిరణ్ణ
 మవతరి త్తుతు ; ఆకైయాలిరణ్ణ ప్రకారము మనుసన్ధిక్కుత్తైయిల్లై.

ఇప్పుబన్ధన్దాన్, దీర్ఘశరణాగతియాన తిరువాయ్మొళ్ళిపోలే
 ద్వయవివరణమాయరుక్మమ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్, తిరువాయ్మొళ్ళియిల్
 ముతల్ మూన్రుపత్తాలే ఉత్తరఖణ్డార్తైయుమ్, మేల్ మూన్రుపత్తాలే
 పూర్వఖణ్డార్తైయుమ్శొల్లి, మేల్ నాలుపత్తాలుమ్ అవ్వపాయోప
 యోగియాన గుణజ్ఞైయుమ్, ఆత్మాత్మీయజ్ఞిల్ తమక్కునశైయన్
 పసియైయుమ్, ననోడు తమక్కుణ్డాన నిరుపాధిక సమన్వితైయుమ్,

శరణాగతియావతు - ద్వయమ్. ఇరణ్ణేవాక్యమాయన్తిక్కి సహస్రగాధారూప
 మాయరుక్మయాలే దీర్ఘశరణాగతియెత్తుతు.

(౧) సూ-౩౦౭.

(౪) సూ-౩౨౧.

(౭) సూ-౪౦౬.

(౨) ,, ౩౦౮.

(౫) ,, ౩౬౪.

(౮) ,, ౪౦౭.

(౩) ,, ౩౧౦.

(౬) ,, ౩౬౬.

(౯) ఇన్ద్ర-వక్తవుటత్తిల్

తామ్ ప్రార్థితపడియే పెద్ద బ్రహ్మయ్యయమ్ ప్రతిపాదిక్తేయాలే, తద
నురూపార్థజ్ఞైచ్చొల్లి తలైక్కట్టినాటోలే, ఇతిలుమ్, ప్రథమత్తిలే
పురుషకారజ్ఞైయమ్, అనన్తరమ్ ఉపాయజ్ఞైయమ్, అనన్తరమ్ పతదు
పాయాధికారిని ప్తైయ్యయమ్ శొల్లుకైయాలే పూర్వఖణ్డార్థజ్ఞైయమ్ అవ్వ
ధికారి నిష్టైశొల్లుకిటనళవిల్ ఉపేయాధికారాపేక్షితజ్ఞైచ్చొల్లుకిట
ఇతరుక్కు లేడ తరఖణ్డార్థజ్ఞైయమ్ శొల్లి మేల్ ప్రబంధశేషతాలుమ్, తదు
పదేష్టావాన ఆచార్యనళవిల్, ఇవనుక్కుణ్డకవేణ్ణమ్ ప్రతిపత్త్యను
వర్తన ప్రకారజ్ఞైయమ్, ఇవనుక్కు మహావిశ్వాసహేతువాన భగ
వన్నిర్లేతుక కృపాప్రభావజ్ఞైయమ్, వాక్యద్వయోక్తోపాయోపేయ
చరమావధియ్యయమ్ శొల్లి తలైక్కట్టుకైయాలే.

ఒన్బతర్థ ప్రతిపాదకమాన పక్షత్తిలుమ్, పూర్వవాక్యత్తిల్
క్రియాపదోక్తమాన స్వీకారమ్ ఉపాయాన్తర త్యాగపూర్వకమా
యల్లతిరామైయాలుమ్, దినచర్యైయమ్ అప్పద త్తిచ్చొల్లప్పడుకీనధి
కారిక్కైయళ్ళతాకై యాలుమ్, సదాచార్యలక్షణమ్ ద్వయోపదేష్టా
వాన ఆచార్యన్బడి శొల్లుకిటతాకై యాలుమ్, ద్వయవివరణమాక నిర్వ
హిక్కుక్కుత్తయిల్లై.

తదుపదేష్టావాన - ద్వయోపదేష్టావాన. మహావిశ్వాసమావతు - ఉపాయలాఘ
వాది జ్ఞానజ్ఞానినాల్ అవిచాల్యమాన విశ్వాసమ్. (వాక్యద్వయేత్యాది) సిగ్ధోపాయోపే
యచరమావధి-ఆచార్యోపాయోపేయత్వమ్.

అప్పద త్తిచ్చొల్లప్పడుకీ-“ప్రపద్యో”నిర్ణయక్రియాపద త్తిల్ ఉత్తమపురుషనాల్
శొల్లప్పడుకీ. వివరణమావతు - అవిశదమానవర్తతై విశదమాక చొల్లుకైయమ్, విశ
దమాయళ్ళనుక్కు మద్దుమ్ వేణ్ణియవర్తజ్ఞైచ్చొల్లుకైయమాకై యాల్ ఇశుద్వయ
వివరణమెవప్పదమ్.

ఇప్పడి ద్వయవివరణమానవితిలే, ద్వయ స్తన్నితోపిలే మన్తై
 రహస్యద్వయార్థజ్ఞుమ్ సజ్జహేణోక్తజ్ఞశా యిరుక్కుమ్ ; ఎజ్జనేయ
 నిల్ ; (౧) “అహమర్థత్తుక్కు” ఎన్ఱుడుగ్గి (౨) “అడియాన్ఱెన్ఱి”
 ఎన్ఱునుశవాకవుమ్, (౩) “స్వరూపప్రయుక్తమాన దాస్యమితే ప్రధా
 నమ్” ఎన్ఱుమ్ ప్రణవార్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౪) “స్వయత్ననివృత్తి”
 ఇత్యాదియాలుమ్, (౫) “తన్నెత్తానే ముడిక్కైయావతు” ఎన్ఱుతు
 డగ్గి (౬) “ఇప్పడి సర్వప్రకారత్తాలుమ్” ఎన్ఱిఱుత్తుక్కు కీఱ్ఱిలుశ్శ
 త్తాలుమ్ నమశ్శబ్దార్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౭) “పరప్రయోజనప్రవృత్తి”
 ఇత్యాదియాలుమ్ (౮) “ఉపేయత్తుక్కులైయపెరుమాల్లైయమ్”
 ఇత్యాదియాలుమ్, (౯) “కైజ్జర్యన్తాభక్తిమూల మల్లాతపోతు”
 ఇత్యాదియాలుమ్ తృతీయపదార్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౦) “అజ్ఞానతా
 లే” ఇత్యాదియాలుమ్, (౧౧) “ప్రాపకాన్తర పరిత్యాగత్తుక్కుమ్”
 ఇత్యాదియాలుమ్, ఉపాయాన్తరత్యాగ తై సహేతుకమాక చొల్లుకై
 యాలే, తత్యాజ్యతైయమ్ త్యాగప్రకారముమ్ శొల్లుకట పదద్వయార్థ
 ముమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౨) “ఇతుతనక్కుస్వరూపమ్” ఇత్యాదియా
 లుమ్, (౧౩) “ప్రాప్తిక్కు పాయ మవన్నినైవు” ఇత్యాదియాలుమ్,
 (౧౪) “మామేకమ్ - శరణమ్” ఎన్ఱిఱుపదగ్గళి లర్థమ్ శొల్లప్పట్టతు.
 (౧౫) “ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు” ఇత్యాదియాలే, (౧౬) “వజ”
 ఎన్ఱిఱుస్వీకారనై లక్షణమ్ శొల్లప్పట్టతు. (౧౭) “అవనిననై” ఎన్ఱుతుడుగ్గి

ద్వయమ్, తిరుమన్తై వివరణమాయ్, చరమశ్లోక వివర్యమాయరుక్మైయాలే
 అవన్తై నీనర్థజ్ఞుమ్ ద్వయత్తిలుమ్, తద్వివరణమానవితిలుముణ్డెన్ఱుపడి.

(౧) మా-౨౩.	(౨) మా-౧౫౦.	(౯) మా-౨౮౧.	(౧౩) మా-౬౬.
(౨) ,, ౭౭.	(౬) ,, ౨౪౩.	(౧౦) ,, *౪౩.	(౧౪) ,, ౧౩౪.
(౩) ,, ౧౧౧.	(౭) ,, ౭౨.	(౧౧) ,, ౧౧౪.	(౧౫) ,, ౧౪౩.
(౪) ,, ౭౧.	(౮) ,, ౮౦.	(౧౨) ,, ౫౫.	(౧౬) గీతై-౧౮-౬౬.

మూ. ౧౧ వేదార్థమ్.

(౧) “స్వాతంత్ర్యత్రాలేవరుమ్ పారతన్త్ర్యమ్ ప్రబలమ్ ఎన్నమశవుమ్ సర్వసాపజ్జతైయుమ్ తల్లియక్కిరెక్కు మీశ్వరస్వాతన్త్ర్యతైయుమ్, (౨) “కృపాఫలము మనుభవితైయఱవేణుమ్” ఎన్ను ఫలసిద్ధియల్ కణ్ణభివిల్లామెయుమ్ శొల్లుకై యాలే, ఉత్తరార్థతిలర్థమ్ శొల్లప్పట్టతు.

౧. (వేదార్థమిత్యాది) ప్రమాతావానవన్ ప్రమాణతైక్కొణ్ణితే ప్రమేయతై నిశ్చయిప్పతు. అన్వప్రమాణద్వా, ప్రత్యక్షాదిరూపేణ అష్టవిధమాకచ్చొల్లువర్కళ్ ; అతిల్ (౩) “ప్రత్యక్షమేకంచార్వాకాః” ఇత్యాదియిట్టొల్లుకిఱ బాహ్య కుదృష్టికైప్పొలన్తియే, ప్రత్యక్షానుమానాగమజ్జళ్ మూన్తైయుమ్ ప్రమాణతయా అక్కిరెత్తు, ఉపమానాది పశ్చాత్తైయుమ్ అవర్త్రోలే యథాయోగమ్

“వేదార్థమ్” ఇత్యాదినాలువాక్యజ్ఞాల్, మేల్ ప్రతిపాదికప్పొకిఱవర్థజుక్కు ప్రమాణమిన్నతెన్ట కట్టుకిఱా రెన్వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రమాతావానవన్) ఇత్యాదియల్. (అష్టవిధమాక) చార్వాకసుక్కు ప్రత్యక్షమొన్తే ప్రమాణమ్. వైశేషికసుక్కుమ్ బొడ్డసుక్కుమ్, ప్రత్యక్షానుమానజ్జళ్. సాంఖ్యసుక్కు ప్రత్యక్షానుమానాగమజ్జళ్. వైయాకరిల్ దూషణమతావలమ్మిక్కుమ్ ఇన్తూన్ట మేప్రమాణమ్. ఉదయనపక్షత్తిల్ ప్రత్యక్షానుమానోపమానశబ్దజ్జళ్. ప్రాభాకరసుక్కు ఇన్నాన్ట మర్థాపత్తియుమాక విన్ట, భాట్టసుక్కుమ్ మాయావాదిక్కుమ్ ఇన్వైన్టమ్ అనుపలభియుమాక ఆటు. పారాణికరుక్కు ఇవ్వాఱుడనే సంభవమ్ విలిహ్యమ్ ఎన్ఱిఱ ఇరణ్ణుమ్ కేర్న్ట ఎట్టుప్రమాణజ్జళ్. (ప్రత్యక్షమేక మిత్యాది) “ప్రత్యక్షమేకంచార్వాకాః కణాదసుగతౌపునః । ఆనుమానంచ తచ్చాహుసాన్న్యోశ్చబ్దంచతే ఆపి । న్యాయైకదే శిరోష్యేవ ముపమానంచకేచన । అర్థాపత్త్యసహైతాని చత్వార్యాహ ప్రభాకరః । అభావవస్తాన్త్యేతాని భాట్టా వేదాన్తిస్తథా । సంభవైలిహ్య యుక్తాని తాని పారాణికా విదుః ।

(౧) మూ. ౧౪౩.

(౩)

(౨) ,, ౪౦౨.

అస్తర్భవిష్పిత్తు, అవద్ ద్రిల్ ప్రత్యక్షమ్ ఇద్వియగ్రహణయోగ్యజ్ఞశిలుమ్, అనుమానమ్ ప్రత్యక్షసిద్ధవ్యాప్తిగ్రహణానురూపమాక కతిపయపరో యోగ్యజ్ఞశిలుమ్ ప్రమాణమాకవుమ్, అతీద్వియార్థత్తిల్ శాస్త్రమే ప్రమాణమాకవుమ్ నిష్కర్షిత్తు, అతుతన్నిలుమ్ (౧) : వేదేకర్తాద్య భావాద్బలవతిహినయై స్వస్థుభే నీయమానే తన్మూలత్వేన మానంతది తర దఖిలం జాయతే? ఎగ్గి అపడియే స్వప్రామాణ్యత్తుక్కు మూల

(అస్తర్భవిష్పిత్తు) ఉపమాన ఆర్థాపత్తి సంభవజ్ఞతై అనుమానత్తిలుమ్, అనుపల భియై ప్రత్యక్షత్తిలుమ్, వితిహ్యతై ఆగమత్తిలుమ్ అస్తర్భవిష్పిత్తు. (ఇద్వియగ్రహణ యోగ్యజ్ఞశిల్-చతురాదికళాన ఇద్వియజ్ఞశిన్ సన్నికర్షత్తుక్కు యోగ్యజ్ఞశాన ఘటాది కళిల్. (ప్రత్యక్షసిద్ధిత్యాది)-చతురాదియినాల్ గ్రహిక్కుప్పట్టవ్యాప్తి విషయకమాన పరామర్శానుగుణమాక. (అతీద్వియార్థత్తిల్) అత్యంతాతీద్వియార్థత్తిల్. ఆతావతు-ప్రమాణాస్తరావిషయత్తిల్ ఇతనాల్ శబ్దప్రమాణవిషయమానమూలప్రకృతిఅనుమానత్తుక్కుమ్ విషయమాకు మెన్దిఱ సాజ్ఞమతమ్ నిరస్తమ్. శ్రుతిస్పృతీతిహాస పురాణజ్ఞశాకియఇవై యెల్లామాగమజ్ఞశాయిరుక్కు వేదమాత్రతైముఖ్యప్రమాణమాకక్కుళ్ళువానెన్నెన్నిల్, స్పృత్యాదికళే మనుష్యరాల్ తెయ్యప్పట్టతాకైయాల్ అవద్ ద్రిలుక్కు భిమవిప్రలమ్భది జన్యదోషజ్ఞశుజ్ఞాకలామ్ ; వేదమ్ అపారుషేయమాకైయాల్ ఇవ్విధదోషజ్ఞ శొప్తు మిన్దిఱే ప్రబలప్రమాణమారుక్కు మెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పద్రీముతలిల్ ఎడుక్కుప్పట్టతెన్దు (అతుతన్నిలుమ్) ఇత్యాదిక్కుత్తాత్పర్యమ్. (వేదే) ఇత్యాది-కర్తాద్యభావాత్-తెయ్తవనుమ్ అవనడియాకవరుమ్ భిమవిప్రలమ్భది దోషజ్ఞశుమ్ ఇల్లామైయాల్, బలవతి-స్పృత్యాదికైక్కొట్టిలుమ్ ప్రబలమాన, వేదే-వేదమానకు, నయై-సామాన్య విశేష గతిసామాన్యాది న్యాయజ్ఞశినిల్, త్వత్తే-దేవరీరై ప్రతిపాదిప్పతాక, నీయమానే-అడైవిప్పిక్కుప్పట్టిరున్ద వళివిల్, తడితరత్ - అన్దవేదతైక్కొట్టిలుమ్ వేతాన, అఖిలమ్ - సమస్తమాన స్పృత్యాది, తన్మూలత్వేన - అన్దవేదతై మూలమాక ఉడైత్తాయరుక్కైయినాల్. మానంజాయతే-ప్రమాణమాకీతు, వేదార్థప్రతిపాదకజ్ఞశాకైయాల్ మద్రీరువై ప్రమాణజ్ఞతైన్దపడి.

సాపేక్షమానపారుషేయశాస్త్రజైష్ఠ్యేన్, స్వతఃప్రామాణ్యముడై యే వేదమే ప్రబలప్రమాణమాకవు మటుతియిటరుక్కుమ్ పరమవైదికరాకైయాలే, ఇప్పిబద్ధత్తిల్ తామరుళిచ్చెయ్ కిటవర్ధజ్జల్లామ్ వేదప్రతిపాద్యమెన్ను మిడమ్ తోన్, ముతలిలేవేద ప్రైప్రమాణమాక అగ్గకర్ణిత్తుక్కొణ్ణు, తదర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమ్ క్రమత్తై ఇవ్వాయ్ తాలే యరుళిచ్చెయ్ కిటార్.

అఖిలహేయప్రత్యసీకత్వ కల్యాణైకతానత్వజ్ఞతాలే ఈశ్వరక అఖిలప్రమేయ విలక్షణనాయరుక్కుమాపోలేయితే, అపారుషేయత్వ నిత్యత్వజ్ఞతాలే వేదమ్ అఖిలప్రమాణవిలక్షణనాయరుక్కుమ్మడి. వేదత్తినుడైయ అపారుషేయత్వాది, (౧) “వాచావిరూపనిత్యయా” ఇత్యాది శ్రుతియాలుమ్, (౨) “అనాదినిధనా హ్యేషావాగుత్సృష్టాస్వయమ్భువా । ఆదౌవేదమయీదివ్యాయతస్సర్వః ప్రసూతయః” ఇత్యాది స్మృతియాలుమ్ ప్రతిపాదికకప్పడాని స్థితితే. ఇద్దశ్రుతి స్మృతికల్ వేదనిత్యత్వ

వైదికరెన్ద్ర బాహ్యరైయమ్, పరమఎన్ద్ర తుదృష్టికలైయమ్ వ్యావర్తిక్కిటతు.

(వాచా) ఇత్యాదిక్కు - విరూప ! అగ్రమశ్శవనే ! నిత్యయా - ఎప్పోతుమశ్శ, వాచా-వేదవాక్కినాల్, ఈశ్వరెన్ద్ర మణియూమెన్ద్రమ్. యతః - ఎన్దవాక్కినాల్, సర్వః - సమస్తమాన, ప్రసూతయః - జన్మజ్జతుమ్, అణియప్పడుకీటనవో. అనాదినిధనా-ఉత్పత్తివి నాశజ్జత్తుల్ తాయ్, దివ్యా - ప్రమాణాన్తర్జ్జకైక్కాట్టిటమ్ విలక్షణమాయ్, వేదమయీ - వేదస్వరూపమాన, ఏషా-ఇన్ద, వాక్-వాక్కొనతు, ఆదౌ-స్పష్టికాలత్తిల్, స్వయంభువా-స్వయమే (పుణ్యపాపకర్తజ్జలి నాలన్దిక్కి ఇన్సైయినాలే) అవతరిక్కిట సర్వేశ్వరనాల్, ఉత్సృష్టా - ఉణ్డాక్కప్పట్టతు. నిత్యమానవేదత్తై ఉణ్డాక్కుకైయావతు-ప్రళయకాలత్తిల్ తన్ తిరువుళ్ళత్తిల్ వైత్తిరున్ద వేదత్తై స్పష్టికాలత్తిల్ పూర్వాను పూర్వీవిశిష్టమాకవే ఎవ్వళవుమ్ తవతామల్ బ్రహ్మవుక్కువడైక్కైః (ఇన్దశ్రుతి) ఇత్యాది - శ్రుతి స్మృతికల్ వేదత్తై నిత్యమెన్ద్రపోతే, అవద్ శ్రీహ్ంపల్లావిడి

తైచ్చిల్లుకెయాలే, తదపారుషేయత్వముమ్ సిద్ధమితే ; అతఏవభీమ
విప్రలమ్భ ప్రమాదాశక్తిరూపదోషచతుష్టయ సమ్భావనాగర్హిత
తమాయిరుక్ముమ్, పారుషేయత్వమితేఅవైవరుక్మములమ్. ఇప్పడి
యిరుక్మముల్ ఇతుక్కుమేట్టటతొరుశాస్త్రమిల్లె, ఆకైయాలేయితే
(౧) “సత్యంసత్యంపునస్సత్యముద్ధృత్యభుజముచ్యతే! వేదశాస్త్రాత్పరంనా
స్తిసదైవం కేశవాత్పరమ్” ఎన్టు ఐతిహాసికరాలుమ్ పౌరాణికరాలుమ్
ఏకకణ్ఠమాకచ్చిల్లప్పట్టతు. ఇతినేల్ మెల్లామ్తిరువుళ్ళమ్పల్ శ్రీయితే
(౨) “శుడర్మికుశురుతి” ఎన్టు నమ్మాళ్వారురుళిచ్చెయ్తతు, అవరై
ప్పిన్ శెల్లుమవరాయ్ అభియుక్తాగ్రేసరరాన భట్టరుమ్, (౩) “ఆదా
వేదాఃప్రమాణమ్” ఎన్టారితే.

నుమ్ అతు అపారుషేయ మెన్నతు సిద్ధమెన్టు తాత్పర్యమ్-భీమమ్ - అన్యధాజ్ఞానమ్.
విప్రలమ్భమ్-వచ్చినై. ప్రమాదమ్-అనవధానమ్. అశక్తి-కరణాపాటవమ్. సత్యంసత్యమ్-
మెయ్యేమెయ్యే, పునఃసత్యమ్-మిళవుమ్మెయ్యే, అడిక్కడి మెయ్యెన్నతు-వేదమేప్రబల
ప్రమాణమ్, కేశవనే పర దేవతైయెన్నతై ఎల్లార్ నెళ్ళిలుమ్దృఢమాకప్పడుత్తుకైక్కాక.
భుజమ్-కైయై, ఉద్ధృత్య-తూక్కిక్కొణ్ణు, ఉచ్యతే-శొల్లప్పడుకీటతు. ఇప్పడిచ్చిల్ల
తు-ఇశుభాన్రియవైన్లెక్కాక. అతావతు-వేదశాస్త్రాత్-వేదమాఱికాన్రితైక్కాట్టి
లుమ్, పరమ్-మేలొనప్రమాణమ్, నాస్తికీడైయాతు; కేశవాత్-కేశవనైక్కాట్టిలుమ్, పరమ్-
ఉత్కృష్టమాన, దైవమ్-దేవతై, నాస్తికీడైయాతు. ఐతిహాసికర్-ఇతిహాసమతీందవర్.
పౌరాణికర్-పురాణమతీందవర్. ఏకకణ్ఠమాక-ఏకానుపూర్వికశబ్దమాక.

శుడర్-తేజస్వినాల్, మికు-అతిశయిత్త, శురుతి-వేదమ్, అభియుక్తర్-తాజ్ఞశ్రీ
నవిమయజ్ఞలిల్ గుణదోషజ్ఞశైయతీయ వల్లర్ కళాకైయాల, ఇట్లువేదప్రామాణ్యనిర్వ
హణసమర్థరైచ్చిల్లకిటతు. అగ్రేసరర్-మున్నడమ్మ-శువర్.

ఇత్యేవేదమన్వితం, “వేదయతీతి వేదః” ఎన్నిటవృత్తాంతియాలే, బుభుత్సుక్కుళాయ ఆ స్తికరాయపూర్వకుః స్వార్థప్రకాశకమాయీ రుక్మేయాలే. ఇప్పడియిరుద్దృశ్య వేదన్దాన్, ప్రతిపాద్యార్థవిశేషత్వాలే భాగద్వయాత్తకమా యిరుక్కుమ్. అత్యై ఇవ్విడ తిల్ ఉభయభాగ సామాన్యవాచియాన వేదశబ్దత్వాలే సాకల్యేన శొల్లుకిఱతు.

(అర్థమ్) ఎన్దు పూర్వభాగ ప్రతిపాద్యమాన కర్తృత్వే యమ్, ఉత్తరభాగ ప్రతిపాద్యమాన బ్రహ్మత్వేయమ్ శొల్లుకిఱతు. పూర్వోత్తర మీమాంసకళిల్ (౧) “అథాతోధర్తజ్ఞానా” ఎన్దుమ్ (౨) “అథాతో బ్రహ్మజ్ఞానా” ఎన్దుమితేఉపక్రమిత్తతు, ఆత్మేయాలే భాగద్వయత్తుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యమ్, ఆరాధనరూపమాన కర్తృముమ్ ఆరాధ్యనస్తువాన బ్రహ్మముమితే. కర్తృత్వినుక్షైయ భగవదారాధన త్వమ్ (౩) “సతతాఅజ్ఞాన్యన్యా దేవతాః” ఎన్దు అగ్నిన్ద్రాది సకల దేవతైకళుమ్ భగవచ్ఛరీరభూతరాక శాస్త్రమ్ శొల్లుకెయాలే సిద్ధ

ఆస్తికర్-పరలోకముజ్ఞానవర్. స్వార్థమ్-తన్నాల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్ట సర్వే శ్వరన్.

మేల్ చోదనాసూత్రత్తిచ్చిల్లిరు ధర్మలక్షణముళ్ళ-కర్తృత్వే విచారిక్కువేణు మెన్దు పూర్వభాగార్థ విచారరూపమాన పూర్వమీమాంసైయినాదియిలుమ్, బ్రహ్మస్వ రూపత్వే విచారిక్కువేణు మెన్దు ఉత్తరభాగార్థ విచారరూపమాన ఉత్తరమీమాంసై యినాదియిలుమ్, శొల్లుకెయాలే పూర్వభాగమ్ కర్తృప్రతిపాదక మెన్దు ఉత్తరభాగమ్ బ్రహ్మప్రతిపాదక మెన్దుమ్ శొల్లుప్పడుకిఱతెన్దు “పూర్వోత్తరమీమాంసైకళిల్” ఇత్యాది వాక్యత్తుక్కు త్తాత్పర్యమ్. “ఆరాధనరూపమాన” ఎన్దైయాలే, (౪) “నేవైశ్చసర్వై రసా మేవవేద్యః” ఎన్నిట గీతావచనన్తోడు విరోధమిల్లెయెన్దు సూచితమ్. సః-ఆన్ద సర్వేశ్వరన్, ఆత్మా-శరీరి, అన్యః-దేవతాః-అగ్నిన్ద్రాదిమన్. దేవతైకళి, అజ్ఞాని-శరీ రజ్ఞళి. సిద్ధమితే-శరీరత్తుక్కుచ్చెయిత పూజనమ్ శరీరియై అదైయుమాకెయాలే

(౧) పూ-మీ-౧-౧-౧.

(౩) తై-ఉ-శీషావ-అను-౫.

౨) ఉ-మీ-౧-౧-౧.

(౪) గీతై-౧౫-౧౫.

మితే. ఇవ్వారత్తైయటిన్దు అగ్నిద్రాది దేవతాస్త్రామి సమారా
ధనమాక అనుష్ఠిక్కు-మవర్కళిడత్తిల్, ఇతినుడైయ భగవదారాధన
త్వమ్ సుస్పష్టమాయరుక్కుమ్. ఇవ్వారత్తమటియాతార్ అవ్వోదే
వతామాత్రజ్జళై యుద్దేశిత్తుప్పణ్ణమ్ కర్తముమ్, వస్తుగత్యా భగవ
దారాధనమాయ్ తలైక్కట్టుమ్. (౧) యేయజన్తిపితౄద్వేవాన్ బ్రా
హ్మణాన్ సహుతాశనాన్ । సర్వభూతాస్తరాత్తానం విష్ణుమేవ యజ
న్తితే” ఎన్నక్కడవతితే. (౨) “యేఽప్యన్యదేవతాభక్తా యజన్తేశ్రీధ
యాన్వితాః। తేఽపిమామేవకాస్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వకమ్” ఎన్తు
తానేయరుళిచ్చెయ్ తానితే. ఆకైయా లేఎల్లాప్పడియూలుమ్ కర్తత్తుక్కు
భగవదారాధనత్వమ్ సిద్ధమితే.

ఇప్పడి ఆరాధన రూపమాన కర్తముమ్ ఆరాధ్యవస్తువాన
బ్రహ్మముమాకిఱి అర్థద్వయత్తైయుమటియవే, త్యాజ్యోపాదేయ రూప

అర్థాల్లబ్ధమితే. ఇవ్వారత్తై - కర్తమ్ భగవదారాధన రూపమెన్నతై. వస్తుగత్యా-
అగ్నిద్రాదికకుక్కు అస్త్రామియాయరుక్కుయాకిఱి అర్థస్వభావత్తినాతే. యే-ఎవ
ర్కళి, పితౄన్ - పితౄదేవతైకళైయుమ్, దేవాన్ - ఇంద్రాదిదేవర్కళైయుమ్,
సహుతాశనాన్ - అగ్నియోడు కూడిన, బ్రాహ్మణాన్ - బ్రాహ్మణర్కళైయుమ్,
యజన్తి - పూజిక్కితార్కళి, తే - ఆవర్కళి, సర్వభూతాస్తరాత్తానమ్ - సర్వ
పదార్థజుక్కు మస్త్రామియాయుళ్ళ, విష్ణుమేవ - విష్ణువైయే, యజన్తి - పూజిక్కి
తార్కళి, ఇన్దు సర్వభూతాస్తరాత్తానమెన్దతు - విష్ణువైయే పూజిక్కితార్కళెన్న
తెఱ్ఱుపేతు. యేఅపి - యావర్కళి, అన్యదేవతాభక్తాః - పరమాత్మావైక్కాట్టి
లుమ్ వేతాన ఇంద్రాదిదేవతైకళిడత్తిల్ పీతియైయుడైయవర్కళాయ్, యజన్తి - అదేవతై
కళై పూజిక్కితార్కళి, కాస్తేయ - అర్థునా ! తేఽపి - ఆవర్కళుమ్, అవిధిపూ
ర్వకమ్-భగవదారాధనమెన్దిఱి బుద్ధిహీనమాగ, మామేవ - ఎన్నెయే, యజన్తి-పూజి
క్కితార్కళి.

సంకర్షణై యు మతీయలాయరు కైయాలే, భాగవ్యయ ప్రతిసా
ద్యమ్ కర్తృబ్రహ్మజ్ఞైనితతు. ఎజ్జనేయెన్నిల్; కర్తృనా బుభుక్షుక్కు
ళుక్కు ఐశ్వర్య సాధనమాయ్, ముముక్షుక్కుల్ భక్తినిష్ఠర్కు
ఉపాసనాజ్ఞమాయ్, ప్రపన్నర్కు కైజ్జ్యరూపమాయితే ఇరుప్ప
తు. ఇప్పడియరున్దళ్ళ కర్తృత్వే వేషత్తై ఉళ్ళపడి యతీయవే, అనన్త
స్థిరఫల బ్రహ్మప్రాప్తికామరాన సాధకర్కు, ఇతు ఉపాసనాజ్ఞేన్
పాదేయమ్, ఐశ్వర్యాధికళుక్కు ఉపాదేయమాన వాకారత్తాల్
త్యాజ్యమెన్దతియలామ్. అనన్యసాధనర్కు ఇతుకొణ్ణు సాధకర్ వే
ణ్ణువతోన్దిల్లామెయాలే కైజ్జ్యరూపేణోపాదేయమ్, ఉపాసకర్కు
ఉపాదేయమాన వాకారత్తాల్ త్యాజ్యమెన్దతియలామ్. బ్రహ్మత్తై యతి
యుమ్మోతు, తత్సరూప రూపగుణవిభూతికళెల్లా మతీయవేణ్ణుకై
యాలే, విభూతిభూత చేతనాచేతనజ్ఞళిక్ స్వరూపమతీయలామ్. ఆతిల్
జ్ఞానాన్దలక్షణమాన చేతనస్వరూపవై లక్షణ్యమడియాక వరుకితి

బుభుక్షుక్కుల్-ఐశ్వర్యభోగేచ్ఛెయుళ్ళనర్. భక్తినిష్ఠర్ - సాధనభక్తినిష్ఠర్.
కైజ్జ్యరూపమాయ్ - స్వయంప్రయోజనమాక భగవన్తుఖోల్లాసత్తై యున్దెత్తై
అనుష్ఠిక్కుప్పడుమతాయ్. అనన్త - దేశపరిచ్ఛేదముమ్ వస్తుపరిచ్ఛేదముమిల్లాకతాయ్,
అతావతు-సర్వదేశవర్తియాయ్, సర్వాన్తర్యామియాయ్, స్థిర-సర్వకాలవర్తియాయ్,
ఫల - పురుషార్థమాన బ్రహ్మత్వినుదైయప్రాప్తియై విరుమ్మిన ఉపాసకర్కు ఎన్దదమ్.
ఐశ్వర్యాధికళుక్కు ఉపాదేయమాన వాకారమావతు - ఐశ్వర్యసాధనమాయరుకై.
త్యాజ్యమ్-ఐశ్వర్యమ్ మోక్ష విరోధియాకైయాలే అవ్యాకారత్తాల్ అనుష్ఠిక్కుక్కు
డాత్తెన్దతి. స్వరూపమ్ - ధర్మి, రూపమ్ - తిరుమేని, గుణమ్ - జ్ఞానాదికళుమ్ సాన్ద
ర్యాధికళుమ్, విభూతి - నియామ్యజ్ఞాన చేతనాచేతనజ్ఞళిక్. (వేషముమ్) ఎన్ది ఉమ్మై
యాలే ఐశ్వర్యత్వీన్ వేషత్తైన్దెక్కితతు. (చేతనస్వరూపేత్యాది - అచిత్తైక్కాట్టియమ్
ఆత్మై స్వయంప్రకాశత్వాధికళియాలే ఆతివిలక్షణమెన్దతిన్దాల్ అత్తైయసుభక్తి వేణు
మెన్ద అత్తై, ఆతినాల్ తత్వాన్దిసాధనానుష్ఠానమ్, ఆతినాల్ కైవల్యమ్కైపురురు

తాకైయాల్, కైవల్యత్తిక్ వేషముమఱియలామ్. బ్రహ్మత్తినుడైయ శేషిత్వ ప్రాప్యత్వజ్జలైయఱియవే, తదనుభవాదికల్ పురుషార్థమెఱ్ఱఱియలామ్. తదుపాస్యత్వ శరణ్యత్వజ్జలైయఱియవే, తత్ప్రాప్తిసాధన విశేషజ్జలైయఱియలామ్. సాధ్యాన్తర సాధనాన్తరజ్జలైయ డైయ త్యాజ్యత్వత్తైయుమ్, బ్రహ్మత్తినుడైయ నిరతిశయ భోగ్యత్తైయైయుమ్, అనన్యసాధ్యత్వత్తైయుమ్, తత్ప్రకారతయాపరత స్త్రీమానస్వస్వరూపత్తైయుమ్ దర్శిక్కువే, సుస్పష్టమాక వఱియలామ్. ఆక ఇప్పడియరు కైక్కుయాల్ భాగద్వయత్తుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యమ్, ఆరాధనస్వరూప మానకర్తముమ్ ఆరాధ్యవస్తువాన బ్రహ్మముమెన్న క్కుఱైయిల్లై. (౧)

“త్వదర్చావిధిముపరిపరిక్షీయతేపూర్వభాగః। ఉద్ధోర్వభాగ స్వదీహగుణ విభవపరిజ్ఞాపనై స్వత్పదాప్తై” ఎఱ్ఱితే భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు.

మాకైయాల్ కైవల్యమ్ చేతనస్వరూప వైలక్షణ్యమడియాకవరుకిఱతెన్గిఱతు. బ్రహ్మత్తినుడైయ - మద్రైవైకైక్కుట్టిలుమ్ సర్వప్రకారత్తాలుమ్ మహత్వముడైయ ఎమ్మెరుమానుడైయ. శేషిత్వమావతు - కైజ్జుర్యత్తై స్వీకరిక్కు. ప్రాప్యత్వమావతు - అనుభవ విషయమాకై. ఉపాస్యత్వమావతు - మోక్షహేతువాన భగవదనుగ్రహ జనకమాన ఉపాసనత్తుక్కు విషయమాకై. శరణ్యత్వమావతు - నిరపేక్షోపాయమాయరు కైక్కు. (సాధ్యాన్తరత్యాది)-సాధ్యాన్తరజ్జల్-విశ్వర్యకైవల్యజ్జల్. బ్రహ్మమేనిరతిశయ భోగ్యమెఱ్ఱఱియల్ అత్తైక్కుట్టిలుమ్ అల్పభోగ్యజ్జ్ఞాన విశ్వర్యకైవల్యజ్జల్ త్యాజ్యజ్జల్ నెఱ్ఱఱియలామ్. సాధనాన్తరజ్జల్ - ఉపాసన మ్మముతలానవై. బ్రహ్మమ్, సిద్ధోపాయ మాన తన్నైయొట్టిన్ద ఉపాసనాదికలినాల్ లభిక్కుత్తక్కత్తెఱ్ఱుమ్, తన్నుడైయ స్వ రూపమ్ భగవదత్తన్ద పరతన్ద్రమెఱ్ఱు మఱియన్దాల్, సాధనాన్తరజ్జల్ పరమపురుషార్థ సాధకజ్జల్నెఱ్ఱుమ్ అప్పడియనుష్ఠికైక్కుభగవదనభిమత మెఱ్ఱుమఱియలామెన్దపడి. పూర్వో భాగః - నేదత్తిల్ ముతల్ భాగమానతు - త్వదర్చావిధిముపరి-దేవరీరుడైయ ఆరాధనమ్ పణ్ణవేణుమెఱ్ఱు అఱివిప్పతిల్ - (అఱివిప్పిన్ద), పరిక్షీయతే - నివృత్తమాకిఱతు. ఉద్ధోర్వ భాగః - మేల్భాగమ్, త్వదీహగుణ విభవపరిజ్ఞాపనై-దేవరీరుడైయ జగన్నిర్వాణాది వ్యాపారమ్, జ్ఞానశక్త్యాదిగుణజ్జల్, ఉభయవిధూతికళాకిఱ విభవమ్ అకియ ఇనద్రై

మూ. - అటులియిడువతు

ఇప్పుడి భాగవ్యయ ప్రతిపాద్యజ్ఞాన ఇవ్వర్థజ్ఞులై యటులియిడు కై యావతు- కర్తృత్తినుడైయ స్వరూపాజ్ఞ ఫలాదికలైయున్, బ్రహ్మ త్తినుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూత్యాదికలైయున్, సంశయ విప ర్యయమట నిర్ణయిక్కె. అతుతాక శైయ్యమ్బాతు, సకలశాఖా ప్రత్యయన్యాయతాలుమ్ సకలవేదాన్తప్రత్యయన్యాయతాలుమ్ శైయ్య వేణుమ్, అతిల్ సకలశాఖాప్రత్యయన్యాయమావతు - ఒరువాక్యత్తిలే ఓరర్థతైచ్చొన్నాల్, అతినుడైయ అజ్ఞోపాజ్ఞాదికలై సేరాక వట్టికై కాక, శాఖాన్తరజ్ఞశైల్లావద్దీలుమ్ సజ్చరిత్తు, అవద్దీటొల్లుకీట వర్థజ్ఞశిలుమ్ జ్ఞానమ్పిటన్దు, అవ్వర్థజ్ఞళుక్కు అన్యోన్య విరోధజ్ఞలై యుమ్ శమిప్పిత్తు, తనక్కభిమతమాన అజ్ఞియోడే శేరుమవద్దీలైచ్చేర్కై. సకలవేదాన్తప్రత్యయన్యాయమావతు-ఒరువేదాన్తత్తిలే ఒరువాక్యమోరర్థతైచ్చొన్నాల్, అల్లాత వేదాన్తజ్ఞశిలుమ్ సజ్చరిత్తు అవద్దీటొల్లుకీట వర్థజ్ఞళుక్కు అన్యోన్యవిరోధమ్పిటవాతపడి విషయ విభాగమ్పణ్ణితనక్కభిమతమానవర్థజ్ఞళోడే శేరుమవద్దీలైచ్చేర్కై.

ఇతుతాక మహామతికళాన మహర్షి కళుక్కుయ, అల్లాతా ర్కుచ్చెయ్యప్పొకామైయాల్, ఉపబృంహణజ్ఞళో కొణ్ణన్న్లయిక్కు

నుడైయ జ్ఞాపనజ్ఞశినాల్, త్వత్పదాప్తా - దేవరీరుడైయ తిరువడికలై అడైనలిల్ - (అడై వత్తెక్కాట్టి), పరిక్షీయతే - నివృత్తమాకిటతు. పూర్వభాగమ్ దేవరీరుడైయ ఆరాధన రూపమాన కర్తజ్ఞలైయుమ్, ఉత్తరభాగమ్, దేవరీరుడైయ స్వరూప రూపగుణ విభూ తికలైయుమ్ అతివిక్కిటతుక శేన్దవడి.

అజ్ఞమ్ - ప్రయాజాది. ఫలమ్ - స్వర్గాది. ఆదిశబ్దమ్ - అధికారి కాలవిశేషాది కలైచ్చొల్లుకీటతు. (విభూత్యాది) ఎన్నిటవిడత్తొదిశబ్దమ్ - జగన్నిర్మాణావతార రహ స్యాదికలైచ్చొల్లుకీటతు. అటులియిడుకైయావతు-అనధీతశాఖార్థక కణ్ణేనఅధీతశా ఖార్థనిర్ణయమ్ పణ్ణుకై.

మా.—స్త్రుతిహాస పురాణజ్ఞతాతే.

వేణుమ్. ఆకైయా లే తన్నిర్ణాయకజ్ఞతై యయళిచ్చెయ్ కిఱార్, (స్త్రుతిహాసపురాణజ్ఞతాతే) ఎన్ఱు. స్త్రుతికళావన - ఆప్తరాన మన్వత్రి విష్ణుహారిత యాజ్ఞవల్క్యాదికళాతే అభిహితజ్ఞతాన ధర్మశాస్త్రజ్ఞతే. ఇతిహాసజ్ఞతావన- పురావృత్త ప్రతిపాదకజ్ఞతాన శ్రీమద్రామాయణ మహాభారతాదికళే ; పురాణజ్ఞతావన - సర్గాదిపశ్చులక్షణోపేతజ్ఞతాన బ్రాహ్మపాద్మ వైష్ణవాదికళే.

వేదార్థ మఱుతియిడువతుఇవన్, గ్రా లేయెన్ఱుఇప్పడినియమేనవరుళిచ్చెయ్ తతు - ఇవన్ శ్రైయోభియ స్వబుద్ధ్యా నిర్ణయిక్కు-మళివిల్, అల్పశ్రుతనానవనుక్కువిప్రతిపత్తివరుమాకైయా లే, వేదకాలువ్య హేతువామెన్ఱు నిన్ఱెత్తు. ఇన్నియమన్దాన్ (౧) “ఇతిహాస పురాణాభ్యాం వేదం సముపబృంహయేత్ । విభేత్యల్పశ్రుతాద్వేదో మామయం ప్రతిరిష్యతి” ఎన్ఱు బార్హస్పత్య స్త్రుతియిలుమ్ మహాభారత తిలుమ్ శొల్లప్పట్టతితే.

ఆప్తరాన-యథార్థద్రష్టాకళాయ యథాదృష్టార్థవక్తాకళాన. ధర్మశాస్త్రజ్ఞతే - ఆచారవ్యవహార ప్రాయశ్చిత్తాత్మకమాన ధర్మజ్ఞతానైన్ఱు యతివిక్కిఱగ్రంథజ్ఞతే. పురావృత్త ప్రతిపాదకజ్ఞతాన-మున్నడన్దకత్తకళై న్ఱొల్లఱిఱి. సర్గాదిపశ్చుకళావన - సృష్టి, ప్రళయమ్, రాజవంశమ్, అవరోకళుడైయ చరిత్రమ్, మన్వన్తరజ్ఞతే ఆకియ ఇన్ఱై. నియమేన - వ్యాప్తిగోల్ ౧. అతావతు - వేదార్థ త్తినున్ఱైన్ఱు యతియ వేణుమానాల్ స్త్రుత్యాదికళై సాధనమాక కొల్కళావిడిగ్ ఉన్ఱై తెరియా తెన్నువిడమనోల్ ౧ వెన్ఱపడి, ఇన్వ్యాప్తిక దేశ్యవిధేయభావమగొమ్ననోల్ ౧ ఱిఱిఱి. విప్రతిపత్తి-విరుద్ధ ప్రతిపత్తి. వేదకాలువ్యమ్-వేద త్తినున్ఱురుళే తెరియన్ఱొత్త కలక్కమ్. ఇతిహాసపురాణాభ్యామ్ - ఇతిహాసపురాణజ్ఞతానాల్, వేదమ్ - వేదాన్తతై, సముపబృంహయేత్ - కైవ్వేయాక వృద్ధికైయక్కడవన్. అతావతు-వేదాన్తార్థజ్ఞతై ఇతిహాసపురాణజ్ఞతై కొల్లఱు అపేక్షితజ్ఞతాన సకలార్థజ్ఞగోడు కైవ్వేయాక అతియక్కడవన్. వేదః - వేదమానతు, అల్పశ్రుతాత్ - అల్పమ్ తెరిన్దననిడత్తొన్ నిన్ఱుమ్, ఆయమ్-ఇన్ద

౨. * స్మృతియూలే పూర్వభాగ త్తిలర్థమటుతి
యిడక్కడవతు ; మద్ శ్రయిరక్షాలుమ్
ఉత్తరభాగ త్తిలర్థమటుతియిడక్కడవతు.

ఇవ్వప్రకమ వాక్యప్రక్రియాయూలే, పురుషకార నైభవమ్
తుడగ్గి, ఆచార్యాభిమాన పర్యవసాక, ఇప్పిబన్దత్తి లివరరుళిచ్చె
య్కిఱ వేదార్థజ్ఞెల్లామ్, ఉపబృంహణజ్ఞో కొణ్డే నిశ్చయి త్తరుళిచ్చె
య్కిఱారెన్ను మిడవ్మతోద్ మిఱిఱుతు ; అతు తా త త్తదర్థజ్ఞశరుళిచ్చె
య్కిఱ స్థలజ్ఞళిలే సమ్ప్రతిపన్నమ్.

ఆక ఇవ్వాక్యత్రాల్, సకల ప్రమాణజ్ఞళిలుమ్ వేదమే ప్రబల
ప్రమాణమెన్ను మిడముమ్, తదర్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమ్ క్రమముమ్
శొల్లిద్రొయిద్రొయి.

౨. * ఇవద్ శ్రీల్ ఎత్తాలే ఎన్దభాగ త్తిలర్థమటుతియిడక్కడవతెన్న
అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (స్మృతియూలే) ఎన్దుతుడగ్గి. ఉపబృంహ్యమాన
వేద త్తుక్కు, ప్రతిపాద్యార్థ విశేషత్తాలేయితేభాగ భేదముణ్డొయిద్రొయి;
అప్పడియే ఉపబృంహణజ్ఞళుక్కుమ్ ప్రతిపాద్యవిశేషత్తాలేభేదముణ్డొయి.
అతిల్ స్మృతికళ్ పూర్వభాగోప బృంహణజ్ఞళాకవుమ్, ఇతిహాసాదికళ్
ఉత్తరభాగోప బృంహణజ్ఞళాకవుమ్ నిర్దితజ్ఞళాకై యూలే, తత్తదుప
బృంహణజ్ఞళై కొణ్డే తత్తద్భాగార్థ నిశ్చయమ్ పణ్ణవేణ్డియితే యిరు
ప్పతు. అ త్తెప్పద్రొ ఆచారవ్యవహార ప్రాయశ్చిత్తాదికళుక్కు ప్రతిపా
దకజ్ఞళాన ధర్మశాస్త్రజ్ఞళాలే, కర్తప్రతిపాదకమానపూర్వభాగ త్తిలర్థ
నిశ్చయమ్ పణ్ణక్కడవతు ; భగవత్స్వరూప రూపగుణ విభూతిచేష్టి
తజ్ఞళుక్కు ప్రతిపాదకజ్ఞళాన ఇతిహాస పురాణజ్ఞళాకిఱ మద్ శ్రయిరక్షా

అబ్బజ్ఞన్, మామ్ ఎన్దై, ప్రతిపద్యతి-అసార్థమశయతువచ్చిక్కప్పొకిఱాన్ ఎన్దు, బిభే
తి-భయప్పడుకిఱుతు.

ఆచారమ్-శౌచస్నానాది. వ్యవహారమ్ - దాయభాగాది వివాదనిర్ణయమ్.
ప్రాయశ్చిత్తమ్-పాపశోధకచాస్త్రాయుతాది.

లుమ్, బ్రహ్మప్రతిపాదకమాన ఉత్తరభాగ త్తిలర్థ నిశ్చయమ్ పణ్ణకీడ వత్తెన్నితార్.

ఇప్పడి ఉభయవిధమాన ఉపబృంహణజ్ఞాళాలే ఉభయభాగార్థ జ్ఞైయుమ్ అటుతియిడుకై యావతు - అనధీత శాఖాస్తరార్థజ్ఞభుక్కుమ్ ప్రతిపాదకజ్ఞాన ఇవత్తథాలే, అధీతశాఖార్థజ్ఞలై అపేక్షిత విశేషజ్ఞ భోడేకూడ నిశ్చయిక్కై. స్మృతికల్ తన్నిలే బ్రహ్మప్రతి పాదనముమ్, ఇతి హాసాది కళిలే కర్తప్రతి పాదనము ముణ్ణాయరున్ద తేయాకి లుమ్, స్మృతికళిల్ బ్రహ్మప్రతిపాదనమ్ - కర్తజ్ఞానిన్దైయ తదారాధన రూపత్వ జ్ఞాపనార్థమాకవుమ్, ఇతిహాసపురాణజ్ఞభిల్ కర్తప్రతిపాద నమ్ - కర్తజ్ఞానిన్దైయ ఉపాసనాజ్ఞాత్య జ్ఞాపనార్థమాకవుమ్. అక్త యాలే, ఇప్పడివత్తెయిట్టు చ్చొల్లక్కుత్తెయిట్టై. (౧)“ప్రాయేణపూర్వ భాగార్థ పూరణం ధర్మశాస్త్రతః । ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదాన్తార్థః ప్రకాశ్యతే” ఎన్నకీడనతితే.

3. * ఉత్తర భాగోపబృంహణద్వయత్తుక్కుమ్ తారతమ్యముణ్ణో, తన్నిలొక్కుమో, ఎన్నిట శక్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్కేటార్ మేల్.—

ప్రాయేణ-అధికమాక, ధర్మశాస్త్రతః-ధర్మశాస్త్రాత్తినాలే, పూర్వభాగార్థ పూరణమ్-పూర్వభాగ త్తినర్థత్తినుడైన నిర్ణయమ్పణ్ణప్పడఃకిటతు. ఇతిహాసపురాణాభ్యాం-ఇతిహాసపురాణజ్ఞభి నాల్, వేదాన్తార్థః-వేద త్తినత్తరభాగమాన ఉపనిషత్తుక్కులిన గ్గమ్, ప్రకాశ్యతే-వెలిప్పడుత్త ప్పడుకిటతు. (ఉత్తరభాగేత్యాది) ఇన్దసంశయత్తుక్కు క్కారణమ్-ద్వన్ద్వసమాస త్తిల్ అల్పాచ్ పదమావతు శ్రేష్ఠవాచకపదమావతుమున్నే యిరుక్కు-మెన్దు నియముమ్, “ఇతిహాసపురాణాభ్యామ్” ఎన్నిట విడత్తిల్ అల్పచ్చాన పురాణపదత్తుక్కుమున్నే ఇతిహాసపదమిరుక్కై-ఇతిహాసమ్ పురాణత్తైక్కాట్టిలుమ్ శ్రేష్ఠమైక్కై హేతు ; ఇతిహాసపురాణజ్ఞిర్ణుమ్ ఒరుభాగ త్తిక్కై. ఉపబృంహణ మాయరుక్కు-ఇవిర్ణుమ్ సమాసమైక్కై హేతు, ఇవిర్ణుమ్ హేతుక్కుళినాల్ ఇన్ద శక్తై-ఉదిక్కిట తెన్దుభావమ్. “స్మృతీతిహాసపురాణజ్ఞో” ఎన్నిటవిడత్తిల్ శ్రేష్ఠవాచక

అన్ని కేల, ఏకభాగవిషయమాన ఇరణ్ణ ఉపబృంహణశ్శిలుమ్, ఇన్నతు ప్రబలమెన్ను మత్తైయుమ్ దర్శిప్పిక్కవేణుమెన్దు తామే తిరువుళ్ళమ్ పద్రీ యరుళిచ్చెయ్కిఱారాకవుమామ్, (ఇవై యిరణ్ణిలుమ్) ఎన్నతుడణ్ణి. అతావతు - శ్రేష్ఠభాగోపబృంహణతగూ వన్దశేర్ త్తియై యుడై త్తాన ఇవై యిరణ్ణిలుమ్ వైత్తుక్కొణ్ణు, ప్రామాణ్యత్తిల్ వన్దాల్ పురాణత్తిలుమ్, ఇతిహాసత్తుక్కు ప్రాబల్యముడైన్దె.

పురాణత్తిఱ్ఱాట్టిల్ ఇతిహాసత్తుక్కు ప్రాబల్యమ్, పరిగ్రహణి శయమ్, మధ్యస్థతై, కర్తురాప్తమత్వమ్, ఆకిఱ వివర్థ్తాల్. ఇన ద్రీల్ పరిగ్రహమావతు-శాస్త్రపరిగ్రహమ్, (౧) “వేదవేద్యేపరేపుని జాతే దశరథాత్తజే । వేదఃప్రాచేతసా దాసీ త్సాతా ద్రామాయణాత్తనా” (౨) “మతిమన్థానమావిధ్యయేనా సాశ్రుతిసాగరాత్ । జగద్ధితాయజనితోమహాభారత చన్ద్రమాః” (౩) “వ్యాసవాక్యజతా ఘేన

కమాన ఇతిహాసశబ్దత్తుక్కుమున్నే స్మృతి శబ్దమిరుక్కైయాల్ ద్వన్ద్వసమాసత్తిల్ పూర్వసిపాతమ్ త్రైవ్యహేతువాక మాట్టాతాక్తైయాల్ ఇన్దశజ్జైక్కు ఉదయమిడై యెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పద్రీ కల్పన్తరమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అన్నిక్కై) ఇత్యాది.

ప్రాబల్యత్తుక్కు పరిగ్రహణిశయముమ్ మధ్యస్థతైయుమ్ జ్ఞాపకజ్ఞో, ఆప్తమత్వమకారణమ్. (వేదవేద్యే) ఇత్యాదిక్కు - వేదప్రతిపాద్యనాన పరమపురుషన్ చక్రవర్తి తిరుమక నాయవతరిత్తవాత్తే, వేదమతదవతారగుణచేష్టితజ్జలైప్రతిపాదిక్కైక్కొక శ్రీవాత్మీకి భగవాన్ పక్కల్ నిష్ఠుమ్ రామాయణ రూపమాక అవతరిత్త తేన్దర్థమ్. (మతిమన్థాన) ఇత్యాదిక్కు - ఎన్దవేదవ్యాసభగవానాల్ వేదమాకిఱ సముద్రత్తిల్ నిష్ఠుమ్, జ్ఞానమాకిఱమత్తై యిట్టుక్కడైన్దు, ఎల్లారుడైయవుమ్ ఆత్మోజ్జీవనార్థమాక ఇన్ద మహాభారతమాకిఱ చన్ద్రన్, అతావతు-చన్ద్రన్ పోలే సుఖజనకమాన మహాభారతమ్, ఉణ్డాక్కప్పట్టతో ఎన్దర్థమ్. (వ్యాసవాక్య) ఇత్యాదిక్కు - వేదమాకిఱ పర్వతత్తిల్ నిష్ఠుమ్ పిఱ్ఱుతాయ్, అధర్మమాకిఱ మరజ్జలై వేగోడేపిడుణ్ణి ప్పొకడక్కడవతా యరు

కుఢర్తతరుహరిణా । వేదవైలాపతీర్ణేన నీరజస్కామహీకృతా” (౧)
 “విభేతిగమానాచ్చస్త్రా స్మరస్త్రీవాదివౌషధాత్ । భారతశ్శాస్త్ర
 సాగోఽయమతః కావ్యాత్తనాకృతః” (౨) “విష్ణోవేదేషువిద్యతు
 గురుషు బ్రాహ్మణేషుచ । భక్తిర్భవతికల్యాణీ భారతాదేవధీమతామ్”
 ఇత్యాదికథాలేఖరాణవిశేషజ్ఞులై ఇతిహాసమ్ శ్లాఘిక-ప్రదానిష్ఠతితే

మధ్యస్థతైయావతు-(౩) “యస్మిన్ కల్పేతుయతో” కం పురా
 ణం బ్రహ్మణాపురా । తస్యతస్యతు మాహాత్మ్యం తత్స్వరూపేణ
 వర్ణితే” ఎన్టు సర్వపురాణాత్తుక్కుమ్ ప్రవర్తక బ్రహ్మవాయ్, అవ
 తుక్కు యాతొరుకల్పత్తిలే గుణత్రయత్తిల్ యాతొరుగుణమ్ విజ్ఞో
 యిరున్దతు, అన్దగుణానుగుణ దేవతైయుడైయ మాహాత్మ్యతైప్పురాణ
 త్తిల్ శొల్లుకైయాలే, పక్షపాతికథాయుక్కుమ్ పురాణజ్ఞో వో
 ణ్ణికే, తాకికవైదిక సకలార్థనిర్ణయత్తిలే అధికృతజ్ఞతాకైయాలే ఒరు
 విషయత్తియమ్ పక్షపాతమిన్ణికే యిరుక్కె.

క్కిఱ, వ్యాసరుడైయ వాక్యమాకిఱ జలప్రవాహత్తినాలే భూమియానతు అజ్ఞాన
 మాకిఱ అఘ్రుక్కున్ దృతాక పుణ్యపుట్టతు ఎన్దర్థమ్. (విభేతి) ఇత్యాదిక్కు-క్రూరమాన
 ఔషధత్తిల్ నిష్ఠమహాల, చేతనన్, దురవగాహమాన వేదశాస్త్రత్తిల్ నిష్ఠమ్ భయ
 పుడకిటాన్, ఆకైయాలే వేదత్తిన సార్థమానతు కావ్యరూపత్తోడువాడిన ఇన్ద
 మహాభారతరూపమాక పుణ్యపుట్టతు ఎన్దర్థమ్. (విష్ణో) ఇత్యాదిక్కు-బుద్ధిమాన్దగుక్కు-
 పరమప్రాప్యనానవిష్ణు, తత్ప్రీతిపాదకజ్ఞతాన వేదజ్ఞో, అవన్ శ్రీనర్తకై యజ్ఞేంద్రవర్
 కళో, అవన్ శ్రీయపదేశిక్కిఱ ఆచార్యర్కళో, బ్రహ్మనిస్థర్కళో, ఇవర్కళో విషయ
 త్తిల్ అనన్యప్రయోజనమానభక్తియానతుమహాభారతత్తినాలేయేడ్డ మాకిఱతు ఎన్దర్థమ్.

(యస్మిన్) ఇత్యాదిక్కు-ఆదియిల్ బ్రహ్మవినాల్, సత్పరజస్తమోగుణజ్ఞులై
 ఎన్దగుణత్తినాలే ప్రచురమాన బ్రహ్మవిన్ దినత్తిలే ఎన్దపురాణమ్ శొల్లుపుట్టణో, అన్ద
 పురాణత్తిల్ ఆన్దగుణతైయుడైయ ఆన్ద అగ్నిన్యాదిదేవతైయిసుడైయు మాహాత్మ్యమ్,
 అన్దగుణతై నిరూపకమాకవుడైయ బ్రహ్మవినాల్ శొల్లుపుడుకిఱతు ఎన్దర్థమ్. పక్షపాత
 మావతు-ఇన్ద్రాత మహిమైయై యేటిట్టువొల్లుకై.

మూ.-౪. * అత్తాలేయతుముఱ్ఱుటతు.

కర్తురా ప్రతమత్వమావతు-ప్రబంధకర్తావాసవక్యథార్థదర్శన
సామర్థ్యతైయుమ్ యథాదృష్టార్థవాదిత్వతైయుమ్ మికవుముత్తైయ
వనాయుక్తై. (౧) “అథేతిహసపురాణయో రితిహసా బలీయాంసః,
కుతః తేషాంపరిగ్రహేతిరేకాత్, సర్వత్రమాధ్యస్థేన భూతార్థప్రతీతేః,
వచనసాష్టవేన, కర్తురా ప్రతమత్వావగతేశ్చ” ఎన్ఱుతుడగ్గి పరిగ్రహేతిశ
యాదికళాలేపురాణాదితిహసప్రాబల్యమ్, సామాన్యేనతత్వనిర్ణయత్తిలే
ఉయ్యక్కొణ్డారాలుమ్ ; (౨) “మహాభారతమ్ హి పరిగ్రహవిశేషా
వసితమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి, “ధర్మేచార్థేచకామేచమోక్షేచభరత్వభియది
హస్తితదన్యత్రయస్నేహస్తి నతత్త్వచిత్” ఇతి తాకికవైదిక సక
లార్థనిర్ణయాధిక్యతత్వేన, క్వచిదపి అపక్షపాతిత్వాచ్చ, పురాణేభ్య
బలవత్తరమ్” ఎన్నుమతశవాక, పరిగ్రహేతిశయత్తాలుమ్ మధ్యస్థతై
యాలుమ్ పురాణజ్ఞలిక్ష్మాట్టిల్ ఇతిహాసవిశేషమాన మహాభారతతు
క్కుణ్డాన ప్రాబల్యమ్, శ్రీసహస్రనామభాష్యత్తిలే భట్టరాలుమ్ ప్రతి
పాదిక్కప్పట్టతితే.

౪. * అతిప్రాబల్యతై యితైవిక్కితార్. (అత్తాలే) ఎన్ఱుతుడగ్గి.
అన్ద ప్రాబల్యత్తాలే, (౩) “ఇతిహసపురాణంపశ్చమమ్” ఎన్ఱుమ్, (౪)
“ఇతిహసపురాణాభ్యామ్” ఎన్ఱుమ్, శ్రుతిస్మృతికలిలే ఇరణ్డైయుమ్
శేరచ్చొల్లుకిఱవళవిల్, ఇతిహాసమానతు పురాణత్తుక్కు మున్నే శొల్ల
ప్పట్ట తైన్దై. ద్వద్వసమాసత్తిల్ (౫) “*అల్పాచ తరమాతల్, (౫)
“* అభ్యర్థితమాతలితే ముఱ్ఱుడువతు ; అతిల్ అల్పాచ తరమన్ఱియిలే
యిరుక్క, అతుముఱ్ఱుటతు అభ్యర్థితత్వత్తాలే యితే ; ఇన్దవభ్యర్థిత

(౧) తత్వనిర్ణయే.

(౪) భా-అ-౧-౨౭౩.

(౨) స-నా-భా-అవతారికాయామ్, (౫) పా-మా-౨-౨-౩౪.

(౩) ఛా-ఉ-౭-౨-౧.

త్వత్కుమూలమ్ అతిప్రాబల్యమెస్తుకరుత్తు. - అథవా (౧) “స్తృతీతి హాసపురాణజ్ఞతాతే” ఎన్ఱు భాగద్వయోప బృంహణజ్ఞతై యమ్ సమస్త మాక చొల్లుకిఱవిడ త్తిల్, “ఇతిహాసాశ్చపురాణానిచ ఇతిహాసపురాణాని, స్మృతయశ్చ ఇతిహాస పురాణానిచ స్మృతీతిహాసపురాణాని” ఎన్ఱిప్పడియివర్ కు సమానవివక్షయైకై యాలే, అల్పాచ తరమాన పురాణత్తుక్కు మున్నే ఇతిహాసత్తై అరుళిచ్చెయ్ తత్తికరు త్తై (౨) “ఇవై యిరణ్డిలుమ్” ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కిణ్ణారాకవుమామ్. ఇన్ద యోజనై యిల్ (౩) “అత్తాలేయతుముప్పట్టతు” ఎన్ఱిఱవితుక్కు అన్ద ప్రాబల్యత్తాలే, (౧) ‘ఇతిహాసపురాణజ్ఞతాతే’ ఎన్ఱిఱవిడ త్తిల్ పురాణ త్తుక్కు మున్నే ఇతిహాసమ్ శొల్లప్పట్ట తెన్ఱు పారుళాకక్కడవతు.

ఆక వేదార్థనిర్ణయమ్ పణ్ణమశవిల్ తదుపబృంహణజ్ఞతాలే పణ్ణ వేణుమెన్ఱుమ్, అతిల్ పూర్వోత్తరభాగోపబృంహణజ్ఞ శిన్న తెన్ఱుమ్, ఉత్తరభాగోపబృంహణజ్ఞతాన ఇతిహాసపురాణజ్ఞతాల్ ఇతిహాసమ్ ప్రబ లమెన్ఱుమ్ అరుళిచ్చెయ్ కైయాలే, మేల్ తామరుళిచ్చెయ్యప్పకుకిఱ వర్థజ్ఞతుక్కు ప్రమాణ మొరుజ్జవిట్టరుళినారాయిత్రు.

పురుషకారవై భవమ్.

ముతలిలే (౧) “వేదార్థమ్” ఇత్యాదియాలే వేదతదర్థతదుప బృంహణజ్ఞతై సాకల్యేనోసాదానమ్ పణ్ణి, అన్దవేద త్తిను డైయభాగవిభా గ తదుపబృంహణవిభాగజ్ఞతుమ్ పణ్ణినారేయాకిలుమ్, చేతనరుడైయ ఉజ్జీవనత్తుక్కు అపేక్షి తార్థజ్ఞశరుళిచ్చెయ్య విభిన్దవగాకై యాలుమ్, అతుతాత్ పూర్వభాగవేద్యమన్ఱి కే ఉత్తరభాగవేద్యమాకై యాలుమ్,

ఒరుజ్జవిడుకై - వ్యవస్థై పణ్ణుకై. - ఉజ్జీవనమ్-మోక్షమ్.

మూ .—౫. * ఇతిహాసశ్రేష్ఠమానశ్రీరామాయణత్తాల్

పూర్వభాగత్తిల్ ముముక్షువుకు- జ్ఞాతవ్యాంశ ముల్భతుమ్, ఉత్తర భాగార్థజ్ఞతాన స్వరూపోపాయ పురుషార్థ ప్రతిపాదనస్థలజ్ఞశిలే తత్తదనుగుణత్యాజ్యోపాదేయకథనముఖేన జ్ఞాపిక్కులాయుక్తైర్యాలుమ్, ఉత్తరభాగార్థనిర్ణయత్తిలే ప్రవృత్తరాయ్, అతుతన్నిలుమ్ భగవత్స్వరూపరూపగుణ విభూతికలైయుమ్, భగవదుపాసనాదికలైయుమ్ పరక్కనిన్దు ప్రతిపాదిక్కు-అవిడజ్ఞశిల్, సారాసారవివేకపూర్వకమాక త్తాత్పర్యార్థజ్ఞతై సజ్గిహిత్తు, సంశయవిపర్యయమటచేతనర్కు-ప్రతిపత్తి విషయమామ్బడి యరుళిచ్చెయ్తు శెల్లుకితార్ మేల్.

౫. * అతిల్ ప్రథమత్తిలేఉత్తరభాగోపబృంహణద్వయత్తిల్ ప్రబల మాకచ్చొన్న ఇతిహాసజ్ఞశిల్ వైత్తుక్కుణ్ణు, శ్రీరామాయణత్తినుడైయ ప్రాబల్యత్తై ప్రకాశిప్పియానిన్దుక్కుణ్ణు, తత్ప్రతిపాద్య విశేషత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతిహాసశ్రేష్ఠమెన్దుతుడజ్ఞి). శ్రీరామాయణత్తుక్కు ఇతిహాసశ్రేష్ఠత్వమావతు (౧) “వాల్మీకయే మహర్షయే సద్విదేశాననం తతః | బ్రహ్మణాసమనుజ్ఞాతస్సౌఽప్యపావితదాసనే” ఎన్దు సర్వలోకపితామహనాన బ్రహ్మవాలే సమ్భావితనాన శ్రీవాల్మీకి భగవానాలే ప్రణీతమూకై యాలుమ్ (౨) “నతేవాగన్యతాకావ్యే కాచిదత్ర భవిష్యతి”

(ఉపాసనాది) ఎన్దిఱుఅదియినాల్-తిరునామ సక్సీర్తనమ్, సిన్ధోపాయవరణమ్ ముతలానవై వివక్షితజ్ఞో. సారమ్-సిన్ధోపాయవరణమ్. అసారమ్-ఉపాసనాది సాధనాన్తరజ్ఞో.

(వాల్మీకయే) ఇత్యాదిక్కు-అనన్తరమ్ బ్రహ్మమహర్షి యాన వాల్మీకియిన్ పొరుట్టు ఆసనత్తై, అతావతు-ఉట్కారుమెన్దు, అజ్ఞాపితార్ ; అవ్వాల్మీకియుమ్ బ్రహ్మవినాల్ నియమిక్కుప్పట్టవరాయ్, ఆసనత్తిలుట్కార్ న్దార్ ఎన్తరమ్, సంభావితనాన-గౌరవిక్కుప్పట్ట. (నతే) ఇత్యాదిక్కు - ఉమ్మడైయ కావ్యత్తిల్ ఒరుపాయ శోల్ కూడ

మూ.-శ్రితైయిరుద్దవ శేన్ ద్రమ్ శొల్లుకిఱతు ;

ఎన్ఱు బ్రహ్మవనుగ్రహిక్కెయాలే ఇతిల్ శొన్నవర్గజశైల్లామ్ మెయ్యాక క్కడవతాకై యాలుమ్, (౧) “యూవద్రామాయణకథా లోకేషుప్రచ రివ్యతి”, ఎన్ఱు సకలలోక పరిగ్రహముణ్ణాకై యాలుమ్, ఇతిహాసాస్తర జ్జలైప్పల్ ప్రబలప్రమాణమాయిరుక్కె. ఇతు తన్నె నడువిల్ తిరు వీతిప్పిళ్ళైభట్ట తత్వత్రయప్రబంధత్తిల్ ప్రమాణాధికారత్తిలే యరు శిచ్చెయ్ తారితే. ఇన్నముమ్ (౨) “వేదవేద్యేపరేపుంసి” ఇత్యాదిప్ప డియే సర్వస్తాత్పరనాన సర్వేశ్వరక సంసారిచేతనరక్షణార్థమాక ఇతరసజాతీయనాయ్ వద్దవతరిత్తాట్పిలే, సర్వప్రమాణోత్కృష్టమాన వేదముమ్, తదవతారగుణచేష్టితప్రతిపాదనముఖేన తదాశ్రయణ రుచియై సంసారికభుక్కుణ్ణాక్కి రక్షిక్కెక్కాక, శ్రీరామాయణ రూపేణవవతరిత్తతెన్ఱు శొల్లప్పడుకై యాలుమ్, ఇతినుడైయవేన్ ద్రమ్ సమ్మృతిపన్నమ్.

పిరాట్టియెన్నా తే “శ్రితై యిరుద్దవళ్” ఎన్ఱురళిచ్చెయ్ తతు-అవ భుడైయ దయాతిశయత్తై ప్రకాశిప్పిక్కెక్కాక; దేవదేవ దివ్యమహిషి యాన తన్ పెరుమైయెయుమ్, శ్రితై యిరుప్పిన్ తణ్ మైయెయుమ్ పారాతే,

ఉణ్ణాకపోకిఱితిలై ఎన్ఱుమ్-ఇవల్ ద్రాల్ శ్రీరామాయణస్తుక్తుశ్చైవ్యమ్-ప్రతిపాద్య విశేషప్రయుక్తమన్ఱు, కర్తృవిశేష ప్రయుక్తమెన్ఱుభావమ్. (యావత్) ఇత్యాదిక్కు- ఎవ్వశేపుకాలమ్ శ్రీరామాయణకథై సర్వలోకజగిలుమ్ ప్రచారమాయిరుక్కపోకిఱితో ఎన్ఱుమ్. (వేదవేద్య) ఇత్యాది. “వేదవేద్య పరేపుంసి జాతే దశరథాత్మజే! వేదాప్రా చేతనాదాసి త్వాక్షద్రామాయణాత్మనా” సాక్షాత్ అసీత్ - ప్రత్యక్షమాకరియి ద్ద్రు, అతావతు - అవతరిత్తతు ఎన్ఱుమ్. ఇల్లొక్కస్తుక్కర్థమ్. (సర్వస్తాత్పర నాన) ఇత్యాది. సంప్రతిపన్నమ్-నిర్వివాదమాకప్రసిద్ధమ్.

తల్లై - నికర్ణమ్

దేవస్త్రికల్ శిత్రయై విడువిక్తైక్కాక త్తాశిత్రయిరున్దతు ధనూ
పరవశైయాయితే. ప్రజ్ఞై కిణ్దీశీలే విఘ్నైల్ ఒక్క క్కుత్తిత్తైదుక్కుమ్
మాతావైప్పోలే, ఇచ్చేతనర్ విఘ్నస్సంసారత్తిలే తాను మొక్కవన్దు
పిఱన్దు, ఇవర్కల్ పట్టతైత్తానుమ్పట్టు రక్షిక్తైక్కాయాలే, నిరుపాధికమా
తృత్వ సమ్మన్ధతైల్ వన్దు నిరతిశయవాత్సల్యత్తుక్కుమ్ ప్రకాశకమితే
యితు. ఇన్దగుణాధిక్యతై వెళియిడుక్తైక్కాక వితే పరమాచార్యరాన
సమ్మాత్తోర్ (౧) “తనిచ్చిత్రయిల్ విశప్పన్దీశిమొట్టియాల్” ఎన్ద
రుళిచ్చెయ్తతతు. అవరుజైయ దివ్యసూక్తియితే ఇవరిప్పడియరుళిచ్చెయ్
క్తైక్కుమూలమ్. శిత్రయిరుప్పు తణ్డైయావతు - కర్తనిబన్ధనమాకిలితే;
ఆశ్రితరానదేవర్కళుజైయస్త్రికల్ శిత్రయైవిడువిక్తైక్కాక తన్నను
గ్రహతాలే తానేవలియచ్చెయ్తతాక్తైయాలే, ఏన్దత్తుక్కుడలామి
త్తనైయితేయితు. సంసారికల్కోడొక్కగర్భవాసమేపణ్ణి ప్పిఱ్ఱిఱ్ఱుతు,
(౨) “పలపిఱప్పాయొళివరుమ్” ఎన్నుమ్మడి సర్వేశ్వరనుక్కుత్తేజ
సగరమాకిఱతు, కర్తనిబన్ధనమన్దిక్కే అనుగ్రహ నిబన్ధనమాక్తైయితే;
ఆసేన్దు, ఇతువుమ్ అనుగ్రహనిబన్ధనమాక్తైయాలే ఇవళుక్కు తేజస్కు
రమామి త్తనై. ఇత్తైరావణబలాత్కారత్తాలేవన్దతాకనినైప్పార్-ఇవల్
శక్తివిశేషమతియాల త్తుదరితే. (౩) “శీతోభవ” ఎన్దవల్ “నర్మో
భవ” ఎన్నమాట్టాళణ్ణే; ఆక్తైయాలే, ఇతు తన్ననుగ్రహతాలే పరరక్ష
ణార్థమాకచ్చెయ్త శెయిలూక్తైయాలే, ఇతువే ఇవల్ దయాదిగుణజ్ఞ

నిరవధికవాత్సల్యత్తుక్కుమ్-నిరవధికస్నేహత్తుక్కుమ్. (తనిచ్చిత్రయిలిశ్వాది)
తని-అత్రికూరమాన, శిత్రయిల్ - శిత్రయిలే ఇరున్దవశేష్ట, విశప్పన్దీశి-ప్రసిద్ధియాన,
కిళిమొట్టియాల్-కిళిప్పేచ్చెయ్దుడైయ పిరాట్టి, పలపిఱప్పాయ్- బహుజన్తజ్జైయై
యనాయ, ఒళివరుమ్-తేజోతిశయతైయైయవన్.

(౧) తిరువాయ్-౪-౮-౨. (౩) రా-నూ-౧౩-౨౯.

(౨) తిరువాయ్-౧-౩-౨.

మూ.—మహాభారతతాల్.

భుక్కుప్రకాశకమెన్దుతిరువుళ్ళమ్ పద్య నియాయుల్లు ఇవర్ “శ్రితైయరు న్దవళ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తతు. శ్రీరామాయణమెల్లామివళ్ళుడైయవేల్ మ్ శొల్లుకిటతెన్ను మిడమ్ (౧) “కావ్యంరామాయణం కృత్స్నంసీతా యాశ్చరితంమహత్” ఎన్దు శ్రీవాల్మీకి భగవాన్ తానేవాయోలైయట్టు వైత్రానితే. (౨) “శ్రీమద్రామాయణమపివగం ప్రాణితిత్వచ్చరితే” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తారిణ్ణట్టర్.

అనన్తరమ్ మహాభారత ప్రతిపాద్యజై యరుళిచ్చెయ్కిటార్ (మహాభారతతాలెన్దుతుడగ్గి). (౩) “కృష్ణద్వైపాయనంవ్యాసం విద్ధి నారాయణంప్రభుమ్ కోహ్యన్యోభువిమైత్రేయమహాభారతకృద్భవేత్” (౪) “ఏవంవిధంభారతంతుప్రోక్తంయేనమహాత్మనాసోఽయంనారాయణ స్సాత్మాద్వ్యాసరూపీమహామునిః” ఎన్దు భగవదావేశాసతారమాయ్, (౫) “సహోవాచవ్యాసః పారాశర్యః” ఎన్దుఆత్మతమనాక ప్రసిద్ధనా యిరున్దుళ్ళ శ్రీవేదవ్యాస భగవానాలే (౬) “వేదానధ్యాపనూమాస మహాభారతపఞ్చమాః” ఎన్దిటపడియే పఞ్చమవేదమాక ప్రణీత

[రామాయణమ్ - కావ్యమ్ - కృత్స్నమ్, మహత్ - సీతాయాశ్చరితమ్] ఎన్దన్దయమాయ్, రామాయణమానకావ్యమ్ ముక్తుతుమ్ ప్రధానమాన పిరాట్టియిసు డైయ చరిత్రమెన్దుమ్. (వాయోలై యిత్యది) వాయ్-శబ్దమాయ్, ఇన్ద్రప్రమాణవాక్య తై ఓలైయిరేయ్మితివైతాన్దపడి. శ్రీమత్ - పురుషార్థ ప్రతిపాదనమాకిట శ్రీయైయ డైయ, పరమ్-సర్వోత్కృష్టమాన, రామాయణమపి-రామాయణముమ్, త్వచ్చరితే-దేవరీరుడైయ దివ్యచేష్టితత్త్రిత్, ప్రాణితి-మికవుమ్ ప్రాణధారణతై పుణ్ణుకిటతు.

వేదాన్ వ్యస్యతీతి వేదవ్యాసఃఎన్దు-వేదజ్ఞతై అనేక శాఖైకళాక ప్పిరిక్కిటవ రాకైయల్ వేదవ్యాసరెన్దు తిరునామమాయ్దు.

(౧) రా-బా-౪-౭.

(౪)

(౨) శ్రీగణ-౧౪.

(౫) ఆరణమ్-ప్ర-౧-అను-౮.

(౩) వి-పు-౩-౪-౫.

(౬) భార.

మాయ, అనేకపురాణ ప్రశస్తమాయరుద్ధశ్శమహాభారతముమ్, శ్రీరామాయణతోపాతి ప్రబలప్రమాణమ్. ఇతువుమ్నమవిల్ తిరువీళ్ళిప్పిత్తై భటర్ తామే యరుళిచ్చెయ్తార్ ; పెరియభట్టరుమ్ శ్రీసహస్రనామ భాష్యోపోద్ఘాతత్తిలే, “శ్రీరామాయణవ స్తహాభారతం శరణమ్” ఎస్తరుళిచ్చెయ్తారితే.

సర్వేశ్వర నెన్నా తే “తూతుపోనవన్” ఎస్తతు-అవనుడైయ ఆశ్రిత పారతన్యత్తై ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక. దేవదేవనాన తన్ పెరుమైయై యుమ్ శెయ్కిఱితొళ్ళిలిన్ తణ్ణెయైయుమ్పారాతే, పాణ్డవర్కళుక్కాక క్కమ్మ త్తిలేటలైకట్టి తూతుపోయిల్ నితుప్రణతపారతన్యైరుచిపరవశ నాయితే. ఇతుతా నివనుడైయ ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాన నీర్ మైక్కుడలాయరుద్దశ్శ వాత్సల్యాదికళుక్కెల్లామ్ ప్రకాశకమాయరు ప్పలొన్ఱితే. ఇన్ద గుణాధిక్యత్తిలే ఈడుపట్టితే (౧) “ఇన్నార్ తూత నెననిన్ఱా” ఎన్ఱుమ్ (౨) “కుడైమన్నుర్నిడై నడన్దతూతా” ఎన్ఱుమ్ తిరు మడైయాత్వార్వరుళిచ్చెయ్తరు, అన్దదివ్యసూక్తియితే ఇవరిప్పడియరు లిచ్చెయ్కైక్కుమూలమ్, (౩) * పేళిల్ శ్రేపేళుకైయితే ఇవర్కళు క్కేల్ నిమ్. తూతుపోనతు తణ్ మైయావతు-కర్తవశ్యతైయడియాక వరిలితే ; విచ్చమాక ఆశ్రితవిషయత్తిల్ శెయ్కిఱితొళ్ళిచ్చియెల్లామ్

ప్రణతపారతన్యైత్తానిక్కు - ప్రణతపారతన్యైమావతు - ప్రణతరిట్ట వట్ట క్కాయరుక్కై, అతిబుజ్జాన అభిరుచియినాల్ అస్వాధీననాయరుక్కితానెన్ఱ్ఱమ్. ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాన్దైయావతు - అవన్ నమ్ కణ్ణుక్కున్దోల్ గాన్, నమ్ తోషత్తైక్కణ్ణు దణ్ణిప్పన్, ఎన్ఱిఱజ్జానబ్బకైప్పొక్కి ఆశ్రయణత్తిల్ ప్రవర్తికప్పణ్ణుకై. నీరై-సాలభ్యమ్, అతావతు-ఆశ్రయిక్కుమవన్ కణ్ణుక్కున్దోల్ గుకై. వాత్సల్యమ్-దోషత్తై గుణమాకొక్కుళ్ళుకై.

(౧) తి-మొ-౨-౨-౩.

(౩) తి-మా-౨-౨.

(౨) తి-మొ-౬-౨-౯.

౪౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

మూ.—౬. * ఇవై యిరణ్ణాలుమ్.

వేదోత్పత్తుక్కుడలాయితేయిరుప్పతు. (౧) “నడశే”యాభవతి జాయమానః” ఎన్లు పరార్థమాక ప్పిఱక్కెయాలే నిఱమ్ పెఱుమెన్లు శ్రుతి శొన్నవితు, పరార్థమాక తన్నిచ్చెయాలే శేయ్యుమనై యెల్లామిననుక్కు త్తేజస్కరమెన్నుమతుక్కుపలక్షణమితే. ఇవక శేయత దూత్యవై మాన్ద్యహేతువాక నినైప్పార్, అఱివు కేడరితలైయానవర్కళిత్తనై; అఱివిల్ తలైనిన్దవర్కళే. (౨) “ఎత్తిఱమ్” ఎన్లు మోహిక్కుమ్బడియా యితేయిరుప్పతు; ఇప్పడియన్దశ్శ ఇన్నిర్ మైయిలేదోత్తై వెళియిడు కైక్కాక వాయిల్లు ఇనర్ “తూతుపోనవక” ఎన్దరుళిచ్చెయి తతు. మహాభారతమెల్లామ్ ఇవనుడైయ వేదోమ్ శొల్లుకైయిలే తత్పరమాకైయాలేయితే, మహాభారతకథై శొల్లుతుడఱుకీటవక (౩) “నారాయణకథామిమామ్” ఎన్దతు.

ఆక ఇప్పిబిన్దద్యయత్తుక్కుమ్ ప్రధానప్రతిపాద్యజ్జో ఇన్న తెన్ను మిడమ్ ప్రకాశిప్పిక్కప్పట్టతు.

౬. * ఉపబృంహణముఖేన వేదాన్తతాత్పర్యతై నిష్కర్షి త్తుఉజ్జీ వనత్తుక్కుడలానవదోత్తై చొల్లువతాకవితే ఉపక్రమి తతు; అతిలి ప్పోతు శొన్నవివగ్ధ్రాల్ వేదాన్తల్లి లెన్దర్థజ్జో శొల్లిత్త్రాయిల్లై న్ను మాకాత్తైయిలే యరుళిచ్చెయికితార్ మేల్, (ఇనై). ఎన్దతుడగ్గి. అతావతు, “శ్రితైయిరున్దవలేదోమ్” “తూతుపోనవలేదోమ్” ఎన్ద ఇవై యిరణ్ణాలుమ్ అపరాధ భూయిష్కరాన చేతనర్క్కాశ్రయణీయై యామళవిల్, అఖిలజగన్తాతావాన సమ్బన్ధత్రాలుమ్ కృపాదికళాలుమ్, నడువోడపురుషకారమై వేడ్కాతపడి వన్దాశ్రయిక్కలామ్బడియాయ్,

తత్పరమాకైయాలే - తాత్పర్యయుక్తమాకైయాలే. వైభవమ్-అతిశయమ్.

(౧) యజు-ఆ-౩-ప్ర-౬-ప-౩. (౩) భర-౧-౧-౨౭.

(౨) తిరువాయ్-౧-౩-౧.

మూ. - పురుషకారవై భవముమ్ ఉపాయ
నై భవముమ్ శోల్లొద్దై యిదోయి.

అపరాధజ్ఞులై స్వార్తుచ్చీటి, (౧) "క్షిపామి" (౨) "సక్షమామి" ఎన్న
మీశ్వర హృదయతై తిరుత్తి, అనర్కలై యజ్జీకరిప్పిక్కుమ్ పురుషకార
భూతైయానవళ్ నై భవముమ్, అజ్జీకరిత్తాల్, పిన్నెయవళ్ తానే
(౩) * శితురై క్కిలుమ్, (౩) "ఎన్నడిరూ రతు శెయ్యార్" ఎన్ఱు
మఱుతలై త్తు తాక తిణ్ణియనాయ్ నిన్ఱు రక్షిక్కు ముపాయభూతనాన
వక నై భవముమ్ శోల్లొద్దై యిదోయిదోయిదోయి "పురుషకారమ్" ఎన్ఱుమ్ "ఉపా
యమ్" ఎన్ఱుమ్ ఇవదోయినిరూపకమాకవరుళిచ్చెయ్ తత్తు, పిరాట్టిక్కు
పురుషకారత్వముమ్, ఈశ్వరనుక్కు ఉపాయత్వముమ్ ఆ సాధారణమెన్ఱు
తోదోయి కై కాక. ఇతుత న్నై (౪) "మత్పి" ప్పిం ప్రతిజన్తునాం
సంసారేపతతామధః | లక్ష్మీపురుషకార తేన్ఱు నిర్దిష్టాపరమర్పిభిః | మమా
పిచమతం హ్యేత న్నాన్యథాలక్షణంభవేత్" ఎన్ఱుమ్, (౫) "అహంమ
త్పి" ప్పుపాదోవై సాత్మా లక్ష్మీపతిస్త్వయమ్ | లక్ష్మీపురుషకారేణవల్ల

శితురై క్కల్ - ఇద్రవమ్ శొల్లుతల్. పురుషీకరిత్తపిరాట్టి కుదోయి శొల్లుకై-స్వ
ద్భావితవాత్సల్యధార్మ్య పరిక్షార్థమ్. మఱుతలై త్తు - ఎలిర్ త్తై యాయ్ నిన్ఱు, తిణ్ణియ
నాయ్ - ఆవిచాల్యనాయ్. "మత్పి" ప్పిమ్, ఎనిఱు శ్లోకశ్చక్రమ్ - సంసార త్తిలే ఆధః
పలియానిట్కిఱ జన్మక్కుళుక్కు, లక్ష్మీయానవళ్ మహాత్మాకళాళే ఎన్నుడై యప్రా
ప్తియైక్కుటిత్తు పురుషకారమాకకట్టుక్కుప్పట్టాల్, ఎనక్కు మితువేమతమ్, వేఱో
రుఅడైయాగి మిత్తెయెన్ఱు, నాన్యథాలక్షణమ్భవేత్ - వేఱువిధమానలక్షణమ్ కిడైయాతు
ఎన్ఱెయాలే - పిరాట్టిక్కు పురుషకారత్వమే ఆసాధారణ లక్షణమెన్ఱుపడి. (అహమ్)
ఇత్తోదిక్కు - లక్ష్మీపతియాననాన్ తానే సాక్షాత్ ఎన్నుడై యప్రాప్తిక్కుక్కారణమ్;
ఎనక్కువల్లడైయాన లక్ష్మీ పురుషకార త్తినాల్ ఎన్నుడై యప్రాప్తియైక్కుట్టువిక్కుమ్.
ఇనప్పిరాట్టిక్కు మెనక్కుమ్ ఇనువేవికేవమ్, ఎనక్కు మోక్షోపాయత్వముమ్, లక్ష్మీక్కు

(౧) గీతై-౧౬-౧౯.

(౪) శ్రీపాశ్చరాతై.

(౨) వరాహే

(౫)

॥

భాప్రాప్తియోగినీ! ఏతస్యాశ్చ విశేషోఽయం నిగమాస్తేషు శబ్ద్యతే^౧ ఎఱుమ్, (౧) “ఆకిచ్చన్యైశరణాః కేచి ద్భాగ్యాధికాఃపునః । మత్స దామోభిరుహద్వన్ద్యం ప్రపద్యతీతమానసాః! లక్ష్మీపురుషకారేణవృత వన్తోవరానన । మత్తమాంప్రాప్య సేనేశ ప్రాప్యం ప్రాపకమేవమామ్ । లభ్యాకృతార్థాః ప్రాప్యన్తే మామేవానన్యమానసాః” ఎఱు భగవ చ్ఛాస్త్రోత్తిలేతానేయరుశిచ్చయ్తానితే. మత్తైప్పిరాట్టిమార్ కుమ్ సూరికల్ ముతలాన తదీయర్ కుమ్, ఇవళ్ సమ్మన్దమడియాక వరు కితి పురుషకారత్వమితేయశ్శతు ; ఇవలైప్పోలే స్వతస్సిద్ధమన్తే. ఆకై యితే, “ఏతత్సాపేతుసమ్మన్దా దన్యేషా మమలాత్తమామ్ । దేవీసూరి గురూణాంచ ఘటకత్వంనతున్వతః” ఎఱు దీపసజ్జిహ్వాత్తిలే జీయర రుశిచ్చయ్తతు. ఉపాయత్వముమ్ (౨) “కృష్ణంధర్మంననాతనమ్” ఎఱు

ష్పరుషకారత్వముమ్ అసాధారణ లక్షణమెఱున్తడి. ఇతనాల్ లక్ష్మీకు మోక్షోపాయ త్వమ్ శొల్లకితి పక్షమ్ నిరస్తమ్. ఇవర్థమే వేదాన్తజ్ఞిల్ శొల్లపడుకితిన్తర్థమ్. సాక్షాత్ ఎన్యాయలే ఉపాయాన్తర వ్యావృత్తి ; స్వముమ్ ఎన్యాయలే లక్ష్మీవ్యావృత్తి. (ఆకిచ్చన్యైక్) ఇత్యాదిస్క-ఎన్నడైయన్తేతుక కృత్యాకితి భాగ్యమ్ విజ్ఞానశిల్ అనన్యోపాయత్వమొన్తైయు మేతజ్ఞమాక ఉడైయరాయ్ లక్ష్మీయైష్పరుషకారమాకవరిన్తు, ఎన్నడైయ తిరువడికలై ఉపాయమాకవరిన్తు, ఎన్నడైయపొత్తైయైప్పెల్ ము, ప్రాప్య నానవెన్నైయే ప్రాపక నాకప్పెల్ ము, ప్రీతియుక్తరాయ్, మత్తైప్పోరుపాయోపేయజ్ఞ శిల్ పారుదాత నెళ్ళైయుడైయరాయ్, కైజ్కర్యరూప ప్రయోజనమ్ పెల్ మరాయ్, ఎన్నైయే అడైయానిప్పిర్ కల్ ఎన్తర్థమ్. ప్రీతియావతు-ప్రాప్యన్తే. (ముతలాన) ఎన్ప తు-అర్థ్యార్ కలైయుమాచార్యర్ కలైయుమ్ శొల్లకితి. సాత్సాపేతుసంబన్ధమావశ- లక్ష్మీగిత్తి తత్వరూప సంబన్ధమ్. ఘటకత్వమ్- పురుషకారత్వమ్. జీయర్-వాదికేసరి అమోకియమగువాళచ్చీయర్. సనాతనమ్-నిత్యమ్. ధర్మమావతు-అదృష్టద్వారా మోక్ష

సనాతన ధర్మమాక చొల్లప్పుడు అవనుక్కే స్వతస్సిద్ధమాయ్, తదియర్కు తదాసక్తియడియాక వరుకితితే యశ్శతమ్ ; అకై యాల్ పిరాట్టిక్కు పురుషకారత్వముమ్, ఈశ్వరనుక్కు ఉపాయత్వముమ్ నిరూపకమాక తట్టితే ; ఇవ్వరత్తై వెలియిడుకైక్కాక వాయిల్లు ఇవరిప్పడి యరుళిచ్చెయ్తతు.

ఇప్పడి యుపబృంహణమాన ప్రబద్ధద్వయతాలుమ్ ప్రతిపాది క్కప్పడుకితి పురుషకారత్వము ముపాయత్వముమ్, ఉపబృంహణమాన వేదాంతైలు క్తమాన స్థలమేలెన్నిల్, కతనల్లుపనిషత్సిద్ధమానద్వయత్తిల్ పూర్వవాక్యత్తిలే ఉభయముమ్ శేరడక్తమితే.

ఇచ్చేతననుక్కు ఇరువరోడుమ్ సమ్మన్దముణ్ణాయర్కు ఈశ్వర సమాశ్రయణత్తుక్కు ఇవల్ పురుషకారమాణ్ణుకితి తెన్నెన్నిల్, మాతృత్వప్రయుక్తమాన వాత్సల్యతిరేకతాలుమ్, అవనైపోలే కాఠిన్యమార్దవజ్ఞల్ కలద్దిరుక్కు యట్టిక్కే కేవలమ్ మార్దవమేయాయ్, పిఠ్ కణ్కు పురాణమాట్టాన్ శక్తియాకై యాలుమ్, విముఖరై యుమభిముఖరాక్కుకైక్కు కృషిపణుమవళాకై యాలుమ్, కుఠ్లవాళర్ క్కుమ్ కూశామల్ వన్ద కాటె విలమ్మడి యిరుప్పాయ్, పుంస్త్వప్రయుక్తమాన కాఠిన్యత్తో కేవలస్త్వప్రయుక్తమాన హింస తైయై

సాధ మావతి. తదయమ్ క్కు-భగవత్సన్నిధి కళి నదేవిసూరిగురుక్కుళుక్కు. తదాసక్తి యడియాక-భగవదగ తత్వరూప ముడియాక. ఇతనాల్ పిరాట్టిక్కు ఎమ్మెరుమానోడొత్త ఉపాయత్వమిలైయెఱుమ్, భగవత్సమ్మభాధీనమాన ఉపాయత్వముణ్ణెఱుమ్ శొల్లిల్ గాయ్దు.

కతనల్లుప నిషత్సిద్ధమాన-ప్రశ్నగంహితాదికలే వణ్ణోధారకరణత్తాలే కతవల్ల ఖణ్ణవాక్యజ్ఞతైచ్చేర పిడితమైయల్ లభిత. బద్ధమ్-పుత్రత్వాది సంబద్ధమ్-కాఠిన్యమ్-హితబుద్ధియాలే దుఃఖిప్పిక్కు. కణ్కుళివు - దుఃఖసూచకమాన కణ్మలర్ త్తి.

మూ.—౨. * పురుష కారమామ్బోతు,

కృపైయుమ్ పారతన్యముమ్

యుముడై యనాయ్, కుఠ్ నిజులై ప్పత్తుమ్ పత్తాకక్కణక్కిట్టు కూరి దణజులై ప్పణ్ణుకై యాలే, కుఠ్ నివాళర్ కుక్కు మున్ శెల్ల క్కుడల్ కరిక్కు మ్మడి యిరుక్కు మీశ్వరనై, ఉచితో పాయజుళాలే కుఠ్ నిజులై యడై య మఱిప్పిత్తు కూట్టి విడుమవళుమాయిరుక్కై యాలే, అపరాధమేవదీ వాన విచ్చేతనక అవనై యాశ్రయిక్కు మళవిల్ ఇవళే పురుష కార మాక వేణుమ్, అకై యితే, అవనై ఉపాయమాకవరిక్కు విచ్చికిటవళ విల్ ఇవళై పురుష కారమాక మున్నిడుకిటతు.

౨.* అనన్తరమ్ పురుష కార త్తిన్బడికలై విస్తరేణ ఉపసాదిక్కు కోలి, ప్రథమ త్తిలే పురుష కార త్వత్తుక్కు అవశ్యావేక్షిత గుణజులై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పురుష కారమామ్బోతు) ఎన్బుతుడగ్గి. (పురుష కారమామ్బోతు) ఎన్బుతు-పురుష కార మామిడ త్తిలెన్బు పడి. కృపైయా వతు - పరదుఃఖానహిచ్ఛత్వమ్. పారతన్యమావతు-పరాధీనత్వమ్.

పత్తుమ్ పత్తాక-పత్తుపత్తు ఎన్బు ఇరుక్కిటతాయ్-కుడైన్బు సజ్జేయత్తిక్కు యెన్బు పడి. కుడల్ కరిక్కు న్బడి-అత్తెన్బు భయప్పడమ్బడి.

“పురుష కారమామ్బోతు” ఎన్టార్-పురుష కారమాకాత కాలమున్బుత్తో ధ్రిము అతక్కాక (పురుష కారమామిడ త్తిల్) ఎన్బు వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తతు. పురుష కారత్విత్ క్కెన్బు పడి.

కృపైయావతు - పరదుఃఖనిరాచిక్కిరై ఎన్బు ఒరుపక్షమున్బు; గీతాభాష్యత్తిల్ భాష్యకారర్ (౧) “పరదుఃఖానహిచ్ఛతాదయా” ఎన్బు నిర్వచనమ్ శెయ్కై యాలుమ్ “కథమన్యథా స్య పరదుఃఖ దుఃఖత్వాదయోగుణాస్సన్యః” ఎన్బు భట్టరుడై ముక్రీనూక్రి యాలుమ్, (౨) “న్యస సేషు మనుష్యాణాం భృశంభవతి దుఃఖితః” ఎన్బు గుణప్రకరణత్తిల్ శొల్లుకై యాలుమ్. పరపక్ష త్తై అనాదరిత్తు (కృపైయావతు పరదుఃఖానహిచ్ఛ

మూ. - అనన్యార్హత్వముమ్ వేణుమ్.

అనన్యార్హత్వమావతు - తద్వ్యతిరిక్త విషయానర్హత్వమ్. ఇనై పురుషకారత్తుక్కువశ్యాపేక్షితమానపడి యెన్నెన్నిల్, చేతనన్ సంసారత్తి అప్పిడుకిఱ దుఃఖమ్ కణ్ణు పొఱుక్కుమాట్టామల్, ఈశ్వరనోజే ఇవన్ కత్తై చేర్న్ క్కైక్కుడలూన యత్నస్పణ్ణుకైక్కు కృపైవేణుమ్; స్వతస్త్రినై వశీకరిక్కు-మ్మాతు అనువర్తనత్తాలే వశీకరిక్కు-వేణుకై యాలే పారతస్త్రిమ్ వేణుమ్; నమ్మెయ్యెభిన్ద తొరువిషయత్తు క్కర్హమన్తియే నమక్కే-యతిశయకరమాయరుక్కుమ్ వస్తువాకై యాలే నక్కార్యమన్త్రి శొల్లుకిఱతు ఎన్దు, శొన్నపడి అవణ్ శెయ్కైక్కుఱుప్పాకై యాలే అనన్యార్హత్వమ్ వేణుమ్; ఆకైయాలివై మూన్దుమ్ పురుషకారత్వత్తుక్కువశ్యాపేక్షితమితే.

ఈశ్వరకృపైయిఱ్ఱాట్టల్ ఇవళీకృపైక్కు విశేషమెన్నెన్నిల్, ఈశ్వరనావాక్ నిరఙ్కుశ స్వతస్త్రినాయ్, నిగ్రహానుగ్రహజ్గళిరణ్ణుక్కుమ్ కడవనాయ్, చేతనకర్తజ్గళై నిఱుత్తఱుత్తు తీత్తుమవనాకై యాలే, అవనుడైయకృపై స్వాతస్త్రిత్తాలే అముక్కుణ్ణుకిడన్దు ఓరొదదళైకళిలే తలైయెఱుక్క క్కడవతాయరుక్కుమ్; ఇవళనుగ్రహైక శీలైయాలై యాలే, ఇవళుడైయ కృపైక్కు వేఱాన్దాల్ ఓరభిభవ మిల్లామైయాలే ఎప్పొతు మొరుపడిప్పట్టిరుక్కుమ్; ఆకైయాలి వళుడైయకృపై కరైయభిన్దిరుక్కుమ్. సమ్మన్దత్తిల్ వ్యావృత్తిపోలే

శ్వమ్, ఎన్దు వ్యాఖ్యానమ్ శెమతరుకుఱిఱార్. అసహ్యమావతు - ప్రతిహలమాయరుక్కుమ్; దుఃఖమ్ ప్రతిహలమాకై యాల్, పరదుఃఖ దుఃఖత్వమెన్దు పర్యవసితమ్.

కడవనాయ్ - అన్దనాయ్. నిఱుత్తు - ఇన్దళ వేన్దత్తిన్దు. అఱుత్తు - ఇన్దిధమ్ న్దత్తిన్దు. తీత్తుమవన్ - భుజిప్పిక్కుమవన్. (సంబన్దత్తిన్) ఇన్దాని - ఈశ్వరనుడైయ విశ్వత్వ సంబన్దత్తిఱ్ఱాట్టల్ సిగొట్టియనుడైయ మాశ్చత్వసంబన్దమ్ విలక్షణమెన్దుపడి.

యాయీల్ కృపైయిల్ వ్యావృత్తియుమ్. ఇప్పడి యిరుక్కైయాలే
యితే ఇనలై యాశ్రయిప్పార్ కు- వేజూరుపురుషకారమ్ తేడవేణాతొ
ఘ్రికిటు. ఈశ్వరవిషయత్తిల్ ఇవళ్ళడైయ పారతన్త్ర్యానన్యార్ త్వ
జ్జళుమ్ స్వరూపప్రయుక్తమానమాత్రవన్తి క్కే, (౧) ప్రీశ్చ తేలత్తీన్చ
పత్నై” ఎన్టుమ్ (౨) “జ్జుపత్నీ” ఎన్టుమ్ శొల్లకిటు పత్నీత్వ
ప్రయుక్తమాయుమ్, (౩) “అహన్తా బహణ స్తస్యసాహమస్తిసనాతనీ”
ఎన్టుమ్, (౪) “శ్రీవత్సవత్సావత్సశ్రీః” ఎన్టుమ్ శొల్లకిటు స్వరూపనిరూ
పకత్వాది సిద్ధమాన అనన్యత్వ ప్రయుక్తమాయుమిరుక్కుమ్; ఇప్పడి
యిరుక్కైయాలేయితే అల్లా తార్ క్కడైయ మిళునశేవత్వముమ్,

పితృత్వోడుకూడిన ఈశ్వరనుడైయ మాతృత్వ సంబంధత్తిత్కాట్టిల్, స్త్రీత్వోడు
కూడిన పిరాట్టియనుడైయ మాతృత్వసంబంధ విలక్షణమిన్టుమాయ్. స్వరూపప్రయుక్త
మాన - లక్ష్మీచ్ఛాన్దనమాయ్, భగవదీచ్ఛాన్దనమాన. ఇతనాల్ - పిరాట్టిక్కు భగ
వచ్ఛేషత్వమ్ స్వేచ్ఛయినాల్ చంద్రైష్ట పత్నమ్ నిరస్తమ్. “ప్రీశ్చతే” ఎన్గిటవాక్య
త్తిల్, శ్రీధూమికళుక్కు పత్నీత్వమ్ సమానమాక చ్చొల్లుకైయాలే, మద్ర్ మమహిషి
కత్తైక్కాట్టియమ్ పెరియపిరాట్టిక్కు పత్నీత్వమ్ విలక్షణమ్, అతావతు - స్వేచ్ఛాన్దన
మెన్గిట పత్నమ్ అపారమ్. ఉపక్రమపసంహరణ్గళిలుళ్ళ “విష్ణుపత్నీ” ఎన్గిటబ్రహ్మ
క్కునుగుణమాక, నడవిలుళ్ళ “జగతః - ఈశానా” ఎన్గిటపదత్తుక్కు అర్థమ్ శొల్ల
వేణుమ్, అల్లతు-ఇప్పదత్తుక్కునుగుణమాక, ఉపక్రమపసంహరణ్గళిలుళ్ళ పత్నీపదమ్
విచ్చికమాన పత్నీపరమెన్టు శొల్లక్కుడాతెన్టుకరున్టు. మద్ర్ మమహిషికళిత్కాట్టిల్
పెరియపిరాట్టిక్కువిశేషమ్ - భగవత్స్వరూప నిరూపకైయాయిరుక్కై. (అహన్తా)
ఇత్యాదిక్కు-నిత్యైయాననాన్ అన్దబ్రహ్మత్తుక్కు నానాకై యాయిరుక్కితెనైన్ద్రమ్.
(నిరూపకత్వాది) ఎన్గిట అదియినాల్, తిరుమేనియోడెప్పాతుమ్ శేర్నిరుక్కైయతు
లానవై వివక్షితమ్.

(౧) పురుషమా.

(౩)

(౨) శ్రీమా.

(౪) కా-య-౧౧౪-౧౫.

ఇవళోరు త్తిక్కుమ్ తచేక శేవత్వముమాయ్గ్. ఇన్ద్ర ఆవ్యవధానేన వుణ్ణానసమ్మన్దత్తాలేయితే, ఇవళుక్కిశ్వరన్దై వళికరిక్కు-మళుళల్ పురుషకారమ్ వేణ్ణాతోఽఘ్రికిఱు.

ఇమ్మాన్సుగుణ త్తిలుమ్ వైత్తుక్కిణ్ణుక్కుపైయానతు-(౧) “శ్రీయే-సేవానూమ్” ఎన్నిఱుధాతువిలే నిష్పన్నమాన శ్రీశబ్దత్తిల్ “శ్రీయతే” ఎన్నిఱు కర్తరివ్యుత్పత్తియిలుమ్, పారతన్యోన్యన్యార్హత్వజ్ఞ త్తిరణ్ణమ్, “శ్రయతే” ఎన్నిఱు కర్తరివ్యుత్పత్తియిలుమ్ నిత్యయోగ వాచియూన మతుప్పిలుమ్ సిద్ధమితే.

౧. * ఇన్ద్ర కృపాదిత్రయ త్తైయు మెల్లారు మఱియుమ్మడి తానే వెళియిట్టరుళిన వై భవత్తై, శ్రీరామాయణ త్తిల్ ఇవళుక్కుచ్చొల్లప్పట్ట

† ఇప్పడియిరుక్కైయాలే- శేషియినుడైయ స్వరూపశ్చుక్కు ప్రధాననిరూపకై యాయ్, ప్రధాన మహిషియా యిరుక్కైయాలే. † అల్లతార్- భూమ్యుది దేవికళి, నిత్యోర్, ముక్తోర్, బద్ధోర్. ఈశ్వరవైవళికరిక్కై-సాపరాధరాన చేతనర్ విషయత్తిల్ ఈశ్వరసుమ్మణ్ణానమనఃకాలుమ్యత్తైపోమ్మక్కై.

“శ్రీయతే” ఎన్నిఱు కర్తరివ్యుత్పత్తియిల్ ప్రమాణమ్-“శ్రీయతే చాఘైవైర్నిత్యమ్” ఎన్నిఱు నిర్వచన స్తుతి, “శ్రీయతే” ఎత్తాల్, చేతనర్ తన్నై ఆశ్రయిక్కమ్ అర్పైయానవళి, అతావతు - ఆశ్రయణశ్చుక్కు యోగ్యమాన గుణత్తైయుడైత్తానవళి ఎన్ద్రమ్. అన్దగుణమ్ కృపైయాకైయాలే ఇన్ద్రవ్యుత్పత్తియిల్ కృపై సిద్ధమెన్ద్రపడి. సేవై యావతు - శేవ్యనుడైయ అభిప్రాయత్తై యనుసరిత్తిరుక్కుమ్ వ్యాపారమాయ్, అతి నాల్ తదధీనత్వ మాకిఱు పారతన్యోన్యమ్, సేవై - శేవ్యనుడైయ శ్రీతి జనకమాన వ్యాపారమాకైయాల్ అనన్యార్హత్వముమ్ కర్తరివ్యుత్పత్తియిల్ సిద్ధమ్; మతుప్పినాల్ ఇవళి నిత్యమాక అవనైయశ్రయిత్తిరుక్కిఱాశేనైయాల్ తదధీనత్వమాకిఱుపారతన్యోన్యముమ్, ఇన్ద్ర నిత్యసంబంధమ్ అనుడైయ అతిశయశ్చుక్కు పేరువాకైయాల్ అనన్యార్హత్వముమ్ సిద్ధమెన్ద్రపడి.

మూ - ౧ * పిరాట్టిముట్టడప్పిరిస్తతు-తన్నుడై య కృపైయై
వెళియిడుకై కాక;

విశ్లేషత్రయత్తాయమ్ దర్శిప్పిక్కి-తార్ మేల్, (పిరాట్టి) ఎత్తుతుడణ్ణి
వాక్యత్రయత్తాలే.

(పిరాట్టి యిత్యాది) అతావతు-(౧) “దేవత్యే దేవదేహీయం
మనుష్యత్యేచమానుషీ । విష్ణోర్దేహీనురూపాంవై కరోత్యేషాత్తనస్త
నుమ్” ఎన్నిఱపడియే నాయకనాన సర్వేశ్వరన్నుడైయ తత్తదవతార
సజాతీయమాన విగ్రహ పరిగ్రహమ్ పణ్ణి వనవతరిక్కు-మవళాకై
యాలే, (౨) “రాఘవత్యేభవత్సీతా” ఎన్నిఱపడియే అవళచక్ర
వర్తిత్తిరుమకనానవాతే తదనురూపమాకత్తానుమ్ జనకరాజకతిరు
మకళానపిరాట్టి, దణ్ణకారణ్యత్తిలే ఎఱ్ఱున్దరుళియిరుక్క-చ్చెయ్తే, రావ
ణ్ పిరిత్తానెన్దరువ్యాజత్తాలే ప్రథమమ్ పెరుమాకై ప్పిన్దులజ్జై-క్క-
ఱ్ఱున్దరుళిన్దు, (౩) “దేవ్యాకారుణ్యరూపయా” ఎత్తు (౪) * తద్గుణ
సారత్వత్తాలే కారుణ్యద్దానాక చొల్లుమ్బడియాన తన్నుడైయ పరమ
కృపైయై. ప్రకాశిప్పిక్కి-కాక వెన్దై. ఎజ్జనేయెన్నిల్, దేవస్త్రీకళ,
శితైయైవిడువ్విక్కి-కాక త్తా శితైయిరుక్క-యాలమ్; అద్విరుప్పిలే

మకుప్పిల్, స్వరూప త్రినుడైయ నిత్యయోగ త్తైయుమ్, తిరుమార్విల్ నిత్యయో
గ త్తైయుమ్ శొల్లకిఱు, శ్రీరామాయణత్తిల్ అవతార త్తిల్ పిరివుళొల్లకిఱు, ఆకై
యాలే ఇరణ్ణుక్కుమ్ విరోధమిల్లై. కారుణ్యరూపయా దేవ్యా - కృపాస్వరూపైయాన
పిరాట్టియాలే. ధర్మమానగుణత్తైయుమ్ ధర్మియానపిరాట్టియైయు మొన్దాక చొల్లల
మావెన్న (తద్గుణత్వాది). తద్గుణసారత్వత్తాలే అన్దకృపాగణత్తై స్వరూప నిరూపక
ధర్మమాక ఉడైత్తాకైయాలే. పరమకృపై - పురుషకారమ్ వేణ్ణామల్ ఎప్పొతుమ్
తలైయెడు త్తిరుక్కిఱుకృపై.

(౧) పి-పు-౧-౯-౧౪౫.

(౩) లక్ష్మీత స్త్రే.

(౨) పి-పు-౧-౯-౧౪౪.

(౪) కా-మీ.

మూ. - నడువిల్ పిరిన్దతు -

తన్నై అల్లుమ్ పకలుమ్ తర్జనభర్తనమ్ పణ్ణి యరువిత్తిన్దక్రూర
రాక్షసికళ్, రావణకపరాజితనాకపుమ్ పెరుమాళ్ విజయిశాకపుమ్
త్రిజ్జుత్తై స్వప్నమ్ కణ్డతాల్ భీతిభీతైకళాయ్ నడుజ్జుకికన్దైయిల్, (౧)
“భవేయంశరణంహివః” ఎన్దు - నీజ్జళ్ నోవునడుమ సమయత్తుక్కు-
నానిరున్దేనే, నీజ్జళ్జ్జువేణ్ణాఎన్దు అభయప్రదానమ్ పణ్ణుకై యాలుమ్; అతు
ఉక్తిమాత్రమాయ్ పోకామే, రావణవధాన న్దరమ్ తనక్కు భోధనమ్
శొల్లవన్దతిరువడి, “ఇనర్కత్తై చిత్రవధమ్ పణ్ణున్పుడికాట్టి త్తర వేణుమ్”
ఎన్న, అవనోడేనున్పుడి (౨) “రాజసంశ్రయనశ్యానామ్” ఇత్యాది
యాలే-అవర్కళ్ కున్ద్రత్తై గుణమాక ఉపసాదిత్తుమ్ (౩) “మర్దయా
మీహదుర్బలా” ఎన్దు పిటర్ నోవుకణ్ణుపొలు త్తిరుక్కు త్తక్కనెళ్ళురమ్
తనక్కిల్లామైయెమున్నిట్టుమ్, (౪) “కార్యంకరుణమార్యేణ నకశ్చిన్నా
పరాధ్యతి” ఎన్దు అవనుక్కు మిరణ్ణియల్లతు నిట్కువొణ్ణాతపడి ఉపదే
శిత్తుమ్, ఇప్పడి యెరునిలైనిన్దు తానడియిల్పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞానుగుణమాక,
అర్ద్రాపరాధైకళానవర్కత్తై రక్షిక్కైయాలుమ్ తన్నుజ్జైయక్కపైయె
వెళియిట్టాళితే.

(నడువి లిత్తాది) నడువిత్పిరివావతు- మీణ్ణు పెరుమాళ్కుడనే
కూడి తిరువయోధ్యైయిల్ యెల్లున్దరుళి తిరువయిలువాయ్ త్తిరుక్కిఅ

అత్-రాత్రి. తర్జనమ్-శరీరవ్యాపారత్తినాల్ వెరుట్టుకై, భర్తనమ్- వాక్కి-
నాల్ వెరుట్టుకై. చిత్రవధమ్- నానావిధహింసై, “దుర్బలా” ఎన్దతి నర్థమ్ (పిటర్)
ఇత్యాది ఇతనాల్-అవ్వవఇష్టజ్జిల్ పిరాట్టినుచ్చొన్న రక్షకత్వహువను - చేతనరు
డైయ అపరాధత్తైక్కుణ్ణు వెరువామర్ ఈశ్వరవైష్ణుపిక్కుయెన్దపడి. ఉరమ్-కాతి
స్యమ్. అర్ద్రాపరాధమ్-అపొరు శెయ్తుకొణ్ణియక్కిఅతప్ప, తిరువయిలువాయ్-
గర్భిణియాకై.

(౧) రా-సు-౫౮-౯౩.

(౩) రా-య-౧౧౩-౪౦.

(౨) రా-య-౧౧౩-౩౮.

(౪) రా-య-౧౧౩-౪౪.

మూ. - పారతన్యజ్ఞై వెళియిడుకైక్కాక;

కాలక్షిప్తే, (౧) "అపవ్యలాభో వై దేహి మమాయంసముపస్థితః । కిషుచ్చసినకామాత్వం, బ్రూహ్మసర్వంవరాననే" ఎన్టు - ఉనక్కపేత్తైయే శెన్టు. కేట్టరుళ, (౨) "తపోవనానిపుణ్యాని ద్రష్టుమిచ్ఛామిరాఘవ ॥ గంగాతీరనివిష్టాని ఋషీణాంపుణ్యకర్తృణామ్ ॥ ఘలమూలాశినాం వీరపాదమూలేషువర్తితుమ్ । ఏషమే పరమఃకామోయన్మూలఫలభోజిషు॥ అప్యేకరాత్రంకాకుత్స్థనసేయంపుణ్యకీర్తిషు" ఎన్టు, తనకుఁగ్గానవనవాసవాఙ్మోక్షయై విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అత్తైప్పగ్గోరహ్వికవిడువారైప్పోలేలోకాపవాద పరిహారార్థమాక పెరుమాళ్ కాట్టిలే పోకవిడప్పోనరు. ఇప్పిరివుక్కు ప్రయోజనమ్ - పెరుమాళ్ కట్టిలేవై తపోతోడుకాట్టిలే విట్టపోతోడు వాళియట అవరుడైయ నిన్దైవై ప్పిక శెల్లవేణుమ్బడియాన తన్నుడైయ పత్నీత్వప్రయుక్తమాన పారతన్యజ్ఞై ప్రకాశిప్పికై. గంగాకరై యేతినవన నరమ్ ఇళైయ పెరుమాళ్ కనక్కక్కేకప్పట్టుక్కొణ్ణు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాయ్ విట్టరుళినకార్యత్తై విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అత్తైక్కేట్టు మికవుమ్ ప్రలాపిత్తు (౩) నఖల్నద్యైచసామిత్రే జీవితంజూహ్నవీజలే । త్యజేయంరాఘవంవంశే భర్తుర్నా పరిహాస్యతి"

కట్టిలేవైక్క - ఒరువరుమ్ కాణాత పడి అన్తఃపురత్తిలే వైక్క. (నఖల్ని త్యాని) భర్తుః - భర్తావాకియ చక్రవర్తి స్థిరుమకనిడత్తిల్ నిష్టు చుణ్డాన, రాఘవమ్ - రఘునందాన మానరు, భర్తుఃవంశే - భర్తావాన చక్రవర్తిస్థిరుమకన్ వంశత్తిల్, మాపరిహాస్యతి - ఇన్టిక్కే యెఱ్ఱియ వొణ్ణాతు ఎన్టు నాన్ ఇప్పోలే గంగాజలత్తిల్ ప్రాణనై విడవిల్లై; లక్షణా! ఇతు ఉమక్కుమ్ తెరియుమన్టా ఎన్టు అర్థమ్, గర్భిణియాననానిప్పోలే ప్రాణనైవిట్టేనాకిల్ సన్దానమేనఱిక్కుమ్, ప్రసవాన నరమ్.

(౧) రా-ఉ-౪౨-౩౨.

(౩) రా-ఉ-౪౪-౫.

(౨) రా-ఉ-౪౨-౩౩.

మూ.—అనన్తరమ్ పిరిస్తతు-

ఎన్టాళితే. ఇత్తాల్-ఆత్మ మైయి కనత్తాలే ముడిన్దు ప్పిత్తైక్కై తేట్ట మాక నిఱుచ్చెయ్ తేయుమ్ అరుశెయ్యమాట్టా తే పెరుమాళ్ నినై వైప్పికశెన్దు, తక్ ప్రాణనై నోక్కి-కొణ్ణిరుక్క-వేణుప్పడియాన పార తన్ద్ర్యతైయితే ప్రకాశిప్పిత్తతు. పిఱ్ క్కాక జీవిక్క వేణుమ్ పరతన్ద్ర ర్కు-ముడివుతేట్టనూనాలుమ్ ముడియప్పికాతే, (౧) “మాయమ్ వక్తైయటియేకవల్ వినైయేక పెణ్ణిఱన్దే” ఎన్టాళితే యాత్వార్. ప్ర థమవిశ్లేష త్తిల్ పత్తుమా సత్తుక్కుళ్ళే పడువ తెల్లామ్ పట్టవళ్ (౨) “పతి ర్నిదైవతం నార్యాః పతిర్బన్ధః పతిర్గతిః | స్రాణైరపి ప్రియంతస్తాత్ భర్తుః కార్యం విశేషతః” ఎన్దు తానరుళిచ్చెయ్ తపడియే పతిచిత్తానువిధా నమే నమక్కు స్వరూపమెన్నుమ్ పారతన్ద్ర్యబుద్ధియాలేయితే అనేక సంవత్సరమ్ పాడాల్ శీయిరుస్తతు ; ఆక ఇప్పడి యిప్పి విలే తన్ను డైయ పారతన్ద్ర్యతై వెళియ్టాళితే.

(అనన్తర మిత్యాది) అనన్తర త్తిల్ పిరివానతు - మీణు పెరు మాళ్ సన్నిధియిలే వద్దిరుక్క-చ్చెయ్ తే పిరిన్దు పిఱన్దక త్తిలే పుక్కు

ప్రాణనై ప్పిటాకీల్, కుర్ ముళ్ళవకాకైయాఱ్చో ప్రాణనై ప్పిటాశెన్దు దోషమ్ దృఢ మాయ ఇన్దసన్తానమ్ రఘువంశ త్తిలిన్ద్రక్కేయ్ మిథియుమెన్దు కరున్దు. “ఓహో-త్యాగే” ఎన్దు పతిమానధాతువుక్కు “రూపహానిః, స్రహీణమ్” ఎన్దు అక ర్షకత్వముణ్ణు, ఆక్తయూల్, ఇన్ద్రక్కేయ్ మిథియవొణ్ణా తెన్ద ఆర్కమ్ లభిత్తకు. తేట్టమాకై - అశేషిత మాకై. దైవతమ్ - ఆరాధ్యన్, బన్ధః - లాలనమ్ పణ్ణత్తక్కవన్, గతిః - ప్రాప్య ప్రాప కన్, స్రాణైరపి - ప్రాణనళి నాలుమ్, విశేషతః అపి - అతెక్కాట్టిల్ అధికమానలి నాలుమ్, భర్తుః ప్రియంకార్యమ్ - భర్తావినుడైయ ఇన్ద్రైచ్చెయ్య వేణుమ్ ఎన్ద్రమ్. పాడాల్ శీ యిరుక్కై - సహిత్తిరుక్కై. — పిఱన్దక త్తిలే - తిరువవతార్థలమాన భూమిక్కుళ్ళే.

మూ.-అనన్యార్హత్వత్వై వెళియిడుకై కాక.

విట్టతు. ఇప్పిరివుక్కు ప్రయోజనమ్- (౧) “అనన్యారాఘవేణాహం భాసురేణప్రభాయథా” (౨) “అనన్యహిమయాసీతా” ఎన్ఱు ఉభయసమృతమాన తన్నుడై యనన్యత్వప్రయుక్తమానవనన్యార్హత్వత్వై సర్వసంమతమామ్బుడి ప్రకాశిప్పికై. ఎజ్జనేయెన్నిల్; పెరుమాళ్ అశ్వమేధమ్పణ్ణి యరుళానిఱుచ్చెయ్తే, శ్రీవాల్మీకిభగవానుడైయ నియోగత్తాలే కుశలవర్కళ్ వన్దు శ్రీరామాయణత్తై ప్పాడిక్కొణ్ణు తిరియానిఱు, అత్తై పెరుమాళ్ తిరుచ్చెవిశాత్తి సన్నిధియిలే యవర్కళైయత్తైత్తు విశేషజ్ఞరెల్లారై యుమ్కూటి అవర్కళే పాట్టుక్కేళా నిఱిఱునాళిలే, అవర్కళైప్పిరాట్టియిన్దుడైయ ప్పిల్వైకళైన్ఱున్ఱిన్ఱ వనన్దరమ్, పిరాట్టియళవిలే తిరువుళ్ళమ్శెన్ఱు, “తనక్కేఱుశుద్ధయాకిల్కడుక విత్తిరళిలే నాళైవన్దు ప్రత్యయముఖత్తాలే తకశుద్ధియై ప్రకాశిప్పిప్పాళాక” ఎన్ఱు, దూతముఖేన పెరుమాళ్ మహర్షిక్కుమ్ పిరాట్టిక్కుమ్ అఱివిత్తువిడ, అప్పడియే శ్రీవాల్మీకిభగవానై మున్నిట్టుక్కొణ్ణుఅన్దమ హాపరివత్తిలే పెరుమాళ్సన్నిధియిలేవన్దుబడుణ్ణినిఱుచ్చెయ్తే, శ్రీవాల్మీకిభగవాన్ఇవళ్ శుద్ధయెన్నుమిడమ్పలముకత్తాలుమ్శొల్ల, పెరుమాళుమ్, ఇవళ్ శుద్ధయెన్నుమిడమ్నానుమఱివన్, మహర్షిశొన్ఱు తువేహారుమ్, ఆనాలుమ్ లోకాపవాద పరిహారార్థమాక ఒరుప్రత్యయమిత్తిరళిలేపణ్ణ

ఉభయసమృతమాన-పెరుమాళుక్కుమ్ పిరాట్టిక్కు మిష్టమాన, అనన్యత్వప్రయుక్తమాన - భగవదసాధారణ ధర్మత్వప్రయుక్తమాన. సర్వసమృతమామ్బుడి. స్వాభావిక మెన్ఱుమ్, ప్రామాణిక మెన్ఱుమ్నిశ్చితమామ్బుడి, నియోగమ్-ఆజ్ఞై, ఇళువిశేషజ్ఞరెన్ఱుతు-గాన రసమఱిన్దవర్కళై. తనక్కేఱు-ఆత్మసాక్షికమాక-ప్రత్యయముఖత్తాలే, శుద్ధినిశ్చయపాతభూతప్రమాణ ప్రదర్శన పూర్వకమాక.

వేణుమ్, ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమానపడియాలే, (౧) “సర్వాసమాగతాన్ దృష్ట్వా సీతాకాషాయవాసిసీ। అబ్రవీత్ ప్రజ్జలిర్వాక్య మథోద్దృష్టిరవాఙ్ముఖే” ఎన్ఱిటపడియే కై యుమజ్జలియుమాయ్క్కవిత్ తలై యిట్టక్కొన్ఱు నిన్ఱు, (౨) “యథాహంరాఘవాదన్యం మనసాపినచిన్ఱయే । తథామే మాధవీదేవీ వివరందాతుమర్హతి ॥ మనసాకర్తణవాచా యథారామం సమర్థయే । తథామేమాధవీదేవీ వివరందాతుమర్హతి ॥ యథైతత్సత్యముక్తంమే వేద్దిరామాత్పరంనచ। తథామేమాధవీదేవీ వివరందాతుమర్హతి” ఎన్ఱు శపథమ్పణ్ణః(౩) “తథాశపన్త్యాంవై దేహ్యం ప్రాదురాసీన్ఱ హాద్భుతమ్ । భూతలాదుత్థితందివ్యం సింహాసనమనుత్తమమ్। శ్రీయమాణం శిరోభిన్ఱు నాగైరమితవిక్రమైః । దివ్యందివ్యేనవపుసా సర్వరత్న విభూషితమ్॥త స్తిన్ఱుధరణీదేవీ బాహుభ్యాంగృహ్యమైథిలీమ్ । స్వాగతే నాభినన్ద్యేనామాసనేచోపవేశయత్ ॥ తామాసనగతాందృష్ట్వా ప్రవిశ స్తింగసాతలమ్ । పుష్పవృష్టిరవిచ్ఛిన్నాదివ్యాసీతామవాకిరత్” ఎన్ఱు- అవ్వళవిలేభూమియిల్ నిన్ఱుమ్ ఒరుదివ్య సింహాసనమ్ వన్ఱతోన్ఱ, అతిలే శ్రీభూమిప్పిరాట్టి ఇవళై స్వాగత ప్రశ్నపూర్వకమాక ఇరణ్ణకై యాలు మెడుతుక్కొన్ఱుసోయ్ వైక్క, ఆసనగతైయాయ్క్కొన్ఱు రసాతలత్తై ప్రవేశియానిత్కిట వివళైక్కొన్ఱు దివ్యపుష్పవృష్టి యిడై విడామల్ ఇవళోమేలేవిల్లున్ఱ తెన్ఱియాలే, ఇప్పిరివిలే తన్నుడైయ అనన్యార్హత్వతై ప్రకాశిప్పిత్తాళితే. -

ఆక, ఇవ్వవతార త్తిలివళుక్కు చొల్లప్పట్టవిశ్లేషత్రయతుక్కుమ్ హేతు, ఇగుణజ్జళై యిప్పడివెళియిడుకై యాయ్ ము, ఇజ్జనన్తాకిల్, అన పాయినియాయ్ అకర్తవళైయాయ్ రుక్కిటవివళుక్కుకర్తవళ్యరై పోలే ఇప్పడి పిరివువరుకైక్కు యోగ్యతై యిలైయితే. తన్నుడైయ పురుష కారత్వోపయోగియాన గుణజ్జళై యుమ్ పురుష కారత్వతైయుమ్

మాధవీదేవీ-భూదేవి.

మూ.—౯. * సంశ్లేషవిశ్లేషశ్చిరజ్ఞానమ్ పురుషకారత్వమ్ తోబ్దుమ్.

ప్రకాశిప్పికైక కాక వద్దవవతారమితేయితు. ఆకైయితే (౧) యద తాన్యదుదాహరన్తి సీతావతారముఖమేతదముష్యయోగ్యమ్” ఎన్ద భట్టరు మరుళిచ్చెయితతు. ఇప్పడి చేతనర్ పక్కలనుగ్రహత్తుక్కుడి లాన కృపైయైయుమ్, ఈశ్వరకృపక్కలణకి వశీకరిక్కైక్కుడలాన పారతన్యైదికలై యుమ్ తానేవెలియిట్టతు. శాస్త్రజ్ఞులిల్ కేట్టిఅమా త్రమన్తిక్కై అనుస్థానపర్యన్తమాక కాణ్డెయాలే తన్నై పురుషకార మాకప్పద్దువాక్కు రుచివిశ్వాసజ్ఞల్ పిఱక్కైక్కుఱుప్పాక.

౯. * ఏనమ్భూతగుణ విశిష్టైయాన వివళుడైయ పురుషకారత్వమ్ తోబ్దుమ్ తెణ్డేయన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (సంశ్లేషవిశ్లేషజ్ఞైస్తుతుడన్తి). పురుషకారత్వమావతు-ఘటకత్వమ్, అతు ఇవళుక్కుఱువ

ఆకైయిఁజే-విశ్లేషత్రయమ్-గుణత్రయ ప్రకాశకమాకైయాలేయిఁజే. “బేదార్థకారుణిక తాశ్రితవత్సలత్వపూర్వేషు సర్వమతిశాయితమత్రమాతః। శ్రీరఙ్గధామ్యదుదాహరన్తి సీతావతారముఖమేతదముష్యయోగ్యమ్” ఎన్దిఱ శ్లోకన్తుక్కు-సకలా భీష్మజ్ఞైయుమలిక్కై, పిఱర్ దుఃఖమీకణ్డపాతామై, తుద్దుత్తైగుణమాక కొన్డై ముతలానగుణజ్ఞులిల్ వైస్తుక్కుఱు ఇన్ద బేదార్థాది సకలగుణజ్ఞులమ్ శ్రీరఙ్గనాయచ్చి యారాన ఇన్దఅవతార త్రిలేయే నిఁకైన్దిరుక్కిఱుతు. వారీర్ మాతావాన శ్రీరఙ్గనాయచ్చి యారే! దేవరీరుక్కు కృపాదిగుణ ప్రకాశకమానసీతాద్యవతారజ్ఞులమ్ ఇన్దిమన్తిక రుమ్ పారాణికరుమ్ శొల్లకితార్కల్, అవైయెల్లమ్ ఇన్ద శ్రీరఙ్గనాయచ్చియారాన అవతార త్రిల్ అన్దకృపాదిగుణజ్ఞుల్ సక్రమమాక ఇరుక్కువేఱుమెన్దు అన్దగుణజ్ఞైయభ్యన్తిక్కైకాక వాయిద్ దైస్తుతాత్పర్యమ్. అనుస్థానపర్యన్తమాక-అచరిక్కైయాకిఱుమడి వైలైయళివాక. కృపాదికళుక్కు-శాస్త్రజ్ఞులిల్ శొల్లప్పడుకై ప్రథమావస్థై, అతైవ ననమ్ పణ్డై మధ్యమావస్థై, అచరిక్కుక్కాట్టుకై చరమావస్థైయెన్దు కాణ్డతు. ఇన్దాన్త వస్థైయమ్, పురుషకారవరణ త్రిల్ రుచి, విశ్వాసమ్; ఉఁకైప్పఇవద్దుమక్కుక్కార్ ణమాయుక్కుమ్ (ఘటకత్వమ్) ఘటన్దైయై-చేతనేశ్వరర్ కళిరువర్ క్కుమ్ సంబన్దై

నోడుకూడియరుక్కుమ్ దశైయిలుమ్ నీగ్గియరుక్కుమ్ దశైయిలుమ్ ప్రకాశిక్కుమ్మెన్దై. సంశ్లేషదశైయిలే, ఇశ్శైయపెరుమాళ్ కాట్టుక్కెమ్మనరుభుకిటపోతు పెరుమాళ్ నిటుత్తి పోవతాకత్తేడినవళవిలే, ఎన్నై కూడక్కొమ్మిపోకవేణుమెన్దు (౧) “సభా”తుళ్ళుఁజొగాఁగం నివీడ్వరఘనదనః । సీతామువాచాతియశాఃరాఘవశ్చమహావ్రతమ్” ఎన్నిటపడియేశరణమ్పుకుకిటనళవిలుమ్; పశ్చవటియిలేయెమ్మనరుళినపోతు, నీరుమ్నిదులుమ్ వాయ్ త్తిరుప్పతోరుప్రదేశ తైప్పార్తుప్పళ్ళాలైయైచ్చమైయుమెన్దు పెరుమాళ్ళరుళిచ్చెయ్య, నమ్తలైయిలే స్వాతన్ర్యైవై తపోతే పెరుమాళ్ నమ్మైక్కెవిట్టారెన్దు వికృతరాయ్ (౨) “ఏవముక్తస్తురామేణ లక్ష్మణ స్సంయతాఞ్జలిః|సీతాసమక్షం కాకుత్స్థమిదం వచనమబ్రవీత్ । పరవానస్తికాకుత్స్థత్వయివర శతంధితే । స్వయాన్తరుచిరేదేశే క్రియతామితిమాంవద” ఎన్నిటపడియే తమ్ముడైయ పారత

కెయవిక్కై. అతావతు-చేతననై ఈశ్వరన్తిరువడికలిహక్రయిప్పిక్కై, ఈశ్వరనైచేతనాపరాధజుక్కు పెరువామర్ పోటుప్పిక్కై.

(తేడినవళవిలే)- విచారత్తవళవిల్. (౩) “నేదానీంశ్చైవ సీతేస్సగోపిమమహోనతే” ఎన్జొక్కత్తిల్, తమక్కుప్పిరాట్టియైప్పిరిన్దు స్వగవాసముమ్ రుచియాతెన్దు పిరాట్టియైమాత్రమ్ శొల్లుకైయాలే ఇశ్శైయపెరుమాళ్నిటుత్తి పోవతాకత్తేడినారెన్దు పడి. (స్వాతన్ర్యైవై తపోతే) (౪) “నైదేహీరమతేయతత్వమహంనైవలక్ష్మణ” ఎన్జొక్కత్తిల్, పిరాట్టియుమ్ నీరుమ్ నాముమ్ ఎన్దవిడత్తిల్ ప్రీతికెయ్కిటోమా ఎన్దు తమ్ముడైయ సాఖ్యైయైయుమ్ శొల్లుకైయాలమ్, ఎన్ద ఇన్దత్తిల్ ఎన్దు పోగువాకచ్చొల్ల, ఇన్దదేశమ్ఎన్దు విశేషిత్తు నిశ్చయిన్దుక్కొళ్ళత్తిల్ తమక్కుప్పాతన్ర్యమన్దామాకైయాలమ్, పెరుమాళ్ తమ్మిడత్తిల్ స్వాతన్ర్యైవై తైవారెన్దు పడి. (వికృతరాయ్) ఎన్దకు- “ఏవముక్తస్తు” ఎన్నిట జ్జొక్కత్తిల్ “తు” ఎన్దతినన్దమ్. “స్వయంతు” ఎన్ద తుశబ్దతినార్ స్వస్వాతన్ర్యనివృత్తి.

(౧) రా-అ-౩౧-౨.

(౨) రా-అ-౧౫-౭.

(౩) రా-అ-౩౦-౪-౨.

(౪) రా-అ-౧౫-౪.

స్త్ర్యైస్తై పెఱుకై క్కాకక్కైయుమజ్జలియుమాయ్ నిన్టపేక్షిక్కిఱవళ
విలుమ్ పిరాట్టియై ప్పరుమకారమాక మున్నిట్టు త్తమ్ పేక్షితమ్ పెఱుకై
యాలమ్ ; ఆసురప్రకృతియాన జయన్తన్ కాకరూప తైక్కొణ్డమన్ద
జననిపక్కులిలే అకృత్య ప్రవృత్తనాక, (౧) “ఈక్రీడతి సరోషేణ
పచ్చవక్త్రేణభోగినా” ఎన్టు పెరుమాళవమ్మేలే శీటి త్తలైయెయఱు
ప్పతాకబ్రహ్మస్త్ర్యై ప్రయోగిక్క, (౨) “సప్రతాచపరిత్యక్తస్సురైశ్చ
సమహర్షిభిః । త్రీలోకాన్ సమ్పరిక్రమ్యతమేవశరణజ్గతః” ఎన్టపడి
యే ఎఱ్ఱమ్ శున్ద్రీ త్తిరిన్దవిడ త్తిలుమ్ ఒరుపుకలిడమిల్లామైయాలే పో
క్కన్దుళరణమ్పుక, (౩) “సతనిపతితంభూమా శరణ్యశ్శరణాగతమ్ ।
వధార్హమపికాశుత్థః కృపయాపర్యపాలయత్” ఎన్టుమ్, (౪) “పురతఃపతి
తందేవీ ధరణ్యాంవాయసంతదా । తచ్చిరఃపాదయోస్తస్య యోజయా
మాసజానకీ ॥ తముత్థాప్యకరేణాథ కృపాపీయూషసాగరః । రరక్ష
రామోగుణవావాయసందయయైతుత” ఎన్టుమ్, శ్రీరామాయణపార్వ
పురాణజ్గళిల్ శోల్లుకిటపడియే ఇవళ్ పురుమకారమాక పెరుమాళ్
రక్షిక్కైయాలమ్; విశ్లేషదశైయిలే (౫) “ఇహసన్తోనవాస నిసతో

ఆసురప్రకృతి - భగవద్భాగవత విరోధతై స్వభావమాక ఉదైయవన్.
జయన్తన్ కాకరూపతై యదైదానెన్టు శ్రీరామాయణత్రిల్ కాణామైయల్,
కాకాసురన్ జయన్తన్టు, వాలియైప్పోల్ ఇన్ద్రనుక్కు తిర్యగోన్రినియిల్ పిఱన్దవన్,
ఎన్టుశిల్ పక్షమ్; ఇవ్వురై సర్వకాళాప్రత్యయన్యాయతైలే నిశ్చయిక్కువేణుకైయాల్
పూర్వవాసిన్దత్రిల్ హనుమద్విజయత్రిల్ “వాయసోభూజ్జయన్తస్య ఇన్ద్రాణీయమశీ
జనతో” ఇత్యాదివచనజ్గళాలమ్, పార్వోత్తరత్రిల్, “జయన్తత్రాసవరదః” ఎన్టుకాక
వృజ్జన్దస్థానత్రిలశ్చ వచనత్రిసాలమ్ జయన్తన్ కాకాసురనానానెన్టు అఱులియిట్టరు
శిచ్చెయేకితార్ (జయన్తన్ కాకరూపతై) ఇత్యాది.

(౧) రా-సు-౩౮-౨౬. (౩) రా-సు-౩౮-౩౪. (౪)

(౨) రా-సు-౩౮-౩౩. (౫) రా-సు-౨౧-౯.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ ౧ - ప్రకరణమ్.

వానానువర్తసే! తథాహి విపరీతా తే బుద్ధిరాచారవర్జితా" ఇత్యాదియా లే విపరీతబుద్ధియాన రావణనై ప్పెరుమాళ్ తిరువడికళితే శేర్క్కైక్కు విరకుపార్క్కైక్కాయాలుమ్; రావణవధాన స్తరమ్ రాక్షసికళై చిత్రవధమ్ పణ్ణవతాక ఉద్యుక్తనాయ్ నిట్కిఁటతిరువడియైక్కుటిత్తు, (౧) "పాపా నాంవా శుభానాంవా వధార్వాణాంప్లవజ్గమ । కార్యజ్ఞురుణమార్యేణ నకళిన్నాపరాధ్యతి" ఎన్ఱు అవనిరజ్జ తక్కు వార్జైక్కైచ్చొల్లి అవర్ కళపరాధజ్జళై ప్పొఱుప్పిక్కైక్కాయాలుమ్; ఉభయదత్తైయిలుమ్ ఇవళ్ పురుషకారత్వమ్ తోడ్రానిష్ఠతిత్.

తిరువడి రాక్షసికళై అపరాధానుగుణమ్ దణ్ణిక్కుమ్మడి కాట్టి త్రరవేణుమెన్ఱవళవిల్, పిరాట్టి అవనుడనే మన్ఱాడిరక్షిత్త విత్తనై యన్ఱో? (౨) "మాత రైథిలి రాక్షసీ స్వయిత థేవార్ద్రా) పరాధా స్వ యారక్షన్త్యాపవనాత్తజాల్లఘుతరా రామస్యగోష్ఠీకృతా । కాకం తం చ విభీషణం శరణమిత్తుక్తి క్షమారక్షత సానసాన్త్ర మహాగసన్ఱు ఖయతు త్తొన్ఱిస్తవాక స్థిక్" ఎన్ఱు పవనాత్తజన్ నిమిత్త మాకరక్షి త్తాలైన్ఱన్ఱో భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు, అవ్విడ త్రిల్ పురుషీకరి త్తమై యెజ్జనే యెన్నిల్; బలాత్కారత్తాలన్ఱిక్కే అనుసారత్తాలే యపరాధజ్జళై ప్పొఱు

విరకు- ఉపాయమ్, అతావతు- "తేనమైత్రిభవతు" ఎన్ఱశరణాగతి.

రాక్షసికళుడైయ అన్ఱివత్తై నివర్తిప్పిక్కైక్కాయాకిఱ ఉపాయత్వమ్ తోడ్రానిట్క పురుషకారమానపడియెన్ఱు శజ్జిక్కిఁత్తార్ (తిరువడి) ఇత్యాది, అతుక్కు సంవాదమ్ (మాతః) ఇత్యాది. "రక్షన్త్యాపవనాత్తజాత్" ఎన్ఱతిలేనోక్కు, పరిహారమ్ (బలాత్కారత్తాలన్ఱిక్కే) ఇత్యాది. దణ్ణిక్కయత్తి త్తవసుడైయ నిగ్రహత్తై అనువర్తనత్రినాల్ శమి ప్పిక్కైక్క-పురుషకారత్వమ్; ఇతువే (౩) "భవేయంశరణమ్" (౨) "రక్షన్త్యాపవనాత్త జాత్" ఎన్ఱవిడగళిల్ శరణశబ్ద రక్షతిధాతుక్కుళినాల్ శొల్లపపట్టతెన్ఱపడి.

మూ.—౧౦ * సంశ్లేషదశైయి లీశ్వరనై త్తిరుత్తుమ్;
విశ్లేషదశైయిల్ చేతననై త్తిరుత్తుమ్.

ప్పిక్కెయూలే పురుషకారత్వమెన్నిటను. (౧) “తిరువడియై ప్పొలు ప్పిక్కుమవళీ త్తళిలోవళి వరుమవనై ప్పొలుప్పిక్క చ్చొల్లవేణ్ణా వితే” ఎన్ఱు తిరువడి విషయమాకవుమ్ పురుషీకరి త్తమై యరుళిచ్చెయ్ తారితే ఇవర్ తామే; ఆకైయూల్ ఇరణ్ణదశైయిలు మివళీ పురుష కారత్వమ్ తోగ్గొలుమెన్నిటమాత్రతై చ్చొల్లుకిట వివ్యాక్యత్తిల్ ఇతు వుమ్ కూటక్కుత్తైయిల్లై.

౧౦ * ఇప్పుడయదశైయిలుమివళీ పురుషీకరిక్కుమ్ ప్రకార మెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్, (సంశ్లేషదశైయిలెన్ఱుతుడగ్గి), ఈశ్వర నై త్తిరుత్తుకై యావతు - అపరాధ తైయే పార్తు (౧) “షీపామి” (౨) “నక్షమామి” ఎన్ఱిరుక్కు మిరుప్పెక్కులైత్తు అక్షీకారోన్ఱుఖ నాక్కుకై. చేతననై త్తిరుత్తుకై యావతు-అకృత్యకరణాదిశీలనాయభగవ ద్విముఖనాయ్ త్తిరికిటవాకార తైక్కులైత్తుఆశ్రయణోన్ఱుఖనాక్కుకై.

సంశ్లేషదశైయిల్ ఇళైయ పెరుమాళుక్కాక ఈశ్వరవిషయ త్తిలుమ్, విశ్లేషదశైయిల్ రాక్షసికళుక్కాక తిరువడివిషయ త్తిలుమ్ పురుషీకరి త్తమై, ఉభయదశైయిలుమ్ పురుషకారత్వమ్తోగ్గొలుమ్ ఎన్నిటమాత్రత్తుక్కు కూట్టిక్కొళ్ళలాయున్దతాకిలుమ్, ప్రాకరణిక

(అపరాధతైయే) ఎన్నిట ఏకారత్తివాలి, తన్ గుణతైయమ్ సంబంధతైయమ్ పారామలెన్ఱపడి. (అకృత్యకరణాది) ఎన్నిట ఆదియివాలి, కృత్యాకరణమ్ వివక్షితమ్. విముఖన్ - ద్వేషి.

“సంశ్లేషవిశ్లేషభిరణ్డియిమ్” ఇత్యాది ప్రథమకల్పత్తిత్కాట్టిలుమ్, “సంశ్లేషద శైయిల్” ఇత్యాది ద్వితీయకల్పత్తిల్ ప్రకరణానుగుణ్యముణ్డెన్ఱరుళిచ్చెయ్కితార్ (సంశ్లేష) ఇత్యాది. (కూట్టిక్కొళ్ళలాయున్దతాకిలుమ్)-ఉదాహరణమాక వ్యాఖ్యానమ్పణ్ణప్పట్ట తాకిలుమ్. (ప్రాకరణికమానవర్థమ్)-ఇన్ద్రప్రకరణత్తిల్ ప్రతిపాదిక్కవేణ్ణుమ్ ప్రమేయమ్.

మానవర్థమ్-సంసారిచేతననై యు మీశ్వరనై యుమ్ శేరవిషుకై యాకై యాలే, ఇవాక్యత్తుక్కిప్పడియే యర్థమాకక్కడవతు. ఆకై యాలే, ఈశ్వరనోడు తాకూడియిరుక్కుమ్దశైయిల్, చేతననాశ్రయణోస్తు ఖనాయ్ వద్దిరుక్కచ్చయితే, పూర్వాపరాధ తైప్పార్తు ఈశ్వర నగ్గీ కరియాతిరుక్కు-మళవిల్ అవకస్వాత స్త్ర్యితై త్తవిత్తు కృపాదిగుణ జ్జలై కిశప్పి ఇవనై యగ్గీకరిక్కుమ్బడి యాక్కుకై యుమ్;పిరిద్దిరుక్కుమ్ దశైయిల్ ఈశ్వరనగ్గీకారోస్తుఖనాయ్ వద్దిరుక్కచ్చయితే, ఇచ్చేతనక కర్తానుగుణమాక విముఖనాయురుక్కు-మళవిల్, ఇవకనై ముఖ్యతైమా త్తనీ రుచియై వికైప్పిత్తు ఆశ్రయణోస్తుఖ నాక్కుకై యుమ్, ఇవళిరణ్ణ తలైయైయుమ్ తిరుత్తుకై యావతు.

ఆక, ఇప్పడి యగ్గీకారవిరోధియాన స్వాత స్త్ర్యితైమాత్తనీ అగ్గీకారత్తుక్కుడలాన కృపాదికలై ఉచ్చవిప్పికై గాయాల్, ఆశ్రయణ విరోధియాన వైముఖ్యతైమాత్తనీ ఆశ్రయణరుచ్యాదికలై జనిప్పికై గాయాల్, (౧) “శ్మా హింసాయామ్” ఎన్నిట ధాతువిలుమ్ (౨) “శ్మావిస్తారే” ఎన్నిట” ధాతువిలుమ్ నిష్పన్నమాన శ్రీశబ్దత్తిల్ “శ్మణాతి” “శ్మణాతి ఎన్నిట వ్యుత్పత్తిద్వయార్థము మివ్విడ త్తిలేతోద్రు కిటు. (౩) “శ్మణాతినిఖిలాన్ దోహన్ శ్మణాతి చగుణైర్జగత్” ఎన్ఱు వ్యుత్పత్తిద్వయముమ్ చేతనపరమాయ్తోద్రుత్తనీ ద్రేయాకిలుమ్, “ఈశ్వరనై యుమ్” ఎన్నిట విడత్తిలుమ్ ఇన్ద్రన్యాయమ్ తోద్రుకై యాలే ఇప్పడి శొల్లక్కుత్తైయిల్లై.

తిరుత్తుకై-ఆరమ్మిత్త కార్యత్తిన విరోధియైప్పొక్కి, అతఱ్ఱు వేణ్ణుమ్గుణజ్జలైప్పి టప్పికై. “ఈశ్వరనై తిరుత్తుమ్” ఎన్ఱుమాలత్తిలిరున్దపోతిలుమ్ (ఈశ్వరనై యుమ్) ఎన్ఱు-అర్థానువాదమ్.

మూ.-౧౧ * ఇరువరైయుమ్ తిరుత్తువతు ముపదేశత్తాలే.

౧౧. * ఇరువరైయుమ్ తిరుత్తువతు ఎవ్వభియాలే యెన్ను మాకాజ్జెయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇరువరైయుమెస్తుతుడగ్గి). ఈ శ్వర నై తిరుత్తువతు-“ఇచ్చే తననుడై యవపరాధజ్జలై క్కణక్కిట్టు నీరి ప్పడి తల్లిక్క-తవడైత్రాల్ ఇవనుక్కు వేతారుపుకలుణ్డో? ఉమక్కు మివనుక్కు-ముణ్ణాన సంబన్దవిశేష తైప్పార్ త్రాల్ (౧) “ఉఱవేల్ నమక్కి జ్జిట్టిక్క-వాఱ్ఱియాతు” ఎన్నిఱవడియే కుడనీర్ వట్టిత్రాలుమ్ పోకాతతొ న్నన్? స్వమ్మానవివనైలభిత్తై స్వామియాన ఉమ్ముడైయ పేతాయ న్నోవిరుప్పతు, (౨) * “ఎతిర్ శూఱల్ పుక్కు త్తిరికిఱ ఉమక్కు-నాన్ శొల్ల వేణుమో? రక్షణసాపేక్షనాయవన్దవివనై రక్షియాతపోతు ఉమ్ము డైయ సర్వరక్షకత్వమ్ వికలమాకాతో? అనాదికాలమ్ నమ్ముడైయ అజ్ఞాతిలజ్ఞ నమ్పణ్ణి నమ్ముడైయ శీర్ శీర్తుక్కిలక్కాయ్ ప్పొన్దవివనై అప రాధోచితదణ్ణమ్ పణ్ణతే అత్తైప్పొలు త్తజీకరిత్రాల్ శాస్త్రమర్యాదై కులైయాతో?” ఎన్దన్? తిరువుళ్ళ త్తిలోడుకిఱతు, ఇవనై రక్షియాతే అప రాధానుగుణమాక నియమిత్రాల్ ఉమ్ముడైయ కృపాదిగుణజ్జల్ జీవిక్కు మ్పడియో? అనై జీవి త్రతావతు ఇవనై రక్షిత్తాలన్దో? నియమియాత పోతు శాస్త్రమ్ జీవియాతు, రక్షియాతపోతు కృపాదికల్ జీవియాతు, ఎన్ శెయ్ వోమ్?” ఎన్దజ్జ వేణ్ణా, శాస్త్రత్తై విముఖిర్ విషయమాక్కి

సంబన్దమ్ - నారాయణశబ్దార్థమాన శరీరశరీరిభావరూపసంబన్దమ్, కుడనీర్ వట్టిత్తై - సంబన్దతైయిట్టైక్కాక నీర్ నిత్తైన్దకుడతైయుడైత్తై, ఘటప్రహరమ్, శాస్త్రమర్యాదై- అవన్ శెయ్ త కర్ త్తిన్ ఫలత్తై అవన్ అనుభవిక్ వేణుమెన్నిఱ నియ మమ్. (కృపాది) ఎన్నిఱఅదియనాల్, వాత్సల్యాదికల్ వివక్షితమ్, ఉపదేశమావతు- అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్. శాస్త్రముక్కుమ్ కృపాదికళుక్కుమ్ విషయవిభాగమ్ స్వాతంత్ర్య త్రాల్ మత్తైనిరుక్కుఅత్తై జ్ఞాపితా శెన్దపడి.

కృపాదికళై అభిముఖర్ విషయమాక్కినాల్ ఇరణుమ్ జీవిక్కుమ్, ఆన పిన్బ ఇవనై రక్షి త్తరుళీర్” ఎన్నముపదేశత్తాలే. ఇవ్వుపదేశక్రమమ్, ఇవర్ తామరుళిచ్చెయ్త పరస్తపడియిలుమ్, ఆచ్చాన్నిశ్శై యరుళిచ్చెయ్త పరస్తరహస్యత్తిలుమ్ విస్తరేణకాణలామ్.

(౧) “పితేవత్వత్ప్రేయాః జనని పరిపూర్ణాగసిజనే హితస్రాతో వృత్త్యాభవతిచ కదాచిత్-లుషధీః । కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహజగతీతిత్వముచితై రుపాద్వైర్విస్తార్య స్వజనయసిమాతాతదసినః” ఎన్ఱు అపరాధ పరిపూర్ణచేతన విషయమాక హితపరనాన సర్వేశ్వరకతిరువుళిమ్ శీఱుమ్బడియైయుమ్, అద్దశైయిల్ “ఇచ్చీర్ శీతుక్కుడియెన్?” ఎన్నతు, “ఇవన్ తీరక్కళియచ్చెయ్తవపరాధమ్” ఎన్ఱు అవన్ శొన్నాల్, “మణల్ శోర్ శీలేకల్లారాయ్ వారుణ్ణో ? ఇన్దజగ తిల్ అపరాధ మ్ శీరుప్పారా?” ఎన్ఱు తాయ్ ఉచితోపాయజ్జళాలే అపరాధజ్జళై మఱిప్పిత్తు పిరాట్టిశేర్క్కుమ్బడియైయు మరుళిచ్చెయ్తై యాలే, ఉపదేశత్తాలే ఈర్వరనై తిరుత్తుమ్బడియెనజ్జిహేణభట్టరుమరుళిచ్చెయ్తారితే

అవతారదత్తైయిలుమ్, (౨) “ప్రాణసంశయమాపన్నందృష్ట్యా సీతాధవాయసమ్ । త్రాహిత్రా హీతిభర్తారమువాచదయయావిభుమ్” ఎన్ఱు వాచామగోచరమాన మహాపరాధ తైప్పణ్ణినకాక తై త్తలైయ టుప్పతాకవిట్ట బ్రహ్మస్త్రుత్తుక్కు ఒరుకణ్ణివు కట్టిత్తు పెరుమాళో రక్షి త్తరుళిర్ మిమ్ ఇవళుపదేశత్తాలే యెన్నుమిడమ్ పార్దపురాణత్తిల్ శొల్లప్పట్టతితే.

ఉపదేశక్రమమావతు-ఉపదేశప్రకారమ్.

ఉచితోపాయమ్ - కాస్త్రుత్తుక్కుమ్ కృపాదికళుక్కుమ్ కీర్తనొన్న విషయ విభాగమ్. అపరాధజ్జళై మఱిప్పిక్కై - అపరాధానుగుణమాన నిగ్రహభిసన్ధియై నివర్తిప్పిక్కై.

ప్రాణసంశయమ్-ఆసన్న మరణత్తైయడైయ నాయ్, అపన్నమ్-సమీపత్తిల్ వన్దవ నాయ్. (కణ్ణివుకట్టిత్తు)-నినై త్తకార్యత్తైచ్చెయ్యా మెయాకిఱవన్ద్యత్తైయైక్కట్టిత్తు.

ఇని చేతన నై తిరుత్తువతు - ఉన్న పరాధ త్తికన తైప్పార్ త్తల్ ఉనక్కోరిడ త్తిలుమ్ కాలూన్టవిడమిల్లై, ఈశ్వరనావాన్ నిరఙ్కుశస్వ తన్)నాకై యాలే అపరాధజ్జళై ప్పత్తుమ్ పత్తాక క్కణక్కిట్టు అటు త్తుకుఁగ్గనిట్టుమ్, ఇవ్వనర్థ త్తైత్తప్ప వేణ్ణిల్ అవన్తిరువడికళితే తల్లై శాయ్క్కైయైయి వేణువట్టియిల్లై; అపరాధ పరిపూర్ణనానవెన్నై యవనక్కికరిక్కుమో? దణ్ణియానో? ఎన్ఱజ్జవేణ్ణా? అభిముఖ్యమాత్ర త్తిలే అఖిలాపరాధజ్జళైయుమ్ పొటుక్కైక్కుమ్ భోగ్యమాకొక్కళ్ళు కైక్కుమ్ ఈడానగుణజ్జళాల్ పుషులనెన్ఱు లోక ప్రసిద్ధనాయరుప్పా నొరువణ్, ఆనపిన్ఱు నీనుఖమేయిరుక్క-వేణుమాకిల్ అవనై యాశ్రయ క్కప్పార్" ఎన్నుమ్ పరమహితోపదేశతాలే.

అప్పడి యెక్కికణ్ణోమెన్నిల్, పాపిష్ఠనాయ్ వట్టికెడనడన్ఱు తిరి కిఱరావణ్నైక్కుటిత్తు, (౧) "మిత్రమాపయికంకర్తుం రామః స్థానం పరి స్సతా । వధంచానిచ్ఛతా ఘోరం త్వయా సౌపురుషర్షభః ॥ విది తస్సహిధ ర్భజ్యశ్శరణా గతవత్సలః । తేన మైత్రీధవతుతే యదిజీవితమి చ్ఛసి" ఎన్ఱు-పెరుమాళోడుఱవు పణ్ణుకై కాణునక్కు ప్రాప్తమ్ అతు శైయ్యప్పార్ త్తిలైయాకిల్ వట్టియడిప్పార్ కుక్కుమ్ తరైయిలే కాల పావినిన్ఱు వట్టియడిక్క వేణుమే, ఉనక్కోరిరుప్పిడమ్ వేణ్ణియిరున్ఱా యాకిలు మవరైప్పల్ వేణుమ్, అవరతల్లాతలొరు స్థలమిల్లైకాణ్, ఎళిమైయాక ఎతిరికాలితేకునిన్ఱు ఇవిరుప్పిరుప్పతిత్తాట్టిల్ పట్టుపోకవ మైయుమెన్ఱిరున్ఱా యోఉన్నై చిత్రపథమ్ పణ్ణావల్ నఱ్కొలైయాకొక్క ల్లుమ్బాతుమవరైప్పల్ వేణుక్కాణ్, నాన్ పణ్ణినవపరాధత్తుక్కు-ఎన్నై యవర్ కైక్కోళే వరో వెన్ఱిరుక్క వేణ్ణా, అభిముఖ్యమ్ పణ్ణినాల్ మున్ఱు

(పత్తుమ్ పత్తాక)-పత్తుమ్ కు త్తాయామల్, ఈఁగ్గనిట్టుమ్-నశిప్పియానిట్టుమ్, తీర్ త్తానిట్టుమ్ ఎన్ఱు అరుప్పదాతిరి క్కకోశజ్జళిల్ పారమ్.

మూ.-౧౨. * ఉపదేశత్రాల్ యిరువరుడై యవుమ్
కర్తవారత న్ద్ర్యమ్కులై యుమ్.

శెయ్తవపరాధ తైప్పార్ తుచ్చీటుమగ్గప్పున్దై అవర్ పక్కల్లైకాణ్, అ
వర్ పురుషోత్తమర్ కాణ్, శరణాగతి పరమధర్మ మెట్టఱియుమవరాయ్,
శరణాగత దోషమ్ పారాత వత్సలరాక ఎల్లారుమఱియుమ్బడి కాణ్ పెరు
మాళిరుప్పతు, నీ జీవిక్క వేణుమెట్టి చ్చిత్తాయాకిల్ అవరోడునక్కు ఉట
వుణ్ణాక వేణుమ్” ఎన్దు ఇప్పడి అచ్చములు త్రి ఉపదేశిత్రాళితే. అనన్ తిరు
న్దాతోట్టిన్దతు - ఇవళుడై య ఉపదేశక్కు తెయన్దే, అవనుడై య పాప
ప్రాచుర్యుణితే. ఇప్పడి ఉభయరై యు ముపదేశత్రాల్ తిరుత్తుమెన్దై
యాలే, (౧) “శ్రుశ్రవణే” ఎన్ది ధాతువిలే నిష్పన్నునాన శ్రీశబ్దత్తిల్
“శృణోతి” “శ్రావయతి” ఎన్ది వ్యుత్పత్తికలిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు
“శ్రావయతి” ఎన్ది ఐవ్యుత్పత్త్యర్థమ్ శొల్లప్పట్టతు. “శ్రావయతి” ఎన్ది ఐవితు
ఈశ్వరవిషయమాక వే పూర్వార్కల్ గ్రన్థజలిల్ పలవన్ద్రీలుమ్ కాణప్ప
ట్టతాకిలుమ్ “అథవా విముఖానామపి భగవదాశ్రయణోపదేశః
శ్రావయత్వత్వమ్, (౨) విదితస్సహిధ ర్మజ్ఞ శరణాగతవత్సలః । తేన
మైత్రీభవతుతే యనిజీవితుమిచ్చసి’ ఇతి రావణం ప్రత్యుపదేశాత్”
ఎన్దు తత్త్వదీపత్తిలే చేతనవిషయమాకవుమ్ జీయరరుళిచ్చెయ్కై
యాలే, ఇవిడ్డ త్రిలుమ్ చేతనవిషయమాకవుమ్ శొల్లక్కు తెయిలై.

౧౨. * ఇవ్వపదేశత్రాల్ ఇరణ్ణుతలై యిలుమ్ ఫలిక్కుమతే
తెన్న పరుళిచ్చెయ్కిణ్ణార్, (ఉపదేశత్రాల్ ఎన్దుతుడజ్జి). అతావతు
ఇప్పడి యిరణ్ణుతలై క్కుమ్ తత్తననుగుణమాక ఇవళో పణ్ణుమఃపదేశ
త్రాల్ పుణ్యపాపజ్గిః పశ త్తిలే యిఘ్రుప్పణ్ణు భగవద్విముఖనాయ్ త్తిరి
కై యాకిట చేతననుడై య కర్తవారత న్ద్ర్యముమ్, “ఇవళోపణ్ణునక ర్మజ్జై
ప్రధానమాక్కి అతుక్కిడాక వే శెయ్నని త్తనై” ఎన్దు ఇవనుడై యరతు.

౧౩. * ఉపదేశతాతే మీళాతపోతు, చేతననై యరుళాలే తిరుత్తుమ్;

ణత్తిల్ విముఖనాయరుక్కైయాకిఱ ఈశ్వరనుడైయ కర్తపారత స్త్రీ ముమ్ నివృత్తమామెన్గై. చేతననుడైయ కర్తపారత స్త్రీమ్ అనాద్య చిత్తస్మృత్యకార్యమాన అవిద్యానిబద్ధనమ్, ఈశ్వరనుడైయ కర్తపారత స్త్రీమ్ నిరఙ్కుశస్వాత స్త్రీకార్యమాన స్వసజ్గుల్ప నిబద్ధనమ్; ఇనై యిరణ్ణు మనాదిసిద్ధమాయ్ పోన్దతేయాకిలుమ్, మాతృత్వసమృద్ధ త్తాలే చేతననుక్కుఱప్పైయాయ్, మహిషీత్వసమృద్ధత్తాలే ఈశ్వరనుక్కు అభిమతైయుమానవివళే, ఇరణ్ణుతలైయుమ్ నెజ్జళేకి ఆశ్రయణాగ్గీకారా భిముఖమాన్బుడియాక ప్పణ్ణుముపదేశత్తాలే నివృత్తమాత్మత్తిల్.

౧౩. * ఇవృపదేశత్తా లివక్ కళే మీళాతపోతు ఇవళే శెయ్ వ తెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఉపదేశత్తాలే మీళాతపో తెన్నుతుడజ్జి). చేతనక మీళామైక్కడి - అనాదికాలమ్ (౧) “యాతానుమ్ పద్యో నీఙ్గుమ్” ఎన్నిఱపడియే భగవద్విముఖనాయ్ విషయా స్తరప్రవణనాయ్ పోరుకై యాల్ వన్ద దుర్వాసనాదికిళ్ ; ఈశ్వరక మీళామైక్కడి- అపరాధానుగుణ మివనై శిక్షిక్క-వేణుమెన్ను మభినన్దియాలే నిన్దనిలై యిళకామల్ నిత్తైక్కుడలాన నిరఙ్కుశస్వాత స్త్రీమ్. ఇవోపేతు క్కళాలే ఇరణ్ణుతలైయుమ్ తన్నుడైయ ఉపదేశత్తాల స్వస్వకర్తపార త స్త్రీకిల్ నిన్దమ్ మీళాతవళవిల్.

చేతననై యరుళాలే తిరుత్తుకై యావతు- “అయ్యో ! ఇవను

అచిత్సంబద్ధమ్ - ప్రకృతిసంబద్ధమ్, అవిద్యా-అజ్ఞానమ్. స్వాత స్త్రీయమావతు- నిన్దైత్తకార్యజ్ఞైచ్చెయ్యవల్ల సామర్థ్యమ్, ఆతు నిరఙ్కుశమాకై యావతు-మరువనాలు మ్ తడుక్క వొణ్ణాతిరుక్కై. తట్టిలెప్పతు-సంసారమనాదియాయునుమ్ కారణముజ్ఞా కిల్ నశిప్పగుపోల్, కర్తపారవశ్య సత్యసజ్గుల్పత్వజ్ఞులుమ్ కులైకై ఉపపన్ను మెన్దపడి. దుర్వాసనా-దుష్టసంస్కారమ్, ఆదియినాల్-విషయాభిరుచి ముతలానకద్యో

మూ.-ఈశ్వరనై య్మకాలే తిరుత్తుమ్.

దైయ దుర్బుద్ధినిగ్గి అనుకూలబుద్ధి య్మకాకవేణుమ్" ఎన్ఱు అన్ఱ్ఱి అత్తల్ తాక్ పణ్ణుకిఱి (౧) "పజ్జయత్తాల్ తిరువరుల్" ఎన్ఱిఱి పరమ కృపెయాలే అవక్ పాపబుద్ధికులైన్ఱు భగవదభిముఖనామ్బుడి పణ్ణుక్.

ఈశ్వరనై య్మకాలే తిరుత్తుమ్ యావతు- "ఓజ్జాణ్ పో" ఉనక్కు ప్పణియన్ఱోవితు" ఎన్ఱు ఉప దేశ త్తైయుతఱినవాణ్, కణ్ణెప్పరట్టతల్ కచ్చెన్ఱి నెకిత్త తల్ శెయ్తు తన్నుకాలే యవనైప్పిచ్చేన్ఱి త్తాక్ శొన్నపడి శెయ్తల్లతు నిఱ్ఱుమాట్టతపడిపణ్ణి అగ్గీకారోన్ఱుఖనాకుక్.

ఆక, (౨) "పురుషకారమామ్బాతు" ఎన్ఱుతుడగ్గి ఇవ్వళవాక పురుషకారతోవయోగికళాన గుణవిశేషజ్గలై యుమ్, అన్ఱై తన్ఱై త్తానే వెళియిట్టపడియైయుమ్, సంక్లేష విశ్లేషజ్గ శిరణియమ్ పురుషీకరియై యుమ్, తత్పర విశేషజ్గలై యుమ్ శొల్లిన్ఱ్ఱాయ్దై.

ఉపాయనైభవమ్.

౧౪. * కృపాదికలై వెళియిట్టమైశొన్నపోలే శ్రీరామాయణ త్తల్ పురుషకారనైభవ ముక్తమాన పడియై యుపసాదిత్తాయ్, మహాభారత త్తల్ ఉపాయ నైభవ ముక్తమానమైయై యుపసాదిక్కి తార్ మేల్, (అఱియూత ఎన్ఱుతుడగ్గి) * అజ్ఞాత జ్ఞాపన మాచార్య కృత్యమిణ్, శరణ్య కృత్యమన్ఱే, ఆకైయిణ్ (౩) "ఎన్ఱైప్పెన్ఱ్ఱవత్తాయ్ త్తనైయాయ్" ఎన్ఱు ప్రియకరత్వ హితకరత్వజ్గళాకిఱి మాతా

చ్చొల్లకిఱితు. తిరువరుల్ - శక్తిస్కృష్టమానకృపై, పాపవిశేష త్తినాల్ ఉపదేశమ్ ఫలియా తవళవిల్, కృపైయినాల్ అపాపజ్జైపోప్పిన్ఱు మెట్టపడి. రావణుడైయ పాపత్తై కృ పైయినాల్ పోక్కాతోన్ఱిన్ఱు - దేవర్ కళున్ఱు త్తామ్ రావణవధమ్ పణ్ణువశాక ప్రతిజ్ఞెపణ్ణిక్కొడుత్త ఎమ్మెరుమానుడైయ ప్రతిజ్ఞైకులై య్మకాక నెన్ఱుశాత్పర్యమ్.

౧౮. * అఱియాతవర్ణజ్జలై అఱైయవఱివిత్తు

పితృకృత్యజ్జలై స్వయమేవతమక్కుచ్చెయ్త ఉపకారత్తై యరుళిచ్చెయ్త వనస్తరమ్, ఆచార్యశైయ్యమ్ విశేషోపకారత్తైయమ్ తానే తమక్కుచ్చెయ్తమైయై యరుళిచ్చెయ్కఱివాఱ్ఱోర్ (౧) “అఱియాతవఱివిత్తు” ఎన్నరుళిచ్చెయ్తతు. ఇన్విడత్తిల్ ఇవరుళిచ్చెయ్కఱివాక్యన్దోర్ అన్ద దివ్యసూక్తిక్కు సూచకమాయితేయిరుక్కిఱుతు.

అఱియాతవర్ణజ్జలైయఱైయ వఱివిక్కైయావతు-తత్వవివేకమేతుడగ్గి ప్రపత్తివ్యస్తమాక అష్టననుక్కు మున్ను అజ్ఞాతమాయీరున్ద వర్ణజ్జలైయెల్లా మఱివిక్కై. దేహ-త్వాభిమానియాయ్ దేహ-నుబద్ధికళాన బనుక్కుళ్ పక్కులిలే * అస్థానే స్నేహత్వైప్పణ్ణి నిఱ్ఱిఱివివనై ప్రకృత్యాత్మవివేకాదికళాలే తెలివిక-వేణ్ణుకైయై, (-౨) “సత్వేవాహంజాతునాసంసత్వం సేమేజనాధిపాః! నచైవసభవిష్యామ సుర్వేవయమతఃపరమ్ || దేహినోఽస్త్రియథాదేహే కామారంభావసంజరాతథాదేహస్తరప్రాప్తిర్ధీరస్తత్రనముహ్యతి” ఇత్యాదికళాలే ప్రకృత్యాత్మవివేకమే ఆత్మపరమాత్మవివేకమాకఱివత్వవివేకత్తైయమ్, (౩) “అష్టవన్తైమదేహ నిత్యస్యాత్కాశ్శరీరిణః | అనాశినోఽప్రమేయస్య తస్మాద్యుధ్యస్వభారత” (౪) “నజాయశేమియతేవాకదాచిన్నాయం భూత్వాభవితావానభూయః | ఆజోనిత్యశ్శాశ్వతోఽయం పురాణోనహన్యతే హన్యమానేశరీరే || వాసాంసిజ్జర్ణానియథావిహాయ నవానిగృహ్మణినిరోఽపరాణి | తథాశరీరాణివిహాయ జ్జర్ణాన్యన్యాని సంయాతి నవానిదేహీ” ఇత్యాదికళాలే ఆత్మనిత్యత్వ దేహ-నిత్యత్వజ్జలై

అస్థానే స్నేహత్వై-అనుచితవిషయత్తిల్ స్నేహత్వై. “సత్వేవాహమ్” ఎన్నిఱ్ఱోకత్తిల్ జీవాత్మపరమాత్మ వివేకముమ్, “దేహినోఽస్త్రిన్” ఎన్నిఱ్ఱోకత్తిల్ ప్రకృత్యాత్మవివేకముమ్ శొల్లిదు.

యమ్ ప్రథమ ముపదేశితు ; అవనుడైయ స్వాత స్త్యోభిమ తై త్తవి
 ర్కైకాక, (౧) “భూమిరాపోనలోవాయః ఖం మనోబుద్ధిరే
 వచ । అహజ్కార ఇతీయంమే భిన్నా ప్రకృతిరష్టధా ॥ ౮౪ నేయమిత
 స్త్వన్యాప్రకృతేంద్రి మేపరామ్ । జీవభూతాం మహాబాహో య
 యేదంధార్యతేజగత్” ఎన్నిటపడియే చేతనాచేతనశరీరియాయ్, (౨)
 “సర్వస్యచాహంహృది సన్నివిష్టో మత్తః స్తృత్తిర్జ్ఞాన మహాహసశ్చ”
 ఎన్టుమ్, (౩) “ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జునతిష్ఠతి । భామ
 యన్ సర్వభూతాని యన్త్రాహాధాని మాయయా” ఎన్టుమ్ శొల్లు
 కిటపడియే సర్వజన హృదయస్థనాయ్నిన్టు, సకలప్రవృత్తి నివృత్తి
 కళైయమ్ పణ్ణువిక్రైయూకిట తన్నుడైయ నియన్తృత్వతైయమ్,
 అప్పడి సర్వనియన్తావాయ్కొణ్ణు సర్వస్థాత్పరనా యిరుక్కుమ
 శవన్తి కే (౪) “పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయచ దుష్కృ
 తామ్ । ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సన్భవామి యుగేయుగే” ఎన్టు అవతార
 ప్రయుక్తమాన తన్నుడైయ సౌలభ్యతైయమ్; (౫) “సమోహం
 సర్వభూతేషు నమేద్యేష్యోఽస్తి నప్రియః” ఎన్టు తన్నుడైయ ఆశ్రయ
 ణీయత్వే సామ్యతైయమ్ ; (౬) “ప్రకృతేఃక్రియమాణానిగుణైఃకర్తా
 ణీసర్వశః । అహజ్కారవిమూఢాత్మా కర్తాహాతిమన్యతే” ఎన్టుఅహ
 జ్కారదోషతైయమ్; (౭) “యతతోహ్యపి కౌస్తేయ పురుషస్య విప
 శ్చితః । ఇన్ద్రియాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభంమనః” ఎన్టు ఇన్ద్రియ
 ప్రాబల్యతైయమ్; (౮) “అసంశయంమహాబాహో మనోదుర్నిగ్రహం

ప్రకృతిః - శరీరమాయ్కొణ్ణు విశేషణమాన స్వభావమాయరుక్మిణు. అహా
 హసమ్ - విస్తరణమ్. సామ్యమ్ - ఆశ్రితరుడైయ గుణదోషజ్ఞతైప్పూరాభోభిక్తై. అహ
 జ్కారదోషమ్ - ప్రకృతిసంబంధస్థి నాల్పజ్ఞాన వ్యాపారజ్ఞతై త్తానే శైయితతాక భృ
 మిక్రై. ఇన్ద్రియజ్ఞుడైయ ప్రాబల్యమావతు - ఇన్ద్రియజ్ఞతై జయిక్కువొణ్ణామై.

(౧) గీత-౭-౪. (౨) గీ-౧౫-౧౫. (౩) గీ-౧౮-౬౦. (౪) గీ-౪-౮.
 (౫) గీ-౯-౨౯. (౬) గీ-౩-౨౭. (౭) గీ-౨-౬౦. (౮) గీ-౩-౩౫.

చలమ్” ఎన్ఱు అన్ద ప్రాబల్యత్తిల్ మన్దై యిన్ద్రీయజ్జలై ప్పన్మన
స్సినుడైయ ప్రాధాన్యత్తైయుమ్ దర్శిప్పిక్కెయాలే ఆశ్రయణవిరోధి
కత్తైయుమ్; (౧) “తానిసర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీతమత్పరః। వశే
హియస్యేన్ద్రీయాః తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా” ఎన్ఱుమ్, (౨) “యతోయతో
నిశ్చరతి మనశ్చ జ్ఞులమసిరమ్ । తత స్తతోనియమ్యైతదా తస్యేవ వశం
సయేత్” ఎన్ఱు ఆశ్రయణోపకరణగ్గాన బాహ్యభ్యంతర కరణజ్జలై
స్వాధీనమాక నియమిక్కుమ్ ప్రకారత్తైయుమ్; (౩) “చతుర్విధా
భజన్తేమాం జనాన్సుకృతినోఽర్జున! ఆర్తోజ్ఞాసురథార్థి జ్ఞానీచ భరత
ర్షభ” ఎన్ఱు ఆశ్రయిక్కుమధికారికభుడైయ చాతుర్విధ్యత్తైయుమ్; (౪)
“ద్వాభూతసర్గాలోకేఽస్తిక దైవఆసురఏవచ । దైవీసమ్పద్విమోక్షా
య నిబన్ధాయాసురీమతా” ఎన్ఱు తన్నుడైయ ఆజ్ఞానునర్తన పరరాన
వక్ కళ్ దేవక్ కళ్, తదతివర్తన పరరానవక్ కళ్ అసురక్ కళ్ న్ఱు దేవా
సురవిభాగత్తైయుమ్; (౫) “హస్తతేకథయిష్యామి విభూతీరాత్మన
శ్శుభాః। ప్రాధాన్యతః కురుశ్రేష్ఠ నాస్త్యన్తో విస్త్రస్యమే” ఎన్ఱుతుడజ్జి
ఇన్ద్రీభూతియిల్ సమస్తపదార్థజ్ఞుక్కుమ్ వాచకమానశబ్దజ్ఞ్ తన్న
శవిలే పర్యవసిక్కుమ్మడి ఇన్ద్రీయైడైయ స్వప్రకారమాకొండ్లు
వ్యాపిత్తునిఱుమ్మడియైయుమ్; (౬) “దివ్యందదామితేచక్షుః పశ్యమే
యోగమైశ్వరమ్” ఎన్ఱు దివ్యచక్షుసైసిక్కుడుత్తు, (౭) “పశ్యామి

యుక్త నావతు-భగవత్ప్రీతి మైయపేక్షిక్కిఱవన్, ఆర్త-భృష్టైశ్వర్యకామన్,

అర్థార్థి - అపూర్వైశ్వర్యకామన్, జిహ్వాసుః - ఆర్తప్రాప్తికామన్, జ్ఞానీ-భగవత్ప్రీతి
ప్రీతికామన్. దైవీసంపత్తావశు - భగవదాజ్ఞానునర్తనమాకిఱసంపత్తు, ఆసురసంపత్తా
వశు - అకుక్కెత్తిర్ త్తట్రానతు. విభూతిః - విశేషేణభూయతే అస్తిన్నితివిభూతిః
ఎన్ఱాయ, విశేషభగవత్సన్నిధ్యనుశ్శ వస్తువేత్తపడి. చక్షుః - జ్ఞానమ్.

దేవాం సన దేవదేహీ సర్వాం స్తథాభూతవిశేషసజ్ఞాః | బ్రహ్మణమీశం
కమలాననస్థ మృషీంశ్చ సర్వాసురగాంశ్చదీప్తాః” ఇత్యాదియాలే
తన్నుడైయ విశ్వరూపత్వైక్యం పేశుమ్బడి పణ్ణుకైయాలే, తాను
కందార్కు- దివ్యజ్ఞానత్వైక్యం-దుత్తు తన్నుడికలై దర్శిప్పిక్కు-మెన్ను
మత్తైయుమ్; (౧) “మన్తనాభవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాంసమస్కురు |
మామేవైష్యసియు క్షేవ మాత్మానం మత్పరాయణః” ఎన్తు ఇప్పడి యిరు
న్దుళ్ళ పరత్వసౌలభ్యయు క్తనాన తన్ తిరువడికలై ప్రాప్తికై-యా
కిఱ పరమ పురుషార్థతుక్కు ఉసాయమా యిరున్దుళ్ళ కర్తజ్ఞానరూ
పాజ్ఞ సహితైగాన భక్తియైయుమ్; (౨) “మామేవయే ప్రపద్యన్తే
మాయామేతాన్తరన్తితే” (౩) “తమేవచాద్యంపురుషం ప్రపద్యే”
(౪) “తమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారతి” ఎన్తు అన్త భక్త్యజ్ఞమాన
ప్రపత్తియైయుమ్; చరమశ్లోకత్తాలే అన్త భక్త్యుపాయత్తి దుష్కర

(తమేవచాద్యమ్) ఇత్యాది, “పురుషంప్రపద్యేద్యతః ప్రవృత్తిః” (ఎవనిడత్తిల్
నిస్తుమ్ ఇన్దజగత్తుప్రవర్తిక్కిఱతో, అన్త ఆదిపురుషుడైయే శరణమాక అడైయక్కుడనన్)
ఎన్టారుపారముమ్, “పురుషంప్రపద్యేయతః” (ప్రపద్య-ఇయతః- అజ్ఞాననివృత్త్యాదికళు
క్కు క్కారణమాకియ ఆదిపురుషుడైయే శరణమాక అడైయ) ఎన్టారు పారముముణ్ణు,
గీతాభాష్యసంపత్మాన ఇవిరణ్ణుపారత్తుక్కు మనుగుణమాక “ప్రపదే” ఎన్తు యథా
దృష్టప్రతీ తోపాదానమ్ పణ్ణుకితార్. అన్తిక్కే-ద్వితీయపారత్తిల్ “పురుషంప్రపద్యే”
ఎన్తే పదమాయ్, అవాది పురుషుడైనాన్ శరణమాకప్పల్ బుకిఱ సైన్ధరమాయ్, ఎన్టారు
వివర్ణుత్తై విశ్వసిక్కై-క్కాకత్తాన్ అనుష్ఠిత్తుక్కాణ్ణిత్తానెన్తు తాత్పర్యమాకామెన్తు
తిరువుళ్ళమపదీర్తి “ప్రపద్యే” ఎన్తు ప్రతీతోపాదానమ్ పణ్ణునారెన్ణాకవుమామ్. ఇన్వ
ర్తమ్ మహాచార్యరరుళిచ్చెయ్త బ్రహ్మవిద్యావిజయత్తిలుమ్, వాదికేసరి ఆఘ్రికియమణ
వాళచ్చియరరుళిచ్చెయ్త గీతావ్యాఖ్యానత్తిలుమ్, ఇవర్తామరుళిచ్చెయ్తముముత్తు
పుడి వ్యాఖ్యానత్తిలుమ్, కాణలామ్. (చరమశ్లోకత్తాలే) - సమస్తోపాయజ్ఞశుక్కుమ్
మేలానఉపాయస్తై యుపదేశిక్కిఱ “సర్వభర్తాన్” ఇత్యాదిశ్లోకత్తాలే.

(౧) గీ-౧౫-౬౫

(౩) గీ-౧౫-౪.

(౨) గీ-౭-౧౪,

(౪) గీ-౧౫-౬౨.

౧౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్ - ౧ - ప్రకరణమ్.

మూ.—ఆచార్యకృత్యత్వైయుమ్, పురుషకార కృత్యత్వైయుమ్,

త్వాదికత్వైయుణ్ ను శోకిష్పార్ కు, సుకరముమాయ స్వరూపాను
రూపమునూనడపాయమ్ ప్రపత్తి యెన్నుమత్వైయుమ్ తానేమటివిత్త
రుళినానితే ; ఆక ఇప్పడి అతియాతవర్ధజ్జలై యెల్లా మటివిత్తైయాలే
ఆచార్యకృత్యత్వై తానేటిట్టుకొణ్ణానెనిటతు.

ఇని పురుషకారకృత్యముమ్ శరణ్యనాన తన్నతస్తే, పిరాట్టికృ
త్యమితే, (౧) “మత్స్యా”ప్రిప్రతిజన్తనాం సంసారేపతతామధః ।
లక్ష్మీః పురుషకారజ్యే నిర్దిష్టాపరమర్షిభిః । మమాపిచమతంహ్యేతన్నా
న్యథాలక్షణాభవేత్ ” ఇత్యాదికళాలే ఇతుతన్నైభగవచ్చాస్త్రైతిలే
తానే యరుళిచ్చెయ్తానితే.

ఇవనుక్కు తత్వజ్ఞానాదికత్వై యుణ్ణాకి కొళ్ళవేణుకైయాలే
ఆచార్యకృత్యత్వైయేటిట్టుకొణ్ణానాకితాన్, పురుషకారకృత్యమేటిట్టు
కొళ్ళవేణువానా? అగ్గీకరిత్తుచిడవమైయాతో? వెన్నిల్ అగ్గీకారత్తుక్కి
తువుమవశ్యాపేక్షితమాకైయాలే; ఎజ్జనేయెన్నిల్; ఇవ్వపాయత్తుక్కు
పురుషసాపేక్షతైయోపాతిపురుషకారసాపేక్షతైయుముణ్ణితే ఇవ్వభయ
సాపేక్షతైయుమ్, ఉపాయవరణరూపమాన పూర్వవాక్యత్తిల్ ప్రథమ
చరమపద్యళిలే కాణలామ్; శ్రీశబ్దతాలే పురుషకారత్వైయుమ్, ఉత్తమ
నాలే అధికారియైయుమితే శొల్లుకిటతు; ఆకైయాలే చేతనర్తనై
ఉపాయనూకప్పర్ ముడిడతిల్ స్వాపరాధభయత్తాలే పిరాట్టియెప్పురు
షకారమాకమున్నిడ, అవళే ఇవనపరాధనిబద్ధనమాన తన్ తిరువుళ్ళత్తిల్
శీర్ ౧ తైయూర్ ౨ చ్చేరవిడ, కైకొళ్ళుకైయు తైయాయరుక్క, అజ్జన

(దుష్కరత్వాది) ఎన్నిట ఆదియినాల్, సాపాయత్వస్వరూపానను రూపత్వజ్ఞాన్
వివక్షితజ్ఞాన్.

(తత్వజ్ఞానాది) ఎన్నిట ఆదియినాల్ - భక్తివైరాగ్యజ్ఞతై నివైక్కిటను.

(౧) పాళ్ళరా.

ఉపాయకృత్యతైయుమ్ తానేయేటిట్టుక్కొళ్ళుకై యాలే

ట్టిక్కే ఇననపరాధనిబద్ధనమాన తన్ తిరువుళ్ళ త్రిక్ కలక్క తైయుమ్ తానే తణిత్తుక్కొణ్ణ ఇవనైచ్చేర్ త్తుక్కొళ్ళుకై యాలుమ్, అతుతాన్ శైయ్ కిఱవళవిల్ అర్థిత్వనిర పేక్షమాక చ్చెయ్ కై యాలుమ్, పురుషకార కృత్యతైయుమ్ తానేయేటిట్టుక్కొణ్ణాన్ ఎన్నిఱతు.

ఇని ఉపాయకృత్యమ్ తన్నతాయరుక్క అతైయుమ్ తానే యేటిట్టుక్కొణ్ణా నెన్ఱతు-(౧) “త్వమేవోపాయభూతోమేభవ” ఎన్ఱుఇవనర్థి త్తాల్ కార్యమ్ శైయ్యవమైదిరుక్క, నామేయిననుకు-పాయమాయ్ అనిన్ఱ నివృత్త్యాదికలై ప్పణ్ణక్కడవోమెన్ఱు తానేయేన్ఱుక్కొణ్ణ (౨) “మామే కంశరణం వజ-సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్ఱెయాలే; అల్లతు

(3) “ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవతత్త్వం నతుగుణౌ” ఎన్నిఱవన్ఱు వుక్కు ఉపాయకృత్యమ్ వస్తేటియట్టితే; ఉభయలింగవిశిష్టతైయాలే ఉపాయోపేయత్వజ్జలిరణ్ణమ్ స్వతస్సిద్ధమాయితేయిరుప్పతు. అన్ఱిక్కే, “ఉపేయమానతన్నై ఉపాయమాక్కుకై యాలే ఉపాయకృత్యతైయేటి ట్టుక్కొణ్ణా నెన్నిఱతు” ఎన్ఱారుముణ్ణ, అతు, పాల్ మరున్దామాపోలే ఇవ నుపాయమామిడమెణ్ణ ముళ్ళతోన్ఱాకై యాలే, అర్జుననుక్క-పోతు అసాధారణమాక చ్చెయ్ త తొన్ఱల్లామైయాలుమ్, “ఉపాయమ్” ఎన్ఱే

తత్త్వమ్ - స్వరూప నిరూపకధర్మమ్, అతావతు-ఆశ్రయత్తిల్ ఎసోపేతు ముళ్ళు న్ణుణ్ణమ్. నతుగుణౌ - కాదాచిత్తునున్ఱు. ఉభయలింగవిశిష్టతైయవతు - హేయప్రత్య సీకత్వమ్, కల్యాణత్వమ్, ఎన్నిఱ ఇరణ్ణు స్వరూపనిరూపకజ్ఞాన ధర్మజ్ఞతై యుడైన్ఱా యిరుక్కై. అతిల్ హేయప్రత్య సీకత్వమావతు-తాన్ హేయగుణ ముద్గ్రహనాయ్, పిఱరుడైయ హేయజ్ఞతై పోవక్కవల్లవనాయిరుక్కై. ఇతిల్ ఉపాయత్వమస్తరూప తమ్. కల్యాణత్వమావతు-తనక్కుమ్ పిఱర్ కుక్కుమ్ స్వతఃప్రియమాయిరుక్కై. ఇతిల్ ఉపేయత్వమస్తరూపతమ్. ఆయ్ ప్పడియిలర్ తైయను వదిక్కి-తార్ (అన్ఱిక్కే) ఇత్యాది. ఉపాయమామిడ మెణ్ణమ్-సర్వకరణాగతవిషయత్తిలుమ్. (ఉపాయ మెట్టే) ఇత్యాది.

వస్తువైనిద్రేశితు తద్వైభవమ్ శోల్లుకిఱ ప్రకరణమాకై యాలుమ్ ఇవ్వి
డత్తుక్కు-చితమస్తు; ఆనపిన్సు కీర్త్తొచ్చొన్న పడియే పొరుళాక వేణుమ్.
ఆచార్యకృత్యమేటిట్టుక్కొళ్ళుకిఱవళవిల్, (౧) “కార్పణ్యదోషోపహత
స్వభావః పృచ్ఛామిత్వాం ధర్మసమ్మాధచేతాః । యచ్ఛ్రేయస్యాన్ని
శ్చితం బ్రూహితన్తే శిష్యస్తేహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్”
ఎట్టివనర్థిత్వముణ్డాకై యాలే అన్యకృత్యత్తై తానేటిట్టుక్కొణ్ణమాత్రమే
వివక్షితమాకై యాలుమ్, పురుషకారకృత్యమేటిట్టుక్కొళ్ళుకిఱవళవిల్
అన్యకృత్యత్తై యేటిట్టుక్కొణ్ణమైయుమ్, అతుతన్నై అర్థిత్వనిరపేక్ష
మాక ఏటిట్టుక్కొణ్ణమైయుమ్ వివక్షితమాకై యాలుమ్, స్వకృత్యమేటి
ట్టుక్కొళ్ళుకిఱవళవిల్ అర్థిత్వనిరపేక్షమాక చ్చెయ్తవళవే వివక్షిత
మాకై యాలుమ్, (తానే యేటిట్టుక్కొళ్ళుకై యాలే) ఎన్నిఱవితు కృత్య
త్రయత్తిలుమ్ యథాయోగమన్వయిక్కక్కడవతు.

ఆచార్య నజ్జాతజ్జాపనమ్ పణ్ణపిరాట్టిపురుషీకరిక్క, వస్తుతన్నై
ఉపాయమాకప్పల్ బుమవనుక్కు అనిష్టనివృత్త్యాదికలైప్పణ్ణి కొడు
క్క వమైద్దిరుక్క, ఇనై యెల్లావల్ తైయుమ్ తానే యేటిట్టుక్కొణ్ణతు-

ఉపాయమ్ ఎట్టు ధర్మియై నిర్దేశక్కైయాలే ఉపాయత్వమ్ స్వరూప నిరూపకమాయ
యావదాత్తభావియెట్టు తోల్ బుకిఱతు, అకైయాలే అతువనేటియెన్న కూడాతెన్ద
పడి, అజ్ఞనన్ ప్రార్థిక్కైయాలే “తానే” ఎన్నవొణ్ణాతు, ఉపాయత్వమ్ స్వతస్సి
ర్థమాకైయాలే “ఏటిట్టుక్కొళ్ళుకైయాలే” ఎన్నవొణ్ణాతు ఎన్ద శజ్జెయైప్పరిహరిక్కి
తార్ (ఆచార్యకృత్యమిత్వాది). అన్యకృత్యమ్ - ఆచార్యకృత్యమ్, అన్యకృత్యమ్-అత్తీ
కృత్యమ్. స్వకృత్యమావతు - ప్రార్థితవనైరక్షిక్కై. ప్రార్థనైయిన్దయే రక్షిక్కై
యాలే “ఏటిట్టుక్కొళ్ళుకైయాలే” ఎట్టార్ ఎన్ద భావమ్, యథాయోగమ్-యోగ్య
తానుగుణమాక.

మహాభారత త్తిలుపాయవైభవముమోల్లొద్దొయిద్దు.

౧౫ * పురుషకారత్తుక్కుముపాయత్తుక్కుమ్ వైభవమావతు.

వైభవమితే. (ఏటిట్టుక్కొళ్ళుకై యూలే మహాభారత త్తిలుపాయవైభవ మ్మోల్లొద్దొయిద్దు) ఎత్తతు - ఏటిట్టుక్కొల్లమైయై ప్రతిపాదిత్తై- యూలేమోల్లొద్దొయిద్దొత్తప్పడి.

ఉభయసాధారణవైభవమ్.

౧౫. * ఆక పురుషకారోపాయజ్ఞ శిరఃస్థుక్కు మసాధారణవైభవ తై యరుళిచ్చెయ్ తార్ క్కీత్ ; ఉభయసాధారణ వైభవ తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (పురుషకారత్తుక్కుమ్ ఎత్తు తుడత్తే). తత్తదసాధారణవైభవమ్ శొల్లుకైయూలే పురుషకార తైయ్ ముపాయ తైయమ్ తనిత్తనియే ఉపాదానమ్ పణ్ణి యరుళిచ్చెయ్ తార్ క్కీత్; ఇతు ఉభయత్తుక్కుమ్ సాధారణవైభవ మ్మొకైయూలే (పురుషకారత్తుక్కుమ్) ఎత్తు తన్మోహోపాదానమ్ పణ్ణి యరుళిచ్చెయ్ కితార్. ఉభయత్తుక్కు మసాధారణవైభవమ్ శొల్లుకీటవిడక్కిల్, (౧) 'ఇరువరై యమ్

పురుషకారోపాయవైభవజ్ఞై క్కీత్తైయరుళిచ్చెయ్ తిరుక్కు "పురుషకారత్తుక్కుమ్" ఇత్యాదియినాల్ మేలుమ్ అత్వైభవజ్ఞై నిరూపిత్తైక్కు సజ్జతి (ఆక) ఇత్యాది. ఇప్పడి యరుళిచ్చెయ్ కైక్కు మూలత్తిల్ నియామకమేతెన్న (తత్తదసాధారణేత్యాది). తనిత్తనియే ఉపాదానమ్ పణ్ణికై-వైభవ శబ్దతనిరణ్డరజ్జిల్ అవైయిరణ్ణుమ్ తనిత్తనియే అన్వయిక్కుమ్బడి వైభవశబ్దమోడు సమస్తమాక నిర్దేశిత్తై. తన్మోహోపాదానమ్ పణ్ణికై-ఏకవిధమాన వైభవ శబ్దార్థత్తిల్ ఇరణ్ణుమ్ సమానమాక అన్వయిక్కుమ్బడి సముచ్చయిన్తు నిర్దేశిత్తై. తన్మోహ - శేర్ త్తు. పురుషకార త్రిసుడైయవుమ్ ఉపాయ త్రిసుడైయవుమ్ వైభవజ్ఞై చొల్లుమ్మోతు అవద్ శీన్ స్వరూపజ్ఞై మున్దుట చొల్లువేణ్ణియిరుక్కు అవద్ తై చొల్లువిత్తైయే యెన్దిట శబ్దైయై. పురిహరిక్కితార్ (ఉభయత్తుక్కుమ్) ఇత్యాది. దోషత్తై పోప్పి గుణత్తైయున్దు

దోషత్వైయుమ్ గుణహానియైయుమ్ పార్ త్తు ఉపేక్షీయాతవళవన్తిక్నే,

తిరుత్తువతు" ఇత్యాదియా లే శాబ్దమాక పురుషకార స్వరూపముమ్,
(౧). ఉపాయకృత్యత్వైయుమ్ తానే యేటిట్టుక్కొళ్ళుకైయా లే" ఎన్దై
యా లే ఆర్థమాక ఉపాయస్వరూపముమ్ శొల్లప్పట్టతు; ఇజ్జు ఉభయస్వ
రూపకథన పూర్వకమాక వైభవత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (దోషత్వై
యుమ్ గుణహానియైయుమ్ పార్ త్తు ఉపేక్షీయాతవళవన్తిక్నే అన్గీకా
రత్తుక్క వై తన్నెయే పచ్చెయ్కుక్కై) ఎన్దు. దోషమావతు-అకృ
త్యకరణాది నిషిద్ధానుష్ఠానమ్; గుణహానియావతు - విహితాకరణమ్;
ఇవై యిరణైయుమ్, (౨) "మనోవాక్కాయోః" ఇత్యాదిచూరైయా లే
ఎమ్మెరుమానారరుళిచ్చెయ్ తొణ్ణి. "ఇదంకురు" "ఇదంమాకార్వీః"
ఎన్దు విధినిషేధాత్మకమాన శాస్త్రున్దాన్ భగవదాజ్ఞానూపమాయితే
యిరుప్పతు. (౩) "శ్రుతిః స్మృతి ర్మమేవాజ్ఞా" ఎన్దు తానేయరుళిచ్చె
య్ తొణ్ణి. ఏవమ్భూతశాస్త్రుత్తిల్ నిషిద్ధత్వైచ్చెయ్ కైయుమ్ విహిత
త్వైచ్చెయ్యాయ్మైయుమితే- అనాదికాలమ్, (౪) "క్షీపామి" (౫) "నక్షమా
మి" ఎన్నుమ్ భగవన్నిగ్రహాత్మకీలక్కాయ్ పోరుకై కుక్కాయ్-రణమ్.
"ఇవై యిరణైయుమ్ పార్ త్తు ఉపేక్షీయాతవళవన్తిక్నే" ఎన్దుతు-ఆశ్రయణో

క్కుక్కైయాకీట పురుషకార స్వరూపమ్ "తిరుత్తువతు" ఎన్దిట పదత్రినాలుమ్,
ఉపాయానపేక్ష రక్షకత్వమాకీట ఉపాయస్వరూపమ్ సామాన్యమాక "ఉపా
యకృత్యమ్" ఎన్దిటపదత్రినాలుమ్ శొల్లప్పట్టతెన్దుపడి, పురుషకారోపాయబద్ధభిరణ్దుక్కు
మ్ పాతువాన స్వరూపమ్- దోషత్వైయుమ్ గుణహానియైయుమ్కణ్ణు ఉపేక్షీయాతొళ్ళి
కై, ఇన్దస్వరూపశ్చుక్కు వైభవమావతు - దోషత్వైయుమ్ గుణహానియైయుమ్ పచ్చె
యాకొళ్ళుక్కై. ఆశ్రయశ్చుక్కు అపకర్ణావహమ్ దోషమ్; ఉత్కర్ణావహమ్ గుణమ్.
అకృత్యకరణమ్ భగవన్నిగ్రహావహమాకైయాల్ దోషమ్; కృత్యకరణమ్ భగవదను
గ్రహావహమాకైయాల్ గుణమ్. ఆత్మిప్రసద్ధ నిరాసార్థమ్ (ఆశ్రయణోస్తుభి) ఇత్యాది.

అగ్నేకారత్తుక్కనై తన్నై యేపచ్చెయ్యాక్కుకై.

స్తుభు చేతనగతజ్ఞాన ఇవన్ దైదర్శిత్తు ఇవనై వేణ్ణోమెన్టు కైవిడాతే అగ్నేకరిక్కుమ్ మాత్రమన్వికే యెష్టపడి. అగ్నేకారత్తుక్కనై తన్నై యేపచ్చెయ్యాక్కుకైయావతు - అప్పడిప్పట్ట దోషగుణహానికళ్ తన్నై యే ముఖమలర్దు అగ్నేకరిక్కుక్కుఱుప్పాన ఉపహారమాక క్కోళ్ళుకై. ఉపేషీయామైక్కు హేతు-దయాఁదైకళ్, పచ్చెయా కక్కోళ్ళుకైక్కు హేతు - వాత్సల్యమ్, శువడుపట్టతరైయిల్ పుఱ్ఱ వ్యాతపశు తకకడైయిల్ నిన్టుమ్ విఱున్ద కన్దినుడప్పిల్ వఱుమైసి భోగ్యమాక విరుమ్బుమాపోలే యిరుప్పత్తోన్టిఱేయితు; ఇగుణత్తుక్కోప్ప తోరుగుణమిల్లైయిఱే; ఆకై యాలేయిఱే (౧) “నికరిల్ పుకథాయ్”

ఎన్టాఱ్వొరరుళిచ్చెయ్ తతు ; ఉడైయవరుమ్ (౨) “అపారకారుణ్య సాశీల్యవాత్సల్య” ఎన్టు గుణా న్దరజ్జోఱొక్కవరుళిచ్చెయ్ తిరుక్కచ్చె య్తే, ఇతిక్ వ్యావృత్తితోన్ ద్ మీశపుమ్ (౩) “ఆశ్రితవాత్సల్యైకజ లధే!” ఎన్టారిఱే. ఇవాత్సల్యన్దా మాతృత్వసమ్మన్దతాలే, ఈశ్వరిని లుమ్ పిరాట్టిక్కతిశయిత్తిఱే యిరుప్పతు; ఆకై యాలే ఇరువరుమ్తామ్ తామగ్నేకరిక్కుమ్ దన్దైయిల్, ఇచ్చేతనన్దైయ దోషగుణహానికళ్ పచ్చెయ్యాకక్కుఱు అగ్నేకరిప్పర్ కళెన్దై.

౧౬. * ఇప్పడి పురుషకారము ముపాయముమ్ దోషగుణహాని కళ్ కులై వతఱుమున్నే అగ్నేకరిక్కిఱతె? అనైకులై నే అగ్నేకరిక్కు

శువడు - గోమూత్రాదికళ్. కడై - యానిప్రదేశమ్. వఱుమ్బు - హేయమానద్రవద్ర వ్యమ్. ఇత్తాల్, వత్సల్యఇదమ్ - వాత్సమ్, వాత్సంలాతీతీ వాత్సలా, వాత్సలాయా; కర్తవాత్సల్యమ్ ఎష్టవర్ణమ్ నూచితమ్, ఉలకమ్ చూన్డుడైయాయ్, ఎన్నై యాశ్వాసే, తిరువేణ్ణుత్తాసే, ఎన్దివన్ ద్రాల్ క్రమమాక స్వామిత్వ సాశీల్య సౌలభ్యజ్ఞైచ్చొన్టుకై యాలే, పరిశేషాత్ పుకథ్ పదమ్ వాత్సల్యవాచి. పునరుక్తియాలమ్ ఏకశబ్దత్తాలమ్ వాత్సల్యస్తుక్కాధిక్యమ్ తోన్ ద్ బుకిఱతెష్టపడి.

౧౬. * ఇరణ్ణమ్ కులైయ వేణు మెన్బిరుక్కిల్
ఇరణ్ణక్కు మిరణ్ణ ముణ్ణాయ్ మ్మతామ్.

క్కడవో మెన్బిరున్దాల్ వరువ తెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఇరణ్ణ మెన్బిరున్దాల్), ఇరణ్ణ మెన్బిరున్దా - పురుష కారోపాయబ్దలే. ఇరణ్ణమ్ కులైయ వేణు మెన్బిరుక్కిల్ యావతు- ఇవనై యగ్గీకరిక్కు మ్మొత్తైక్కు ఇవనుడై యదోషగుణహానిక శిరణ్ణమ్ పోయ్ కొళ్ళ వేణు మెన్బిరున్దాల్, ఆశ్రయణోస్తుఖనాన వివనై అగ్గీకరియూతిరుక్కిల్. ఇప్పడి యిరుక్కియల్ ఇరణ్ణక్కు మిరణ్ణముణ్ణాకై యావతు- పురుష కారత్తుక్కు ముపాయత్తుక్కుమ్ దోషగుణహానిక శిరణ్ణమ్ వరుకై. ఎజ్జనేయెన్నిల్ ; దోషమ్ వరుకై యావతు- (౧) “త్వంమాతా సర్వలోకానాం దేవదేవోహరిః పితా” (౨) “అఖిలజగత్తాతరమ్” (౩) “పితాసిలోకస్య” ఎన్బిరున్దాల్ సకలచేతనర్ కుమ్ నిరుపాధికమాన తాయుమ్ తమప్పను మ్మొత్తై యాలే ఇచ్చేతననుడైయ నన్బెత్తిమైక శిరణ్ణమ్ తజ్జళతామ్పడియాన ఉఱవ్వుణ్ణాయ్ కు, ఇచ్చేతననుడైయ దోషాదికలే ప్పార్ తులగ్గీకరియూమైయాలే తాదృశసమ్మనత్తుక్కు కొత్తైవ్విల్లైకై. గుణహానివరుక్కి యావతు- ఇవనుడైయ దుఃఖమ్ కణ్ణిరజ్జామైయాలమ్, ఇవనుడైయ దోషతే భోగ్యమాక కొళ్ళామైయాలమ్, కృపావాత్సల్యజ్జళుక్కు హానివరుకై. అథవా- (ఇరణ్ణముణ్ణాయ్ మ్మతామ్) ఎన్బిరున్దాల్ త్తిలుమ్, దోషగుణహానికళావన - అకృత్యకరణ కృత్యాకరణజ్జళాకపుమామ్. పురుష కారత్తుక్కు అకృత్యకరణమావతు - ఈశ్వరనైయు ముట్టడ దోషమ్ కాణ వొట్టాతతాక, దోషాదికలే కులైన్దన్బి అగ్గీకరియే నెన్బిరుక్కిల్, కృత్యా

అకర్తనశ్చర్మక్కు దోషముమ్ - గుణహానియు ముణ్ణోవెన్న (ఎజ్జనేయెన్నిల్) ఇత్యాది. అకృత్యకరణ కృత్యాకరణ రూపజ్జళాన దోషగుణహానికలే పురామర్మిక్కిఱ “ఇరణ్ణమ్” ఎన్బిరున్దాల్ దోషగుణహాని విశేషజ్జళిల్ లక్షణై శిల్ల వేణు మెన్బిరున్దాల్ పురవ్వుత్తైవ్విట్టు కల్పాన్దర వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అథవా) ఇత్యాది.

కరణమావతు- ఇవనుడైయ దోషాదికల్ పారాతే కైక్కొణ్ణు ఈశ్వర
 నోడే శేర్ప్పికైక్కయూకిట స్వకృత్యతైచ్చెయ్యామై. ఈశ్వరనుక్కు
 అకృత్యకరణమావతు-సంసారిచేతనరుడైయ తణ్ మైయెప్పార్ తు కైక్క
 విడాతే, స్వాభావిక సమ్మన్దమే హేతువాక, అద్వేషమేతుడణ్ణి ఉణ్ణాక్కు
 కైక్కు, (౧) * ఎతిర్ శూళిల్ పుక్కు త్తిరికిట సర్వభూత సుహృత్తా
 నతాన్, ఇచ్చేతననై యణ్ణీకరిక్కు-మళవిల్ ఇవన్ దోషాదికల్ కులై
 ద్దాలొట్టియ అణ్ణీకరియే నెన్దిరుక్కై. కృత్యాకరణమావతు-ఇవనుడైయ
 దోషాదికలై ప్పారాతే కైక్కొణ్ణు స్వకృత్యమాన అనిష్టనివృత్త్యాది
 కలైప్పణ్ణామై. ఇతుతాన్ చేతననుక్కు-చ్చిన్న వకృత్యకరణాదికలై
 ప్పొలే శాస్త్రుత్తెప్పల్ చొచ్చిలుకిటవైయడై, ఇవర్ కల్ స్వభావతై
 ప్పల్ చొచ్చిలుకిటవై యిత్తనైయితే. విముఖరై యు ముట్టడ దోష
 గుణహానికల్ పచ్చెయ్యాక మేల్ విఱున్దణ్ణీకరిక్కుమ్ స్వభావరాన వివర్
 కళుక్కు, అభిముఖచేతనర్ కలై అణ్ణీకరిక్కు-మళవిల్, దోషాదికల్ కులై
 యవేణుమెన్దిరుక్కై-తాన్ ముతలిలే కూడామైయాలే, ఇవర్ కళుక్కు
 ఇవైవరుక్కై-వకాశమిల్లైయితే. ఆయిరుక్కుచ్చెయ్ తే ఇప్పడి యరు
 లిచ్చెయ్ తతు - ఇవర్థ త త్వమఱియాతవర్ కళుక్కు, ఆశ్రయణోన్ముఖ
 నాన చేతనగతజ్ఞాన దోషగుణహానికల్ కులై యవేణుమెన్దిరామల్

శాస్త్రవశ్యర్ క్కుణ్ణో అకృత్యకరణాదికలెన్న (ఇతుతాన్) ఇత్యాది. (ఇవర్
 కల్ స్వభావతై) (౨) “పాపానాంవా” (౩) “దోషోయద్యపి” ఎన్ద స్వభావతై,
 మూలత్తిల్ “ఇరణ్ణుమ్ కులైయ వేణుమెన్దిరుక్కిల్” ఎన్ద ఇల్ ఎన్నతఱు. అవర్ కల్
 ముతలి అప్పడియిరార్ కల్ ఎన్ద తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కిణార్ (విముఖరైయుమ్)
 ఇత్యాది. (ఇవర్థతత్వమ్)- దోషతై ప్పచ్చెయ్యాకొక్కుళ్ళుకై. తత్వపదమ్-ఇవర్థమ్
 అర్థవాదమన్తెన్దెక్కాక. పురుషకారోపాయ భూతర్ కల్ ఎన్దమ్ కైవిడార్ కల్ ఎన్న
 తై దృఢీకరిక్కై-క్కాక ఇప్పడియరుళిచ్చెయ్ తాన్ద కరున్దు.

(౧) తిరువాయ్-౨-౭-౬, (౨) రా-యు-౧౧౬-౪౪, (౩) రా-యు-౧౨-౩.

౧౭. * ఇరణ్ణమ్ కులైన్ద తెన్బిరుక్కిల్

ఇత్తలైక్కిరణ్ణముణ్డాయీల్ నితామ్.

అవద్ బుడనే యగ్గీకరిక్కై ఇవర్ కళుక్కవశ్యకరణీయ మెన్బటిన్బిక్కైక్కాక.

౧౭. * ఇప్పడి దోషాదికల్ కులైన్దాలొళియ అగ్గీకరియోమెన్బిరుక్కిల్ అత్తలైక్కవైయిరణ్ణమ్ వరుమెన్నుమిడమ్ శొల్లి, దోషాదికల్ కులైయప్పట్టన్దో నమ్మెయగ్గీకరిత్త తెన్బిరుక్కిల్ ఇత్తలైక్కవైయిరణ్ణమ్ వరుమెన్బితార్ మేల్, (ఇరణ్ణమ్ కులైన్ద తెన్బుతుడగ్గి), ఇరణ్ణమ్ కులైన్ద తెన్బిరుక్కైయావతు - ఇత్తనై నాళుమ్ నమ్మె యగ్గీకరియాతిరున్దవర్ కళో ఇన్బగ్గీకరితతు-నమ్ దోషాదికల్ కులైయప్పట్టన్దో, ఆకైయాల్ నమక్కవై కులైన్ద తెన్బునుసన్బితిరుక్కై. ఇప్పడియిరుక్కిల్ ఇత్తలైక్కిరణ్ణముణ్డాయీల్ అకృత్యకరణముమ్ కృత్యాకరణముమ్ వరున్దై. ఎజ్జనేయెన్బిల్; ఇవ్వధికారిక్కు, అనాదికాల మగ్గీకరియాతవర్ కళో ఇన్బు నమ్మెయగ్గీకరి తతు, నమ్మడైయ దోషగుణహానికళిరణ్ణమ్ కులైన్ద వాతేయన్దో ఎన్బునుసన్బిక్కై యకృత్యమాయిరుక్క అత్తెచ్చెయ్ కైయాలుమ్ ; (౧) “నీశ నేన్ నిత్తైవొన్బుమిలేన్” (౨) “అమర్యాదః” (౩) “బుద్ధ్యాచనోచ” (౪) “అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్” ఇత్యాదిప్పడియే, నమ్మడైయ దోషగుణహానికళిప్పొత్తిళవాక ఒన్బుమ్ కులైన్దతిల్లై యెన్బుమ్, ఇప్పడియిరుక్కచ్చెయ్ తే దోషాదికల్ వచ్చెయ్ కాక నమ్మె యగ్గీకరి త్తరుళువతే ! ఎన్బు మనుసన్బిక్కై కృత్యమాయిరుక్క అత్తెచ్చెయ్ కైయాలుమ్ ఇరణ్ణమ్ వరుమితే.

దోషగుణహానికళో పోయిల్ నొన్బిరుక్కై అనుభార్యమాకైయాలే, అత్తెఅకృత్యమెన్బితు. “నీశ నేన్” ఎన్బు దోషముమ్, “నిత్తైవొన్బుమిలేన్” ఎన్బు గుణహానియుమ్, “అమర్యాదః” ఎన్బు గుణహానియుమ్, “తుదః” ఇత్యాదియాల్ దోషముమ్.

౧౮. * రాక్షసికల్ దోషమ్ ప్రసిద్ధమ్.

౧౮. * ఇప్పుడి పురుషకారము ముసాయముమ్, దోషాదికల్ పచ్చెయక వణ్ణీకరి త్రవిడముణ్ణో ఎన్నుమపేయైయిలే, త త్రవణ్ణీకారమ్ పెల్ ౧ రాక్షసికళుడైయవుమ్ అర్జుననుడైయవుమ్ దోషజ్జలై దర్శిప్పి క్కవే, అతుసిద్ధిక్కుమెన్టునినెత్తు, ప్రథమమ్ రాక్షసికల్ దోషజ్జలై దర్శిప్పిక్కి-తార్, (రాక్షసికళెన్టుతుడణ్ణి). ఏకాక్షి ఏకకర్ణీముతలాన ఎఱ్ఱునూఱురాక్షసికళుమ్, పరహింసైపణ్ణిప్పెటిలుణ్ణాతే తడిక్కుమ్మడి ప్రకృత్యా పాపశీలైకళాయ్, పత్తుమాస మొరుపడిప్పడతర్జనభత్సనమ్ పణ్ణి నలిన్దు పోన్దవర్కళితే; (ఇవర్కల్ దోషమ్ ప్రసిద్ధమ్) ఎన్టు-శ్రీ రామాయణమ్ నడై యాడుమ్ దేశ త్రి లటియాతారిలైయెన్టుపడి. ఏన మూఱైకళానవర్కలైక్కుఱిత్తు (౧) “ రాజసక్రయవశ్యానామ్ ” (౨) “ పాపానాంవాశుభానాంవా ” ఎన్టు కుల్ ౧ త్తైగుణమాక ఉపపా దిత్తుత్తిరునడియోడే మన్టాడి రక్షిక్కైయాలే, దోషమేపచ్చెయక వణ్ణీకరి త్రమై ప్రసిద్ధమెన్టు కరుత్తు. గుణహాని శొల్లాతోన్దుత్తు,

విధినిషేధాస్త్రవిరోధమాకై యాలే, దోషగుణహానికళైప్పరామలక్ష్మీకరిక్కై అర్థవాద మెన్టిటపత్తుతై అవర్కళనుష్ఠానజ్జలైక్కాట్టి నిరసిక్కిణాన్దెన్టార్ (ఇప్పడి పురుషకార ముమ్) ఇత్యది. (ఎఱ్ఱునూఱురాక్షసికళుమ్) ఎన్టు-ఏకజలై, హరిజలై, ప్రఘసై, విక లై, దుర్బలై, వినలై, మల్ మొరువికలై, చణ్ణోదరీ, అజాముఖీ, శూర్పణఖై, ఆకియ ఇప్పటిన్దరుమ్ పిరాట్టిక్కు భయముఱుత్తి చ్చొల్లుమ్మోతు (౩) “ అజాముఖాయదు క్తంతు తదేవ మమనోచతే ” - ఇవర్కల్ నడువే అజాముఖిశొన్నతే ఎనక్కు. ప్రియ మాయరుక్మిణు, అప్పడియే శెయ్యుణ్ణోల్ ఎన్టు తన్నుడైయ ప్రాధాన్యమతోల్ ౧ శూర్పణఖైన్దుకైయాలే, అప్పటిన్దర్ క్కుమ్ శూర్పణఖై ప్రధానైయెన్టు తోల్ ౧ ముకిట తు; ఇప్పడి పత్తుప్పత్తు రాక్షసికళుక్కు ఒవ్వొరుత్తి ప్రధానైయాయ్, (౪) “ స్త్రీసహ సాగ్రితేన ప్ర వశేష్ఠాస్యన్తి ” రావణాన్దఃపురత్తిలుళ్ళ ఏఱ్ఱాయరమ్ స్త్రీకళుమిడనక్కు వశపట్టిరుప్పొర్కల్ ఎన్టు అఱ్ఱు ఏఱ్ఱాయరమ్ పెల్లకుళ రాక చ్చొల్లుకైయాలే, అవర్ కళుక్కు ప్రధానైకళాన ఎఱ్ఱునూఱుపేరై చ్చొల్లుకిటతు.

(౧) రా-య-౧౧౬-౩౮. (౨) రా-య-౧౧౬-౪౪. (౩) రా-సు-౩౪-౪౫. (౪) రా-సు-

౧౮. * జితేంద్రియరిల్ తలైవనాయ్, ఆస్తికాగ్రేసరనాయ్,
(౧) “కేశవస్వాత్మా” ఎన్ఱు కృష్ణనుక్కు ధారకనాయరుక్కిఱు

దోషమేపచ్చైయామిడ త్తిల్ గుణహాని పచ్చైయామెన్నుమిడమ్ శొ
ల్ల వేణ్ణావిఱేయెన్ఱు. ఇవర్ కళే తఱ్ఱళుక్కు గుణహానియానతు-ఇఱైవిడా
మల్ సలిన్దుపోరుకిఱివిడ త్తిల్ ఇవళుమ్ నమ్మానాతి యెరు పెణ్ణిఱన్దవళ
న్టో? ఎన్ఱాకిలుమ్ మఱన్దుమల్పమ్ నెజ్జేరక్కముణ్ణాతల్; (౨) “భవేయంశ
రణంహివః” ఎన్ఱతుక్కుప్పిన్ఱునలికిఱివిడ త్తిల్, ఆయ్యో! ఇప్పడిశొన్న
వళన్టో? ఎన్ఱు శల్ బుమ్ నెజ్జుళుక్కు-తల్ శెయ్యామై ముతలానవై.

౧౯. * ఇప్పడి దోషప్రసిద్ధి అర్జునకపక్కలిల్లామైయాలుమ్,
గుణప్రథైయుణ్ణాకైయాలుమ్, ఇవనుక్కు దోషమే తెన్ఱిఱశఱైక్కుయై
అనువదిత్తుక్కుణ్ణు, తద్దోషజ్జళైదర్శిప్పిక్కి-ఱార్, (జితేంద్రియరి తన్ఱు
తుడన్ఱి), “జితేంద్రియరిల్” ఎన్ఱతు- (౩) “ఆభరణస్యాభరణంప్రసాధన
విధేః ప్రసాధనవిశేషః । ఉపమానస్యాపిసఖే ప్రత్యుపమానంవపుస్త
స్యః” ఎన్నుమ్ వైలక్షణ్యముడైయఱార్వశివస్తుమేల్ విఱ్, ముఱైకూఱి
నమస్కరిత్తు క్కుడక్కనిన్ఱవనాకై యాలే, ఇన్ఱ్రియజయమ్ పణ్ణినా
రిల్ తనక్కు మేఱ్వుట్టారిల్లాతవనెన్ఱై; (ఆస్తికాగ్రేసరక) ఎన్ఱతు-
ధర్మాధర్మపరలోకచేతనేశ్వరాదికళుక్కు- ప్రతిపాదకమాన శాస్త్రత్తిల్
ప్రామాణ్యబుద్ధియుడైయవర్ కళుక్కు మున్నడక్కు-మవనెన్ఱై. (కేశవ
స్వాత్మా ఎన్ఱు కృష్ణనుక్కు ధారకనాయరుక్కిఱు) ఎన్ఱతు- (౧) “అర్జునః

నెజ్జుళుక్కు-తల్ - కృతజ్ఞతైయినాల్లాన మనశ్శైథిల్యమ్.

ఆభరణమ్ - వలయాది. ప్రసాధనమ్- తిలజాఱ్జాన వస్త్రాదికళే. (ముఱైకూఱి)
“సితౌ యన్టో?” ఎన్ఱు సంబన్దతైచ్చొల్లి, (ఈశ్వరాది) ఎన్ఱిఱ ఆదియినాల్ - నిత్యవి
భూతి నూరి పరిషదాదికళే శొల్లప్పదుక్కిన్ఱన.

అర్జుననుక్కుదోషమేతెన్నిల్, బద్ధుక్కల్ పక్కల్ స్నేహముమ్,
కారుణ్యముమ్, వధభీతియుమ్.

కేశవస్యాత్మాకృష్ణశ్చాత్మాకిరీటినిః” ఎన్తు అన్యోన్యమ్ ప్రాణభూతరా యిరు
ప్పర్క శ్చైన్ద్రయా లే, ఇవనైప్పిరియిల్ కృష్ణకథరిక్కమాట్టా నెన్నుమ్మడి
ఆభిమతవిషయమాయిరుక్కుమవనెన్దై. ఇప్పుడియిరుక్కిట (అర్జునను
క్కుదోషమేతు) ఎన్తు శ్చైన్ద్ర, (ఎన్నిల్) ఎన్తు తదనువాదమ్.

దోషజ్గల్ తన్నై చ్చొల్లుకిటతుమేల్, (బద్ధుక్కల్ పక్కల్ స్నేహ
ముమ్ కారుణ్యముమ్ వధభీతియుమ్) ఎన్తు, ఇవన్ద్రీల్ స్నేహకారుణ్యజ్గల్
దోషజ్గళాకిటతు-అస్థానకృతజ్గళా కైయాలే ; వధభీతిదోషమాకిటతు-
స్వధర్మ తిలధర్మబుద్ధ్యావనతా కైయాలే. (౧) “అస్థాన స్నేహకారుణ్య
ధర్మాధర్మధియాకులమ్” ఎన్తు తే ఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్తతు. (౨) ధర్మ
క్షేత్రేకురుక్షేత్రేసమవేతాయుయుత్సవః” ఎన్గిటపడియేయుద్దేచ్చెయ్తా
లే ఇరణ్ణుతలైయుమ్ వనణెన్దు నిన్తుపిర్పు యుద్ధమేక ర్తన్యమాయిరుక్కు,
అద్దనైయిలే, (౩) “నకాష్టే విజయంకృష్ణ నచరాజ్యంసుఖానిచ | కి
న్నోరాజ్యేనగోవింద కింభోగైర్జీవితేనవా॥ యేషామర్థేకాష్టే తన్నో రా
జ్యం భోగాసుఖానిచ | త ఇమేనస్థితాయుద్ధే ప్రాణాన్త్యక్తా వధ
నానిచ” ఇత్యాదిప్పడియే ఇవర్క శ్చైక్కిన్తు నామ్ జీవిప్పతోరుజీవన
ముణ్ణో? ఎన్తుబద్ధుక్కల్ పక్కల్ పణ్ణినస్నేహమ్ స్వవర్ణవిరుద్ధమా కై
యాలే నిసిద్ధమితే. (౪) “తాకాసమీక్ష్యసకాంతేయ స్వర్వాన్ బద్ధానవ

(ప్రాణభూతరాయ్)-ప్రాణసమరాయ్. (శ్చైన్ద్ర) శక్త్యాగ్రన్థమ్. ఇప్పుడియే
మేలుమ్ కణ్ణుకొల్క.

స్నేహమ్ - మనస్సినుడైయ అర్పిత్తై. కారుణ్యమ్ - దయ. అస్థానకృతజ్గల్ -
ఆనుచితవిషయత్తిల్ తెయ్యప్పట్టవై. ధర్మాధర్మధియా - ధర్మత్తిల్ ఆధర్మమెన్గిట బుద్ధి
యినాలే.

౨౦. * ద్రాపదీపరిభవమ్ కణ్డిరుద్దతు కృష్ణాభిప్రాయత్తాలే ప్రధానదోషమ్.

స్థితాః । కృపయాపరయావిష్టోవిషీదన్నిదమబ్రవీత్ ” ఎన్నుమ్మడి అడ్డ శైయిల్ పణ్ణినకారుణ్యముమ్ పశ్వాలమ్మనత్తిల్ కారుణ్యమ్మాలే నిషిడ్డ మితే. (౧) “కథన్నజేయమస్తాభిః పాపాదస్తాన్నివర్తితుమ్ । కులక్షయ కృతందోషంప్రపశ్యద్భిర్జనార్దన” ఎన్తుతుడగ్గి. (౨) “అహోబలమహత్నా పంకర్తుంవ్యవసితావయమ్ । యద్రాజ్యసుఖలోభేన హన్తుంస్వజనము ద్యతాః” ఎన్నుమశవుమ్ స్వవర్ణధర్మమాన వధత్తిలే అధర్మబుద్ధ్యా పణ్ణినభీతియుమప్పడియేయితే.

౨౦. * ఇనై యెల్లామ్ అప్రధానమ్, ఇన్నముమ్ ప్రధానదోషమ్ వేతే ఎన్దితార్, (ద్రాపదీ ఎన్తుతుడగ్గి). మున్ను ద్రాపదియై దుర్మో ధనాదికల్ పరిభవిక్కిఱవడియైక్కణ్డిరుక్కచ్చెయ్తే, శూతిలేతోర్ మై నినైత్తు ధర్మభీతియాలే పొఱుత్తిరుద్దాలుమ్, (౩) “గోవింద పుణ్ణరి కాక్ష రక్షమాంశరణాగతామ్” ఎన్తు కృష్ణనై శరణమ్ పుకున్దపిన్బు పరిభవిక్కిఱవశవిల్, భగవదాశ్రితనైప్పిఱ్ పరిభవిక్కిక్కణ్డాల, శక్త నాకీల్ విలక్కవేణుమ్, అశక్తనాకిలివోడేయవ్వరుకే పోకవేణుమ్ ఎన్నుమ్ విశేషశాస్త్ర మర్యాదెయైప్పార్తాతల్, తన్నశవిల్ కృష్ణ నుక్కుణ్డాన స్నేహపక్షపాతజ్గళేనినైత్తు, అవనై శరణమ్ పుకున్దవల్ పరిభవప్పడ ప్పార్ తిరుద్దాల, అవకముఖత్తిల్ నాళైవిభీక్కుమ్మడి యెన్నైన్దాతల్ శడకొనవెఱున్దిరున్దు విలక్కవితే అడుప్పడు, అత్తైచ్చె య్యాతేమున్నుత్తైయిఱ్కాట్టిల్ ఒరువిశేషమవిరున్దానితే, ఇతువే యూయిల్ ఇవకదోషజ్గళెల్లావల్ గ్రీలుమ్ ప్రధానమాక కృష్ణన్ తిరు పుళ్ళత్తిఱ్కొట్టుక్కిడప్పతు, అత్తైప్పల్ (కృష్ణాభిప్రాయత్తాలే ప్రధాన

పశ్వాలమ్మనమ్ - యాగత్తిల్ పణ్ణుమ్ పశుహింపై.

పక్షపాతమ్ - అవన్ కార్యత్తై త్తన్ కార్యమాకొమ్మక్క.

౨౧. * పాణ్డవర్ కళైయుమ్ నిరసిక్క ప్రాప్తమాయరుక్క, వై త్తతు-ద్రాపదియుడై యమగళసూత్రత్తుక్కాక.

దోషమ్) ఎస్తితతు. దోషత్తుక్కు ప్రాధాన్యమ్ - క్రార్యతా లేయితే, అల్లాతవై పోలన్టి క్కే (౧) “నక్షమామి” ఎన్నుమ్బడియాన దోష మితే యితు.

౨౧. * ఇద్దోషత్తికొడుమైయై ఉపపాదిక్కితార్ మేల్, (పాణ్డవర్ కళైయు మెన్ఱుతుడజ్జి).—అన్ఱి క్కే, ఇద్దోషమైవర్ కుగ మొ వ్వాతో? ఆనపిన్ఱు ఇత్తలైయైయుమ్ నిరసిత్తు పోషడామల్ వై త్తతెన్? ఎస్తితశ్చైయిలే అరుళిచ్చెయ్ కితారాక వ్రమామ్. ముఱ్ఱుట్టనగ్గతిక్కు, అర్జుననై యెన్నా తే “పాణ్డవర్ కళై” ఎన్ఱుతు-ఇద్దోషమైవర్ కుగ మొక్కు మెన్ఱుతోన్ ద్దుకై క్కాక ఎన్ఱు యోజిక్క-క్కడవతు; అన న్తరనగ్గతిక్కు త్తానేతన్నడై యే శేరుమితే; పరిభవిత్రదుర్యోధనాదికళోపాతి పరిభ నమ్ కణ్డిరున్ద వివర్ కళుమ్ నిర సనీయరెన్ఱితు-చశబ్దతాలే. (నిరసిక్క ప్రా ప్తమాయరుక్క వై త్తతు) ఎన్ఱుతు - ఇవర్ కళో శేయ్ తకొడుమైక్కు త్తలైయఱుత్తు ప్పోకడవేన్ఱి యిరుక్క, ప్రాణనోడే యిరుక్కుమ్బడి వై త్తతెన్ఱు పడి. (ద్రాపదియుడై య మగళసూత్రత్తుక్కాక) ఎన్ఱుతు-అవ ల్కుక్కుభిమతమాన మగళసూత్రమ్ పోకామైక్కాక వెన్ఱు పడి. విరి త్త తలై కాణమాట్టాతవక వెఱుగ్గఱుత్తు కాణమాట్టానితే. ఇత్తాల్ ఆశ్రిత రైప్పరిభవిత్రారోపాతి అతుకణ్డిరున్దామనిర సనీయరావ రెన్నుమిడముమ్, అవర్ కళో తాగ్గళే ఆశ్రితర్ కుగ-విడవొణ్ణాత తోరుబగ్గముడై యరాకిల్ అవర్ కళుక్కాక అవనాలే రక్షిక్క-ప్పడువ రెన్నుమిడముమ్ ప్రకటిత మాయ్ ద్దు.

ఇత్తాల్ - “పాణ్డవర్ కళైయుమ్” ఇత్యాదిగ్రంథాల్.

(౧) వరాహపు.

౨౨. *అర్జుననుకు-దూత్యసారథ్యజ్ఞో పణ్ణిర్ముమ్
ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిర్ముమ్ ఇవళుక్కాక.

౨౨. * ఆనాల్, ఇప్పడి నిరసనీయనానవనుకు- ఇట్టితోట్లో
శెయ్తతుమ్ పరమరహస్యతై యుపదేశీ త్తతు మెకశెయ్య? ఎన్న;
అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అర్జుననుక్కిత్యాదియాల్). తూతుపోయిర్ ముతు
(౧) * “పోయ్చ్చుర్ముమ్ పేళిచ్చెన్ఱు పేతమ్ శెయ్తు పూశల్ విశై
క్కైక్కాక ; (సారథ్యమ్ పణ్ణిర్ముమ్)- ఆయుధ మెడుక్కువొణ్ణాతు ఎన్ఱై
యాలే, (౨) * “కొల్లామాళోల్ కొలై శెయ్తు పారతప్పొరెల్లాచ్చే
నైయు మిరునిల త్తవిక్కైక్కాక ; (ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిర్ముమ్)- (౩)
“నయోత్సామి” ఎవ్విరున్దవనై, (౪) “కరిప్పేవచనంతవ” ఎన్నప్పణ్ణి
యుద్దేప్రవృత్తనాకుక్కైక్కాక ; ఇనై యెల్లామ్ శెయ్తతు-శరణాగతై
యాన వివళో నజ్జుల్పుత్తిన్బడియే దుర్యోధనాదికలై యభియచ్చెయ్తు
ఇవళో కురుల్ముడిప్పిక్కైక్కాక వితే. ఆక అర్జునన్ తిల త్తై శెయ్త
దూత్యాదిత్రయము మివళుక్కాక చ్చెయ్తా నెన్నిటతు. (౫) “పాణ్డవర్
కశెయుమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి ఇవ్వళవుమ్ కీర్తించున్న ప్రధానదోష
క్రూర్యముపపాదిత మాయిర్ము. ఆక ఇప్పడి అస్థాన స్నేహాదికలుమ్,
శరణాగతై పరిభవమ్ కణ్డిరున్ద మహాదోషముమ్ ఇవనుకున్ఱాయరుక్క,
(౬) “సర్వగుహ్యతమంభూయః శ్రుణు మేపరమంవచః | ఇష్టోఽసి మేదృఢ
ఇతి తతోవత్స్యామి తే హితమ్ || మన్తనాభవమద్భక్తో మద్యాజీ మాం
నమసుకురు | మామేనైష్యసి సత్యస్తే ప్రతిజానే ప్రియోఽసి మే” ఎన్ఱు ఇవ
నళవియకప్పుత్తో ౧ వరుళిచ్చెయ్ కెయాలే - ఇవదోషజ్ఞలై ప్పచ్చె
యాకొక్కొణ్ణు అగ్గీకరిత్తమై ప్రసిద్ధమెన్ఱు కరుత్తు. గుణహాని శొల్లాతో
భీనతు, దోషమ్ పచ్చెయ్యామిడత్తిల్ గుణహాని పచ్చెయ్యామెన్ను

(౧) పెరియా-తి-౫-౩-౪. (౨) తిరువాయ్-౩-౨-౩. (౩) గీతై-౨-౩.

(౪) గీతై-౧౮-౭౩.

(౫) ౨౧.

(౬) గీతై-౧౮-౭౪.

మిడమ్ * కిమ్మునర్నాయ సిద్ధమాకైయాలే. ఇవన్తనకు- గుణహాని కళావన- (౧) “తస్తాద్యుద్యస్వభారత” ఎన్తరుళిచ్చెయ్తపోతే (౨) “కరిప్పేవచన నవ” ఎన్తరుళిచ్చెయ్తపోతే పుణ్ణమై యుమ్, కృష్ణనై శరణమ్ పుకున్దవలై పురిభవిక-విట్టు ప్పార్తు కొణ్ణి రున్దోమే! ఎన్తు అనుతాపలేశమ్ నెజ్జలిల్లామైయుమ్ తుడకమానవై.

దూత్యసారధ్యజ్ఞో పణ్ణిన్దుమ్ ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిన్దు మివ ఘుకాక వాకిల్, ఇవన్దోష తై ప్పచ్చెయ్తాక కొణ్ణిక్కిరైతానెన్ను మతుకూడా తేయెన్నిల్; అతుకుక్కుత్తయిలై; ఇవలో కార్యాధిమాక ఇవనై కుక్కిరియై యెల్లామ్ శెయ్కిఱవిడత్తిల్, ఇవన్దోషజ్జలై ప్పార్తు ముకమ్ శుళియామల్ ఉకప్పోడే శెయ్కై యాలే; అర్జుననై కుక్కిరియై ఆచార్యకృత్యాదికలై యేటిట్టుకొ-ళుళిఱవళవిల్ అవన్దోష తై ప్పచ్చెయ్తాక కొణ్ణిమ్, సారధియాయ్ ప్పరై యఱక-లన్దు నిన్దుమ్ శెయ్కై ముతలానవై యున్డాకై యాలే. (౩) “అఱియాతవర్థజ్జలై” ఇత్యాదియాలే అశ్రయణసాకర్యాపాదకజ్జళాన వాత్సల్యాదిగుణజ్ఞో సూచితమ్; ఇగ్గజే “దూత్యసారధ్యజ్ఞో పణ్ణిన్దుమ్” ఎన్ఱిఱవిత్రాలే (౪), “అస్తాన్ వేత్త పరాన్ వేత్త వేత్తార్థం వేత్తభాషితుమ్ | యద్యదన్తధితంకృష్ణ తత్త ద్వాచ్యస్సుయోధనః” ఎన్ఱిఱపడియే కార్యాకార్యజ్ఞానానతాన్పోనాల ల్లతు కార్యసిద్ధియన్డాకాతెన్తు ఇత్తలై యై రక్షిక్కైక్కాకత్తాన్తూతు పోనమైయుమ్, ఆయుధమెడుక్కువొన్డా తెన్దెయాలే సారధ్యత్రిలే ప్రవృత్తనాయ్కొణ్ణు తేర్క్కాలాలే ప్రతిపత్తుతై యభియచ్చెయ్తమై యుమ్ తోన్తుకై యాలే, అశ్రిత కార్యాపాదకజ్జళాన జ్ఞానశక్త్యాదికల్

(తోడక్కమానవై) ఎన్ఱిఱవిత్రాలే - లజ్జాభయాదికలిల్లామై సజ్జహితమ్.

(ముకమ్ శుళియామల్) జాగుప్పెయినాల్ ముఖవికారమిల్లామల్. (అస్తాన్ వేత్త) ఇత్యాదిల్లోకమ్ - తూతుపోమ్మోతు ధర్మపుత్రనైప్పార్తు “నానభాషోయ్ శొల్లుమ్మడియోన్” ఎన్త కృష్ణనైప్పార్తువొన్న ధర్మపుత్రవాక్యమ్.

౨౩. * ప్రపత్తిక్కు దేశనియమముమ్, కాలనియమముమ్,

సూచితమ్ ; ఇన్నముమ్. “ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిథ్ఠుమ్” ఎన్నెయూ
లుమ్, చరమశ్లోక త్తిల్ (౧) “మామ్ - అహమ్” ఎన్నిటపదజ్జళాల్
శొల్లప్పడుకిట ఉభయవిధగుణముమ్ సూచితమితే ; ఆత్తెయూల్ పురు
షకార నైభవమ్ శొల్లుకిటవిడ త్తిలే శ్రీమత్పదార్థమ్ ప్రకటితమానవో
పాతి, ఉపాయనైభవమ్ శొల్లుకిటవిడ త్తిలే నారాయణపదార్థమ్ ప్రక
టితమ్; ఉపాయత్వమ్ శొల్లుకైయాలే (౨) “చరణాశరణమ్” ఎన్ను
మతువుమ్ సూచితమ్.

ఆక (౩) “ఇతిహాసశ్రేష్ఠమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి ఇవ్వళవుమ్ శ్రీరా
మాయణ మహాభారతో కజ్జళాన పురుషకారోపాయవైభవజ్జళో, త
త్త్వరూపజ్జళోడే విశదమాక ప్రతిపాదిక-ప్పట్టు.

౨౩. * కీఱ్ఱు కమానఉపాయ త్తినుడైయ స్వీకారరూపైయాయ
(౪) “ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణిథ్ఠుమ్” ఎన్ఱు ప్రాసగ్గికమాక ప్రస్తుతై
యాన ప్రపత్తియినుడైయపడియై విస్తరేణవరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్.
అతిల్ ప్రథమత్తిలే అర్జుననుక్కు ప్రపత్త్యుపదేశమ్ పణ్ణికిటవళవిల్,
యద్ధభూమియిలే ఒరుకాలవిశేషమ్ పారామల్ స్నానాదికళు సున్ఱిక్కే
యిరుక్కు ఉపదేశిప్పానెన్? ఇతుక్కు దేశాదినియమజ్జళిల్లెయో? ఎన్నిట
శక్కెయిలే అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రపత్తి క్కెన్ఱుతుడగ్గి).

ప్రపత్తియావతు- భగవచ్చరణవరణమ్; దేశనియమమావతు-
పుణ్యదేశజ్జళిలే శెయ్యువేణుమ్, అన్యదేశజ్జళిలాకాతెన్నుమతు;
కాలనియమమావతు - వననాదికాలజ్జళిలే శెయ్యువేణుమ్, అన్య

(ఉపాయత్వమ్ శొల్లుకైయాలే) దూత్యసారథ్యాదికళాలే ఇష్టప్రాపణాసిద్ధ
నివర్తనజ్జళైచ్చొల్లి అవ్యభియాలే ఉపాయత్వమ్ శొల్లుకైయాలే.

(భగవచ్చరణవరణమ్)-ఎమ్మెరుమానైయే ఉపాయమాక ప్రార్థికై.

ప్రకారనియమముమ్, అధికారినియమముమ్, ఫలనియమముమిల్లె.

కాలజ్గళిలాకా తెన్నుమతు; ప్రకారనియమమావతు - స్నానపాదప్రక్షాళనాదిపూర్వకమాక చ్చ్యయ్యవేణుమ్, ప్రకారాంతరత్తాల్ శెయ్యవాణ్ణా తెన్నుమతు; అధికారినియమమావతు - త్రైవర్ణికరాకవేణుమ్, అత్రైవర్ణికరాకవాణ్ణా తెన్నుమతు; ఫలనియమమావతు - దృష్టాదృష్టఫలజ్గళిల్ ఇన్నఫలత్తుక్కితు సాధనమ్, అన్యఫలత్తుక్కు సాధనమత్తెన్నుమతు. దేశకాల సాధ్యులైనై గుణ్యులైనై యాకవరు మతిశయానతిశయజ్గళై యుడైత్తావత్తిన్ద్రులైయెయలుమ్, తీర్థత్తిలేఅవగాహిక్కుమశవిల్ శుద్ధాశుద్ధవిభాగమతి అవగాహిక్కులాయరుక్కుమాపోలే, స్వయంపవిత్రమాయ శుద్ధాశుద్ధవిభాగమతి తన్నోడన్వయిక్కులామ్బడి యరుక్కైయలుమ్, వర్ణాద్యనురూపమాయరుప్పత్తిన్ద్రుక్కై స్వరూపానురూపమా యరుప్పత్తిన్ద్రుక్కైయలుమ్, చేతనరుడైయరుచ్చును గుణమాన ఫలవిశేషజ్గళుక్కు సాధనమావత్తిన్ద్రుక్కైయలుమ్, ఇన్నియమజ్గళోన్ద్రుమిత్తుక్కిల్లెయెన్నిటతు. (౧) “నజాతిభేదం నకులంనలిజ్గం నగుణక్రియాః | నదేశకాలా నావస్థాం యోగోహ్యయమపేక్షతే || బ్రహ్మత్వత్రవిశిష్టాద్రాః స్త్రియశ్చాన్తరజాతయః | సర్వపవప్రపద్యేరక్ సర్వ

ప్రకారమావతు-ఇతికర్తవ్యతారూపమానక్రియావిశేషమ్-అతావతు-ఫలోపయోగి వ్యాపారమ్. అధికారమావతు-బ్రాహ్మణ్యాదిఅత్రైయుడైయవన్ అధికారి. త్రైవర్ణికర్-బ్రాహ్మణత్వత్రియ వైశ్యరెన్నిట మూస్తువర్ణజ్గళిలుడైనవర్కళ. అత్రైవర్ణికర్-శూద్రాదికళ. దృష్టఫలమ్-వృష్టాది. అదృష్టఫలమ్-స్వర్గాది. సాధ్యుణ్ణమ్-ఉత్పన్నమ్. వైగుణ్యమ్ - అవకర్షమ్. జడజ్గళాన కర్మాగుణపాయజ్గళి దేశకాలోత్పన్నాప కర్షజ్గళినాల్ అతిశయానతిశయజ్గళై యుడైత్తాయరుక్కుమ్, పరమచేతననాన సిద్ధోపాయశ్చుక్కు-అతిల్లామైయాల్ దేశకాలనిగుమమిల్లె యెన్ద్రుపడి. స్వరూపానురూపమ్ - సిద్ధోపాయవరణమ్, అనన్యశరణత్వ స్వరూపశ్చుక్కు ఉచితమాయరుక్కుమ్. అయంయోగః - ఇన్ద్రుఉపాయవరణమ్. జాతిభేదమ్ - బ్రాహ్మణ్యాది. కులమ్, త్రాస్యిషేకయాది. లిజ్గమ్-ఆశ్రమమ్. గుణమ్ - శమదమాది. అవస్థా-జాతపుత్రత్వాద్యుపలక్షితవయో విశేషమ్.

౨౪. * విషయనియమమేయశ్శతం.

౨౫. * కర్తృత్వక్కు పుణ్యక్షేత్రమ్, వసంతాదికాలమ్, శాస్త్రోక్తజ్ఞాన తత్త్వప్రకారజ్ఞోత్తైవర్ణికర్ ఎన్జినైయెల్లామ్ వ్యవస్థితజ్ఞానిరుక్కుమ్.

భాతారమచ్యుతమ్” ఎన్జు ప్రపత్తిక్కు దేశకాలప్రకారాధికారినియ మాభావమ్ భారద్వాజసంహితైయిలుమ్, (౧) “ప్రపత్తేక్వచిదప్యేవం పరాపేక్షానవిద్యతే సాహిసర్వత్రసర్వేషాంసర్వకామఫలప్రదా” ఎన్జు ఫలనియమాభావమ్ సనత్కుమార సంహితైయిలుమ్ శొల్లప్పట్టతిత్.

౨౬. * ఇన్జెయిల్లెయాకిల్ మల్, గుమ్ శిలనియమజ్ఞో తానితుక్కు

జ్ఞోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (విషయనియమమేయశ్శతం) ఎన్జు. అతా వతు-ఇన్న విషయత్తిలే శెయ్యవేణుమ్ ఎన్జు నియమమేయితుక్కుశ్శ త్తెన్దపడి; ఇన్జెయిల్లామ్ తామే మేలే ఉపపాది తరుభుకితారిత్.

౨౭. * ఇతు కి-వైయొన్జుమిల్లెయాకిల్ పిన్నైయెతుక్కు-తానివై

యెల్లాముశ్శ త్తెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కర్తృత్వక్కు-న్జుతుడగ్గి). కర్తృమా వతు - జ్యోతిష్మామాదికల్, పుణ్యక్షేత్రజ్ఞాన- శాస్త్రజ్ఞుల పావన తయాభిహితజ్ఞానదేశజ్ఞో. (వసంతాది) ఎన్జువిడత్తిల్ ఆదిశబ్ద త్తాలే-గ్రీష్మశర చుక్కక్కన్దపక్ష పూర్వాహ్లాపరాహ్లాదికాలగ్గిచ్చెల్లకిటు; (౨) వసన్తే వసన్తే జ్యోతిషా యజేత” ఇత్యాదికళాలే కాల నియమశొల్లప్పడానిన్దతిత్. శాస్త్రోక్తజ్ఞానతత్త్వప్రకారజ్ఞాన- శౌచాచమనస్నానవ్రతజపాదిరూపేణ అవ్వవకర్తృభుక్కును గుణమాక శాస్త్రవిహితజ్ఞాన అవ్వవప్రకారజ్ఞో; (త్తైవర్ణికర్) ఎన్జుతు - ఉపన యసంసార పూర్వకమాక వేదాధికారికళానవర్కభుక్కు వైదిక కర్తాధికారముశ్శ త్తాలే; ఇతుతా-గృహమేధిత్వ కృష్ణకేత్య వేదవేదాగ్గయుక్త్యాదికభుక్కు ముపలక్షణమ్. (వ్యవస్థితజ్ఞానిరుక్కుమ్) ఎన్జుతు - నియతజ్ఞానిరుక్కు-మెన్దపడి.

౨౬. * (౧) “సపషదేశకాలః” ఎన్ద్రాయాలే ఇతుక్కుదేశకాల
నియమమిల్లె.

౨౬. * ప్రపత్తిక్కివైయొస్తుమిల్లె ఎన్దు కీర్తప్పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞయై
ఉపపాద్దిక్కెయిలే ప్రవృత్తరాయ్, ప్రథమమ్ దేశకాలనియమ రాహిత్యతై ఉపపాద్దిక్కెయిలే, (సపషఃఎన్దుతుడజ్జి). (౧) “బద్ధవైరాచ్చ పాపాచ్చ రాక్షసేంద్రియభీషణః! అదేశకాలేనన్ద్రాప్త స్సర్వభాశఙ్కృతామయమ్” ఎన్దు మున్దు శ్రీజామ్బవాకమహారాజర్ పెరుమాళుక్కు విణ్ణప్పమ్ శెయ్తపక్షతై దూషిక్కిఱిరువడి, (౧) “అదేశకాలే సన్ద్రాప్త ఇత్యయం స విభీషణః । వివత్తూచాఽత్రమేఽస్తీయంతాం నిబోధ యథామతిః సపషదేశకాలశ్చభవతీహయథాతథా । పురుషాత్పురుషన్ద్రాప్త తథాదోషగుణావపి । దౌరాత్యంరావణే దృష్ట్వా విక్రమశ్చతథాత్వయి! యుక్తమాగమనం తస్య సదృశంతస్యబుద్ధితః” ఎన్దు-రావణనాలేఅవమానితనాయ్ స్వనికర్షతై మున్దిట్టుక్కొణ్ణు శరణ మెన్దువన్ద శ్రీవిభీషణార్వాక, అదేశ తిలే అకాల తిలేవన్ద్రాన్ద్ర దేవరీరుడైయ మన్త్రికళాలే యాతొన్దు శొల్లప్పట్టతు, ఇన్దపక్ష తిల్ విశేషిత్తు ఎనక్కిన్ద వివత్తై యున్దాకానిన్దతు; అవకవరుకిఱవళవియాతొరు దేశ తిలే యాతొరుకాల తిలేవన్ద్రాక, అవకవరపు క్కన్ద ఇతువే దేశముమ్, అన్ద ఇతువే కాలముమామ్ యాతొరుపడి, అప్పడిప్పట్టవివత్తై యై నానజిన్దవళపుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్యక్కేట్టరుళవేణమ్ ; ఎజ్జసేయెన్నిల్ ; తమఃప్రకృతియ్యైయాలే పరహింసైయేయాత్తైయాన రావణనిజ్కాట్టిల్, సత్వోత్తరరాకైయాలే పరరక్షణ మేయాత్తై యాయిరుక్కిఱ దేవరీరై ప్రాప్యరాకబుద్ధిపణ్ణి, అప్పడియే రావణనైవిట్టు ప్పోరాతొట్టినాల్ అవనుడైయ అకృత్యత్తుక్కు సహకారియాయ్ అన్ద ప్రాతికూల్యతోడే ముడిన్దుప్పొకైయాకిఱదోషత్తైయమ్, ధార్మికరాన

౨౭. * ఇవ్వర్థమ్ మస్త్రరత్నత్తిల్ ప్రథమపదత్తిలేసుస్పష్టమ్.

దేవరీరుడనే కూడప్పెల్లూ తత్ఫలమానదేవరీర్ తిరువడికళిల్ కైబ్బు-
ర్యత్తైలభిత్తు వాట్లై కైయాకిఱ నన్నెయ్యెయ్యమ్ బుద్ధిపణ్ణి, అప్పడియే
దేవరీర్ తిరువుళ్ళత్తిలే పుణ్ పడుమ్మడి కున్దత్తై త్తీరక్కళియచ్చెయ్తు
నిట్కిఱ రావణన్ దొరాత్త్యత్తెయ్యమ్, దురాత్తాక్కళై అనాయా
సేన అట్టక్కవల్ల దేవరాణ్ణిత్తెత్తనత్తెయ్యమ్ కణ్ణాల్, విశేషజ్ఞానాన
వవనుక్కు ఇవ్వరవు ప్రాప్తమ్, న్యాయత్తిలే సజ్జరిక్కు మవనుడైయ
బుద్ధిక్కు మితు సదృశమెన్టానితే. ఆక, ఇప్పడి భావశుద్ధియైయడైయ
నాన శ్రీవిభీషణాహ్వాన్ శరణమెన్టువన్ద దేశకాలజ్ఞిల్ కుత్తెవార్ క్కు
క్కడవత్తెల్ల, అవకావన్దతువే దేశముమ్ కాలముమెన్టు, శరణాగతిధర్మజ్ఞ
నానతిరువడినిర్ణయిక్కైయాల్, ప్రపత్తిక్కు దేశకాలనియమమిల్లెయ్గై.

౨౮. * ఇతుతాన్ ప్రపత్త్యనుష్ఠానరూపమాన ద్వయత్తిల్
ప్రథమపదత్తిలే కాణలామ్మెత్తార్, (ఇవ్వర్థ మెన్టుతుడగ్గి). సకలోపనిష
త్సారమాయ్ సర్వాధికారమాయ్ అవిలమ్బ్యఫలప్రదమాయ్ సర్వే
శ్వరనుక్కుత్తనాభిమతమా యిరుక్కైయాల్ సర్వమన్త్రాన్తరోత్కృ
ష్టతయా (౧) “ద్వయేనమస్త్రరత్నేన” ఎన్నిఱపడియే మస్త్రరత్నా
ఖ్యమాయితే ద్వయమిరుప్పతు, అన్దనైభవమ్ తోన్దుక్కైక్కాక ద్వయ
మెన్నాతే (మస్త్రరత్నమ్) ఎన్నిఱార్. ఆతిల్ ప్రథమపదత్తిలే మతు
ప్పర్థమాన పురుషకారోపాయ నిత్యయోగతుక్కు- ప్రయోజనమ్, ఏతే
నుమెరుదేశత్తిలే ఏతేనుమెరుకాలత్తిలే ఒరుసంసారిచేతననుక్కు-
భగవత్సమాశ్రయణరుచి విత్తెన్దాల్, (౨) “చక్షులంహిమనః” (౩) “నిష్ఠ
వానిల్లానెళ్లు” ఎన్నిఱపడియే శూతావళి కాన్దున్దోలే శుక్రున్టువరుకి
అనెళ్లు తళమాక అజ్కురిత్తు తుణభజ్గురైయాన రుచి తీరువారుక్కు-

దొరాత్త్యమ్ - దుష్టస్వభావమ్. ఆణ్ణిత్తెన్టనమ్ - శౌర్యమ్.

శూతావళికాన్దు - శుక్రులకాన్దు. తళమాక - తేత్రమాక.

౨౮. * ప్రకారనియతియిల్లెయెన్నుమిడమెట్లుమ్ కాణలామ్.

౨౯. * ద్రౌపది స్నాత్రైయాయస్తే ప్రపత్తిపణ్ణిత్తు; అర్జునకనీశర్ నడువేయితే యివ్వర్థమ్ కేట్టతు.

మున్నే, తదుత్పత్తిక్షణత్తిలే ఆశ్రయిక్కలాయరుక్లైయితే ; అక్లైయాలే ప్రపత్తియినుడైయ దేశకాలనియమరాహిత్య మన్దపదత్తిలే నన్టాక త్తిత్తుమెనిగ్గిటార్.

౨౮. * ప్రకార నియమరాహిత్యత్తై దర్శిప్పిక్కి-టార్ మేల్, (ప్రకారనియతి ఎన్టుతుడగ్గి). (ఎట్లుమ్ కాణలామ్) ఎన్టుతు - ఇట్టై యను ప్పిప్పార్ శ్రవిప్పార్ ఎల్లార్ పక్కలిలుమ్ కాణలామెన్టుపడి.

౨౯. * అతేజ్జేణ్ణతెన్ను; పూర్వప్రకృత పిపయజ్జళితే దర్శిప్పిక్కి-టార్, (ద్రౌపది ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (స్నాత్రైయాయస్తే ప్రపత్తి పణ్ణిత్తు) ఎన్టుతు - దుశ్శాసనాకృత్యైయాయ్ సభైయిల్ వరుకిఱ పోతు (౧) “ రజస్వలైకవస్తాహమ్ నతుమాంసేతుమర్హసి । గురూణాశ్చపురఃస్థాతుం సభాయాం నాహముత్సహే” ఎన్నుమ్బడి అశుద్ధైయూయిరుక్కిఱవళి స్నానమ్ పణ్ణియస్తే ప్రపత్తిపణ్ణిత్తు నైన్టుపడి. ఇత్తాల్, ప్రపత్తిపణ్ణువార్ ప్రయతరాయ్ ప్పణ్ణవేణు మెన్నుమ్ నియతియిల్లమై కాట్టప్పట్టతు. (నీశర్ నడువేయితే ఇవ్వర్థమ్ కేట్టతు) ఎన్టువిడత్తిల్ (నీశర్) ఎన్టిఱతు (౨) “నెడున్ద కైయై నిన్దైయారా నీశర్” ఎన్టాత్వారరుళిచ్చెయ్ త * శౌరిచిన్తావిముఖరానహేయరై. (౩) “ విష్ణుభక్తి

ద్రౌపది ఆపత్కాలత్తిల్ వేణుగలియిల్లమల్ అశుద్ధైయూయిరున్దే ప్రపత్త్యనుస్థానమ్ పణ్ణివాళి; అకు ప్రకారనియమాభావత్తుక్కు-ఉదాహరణమాక మాట్లాతేయెన్నిల్; ప్రపత్తిక్కు-ప్రకారనియమ విధాయక శాస్త్రమిల్లామైయాలమ్, “నలిజ్ఞంనగుణక్రియాః” ఎన్టు ప్రకారనియమాభావబోధక శాస్త్రముజ్ఞాకైయాలమ్, తదనుగృహీతమాన ఇవ్వ నుస్థానమ్ ప్రకారనియమాభావత్తుక్కు-దాహరణమాక క్కు-కైయిల్లై.

30, * ఆత్మకైయాల్ శుద్ధ్యశుద్ధికళిరణ్డమ్ తేడవేణా;

విహీనస్తుయతిశ్చ శ్వపచాధమః”(౧) “విప్రాద్విష్వక్కుణయతా దరవిన్ద
నాభపాదారవిన్ద విముఖాచ్ఛ్వాపచంవరిష్ఠమ్” ఎన్ఱు భగవద్విముఖరై
శ్వపచాధమరాక చొల్లిల్ శ్రీతే. అతుక్కుమేలే శరణాగతైయై పురిభ
విత్తుమ్ శరణాగతరానవాణవర్కళేతిట త్తిలే తీడ్కుకళై చ్చెయ్తుమ్ పోరు
కైయాలే(౨)సద్యశ్చణాలతాంవ్రజేత్”ఎన్ఱిట కర్తవణాలరితే కైకలన్ద
నిట్కిటతు.(నీశర్ నడువే) ఎన్ఱైయాలే-నీచస్సృష్టియా లివనుక్కుణాన
అశుద్ధియుమ్ నీచసకాశ త్తిలేయెన్ను మిడముమ్ తోబ్ బుకిటతు. ఇతాల్ -
ప్రపత్తిశ్రవణమ్ పణ్ణమోబ్బతు నీచమధ్యత్తిలాకాతెన్నుమ్ నియతియి
ల్లామై కాట్టప్పటతు.

30. * ఇతాల్ ఫలిత తైచ్చొల్లానిన్ఱుకొణు ఇన్ఱర్క తైనిగమిక్కి-తార్,
(ఆత్మకైయా లెన్ఱుతుడణ్ణి). (ఆత్మకైయాల్) ఎన్ఱుతు-అనుష్ఠానదళైయిలుమ్
శ్రవణదళైయిలుమ్ అవర్కళిరువరు మిప్పడిశెయ్ కెగూలెన్ఱు పడి.
(శుద్ధ్యశుద్ధికళిరణ్డమ్ తేడవేణా)ఎన్ఱుతు-ప్రపత్తియిల్ అన్వయిక్కు-మళవిల్
అశుద్ధనాయుక్కు-మననుక్కు శుద్ధి సమ్పాదిక్కువేణా, శుద్ధనాయురు
క్కు-మననుక్కు అశుద్ధిసమ్పాదిక్కు వేణావెన్ఱుపడి. అశుద్ధి తేడవేణావె
న్ఱుతు - కీట్ చొన్నవర్కళిరువరు మశుద్ధరాన దళైయిలే ప్రపత్తియిల
న్వయిత్తమైశొల్లుకెయాలే, అశుద్ధితానితుక్కు వేణుమోవెన్ఱు శక్కి
యామైక్కాక. (ఇరున్దపడియే యధికారియా మిత్తనై) ఎన్ఱుతు - ప్రప

ద్విషడ్గుణమావతు— “శమోచిమస్తపశ్శౌచం తాన్త్యార్జవవిరక్తతాః । జ్ఞాన
విజ్ఞానసన్తోషాస్సత్వాస్త్రిక్ష్ణే ద్విషడ్గుణాః” .పాణ్డవర్కళుక్కు పూర్వోక్తదోషజగుణా
యినుమ్ శరణాగతరాకైయాల్ తద్విషయాపరాధికళే నీశరావారెన్ఱుపడి. కర్తవ్యపా
యజ్ఞ కైయమ్ నీశర్ నడువేట్టపోతిలుమ్, తచ్చరిణత్తిల్ ప్రకారనియమ బోధకశా
స్త్రమిరుక్కెయాలుమ్, తాదృశనియమాభావబోధక శాస్త్రమిల్లామైయాలుమ్ అతు
ఆపద్విషయమెన్ఱు కల్పిక్కులామ్.

ఇరుష్టపడియేయధికారియామి త్తనై.

౩౧. * ఇవిడ త్తిలే వేల్ వెట్టి ప్పిల్లైక్కరు-

ప్పిల్లై యరుళిచ్చెయ్త వార్తెయై స్థరిప్పతు.

దసకాల తిలశుద్ధనాయాతల్ శుద్ధనాయాతల్ యాతొరుపడి యిరున్దాన్, ఇరుష్టతోరుప్రకార త్తిలే ఇతుక్క-ధికారియామి త్తనై యెష్టపడి, ద్రాప దియుమ్ అర్జుననుమ్ ప్రప త్త్యనుష్ఠానతచ్చ)వణద శైకళిల్ తదగ్గమాక శుద్ధి సమ్పాదియాతవో పాతి అశుద్ధియుమ్ సమ్పాదిత్తుక్కొణ్ణమైయిల్లై యితే, ఇరుష్టపడియే అధికారికళాన వి త్తనై యితే.

౩౧.. * ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆ ష్టపచనత్తై స్థరిప్పిక్కి-తార్ మేల్, (ఇవిడ త్తిలే ఎష్టుతుడగ్గి). అతావతు-వేల్ వెట్టిప్పిల్లై, “పెరుమాళ్ కడలై శరణమ్ పుకుకివిడ త్తిల్ ప్రాజ్ఞుఖాదినియమోపేత రాయ శరణమ్ పుకురు కెయాలే, ఇతరోపాయగ్గళోపాతి ప్రప తిక్కుమ్ శిలనియమగ్గళో వేణ్ణియిరుక్కిఱతో?” ఎన్ఱునమ్మిల్లైయై కేట్టూ, “పెరుమాళ్ పక్కల్ కణ్ణ నియమమ్ ఇవ్వుపాయత్తుక్కుడన్వన్ది యాయుపత్తోన్ఱున్ఱు, ఉపాయపరిగ్రహమ్ పణ్ణినవరుడైయన్వభావత్తాలే వన్ఱతి తనై; పెరుమాళ్ తమక్కు- (౧) “సముద్రం రాఘవో రాజా శరణం గన్తుమర్హతి” ఎన్ఱుపదేశితాన్ శ్రీవిభీషణాత్వానితే, అవన్ఱాన్ పెరు మాళై శరణమ్ పుకుకివిడ త్తిల్, కడలిలేయిరుముక్కుకిట్టువన్దాన్ఱైయై యే; ఇత్తాల్ శొల్లిన్ద్రాన్యిన్ద్రు-పెరుమా లిక్కువకు వంశ్యరాయ్ ఆచారప్రధానరాయరు క్కైయాలే తన్ఱుడైయనియమగ్గళోడే శరణమ్ పుక్కార్, ఇవన్ రాక్షసజాతీయనా కెయాలే నిన్ఱనిలైయిలే శరణమ్ పుక్కాన్, ఆ కైయాలే యోగ్యనుక్కుఅయోగ్యతై సమ్పాదిక్కవేణ్ణా,

ఉడన్వన్ది - ఆపేక్షితమాక విధిప్రయుక్తమ్. స్వభావత్తాలే - ఆచారశీలతైయా కిన్వస్వభావత్తాలే.

3-౨. * అధికారినియమమిన్దిక్కే యొట్టిన్దపడియెన్నెన్నిల్; ధర్మపుత్రాదికళుమ్, ద్రాపదియుమ్, కాకముమ్, కాళియనుమ్, శ్రీగజేంద్రాహ్వనుమ్,

అయోగ్యనుక్కు యోగ్యతై సమ్పాదిక్కువేణా, నిష్టనిలైకళితే అధికారికళామి త్తనైయెన్నుమతు” ఎన్దరుళిచ్చెయ్తవార్తై.

3-౨. * అన నరమధికారినియమాభావతై యుపపాదిప్పతాక తజ్జిజ్ఞాసుప్రశ్నతై అనువదిక్కిఱార్, (అధికారినియమమిన్దిక్కే యొట్టిన్దపడియెన్నెన్నిల్) ఎన్దు. అతుక్కు త్తరమరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (ధర్మపుత్రాదికళుమ్మెన్దుతుడగ్గి). అతావతు(౧) “ద్రాపద్యాసహితాస్స ర్వేనమశ్చ క్రుర్జనార్దనమ్,” ఎన్దు త్తత్రియరాన ధర్మపుత్రాదికళుమ్, (౨) “శఙ్ఖచక్రగదాపాణే ద్వారకానిలయాచ్యుత! గోవిన్దపుణ్డణికాక్ష రక్షమాంశరణాగతామ్” ఎన్దు స్త్రీయానద్రాపదియుమ్; (3) “సపిత్రాచపరిత్యక్తస్సరైశ్చ సమహర్షిభిః | త్రీతలోకాన్ సమ్పరిక్రమ్యతమేవశరణజ్ఞతః” ఎన్దు దేవరూపతై మత్తైత్తువన్దు మహాపరాధతై ప్పణ్ణనకాకముమ్; (౪) “సోఽహ న్నేదేవదేవేశ నార్చనాదాస్తుతౌనచ | సామర్థ్యవాక్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీదమే” ఎన్దు తిర్యగ్యోనిజనాయ్ ప్రతికూలనుమాన కాళియనుమ్; (5) “పరమాపదమాపన్నోమనసాచిన్దయన్ధరిమ్ | సతునాగవరశ్శ్రీమాన్ నారాయణపరాయణః” ఎన్దు తిర్యగ్యోనిజన్తా.

“సమశ్చక్రః” ఎన్దువిడత్తిల్ సమశ్చబ్దమ్ ప్రపత్తివాచకమాయ్, ప్రపత్తిపణ్ణినార్ కళెన్దుపడి, “ద్రాపద్యాసహితాః” ఎన్దువిడత్తిల్ ద్రాపదిక్కుసాహిత్యమ్, అతావతు-అనుమన్ద్రత్వమ్ తోడ్బుక్కితుమ్; ప్రధానకర్తృత్వమ్ తోడ్బుక్త్యాక్ “శఙ్ఖచక్ర” ఇత్యాది ప్రమాణాన్తరోపాదానమ్, “సోహంతే” ఇత్యాదిశ్లోకత్తిల్, “నార్చనాదా” ఇత్యాదియినాల్ ఆకిచ్చున్దుమమ్, “కృపామాత్రమనోవృత్తిః” ఎన్దు, రక్షణహేతుగుణవత్తాధ్యనసాయరూపమాన విశ్వాసముమ్, “ప్రసీద” ఎన్దు, అనిష్టనివృత్తి ప్రార్థనైయుమ్ శొల్లుకైయాలే ప్రపత్తిశొల్లిల్ బు.

(౧) భార- (౨) భార-సభా-౬౬-౪౧. (3) రా-సు-3౫-3౪.

(౪) వి-పు-౫-౬-3౦. (౫) వి-ధ-౬౯-౪౬. (౬) రా-యు-౧౩-౧౬.

శ్రీవిభీషణాభ్యానుమ్, పెరుమాళుమ్, ఇళైయ పెరుమాళుమ్తుడ
క్కమానవర్కళ్ శరణమ్ పుకుదుకైయాలే అధికానియమమిలై.

నాయ్ అనుకూలనుమాయిరుక్కొళిగజేన్ద్రాభ్యానుమ్; (౧) “సోఽహం
పరు పిత స్తేనదాసవచ్చానమానితః త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘ
శరణజ్ఞతః” ఎన్దు రాక్షసజాతీయనాన శ్రీవిభీషణాభ్యానుమ్; (౨)
“బాహుంభుజగభాగాభ ముపధాయాఽసూదనః । అజ్ఞలింప్రాజ్ఞుః
కృత్వా ప్రతిశిశ్యేమహోదధేః” ఎన్దు సర్వశరణ్యరాన పెరుమాళుమ్;
(౩) “సభ్రాతుశ్చరణాగాఢం నిపీడ్య రఘునన్దనః । సీతామువాచాతియశా
రాఘవశ్చ మహావ్రతమ్” ఎన్దు అక్కరైయరాయ్ తుడర్ న్దశిమైశెయ్య
వన్ద ఇళైయ పెరుమాళుమ్; (తుడక్కమానవర్కళ్) ఎన్దైయాలే (౪)

“సోఽహన్తాన్వంశరణ మపారమప్రమేయం సమ్ప్రీప్తః పరమపదంయ
తోనకిచ్చిత్ । సంసారశ్రమపరితాపతప్తచేతా నిర్వాణే పరిణతథా
మ్నిసాభిలాషః” ఎన్దు ముచుకున్దనుమ్, (౫) “మూఢోఽయమల్పమతిర
ల్పవిచేష్టితోఽయం క్లిష్టం మనోఽస్య విషయై ర్న మయిప్రసక్తిః । ఇత్థం
కృపాంకురుమయిప్రణతేఽఖిలేశ త్వాన్స్తాతుమమ్ముజభవోఽపిహిదేవ
నేశః” ఎన్దు క్షత్రబద్ధువుమ్; (౬) “భగవన్తం ప్రసన్నాసా భగవన్తమ
వాపహః” ఎన్దు మాధవియుమ్; (౭) “తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవ మాన్యేభ్యః
స్సృతశోణితమ్ । విలోక్య శరణంజగ్తు ప్తత్పత్నోమధుసూదనమ్”
ఎన్దు కాళియపత్నికళుమ్; (౮) “ప్రణామప్రవణానాథ దైత్య సైన్య

“బాహుంభుజగ” ఇత్యాది శ్లోక త్రిత్, అజ్ఞలిశయనజ్ఞో కాయకప్రపత్తి, అక్క-
రైయర్-సంసారసాగరతుక్కు అక్కరైయన పరమపదత్తిలుళ్ళ నిత్యమారి. “నర
నౌనిపీడ్య” ఎన్దు కాయకముమ్, “ఉవాచ” ఎన్దు వాచికముమాన ప్రపత్తిశ్లోలిల్లిల్లు.

- (౧) రా-యు-౧౭-౧౬. (౩) రా-అ-౩౧-౨. (౫) (౭) వి-పు-౫-౭-౪౭.
(౨) రా-యు-౨౧-౧. (౪) (౬) (౮)

33. * ఫలనియమమిన్దిక్నే యొట్టిన్దపడి యెన్నెన్నిల్; ధర్మ
పుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్ రాజ్యమ్, ద్రాపదిక్కు ఫలమ్
వస్త్రమ్, కాకత్తుక్కుమ్ కాళియనుక్కుమ్ ఫలమ్ పా
ణమ్, శ్రీగజ్జేన్ద్రాన్వనుక్కు ఫలమ్ కైజ్యర్యమ్, శ్రీవి
భీషణాన్వనుక్కు ఫలమ్ రామప్రాప్తి, పెరుమాళుక్కు

పరాజితాః! శరణంత్యామనుప్రాప్తా స్సమస్తాదేవతాగణాః” ఎన్దు ఇన్ద్రాది
దేవతైకళుమ్; (౧) “రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వాసరాణాం మహాచ
మూః! శరణ్యం శరణంయూతా రామందశరథా త్తజమ్” ఎన్దు శ్రీ వాస
రసేనైయుమ్, ముతలానవర్కళెల్లారుమ్ శరణమ్ పుకురుకై యూలే ప్రప
త్తిక్కు ఇన్నారధికారికళెన్ద్రునియతియిల్లె; రుచియుడై యూరెల్లారు
మధికారికళెన్.

33. * అనస్తరమ్ ఫలనియమాభావ ప్రశ్నతై యనువదిక్కి
తార్, (ఫలనియమమిన్దిక్నే యొట్టిన్దపడి యెన్నెన్నిల్) ఎన్దు. అతు
క్కుత్తరమరుళిచ్చెయికితార్, (ధర్మపుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్) ఎన్దుతుడగ్గి.
ఇత్తాల్-కీర్తిఅధికారి నియమాభావత్తుక్కుడలాక క్కాట్టప్పట్ట ధర్మపు
త్రాదికళే తుడక్కమాన ప్రపత్తాక్కళానవర్కళే, రాజ్యార్థమాకవుమ్,
వస్త్రార్థమాకవుమ్, ప్రాణార్థమాకవుమ్, కైజ్యర్యార్థమాకవుమ్, రా
మప్రాప్త్యర్థమాకవుమ్, సముద్రతరణార్థమాకవుమ్, రామానువృత్త్య

ముతలానవర్కళెన్దివివత్తిల్ భృగుగూర్వాసాప్రభృతికళే వివక్షితర్.

ధర్మపుత్రాదికళుక్కు ఫలమ్ - అవర్కళుక్కు ఉద్దేశ్యమానఫలమ్. ఇవర్కళిల్,
విషయపూర్తియిల్లా మైయాల్ పెరుమాళుక్కు ప్రపత్తిఫలమ్ కిడైక్కొల్లె. ద్రాపదిక్కు
త్తిరునామసజ్జీర్తన ఫలమ్ వస్త్రమ్ - తిరునామ సజ్జీర్తనమాకిఱ కారణాన్తర
రూప ప్రతిపత్తకమిరుక్కైయాల్ ప్రపత్తిఫలమ్ కిడైక్కొల్లె. విభీషణాన్వన్ (౨)
“భవద్గతం మే రాజ్యంచ” ఎన్దుయాలేఅవరుక్కు ఉద్దేశ్యమ్ రామప్రాప్తియే. (3) “రాజ్యం

ఫలమ్ సముద్రతరణమ్, ఇత్యై య పెరుమాళుక్కు ఫలమ్
రామానువుత్తి.

౩౪. * విషయనియమమావతు - గుణపూర్తియుశ్శవిడమే విష
యమాకై; పూర్తియుశ్శతుమర్చావతారత్తిలే.

ర్థమాకవుమ్, ప్రపత్తిపణ్ణుకెయాలే ప్రపత్తిక్కు ఫలనియమమిల్లెయెన్టు
తాయీన్దు,

౩౪. * ఆక, ప్రపత్తిక్కు దేశకాలాది నియమాపేక్షైయిల్లె
యెన్టు ప్రతిక్షైయె ఉపపాదితార్ కీర్త్, “విషయనియమమేయుశ్శతు”
ఎన్టు ప్రతిక్షైయె ఉపపాదిక్కితార్ మేల్, (విషయనియమమావతు) ఎన్టు
తుడన్ది. (గుణపూర్తియుశ్శవిడమే విషయమాకై) ఎన్టు . పరత్వాది
కల్లెన్దిలుమ్ వైత్తుక్కుం సాలభ్యాదిగుణపూర్తియుశ్శవిడమే విషయ
మాకైయెన్టుపడి. అన్గుణపూర్తితానుశ్శ తెగ్గెయెన్న్, (పూర్తియుశ్శ
తుమర్చావతారత్తిలే) ఎన్గితార్. (౧) “అర్చావతారవిషయేమయా
పుద్గదేశతస్తథా । ఉక్తాగుణానశక్యస్తే వత్తుంవర్షశతైరపి” ఎన్టు స్వత
స్సర్వజ్ఞానానతానే శొల్లప్పుక్కాలుమ్ శొల్లిత్తలెక్కట్ట వరితామ్బడి
యితే అర్చావతారగుణపూర్తి యరుప్పతు.

౩౫. * ఇగుణపూర్తియుశ్శ అర్చావతారమే ప్రపత్తిక్కడైత్త
విషయమెన్నుమత్తై, ప్రపన్నజనకూటస్థరుడైయ అనుష్ఠానతాలుమ్

ప్రార్థయమానశ్చ” ఎన్టు తిరువడిశొన్నతు-స్వాభిప్రాయత్తాలే యాతల్, మహారాజర్
క్కు రాజసతియై యుపపాదిక్కైక్కాకవాతల్, ఉపపన్నమ్.

భగవద్పరణవరణరూపమాన ప్రపత్తియే ప్రకృతమాకైయాలే, ఇళుక్కు ఎమ్మె
రుమానేవిషయమ్. ఆవనిడత్తిల్ గుణజ్ఞున్ పూర్తియైయుమ్ అపూర్తియైయుమ్ ప్రకా
రభేదగ్గలిలే ఉపపాదిక్కువేణుమెన్టు తిరువుళ్ళమాయే అరుళిచ్చెయికిణార్, (పరత్వాది
కల్లెన్దిలుమ్) ఇత్యాది. ప్రపన్నదాహరణప్రకరణత్తిల్ సముద్రరాజన్ విషయమానప్రపత్తియై
యెడుత్తళు-ప్రపత్తిసామ్యత్తాలే ఎన్టుతిరువుళ్ళమ్. ఉద్దేశతః - సక్షేపమాక.

౩౫. * ఆహ్వాన్ కళి పలవిడజ్జళిలుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిద్దు మర్చావతార త్తిలే.

ప్రకాశిప్పిక్కితార్ మేల్, (ఆహ్వాన్ కళి) ఎన్ఱుణుడక్కి. * మయర్ నటమతినలమరుళ పెఱుకై యాలేపరత్వాదికలై యెల్లామ్ కరతలామలకమాకక్కణ్ణిరుక్కి-అవర్ కళితే ఆహ్వాన్ కళి, ఇప్పడియిరుక్కి-అవర్ కళి, ప్రాప్యత్వరాతిశయత్తాలే పలకాలుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణికి అవళవిల్, పలవిడజ్జళిలు మర్చావతార త్తిలేయితే ప్రపత్తిపణ్ణిద్దు, స్థలాన్తర త్తిల్ క్వాచిత్కమిత్తనైయితే. ఎజ్జనేయెన్నిల్; ఆహ్వాన్ కళుక్కెల్లామ్ తలైవరాన నన్మాహ్వాన్, (౧) “అతెనక్కు నిన్బాతమేశరణాక త్తన్దొట్టిన్దాయ్” (౨) “క్కల్ కళవైయే శరణాకక్కొణ్ణ” (౩) “నమ్మెరుమానడిమేల్ శేమక్కిళ్ తెన్దురుకూర్ చ్చుడకోపక” (౪) “ఉన్నడిక్కి-మర్ నుపుకున్దేన్”; ఎన్ఱిప్పడి పలవిడజ్జళిలుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిద్దు అర్చావతార త్తిలేయితే (౫) పిఱన్దవాలు ఒన్ఱిలుమితే అవతార త్తిలే శరణమ్ పుక్కతు. తిరుమక్కియాహ్వారుమ్, (౬) “నన్దన్ తిరువడియై డైన్దేన్ నెమిశారణియత్తు శెన్దాయ్” (౭) “విరై యార్ తిరువేజ్గడవా నాయ్ వన్దడైన్దేన్” (౮) “కావళమ్బాడిమేయక్కణ్ణనేకలై కణియే” (౯) “అట్టివణ్ణనిన్నడియిన్దైన్దే నణిపొట్టిల్ తిరువరజ్జ త్తమ్మానే” ఎన్ఱిప్పడి అర్చావతార త్తిలేయితే పలవిడజ్జళిలుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిద్దు; మల్ త్తైయాహ్వాన్ కళుక్కుమిప్పడి త త్తత్ప్రబన్దజ్జళిలే కణ్ణుకోళ్ వళు. “ప్రపత్తిపణ్ణిద్దుమ్” ఎన్ఱిఱ ఇన్ద

(ప్రాప్యత్వరాతిశయత్తాలే) ఇత్యాది—విశ్వాసమాన్ద్యాద్యాశ్రయ దోషత్తాలే పునః ప్రపత్తినిస్థిమ్; విషయస్వభావకృతత్వరాతిశయ ప్రయుక్తమాకిల్ పునఃప్రపత్తినిస్థిమన్తెన్దపడి. (పిఱన్దవాలు ఒన్ఱిలుమే) ఇత్యాదిక్కు (౧౦) “నాకణ్ణెమిశైనమ్మిరాన్ శరణేశరణ్ నమక్కెన్ఱు నాదొలుమేకశిన్దెయనాయ్”, ఎన్ఱవితు వివక్షితమ్.

(౧) తిరువాయ్-౫-౭-౧౦, (౪) తిరువాయ్-౬-౧౦-౧౦, (౭) తి-మొ-౧-౯-౧.

(౨) తిరువాయ్-౫-౮-౧౧, (౫) తిరువాయ్-౫-౧౦, (౮) తి-మొ-౪-౬-౧.

(౩) తిరువాయ్-౫-౯-౧౧, (౬) తి-మొ-౧-౬-౧ (౯) తి-మొ-౫-౮-౧.

(౧౦) తిరువాయ్-౫-౧౦-౧౧.

3౬. ౧ * “పూర్ణమ్” ఎన్నెయాలే

చశబ్దత్తాలే, “పూర్తియుళుతుమ్” ఎన్ఱు కీర్తించొన్నతై సముచ్చయి క్కిఱుతు.

3౬. * ఇప్పడి ఇవ్యాఖ్యాంకళి ప్రపత్తిపణ్ణుమిడజ్జలిల్ పర త్వాదిక శ్లెల్లామిరుక్క అర్చావతారత్తిలే పణ్ణుకెక్కడి-ఇతిఁ గుణపూ ర్తియితే, అన్దగుణపూర్తితనై న సప్రమాణమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (పూర్ణమ్ ఎన్ఱుతుడణ్ణి) (పూర్ణమెన్నెయాలే) ఎన్ఱుతు- (౧) “పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే | సర్వం పూర్ణం సహామ్” ఎన్ఱు

(పూర్ణస్య) ఇత్యాది - “తదేవమభ్యుక్తా, తదేవభూతం తగుపాసితవ్యమ్, సత్యం తద్దవ్యయమ్, పూర్వవాక్యమ్-శ్రీమన్నారాయణచరణౌ శరణం ప్రపద్యే, ఇదం పూర్ణమదః పూర్ణం పూర్ణాత్ పూర్ణముద్రిచ్యతే, పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే, సర్వం పూర్ణం సహామ్, ఉత్తరవాక్యమ్- శ్రీమతేనారాయణాయనమః, వేదేయం బ్రహ్మవిరుః, వేదేనానేన వేదితవ్యమ్, యవనం వేద, ఇత్యుపనిషత్” ఎన్ఱు కరతపల్లీఖణ్డమ్. ఇతిల్ - “ఇదం పూర్ణమ్” ఎన్ఱుతుడణ్ణి “సహామ్” ఎన్నుమళవానవాక్యమ్ ద్వయముభ్యంతమా క్తేయాలే ద్వయోక్తౌ పాయోపేయత్వాపేక్షిత సౌభాగ్యదిగుణపూర్తియై చొన్ఱుకీఱుతు; అతిల్ (౨) “ఉక్తాగుణానశక్యతే” ఎన్ఱిఱపడియే పూర్ణశబ్దానన్వితోచసిద్ధియాలమ్, (౩) “సంఖ్యప్రకారోహమ్” ఎన్ఱిఱసఖ్యాప్రత్యభిజ్ఞేయాలమ్, (౩) “పూర్వస్థాదపి పూర్వస్థాత్” ఎన్ఱు ఉత్తరోత్తరాధిక్య ప్రతిపాదనత్తాలమ్ లిజ్జసన్నిధికళాలే ఇన్ద్రశ్రుతి అర్చావతార విక్రమై.

ఇతిల్, “యదేవేవతదముత్ర” ఎన్ఱిఱవిడత్తిత్తోలే ఇదమదశ్శబ్దభో అన్త ర్యామి పరరూపద్భుతై చొన్ఱుకీఱుతు. ఇదమ్ - ఇన్ద్ర అన్తర్యామిరూపమానతు, పూర్ణమ్ - కల్యాణగుణద్భుతాలే పుష్కలమ్ ; అదః - నిత్యవిధూతియాకీఱ లోకాన్తరస్థమాన పర రూపమానతు, పూర్ణమ్ - గుణద్భుతాలే పుష్కలమ్ ; పూర్ణాత్ - షాడ్గుణ్య పూర్ణమాన పరరూపత్తిల్ నిన్ఱుమ్ అభివ్యక్తమాన, పూర్ణమ్, పూర్ణరూపమానతు, ఉద్రిచ్యతే-ఇర ఙ్గిరణ్ణు గుణద్భుతాలే బహువిధత్వతై యడైకీఱుతు ; పూర్ణస్య - అనన్తావతార కన్దమాన

ఎల్లాగుణజ్ఞభుమ్ పుష్కలజ్ఞః.

32. * ప్రపత్తిక్రమేషీతజ్ఞతాన సౌలభ్యాదికళో ఇరుట్టతైయిల్
విశక్కుప్పోలే ప్రకాశిప్పతిక్కి.

శ్రుతిశొల్లుకైయాలేయెన్టపడి. (ఎల్లాగుణజ్ఞభుమ్ పుష్కలజ్ఞః) ఎన్టతు-
ఆశ్రయణ సౌకర్యాపాదకజ్ఞతాన గుణజ్ఞఱోడు ఆశ్రిత కార్యాపాదకజ్ఞ
తాన గుణజ్ఞఱోడు వాశియఱి, సకలకల్యాణ గుణజ్ఞభు మివ్విషయ త్తిలే
సమ్మార్ణమెన్టపడి.

32. * ఆనాల్ (౧) “వాసుదేవోఽసిపూర్ణః” ఎన్ఱిఱపరత్వత్తి
ఱ్ఱాట్టిల్ ఇజ్జుల్ ధైక్కేల్ ౧మెన్నెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ప్రపత్తి
క్కు) ఎన్టతుడక్కి. (ప్రపత్తిక్రమేషీతజ్ఞతాన) ఎన్టతు - ఉపాయమాక
ప్పల్ మిడి త్తిల్ వేణుమవైయానవెన్టపడి. సౌలభ్యాదికళావన - కణ్ణ
ప్పల్ మిడి క్కుఱుప్పాన సౌలభ్యముమ్, మే నైకణ్ణకలామెక్కుఱుప్పాన
సౌశీల్యముమ్, కార్యమ్ శెయ్యుమెన్ట విశ్వసిక్కైక్కుఱుప్పాన స్వామి
త్వముమ్, కుఱ్ఱుగ్గణ్ణు వెరువామెక్కుఱుప్పాన వాత్సల్యముమ్. (౧)
“నికరిల్ పుకళాయ్” ఇత్యాదియాలే ఇన్నులుగుణ త్తైయుమిఱే ఆఱ్ఱా

క్షీరాబ్ధికాయయాకిఱ పూహవిశేష ప్రాదుర్భూతమాకైయాలే పూహోత్తకపూర్ణ సం
బధ్ధియాన, పూర్ణమ్ - కల్యాణగుణపూర్ణ విభవరూపత్తై, ఆదాయ - స్వపేతుత్వేన స్వీక
రిక్తుక్కుఱ్ఱు, పూర్ణమేన-కల్యాణగుణపూర్ణమాన అర్చావతారమే, అవశిష్యతే-నిత్యా
శ్రయణీయతయా నిత్యసన్నిహితమాయమ్ సౌలభ్యాదిపూర్తి విశ్రాంతి భూమియా
యుమ్ పరత్వాదికళిల్ చరమమాయమ్ మిరుక్కిఱతు. ఓమ్ - రక్షకత్వ ప్రాప్యత్వవిశిష్ట
మాన అర్చావతారత్తిలే, సర్వమ్ - ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకమాయమ్ ఆశ్రితకార్యా
పాదకమాయముళ్ళ వెల్లాగుణజాతముమ్, సహపూర్ణమ్-మిళితమాయ్ క్కుఱ్ఱు పుష్క-
లమాయిరుక్కుమ్. ఇత్తాల్, పరపూహోదికళిలుణ్ణాన కాలసన్నికర్షముమ్, అన్తర్యామి
త్వత్తిలుణ్ణాన దేశకాల సన్నికర్షముమాన సౌలభ్యమ్ ముతలాన ఆశ్రయణోపయుక్త
గుణజ్ఞభుమ్, జ్ఞానశక్త్యాది కార్యోపయుక్త గుణజ్ఞభుమానవైయాయ్, పూర్వపతిత
పూర్వవాక్యస్థ నారాయణ పదోక్తజ్ఞభుమాన వెల్లాగుణజ్ఞభుమ్ అర్చావతార త్తిలేపుష్క-
లజ్ఞశ్రేష్ఠతాయ్ గో ము.

౩౨. * పూర్తియైయుమ్ స్వాతన్త్ర్యతైయుమ్ కులైత్తుక్కొణ్ణు

రమళిచ్చెయ్తతు. (ఇరుట్టతైయిల్ విళక్కుప్పోలే ప్రకాశిప్పతిళ్ళే) ఎన్ఱు
తు-పరత్వత్తిల్ ఇగుణజ్జశ్శెల్లాముణ్ణాయరుక్కచ్చెయ్తే పరమసామ్యాస
న్నర్కు-ముకమ్కొడుత్తిరుక్కి-అవిడమాకై యాలే, పకల్ విళక్కుప్పో
లే ప్రకాశమల్లీరుక్కుమ్; అర్చావతారమాన విడత్తిల్ తణ్మైక్కె
లైనిలమాన సంసారికళుక్కు-ముకమ్ కొడుత్తుక్కొణ్ణిదుక్కెయాలే,
అన్ధకారత్తిల్ దీపమ్బాలే అత్తుజ్జ్వలమాయ్ తోల్లొమ్మెన్ఱపడి. విష
యముళ్ళ విడత్తేయితే గుణజ్జశ్ ప్రకాశిప్పతు, అజ్ఞుళ్ళారుమ్ శీలాదిగు
ణానుభవమ్ పణ్ణుకైక్కు వరువతిళ్ళేయితే; సౌలభ్యమ్ మున్నాక వరు
ళిచ్చెయ్తతు-కణ్ణుపల్లొక్కె-గుట్టుప్పాన సౌలభ్యమే ప్రపత్తిక్కు-ప్ర
ధానాపేక్షితమెన్ఱు తోల్లొమ్మెన్ఱక.

౩౩. * “ఇగుణజ్జశ్ ప్రకాశిప్పతిళ్ళే” ఎన్ఱుతైయుపపాదిక్కి-తార్
(పూర్తియైయుమ్) ఎన్ఱుతుడజ్జి. పూర్తియావతు-అవాప్తసమస్తకామ
త్వమ్, అత్తైక్కులైత్తుక్కొళ్ళుకై యావతు-ఇవనిట్టతుక్కొణ్ణు తృప్తనాక
వేణుమ్మడి సాపేక్షనాయరుక్కె. స్వాతన్త్ర్య మావతు-స్వాధీనస్వరూ
పాదిమత్వమ్; అత్తైక్కులైత్తుక్కొళ్ళుకై యావతు-ఆశ్రితాధీనస్వరూ
పస్థిత్యాదికలైయుడైయనాకై. (౧) “తదిచ్చయామహాతేజాభుజ్జేనై
భక్తవత్సలః । స్నానంపానంతథాయాత్రాంకురుతేనై జగత్పతిః । స్వత
న్త్రస్సజగన్నాథో ౨ ప్యస్వతన్త్రో యథాతథా । సర్వశక్తిర్జగద్ధాతా
స్యశక్త్యివచేష్టతే” ఎన్నక్కడవతితే. (౨) “అర్చకపరాధీనాభిలాత్స
స్థితిః” ఎన్ఱురుళిచ్చెయ్తారితే భట్టర్. తన్నిచ్చెయ్యుభ్యయ ఇవల్లొ

సౌలభ్యమ్ - కణ్ణుక్కుట్తోల్లొమ్మెన్ఱక. శీలమావతు-పెరియన్ శిఠియవనోడు ఇడ్డై
యిన్ఱిచ్చేర్నిరుక్కె. సౌశీల్యమావతు-ఆప్పడి శేర్నిరుక్కుమ్బాతు తన్నైపెరియనా
కినినైయాతిరుక్కె. (ప్రధానాపేక్షితమెన్ఱు) చేతనన్ సర్వేశ్వరనై యాశ్రయిక్కు
మ్బాతు సౌలభ్యముమ్, సర్వేశ్వరన్ చేతననై యగ్గీకరిక్కుమ్బాతు వాత్సల్యముమ్ ప్ర
ధానజ్జశ్శెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్.

తన్నైయనాదరిక్కిఱవర్ కళై తానాదరిత్తునిట్కిఱవిడమ్.

కులైక్కైక్కుహేతువిల్లామెయాలే(కులైత్తుక్కొణు) ఎన్ఱికార్. (తన్నైయనాదరిక్కిఱవర్ కళై తానాదరిత్తు నిట్కిఱవిడమ్) ఎన్ఱతు-తాని ప్పడిసులభనాయ్ వన్దునిన్ఱుల్, అరియవ నెళియవనాయ్ నిఱుప్పెన్ఱుగో మెన్ఱు విరుప్పి మేల్ విల్లుకై యన్ఱిక్కే, అన్వెళిమెతానే హేతువాక ఉపేక్షిక్కిఱ సంసారికళై తా విడమాట్టాతవళవన్ఱిక్కే, అవర్ కళై యొట్టియచ్చెల్లామెతోన్ఱు ముప్పడినిట్కిఱఘలమ్ అర్చావతారమెన్ఱై. పూ

ర్తియైయుమ్ స్యాత స్త్ర్యైయుమ్ కులైత్తుక్కొణు నిట్కైయాలే-సాల భ్యసాలభ్యజ్ఞభుమ్, తన్నైయనాదరిక్కిఱవర్ కళై తానాదరిత్తు నిట్కై యాలే-స్వామిత్యవాత్సల్యజ్ఞభు మిగ్గేతోన్ఱు నిన్ఱితే.

అన్ఱిక్కే (పూర్తియైయుమ్) ఎన్ఱుకుడగ్గి ఇన్ఱాక్యమెల్లానన్ఱుగో లుమ్ గుణచతుష్టయత్తిలుమ్ ప్రధానమాన సాలభ్యత్తైయే ఓడవై తారాకపుమామ్; అప్పోతు, ఇన్ఱివయ త్రినుడై యసాలభ్యతిశయత్తై దర్శి ప్పిక్కిఱారెన్ఱు వాక్యసజ్ఞతియూకకకడవతు. కణ్ణుకు విషయమామ్బడి నిత్యసన్నిధి పణ్ణుకిఱవళవన్ఱిక్కే, సర్వప్రకారపరిపూర్ణనాయ్ నిరఙ్గు శస్వత స్త్రీనాయరుక్కిఱ తన్నై, సాపేక్షనుమ్ పరత స్త్రీనుమాక్కి కొణు, తన్నైయనాదరిక్కిఱ సంసారికళై తానాదరిత్తు నిట్కైక్కు మేట్పట్టసాలభ్యమిల్లెయితే. (౧) “ఏవంపఞ్చప్రకారోఽహ మా

త్తనాంపతతామధః । పూర్వస్థాదపి పూర్వస్థాజ్ఞాయాం శైవోత్త రోత్తరః । సాలభ్యతోజగత్స్వామీ సులభోఽహ్యుత్తరోత్తరః” ఎన్ఱు పరత్వాదికళై నిలుమ్ సాలభ్యముణ్డాయరుక్కచ్చెయితే, పూర్వ పూ ర్వతైక్కాట్టిల్ ఉత్తరోత్తరత్తుక్కు సాలభ్యమతిశయి త్తిరుక్కుమెన్ఱు

సాలభ్యతః సులభః - పూర్వపూర్వ సాలభ్యతైక్కాట్టిలుమ్ అధిక సాలభ్యతై యుడైయవన్.

౩౯. * భూగతజలమ్నోలే అస్త్ర్యామిత్వమ్ ;
ఆవరణజలమ్నోలే పరత్వమ్; పాఱ్ఱుడల్పోలే పూహమ్ ;

తానేయరుచ్చియైయై యాలేసాలభ్యత్తు క్కెల్లెనిలమ్ అర్చనతారమితే.

౩౯. * పరత్వాదికలినుడైయ చార్లభ్యైయమ్ అర్చనతార
సాలభ్యైయమ్ దృష్టాస్తముభేనఃస్పిక్కితార్ మేల్, (భూగతజలమ్)
ఎన్దుతుడక్కి. తృషార్తనుక్కు దేశాస్తర్తిల్ పోకవేణాతపడి నిఱ్ఱి
ఱవిపదన్నిలే యుక్తాయరుక్కచ్చెయ్తేయమ్, కొట్టుమ్ కున్దాలియు
క్కిణ్ణు కల్లినాలల్లతు కుడిక్కిక్కిడై యాతభూగతజలమ్నోలే యాయి
ర్మిలు, కణ్ణుపల్మ వేణుమెన్టాకై ప్పట్టవనుక్కు న్నాదయత్తిలే యిరుక్క
చ్చెయ్తేయమ్, (౧) “కట్కీలీ” ఎన్దిఱపడియే కణ్ణుక్కువిషయమన్ది
క్కి, అష్టాభయోగరూపయత్నతాలే కాణవేణుమ్బడియాస అస్త్ర్యా
మిత్వమ్, అవనుక్కు, అణ్ణత్తుక్కుప్పఱమ్బే పెరుక్కిడిక్కిఱ ఆవరణ
జలమ్నోలేయాయిర్మిలు, ఇవనుక్కుమ్, (౨) “అప్పాలే ముతలాయ్
నిన్దువళప్పరియవారముతు” ఎన్దిఱపడియే లీలావిభాతిక్కుప్పాఱ్ఱుట్టిరు
క్కిఱ పరత్వమ్, అప్పడి అతివిప్రకృష్టమన్దియే అణ్ణాస్త్రభూతమా
యిరుక్కచ్చెయ్తేయమ్, అవనుక్కు దుమ్ప్పాపమాన పాఱ్ఱుడల్
పోలేయాయిర్మిలు, ఇవనుక్కుమ్, (౩) “పాలాఱ్ఱిసిడిడక్కుమ్ ప్పణ్ణై
యామ్ కేట్టేయమ్” ఎన్దిఱపడియే కేట్టిరుక్కుమి త్తనైయల్లతు శెన్దు
కాణవరితామ్బడియిరుక్కిఱ పూహమ్. ప్రత్యాసన్నమాయమ్ తా
త్కాలికర్ కుఱపజీవ్యమాయ్ పాశ్చాత్యనానవనుక్కు దుర్లభమాన
పెరుక్కాఱుపోలేయాయిర్మిలు, (౪) “మణ్ణీతుమ్మల్ వాయ్” ఎన్దిఱపడియే

ఆవనుక్కు - తృషార్తనుక్కు. తాత్కాలికర్ కుఱ - ప్రవాహకాలత్తిఱళ్ళవర్
కకుక్కు. ఉపజీవ్యమాయ్ - ఉపయోగయోగ్యమాయ్.

(౧) తిరువాయ్-౨-౨-౩.

(౩) పె-తి-అ-౩౪.

(౨) తి-నె-౧౪.

(౪) తిరువాయ్-౬-౯౫.

పెరుక్కాటుపోలే విభవజ్ఞః ;

అతిలేతేజ్ఞిన మడుక్కల్ పోలే అర్చావతారమ్.

౪౦. * ఇతుతా శాస్త్రజ్ఞభాల్ తిరు త్తబ్బణ్ణాతే

భూమియిలేయవతిరిత్తు సజ్జరిత్తుమ్, తత్కాలవ ర్తికళుక్కాశ్రయ
ణీయమాయ్ పితౄల త్తిలశనానవివనుక్కుక్కిట్టలేపడియానవిభవమ్
మున్నుశొన్నవైపోలన్దిక్కి అవనుక్కు విడాయ్ కెడప్పరుకలామ్బడి
పెరుక్కాల్ పోలే తేజ్ఞినమడుక్కల్ పోలే యాయిల్లు, ఇవనుక్కుమ్
దేశకాలకరణ విప్రకృష్టమన్దిక్కి కోయిలేకళిలుమ్ గృహజ్ఞళిలుమ్
ఎన్దుమొక్క ఎల్లార్కుమ్ కణ్ణుక్కిలక్కామ్బడినిటికొ(౧) * పిన్నా
నార్ వణ్ణుమ్ శోతియాన అర్చావతారమ్, (౨) “భామనికేతనేస్వ
పికుటికుజ్జేషు” ఎన్దిపడియే పలవిడజ్ఞళిలుమ్ సన్నిధివణ్ణి నిఱుగమ్బడి
యై నిన్దెత్తితే (మడుక్కల్ పోలే) ఎన్దు బహువచనత్తాలే యరుళిచ్చె
య్తతు. అవతారగుణజ్ఞళెల్లా మర్చావతారస్థలజ్ఞళిలే పరిపూర్ణసూ
యిరుక్కెయాలమ్, అవతార విగ్రహజ్ఞళై అర్చారూపేణ పలవిడజ్ఞళి
లుమ్ పరిగ్రహిత్తుక్కు ణిరుక్కెయాలమ్, (అతిలేతేజ్ఞినమడుక్కల్
పోలే) ఎన్దిపడు.

౪౦. * ఇప్పడి ఆశ్రయణరుచి పిఱందార్కు ఆశ్రయణీయత్వే
సులభమాయిరుక్కు మళవేయన్దు, రుచిజనకత్వాదికళు మివ్వర్చాన
తారత్తుక్కుణ్ణెన్దుఇతివైభవత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (ఇతుతాన్)
ఎన్దుతుడజ్ఞి. ప్రకృతమాన సాలభ్యాది గుణయోగత్తై యట్కొణ్ణు
“ఇతుతా” ఎన్దు పరామర్శిక్కితార్, శాస్త్రజ్ఞభాల్ తిరు త్తబ్బణ్ణా
మైయావతు - హితానుశాసనమ్ పణ్ణుకిఱ శ్రుతిస్మృత్యాది శాస్త్రజ్ఞభా
ననై, అరుచిపిఱక్కుమ్బడి ఇతర విషయజ్ఞళినుడైయ దోషాధిక్యత్తై
యుమ్, రుచిపిఱక్కుమ్బడి భగవద్విషయ త్తినుడైయ గుణాధిక్యత్తైయ
ముపదేశిత్తాలుమ్, అవన్ద్రాలేఇతరవిషయజ్ఞళై విట్టు ఇవిషయత్తై

కీర్తిత-గుల్లభమాన.

విషయాన్తరజ్ఞళితేమణి విముఖరాయ్పోరుమ్ చేతనర్క్కువైముఖ్యత్తైమాన్ద్రీ రుచియై విలైక్క-క్కడవతాయ్, రుచిపిటన్ద్రాల్ ఉపాయమాయ్,

ప్పల్ ముమ్మడిపణ్ణపోకామైదుర్వాసనాబలమ్ ఉపదేశ తైనిరర్థకమాక్కి విమమితే; (౧) “జన్తాన్తరసహస్రేషు యాబుద్ధిర్భావితాన్యణామ్ తామేవలభతేజన్తు రుపదేశో నిరర్థకః” ఎన్నక్కడవతితే. విషయాన్తరజ్ఞళితే మణివిముఖరాయ్ పోరుక్తయావతు- (౨) “శిలమ్మడియరుల్ కరు నెడుజ్జణ్ణార్తిట త్తనాయటత్తైయేమటన్దు పులన్ పడిన్దుణ్ణమ్ పోమేపెరుక్కి” ఎన్దుమ్, (౩) “శురిక్కున్ మడన్దైయర్ తిటత్తుక్కాత లేమికుత్తు క్కణ్ణవాతిరిన్” ఎన్దుమ్. (౪) “మాతరార్ కయ్ఱుణ్ణుమ్ వలైయల్ పట్టున్దువేన్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిటపడియే ఇతరవిషయజ్ఞళితే అత్యభినిష్టరాయ్, (౫) “*యాతానుమ్పల్ద్రీ నీజుమ్ విరతత్తైరేమిట్టుక్కొణ్ణు, భగవద్విషయత్తిల్ ముకమ్వైక్క విళైయాతే వర్తిక్కై. ఇప్పడిపోరుమ్ చేతనర్క్కు వైముఖ్యత్తైమాన్ద్రీ రుచియైవిలైక్కైయావతు- (౬) “పోతరేయెన్దుశొల్లి పున్దియిట్టుకున్దు తన్బాలా తరమ్ పెరుకవైత్తవళక” ఎన్దిపడియే స్వస్వాద్రాదికళాలే చిత్తా పహారమ్పణ్ణి, తన్నైక్కాణవేడ్డోమెన్దిరుక్కు మిరుప్పైక్కులెత్తు, కణ్ణణమాటవైక్క మాట్టాతపడి పణ్ణుకై. రుచిపిటన్ద్రాలుపాయమా కైయావతు-ఇప్పడి తన్వై లక్షణ్యదర్శనత్రాలే “తన్నై నిత్యానుభవమ్

దుర్వాసనా - శాస్త్రజన్యజ్ఞాన విపరీతజ్ఞాన జనకసంస్కారమ్. అతిసుడైయ బలమావతు - శాస్త్రార్థానుష్ఠానత్తుక్కు ప్రతిబద్ధకమాకై. ఉపదేశః - శాస్త్రమ్ - నిరర్థకః-అనుష్ఠానరూప ప్రయోజనశూన్యమ్. చతుర్భుజత్వాది సంస్థానవిశేష భగవదత్యన్తా భిమతత్వాది సారూప్యమ్ పరవిగ్రహత్తుక్కు మర్పావిగ్రహత్తుక్కు ముజ్జాకైయాల్ అతై త్తిరువుళ్ళమ్పల్ద్రీ యరుళిచ్చెయ్కితార్ (తన్నై నిత్యానుభవమిత్యాది).

ఉపాయపరిగ్రహమ్ పణ్ణినాల్ భోగ్యముమాయరుక్కుమ్.

పణ్ణిపైటవేణుమ్” ఎన్ను మరుచిపిటన్ద వనన్తరమ్, (౧) “అతెనక్కునిన్యా తమేశరణాక త్తన్నాత్తిన్దాయ్” ఎన్నిటపడియే సంసారినివృత్తి పూర్వితై యాన స్వప్రాప్తిక్కు త్తానే సాధనమాకై. ఉపాయపరిగ్రహమ్ పణ్ణి నాల్ భోగ్యముమాయరుక్కుయాయతు- తన్నై ఉపాయమాక పరి గ్రహితాల్ ఉపేయసిద్ధిక్కురుదేశవిశేష త్తిలే పోమళవుమ్ పార్ త్తిరుక్కు వేణాతే, (౨) “అశియరణ్ణనెన్నముతనై క్కుణ్ణకణ్ణో మత్తొన్న్తిన్దై క్కాణావే” ఎన్నుమ్, (౩) “ఎనక్కుత్తేనే వాలే కన్నలే యముతే తిరు మాలిరుణ్ణొలైక్కినే” ఎన్నుమ్ శొల్లుకిటపడియే నిరతిశయభోగ్యవ్వా యిరుక్కుయాలే, తానే ఉపేయముమాయరుక్కు.

అక, ప్రపత్తిక్కు గుణపూర్తియశ్వవిడమే విషయమాక వేణు మెన్దుమ్, అతుతాసుశ్శతు అర్చావతార త్తిలే యెన్దుమ్, అత్తెప్పల్ల అత్తార్ కళెల్లారుమ్ ప్రపత్తిపణ్ణిల్ల మివ్వెషయ త్తిలే యెన్దుమ్, ఇవ్వె షయ త్తిలే యెల్లాగుణభళుమ్ పుష్కలమెన్దుమ్, విశేషిత్తు ప్రపత్తిక్కు పేటితగుణభళో విశదమాక ప్రకాశిప్పత్తిజేయెన్దుమ్, ఇతుతా తన్ను డైయ నైర పేయ్యాదికలై యత్తియమాటి, తన్నై యనాదరిప్పారె యా దరిత్తుక్కుణ్ణు నిట్కిటస్థలమెన్దుమ్, పరత్వాదికళోరారు ప్రకారత్తాలే దుర్లభమ్ ఇతుసర్వప్రకార సులభమెన్దుమ్, ఇవ్వళవే యన్దు, ఇవ్వెష యమ్ రుచిజనకముమాయ్ ఉపాయోపేయమునూ యిరుక్కుమెన్దుమ్ శొల్లప్పట్టతు.

(సంసారినివృత్తి) ఇత్యాది- రుచిజనక సాక్షాత్కారమ్ సుఖరూపమాకైయాలే ఫలమ్ ప్రాప్తమానాలుమ్, సంసారినివృత్తి పూర్వకభగవత్ప్రాప్తియే పరమప్రాప్తమాకైయా ల్ అతుక్కు అర్చావిగ్రహమే సాధనమాకిటలెన్దు కరున్దు. భగవద్విశ్వాత్త స్వరూపమే ఉపాయమానాలుమ్ కేవలమలైయనుసన్ధిక్కు శక్యమల్లా మైయాలే విగ్రహ విశిష్ట స్వరూ పమే ఆశ్రయణీయమాకైయాలే విగ్రహాత్తుక్కు సాధనత్వముజ్ఞెన్ను మత్తిప్రాయత్తాలే యరుళిచ్చెయ్కితార్ (తానే సాధనమాకై) ఎన్ను.

౪౧. * ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణమధికారికల్ మూవర్.

౪౨. * అజ్ఞరుమ్, జ్ఞానాధికరుమ్,

ఇతిల్, ఉపాయోపేయజ్ఞశ్చిరజ్ఞుమ్తానేయాయ్, స్వేతరవిషయ విరక్తిపూర్వకమాక స్వవిషయరుచియై జనిష్ఠిక్కు-మతాయ్, సర్వసులభమాయ్, తన్ పడికల్ అభ్యయమాటిక్కు-మతన్ నై అనాదరిప్పైయై మాదరిక్కు-మతాయ్, ప్రపత్త్యపేక్షిత గుణోజ్జ్వలమాయ్, సమస్త గుణ సమ్పూర్ణమాయ్, ప్రపన్నజనకూటస్థక్కు ఉపాయవరణవిషయమాయిరున్దళ్ళ అర్చావతారమే ప్రపత్తిక్కు నియతవిషయమ్ ఎన్ఱ తాయ్.

(౧) “ప్రపత్తిక్కు దేశనియమముమ్” ఎన్ఱతుడగ్గి, ఇవ్వళ్ళుమ్ ఉపాయ వరణాత్తికైయాన ప్రపత్తియినుడైయ దేశకాలాది నియమాభావముమ్ విషయనియమముమ్ దర్శిప్పిక్కప్పట్టతు.

౪౧ * ఇప్పడి విషయ విశేషత్తై దర్శిప్పిత్త వనస్తరమ్, “భగవచ్చాస్తాదిసిద్ధమానఅధికారివిశేషజ్ఞైయుమ్ ప్రకాశిప్పిక్క-వేణుమ్” ఎన్ఱ తిరువుళ్ళమ్ పడగ్గి, అధికారివిశేషత్తైయరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణమధికారికల్ మూవర్) ఎన్ఱ. అతావతు - సాలభ్యాదిగుణ పూర్తియాలే ప్రపత్తిక్కు నియతవిషయమాన ఇవ్వర్చావతారత్తిలే ప్రపత్తిపణ్ణమధికారికల్ ప్రపదనహేతు భేదత్తాలే మూన్ఱువకై ప్పటిరుప్పర్ కళ్లెనై.

౪౨ * అవర్ కళారెన్ఱుమాకాజ్ఞైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్,

(అజ్ఞరుమ్) ఎన్ఱతుడగ్గి. అజ్ఞరాకితార్ - భగవల్లాభతుక్కు-మప్పాక సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణకై క్కీడాన జ్ఞానమిల్లాతవర్ కళ్ళే. అజ్ఞానమ్ అళక్తిక్కు-ముపలక్షణమ్, (౨) “ప్రాపకాన్తరపరిత్యాగతుక్కు-మజ్ఞా

క్కిల్ అధికారి నియమమిల్లె యెన్ఱన్ఱోడు విరోధియామైక్కాక (ప్రపదనహేతు భేదత్తాలే) ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ కితార్.

భక్తిపరవశరుమ్.

౪౩. * అజ్ఞానత్తాలే ప్రపన్నర్ అస్తదాదికళ,

జ్ఞానాధిక్యత్తాలే ప్రపన్నర్ పూర్వాచార్యకళ,

నాశక్తికళన్తు" ఎన్తు మేలే ఇవర్ తామే యరుళిచ్చెయ్ కితారితే. జ్ఞానాధికరాకితార్-జ్ఞానశక్తికళన్తు యరుక-చ్చెయ్ తేయుమ్, భగవదత్వన్తు పరతన్త్రమాన స్వరూపయాథాత్వ దర్శనత్తాలే, "ఉపాయాన్తరజ్ఞళ స్వరూపవిరుద్ధమ్" ఎన్తు పరిత్యజ్జై కీడాన జ్ఞానపూరియ్యైయవర్ కళ. భక్తిపరవశరాకితార్-ఒన్తైయుమ్ తైవుపడ అనుష్ఠిక్కు తుమరల్లాతపడి భగవత్ప్రేమాతిశయత్తాలే శిథిలకరణరాయరుక్కు మవర్ కళ.

౪౩. * ఇప్పడి ఇవ్వజ్ఞానాదికళడియాక ప్రపత్తిపణ్ణిసవర్ కళ ఇన్నా రెన్నుమిడమ్ కాణలామిడముణ్ణో వెన్నుమాకాన్తైయిలే అరుళిచ్చె

య్ కితార్, (అజ్ఞానత్తాలే) ఎన్తుతుడజ్జి. అజ్ఞానత్తాలే ప్రపన్నర్ ఎన్తు - ఇతరోపాయానుష్ఠాన త్తిలిట్తై కీడాన జ్ఞానాదికళ ముతలిలే యిల్లామైయాలే, అనన్యగతికళాయ్ కొంఱు భగవద్విషయత్తిల్ భరన్యాసమ్ పణ్ణిసవర్ కళెన్తుపడి. (అస్తదాదికళ) ఎన్తు-స్వనైచ్చానుసన్ధానత్తాలే మన్దాధికారికళోడే తమ్మైయుమ్ కూటి యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

(జ్ఞానాధిక్యత్తాలే ప్రపన్నర్) ఎన్తు-ఉపాయాన్తరజ్ఞళ స్వరూపనాశకమెన్తు సడుజుమ్బడియాన స్వరూపయాథాత్వ దర్శనత్తాలేవన్తు

అత్యన్త పరతన్త్రమాన - అదృష్టద్రావకసాధన ప్రవృత్తినర్హమాన. ఇత్తాలే-తైజుర్యప్రవృత్తి స్వత్వమ్ వ్యుదస్తమ్. ఒన్తైయుమ్ - అక్లాశ్శికలిన్తైయుమ్.

(ముతలిలే యిల్లామైయాలే)- సాక్షవేదాధ్యయనమ్, సర్వకాళాప్రత్యయన్యా యాది పరామర్శమ్ ముతలొన స్వకారణజ్ఞోడుకుడ ఇల్లామైయాలే యెన్తుపడి అనన్య గతికళాయ్-ఉపాయాన్తరమాన్యరాయ్. (స్వనైచ్చానుసన్ధానత్తాలే)- సకల వేదసా రథ నిష్కర్షక స్వవచనబాహుళ్యత్తైయుమ్, కీర్తించున్న స్వప్రవృత్తాన్తైయుమ్, ఇవరుడైయుజ్ఞానాధిక్యమ్ ప్రామాణికమెన్తు కరున్తు.

భక్తిపారవశ్యతాలే ప్రపన్నర్ ఆహ్వాకళే.

రర. * ఇప్పడి శొల్లుకిఱుమ్ ఊర్లై ప్పైప్పల్లై.

జ్ఞానపూరితాలే అనన్యగతికళాయ్కొణ్ణు, స్వరూపాను రూపమాక భగవతిస్య స్తభరరానవర్క కళైప్పడి. పూర్వాచార్యర్ కళాకితార్ - నాథయామునయతివరాదికళే.

(భక్తిపారవశ్యతాలే ప్రపన్నర్) ఎన్ఱతు-భగవత్ప్రేమ పాష్కల్వతాలే, (౧) “కాలాఱుమ్ నెజ్జుభీయుమ్ కణ్ శుళులుమ్” ఎన్ఱుమ్ (౨) “ఇట్టకాలిట్టకై” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱుపడియే శిథిలకరణరాయరు క్కైయాలే, సాధనానుష్ఠానత్తుక్కు ఆశన్తి క్కే అనన్యగతికళాయ్కొణ్ణు అవన్బక్కలిలే భరసమర్పణమ్ పణ్ణినవర్క కళైప్పడి. భక్తిపరవశర్క్కు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణిప్పకా తెన్ను మిడమ్. (౩) “ఉన్నై కాణ్ణు వువావిల్ వీధ్దినా నెజ్జుల్ దేనుమల్లై” ఎన్ఱుమ్, (౪) “ఎన్ కొళ్ళన్” ఎన్ఱిఱిపాట్టిలు మాహ్వార్ సుస్పృహమాక వరుళిచ్చెయ్ తారితే.

రర * ఇప్పడి అజ్ఞానాదికళిలోరొన్ఱే ఇవర్కళుక్కు ప్రపదన హేతువాక చ్చొల్లుకైక్కు మూలమిన్న తెన్ఱితార్, (ఇప్పడి) ఎన్ఱతు డక్కి. అతావతు-అజ్ఞానాశక్తికళుమ్ స్వరూపయాథాత్మజ్ఞానముమ్ భగవద్భక్తియుమాకిఱ ఇవై మూన్ఱిలుమ్, నూవర్క్కు మన్వయమున్ఱా

(నాథయామునయతివరాదికళే) ఇత్యాది - నాథాదికళుక్కు భక్త్యనుష్ఠాన యోగ్యజ్ఞానాదికళున్ఱెన్ఱు సర్వసమ్మతమ్. అవతారరహస్య జ్ఞానాద్యభక్తి ప్రారబ్ధనివర్తక మెన్నతుమ్ సర్వసంమతమ్, అవర్కళే భక్త్యతిశయత్రైలో శిథిలకరణరాయ్ ప్రపత్తిపణ్ణినార్క కళైప్పలిలే ప్రమాణమిన్ఱై, ముఖ్యకల్పమానభక్త్యనుష్ఠానత్తుక్కు యోగ్యతై యిరుక్కు అనుకల్పమాన ప్రపత్త్యనుష్ఠానమనుచితమ్. ఆకైయాలే అవర్కళే జ్ఞానాధిక్యతాలే ప్రపన్నరెన్ఱే కొళ్ళవేణుమ్. “విలమ్బాక్షమతయ ప్రపన్నర్” ఎన్ఱమత మసద్గతమెన్ఱుభావమ్. భరన్యాసన్యస్తభరభర సమర్పణశబ్దకళే ఉపాయవరణాత్మక ప్రపత్తి నాచకళైన్ఱు తిరువుళ్ళమాయే మూన్ఱిడత్తిలుమ్ నూన్ఱుకబ్బడై ప్రయోగిత్తార్.

(౧) పె-తి-అ-౩౪.

(౩) తిరువాయ్-౫-౭-౨.

(౨) తిరువాయ్-౭-౨-౪.

(౪) తిరువాయ్-౫-౧-౪.

౧౧౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్ - ౧-ప్రకరణమ్.

యిరుక్కుచ్చెయ్తే, ఓరొట్టే ఇవర్ కళుక్కు ప్రపదనహేతువాకచ్చొల్లు
కిఱతుమ్ ఇనల్ శ్రీలోరొట్టే ఇవ్వధికారికళ పక్కల్ ఉత్తై త్తిరుక్కేయా లే
యెన్దై. ఇతాల్-ముప్పిట్టవర్ కళ పక్కల్ జ్ఞానభక్తి కళిరణ్ణుమ్ కుత్తెన్దు
అజ్ఞానమే విజ్ఞయిరుక్కుమ్ ; నడువిలవర్ కళ పక్కల్ అజ్ఞానమల్పు
మాయ భక్తియుమళవుపట్టు జ్ఞానమే విజ్ఞయిరుక్కుమ్ ; పిట్టవర్
కళ పక్కల్ అజ్ఞానమత్యల్పమాయ స్వరూపజ్ఞానముమ్ కుత్తెవల్ శ్రీరు
క్కుచ్చెయ్తే ప్రేమమే కరై పురణ్ణిరుక్కుమ్; ఆకై యాల్, ఎల్లామ్ ఎల్లార్
సక్కలిలుముణ్డేయాకిలుమ్, అల్పజ్ఞానవై కిడక్కచ్చెయ్తే అధికమాన
తువే యవ్వవర్ కుక్కు ప్రపదనహేతువా మెన్దైతాయ్తే.

ఇంద్రయోజనై క్కొరుకుత్తెయ్తెన్దు; “* మయర్ వఱమతి నల్పు
శ్రీ నాన్దార్ కళుక్కుమ్, అజ్ఞానమ్ శిఱితుకిడక్కిఱతుణ్డెన్దు కొళ్ళు
వరుకై యాలే. ఆనాల్ శేయ్ వతెన్దెన్నిల్; (ఉల్ శ్రీ తైప్పల్ శ్రీ) ఎన్నిఱవిళ్ళే
అనుసన్ధాన పరమాక్కి యోజిక్కుమళవిల్ ఇవ్విరోధమిల్లై; అప్పొడి
(ఇప్పడి) ఇత్యాదిక్కు - అజ్ఞానాశక్తి కళుమ్ స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞాన
ముమ్ భగవద్భక్తియుమాకిఱ పిమ్మాన్దినుడై యవు మనుసన్ధానముమ్,
మూవర్ కుమ్ తేను మొరుపడియ్తెన్దు యిరుక్కుచ్చెయ్తే, ఓరొట్టే ఇవర్
కళుక్కు ప్రపదనహేతువాకచ్చొల్లు కిఱతుమ్ ఇనల్ శ్రీలోరొట్టే ఇవ్వ
ధికారికళుక్కు ఉల్ శ్రీ మాకై యాలే ఎన్దు పారుళాకక్కడవతు; అతావతు-
అనన్యగతికళాయ్ ప్రపన్న రాకై కుక్కుడలాన అజ్ఞానాదిత్రయానుసన్ధాన
ముమ్ మూవర్ కుమ్ ముణ్డానాలుమ్, మూన్దిలుమ్ నైత్తుక్కొణ్డు ప్రచుర

స్వరూపయాథాత్మ్యదర్శనమిరున్దపోతిలుమ్ అజ్ఞానసంసార మనువర్తిక్కు
యాల్ (అజ్ఞానమల్పుమా) ఎన్దు. తీవ్రముముత్తుత్వ మిరున్దపోతిలుమ్ కరణై కిల్వ
సేపిఱవా మైయాల్ (భక్తియుమళవుపట్టు) ఎన్దు. మూన్దిట్టిలుమ్ (అనన్యగతికళా
యిక్కొణ్డు) ఎన్దు - ఆకాశస్యన్ అనుగతాధికార మెన్దు తోల్ బుక్కైక్కాక.

౪౫. ఇమ్మాన్యుమ్ మూన్యుతత్వత్వైయుమ్పహ్ శీవరుమ్.

మానతే తద్దాముక్కు అనన్యగతికళాయప్రపత్తియి లిభ్యతేక్కుహేతువాక వనుసన్నితిరుక్తైయాలే యోష్టపడి. ఇతిల్ ప్రథమాధికారి కళుక్కు అజ్ఞానానుసన్ధానమ్ స్వరసమ్; నడువిచ్చొన్నవర్కళుక్కుమ్ పామాణికరాకైయాలే అజ్ఞాన తినుడైయ సవాసననివృత్తి కూడా మైయాల్ అజ్ఞానానుసన్ధానమ్కూడుమ్; పిట్టవర్కళ * మయర్ వఅమతినలమ్ పెహ్ వర్కళాకైయాలే అజ్ఞానానుసన్ధానమ్ నైచ్యనిబధనమామి త్తనై.

౪౫. ఇవ్వజ్ఞానాదిత్రయత్తుక్కుమ్ కారణమిన్నతెన్గితార్, (ఇమ్మాన్యుమ్) ఎన్యుతుడజ్జ. (మూన్యుతత్వత్వైయుమ్పహ్ శీవరుమ్) ఎన్యుతు-సాధనానుసానతిల్ అజ్ఞానాశక్తికళుక్కుమూలమ్, కర్తనిబధనమానవచిత్సమృద్ధమాకైయాలే, అజ్ఞాన మచిత్తత్వత్వైప్పహ్ శీవరుమ్; ఇతరసాధనజ్గల్ స్వరూపవిరుద్ధమెన్యు పరిత్యజ్జిక్కుడలాన జ్ఞానపూర్తికూడి, మధ్యమపదతిల్ శొల్లుకిఱ ఆత్మస్వరూపయాథాత్మ్యవర్సనమాకైయాలే, జ్ఞానాధిక్యమాత్తతత్వత్వైప్పహ్ శీవరుమ్; బుద్ధియుమడైపుపడ వనుష్ఠిక్కుమాట్టాతపడికరణశైధిల్యతైప్పణ్ణమ్భక్తివివృద్ధిక్కుకార్గణమ్(౧) “కాతల్కడల్పురైయవిలైవితకారమర్మేని” ఎన్నుమ్ భగవద్విగ్రహవైలక్షణ్యమాకైయాలే భక్తిపారవశ్యమ్ భగవత్తత్వత్వైప్పహ్ శీవరుమెన్యుపడి.

౪౬. అధికారిత్రయత్తుక్కు మజ్ఞానాదిత్రయ త్తిలు మన్వయముణ్ణాయరుక్కు ఓరోష్టైప్రపదనహేతువాక చొల్లుకిఱతు-(ఊహ్ తైప్పహ్ ౨) ఎన్యుతేశొల్లిల్లు, ఇప్పడి ఏకాధికారిపక్కలిలే ఇమ్మాన్యుమ్మణ్ణెన్ను

ఆత్మస్వరూపత్తుక్కు యాథాత్మ్యమావతు - అదృష్టద్వారకసాధనప్రవృత్తి నర్హమాయరుక్కు.

౧౧౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧ - ప్రకరణమ్.

౪౬. (౧) 'ఎన్నాక శెయ్ కేన్' ఎన్నిఱవిడ త్తిలిమ్మాన్లుముణ్ణు.

౪౭. అజ్జొన్దెప్పన్ శీయిరుక్కుమ్.

౪౮. ముఖ్యమతువే.

మిడమ్ కాణలా మిడముణ్ణో వెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఎన్నాక) ఎన్న
తుడగ్గి, అతావతు-ఎమ్మెరుమాక తమ్ముడెయ వా ర్తికణ్ణిరణ్ణక్కాణామె
యాలే, తన్నై ప్పెఱుమిడ త్తిల్ శిలసాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణవేణు మెన్దిర
న్దానాకొణ్ణు, ఉపాయాన్తరానుష్ఠానత్తుక్కు యోగ్యతైయిల్లాతపడి
అజ్జనాననాన్ ఎక శెయ్ కేన్? జ్ఞానమ్ తన్దోమేయెన్నిల్, సీతన్దజ్ఞానత్తా
స్వరూప పారతన్త్ర్యతైయెణ్ణన్దు సాధనానుష్ఠాన మప్రాప్తమౌన్దిర
క్కిఱనాక ఎక శెయ్ కేన్? స్వరూపత్తుక్కు చ్చేరాతాకిలుమ్ ఉన్నెన్దె
అలామాకిల్ అతుతన్నైయనుస్థిక్కులాయ్ శీతే, జ్ఞానమాత్రతైత్తన్ద
యాకిల్; భక్తిరూపాపన్నజ్ఞాన తైత్తరుకై యాలేబన్దెయుమడైపుపడ వ్వా
స్థిక్కు-తుమనల్లాతపడి భక్తిపరవశనాన నాక ఎక శెయ్ కేన్ న్దు ఇమ్మాన్లు
మాత్వోర్కు వివక్షితమాకై యాలే, అవివిడ త్తిలేయిమ్మాన్లుముణ్ణెన్దె

అక్రయా లవివిడ త్తిలే కాణలామెన్దుకరుత్తు.

౪౭. ఆనా లిమ్మాన్లు మవివిడ త్తిల్ ప్రపత్తికారణమాకిఱతో
వెన్న, (అజ్జొన్దెప్పన్ శీయిరుక్కుమ్) ఎన్దితార్. అతావతు-అవివిడ త్తిల్ ప్రప
త్తియానతు మూన్దిలుమ్ వైత్తుక్కుణ్ణు ఉన్దియిరుక్కిఱ భక్తిపారవశ్యతై
యే తనక్కు హేతువాకప్పన్ శీ యిరుక్కు మెన్దపడి.

౪౮. ఇన్దహేతుత్రయ మడియాక వరుమ్ ప్రపత్తికలిల్ ముఖ్య
మే తెన్న, (ముఖ్యమతువే) ఎన్దితార్. అతావతు - భక్తిపారవశ్యమడి
యా? ప్రపత్తిపణ్ణుమిడ త్తిల్ ప్రాప్యరుచి కణ్ణభీవఱ ఉన్డాకై యాలే
అతువే ముఖ్యమెన్దపడి.

ప్రాప్యరుచి శిఖుఫలసిద్ధిహేతువాకై యాలే భక్తిపారవశ్యతై ముఖ్యమాక
చ్చొల్లుకిఱు.

(౧) లిరునాయ్-౧-౮-౩.

౪౯. (౧) "అవిద్యాతః" ఎన్నిటశ్లోక త్రిలేఖమూర్త్యుమ్ శొల్లిబ్దులు.

౪౯. ఇవ్యధికారిత్రయత్తుక్కుమ్ ప్రమాణముద్ధోనెన్న, ప్రభ
మమ్ భట్టరగుళిచ్చెయ్తతొరుల్లోక శ్లో ఉదాహరిక్కితార్, (అవిద్యా
తః) ఎన్టుడుగ్గి. "అవిద్యాతో" దేవే పరిబృథతయావా విదితయా
స్వభ క్తేర్భూమ్నావా జగతి గతి మన్యామవిదుమామ్ | గతిర్గమ్య శ్చై
సాహరితి జితన్తావ్యాయమనో రహస్యం వ్యాజహే) సఖలుభగవాన్
శౌనకమునిః. "ఇల్లోకార్థమ్" జితన్తావ్యాఖ్యానోపాధ్యత త్రిలే "ప్రపత్తి
క్కుధికారితల్ అజ్ఞరుమ్ సర్వజ్ఞరుమ్ భక్తిపరవరుమెన్టుత్రివిధమాక
భట్టరగుళిచ్చెయ్తారిత్" ఎన్టుడుగ్గి, అజ్ఞనాకితాన్-భగవల్లాభత్తుక్కు
త్తన్నక్కలిల్ జ్ఞానశక్తికలిల్లాతవన్, సర్వజ్ఞనాకితాన్-దేవకాలవస్తు
క్కళాల్ పరిచ్ఛేదిక్కువాణ్ణాత వైభవతైయుడైయవ సేశ్వర నెన్టరుక్కై
యాలే అనన్యసాధ్య నెన్టరుక్కుమవన్, భక్తిపరవశనాకితాన్-జ్ఞాన
శక్తికలుణ్డాయరుక్కుచ్చెయ్తేఅడైవుపడవనుష్టిక్కుమాట్టాతవన్; ఇనర్
కల్ మూవరుమ్ భగవద్విషయమొప్పుయ వేటుపాయముడైన్టటి యాత
వర్కళి; ఇనర్కళుక్కు ప్రాపకనుమాయ్ ప్రాప్యనుమాయరుక్కుమ్
సర్వేశ్వరన్' ఎన్టు, జితన్టై ఎన్టు పేరైయుడైత్తాన మన్తరహస్యశ్లో,
సర్వజ్ఞానానశ్రీశౌనకభగవాన్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణ పెరువణ్ణే! ఎన్టెత్"
ఎన్టాచ్చాన్బిచ్చై యరుళిచ్చెయ్తార్. (జ్ఞానాధిక్యతాలే ప్రపన్నర్)
ఎన్నిటవిడత్తిల్ స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానమ్ ప్రపదన హేతువాకచ్చా
ల్లిబ్దులు, ఇన్ద్రశ్లోకత్తిల్ భగవదనన్యసాధ్యత్వజ్ఞానమ్ ప్రపదన హేతు
వాకచ్చాల్లిబ్దులు, ఆకైయాలిరణ్ణుమ్ జ్ఞానాధికర్కు అనన్యగతిత్వ
పూర్వకమాన ప్రపదనత్తుక్కు హేతువామెన్టు కొళ్ళవేణుమ్. కీఱుమి
తుతానే అర్థమానాలోవెన్నిల్, ఒణ్ణాతు, (ఇమ్మాన్యుమ్ మూన్తుతత్వ

(ఒణ్ణాతు) ఇత్యాదిక్కు-మూలత్తిల్ "మూన్తుతత్వతైయుమ్" ఎన్టహేతు తత్వ
క్రమమ్ శొల్లివిలైయాకైయాల్ వేటిడడ్డిల్ శొల్లియరుక్కిట క్రమశ్చైక్కిణ్ణ ఇన్ద్ర

శ్లో. (౧) - ఇదంశరణమజ్ఞానమ్.

తైయిమ్ పట్ శివరుమ్) ఎన్టత్తోను శేరామైయాల.

శ్లో. అనన్తరమ్ ఇవ్వర్థ విషయమాక, అఖిలజగత్కాతావాయ్ అన్తతమైయాన పిరాట్టి, లక్ష్మీతన్త్రై లరుళిచ్చెయ్ తవన తై ఉపాదా సమ్ పట్టుశీతార్, (ఇదంశరణమజ్ఞానమ్) ఎన్ట. “ఇదంశరణమజ్ఞానా మిదమేవ విజ్ఞానతామ్ | ఇదంతీర్న తాంపార మిదమానన్తమిచ్చతామ్” ఇన్టతోక త్తిల్ “ఇదమ్” ఎన్ట పరామర్శిక్కిఱతు కీడ్ చొన్న శరణా గతియై. (౨) “అపాదోపాయ నిర్దుక్తా మధ్యమాంస్థితిమాస్థితా | శరణా గతిరగ్యోపాసంసారాద్గతతారిణీ” ఎన్టతేకీడ్ చొన్లినన్టతు. (ప్రతియమ్) ఎన్ట (స్త్రి) లిద్దనిద్దేశమన్టిక్కి “ఇదమ్” ఎన్టనవుంసక్కి లిద్దని త్తయమ్ శరణజువివత్తైయాలే. ఇతిల్ అజ్ఞసర్వజ్ఞకత్తై స్వప్రమాక చొన్లుకైయాలే మేల్ భక్తి పరవశరై చొన్లుకీఱ త్తై కొళ్ళ వేణుమ్. “ఇదంతీర్న తాంపారమ్” ఎన్టతు శడక్కి నవనిష్టనిష్టత్తి పిఱక్క వేణు మెన్టుమ్ త్తై యుడైయార్ క్కెన్ట పడి; “అనన్తమిచ్చతామ్” ఎన్టతు.

సమన్తయమ్ కైయ్యవేణుమ్; ఈశ్వరతత్త్వతై ఎల్లావిడగ్గలియమ్ కడైశియిలేయే పరి గణనమ్ కైయ్ తిరుక్కిఱతు, ఇరజ్ఞావతాక ఎజ్ఞ మెడుక్కువై; ఆకైయాలే పచ్చకోశ శ్రుతియిల్ చిత్తత్త్వతై నడువితే ఎదు త్తిరుక్కైయాలే అత్తైపున్ శివరుకిఱ స్వరూప యాథాత్మ్యజ్ఞానమే, “జ్ఞానాధిక్యతాలే ప్రపన్నర్” ఎన్టవిడత్తిల్ వివక్షితమాక వేణు మెన్టు భావమ్.

అపాదోపాయనిర్దుక్తా - అనర్థకరమాన పాపజ్ఞలిల్ ప్రవృత్తియాలమ్, ఉపా యాన్తరగ్గలియాలమ్ విడప్పట్టతాయ్, మధ్యమాంస్థితిమాస్థితా - అనర్థకరము మన్విక్కి ఉపాయాన్తరగ్గళుక్కజ్ఞమాయ్ స్వయముపాయముమన్విక్కి యిరుక్కైయాలే నడవు పట్టుక్కిఱ నిత్యైమిత్తికన్తజ్ఞతై యుడైతాయ్, అగ్ర్యా - సర్వాధికారముమాయ్ ఆవిలమ్మ్యఫలప్రదముమాయ్ స్వరూపానురూపముమాయరుక్కైయాలే త్తాభ్యుపాయ రుక్కిఱ, ఇన్టప్రపత్తి సంపారసాగరతై క్కడత్తిజ్ఞెమ్మ మెన్టర్.

(౧) లక్ష్మీతన్త్రై - ౧౭-౧౦౦, (౨) లక్ష్మీతన్త్రై - ౧౭-౯౯. శివజ్ఞానమ్ క్వాచిక్కిమ్.

౧౧. భక్తితన్ని లేయవస్థాభేదమ్పిఱస్తవాతే ఇతుతా

స్వరూపప్రాప్త పరిపూర్ణ భగవదనుభవతైప్పైర్నిల్లతు భక్తికమాట్రాతాన్ క్కెన్ద్రపడి. ఇవైయిరణుమ్భక్తియినుడైయ భూమావాలే వరుమనైయితే; భక్తిపారవశ్యమ్ ఉపాయాన్తరానుష్ఠానత్తిల్ అశక్తి క్కుముఱుప్పాయ్, అనిష్టనిష్టత్తియిలు మిష్టప్రాప్తియిలు ముగ్ధానవిళ మ్బాక్షమతైక్కు ముడలాయితేయరుప్పతు; అతిల్ విళమ్బాక్షమతై క్కుడలానవాకారతై ఇన్ద్రోకత్తిల్ శోల్లుకిఱతు. ఆనాల్ కీడ్ అశక్తి క్కుడలాకవన్దో శోల్లిపోన్దతు, అతుక్కితు ప్రమాణమామోనెన్నిల్, అధికారిత్తైవిధ్యమ్దర్శిప్పిక్కిఱవళవే ఇవ్విడత్తి లపేక్షితమాన్దైయాలే ఇతుప్రమాణమాకవ్నొల్ల తట్టిలై; “అవిద్యాతః” ఎన్దిశ్లోకత్తిల్ జ్ఞానా ధిక్కత్తుక్కుడలాకవ్నొన్దతుమ్ కీడ్చొల్లివన్దతుమ్ భిన్నమాయరుక్కు చ్చెయ్తే, అధికారిత్తైవిధ్యత్తుక్కుప్రమాణమాకవ తైచ్చొన్నాఱ్పోలే.

౧౧. ఆక, ప్రపత్త్యధికారిత్తైవిధ్యత్తుక్కు ప్రమాణమ్కాట్టి నారాయ్నిన్దార్కీడ్; ఇన్ద్రోవిధప్రపత్తియిలుమ్భక్తిపారవశ్యప్రపత్తియే ముఖ్యమెన్దితే కీడ్చొల్లిల్లు, ఏవమ్బూత ప్రపత్తినిష్ఠరానవర్కళ తన్నిష్టైకులైన్దు భగవల్లాభార్థమాక స్వయత్నత్తిశేమూఱువతు, అవక వరక్కొళ్ళ అవనై యుపేక్షిప్పతాకిఱ వినడ్రుక్కు నిదానమేతెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (భక్తితన్నిలే) ఎన్దుతుడజ్జి. (భక్తితన్నిలే యవస్థా భేదమ్పిఱక్కైయావతు)-కరణశైధిల్యతాలే స్వయత్నక్షమరన్ద్రిక్కే, అవనేయుపాయమాకవధ్యవసిత్తు, అవకవరపు పార్ త్తిరుక్కుమవన్దైయళ వన్దిక్కే, కణ్ణాళ్ళుల్లైయిట్టు ఏతేను మొరుపడియాలే యాకిలుమ్ అవ నైయిప్పోతే పెఱవేణుమెన్ను మతిమాతత్వరావన్దైవ్దైకై. (ఇతు)

భక్తియినుడైయ భూమావాలే-భక్తివైపుల్యతాలే. (అశక్తిక్కుడలాక) భక్తి పారవశ్యతాల్ అదైవుపడ ఉపాయాన్తరజ్జలై అనుష్ఠికమాట్టాతపడియాన అశక్తి క్కుడలాకవన్దో భక్తియైచ్చొల్లి పోన్దతెన్దపడి.

కణ్ణాళ్ళుల్లైయిట్టు - అతివ్యామోహమ్ పిఱన్దు.

౧౧౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧ - ప్రకరణమ్.

కులై యక్కుడివతాయుకుక్కుమ్.

౫౨. తన్నై ప్పేణవుమ్ పణ్ణుమ్, తరిక్కువుమ్ పణ్ణుమ్.

ఎన్ఱు-ప్రపత్తియైచ్చొన్లుకిఱతు. తాదృశావస్థాపిఱ్ఱాల్ ప్రపత్తి కులై కై యావతు-(౧) “ఎన్నాళ్ శెయ్ కేళ్ ” ఎన్ఱు స్వప్రవృత్తియిలన్వయమల్లు భగవతిస్య స్తభరరా యిరుక్కుమిరుప్పక్కులైకై.

౫౨. ఇప్పడి ప్రపత్తినిస్సై కులై యుమ్బుడిపిఱన్దభక్తి యుమ్ అవస్థా భేదమ్ విశ్లేక్కుమన్దై యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (తన్నై) ఎన్ఱుతుడన్దై. (తన్నై ప్పేణవుమ్ పణ్ణుమ్ కై యావతు)-(౨) “ కాఱై పూణుమ్ ” ఇత్యాదిన్లు అప్పడియే అవకాశవరవుక్కుడలాక తన్నై యలఱ్ఱుక్కుమ్బుడి పణ్ణుమ్ కై అతావతు - భగవల్లాభార్థమాక స్వయత్నత్తిలే మూట్టుమెన్ద పడి, ఇన్ద్రుత మడలెమ్మకై ముతలానపల్దీలే మూట్టుమతుక్కు ముపలక్షణమ్ (తరిక్కు-పణ్ణుమ్ కై యావతు) - అన్దై ప్పేణుమనన్దై యొట్టియ తరిక్కుమాల్ ప్పట్టు మెయాలే, అనకావరవుక్కుడలాక స్వయత్నత్తిలే మూట్టుమ్బుడిపణ్ణివన్దై. తానై, అనకావరక్కొళ్ళు విశమ్బురోషతాలే (౩) “పోకునమ్బి” (౪) “కళిక్కు మేతల్ నమ్బి” ఎన్ఱు అవనై యుపేక్షిత్తు తల్లి ధరిత్తిరుక్కుమ్బుడిపణ్ణుమ్ కై. ఆక ఇన్దై యిరణ్ణాలుమ్ (౧) “ఎన్నాళ్ శెయ్ కేళ్ ” ఎన్ఱుమ్ (౫) “తరియేనిని” ఎన్ఱుమిరుక్కుమిరుప్పక్కుమ్ ప్రతిరోటియైచ్చొన్లుక్కుమ్మెన్ద పడి, ఆన్దై యాల్ ప్రపత్తినిస్సై కులైన్ద స్వప్రవృత్త్యాదికళిల్ ఇట్టికైక్కుడి భక్తియినుడై య వనస్థాభేదమెన్ఱు కరున్దు.

౫౩. (తన్నై ప్పేణవుమ్ పణ్ణుమ్ తరిక్కువుమ్ పణ్ణుమ్) ఎన్ఱు ఎమ్మై రుమాన్ వరున్దైక్కుడలాక కృషిపణ్ణుమ్ కై యుమ్, అనకావరక్కొళ్ళు అవ

ఆన్దైయాల - “ఆత్మ్యన్దభక్తియుక్తస్య న శాస్త్రంజైవచక్రమః ” ఎన్దిఱపడి యే విశ్వాసమాన్ద్యా ద్వాశ్రయ దోషతాలన్దిక్కి నిర్దైతుక సిద్ధోపాయ సిద్ధికాష్టపన్న, భక్తియాల వన్ద తాన్దై, “ ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయాహీయతేనయా ” ఎన్దతు - మన్దమధ్యమాధికారి విషయమెన్ఱుకరున్దు.

(౧) తిరువాయ్-౧-౨-౩, (౨) కెరియార్ తిరు-౩-౨-౨, (౩) తిరువాయ్-౬-౨-౨,

(౪) తిరువాయ్-౬-౨-౬, (౫) తిరువాయ్-౫-౨-౨.

౫౩. ఇంద్రస్వభావవిశేషజ్ఞో, కల్యాణగుణజ్ఞళిలుమ్,

తిరుచ్చరజ్ఞళిలుమ్, తిరునామజ్ఞళిలుమ్,

నై యుపేక్షీ కై యుమాకిట పరస్పరవిరుద్ధస్వభావజ్ఞలై విత్తై క్కుమ్బు
 శ్చియైయితే శొల్లైత్తులు; ఇప్పడి భక్తియానతు స్వావస్థావిశేషజ్ఞళాలే
 చేతనర్ క్కు-విత్తై క్కుమ్ పరస్పరవిరుద్ధస్వభావజ్ఞో తద్విషయమాత్ర త్తి
 లన్బి క్కే, తత్సమ్బంధివస్తుక్కుళ్ విషయమాకవుమ్ కాణలామెన్దితార్
 మేల్, (ఇంద్ర) ఎన్బుతుడక్కి. (ఇంద్రస్వభావవిశేషజ్ఞో) ఎన్బు-కీట్ చొన్ననై
 తన్నై యే శొల్లుకిటతన్బు, ఇప్పడిప్పట్ట స్వభావవిశేషజ్ఞళెన్బు పడి. అన్బై
 యూవన-అనుభావ్య విషయ మొరుపడిప్పట్టరానిట్టు చ్చెయ్ తే అత్తైయ
 నుభవిక్కిట వివర్కళుక్కు ధారకమాయ్ త్తోత్తుకై యుమ్ బాధక
 మాయ్ త్తోత్తుకై యుమ్. (కల్యాణగుణజ్ఞళిలుమ్) ఇత్తాది, (౧)
 “శోవిన్దకకుణమ్బాడి - అవికాత్తిరుప్పేనే” ఎన్బుధారకమాకవుమ్, (౨)
 “వల్ వినై యేనై యిర్ కిన్బుకుణజ్ఞళై యుడై యాయ్” ఎన్బు బాధకమాక
 వుమ్ శొల్లుకైయాలే కల్యాణగుణవిషయమాకవుమ్; (౩) “శరణ్ణళాణ్ణ
 తణ్ణామరై క్కణ్ణనుక్కున్బి యెక్ మనమ్ తాన్దొన్దనిల్లాతే” ఎన్బుధారకమా
 కవుమ్, (౪) “శరణ్ణళేకొడితాయడుక్కిన్బు” ఎన్బు బాధకమాకవుమ్
 శొల్లుకైయాలే తిరుచ్చరవిషయమాకవుమ్; (౫) “తిరుమాలై ప్పాడ
 క్కేట్టు- మడక్కిళియైక్కూప్పి వణ్ణినాళే” ఎన్బు ధారకమాకవుమ్,
 (౬) “కణ్ణ్ణామ మేరుకుళిక్కిన్బిర్” ఎన్బు బాధకమాకవుమ్ శొల్లు
 కైయాలే తిరునామ విషయమాకవుమ్; (౭) “ఎజ్జళుక్కే యొరునాళో
 వన్బుతడక్కుళినిన్బి శై పోతరాతే” ఎన్బుధారకమాకవుమ్, (౮) “అవ
 న్బుడై త్తిజుళులీరుమాలా” ఎన్బుబాధకమాకవుమ్ శొల్లుకైయాలే తిరు

(౧) నాయచ్చియార్ తిరు-౮-౩. (౨) తిరువాయ్ ౮-౧-౮.

(౩) తిరుమొట్టి-౩-౩-౪. (౬) తిరువాయ్-౯-౮-౮.

(౪) తిరుమొట్టి-౧౦-౨-౯. (౭) తిరుమొట్టి-౬-౯.

(౫) తిరునామ-౧౪ (౮) తిరువాయ్-౯-౯-౫.

తిరుక్కుళిలో శైయిలుమ్ కాణలామ్.

క్కుళిలో శై విషయమాకవుమ్ కాణలామెన్టపడి. ఎన్టు మొక్కుభోగ్య జ్జళాయిరున్దుళ్ళ కల్యాణగుణాదికల్ ధారకమాయ్తోన్ బువతు బాధక మాయ్తోన్ బువతాకిఱు, అనుభోక్తాక్కళానవివర్ కళుడైయ ప్రేమ స్వభావవిశేషజ్జళాలేయితే, అల్లతు గుణాదికళిక్ స్వరూపభేదతాలచ్చే; ఆకైయాల్ భక్త్యవస్థాభేదజనితజ్జళాన స్వభావవిశేషజ్జల్, ఇన్వోవన్తు క్కుళి విషయమాకవుమ్ కాణలామెన్డిఱు. గుణాదికళై ధారకజ్జళాక వుమ్ బాధకజ్జళాకవుమ్ పేశుకిఱివిడత్తిల్, ఇరణ్ణ మొరువర్ పేచ్చన్దిక్కి యిరున్దతేయాకిలుమ్, ఆర్వోర్ కళెల్లారు మేకప్రకృతికళాకైయాన్ ఎల్లారుడైయభక్తియుమ్ భగవత్సాదలభైయాన పరభక్తియై యాయిమ్, అన్దభక్తిస్వభావవిశేషజ్జల్ కాట్టుకిఱిమాత్రమే ఇన్విమ్, తిలపేషితమాకైయాలే విరోధమిల్లె. (౧) “శరణ్ణళేకొడితాయ్ క్కిన్ట” ఎన్డిఱి వితు పరాజితరానవర్ పాశురమన్టో, అత్తై (౨) “శరణ్ణళాణ్ణ” ఎన్దెక్కుప్రతికోటియాకచ్చొల్లలామోవెన్నిల్, “రామవిజయమ్ తమక్కిన్టమాకైయాలే, అన్దవిజయత్తుక్కిలక్కాయ్తోన్ శిరాక్షసర్ దశైపిఱు, పిరాటిమార్ దశైపిఱు పేశుమాపోలే, తామానతనై తోన్ దాతే, తోన్ శిరాక్షసర్ పాశురతాలే విజయన్దేప్పేళి అనుభవిక్కి తూర్, ఎన్దితే అత్తిరు మొళిక్కు న్యాఖ్యానమ్ ప్ణయరుళుకిఱివాచార్యర్ కళరుళిచ్చెయ్వతు; ఆకైయాల్ తమ్ముడైయ ప్రేమస్వభావతాలే తదవ స్థాపన్నరానవిన్బు, తిరుచ్చరజ్జల్ బాధకమాయ్ బితుమ్ తమక్కే యాయ్తోన్ బిత్తి పేశుకైయాలే, అప్పడికొల్లక్కుఱైయిల్లె.

పూర్వమ్, కల్యాణగుణజ్జళిలుమ్” ఎన్బుతేవిషయసప్తమియాక వ్యాఖ్యానమ్ ప్ణి, విషయసప్తవిధజ్జళితే (౧) “అప్రాప్తవిషయజ్జళితే” (౨) “అచార్యవిషయత్తిల్” ఎన్టు విషయపదసమభివ్యాహరమ్ కాణ్ణుపొల్ ఇన్బుకాణామైయాయిమ్, సవిషయక

- (౧) తిరు మొళి-౧౦-౨-౯. (౩) ౮-౯.
(౨) తిరు మొళి-౨-౩-౪. (౪) ౩౫౦.

అథవా, (తన్నై ప్పేణవుమ్ పణ్ణమ్ తరిక్కవుమ్ పణ్ణమ్) ఎన్ఱువిన్దై
యిరణ్డాలుమ్, అవన్ఱానే వరుమళవుమ్ ధరియామల్ వరువుక్కుడలాక
యత్తిక్క-ప్పణ్ణవతు, వరక్కొళ్ళ ప్రణయరోషత్తాలే తత్తిధరిత్తిరుక్క-
ప్పణ్ణవతామ్బడియైయిణ్ణే శొల్లిన్దు; ఇప్పడి విరుద్ధస్వభావజ్జైయొన్ఱు
తానేవితైక్కు-మెన్నునుతు వేళుశిల విషయజ్జిలుమ్ కాణలామోవెన్న,
అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇన్ఱ) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతానతు-ఇప్పడిప్పట్ట స్వభావ
విశేషజ్జల్ (౧) “ఐవిన్దక్ కుణమ్బడి” ఎన్ఱుతుడగ్గి కీర్తించున్నప
డియే ఒరుదన్దైయిలే ధారకమాకప్పేళువతు, ఒరుదన్దైయిలే బాధక
మాకప్పేళువతామ్బడి, అవర్కళుక్కు ధరిప్పమ్ బాన్దైయమాకిట
విరుద్ధస్వభావజ్జల్ విత్తిక్కిట కల్యాణగుణాదికళిలేయుమ్ కాణలామొన్దై
అక-(౨)(ప్రపత్తిక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి ఇవ్వళవాకప్రపత్తివైభవన్దై
యమ్, తద్విషయవైభవన్దైయమ్, తదధికారిన్ద్రైవిధ్యన్దైయమ్,
త్రివిధప్రపత్తియిలుమ్ భక్తిపారనశ్య హేతుకప్రపత్తియినుడై యముఖ్య
న్దైయైయమ్, అతు తనక్కుస్వహేతుభూతభక్త్యవస్థాభేదత్తాల్ వరుమ్
కులైత్తలైయమ్, అన్దభక్త్యవస్థాభేదమ్ శెయ్విక్కు మంశ్శజ్జైయమ్
మరుళిచ్చెయ్ తార్.

౧౩. ఇప్పిపత్తితనక్కు (౩) “ధర్మపుత్రాదికళుమ్” ఎన్ఱుతు
డగ్గి కీర్తుక్తమాన వధికారికళోపక్కులిలే సాధనతయా అనుష్ఠానమ్
కాన్దైయాలుమ్, కర్తజ్ఞానభక్తి ప్రపత్తికల్ ఎన్ఱు ఉపాయజ్జళోజే సహ
పతితమాయ్ పోర్వకైయాలుమ్, (౪) “యద్యేనకామకామేననసాధ్యం

వస్తువాచక పదసమభివ్యాహరమిల్లా మైయాలుమ్, అప్పత్తైవిట్టు అధికరణసప్తమియా
కవ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తరుకుకితార్ (అథవా) ఇత్యాది.

(యద్యేన) ఇత్యాదిక్కు - ఐశ్వర్యాస్థియినాల్ ఎన్దవశ్యర్యమ్ సాధనాన్తరగ్గి
నాలదైయప్పడుకిటల్దైయో, ముముత్తువినాల్ పునరావృత్తియిల్లాత ఎన్ద పరమస్థాన

౧౨౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

గీ. ఇతుతన్నెన్నార్తాల్ పితావుక్కుప్పత్తర్
 న్ముత్తువాణ్ణుమాపోలే యరుప్పత్తిన్తు.

సాధనా న్తురై : ముముక్షుణాయత్సాభ్యేన యోగేననచభక్తితః । ప్రా
 ప్యతే పరమస్థామ యతోనావర్తతేపునః । తేనతేనాప్యతే తత్తన్నాన్య
 సేనైవ మహామునే । పరమాత్మాచతేనైవ సాధ్యతే పురుషోత్తమః”
 ఎన్దుమ్, (౧)“ఇదంశరణమజ్ఞానామ్” ఎన్దుమ్ ఇప్పడియే శాస్త్రజ్ఞుడై
 సాధనమాక చొట్టుకెయాలమ్, ఉపాయత్వ ప్రతిపత్తి యోగ్యతై
 యుక్తాకైయాలే, అత్తై వ్యావర్తిక్కైక్కాక అతుక్కుడలాన వ్వులః
 న్నొత్తైయు మరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్ ; అతిల్, ప్రథమత్తిలే ఇష్టక్కు
 పత్తియై యుపాయమాకక్కొణ్ణాల్ నరుమవద్యతై దర్శిప్పిక్కి-వక్కిడర్
 (ఇతుతన్నె) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇతుతన్నెన్నార్తాల్) ఎన్దుతు-ఇచ్చేత్తుమ్!
 నీశ్వరవిషయత్తిల్ వ్వు మిప్పప్రతిత్తన్నె యుపాయమెన్నన్నార్తాల్
 ఎన్దువడి. ఈశ్వరన్ తన్నె రక్షిక్కైక్కు-హేతువాక, ఇచ్చేతనన్
 వ్వుమ్ ప్రపత్తిత్తన్నె నిరూపితాల్, ఎన్దుజ్జనే అనధ్యాహరణ యోజి
 క్కు-పుమామ్. అప్పోతు మర్థమొక్కు-మితే. (పితావుక్కు-ప్పత్తన్ముత్తు
 వాణ్ణుమాపోలే యరుప్పత్తిన్తు) ఎన్దుతు-ఉత్పాదకనాకైయాలే హితై
 సీయాయ్, తానఱియాత దశైయిలుమ్ తన్నె రక్షిత్తుక్కొణ్ణుపోరుమ్
 తమప్పనుక్కు, పుత్రనానవక, తానఱిన్దశైయిలే “ఎన్నెనీరక్షీక్కు-
 నేణమ్” ఎన్దు ఎన్దుత్తువాణ్ణినాల్ ఇరణ్ణుతలైక్కు-ముణ్ణాన ఉఱివుక్కు-
 క్కొత్తైయామాపోలే, సత్తాకారణభూతనాయ్ నర్వదశైయిలుమ్ గతు
 కనాయ్కొణ్ణుపోరుకొణ్ణి అకారవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనుక్కు-మ్

మానకైకల్యప్ కర్తవ్యనభిక్షియోగస్థినిలదైయప్పడాతో, అన్దన్ అధికారియ
 నాల్ అన్దఅన్దపురుషార్థమ్ ప్రసత్తియినాలేయే అదైయప్పడుమ్ ఎన్దర్థమ్.
 ఉఱివుక్కు-క్కొత్తైయావతు- రసావహమన్వక్కియైత్తై.

౫౫. ఇతుతనక్కు స్వరూపమేతన్నైప్పాతాత్తోళై.

౫౬. అజ్గమేతన్నైయొట్టిన్దనన్దైప్పాతాత్తోళై.

మకారనాచ్యనాన వివనుక్కుముజ్జాన సమృద్ధిత్తుక్కనన్దనరమెన్దపడి. (ఎట్టుత్తువాఙ్మకై యావతు) - రక్షకన్ చేరై త్తకమాన్ పితే మొట్టుని కొళ్ళుకై.

౫౫. అనాత్ ఇతుతనక్కు స్వరూపమేతన్న, అరులిచ్చెయ్ కిఠార్, (ఇతుతనక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇతుతనక్కు స్వరూపమ్) ఎన్దుతు - ప్రపత్తితనక్కసాధారణాకారమెన్దపడి. (తన్నైప్పాతాత్తోళై యావతు) - ఉపాయవరణాత్తకమాన తన్నై ఉపాయమెన్న సహాయులపడియరు క్కై; అతావతు- అపాతప్రతీతియిల్లొచ్చియ ఉళ్ళపడి నిరూపిత్తాల్ స్వస్తిన్నుపాయత్వ ప్రతిపత్తిక్కు యోగ్యమాక మాట్టాతపడియరుక్కై యెన్దపడి. అన్బిక్కే, (తన్నైప్పాతాత్తోళై) ఎన్దివిడత్తిల్, ఉపాయత్వేన ప్రతితమానతన్నై ప్పాతాత్తోళై, ఎన్దు అనధ్యాహారేణ యోజిక్కువుమామ్; ఇప్పడిశొన్నాలుమ్ స్వస్తిన్నుపాయత్వ ప్రతిపత్తిసహత్వమే పారుళామితే.

౫౬. చరమన్లొకత్తిల్ ఇత్తైసాజ్గమాకవిధిక్కైయాల్ (౧) “యద్యత్సాజ్గమ్, తత్తత్సాధనమ్” ఎన్దిట న్యాయమితుక్కుమ్ వారాతో వెన్న, అజ్గస్వరూప తైదర్శిప్పిక్క-వే అన్దన్యాయమిజ్గువారా తెన్దుపార్త్తు అతుతన్నైయరుళిచ్చెయ్ కిఠార్, (అజ్గమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. (తన్నైయొట్టిన్దనన్దైప్పాతాత్తోళై యావతు) - స్వీకారరూపమానతన్నైయొట్టిన్ద చేతనప్రస్మత్తికళిల్ ఒన్దైయుమ్ సహాయులపడియరుక్కై. సాధనరూప సకల ప్రవృత్తికళినుడైయవుమ్ సవాసనత్యాగమితే యితుక్కజ్గమ్. “యద్యత్సాజ్గమ్” ఎన్దివిడత్తిల్, ప్రవృత్తిరూపాజ్గ సహితమాన

అవద్యకరమ్ - సమృద్ధాభావావభాస రూపమానవోష్యుక్కు హేళువామ్. రక్షకన్ చేరై-అసంబద్ధి యానరక్షకన్ చేరై. తన్మూర్విలే - తదసంబద్ధియాన తన్మూర్విలే.

౧౨౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౫౭. ఉపాయమ్ తన్నైప్పొలుక్కుమ్.

వల్లెయితే సాధనమాకచ్చొల్లుకిఱతు; అప్పడియన్తిక్కే ఇతినుడైయ వజ్రమ్ నివృత్తిరూపమాకై యాలే, ఇతుతానే ఇతినుడైయ వనుపాయ త్వసూచకమెఱుకరుత్తు.

౫౭. ఇతినుడైయవనుపాయత్వత్తై దృఢీకరిక్కైక్కాక సిద్ధ సాధ్యోపాయజగత్సాధికతైచ్చొల్లి, అవైయిరణ్డయుమ్ వల్లె ఇతుక్కుణ్డాన వ్యాసృత్తియై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (ఉపాయమ్) ఎఱ్ఱతుడగ్గి, (పాతాతు) ఎన్నుమళవాక, (ఉపాయమ్ తన్నైప్పొలుక్కుమ్) ఎఱ్ఱతు - సిద్ధో పాయమాన సర్వేశ్వర ఇష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహారజగత్సాధకుమ్ స్వయమేవ నిర్వాహకనాకై యాలే, తన్నైఉపాయమెఱ్ఱార్ అతుక్కు- త్తరుక్కుయా యిరుక్కుమెఱ్ఱవడి. (౧) “ఉపాయోపేయత్యేతదిహతవ తత్త్వం నతునుశా” ఎఱ్ఱ ఉపేయత్వత్తోపాతి వస్తువుక్కుస్వరూపమా యితే ఉపాయత్వమిరుప్పతు. (౨) “యేచవేదవిదోవిప్రా యేచాధ్యా త్తవిదోజనాః తేవన్ ద్రిమహత్తాసంకృష్టంధర్మంసనాతనమ్” (౩) శరణ్యం శరణ్యత్వా నూహు ర్దివ్యామహర్షయః అమృతంసాధనంసాధ్యం సమృద్ధ్యైవమనీషిణః” ఎన్నక్కడవతితే. (తన్నైప్పొలుక్కుమ్) ఎగ్గిఱ విన్వళవే శొల్లివిడుకై యాలే, తన్నైయొట్టిన్దవల్లై ప్పొతామై అర్థా త్సిన్దో, ఇన్దసిద్ధోపాయమ్ సహాయాత్తర సంసర్గాసహమాయితే యిరుప్పతు, ఇచ్చపాయవిశేషమ్ స్వవ్యతిరిక్తమా యిరుప్పల్తోన్తై సహి యామైయాలితే “ (౪) *కనుకూల్యసంకల్పాదికళుక్కు ఉపాయాగ్గ త్వమన్తిక్కే, అవఘాతస్వేదమ్బాలే సమ్భావిత స్వభావత్వముణ్డాకిఱ తు” ఎఱ్ఱ ఇన్ద్రత్తై పురస్థపడియిలే ఇవర్తామేయరుళిచ్చయ్తారితే.

(౧) శ్రీకృష్ణ-స్త - ౨ - ౮౭.

(౨) భార - ఆర - ౮౫.

(౩)

(౪)

౫౮. ఉపాయాన్తరమిరణ్డయుమ్ పాఠుక్కుమ్.

౫౯. ఇతు ఇరణ్డయుమ్ పాఠాతు.

౫౮. (ఉపాయాన్తరమిరణ్డయుమ్ పాఠుక్కుమ్) ఎన్తతు-సిద్ధోపాయేతరమాన సాధ్యోపాయమ్, స్వపారతస్త్రిజ్ఞానరహితరాయ స్వయత్పరరాయుర్ప్పర్క్కు మోక్షసాధనతయా శాస్త్రవిహిత మాకైయాతే, స్వస్తిన్నపాయత్వప్రతిపత్తిసహమమాయ్, స్వత్వ త్యాదికళిల్ ప్రవృత్తిరూపాజ్ఞసాపేక్షమాకైయాతే స్వవ్యతిరిక్తజ్ఞై యమ్ సహిక్కుమతా యరుక్కుమెన్తపడి, (౧) “భక్తాలభ్యస్తవ నన్యయా” (౨) “ఉభయపరికర్తృత్వాన్తస్యై కాన్తికాత్యన్తిభక్తి యోగైకలభ్యః” (౩) జన్తాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః సరాణాంక్షీణపాపానాంకృష్టేభక్తిః ప్రజాయతే” ఎన్తక్కుడవతీతే.

౫౯. (ఇతిరణ్డయుమ్ పాఠాతు) ఎన్తతు-సిద్ధోపాయవరణరూప మాయ్ నివృత్తిసాధ్యమాయ్ అధికారివిశేషణమాయ్ స్వరూపానతిరే కియా యరుక్కిఱ విన్దప్రపత్తి, ఉభయానహమా యరుక్కుమెన్త పడి. అకైయాత్ సిద్ధసాధ్యోపాయవ్యావృత్తవేషైయా యరుక్కిఱ విన్ద ప్రపత్తిక్కు ఉపాయత్వమ్ అసమ్భావితమెన్తతాయితే.

౫౯. అన్తిక్కే, (ఇతుతనక్కుస్వరూపమ్) ఇత్యాదిక్కు, అనాల్ సాజ్ఞమాక శాస్త్రవిహితమాన విన్దప్రపత్తిక్కు స్వరూపమెత్తు, ఇతు క్కుచ్చొల్లుకిఱనగ్గనానేతెన్న, అవై ఇరణ్డయుమ్ కైవేయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఇతుతనక్కు) ఇత్యాదివాక్యవ్యయతాతే. = ౫౭. అనాల్ తన్నె ప్పొలుప్పతేతెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఉపాయమ్) ఇత్యాది. = ౫౮.

౬౦. ఫలత్తుక్కు-ఆ త్తజ్ఞానము మప్రతిపేధముమే వేణువతు.

తన్నైయుమ్ తన్నైయొచ్చివన్ద్రైయుమ్ పొలుక్కు-మతేతెన్న వరుళి
చ్చెయ్కితార్, (ఉపాయాంతరమ్) ఇత్యాది. = ౫౯. ఇంద్రసిద్ధసాధ్యోపాయ
జ్జిరణ్ణిలు మిప్పివత్తిక్కు-ణ్ణాన వ్యావృత్తియై దర్శిప్పియానిన్దుకొణ్ణ
ఉత్తారత్తై నిగమిక్కి-తార్, (ఇతిరణ్ణైయుమ్) ఇత్యాది; ఎన్దిజ్జనే సజ్జతి
యాకవుమామ్.

౫౯.-అథవా, ఇతిననుపాయత్వ తైసాధికై-కాక ఇతినుజ్జయ
స్వరూపాజ్జజ్జిరణ్ణైయుమ్ తామే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతనకు-)
ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే, = ౫౭.- ఇతిననుపాయత్వ తైస్సుటమాక్కు-కై
కాక సిద్ధసాధ్యోపాయజ్జన్ పడికల్లై దర్శిప్పిప్పొమెన్దు తిరువుళ్ళమ్
పన్ద్రే, ప్రథమమ్ సిద్ధోపాయత్తైన్ పడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్,
(ఉపాయమ్) ఇత్యాదియాల్; ౫౮.--నంతరమ్ సాధ్యోపాయత్తైన్
పడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్. (ఉపాయాంతరమ్) ఇత్యాదియాల్. =
౫౯. ఇన్దైయిరణ్ణిలుమ్ ప్రపత్తిక్కు-ణ్ణాన వ్యావృత్తియై దర్శిప్పిక్కి-తార్,
(ఇతిరణ్ణైయుమ్) ఇత్యాదియాల్. ఎన్దిజ్జనే సజ్జతియాకవుమామ్; ఇన్ద్ర
భయ సజ్జతిక్కుమ్ వాక్యజ్జభుక్కర్థమ్ పూర్వవత్.

౬౦. ఇప్పడి ఇప్పివత్తి ఉపాయమల్లనాన్ విట్టాల్, ఫల
సిద్ధికి-వన్దుక్కు-లిలుమ్ శిలవేణ్ణావోవెన్న ఆరుళిచ్చెయ్కితార్. (ఫలత్తు
క్కు) ఎన్దుతుజ్జి. (ఫలత్తుక్కు) ఎన్దుతు - ఫలసిద్ధిక్కు-పడి. ఆ త్తజ్ఞాన
మావతు) - స్వస్వరూపజ్ఞానమ్; అతావతు - తదేకశేషత్వ తదేకరక్ష్య
త్వజ్జలైయట్కై. అప్రతిపేధమావతు - నిరుపాధికరక్షకనానవనన్ వణ్ణుమ్
రక్షణ చైవిలకా-మై; అతావతు - స్వరక్షణస్వాన్వయనివృత్తి. అవధా
రణత్తాల్ - ఇన్దైయిరణ్ణ మొక్కియ ప్పిన్నైయొన్దుమ్ వేణ్ణావెనపడి. చర
మవదత్తిల్ శొల్లుకిఱఫలత్తుక్కు, ప్రథమపదత్తిల్ శొల్లుకిఱ ఆ త్తజ్ఞాన
ముమ్ మధ్యమపదత్తిల్ శొల్లుకిఱ అప్రతిపేధముమితే వేణువతు.

౬౦. అల్లాతపోనుబంధుక్కుమ్ పూర్తిక్కుమ్కొత్తైయామ్.

౬౧. ఆపత్తైప్పొక్కికొంఁళుకితోమెన్దుభిమిత్తు

అత్తైవైత్తుక్కుంఁళుతోఱ్ఱైయే వేణువతు.

౬౦. ఇస్తుడియన్దిక్కే- ఫలసాధనమాక ఇవనుమ్ శిలశైయ్యవే
ణుమెన్దూల్ వరుమ్ తీగ్గెత్తెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్. (అల్లాత) ఎన్దుతు
డగ్గి. (అల్లాతపోను) ఎన్దుతు - ఇన్దుభివన్దిక్కే- ఫలహేతువాక ఇవక శిల
శైయ్యవేణుమ్బొత్తైవడి. (బన్దుతుక్కుమ్ పూర్తిక్కుమ్ కొత్తైయామ్
యావతు)-ఇవన్దుత్తైయ రక్షణమ్ తన్నేతామ్మడియావ అవన్దుత్తైయ
నిరుపాధిక శేషిత్వతుక్కుమ్, ఇవన్దుత్తైయప్రవృత్తియిలాన్దైయు మక్షే.
యాత నిరక్షేపేపాయత్వతుక్కుమ్-మవద్యమాయ్ త్తలైక్కట్టుమెన్దై.

౬౧. ఆనాలుమ్ (౧) *అనస్తక్లేశభాజనమాన సంసారసాగర
త్తిలేఅట్టున్దిక్కిడన్దులైకటతన్నావత్తైయణార్దూల్, ఆపత్తుఖనాన పీశ్వర
నై స్వప్రపత్తియాలే వశీకరిత్తు, తత్పదత్తాలే ఇత్తైక్కఱిత్తుక్కుంఁళు
వేణువోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్. (ఆపత్తై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-
సర్వేశ్వరక తిరువడికళిలే ప్రపత్తిపణ్ణి, సంసారమాకిట ఆపత్తైప్పొక్కి
కొంఁళుకితోమెన్దు తాన్ పణ్ణుకిట ప్రపత్తియాలే, తన్నావత్తైప్పొక్కి
కొంఁళుకితానాక భిమిత్తు, తదేకపారతన్త్ర్యరూప స్వరూపహానియా
కిట ఆపత్తై విత్తైత్తుక్కుంఁళుతోఱ్ఱైయే, తన్నివృత్తికి-నక శైయ్య
వేణువత్తైవడి. ఓరాపత్తై ప్పరిహరిక్క-ప్పకుంఁ, ఓరాపత్తై విత్తైత్తుక్కుంఁ
ళుతో, ఇవక స్వయత్నత్తిల్ నివృత్తనాయుకుంఁవే, ఎమ్మెరుమాన్దానే
రక్షిక్కుంఁమెన్దుకరుత్తు. (అత్తై) ఎన్దుతు-ఆపత్తామాన్యత్తైప్పొక్కి; అల్లుతు
ప్రకృతావత్తు తన్నైయే పరామర్శిత్తపడియన్దు.

౬౩. రక్షణత్తుక్కు పేక్షితమ్ రక్ష్యత్వానుమదియే.

౬౪. ఎల్లావుపాయత్తుక్కుమ్ పాతువాక్తైయాలుమ్, చైతన్య
కార్యమాక్తైయాలుమ్,

౬౩. ఆనాలుమ్ (౧) “ రక్ష్యాపేక్షాంప్రతీక్షతే” ఎన్దు రక్షక
నాన సర్వేశ్వరక, రక్ష్యభూతనాన ఇచ్చేతననుడై యవపేక్షైయైప్పార్
త్తిరుక్కుమెన్దెయాలే, అవనోపణ్ణమ్ రక్షణత్తుక్కు ఇవనుడైయ వజే
త్తైయుమ్ వేణ్డెయన్దో ఇరుక్కిఱతెన్న అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (రక్షణత్తు
క్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావళు - నిరుపాధికరక్షకనానవన్ పణ్ణమ్ రక్షణ
త్తుక్కు ఇచ్చేతనన్ పక్కల్ వేణ్డెవతు. “సీయెనక్కు రక్ష్యమ్” ఎన్ద్రాల్
“ అట్లన్” ఎన్నాణే, తన్నుడైయ రక్ష్యత్వత్తై ఇన్దైయుమివ్వళవేయెన్దె.

(౧) “రక్ష్యాపేక్షామ్” ఎన్దిఱవిడత్తిల్ శొల్లుకీఱవపేత్తై, రక్ష్యత్వాను
మతిద్యోతకమి త్తనై యెన్దుకరుత్తు.(౨) “యాఞ్ఞాప్రపత్తిః”(౩) “ప్రార్థ
నామతిః” ఎన్దిఱస్వీకారత్తై అప్రతిపేధద్యోతకమెన్దిఱ ఇవర్ తామరుళి
చ్చెయ్తతు.

౬౪. ఇప్పడి అనుమతి సాక్షాత్తునాయ్ రక్షీక్కుమాకిల్ ఇవ్వ
నుమతితాన్ సాధనమాకాతోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (ఎల్లామ్)
ఎన్దుతుడగ్గి. (ఎల్లావుపాయత్తుక్కుమ్ పాతువాక్తైయావతు)- భోగమో
క్షోపాయజ్గళిల్ ఏతేసుమొన్దిలే యధికరిక్కు మవనుక్కుమ్, సీఇవ్వపా
యత్తై యనుస్థియెన్ద్రాన్ అప్పడియే శెయ్కిఱేక, ఎన్నుమనుమతి పూ
ర్వకమాక వతిలిఱ్ఱియ వేణ్డెక్తైయాలే సకలోపాయ సాధారణమాయి
రుక్తై. ఇత్తాల్, ఓరిడత్తిలుమ్. ఇవ్వనుమతిక్కు అధికారివిశే
షణత్వమొఱ్ఱియ, ఫలసాధనత్వ మిల్లామై కాట్టప్పట్టతు. చైతన్య
కార్యమాక్తైయావతు-రక్ష్యత్వమ్ చేతనాచేత ససాధారణమా యిరు
క్కుచ్చెయ్తే, జ్ఞానశూన్యమాక్తైయాలే అన్వాకారత్తై అఱిక్తైక్కు

శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౨౩

పాపిదశైయిలు మనువర్తికైయాలమ్, స్వరూపాతిరేకియల్లా
మైయాలమ్, అచిద్వ్యావృత్తవేషమ్ సాధనమాక్కవొణ్ణాతు.

౬౫. అచిద్వ్యావృత్తిక్కు ప్రయోజనమ్-

యోగ్యమల్లాత అచేతనమోలన్తి క్కే, జ్ఞానాశ్రయభూతనాకై యాలే
అత్తైయత్తి క్కు యోగ్యనాయుక్కిఱ విచ్చేతనన్ పక్కలుజ్ఞాన పను
మతి, ఇవనుడైయజ్ఞానకార్యమాయ్ కొణ్ణువన్దతాయరుక్కై. ఇత్తాల్,
ఇవ్వనుమతి చేతననానవాశ్చియైప్పన్ వన్దత్తాకైయాలే, సాధనకోటి
యిలన్దయియాలైన్దపడి. (పాపిదశైయిలు మనువర్తికైయాలమ్)-
ఉపాయవర్తయశవన్తి క్కే ఉపేయదశైయిలు మనకన్యామోహను
గుణమాకకొళ్ళుమ్ వినయోగవిశేషజ్ఞుల్, తిరువుళ్ళనూసపడి కొణ్ణ
గుళవేణుమెన్నుమనుమతి ఇవనుక్కు నడన్దు శెల్లుకై. ఇత్తాల్, సాధ
నమాకీల్ ఫలసిద్ధియళవిలేమిళవేణుమెన్దుకరుత్తు. (స్వరూపాతిరేకియల్లా
మైయాలమ్)-శేషి శైయ్యుమతొక్కుడన్ పట్టిరుక్కే శేషత్వపారతన్య
కార్యమాకై యాలే, ఇవ్వనుమతిస్వరూపత్తుక్కుప్పఱమ్బున్ది క్కే స్వరూ
పమాయరుక్కే. ఇత్తాల్, సాధనమాకీల్ స్వరూపాతిరేకియాలిరు
క్కవేణుమెన్దు కరుత్తు. (అచిద్వ్యావృత్తవేషమావత్తు)-జ్ఞాతృత్వత్తాలే
జ్ఞానశూన్యమానవచిత్తిల్ వేణుపట్టిరుక్కిఱ ఆత్మావినుడైయవాకా
రమ్ ; ఇవిడత్తిలవ్యాకారమావత్తు-జ్ఞానకార్యమానవనుమతి ; ఇత్తై
(సాధనమాక్కవొణ్ణాతు) ఎన్దతు - ఇప్పడి ఇతినుడైయ అసాధనత్వ
హేతుక్క శనేకముణ్డాకైయాలే ఇత్తై సాధనమాకక్కల్పిక్క ప్పోకా
త్తెన్దపడి. (అచిద్వ్యావృత్తివేషమ్) ఎన్దు పారమాకీల్, జ్ఞానశూన్య
మానవచిత్తిత్కాట్టిల్ ఆత్మపుక్కుణ్ణాన జ్ఞాతృత్వరూప వ్యావృత్తి
యిన్ వేషమాన పనుమతియై ఎన్దు శబ్దార్థమ్.

౬౫. ఆనాల్, ఇవ్వచిద్వ్యావృత్తి తనకొరు ప్రయోజనమ్
వేణ్ణావోవెన్న అరులిచ్చెయ్ కిఱార్. (అచిద్వ్యావృత్తిక్కు) ఎన్దుతుడన్

ఉపాయ త్తిలుపకార స్తృతియుమ్ ఉపేయ త్తి లుకప్సమ్.

౬౬. (౧) “ఉ స్తనత్రాలెన్ని నైదిరున్దాయ్” ఎన్ని
పడియే ప్రాప్తిక్కుపాయమవన్ని నైపు.

౬౭. అతుతా నెప్పోతు ముణ్ణు.

(ఉపాయ త్తిలుపకార స్తృతియూవతు)-(౨) “ఎన్నై తీమన జ్జేడుత్తాయ్”
(౩) “మరువిత్తొమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎన్నిపడియే సిద్ధోపాయ
మాన నెమ్మెరుమాన్ తన్ తితి త్తిఱ్ఱిణ్ణి ఉపకారజ్జళైయనుసన్దిక్కై.
(ఉపేయ త్తిలుకప్పావతు) - అవన్దిరువడికళిల్ తాన్ పణ్ణుమ్ కై జ్జుర్యజ్జ
ళిల్, (౪) “ఉకన్దుపణి శెయ్తు” ఎన్ని ఉకప్సమ్, అత్తాలవనుక్కు
విళైకిఱ పీతియైక్కుణ్ణు తనక్కు విళైకిఱ పీతియుమ్.

౬౮. ఇప్పడి ఇవన్బక్కులుళ్ళతోన్దు ముపాయమన్డాకిల్, ఇవను
క్కుత్తత్తాప్పుపాయన్దా నేతెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఉ స్తనత్రాల్)
ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు-ఇ త్తలెయిలుళ్ళతోన్దుమ్ పేర్ ముక్కుపాయమ
న్దామెయాలే, (౧) “ఉ స్తనత్రాలెన్ని నైదిరున్దాయ్” ఎన్దు-కైకట్టిన్దవర్ ము
క్కుమెరుపోక్కి డిపార్ త్తిరుక్క-క్కడవడిన్దిరువుళ్ళత్తాల్ నిన్దె త్తిరున్ద
న్నెన్దు, హిఱైషియానవవన్ని నై వేడిపాయమెన్దాత్వొరనుసన్ది త్తపడియే,
అన్దై ప్రాప్తిక్కుపాయమ్- సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వశక్తియాయ్ ప్రా
ప్తనాయ్ పరమనయాభువాయిరుక్కిఱ అవన్దుడైయ ఇచ్చేతనోజ్జీవ
న్దామాన నిన్దె నెన్దుపడి.

౬౯. అన్నినైపుతా నవను క్కెప్పోతున్దావ తెన్న వరుళిచ్చెయ్
కిఱార్, (అతుతా నెప్పోతుముణ్ణు) ఎన్దు, (ఎప్పోతుమ్) ఎన్దుతు - ఇవన్
(౫) * యాతానుమ్ పర్మి నీజి త్తిరికిఱకాలత్తోడు ఇన్దోడువాళియఱ
సర్వకాల త్తిలు మెన్దుపడి.

(౧) తిరుమొళి-౨-౭-౧.

(౨) తిరువాయ్ - ౨ - ౭-౨.

(౩) తిరువాయ్-౨-౭-౭.

(౪) తిరువాయ్-౧౦-౨-౧౦.

(౫) తి - ౨ - ౯౫.

శ్రీపదనభూషణమ్ సన్యాభ్యాసమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౩౧

౬౮. అతుఃఫలిప్పతు ఇవన్ నిన్దైపుమాజీనాల్.

౬౯. “అన్తిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమ్-ఇప్పోతు త్తజ్జమ్”
ఎన్గిట నిన్దైపుకులైకై ఎన్దు నేయరళిచ్చెయ్నెల్.

౭౦. ప్రాప్తాపుమ్ ప్రాపకనుమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పానుమవనే.

౬౮. అనాల్, అతు ఇన్నాల్ వరై ఫలియాజియప్పానెన్నెన్నె
అదులిచ్చెయ్కితార్, (అతుఫలిప్పతు ఇవన్ నిన్దైపుమాజీనాల్) ఎన్దు.
అతావతు-అన్ అన్దైపు ఇవనుక్కుక్కా-ర్వకిరమావతు, ఇవనుడైయ
స్వరక్షణచిన్దైమాజీన కాలత్తిలెన్దుడడి.

౬౯. ఇవ్వర్ త్తినుడైయ అప్పర్థమానిష్ఠేయర్ వారైయైయ
దులిచ్చెయ్కితార్, (అన్తిమకాలత్తుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- సప్త
యర్, తమ్మడైయ శ్రీపదత్తిలేయుల్పారారు శ్రీవైష్ణవరై నోవత్తికై
క్కాక చెప్పెన్దున్దురుళియిరుక్కి అవళవిలే, అన్ద శ్రీవైష్ణవర్ “అడియే
నుక్కున్తిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమాయురుప్ప తొన్దురుళిచ్చెయ్యవేణుమ్”
ఎన్దు, “అన్తిమకాలత్తుక్కు త్తజ్జమ్- నమక్కిప్పోతు త్తజ్జమ్ ఎన్గిట
తన్నుడైయ స్వరక్షణ చిన్దై కులైకై కాణుమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తనార్తై.
అకైయాల్, ఈశ్వర నివాత్తోజీవనత్తుక్కు అప్పాక ప్పణ్ణమ్ చిన్దనై
ఫలిప్పతు, ఇవనుడైయ స్వరక్షణచిన్దై మాజీనాలెన్ద తాయుల్లు.

౭౦. ప్రాపకనీశ్వరనానాలుమ్, ప్రాప్తాపుమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పా
నుమివనన్దో, అనపిన్బు ఇవన్ నిన్దైవై ఇప్పడి నేరాకత్తుడైక్కలామో
నెన్నవరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రాప్తాపుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అన్తిక్కే, ఇచ్చేత
నకై యిరుళ్ళనన్దోలిలుపాయత్వ గన్దమటత్తుడైత్తు, ఈశ్వరనే యు
పాయమెన్దు నిమ్మర్ని త్తపోతే, ప్రాప్తత్వముమ్ ప్రాప్తియిల్ వరుమా
కప్పు మిసనతన్దిక్కే, ఉపాయ భూతనాన నీశ్వరన తేయాన్ ఫలిప్ప
వినుకై ; అకైయాల్ (ప్రాప్తాపుమ్ ప్రాపకనుమ్ ప్రాప్తిక్కుకప్పాను

౭౧. స్వయత్న నివృత్తి పారతన్త్ర్య ఫలమ్ ; స్వప్రయోజన నివృత్తి శేషత్వఫలమ్.

మనసే) ఎన్ఱు నిగమి తరుభుకితారాకవుమామ్. (ప్రాప్తా అవనాకైయా వతు) - (౧) "స్వత్వమా త్తనిసజ్ఞాతం స్వామిత్యంబ్రహ్మణిస్థితమ్" ఎన్ఱిఱి స్వతస్సిద్ధమానస్వస్వామిత్య సమృద్ధమడియాక, ఉండైమైయై ప్రాపిక్కుముడై యవనెప్పొలే, ఇవ్వాత్తావై ప్రాపిప్పాన్ తానాయరుక్కై. (ప్రాపకకా నవనాకైయావతు) - తానివనై ప్రాపిక్కుమిడ తిల్ ప్రాప్తిక్కుపాయముమ్, సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వ సత్యసజ్జల్పత్వాది గుణవిశిష్టనాయ్, నిరఙ్కుశస్వతన్త్రీనాన తానాయరుక్కై. (ప్రాప్తిక్కుకప్పాను మవనాకై యావతు) - స్వత్తినుడైయలాభ తిలే తదోక్తావానస్వామి హృస్టనామాపోలే, ఇవనై ప్రాపితాల్ ప్రాపిక్కుప్పెన్ బోమైయై కప్పానుమ్, ఇవ్వాత్తావుక్కు నిత్యభోక్తావాన తానాయరుక్కై. ఇనైమూన్ఱుమ్ (అవసే) ఎన్ఱిఱి అవధారణత్తాలే-ఇవనో బిలినోడన్వయిప్పత్తోన్ఱు మిల్లైయై. ఇతిల్, "ప్రాప్తావుమ్ ప్రాపకనుమ్ అవసే" ఎన్ఱైయాశే, ఇవనుక్కు స్వయత్న తిలన్వయమిల్లై యెన్నుమిడముమ్, "ప్రాప్తిక్కుకప్పాను మవసే" ఎన్ఱైయాశే, స్వప్రయోజన త్తి లన్వయమిల్లైయెన్నుమిడముమ్ సిద్ధమాయిబ్బు.

౭౧. అనాల్, జ్ఞాతృత్వకార్యమాన కర్తృత్వభోక్తృత్వజ్ఞై యుడైయవనాకై యాలే స్వయత్న స్వప్రయోజనజ్ఞకుక్కర్తానాయరుక్కు, ఇనై యిరణ్ఱినుడైయవుమ్ నివృత్తి ఇవనుక్కువ్యభియా లేవరుకిఱి తెన్ఱిఱిపడ్కైయిలే అత్తైయరుశిచ్చెయ్ కితార్, (స్వయత్న) ఇత్తాదివా క్యద్వయత్తాలే. అతావతు - జ్ఞాతృత్వనిబద్ధనమాన కర్తృత్వముణ్డాయరుక్కుచ్చెయ్ తే భగవత్ప్రాప్తిక్కుత్తానాయత్నమ్ పణ్ణామలిరుక్కై యూకిఱి ఇన్ఱ స్వయత్న నివృత్తి జరాధీన స్వరూపస్థితాది మత్త్వ

౭-౨. పరప్రయోజనప్రవృత్తి ప్రయత్నఫలమ్.

తద్విషయప్రీతి చైతన్యఫలమ్.

మాఃః పారతస్యైర్కార్యమ్ ; అప్పడియే భాక్తృత్వముగాయి
రుక్మచ్యుతే, అత్తలైయై రసిప్పిక్కుమతోభీయత్తనక్కెన్న ఒట్టిల్
రసమిట్టిక్కేయిరుక్కేయూఃః సప్రయోజన నివృత్తి, పరాతిశయా
ధాయకత్వమే పడినాయిరుక్కేయూఃః శేషత్వత్కార్యమ్. ఇత్తాల్,
పారతస్యైశేషత్వజగిర్ణమాత్తావుక్కుస్వరూపమాకై యాలేలవా
కారజ్గలైయటియవే ఇవైయిరణ్ణమ్ తన్నడైయేవరుమెన్దతాయ్. ౧౧.

౭-౨. ఆనాల్, ఇప్పడి స్వయత్న స్వప్రయోజనజగి లిన్వయమనీగి
రుక్మమాఃః, ఇవనుడైయ ప్రయత్నత్తుక్కుమ్ చైతన్యత్తుక్కుమ్
ప్రయోజనమెన్నెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్, (పరప్రయోజన) ఇత్తాడి
నాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు- (౧) “అహంసర్వజ్ఞురిష్యామి” (౨)
“వస్తువిలాపడినై శేయ్యవేణుమ్” (౩) “ఉనక్కేనానూఁబ్బయివోమ్”
ఎన్గిఱపడియే పరసుక్కుప్రయోజనమాక ప్పణ్ణమ్ కైజ్జర్యరూప
ప్రవృత్తి, ఇవనుడైయ ప్రవృత్తిద్యోగరూపమాన ప్రయత్నత్తుక్కు.
ప్రయోజనమ్. (౪) “నిత్యకిజ్జరః ప్రహర్షయిష్యామి” ఎన్గిఱపడియే
అత్తలైయిరుకప్పొక్కుటప్పొక్కు త్తాన్ ప్పణ్ణకిఱకైజ్జర్యత్తాలే అత్యస్త
హృష్టనాయిరుక్కిఱ వద్దపరనైవిషయమాక వుడైత్తానప్రీతి, ఇవనుడై
య అచిద్వ్యావృత్తిరూపమాన చైతన్యత్తుక్కు ప్రయోజనమెన్దై. (౫)
“పడియాయ్కిడన్దన్ పవళవాయ్ కాణ్బేన” ఎన్నక్కడవతితే. ఇత్తాల్,
పారతస్యైశేషత్వజగిలే ఫలిత స్వయత్న స్వప్రయోజన నివృత్తి

(౧) రా-అ-౩౧-౨౫.

(౨) తిరువాయ్-౩-౩-౧.

(౩) తిరుప్పావై-౨౯.

(౪) స్తో-౪-౪౬.

(౫) పెరుమాళ్ తిరు-౪-౯.

౭౩. అహమర్థతుక్కు జ్ఞానానందజ్ఞో

తటస్థమెన్నున్నది దాస్యమితే అస్తరజ్ఞనిరూపకమ్.

కలైయుడైయనాన చేతననుడైయ ప్రయత్నచైతన్యజ్ఞభుక్కు, పార
తస్త్రిశేషత్వానుగుణమాక ప్రయోజనజ్ఞో శోల్లిల్ గ్రాయ్ మి.

౭౩. శేషత్వాదికభుమ్ జ్ఞాతృత్వాదికభుమ్ ఆత్మధర్మజ్ఞా
యిరుక్కుచ్చెయ్తే, శేషత్వాదికలై ప్రధానమాక్కి జ్ఞాతృత్వాదికలై
తదనుగుణమాక యోజ్జైక్కుకు నియామకమేతు, మల్ బుప్పడితానా
నాలోవెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అహమర్థతుక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి. (అహ
మర్థమావతు) - సత్యక్వేనాహమ్బుద్ధివ్యవహారాన్మానాన వాత్త
వస్తు. (జ్ఞానానందజ్ఞానన)-తద్గతమాన ప్రకాశత్వానుకూలత్వజ్ఞో. (౧)
“జ్ఞానానందమయస్తాత్మా” (౨) “స్వరూపమణుమాత్రంస్యాత్ జ్ఞానా
నందైకలక్షణమ్” ఎన్టు ఇవల్ బైయిట్టితే వస్తునై నిరూపింపుతు. (తటస్థ
మెన్నున్నది) ఎన్టు-బహిరజ్ఞనిరూపకతయా పుటవితల్లెన్నుమ్బడియెన్టు
పడి (దాస్యమావతు)-శేషత్వమ్. ఇతు (అస్తరజ్ఞనిరూపక మాకై
యావతు)-భగవత్స్వరూపతుక్కు ప్రకారతయా శేషమాయ్ కొడ్డే
తక సత్తైయామ్బడి యిరుక్కుమ్ వస్తువాకై యాలే, ప్రథమమ్ శేషత్వత్తై
యిట్టు నిరూపితుక్కుడ్డే మల్ బుళ్ళవాకారజ్ఞైయిట్టు నిరూపిక్కువే
డ్డుమ్బడియిరుక్కు. ఇతల్, (నిరూపకమాకై యావతు)-వస్తునై వ స్త్వ
స్తర త్తిత్కాట్టిల్ వ్యావ ర్తిక్కుమతాకై యాలే, దాస్యమ్ ఈశ్వరవ్యావ
ర్తకమాయ్, జ్ఞానానందజ్ఞో అచిద్వ్యావ ర్తకజ్ఞా యిరుక్కుమ్. ఇప్పడి
నిరూపకద్వయముమ్ వస్తువుక పేషితమాయిరుక్కుచ్చెయ్తే భగవ
త్ప్రకారతయా లబ్ధనత్తాకమానవస్తువుక్కు, అచిత్తిత్కాట్టి లుణ్ణాన
వాళియైయటివిక్కిటమాత్రమాన జ్ఞానానందజ్ఞో పుటవితల్ మ్బడి ప్రకా

౭౪. ఇతుతాకవద్దేటియన్తు.

రత్వప్రయుక్తమాస శేషత్వమే అన్తర్జనిరూపకమా యరుక్కుమెన్తు
తాయీబ్లు. (ఇతే)ఎన్తుఇన్వర్తిత్ ప్రమాణప్రసిద్ధిప్రథమమ్ శేషత్వ
యిట్టు వస్తువై నిరూపిత్తుకొంఁబు, పిన్నై జ్ఞానానన్దలక్షణముమాయో
జ్ఞానగుణకముమానో అచిద్వ్యవృత్తిముమాయరుక్కుమెన్తు మిశ్ర తై
త్యతీయపదతాలేనిరూపిక్కిఁబ్రణవముమ్, సమ సనస్తుక్కుఁభమ్ సర్వే
శ్వరనుక్కు ప్రకారమెన్తు మత్తై ప్రతిపాదిక్కిఁ నారాయణపదముమ్,
ముతలాననై ఇతిల్ ప్రమాణమ్.(౧) “దాసభూతాస్సృతిస్సర్వేహ్యత్తానః
పరమాత్మనః । నాన్యథాలక్షణం తేషాః బద్ధేమోక్షే తథైవచ” ఇత్యా
దికథముఁజే. (౨) “అడియేనుభ్యాక” ఎన్టాఁజే యాత్వార్. తిరు
కోట్టియూర్ నమ్మి శ్రీపాదత్తిలే ఆత్మానాటుమాసమ్ సేవిత్తునిన్తు
మహానిధియాక ప్పెద్దివర్థమితేయితు. ఇప్పడి శేషత్వమన్తర్జనిరూపక
మాకైయాలే నిరూపిత స్వరూప విశేషజ్ఞాన జ్ఞాతృత్వాదికలై ఏత
దనుగుణమాక యోజిక్కి వేణుమెన్తు కరుత్తు.

౭౪. ఇతు స్వరూపనిరూపకమాకిల్, ఆత్మాపుశ్శవద్దే తుడజ్జి
యన్డామ్ప్పొరవేణ్డావో, ఇతుక్కుమున్మిన్మిక్కి ఇప్పొతున్డాకైయా
లుమ్, లోకత్తిలితుతా సౌపాధికమాయనడక్కక్కాన్దేయాలమ్, దా
స్వమాత్మాపుక్కు వద్దేటియన్తో వెన్న, అరుళిచ్చెయికిఁతార్, (ఇతుతాక
వద్దేటియన్తు) ఎన్తు. (ఇతుతాక) ఎన్తు-ప్రకృతమానదాస్యతై పురామ
ర్కిక్కిఁబతు. (వద్దేటియావతు)-ఆగన్తుకమ్. (అన్తు) ఎన్దేయాలే-స్వాభా
వికమెన్తుపడి. (౩) “స్వాజ్జీవనేచ్ఛాయదితే స్వసత్తాయాంస్పృహాయది
ఆత్మదాస్యంహరేస్సాన్వయం స్వభావజ్ఞానదాన్తర” (౪) “నానుము
నకు-ప్రభవడియేక” ఎన్నక్కడవతితే.

(౧) తిరువాయ్ - ౮-౮-౨.
(౩) తిరుప్ప-౧౧.
(౪)

౭౧. స్వాత స్త్రిముమ్ అన్యశేషత్వముమ్ వద్దేటి.

౭౨. శేషత్వవిరోధి స్వాత స్త్రిమ్.

తచ్ఛేషత్వవిరోధి తదితరశేషత్వమ్.

౭౩. అహజ్కారమాకిలవార్ పైత్తుడై తాల్

ఆత్మాపుక్కభియాత పేర్ “అడియాన్” ఎన్జితే.

౭౧. ఆనాల్, వద్దేటియాక వివక్షితజ్గళ్ తాననైయెన్న; ఇతు క్కు-విరోధికళాననై యెన్బరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వాత స్త్రిముమ్) ఎన్జు తుడగ్గి. (స్వాత స్త్రిమావతు) - నానెనక్కురియ నెన్బరుక్కై. (అన్య శేషత్వమావతు) - భగవదన్యవిషయజ్గళిలే తొణ్ణపట్టరుక్కై. ఇవల్ శ్రీ (వద్దేటి)ఎన్జితతు. ఇవన్మడైయ అవిద్యాదికళడియాక వన్దనై యాకై యాలే.

౭౨. ఇనై ఇతుక్కు విరోధికళానమైయై ఉపపాదిక్కితార్ మేల్ (శేషత్వవిరోధి) ఎన్జుతుడగ్గి. (శేషత్వవిరోధిస్వాత స్త్రిమ్) ఎన్జు తు - నానెనక్కురియ నెన్బరుక్కుమళవిల్, ఒరువిషయ త్రిలుమ్ శేష త్వమిల్లామైయాలే స్వాత స్త్రిమ్ శేషత్వతైయుదిక్కవొట్టా తెన్జు పడి.

(తచ్ఛేషత్వవిరోధి తదితరశేషత్వమ్) ఎన్జుతు-స్వాత స్త్రిమ్ కులైన్దు శేషత్వత్తుక్కితైన్దాలుమ్, భగవదన్యత్తిరిక్త విషయజ్గళిలే ఒన్జు క్కు-త్తనై శేషమెన్బరుక్కుమతు, నిరుపాధిక శేషియానవన్బక్కల్ శేషత్వతై త్తలైయెడుక్కు వొట్టా తెన్జు పడి.

౭౩. ౧. “ఇతుతా వద్దేటియన్జు” ఎన్జుతుడగ్గి ఉపపాది త్తవర్థతై మూతలిక్కితార్ మేల్, (అహజ్కారమ్) ఎన్జుతుడగ్గి. అహజ్కారన్దా దేహత్తాభిమానమాపమాయమ్ స్వాత స్త్రిమాపమాయ మిరణ్ణవకై ప్పట్టితే యిరుప్పతు; అతిల్ ఇక్కు స్వాత స్త్రి తైచ్చొల్లుకిటు. (ఆర్ ప్పు) ఎన్జెయాలే అలినుడైయ తిరోధాయకత్వముమ్ ఆగన్తుకత్వముమ్ తోల్లు కీటు. అత్తై (తుడైక్కైయావతు) - సదాచార్యోపదేశాదికళాలే సవాసనమాకప్పొక్కుకై. (ఆత్మాపుక్కభియాత పేర్ అడియాన్) ఎన్జుతు-

౭౦. గ్రామకులాదికథాల్ నరున్ వ్యవదేప్తన్యః.

౭౧. (౧) “ఏకాస్తీవ్యవదేప్తన్యః”

బౌద్ధాధికమాన బాటివర్ణాశ్రమాదికథాల్ నవ్యవదేప్తన్యః సోల్లట్టి కేల్, యవదాత్తానుపత్తియూన నానుమ్ దాననాన్నునుకెట్టపడి. (ఇత్త) విష్ణు-ఇంద్రార్థత్తిల్ - ప్రమాణానశ్చి. (౨) “బాగభూతాన్యవదేప్తన్యః” (౩) “ఆత్మ దాన్యమ్” ఇత్యాదికవివేష త్తతే వివక్షితన్యః ఇత్తయల్ స్వాతంత్ర్యా దిశాబాధికమ్, దాన్యమేస్వాభావికమెన్నుక్కుత్తెయిల్లెయిట్టకురుత్తు.

౭౨. అతువెక్? గ్రామకులాదికథాల్ నరున్ వ్యవదేప్తన్యః సవస్తుపారుకటకెన్న నరున్చెయ్ కిశార్, (గ్రామ) ఇత్యాదియూల్. ఆతావతు - గ్రామకులాదివ్యవదేశ మహాత్కారజనకమాత్తయాలే స్వరూపహానిరూపానర్థకరమెట్టపడి. ఆత్తయూల్ అవశ్యకాలిపక్ వ్యవదేప్తన్యవల్ల నెన్తుకరుత్తు.

౭౩. ఉత్తార్థత్తుక్కు ప్రమాణజ్ఞాట్టకితార్ మేల్, (ఏకాస్తీ వ్యవదేప్తన్యః) ఎన్దు. “ఏకాస్తీవ్యవదేప్తన్యః నై వగ్రామకులాదిభిః విష్ణునా వ్యవదేప్తన్యస్తస్యసర్వంసవహి” ఇత్తల్ భగవదేక పర నాయిరుక్కుమవక్ గ్రామకులాది సమ్యక్జ్ఞకైయిట్ట చొల్లెన్దుమమర సల్లక్, భగవత్సమ్యక్జ్ఞకైయిట్ట చొల్లెన్దుమవక్; అవనుక్కన్ద గ్రామ కులాదిక క్లెల్లామ్ భగవానేయితే ఎత్తతు. (౪) “ప్రాప్తాపునో” ఇత్యాది వాక్యత్తిలే ఇచ్చేతననుడైయ వ్యయత్తు నివృత్త్యాదికల్ తోల్ శీనపడి యాలే, ఇవశ్యకు నిదానమిన్న తెన్తుమ్, ఏవమ్భూతననుడైయ ప్రయ

స్థ భాగవతాభిమానత్తుక్కు- స్వహమ్మన గ్రామాదికల్లు వివక్షితన్యః, ఆత్త యూల్ “తొడ్డనూరకమ్మి, వేనురత్తన్దోకు త్తుతిత్తెన్దుచిత్తనో” ఇత్యాదికలక్కు విరోధమిట్టె.

(౧) విష్ణుకేసం.	(౨) పోతన్య
(౩) విష్ణుకేసం.	(౪) ౭౦-

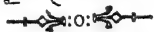

౮౦. ఉపాయత్తుక్కు ప్పిరాట్టియైయుమ్ ద్రాపదియైయుమ్తిరు
క్కణ్ణమడైయాణ్డానైయుమ్మోలే యిరుక్కవేణుమ్; ఉపే

త్తుచైతన్యప్రయోజనముమ్, శేషత్వాది ప్రాధాన్యహేతు-ఆత్మస్వరూప
పత్తినుడైయ దాస్యానరజ్జ నిరూపకత్వమెస్తుమ్, ఇప్పడియిరుక్కిఱ
వితు స్వాధావికమ్, ఏతద్విరోధికల్ బౌపాధికమెస్తుమ్, తన్నివృత్తియి
లాత్తావుక్కు- దాస్యమేనిత్యనిరూపకమా యిరుక్కుమెడైయాలే ఇన్వ
రత్తై మూలలిత్తుమ్, గ్రామకులాదికళాలివళ వ్యపదేష్టవ్యనల్ల నెస్తుమ్,
ఉక్తార్థిల్ ప్రమాణముమ్ శొల్లుకెగూలే (౧) “స్వయత్ననివృత్తి”
ఇత్యాదివాక్యమేతుడగ్గి ఇన్వళవుమ్ ప్రాసగ్గికమ్.

ఆక, ఇప్పకరణత్తాల్. ప్రపత్తిక్కు దేశాదినియమజ్గళిల్లై, విష
యనియమమేయళ్ళు తెన్ను మిడముమ్, అవ్విషయన్దా నిన్న తెన్నుమిడ
ముమ్, అవ్విషయత్తినుడైయ వైలక్షణ్యముమ్, అతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణమధి
కారికళుడైయ వైలక్షణ్యముమ్, అతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణ మధికారికళు
డైయ త్రైవిధ్యముమ్, ప్రపత్తియై యుపాయమాక్కినాల్ పరుమ
వద్యముమ్, ప్రపత్తితన్నుడైయ స్వరూపాదికళుమ్, ప్రపత్తవ్యనే
ఉపాయమెన్ను మిడముమ్ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టు.

ఉపాయవైభవప్రకరణమ్ సమాప్తమ్.

అధికారిశోధనమ్.

౮౦. అస నరమ్ అధికారి శోధనమ్పణ్ణకిఱు. ఉపాయమ్ఉపే
యార్థమాకై యాలుమ్, (౧) “ఉపేయత్తిలుకప్పమ్” ఎస్తుమ్, (౩) “పర
ప్రయోజనప్రవృత్తి ప్రయత్నఫలమ్, తద్విషయప్రీతి చైతన్యఫలమ్”
ఎస్తుమ్ఉపేయాధికారముమ్కీర్త్ ప్రసక్తమాకై యాలుమ్, ద్వయనిష్ఠనాన
వధికారిక్కు ఉభయము మపేక్షితమాకై యాలుమ్, ఉపాయోపేయా
ధికారజ్గళిల్ ఇచ్చేతననిన్నవిన్నపడి యిరుక్కవేణుమెన్నుమత్తై తత్త
న్నిష్ఠరై నిదర్శనమాక్కి- కొణ్ణరుళిచ్చెయ్కీతార్, (ఉపాయత్తుక్కు)

యత్తుక్కు ఇత్యై య పేరుమాతై యమ్ పేరియవున్దై యారై
యమ్ ప్పిళ్ళైతిరునత్తయారై యరై యమ్ చిన్దయన్దై
యైయుమ్మోలే యిరుక్కువేణుమ్.

౮౧. పిరాట్టక్కుమ్ ద్రాపదిక్కుమ్ పాళి, శక్తియుమశక్తియుమ్.

ఇత్యాదివాక్యద్వయత్రాతే. (ఉపాయత్తుక్కు) ఎన్ఱతు-ఉపాయత్తుక్కు-ధి
కారియామ్మో త్తెన్ఱపడి; ఉపాయాధికారత్తుక్కెన్ఱవుమామ్, అప్పడియే
(ఉపేయత్తుక్కు) ఎన్ఱతువుమ్, (ఉపాయత్తిల్) ఎన్ఱ పాఠమానపోతు-
ఉపాయవిషయత్తిలన్ఱపడి, ఇప్పడియే మన్ద్రైయతువుమ్. అనర్కత్తై
పోలే యిరుక్కువేణుమెన్ఱతికరుత్తై దర్శిప్పిక్కైక్కాక, అనర్కత్తై
తజ్జల్ పడికత్తైయడై వే యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్. అతిల్ పిరాట్టి
యుడైయవుమ్ ద్రాపదియుడైయవుమ్ పడికత్తై యరుళిచ్చెయ్కైక్కు
డలాక, ప్రథమత్తిలే ఉభయర్కుమ్ పాళియై యరుళిచ్చెయ్కితార్,
(పిరాట్టక్కుమ్) ఎన్ఱతుడగ్గి, అతావతు-(౧) “తత్తస్యసదృశంభవేత్”
ఎన్ఱిరున్ద పిరాట్టక్కుమ్, (౨) “రక్షమామ్” ఎన్ఱ ద్రాపదిక్కుమ్
తమ్మిలోపాళి, (౩) “శీతోభవ” ఎన్ఱ నెరుప్పై సీరాక్కినాత్పోలే,
“దగ్ధోభవ” ఎన్ఱ విరోధివర్గత్తై భస్మమాక్కి త్తన్నై రక్షిత్తుక్కొళ్ళ
వల్ల శక్తియున్దైయమ్, స్వయత్తుత్రాతే విరోధికత్తై తల్చి త్తన్నై
నోక్కిక్కొళ్ళప్పార్తాలుమ్, నోక్కిక్కొళ్ళుకైక్కిడాన † శక్తితనక్కి-
ల్లామైయుమెన్దై.

‡ వాళి-వైత్తణ్యమ్. † “మహాపిమమగోచరే” ఎన్ఱ ఇనల్ తనక్కు కల్లనిడ
త్తిల్ చాపల్వత్తై ఇనల్ తానే శొల్లుకైయాలే పిఱరైభస్మమాక్కవల్ల పాతివ్రత్య
మిత్రయైన్ఱపడి.

(౧) రా-సు-౩౯-౨౦.

(౨) భా-ర-సభా-౨౧-౪౩.

(౩) రా-సు-౫౩-౨౦.

౮-౨. పిరాటిస్వశక్తియైవిట్టాల్, ద్రాపదిలజ్జయైవిట్టాల్,
తిరుక్కణ్ణమజ్జయాణ్డాక్ స్వవ్యాపారతై విట్టాక్.

౮-౨. ఏవమ్భూతరానవర్కళ శెయ్తవై తన్నై యరుళిచ్చెయ్
కితార్, (పిరాటి స్వశక్తియైవిట్టాల్, ద్రాపదిలజ్జయైవిట్టాల్) ఎట్టు.

(స్వశక్తియైవిడుకైయావతు) - నాయకరానపెరుమాల్ రక్షిక్కుమత్త
వైయల్లతు, నమ్మజ్జయైవిట్టాల్ నమ్మైరక్షిత్తుక్కుళ్ళుకై నమ్పార
తన్మైత్తుక్కు నాశకమెట్టు స్వశక్తియైక్కుణ్ణకార్యమ్కొచ్చాత్తికై;

(౧) “అసద్దేశాత్తురామస్య తపసశ్చానుపాలనాత్ | నత్వాకుర్చి దశ
గ్రీవ భస్మభస్మార్క శేజసా” ఎట్టాళితే. (లజ్జయైవిడుకైయావతు)-దుశ్శా

సనక్ సభామధ్యే తుళై యురికిఱవళవిల్, లజ్జావిష్టయాయ్క్కుణ్ణ

తానొరుత్తయిమక్కుకైయన్దిక్కే, ఇరణ్ణకైయమ్ విడుకై. * పేరళ

పుడైయాళాకైయాలే పిరాటిక్కు “పెరుమాళేరక్షకర్” ఎట్టు విశ్వసిత్తు

స్వశక్తియై విట్టరుక్కులామ్; అత్తనై యళవిన్దిక్కే యిరుక్కుచ్చెయ్తే,

మహాపద్మతైయిలే, ఇవళవిల్ కృష్ణనే రక్షకన్” ఎట్టుమహావిశ్వాసమ్పణి

మహాసభామధ్యే ఇవళ లజ్జయైవిట్టాళితే యరితు. (తిరుక్కణ్ణమజ్జయా

ణ్డాక్ స్వవ్యాపారతైవిట్టాక్) అతావతు-స్వరక్షణహేతువాన స్వవ్యా

పారజ్గళై విట్టాన్ద్రపడి. ఒరుసేవకమడైయనాయై ఒరుసేవకనడిక్క, అవన్

అతుపాతామల్ అడితననోడెత్తిర్ తుప్పారుతుఅవనై యమ్ కొన్ఱుతానుమ్

కుత్తిక్కోల్ వతాక ఇరుక్కిఱవడియైక్కుణ్ణ, “ఒరుక్షుద్రచేతనక్ తన్న

భిమానత్తిలేయొతుగ్గిన తెన్నుమివ్వళపుక్కాక తన్నైయభియమాటినపడి

† తుళై యురికి-వస్త్రతైఇట్టుకై.

(౪) ౮-౨-౨౦-౨౦.

* పేరళపు-నిరతిశయజ్ఞానమ్.

౮౩. పశియరాయురప్పార్ అట్టశోఱుముణ్ణవేణు మడుకిఱశోఱు
ముణ్ణ వేణుమెన్నుమాపోలే, కాట్టుక్కుప్పోకిఱపోతు ఇల్లై
యపెరుమాళ్, పిరియిల్ తరిచూమైయెమున్నిట్టు, అడ్డిమై

కణ్ణాల్, పరమచేతననభిమాన త్తిలే యొతుక్కినాల్ అవనెన్ పడుమో!"
ఎఱ్ఱుస్వరక్షణవ్యాపారజ్ఞులై యడైయవిట్టు, అన్నామోపాతియాక త్తమ్మై
యనునస్థితుక్కుణ్ణు, అప్పోతేవద్దు తిరుక్కుణ్ణుమజ్జెయిల్ పత్తరావి తిరు
వాళలిల్ శ్రీకైప్పడైయిలే పుకుద్దు కణ్ వళర్ న్దారెఱ్ఱు ప్రసిద్ధమితే.

౮౩. ఇని ఉపేయాధికారికళిల్ ప్రధానరాన ఇల్లైయపెరుమాళ్
పడియై విస్తరేణ వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పశియర్) ఎఱ్ఱుతుడక్కి. అతాన
తు.పశియరాయురప్పార్ తజ్జళ్ పశియిన్ కనత్తాలే, "ఇతుక్కుమున్నా
క్కినశోఱుమ్ ఇప్పోతాక్కుకిఱశోఱుమ్ ఎల్లామే నామే ఉణ్ణవేణుమ్"
ఎఱ్ఱు మనోరథిక్కుమాపోలే, పెరుమాళ్ కాట్టుక్కున్నువరుళుకిఱపోతు
(౧) * బాల్యాత్పభృతినుస్సిగ్ధరాన ఇల్లైయపెరుమాళ్, పడైవీట్టిల్
నిఱ్ఱుమ్ పుఱుప్పగువతఱ్ఱుమున్నే కూడప్పోన తాక ఉద్యోగిక్కిఱపడియై
క్కుణ్ణు, "సీర్ నిల్లుమ్" ఎఱ్ఱు నిర్బన్ధితుళ, (౨) "కురువ్వమామను
చరం వైధర్త్యం నేహవిద్యతే కృతార్థోఽహంభవిష్యామితవచార్థః ప్రక
ల్పతే" ఎఱ్ఱుమ్, శ్రద్ధాకడనే నచఱ్ఱు మీళ విసుకై క్కుఱుప్పాక అనేకమరు

ళిచ్చెయ్య, (౩) "సచసీతార్వచూహీనా నచాహనుపిరాఘవముహూ
ర్తమపిజీవావో జలాన్తత్యావిరోద్ధృతే" ఎఱ్ఱుమ్ శోల్లుకెయాలే, పిరి
యిల్ తాముళరాక మాట్టామైయై మున్నిట్టు (౨) "కురువ్వమామ్"

శ్రీకైప్పడైయెఱ్ఱు - కై - శిఠియ, పుడై - ఇడమాయ, శోపురవాళలియళ్ళ శిన్న
అట్టక్కుప్పెయిల్.

(౧) రా - బా - ౧౮ - ౨౭.

(౨) రా - ఆ - ౩౧ - ౨౨.

(౩) గా - ఆ - ౫౩ - ౩౧.

శైయ్య వేణుమ్, ఎల్లానడిమైయుమ్ శైయ్య వేణుమ్, ఏవిక్కొళ్ళవుమ్ వేణుమ్ ఎన్టార్ ; పడైవీట్టిల్ పుకున్దపిన్సు,

ఎత్త వన స్తర త్తిలే, (౧) “భనురాదాయసగుణం ఖనిత్రపిటకాధరః । అగ్రత స్తేగమిష్యామి పథాన మనుదర్శయన్ । ఆహరిష్యామితేనిత్యం మూలానిచఫలానిచ । వన్యానియాని చాన్యాని స్వాహారాణితపస్వినామ్” ఎన్దెయాలేస్వశేషత్వానుగుణమాకవడిమై శైయ్య వేణుమైయుమ్; తదన స్తర త్తిలే (౨) “భవాంస్తుసహవై దేహ్యగిరిసానుషురంస్యతే । ఆహంసర్వం కరిష్యామి జాగ్రతస్త్వపతశ్చతే” ఎన్దెయాలే, అతుతన్నిలు మిన్న నడిమైయెత్తు ఒరునియతియిన్జిక్కే ఎల్లానడిమైయుమ్ శైయ్య వేణుమైయుమ్; పళ్ళువటియిలే యెఱ్ఱున్దరుళినపోతు, “నీరుమ్ నిలిలుమ్ వాయ్ త్తిరుప్ప తోరుప్రదేశ తైప్పార్ త్తు పర్ల శాలెయైచ్చమైయుమ్” ఎన్న, (౩) “ఏవముక్తస్తురామేణ లక్ష్మణస్సంయతాఞ్జలిః । నీతాసమక్షంకాకుత్స్థమిదం వచనమబ్రవీత్” ఎత్తుతన్ తలైయిలే స్వాత స్త్వైత్తైవై త్తపోతే పెరుమాళ్ నమ్మైక్కెవిట్టారెత్తు వికృతరాయ్, పిరాట్టి మున్నిలైయాక క్కైయు మజ్జలియుమాయ్నిన్దు, (౪) “పరవాన స్థికాకుత్స్థత్వయివర్షశతంస్థితే । స్వయన్తు రుచిరేదేశే క్రియతామితిమాంవద” ఎన్దెయాలే, అడిమై శైయ్యమళవిల్ స్వాత స్త్వైమాకిఱదోషమ్ కలశాతపడి, ఉచిత కైజ్జుర్యజ్గళిలే యేవిక్కొళ్ళవుమ్ వేణుమైయుమ్ వ్రాథితార్కెన్దె. (పడైవీట్టిల్) ఇత్యాది. తిరు*పపడైవీట్టిలే యెఱ్ఱున్దరుళివన్దు పుకున్దు తిరువభిషేకమ్ పణ్ణియనుళినపోతు, తమ్మాడుకూడవడిమై శైయ్ కైక్కొరువరుమిల్లాత

* పడైవిడు-రాజధాని.

(౩) రా-ఆ-౧౫-౬-

(౧) రా-ఆ-౩౧-౨౩.

(౪) రా-ఆ-౧౫-౭.

(౨) రా-ఆ-౩౧-౨౫.

కాట్టిల్ తనియిడై తిల్ స్వయమ్పాక త్తిలే వయిల్ పై ప్పెరు
క్కి-నవడియా లే, ఒప్పుణుణ్ణమాట్టా తే ఒరుతిరుక్కైయా
లే తిరువెళికొల్ మక్కుడైయైయుమ్ ఒరుతిరుక్కైయా
లే తిరువెళి శామర శైయుమ్ తరి త్తడిమై శెయ్ తార్.

తనిక్కాట్టిలే, తామేయడిమై శెయ్ తు కై జ్జుర్యాభినివేశ తై ప్పెరు
క్కుకైయా లే, స్వయమ్పాక త్తిలే వయిల్ పై ప్పెరుక్కి-నవక్ ఒప్పు
ణుణ్ణాతాప్పోలే, శ్రీభరతాహ్వాన్ తుడక్కమానవర్ కళో షొక్క
త్తాము మోరడిమై శెయ్ తు నిఱ్ఱమాట్టా తే, తిరువెళి కొల్ మక్కుడై
యెడ్డుక్కై, తిరువెళి శామరమ్ పరిమాటుకై యూఁకిఱిగరణ్ణడిమైయైపక కా
ల త్తిలే శెయ్ తారెన్దై, ఇస్తవృత్తాస్తమాక్ శ్రీరామాయణ త్తిలిలై, (౧)

“ఛత్రచామర పాణిస్తులక్ష్మణోఽనుజగామహః” ఎన్నిఱు శ్రీరామాయణ
మన్తోవెన్నిల్, కాట్టుక్కై మున్దరుళువతుక్కుమున్నే తిరువభిషేకార్థ
మాక వలజ్జురితు త్తమ్మడై య దివ్యాస్తవపుర త్తిల్ నిస్తుమ్ పుఱప్పట్టు
చక్రవ ర్తి త్తిరుమాళికైయైకోక్కి త్తిరు తేరిలేయేఱి పెరుమాళెమ్మన్దరుళు
కిఱిపోతు ఇళైయ పెరుమాళే శెయ్ తవృత్తాస్తమాక్ త్తిరువయోధ్యాకా
ణ్ణత్తి లేళొల్లప్పట్టతాకై యా లేఱివ్విడత్తుక్కతు శేరాతు. ఆనాల్ ఇవరెక్
కొణ్ణిప్పడి యరుళిచ్చెయ్ తారెన్నిల్ ; పాద్మపుగాణప్రక్రియెయాలే య
రుళిచ్చెయ్ తార్. (౨) “అథత స్థిన్ దినే పుణ్యే శుభలగ్నే శుభాన్వితే |
రాఘవస్యాభిషేకార్థం మజ్జళఞ్చక్రిరేజనాః” ఎన్తుతుడగ్గి పరక్కచ్చొల్లి
కొణ్ణువన్దు, (౩) “మన్తప్రాతజలైశ్చుద్ధైర్దునయస్సంశ్రితవ్రతాః |

జపనోవైష్ణవానూక్తాః చతుర్వేదమయా శుభాః | అభిషేకంశుభం
చక్రః కాకుత్స్థంజగతాంపతిమ్ | తస్మిన్ శుభతమేలగ్నే దేవదున్దభ
యోదివి | నినేదుః పుష్పవర్షాణి వవర్షశ్చ సమన్తతః | దివ్యావృతై
రూభషణైశ్చ దివ్యగన్ధానలేపనైః | పుష్పైర్నానావిధైర్దివ్యైర్దేవ్యా

శ్రీ కొల్ మక్కుడై-జయశీలమాన మడైయెడ్డుపడి.

+ (పా) శుభోదయే.

(౧) రా-ఉ-౧౫-౩.౨. (౨) పా-పు-ఉ-౪౯. (౩) పా-పు-ఉ-౪౯.

౧౪౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౧౪. పెరియవుడైయారుమ్,

సహరఘూర్వహః! అలబ్ధతశ్చ శుశుభేమునిభిర్వేదపారగైః | ఛత్రఞ్చ
చామరందివ్యమ్ ధృతవాక్ అత్తుణస్తథా | సార్వభృతతశ్చ త్రుహ్నా
తాశన్తేవివేజతుః | దర్పణస్త్రిదా శ్రీమాన్ రాక్షసేన్ద్రోఽభీషణః |
దధారపూర్ణకలశం సుగ్రీవోవాసరేశ్వరః | జాన్మవాంశ్చ మహాతేజః
పుష్పనూలాం నునోహరామ్ | వాటిపుత్రస్తు తామూర్బలం సకర్పూరం
దదాప్రియాత్ | హనూమాన్ దీపికాం దివ్యాం సుషేణస్తుధ్యజంశుభమ్ |
పరివార్తమహాత్మానం మ నిఃస్సముపాసితే” ఎన్తు పార్థపురాణత్తిల్
ఉత్తరఖణ్డత్తిల్ నాట్యత్సోన్మతామధ్యాయత్తిలే శొల్లప్పట్టతిలే. (౧)
“ఛత్రఞ్చ చామరందివ్యం ధృతవాక్” ఎన్తు తోన్ద్రవిలే, (తిరువెన్
కొన్ద్రక్కుడై మైయుమ్ తిరువెన్ శామరత్తైయుమ్ ధరిత్తు) ఎన్తురుళి
చ్చెయ్ తతు.

౧౪. (పెరియవుడైయారుమ్ పిల్లైతిరునత్తైయూరరైయరుమ్
ఉడమై యుపేక్షిత్తాకళే) శ్రీజటాయనాహారాజరై పెరియవుడై
యారెన్టాయిత్రై నమ్మకలి శిరుళిచ్చెయ్ వతు. ఇవర్ తామ్ పచ్చవటి
యిలే పెరుమాళ్ళెన్దురు, తన్నైయగ్గత్తు (౨) “ఇహవత్సామిసా
మిప్రే సార్థమేతేనపక్షిణా” ఎన్తునన్దురుడక్కి తిరువడికళుక్కు మికవుమ్
పరివరాయ్, పెరుమాళ్ళెన్దురు యిరుక్కిట దివ్యాశ్రమత్తుక్కు ఆసన్న
మాక వర్తియానిట్లుచ్చెయ్ తే, అచిన్దితమాక రావణవన్దు పిరాట్టి
యైప్పిర్తుక్కుణ్ణపోక, అప్పోతు పిరాట్టి ఇవరై యెరువృత్. త్రికమేలే
కణ్ణ, “ఎన్నైయననిప్పడి యపహరిత్తుక్కుణ్ణ పోకానిన్టాన్” ఎన్తు
ఇవర్ పేరైచ్చొల్లిక్కుప్పిడ, ఉటక్కుటి వివర్ అన్దవార్తధ్వనియై కే-
ట్టుణ్దు, రావణకొణ్ణపోకిట పడియెక్కుణ్ణ, “ఉనక్కితాకాతు
కాణ్” ఎన్తు ధర్మోపదేశమ్ పణ్ణిన వళవిల్ అవకేశామైయాలే, “సమ్
ప్రాణనో జేత్తుకణ్ణిరుక్కుడవోమల్లమ్, యుద్ధమ్ పణ్ణి, మీట్టుతలిల్లై

పిల్లైతిరునత్తెయూరైయరుమ్ ఉడమ్మై ఉడేయీత్తార్కళ్.

చిన్తయన్తిక్కుడమ్బు తన్నడైయే పోయిన్దు.

యాకిల్ ముడితల్ శెయ్యక్కడవోమ్” ఎన్తధ్యవసిత్తు, అతిబుగరా క్రమరాకై యాలే అననోడే మహాయుధతైప్పణి, అవకైయాలే * ఈడుపట్టువిట్టున్దు తమిరుమేనియైవిట్టారితే.

పిల్లైతిరునత్తెయూరైయర్ సకుటుమ్బుమాక త్తిరునారా యణపురత్తిల్ వేదనారాయణప్పెరుమాల్లై సేపిక్కచ్చెన్దు పురున్దవళ విలేగి. పరసమయికళ్ అన్దక్కొయిలిలే అగ్నిప్రజ్జేవత్తెన్దు. ఉళ్ళిన్దు నర్కశెల్లారుమ్ పుణప్పట్టాడిప్పొక్కచ్చెయ్తే, అన్దవెమ్మెరుమాన్ తిరుమే నిక్కట్టివు వరుకిటపడియైక్కణు సహక్కమ్మాత్త ప్రయాతేశయత్తాలే తాముమొక్కముడినతాక వధ్యవసిత్తు ఇవర్ నత్తైయాలే, పిల్లైక థుమ్ ఇనరై విట్టుప్పొక్కోమెన్దునిట్టు, అవర్కళుమ్ తాముమీకూడఅటు కుక్కళ్ళెన్దు తిరుమేనియైవిట్టారెన్దు ప్రసిద్ధుతే.

(చిన్తయన్తిక్కుడమ్బు తన్నడైయే పోయిన్దు). అతావతు.

(౧) “కాచిదావసధస్యాన్తేస్థిత్యా దృష్ట్వాబహిర్గురుమ్ । తన్తయత్వేన గోవిన్దం దధ్యామీలితలోచనా । తచ్చిత్తవిమలాహ్లాద షీణపుణ్యచయా తదా । తదప్రాప్తిమహాదుఃఖ విలీనాశేషపాతకాచిన్తయన్తిజగత్సూతిం పరబ్రహ్మస్వరూపిణమ్ । నిరుచ్ఛాసితయాముక్తింగతాన్యా గోప కన్యకా” ఎన్నిటపడియే తిరుక్కురనైయినన్దు తిరుక్కుట్టలొకైయైక్కే ట్టు, శ్రీబృందావన శ్లేషప్పొక్కప్పటప్పట్టవళవిలే, గురుదర్శనత్తాలే పోకమా ట్టామల్ నిన్దు, కృష్ణనైధ్యానమణి, తన్దతచిత్తైయాకైయా లేవన్దనిర్దలసు ఖత్తాలుమ్, తదప్రాప్తినిబన్దనమాన నిరవధికదుఃఖత్తాలుమ్, ప్రక్షీణా శేషపుణ్యపాపైయాయ్, తత్సరణమ్ శెల్లానిట్టు తత్పృష్ట్యలాభక్షేక

* ఈడుపట్టువిట్టరాయ. “అడిపట్టు” ఎన్దు పాఠాన్దరమ్.

† పరసమయికళ్ - పరమతన్దర్.

(౧) వి.పు.౨-౧౩-౨౦.

౧౪౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౧౫. ఉపాయత్తుక్కుశ క్తియుమ్ లజ్జెయుమ్ యత్నముమ్కులై
యవేణుమ్. ఉపేయత్తుక్కు ప్రేమముమ్ తన్నైప్పేణా
మైయుమ్ తరియామైయుమ్ వేణుమ్.

త్రాలేధరిక్క-మాట్టామల్ మూచ్చడజ్జుకైయాలే, ఇవళుక్కుత్తా నుడే
షీక్క-వేణాతపడి దేహమ్ తన్నడై యే విట్టుక్కొణ్ణునిట్ట త్తెన్.

౧౫. ఆక ఇప్పడి నిదర్శనభూతకపడికలైచ్చొల్లి, ఇని ఇవర్
కలైప్పోలే యిరుక్క-వేణుమ్ ఎన్ఱ్ఱికికరుత్తై యిరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపా
యత్తుక్కు) ఇ త్యాదివాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు - ఉపాయత్తుక్కు-ధి
కారియామోత్తు, తన్నుడై యరక్షణమ్ తానే పణ్ణిక్కొళ్ళుకై క్కుఱుప్పా.
నశ క్తియుమ్, తాన్ పరిగ్రహిక్కి-ఉపాయత్తుక్కు విరోధికళానవత్తై
విడుమళవిల్, నాట్టార్ శిరిక్కు-మతుక్కు కూ-శుమ్ లజ్జెయుమ్, తన్
పారతన్త్ర్యవిరోధియాన స్వయత్నముమ్ కై విడవేణుమ్. ఉపేయత్తు
క్కు-ధి కారియామోత్తు, శేషియైప్పిరియా తేనిట్టు, “ఎల్లావడిమైయుమ్ అప
నేనినపడి తేయ్య వేణుమ్” ఎన్నుమ్ ప్రేమముమ్, అ త్తలైక్కొ-రుత్తిజ్జు
వరిల్ అతుకణ్ణాన్ మాట్టామల్ తన్నుడమైయు పేషీక్కై-యుమ్, తద్వి
గ్రహసభనాలాభత్తిల్ ధరి త్తిరుక్క-మాట్టామల్ మూచ్చడజ్జుమ్బడి
యాకైయుమ్ వేణుమ్ మెట్టపడి. ఆకై యాలే, అవర్కలైప్పోలే యిరుక్క-
నూవతు - ఇన్వధికారజ్జు, తై యుడైయరాకై యెట్టు కరుత్తు.

౧౬. (౧) “విష్ణోః కార్యం సముద్దిశ్య దేహత్యాగోయదాకృతః ।
తదావై కుణ్ఠాచూసాద్య ముక్తోభవతిమానసః” ఎన్ఱుఆగ్నేయపురాణత్రి
లుమ్, (౨) “దేవ కార్యపరోభూత్వాస్వాంతనంయః పరిత్యజేత్ ।
సఃసూతి విష్ణుసాయుజ్యమపిపాతకకృన్నరః” . ఎన్ఱునాయవ్యత్తిలుమ్,
(౩) “రజ్జనాభంసమాశ్రిత్య దేహత్యాగంకరోతియః । తస్యవంశేమృతా

౧౬. ఇవనుక్కు వైధమాయవరుమతితే త్యజక్కలావతు;
రాగప్రాప్తమాయవరుమతు త్యజక్కవాణ్ణాతితే.

౧౭. ఉపాయత్వానుసన్ధానమ్ నివర్తకమ్;

స్వర్ణేగచ్ఛ*న్యాయత్వనికలయమ్" ఎన్టువామనీయత్తిలుమ్ శొల్లుకై
యాయిమ్, విశేషిత్తు ఆశ్వమేధికపర్వత్తిల్ వైష్ణవధర్మశాస్త్రత్తిల్
పచ్చమాధ్యాయత్తిల్ (౧) అగ్నిప్రవేశంయశ్చాపికురుతేమద్గతాత్తనా
సయాత్యగ్నిప్రకాశేన విమానేనమమాలయమ్ । ప్రాణాన్తస్యజీ
యోమర్త్యోమాన్ప్రపన్నోఽః పృథావశకమ్ బాలసూర్యప్రకాశేననజే
ద్యాసేనమద్గతహమ్" ఎన్టు భగవాన్ప్రాసే యరుళిచ్చెయ్కైయాయిమ్,
ఇప్పడి మోక్షసాధనమాక చ్చెల్లప్పడుకరి భగవద్ధమాన స్వదేహ
త్యాగమ్, అవస్థసాధనాన ఇవనుక్కు త్యాజ్యమన్టు, ప్రపన్నరా
యరుక్కి అపిత్తైతిరునతైయారరైయరితై యనుష్ఠిప్పానెన్నెన్న, అరుళి
చ్చెయ్కితార్, (ఇవనుక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి, అతావతు-“ఇదఙ్కుర్యాత్”
ఎన్టు బరువిధిప్రయుక్తమాయవరుమతితే ప్రాప్తప్రాప్తవివేకమ్పణ్ణి ఇవ
నుక్కు కైవిడలావతు; అజ్ఞనన్తిక్కే, తకవిరహత్తిలాన్ నిప్పొకాత
పడి భోగ్యమునూయ్ ప్రాప్తముమానవిషయత్తిల్ రాగప్రయుక్త
మాయవరుమతు, వరున్దియుమ్ కై విడప్పొకాతితేయెన్గు.

౧౭. వైధమాయవరుమతితే సుత్యజమాయ్, రాగ
ప్రాప్తమాయవరుమతితే దుస్త్యజమావానెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కి
తార్, (ఉపాయత్వ) ఇత్యాదియాలే (ఉపాయత్వానుసన్ధానమ్ నివర్త
కమ్) ఎన్టు - వైధమాయవరుమదకైయిల్ దేహత్యాగమాప్రపన్న

* ఆత్మనికలయమ్-మోక్షమ్. † అనాశకమ్-విషయాన్తరజ్యులొకైయి
ల్లాతపడి, ఆశ్రితనాశపరిపథియాన ఎన్నెఉద్దేశిన్టు ఎన్టుమామ్. (౧)

౧౪౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

ఉపేయత్వాను సన్ధానమ్ ప్రవర్తకమ్.

౧౮. అప్రాప్తవిషయజ్ఞితేన క్తనానవన్ అతులభిక్ష్వేణుమైక్తి
రానిన్ద్రాల్, ప్రాప్తవిషయ ప్రవణనుక్కుచ్చొల్ల వేడ్డావితే

త్తియిల్ ఉపాయత్వానుసన్ధానమ్ నడక్కైయాలే, అవ్వనుసన్ధానమ్
ఇవన్దై సాధనతయా సమ్ప్రతిపన్నమాన ఇద్దేహత్వాగరూపప్రవృత్తి
యిల్ నిన్దుమ్ మీళువిక్కుమెన్ద పడి. (ఉపేయత్వానుసన్ధానమ్ ప్రవర్త
కమ్) ఎన్దతు - రాగప్రాప్తమాయవరుమ్దశైయిల్, ఇవిషయత్తుక్కు
హనినరక్కణ్డిరుప్పళిల్ ముడికై యే నల్లతెన్దుదేహత్వాగన్దన్దై పురుషా
ర్థమాక వనుసన్దిక్కైయాలే, అవ్వనుసన్ధానమ్ ఇవన్దై యతిలే మూళు
విక్కుమెన్ద పడి. - అన్దిక్కే, నైధమాయవరుమ్బొతు భగవద్విషయ
త్తిలుపాయత్వానుసన్ధాన మితుక్కు నిసర్తకమ్; రాగప్రాప్తమాయ
వరుమ్బొతు ఇవిషయ త్తిలుపేయత్వానుసన్ధాన మితుక్కు ప్రవర్తక
మామెన్నప్రమామ్.

౧౯. ఇప్పడి ఒరుసాధనబుద్ధ్యావన్దిక్కే తద్విషయప్రావణ్యాతి
శయత్తాలే స్వదేహత్తైవిషమృడియాన నిలైవిన్దైయక్కుడుమోవెన్న,
అనుభిచ్చెనుక్కితాల్. (అప్రాప్త) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - స్వరూ
పప్రాప్తమల్లాత హేయవిషయజ్ఞితే ప్రవణనానవన్, తన్నైయభ్యయ
మాతీయాకిలుమ్ ఇవిషయత్తై లభిక్ష్వేణుమెన్దు, స్వదేహత్వాగత్తిలే
ప్రవర్తియానిన్ద్రాల్, స్వరూపప్రాప్తమాన విలక్షణవిషయత్తిలే ప్రవణ
నాననుక్కు, అవిషయత్తైప్పర్తి తన్నైయభ్యయ మాటుకైయా
కిలివిటమాడుమెన్ను మిడమేకిమునర్నాయ సిద్ధమన్దొవెన్దై. ఒరువేన్దై
యశవిలే ఒరువనతిన క్తనాయ్కోణు పోరుమవనాయ్, అవళుక్కు
వ్యాధికనక్కవన్దవళిలే “ఇనళాటియెన్దున్దైవతే నానెన్ తలైయై
అరిన్దుతియకిణ్” ఎన్దు ఒరుదేవతైక్కుప్రార్థిత్తు, పిన్దు తన్తలైయై
యరిన్దుకోణుప్పతుమ్ శేయతానెన్దు ప్రసిద్ధమితే.

౮౯. అనుష్ఠానముమ్ అననుష్ఠానముమ్ ఉపాయకోటియిల
స్వయయాతు.

౯౦. అనన్యోపాయత్వముమ్

౮౯. ఉపాయోపేయాధికారజ్ఞభుక్కుడలక మఝీమశొన్న
వనుషానజ్ఞో పోల్చి క్కే, ఉపాయతయా శాస్త్ర సిద్ధమాకై యాలే,
అనన్యసాధననుక్కు + అననుష్ఠానమాన ఇన్ద దేహత్యాగమ్ రాగప్రాప్త
మాకై యాలే దుస్సృజమాయరున్దతేయాకిలుమ్, ఉపాయకోటియిలే
అన్వయి త్తన్తి నిల్లాతే యెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అనుష్ఠానముమ్) ఎన్దు
తుడగ్గి. అతావతు. అనుష్ఠానమాకచ్చొన్న స్వశక్తిత్యాగాదికభుమ్
ప్రేమాదికభుమ్ ఉపాయోపేయాధికారాన్తరూతమాకై యాలే ఉపా
యకోటియిలన్వయియాతాపోలే, అననుష్ఠానమాకచ్చొన్న స్వదేహ
త్యాగముమ్, ఉపాయబుద్ధ్యావనుష్ఠితమన్తి క్కే రాగప్రాప్తమాకై
యాలే ఉపాయకోటియిల్ అన్వయియాతు, ఉపేయాధికార త్తలన్తర్ప
విక్కు మత్తనైయెన్దై. ఉపాయతయా శాస్త్రసిద్ధమే యాకిలుమ్,
ఉపాయబుద్ధ్యాఅనుష్ఠితమానతుక్కేయితే ఉపాయత్వముళ్ళతు. అజ్ఞాన
న్తాకిల్, ప్రసన్న నానవన్ ఉపాయబుద్ధియట ఉపేయబుద్ధ్యా పణ్ణకిట
పుణ్యదేగి వాసాదికభుమ్ ఉపాయకోటియిలే అన్వయిక్కవేణుమితే.

౯౦. అన్తి క్కే, ఇన్దప్రవృత్తితా నుపాయకోటియిలే అన్వయి
త్తతాకిలుమ్ అనన్యోపాయత్వత్తుక్కుక్కుత్తల్ వరుమి త్తనైయితే,
అతు పేమపరవశర్ క్కుఅవద్యహన్తుఎన్దైక్కాక పేమపరవశర్ ప్రవృత్తి
కత్తై దర్మిప్పిక్కితార్, (అనన్యోపాయత్వముమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. (అనన్యోపా
యత్వమ్కులై యుమ్బడియాన ప్రవృత్తియావతు). (౧) తిరున్దవేనో
ఁజ్జిన్దేన్ (౨) “నోఁజ్జిన్దనోన్దినై క్కుఁజ్జిన్దో” (౩) శ్రీ కుతిరి

1 అననుష్ఠానమాన-అనన్యసాధనత్వ విరుద్ధానుష్ఠానమాన.

(౧) నా-తి-౧-౩.

(౨) నా-తి-౧-౮.

(౩) తిరువాయ్-౧-౩-౮.

శ్రీ కుతిరి-కుత్తితక్కి.

౧౫౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

అనన్యోపేయత్వముమ్ అనన్యదైవత్వముమ్ కులైయుమ్బుడి
యాన ప్రవృత్తి కాణానిష్టోమితే.

౯౧. జ్ఞానవిపాకకార్యమాన

యామ్మడలూర్ తుమ్" (౧) "ఓతినామమ్" (౨) "ఊరాత్తోయేన్
నాన్ వారార్ పూమ్ పెణ్ణెమడల్" (౩) "ఊకటియవూర్ వణ్ నాన్
మన్ని యపూమ్ పెణ్ణెమడల్" ఎన్దు నోన్బునోన్బై మడలెడుక్కై ముత
లానవ్యాపారజళితేయిక్కిరై. (అనన్యోపేయత్వమ్ కులైయుమ్బుడియా
నప్రవృత్తియావతు)-అ తలైక్కతిశయత్తై విళైక్కైయే పురుషార్థమె
న్దిరుక్కైతవిర్దు, (౪) "నమక్కేనలమాతలిల్" ఎన్దుమ్, (౫) "తూమ
డల్ తిణ్ణుమాయ్ మలర్ కొణుశూడువోమ్" ఎన్దుమ్ తనక్కతిశయమ్
తేడత్తుడక్కిరై. (అనన్యదైవత్వమ్ కులైయుమ్బుడియాన ప్రవృత్తియా
వతు) - (౬) "కామతేవా (౭) * ఉన్నైయుముమ్బియైయుమ్మొమ్మై
తేన్" (౮) "పేశువతోన్దుణ్ణిజ్జెమ్మెరుమాన్" ఎన్దు కామన్ పక్కలిలే
దేవతాబుద్ధిపణ్ణి యారాధిక్కిరై. (కాణానిష్టోమితే) ఎన్దుతు - ప్రాప్య
వక్తువిల్ ప్రానణ్యాతిశయత్తాలే పేరళవుడై యవర్ కళ పక్కలిలు
ముణ్ణాకక్కాణానిష్టోమితేయెన్దై. మున్బుశొన్నప్రవృత్తికుండపాయకో
ట్యన్వయమ్ వస్తుగత్యావరుమెన్దుకొళ్ళుకిటమాత్రమితే; అజ్ఞానన్దిక్కి,
నే రేడిపాయబుద్ధ్యావనుస్థితమానవైయితేయినై; ఆకైయాల ప్రేమ
పరపేశర్ క్కితు అవద్యమన్దెన్దు కరుత్తు.

౯౧. ఇత్తనైయుమ్కలక్కత్తాలే వన్దవైయితే; అజ్ఞానమూల
మాయ్ వరుమవైయెన్దు మాదరణీయమన్దై యెన్న అరుళిచ్చెయ్ కిటార్,
(జ్ఞాన) ఇత్యాదియాలే. (జ్ఞానవిపాకమావతు) - (౯) "భానమ్కనిన్ద
నలమ్" ఎన్దిటపడియే, జ్ఞానత్తినుడైయ పరిపాకరూపైయానభక్తి;

(౧) తి-మొ-౯-౩-౯.

(౨) శిశి-తిరు.

(౩) ఊరి-తిరుమ.

(౪) తి-మొ-౯-౩-౯.

(౫) తిరువాయ్-౫-౩-౧౦.

(౬) నా-తి-౧-౨-

(౭) నా-తి-౧-౧.

(౮) నా-తి-౧-౮.

(౯) ఇరా-మా-౬౬.

అజ్ఞానత్తాలే వరుమ వైయెల్లామ్ * అడిక్కళిళ్ళు పెఱుమ్.
 ౨. ఉపాయఫలమాయ్ ఉపేయా స్తర్భూతమా యిరుక్కు
 మతు ఉపాయప్రతిబంధకమాకాతు.

అర్థికార్యమాన (అజ్ఞానమావతు) - అన్తభ క్త్యతిశయత్తాలే వరుమ్
 ప్రాప్తాప్రాప్తవివేకాభావమ్. అత్తాలేవరుమ్ ప్రవృత్తివిశేషశ్చెల్లామ్
 (అడిక్కళిళ్ళు పెఱుమ్) ఎన్ఱతు - అతిన్లొఱుక్కళియురుక్కు మెన్ఱ పడి.
 కర్మనిబంధనమాన వజ్ఞానత్తాలే వరుమవైయే హేయశ్చెన్ఱుకరుత్తు.

౯-౨. ఆనాబుమ్, ఇవ్వతిప్రవృత్తి ఇత్తలైయిల్ ప్రవృత్తియి
 లొన్ఱైయుమ్ సహాయాత సిద్ధోపాయ త్తికార్యకరత్వత్తుక్కు ప్రతి
 బంధకమాకాతోవెన్న అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఉపాయ) ఇత్యాదియాలే.
 (ఉపాయఫలమ్) ఎన్ఱతు- సిద్ధోపాయమాన అవన్ పణ్ణిన కృషిఫలమెన్ఱ
 పడి. (౧) “మయర్ వఱిమతివల మరుళినన్” (౨) “పేరమర్ కాతల్
 కడల్ పురైయ విళైవిత్తకారమర్ మేనినబ్బణ్ణ” ఎన్ఱ ఏవమ్బూత
 ప్రవృత్తిహేతువాన భక్తిక్కు ఉత్పాదకనుమ్ వర్ధకనుమవనేయితే.
 అకైయాలే భక్తిపాఠవశ్యనిబంధనమాన ఇప్పవృత్తియె ఉపాయఫలమె
 న్నిటతు. (ఉపేయా స్తర్భూతమాయురుక్కుమతు) ఎన్ఱతు - “ప్రావ్యత్వ
 రైయిన్ శ్రీ ముఱుకుతలాలే కణ్ణాళ్ళుళిలైయిట్టు ఇత్తలై పడుకిటవలనూ
 పెల్లామ్, నమ్మెయాలై ప్పట్టు ఇప్పడిపడప్పెఱువతే!” ఎన్ఱ అనన్ ముఖ
 మలరుకైక్కుఱుప్పాకైయాలే, మడలెడుకైక్కుఱుడక్క-మాన ఇన్ఱప్రవృ
 త్తికళి అనన్ ముకమలర్ త్తిక్కాకప్పణ్ణమ్ కై జ్ఞాన్యత్తోపాతియాయ్
 కొణ్ణ, ఉపేయ త్తిలై అన్తర్భూతమాయురుక్కుమెన్ఱ. (ఉపాయప్రతి

* కళిళ్ళు-సువర్ణ త్రిన్ పరిమాణవిశేషమ్-అత్తుల్క్రొస్తస్థానవిశేషశ్చ-పదమా
 త్రిలింగ మహాగ్న మెన్ఱపడి. శ్రీ ముఱుకుతలాలే-తీర్థతైయాలే.
 (౧) తిరువాయ్-౧-౧-౧. (౨) తిరువాయ్-౫-౪-౪.
 * (సా) ఎన్ఱిటపడియే.

౧౫౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౩. సాధ్యసమానమ్, విశమ్భాసమాప్తే సాధనత్తుక్కే ౨మ్.

సాధ్యప్రావణ్యమడియాకవితే సాధన త్తిలిఘ్రికిఱు.

బద్ధకమాకాతు)ఎస్తతు-ఏవమ్భూతమానతు ఉపాయ త్తినుడై య కార్య కరత్వత్తుక్కు విలక్కాకాతైస్తపడి.

౯౩. ఇప్పడి మడలెడుకై ముతలానవై సిద్ధోపాయ ప్రతిబద్ధ కమాకాతెన్ను మిడమ్కొల్లి, అవైతనక్కు సిద్ధోపాయసావ్యతైవివత్తి. త్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (సాధ్యసమానమ్) ఇత్యాదివాక్యద్వయ త్తాలే. అతావతు - సాధ్యవస్తువే సాధనమాకై యాలే సాధ్యత్తుక్కు సమానమెచ్చుమ్, ఫలవిశమ్భుతై సహాయా తే శీఘ్రమాకక్కార్యమ్ శెయ్ తుకొడుక్కుమెచ్చుమితే ఇతరసాధనజ్గిత్యాట్టిల్ సిద్ధసాధనత్తుక్కే ౨మ్. సాధ్యత్తిల్ ప్రావణ్యమడియాకవితే ఇద్ద సాధనపరిగ్రహస్థన్ని లిఘ్రికిఱు; అవై యిరణ్ణుమినల్ ముక్కుముణ్ణెన్దుకరుత్తు. ఎచ్చనేయెన్నిల్ - మడ్లెడుకై ముతలానప్రవృత్తికల్, శేషిక్కతిశయకరజ్గళాకై యాలే కైజ్జర్యరూపసాధ్యత్తుక్కు సమానజ్గళాయుక్కై యాలుమ్, “మడ లూరుతల్ నోన్మునోన్ముతల్ శెయ్ వన్” ఎచ్చుతుణిస్తపోతే, సర్వేస్వరన్ త్వరితుక్కుణ్ణువద్దు ఇనర్ కళ్ కాలిలే విఘ్నమ్మడిపణ్ణిక్కొడుక్కై యాలే ఫలవిశమ్భాసమాప్తళా యిరుక్కై యాలుమ్, సిద్ధసాధనమ్మోలే ఇతరసా ధనజ్గిత్యాట్టిలేల్ మత్తై యుడై త్తాయ్, సాధ్యప్రావణ్యమడియాక ఇవ ధ్ శీలిఘ్రికిఱి వాకారముమొత్తిరుక్కై యాలే. ఇత్తాల్ సిద్ధోపాయ తై యెఘ్రియవుమ్ ఇతుతానే కార్యమ్ శెయ్యవల్ మ్మాకై యాలే, తత్ప్రతిబద్ధక మెన్నుమ్ దూషణమిలైయెచ్చు కరుత్తు. - అన్తిక్కే, (ఉపాయప్రతిబద్ధక మాకాతు) ఎస్తతై ఇన్నముమ్ముఖభేదత్తాలే ఉపపాదిక్కితార్, (సాధ్య) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు - పాల్ మరున్దామాపోలే సాధ్య

వస్తుతానే సాధనమూకై యాలే, సారస్వత్తిల్ సాధ్యత్తోడొత్తిరుక్కు-
మెస్తుమ్; సాధ్యత్తై ప్రాపిక్కుమళవిల్ కాలవిళమ్బత్తై ప్పొత్తాతు, కడుక్ ప్రా-
పిత్తువిడుమెస్తుమన్టో సాధనా సరజ్జితాట్టిల్ సిద్ధసాధనత్తుక్కేల్ మ్; ఇ-
ప్పొత్తిరుళ్ళొల్లుకిఱు, ఇవ్వాకారద్వయముమ్ సాధ్యప్రావణ్యహేతువా
మెస్తు తోల్ మ్ కైక్కాక; ఇప్పడియాకై యాలే తానడియాకవిత్తైన్దు
క్షణకాలవిళమ్బమ్ పాతామల్ తుడిక్కుమ్బడి ముఱుకడియిఱుకిఱ
సాధ్యప్రావణ్యముడియాకవితే మడలెడుక్కై ముతలాన, ఇస్సాధనత్తి
లిత్తికిఱు తెన్నె. ఆకై యాలే ఏవమ్బుత ప్రావణ్యత్తిన్ ముఱుకుతలాలే
కణ్ణాఱ్ఱులై యిట్టుచ్చెయ్కిఱ ఇప్పవృత్తికళ్, ఉపాయమ్మేల్ విఱ్ఱును
కార్యమ్ శెయ్కై క్కుడలామి త్తనైయల్లతు, తత్ప్రతిబద్ధకమాకాత్తెన్దు
తరుతు.

ఆక (౧) “ఇవనుక్కువై ధమాయ్ వరుమతితే త్యజిక్కులావతు”
ఎస్తుతుడగ్గి ఇవ్వళవుమ్వర ప్పిల్లైతిరునతైయారరై యర్ ప్రవృత్తివ్యా-
జత్తాలే, భగవత్ప్రపన్ననాయరుద్దానేయాకిలుమ్ ఉపేయపరనోనవ
నుక్కు తద్విషయప్రావణ్యత్తాల్ వరుమ్ స్వదేహత్యాగమ్ దుస్త్య-
జమ్, ఉపాయబుద్ధ్యావనుష్ఠితమల్లామైయాలే అతుతానుపాయకోటియి-
లన్వయియాతు; వస్తుగత్యాప్రవృత్తిత్తాకిలుమ్ ప్రేమపరవశర్కుదో-
షాయవన్దు; బుద్ధిపూర్వకమాక అనన్యోపాయత్వాదికళ్ కులై యుమ్బడి
యానప్రవృత్తికళ్ తెలియక్కుణ్ణవర్కళ్ పక్కలిలుమ్కాణ్ణయాలే. ఇనై
తాన్ అజ్ఞానమూలమేయాకిలుమ్ ప్రేమకార్యమానవజ్ఞానత్తాలే వన్దువై
యొకైయాలే అతిగ్లాఱ్యజ్ఞళ్. సిద్ధోపాయప్రతిబద్ధకమాకాతు. అవ్వళ-
వన్దుక్కే అత్తోడొక్కచ్చొల్లలామ్బడియన్టో ఇవల్లొక పెరుమైయెన్దు
ళ్ళొల్లుకై యాలే, ఉపేయాధికారత్తిల్ (౨) “తనై ప్పేగామై” ఎన్దు

౧౫౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౪. ఇవనుక్కు ప్రితకు-మాత్మ గుణజ్ఞైల్లావద్ బుక్కుమ్
ప్రధానహేతు ఇన్ద్రప్రావణ్యమ్.

౯౫. (౧) “మాత్పాల్ మనమ్ శుభిష్ట” (౨) “పరమాత్మ నియోర క్తః”

శొన్న వితు అనన్య సాధనత్వత్తుక్కు చ్చేరు మోవెన్ను మతిశజ్కా-పరిహారమ్ పణ్ణ ప్పట్టతు.

౯౬. ఏవమ్భూతమానప్రావణ్యమ్ విషయవైలక్షణ్యాధీనమి
త్తనైయన్తో, శమదమాద్యాత్మగుణజ్ఞశ్చో అధికారత్తై మినుక్కువిప్ప
తెన్న, అవైతనైయమితుతానే యుక్తాక్కు మెన్దితార్ మేల్, (ఇవ
నుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి (౩) “శమదమనియతాత్తా” (౪) “అమానిత్వమ్”
ఇత్యాదియిల్ శొల్లుకిఱపడియే ఇచ్చేతననుక్కు ణ్ణాక త్తక్కు * ఆత్మ
గుణజ్ఞో తాననేకముణ్డితే; అవైయెల్లావద్ బుక్కు మిన్ద్రప్రావణ్యమ్
(ప్రధానహేతువాక్తైయావతు) - అనుకూలసహవాస † శాస్త్రాభ్యాసా
చార్యోప దేశాదికళాన హేత్వన్తరజ్గళితాక్కిట్టిల్ ‡ ముఖ్యహేతువా
యిప్పకై-.

౯౭. ఇవ్వర్ త్తిల్ ప్రమాణోపాదానమ్ పణ్ణకితార్ (మా
త్పాల్) ఎన్దుతుడగ్గి. (౧) “మాత్పాల్ మనమ్ శుభిష్ట మజ్జెయర్ తోళ్
కై విట్టు నూత్పాల్ మనమ్ వైక్క నాయ్ వితామ్” ఎన్దు సర్వేశ్వరన్
పక్కలిలే హృదయమ్ ప్రవణమాక, భోగైక్యకళాన (స్త్రీ) కళుడైయతో
భోజే యజ్జైకైయిల్ న్దైయద్ బు, ప్రమాణజ్గళిలే మనస్సెన్దైక్క
వెళితామెన్దుమ్; (..౨) “పరమాత్మ నియోరక్తోవిరక్తో పరమాత్మని”
ఎన్దు పరమాత్మావిన్ పక్కలిలే రక్తనాయ్ అత్తాలే పరమాత్మేతరవిష

* ఆత్మగుణజ్ఞో-అన్తోత్కర్షణావహజ్గళానగుణజ్ఞో. † ఆదియినాల్ ఆహారశుద్ధి
జన్తాన్తర సుకృతాదికత్తైచ్చొట్టుకిఱతు. ‡ ముఖ్యత్వమావతు-కార్యోత్పాదనవైఖ్య
ముమ్, కార్యస్వరూపాత్కర్షప్రయోజకత్వముమ్

(౧) ౩ - తి - ౧౪. (౨) బాధ్యస్వత్వస్తు. (౩) భ - వి. (౪) గీ - ౧౩ - ౭.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౫౫

(౧) “కణ్ణకేట్టుల్ మొన్ను”

౯౬. ఆత్మగుణజ్ఞిల్ ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్.

యత్తిల్ విరక్తనానవనెన్దుమ్, (౧) “బణ్ణడియాళ్ తిరునుకళుమ్ నీయుమేనిలానిట్వక్కుణ్ణశతీర్ కణ్ణ - కణ్ణకేట్టుల్ మొన్నుణ్ణులుమైజరువి కణ్ణవిన్నమ్ తెరివరియవళవిల్లాచ్చిల్ బ్రీన్వమ్ - ఒట్టిన్దే” ఎన్దు పెరియపిరాట్టియారుమ్ దేవరుమాయ్ ఒరుదేశవిశేషత్తిలే యెఱున్దురుళియిరుక్కిట శేర్ త్తియైక్కుణ్ణ అగ్గేప్రవణనాయ్, ఐశ్వర్యకై వల్యణ్ణిల్ విరక్తనానేనెన్దుమ్, భగవత్స్వావణ్య మితరవిషయవిరక్తి హేతువాక చొప్పల్లపట్టితే.

౯౭. భగవత్స్వావణ్యమాత్మగుణజ్ఞ క్కెల్లావల్ ముక్కుమ్ ప్రధాన హేతువెన్దు ప్రస్తావిత్తు, ఇతరవిషయ విరక్తి హేతుత్వ మాత్రత్తిల్ ప్రమాణజ్ఞై దర్శిప్పిప్పానెన్నిటిశ్శజ్జెయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిత్తా, (ఆత్మగుణజ్ఞిల్ ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్) ఎన్దు, శమమావతు - అన్యకరణనియమనమ్. దమమావతు - బాహ్యకరణనియమనమ్. (౨) “శమశ్చిత్తప్రశాంతిస్యాద్దమశ్చేంద్రియనిగ్రహః” ఎన్నక్కడవతితే. (౩) “క్షమాసత్యందమశ్శమః” ఎన్నివిడత్తిల్ (౪) “దమో బాహ్యకరణానా మనర్థవిషయేభ్యోనియమనమ్; శమోఽన్యకరణస్య తథానియమనమ్” ఎన్దితే భావ్యకారరుమరుళిచ్చెయ్ తతు. మాటి చొల్లుమిడముముణ్ణు, ఇంద్రశమదమగ్గళుణ్ణానవిడత్తిల్ అల్లాతగుణజ్ఞై తన్నజ్జె యేవరుమాకై యాలే ప్రధానమానవివల్ ముక్కు హేతువెన్ను మిడత్తిల్ ప్రమాణమ్ కాట్టప్పట్ట తెన్దుకరుత్తు. —, అన్దిక్కే, కీర్థి చొన్న విరక్తి హేతుత్వమ్, సకలాత్మగుణోత్పత్తిక్కుమ్ హేతువెన్ను మిడత్తుక్కు - పలక్షణమాక్కి, ఇవాత్మగుణజ్ఞిల్ ప్రధానమేన్దితి

(౧) తి - వాయ్ - ౪ - F - ౧౦.

(౨)

(౩) కీ - ౧౦ - ౪.

(౪) గీతాభా - ౧౦ - ౪ - వ్యా.

౧౫౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౭. ఇవై ఇరణ్ణముణ్ణానాల్ ఆచార్యకై పుకురుమ్,
ఆచార్యన్ కై పుకున్దవాతే తిరుమన్త్రమ్ కై పుకురుమ్.

శబ్దైయిలే (ఆత్మగుణజుళిల్ ప్రధానమ్ శమముమ్ దమముమ్) ఎన్దురుళి
చ్చేయ్ తారాకప్రమామ్.

౯౭. ఇన్ద్రశమదమజ్జుళుణ్ణానాల్ ఇవనుక్కుణ్ణాకక్కడవ ఫలపర
మ్మరైయై యరుళిచ్చేయ్ కిఱార్ మేల్, (ఇవై యిరణ్ణమ్) ఎన్దుతుడగ్గి.
భగవత్ప్రవణ్యమడియాకవరుమ్ పరిపూర్ణమానశమదమజ్జుళై కీర్త్తి
చ్చొల్లిల్ శ్రేయాకిలుమ్, ఇవ్విడత్తిల్ ఆచార్యాజ్ఞీకారత్తుక్కు పూర్వ
భావియానవశవిలే యొతుక్కిచ్చొల్లుకిఱతు. (ఇన్ద్రశమదమజ్జుళిరణ్ణము
ణ్ణానా లాచార్యకై పుకురుకై యావతు) - ఇవాన్తగుణమ్ కణ్ణుకన్దు
సంసారనివర్తకమాన పెరియతిరుమన్త్రై సార్థమాక ఉపదేశిక్కు
మ్మడి ఇవనుక్కు-వశ్యనాకై. (౧) “తస్మై సవిద్వానుపసన్నాయ సమ్యక్
ప్రశాన్తచిత్తాయ శమాన్వితాయ యేనాత్మరం పురుషం వేదసత్యం
ప్రసాదతాం తత్త్వతోబ్రహ్మవిద్యామ్” ఎన్దు శమదమోపేతనాయ
కొణ్ణు ఉపసన్నానవసుక్కితే బ్రహ్మవిద్వైయైతత్త్వతః ఉపదేశిక్కు
చ్చొల్లిల్లు. ఇన్ద్రశుతియిల్ ఆచార్యోపసత్తిక్కుడలాకచ్చొన్న శమ
దమజ్జుళుక్కు, (౨) “ఏతేన శ్రవణోపయుక్తమవధానం వివక్షితమ్,
నతూపాసనోపయుక్తాత్మనేన్ద్రియజయాదిః” ఎన్దితే శ్రుతప్రకాశికాకా
రర్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణిల్లు. (ఆచార్యకై పుకున్దవాతే తిరుమన్త్రమ్
కై పుకురుకై యావతు) - (౩) “తన్మన్త్రం బ్రాహ్మణాధీనమ్” ఎన్దు
తిరుమన్త్రమ్ ఆచార్యాధీనమాకై యాలే ఉపదేష్టావానవకై పుకున్ద
వాతే, తదుపదేశముఖత్రాలే సార్థమాక ఇవన్ నెన్జ్జిలే ప్రతిష్ఠితమాకై.
(౩) కీ. బ్రహ్మవిద్బ్రాహ్మణోవిదుః” ఎన్దిఱపడియే (౪) “బ్రాహ్మణాధీనమ్”

సేవర్గరూపబ్రాహ్మణత్వమ్ తిరుమన్త్రోపదేశస్తుక్కుధికారమాకీల్ అధికృతాధికా
రత్వమ్ ప్రసక్తిక్కు-మెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పల్లీ బ్రాహ్మణశబ్దార్థమరుళిచ్చేయ్ కి
ఱార్ (బ్రహ్మచిత్) ఇత్యాది.

(౧) మూడ-౧-౨-౧౨.

(౨) జిజ్ఞాసాధికరణశ్రుతప్ర.

(౩)

(౪)

తిరుమన్త్రమ్ కైపుకున్దవాతే ఈశ్వరన్ కైపుకురుమ్,
ఈశ్వరన్ కైపుకున్దవాతే (౧) “వైకున్దమానకర్ మన్ తు
తు కై యతువే” ఎన్నిఱపడియే ప్రాప్యభూమికై పుకురుమ్.

౨. ప్రాప్యలాభమ్ ప్రాప్తకత్తాలే, ప్రాప్తకలాభమ్ తిరుమన్త్రమ్ కైత్రాలే,
తిరుమన్త్ర్లాభమాచార్యనాలే, ఆచార్యలాభమ్ ఆత్మగుణత్తాలే.

ఎన్నిఱవిడత్తిల్ బ్రాహ్మణశబ్దత్తాలే ఆచార్యనై చ్చొల్లుకిఱతు. (తిరుమన్త్రమ్
కైపుకున్దవాతే ఈశ్వరన్ కైపుకురుమ్ కైయావతు) - (౧) “మన్త్రాధీన
జ్ఞుడైవతమ్” ఎన్ఱు తిరుమన్త్ర్మిట్టవళక్కా యిరుక్కుమవనాకై
యాలే, అర్థసహితమాక అతు కైపుకున్దవాతే, తత్ప్రతిపాద్యనాన
తాన్ ఇవనక్కు అనిష్టనివృత్తి పూర్వకేష్టప్రాప్తిక్కు ప్రాపకనాకై.
(ఈశ్వరన్ కైపుకున్దవాతే వైకున్దమానకర్ మన్ తు కై యతువే ఎన్ని
ఱపడియే ప్రాప్యభూమికై పుకురుమ్ కైయావతు) - (౨) “దైవాధీనంజగ
త్సర్గమ్” ఎన్ఱు ఉభయవిభాతియుమీశ్వరనిట్టవళక్కాకై యాలే అవన్
ప్రాపకనాయ్ కై పుకున్దవాతే, ప్రాప్యభూమియాన శ్రీవైకుణ్ఠమివనక్కు-
త్యస్తసులభమాకై.

౩౦. ఇప్పడిశమదమడ్గళాకవే ఉత్తరో తరమివై యెల్లామ్ సిద్ధి
క్కుమ్ ప్రకారత్తై ఆరోహక్రమత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ తు, ఇతిల్ యాతొ
న్ఱుక్కు యాతొన్ఱు హేతువాకచ్చొల్లిల్ మి, అతు నియత మెన్నుమిడత్తై
*అవరోహక్రమత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (ప్రాప్యలాభమ్) ఇత్యాది
యాలే. ఇతు తనక్కు ప్రయోజనమ్, ఇన్ద్రహేతుపరమ్పరై యిల్ ప్రథమ
హేతు శమదమడ్గళాకై యాలే, అవశ్యమివై యిరణ్ణు మివనక్కుణ్డాక

౩ ఆరోహణక్రమమ్-మతల్ కారణత్తైచ్చొల్లి పిన్ఱుకార్యత్తైచ్చొల్లుకై. *అవ
రోహ క్రమమావతు-కార్యత్తైచ్చొల్లి కారణ తైచ్చొల్లుకై.

౧౫౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౯౯. ఇతుతాన్ ఐశ్వర్యకామర్క్కుమ్ ఉపాసకర్
క్కుమ్ ప్రపన్నర్క్కుమ్ వేణుమ్.

౧౦౦. మూవరిలుమ్వైత్తుక్కుణ్ణుమికవుమ్ వేణువతు ప్రపన్ననుక్కు.
వేణుమెన్దై. ఈశ్వరనే ప్రాపకనాకైయాలే, ప్రాప్యలాభమీశ్వరనాలే
ఎన్దిఱ్ఱానత్తిలే (ప్రాపకత్తాలే) ఎన్దురుళిచ్చెయ్తతు.

౯౯. ఇంద్రశమదమాదితాన్ భోగమోక్షకామరెల్లార్క్కుమ్
వేణుమెన్దితార్, (ఇతుతాన్) ఎన్దుతుడక్కి. ఐశ్వర్యకామర్క్కు శబ్దాది
భోగమే పురుషార్థమాకిలుమ్, తత్సాధనానుష్ఠానదక్షైయిల్ శమద
మాదికల్ వేణుమ్.(౧) “ఇద్దియాణి పురా జిత్వా జితం త్రిభువనం
త్వయా” (౨) “పడిమన్ను పల్కలన్ పల్ హోడలుత్తైమ్బులన్ వెన్దు”
ఎన్నక్కడవతితే. “ఐమ్బులన్ వెన్దు” ఎన్దుతు - మనోనియమనత్తుక్కు
ముపలక్షణమ్. ఉపాసకర్క్కు విద్యాభ్యతయా శమాదివేణుమ్; (౩) “తస్మా
దేవం విచ్చాన్తోదా న్దడపరత స్తితిక్షుస్సమాహితోభూత్వాత్మ క్షేవాత్మా
నమ్మశ్చేత్” (౪) “పున్బులవభీయడై తరక్కిలచ్చినై శేయ్తు నమ్బుల
వభీతిఱ్ఱుఱాననమ్బుడర్కొళిఱ్ఱ” ఎన్నక్కడవతితే. ప్రపన్నర్క్కుధికారార్థ
మాక శమదమాదివేణుమ్; (౫) “ఏకా స్తితువినిశ్చిత్తదేవతావిషయా
న్దైః । భక్త్యుపాయంసమం కృష్ణప్రాప్తేకృష్ణైకసాధనః” (౬) “అడ
క్కురుమ్ పులన్దై న్దడక్కియాలైయామవై తుడక్కుఱుత్తువన్దు నిన్తో
భీఱ్ఱుణిన్దు వెన్దై” ఎన్నక్కడవతితే.

౧౦౦. ఇప్పడి అధికారిత్రయత్తుక్కు మపేక్షితమేయాకిలుమ్,
అధికమాక వేణువతు ప్రపన్ననుకెన్దితార్, (మూవరిలుమ్) ఎన్దుతుడక్కి.
ఇవనుక్కితిలాధిక్యమ్ శొల్లుకై కాకవితే అల్లాతవర్కలై ఇవ్విడత్తిల్
ప్రసగ్గిత్తుమ్.

(౧) రా-య-౧౧౪-౧౨.

(౨) తి-నా-౪-౧-౨.

(౩) బృ-ఉ-౨-౪.

(౪) తి-చ-వి-౭౬.

(౫)

(౬) తి-చ-౫౪.

౧౦౧. మథ్ శ్రైయిరుపర్ క్కుమ్ నిసిద్ధవిషయ నివృత్తియేయమై యుమ్; ప్రపన్ననుక్కు విహితవిషయ నివృత్తి తన్నే థ్ క్కుమ్.

౧౦౨. ఇతుతాక్ శిలర్ క్కుకాలే పిఱక్కుమ్, శిలర్ క్కురు కాలేపిఱక్కుమ్,

౧౦౧. అవ్యాధిక్యస్తవై యదుళిచ్చెయ్ కితార్, (మథ్ శ్రైయిరు పర్ క్కుమ్) ఎన్తుడుగ్గి అతావతు- శబ్దాదిభోగపరనాన నై శ్వర్యకామ నుక్కుమ్, సాధనాన్తరపరనాన ఉపాసకనుక్కుమ్, శాస్త్రనిసిద్ధవిషయ మాన పరదారాదియిల్ నివృత్తిమాత్రమమైయుమ్; తదుభయవ్యా వృత్తనాయుక్కిఱ ప్రపన్ననుక్కు, శాస్త్రవిహితవిషయమాన స్వదార త్తిల్ నివృత్తి అవర్ కళైప్పథ్, ౧ వేథ్, ౨ మైన్. అవర్ కళిరువరిలుమ్ నిశ్వర్యకామనుక్కు స్వదార త్తిల్ సాధనదశైయిల్ ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృ త్తియుమ్, ఫలదశైయిల్ భోగ్యతాబుద్ధ్యాప్రవృత్తియుమా యిరు క్కుమ్; ఉపాసకనుక్కు ఫలమ్ భగవదనుభవమాకై యాలే, అవ్నై ప్పోలేఫలదశైయి లన్వయమిల్లెయ్ యాకిలుమ్, ఉపాసనదశైయిల్ ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృత్తివేణుమ్; ప్రపన్ననుక్కు ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తికై యుమ్ స్వాధికారభజ్జకమాకై యాలే విహితవిషయ త్రిలుమ్ నివృత్తి వేణుమెన్ద తాయిల్లు.

౧౦౨. ధర్మబుద్ధ్యాప్రవృత్తిక్కు-పురిహరమ్ పణువతుభోగ్యతా బుద్ధ్యాప్రవృత్తితాక్ తవిర్ న్దాలన్దో, అనాదికాలమ్ వాసనై పణ్ణి ప్పోన్దవి షయజ్జళిల్ నివృత్తితాక్ పిఱక్కుమ్మడి యెజ్జనేయెగ్గిఱశజ్జై యిలేయరు లిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతుతాక్ శిలర్ క్కు) ఎన్తుడుగ్గి. (శిలర్ క్కుకాలే పిఱక్కుమ్) ఎన్తు - సామోత్కృత భగవత్త్వరాన భక్తిపారవశ్య ప్రపన్నర్ క్కు, సకలజనమోహనమానతద్విగ్రహసాన్దర్యానుభవతాలే పిఱక్కు మెన్ద పడి. (శిలర్ క్కురుకాలేపిఱక్కుమ్) ఎన్తు-త త్వయా

శిలర్ క్కాచారత్తాలే పిఱక్కుమ్.

౧౦౩. పిఱక్కుమ్క)మమెన్నెన్నిల్; అఱ్ఱుకు అజ్ఞానత్తైవిలైక్కుమ్;
అరుళ్ అరుచ్చియైవిలైక్కుమ్; ఆచారమ్ అచ్చత్తైవిలైక్కుమ్

భాత్త్యసర్వకళాన జ్ఞానాధిక్యప్రపన్నర్క్కు, “సమైయనుభవిక-ఇట్టు
ప్పిఱన్దవన్తు, ఇప్పడి అన్యవిషయప్రవణమాయ్ అనర్థప్పడువతే!” ఎన్తు
అన్యవిషయసద్గమఱుప్పడి అవన్ పణ్ణమ్ పరమకృపైయాలే పిఱక్కు
మెన్దపడి. (శిలర్ క్కాచారత్తాలే పిఱక్కుమ్) ఎన్తు అ-అళవిలికళాన
అజ్ఞానప్రపన్నర్క్కు, అవతారజళిల్ (౧) “మర్యాదానాశ్చలోకస్య
కర్తాకారయితాచనః” ఎన్దిపడియే అధికారానుగుణమాక అవనాచ
రిత్తుమ్ ఆచరిప్పిత్తుమ్ పోన్దపడికలైయుమ్, అళవుడైయరాన పూర్వా
చార్యర్కళాచరిత్తుపోన్దపడికలైయుమ్, శాస్త్రముఖత్తాయి మాచా
ర్యోపదేశాదిక్రమత్తాలుమటికైయాలే, అవ్వారజళై. యనుసన్నిక్కు
ప్పిఱక్కుమెన్దపడి.

౧౦౩. ఇన్వోహేతుక్కళాల్ పిఱక్కుమ్క)మత్తై, తజ్జిజ్ఞాసు
ప్రశ్నత్తైయనువదిత్తుక్కు ఇరుళిచ్చెయ్కితార్, (పిఱక్కుమ్క)మమ్)
ఎన్తుతుడగ్గి. (అఱ్ఱుకు అజ్ఞానత్తైవిలైక్కుయావతు) - చిత్తాపహరియాకై
యాలే విషయాన్తరన్దన్నె యొన్దాకవటియాతపడియాక్కుకై. (అరుళ్
అరుచ్చియైవిలైక్కుయావతు) - విషయాన్తరజళై క్కాణమోతు అరు
వరుత్తుక్కురిత్తుమిట్టెన్దు పోమ్బడిపణ్ణకై. (ఆచారమ్ అచ్చత్తైవిలైక్కు
యావతు) - రుచిశెల్లచ్చెయ్తే అవర్కళాచరి త్తపడి శెయ్యాతపోతు
నమక్కనర్థమేఫలిక్కుమెన్దు, విషయస్పర్శత్తి లిట్టియ నడుఱుమ్బడి
పణ్ణకై. ఆకైయాలే ఇక్రమత్తిలే పిఱక్కుమెన్దుకరుత్తు.

౧౦౪. ఇవైయుమ్ † ఊర్ న్మైప్పన్ న్చొల్లుకిఱతు.

౧౦౪. ఇష్టత్రివిధప్రపన్నర్ కుమ్ సోస్తర్యాదిత్రయ త్తిల్ ఓర్ న్మై
విర క్తి హేతువాక చ్చొల్లుకిఱతుక్కు- నిదానత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(ఇవై యుమ్ న్మైప్పన్ న్చొల్లుకిఱతు) ఎన్దు. అతావతు-(౧) “అజ్ఞాన
త్తాలే ప్రపన్నర్” ఇత్యాదియాల్ ఇవర్ కళుక్కు చ్చొన్నప్రపత్తి
హేతుక్కళానవై ఓర్ న్మైప్పన్ న్చొల్లుకిఱత్తై, (౨)
“అహికాలేపిఱక్కుమ్” ఎన్దుతుడగ్గి చ్చొన్నవిర క్తి హేతుక్కళానవివై
యుమ్, ఓర్ న్మైప్పన్ న్చొల్లుకిఱత్తెన్. ఇత్తాల్, భక్తిపార
వశ్యప్రపన్నర్ కుమ్ అరుచిక్కడియాన కృపైయుమ్, అచ్చత్తక్కడి
గూన ఆచారానుసన్ధానముముణ్డాయరుక్కచ్చెయ్ తే, భగవద్విగ్రహ
వైలక్షణ్యత్తై సామౌత్కరి త్తనుభవిక్కుమవర్ కళాకై యాలే నడివళ
కిలేవిప్పొత్తుమ్ నెళ్లు పన్ ద్రిక్కిడక్కై యాల్, విషయా స్తరజ్గళై యతి
యాతపడిపణ్ణుమన్యుకే అవర్ కళ పక్కలుత్తై త్తిరుక్కుమ్; జ్ఞానా
ధిక్యప్రపన్నర్ కుమ్ అజ్ఞానహేతువాన విగ్రహసోస్తర్యత్తై అర్చావతా
రత్తిలే కణ్డనుభవిక్కైయుమ్, భయహేతువాన ప్రాక్తనశిష్టాచారాను
సన్ధానముముణ్డై కైయరుక్కచ్చెయ్ తే, అవకతన్ కృపైయ్యై ముమ్ముమై
శెయ్ తెడు త్త విషయజ్గళాకై యాలే అరుచిక్కడియాన కృపై అవర్
కళ పక్కలుత్తై త్తిరుక్కుమ్; అజ్ఞానప్రపన్నర్ కుమ్ అర్చావతార త్తిలే
కాదాచిత్కమాక విగ్రహసోస్తర్యానుభవముమ్ అరుచిహేతువాన కృపై
యుమ్ † ఒరుమర్యాదైయుణ్డాయరుక్కచ్చెయ్ తే, పూర్వోకళాచా
రజ్గళై యే పలకాలుమనుసన్ధిత్తుక్కుణ్ణుపోరుకై యాలే భయహేతువాన
అవ్యాచారజ్గళ అవర్ కళ నెళ్లలేయూన్దియిరుక్కుమ్, ఇప్పున్ న్మైప్పన్
ఓర్ న్మైప్పన్ విర క్తి హేతువాక చ్చొల్లుకిఱత్తెన్దై తాయున్ దు.

† ఊర్ న్మైప్పన్-భూషణ స్వమ్.   ‡ ముమ్ముమై కైయతు-కృత్వన్నపరిహాసాన్కు.

† ఒరుమర్యాదై-అల్పమ్.   (౧) ౪౩.   (౨) ౧౦౨.

౧౬౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౧౦౧. అరుచిపిఱక్కు-మోప్పైక్కు-దోషదర్శన
మ పేషీతమాయిరుక్కుమ్.

౧౦౬. అతు ప్రధానహేతువస్తు.

౧౦౭. అప్రాప్తతైయే ప్రధానహేతు.

౧౦౧. విషయవైలక్షణ్యాతిశయతాలే విషయాస్తరాజ్ఞానమ్
విశ్లేయవుమ్కూడుమ్, ఆ పరానశిష్టర్కభుజ్జయ ఆచారానుసన్ధాన
తాలే అవిహితవిహితవిషయస్వర్పత్తిల్ అచ్చమ్విశ్లేయవుమ్కూడుమ్,
అనాదికాలమాశ్చేష్టట్టుమేల్వొట్టున్దుపోనవిషయద్గతిలే *అరుచిపిఱక్కు
అనుచితమితే; అప్పడిప్పట్టఅరుచితా అవనరుళాలేపిఱక్కు-మోప్పై
క్కు అపేషీతాంశతై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అరుచి) ఎత్తుతుడక్కి.
(దోషదర్శనమావతు)- భోగ్యతాబుద్ధ్యాపరివృక్తికి-అయోషిద్దేహమ్,
(౧) *మాంసాస్పక్పూయవిజ్ఞాత్రస్నాయు మజ్జాస్థిసముదాయమాయ
చర్మావనద్ధమాయ దుర్గన్ధియాయరుక్కుమ్బడియైయుమ్, భోగన్దాఅల్ప
మాయ అస్థిరమాయ దుఃఖమిశ్రమాయఅనర్థానహమాయరుక్కుమ్బడి
యైయుమ్, ప్రత్యక్షాదిప్రమాణద్గతాలేదర్శిక్కు.

౧౦౬. ఆనాల్ అతువో పిన్నైయరుచిహేతువెన్నవరుళిచ్చెయ్
కితార్, (అతు) ఇత్యాదియాల్. (ప్రధానహేతువస్తు) ఎత్తుతు, † అతువు
మొరుహేతు, ‡ ముఖ్యహేతువనైస్తుపడి.

౧౦౭. ఆనాల్ ప్రధానహేతుతానేతెన్న, (అప్రాప్తతైయేప్ర
ధానహేతు) ఎన్జితార్. (అప్రాప్తతైయావతు)- భగవదేకభోగమాన
స్వరూపత్తుక్కు చేర్రాతతాయరుక్కు. ఇత్తాల్, అరుళ్ అరుచియై
విశ్లేక్కు-మిడత్తిల్ దోషదర్శనానిక శ్చేష్టణువిత్తు విశ్లేప్పిక్కుయాల్,

* అరుచి-రుచివిపరీతమాన ద్వేషమ్. † అనుచితమ్-దోషదర్శనాదికల్పావిడిల్
పిఱవాలేష్టపడి. ‡ అరుకుక్కు ద్వారభూతమాయొట్టు అతువు మొరుహేతు
వైష్టపడి. † ముఖ్యహేతు-అవ్యభిచరితహేతు. (౧) వి-పు-౧-౧౭-౬౩.

౧౦౮. భగవద్విషయ త్రిలిప్తికిఁజుతుమగుణమ్కణ్డన్తు; స్వరూపప్రాప్తమెన్తు.

౧౦౯. ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు గుణహీనమెన్తు నిన్నెత్తదశై
యిల్ భగవద్విషయ ప్రవృత్తియమ్, దోషానుసన్ధాన
దశైయిల్ సంసార త్రిల్ ప్రవృత్తియమ్కూడాతు.

దోషదర్శనముమ్ అప్రాప్తిదర్శనముమ్ తత్త్వవిత్తుక్కుళుడైయ అరు
చిక్కుగొణముఖ్య హేతుక్కుళాయరుక్కుమెన్తు తాయిత్రు.

౧౦౮. (౧) “మాత్సాల్ మనమశుభ్రీష్ప” ఇత్యాదిప్పడియే
ప్రాసాద్యా విషయమాకచొన్న భగవద్విషయ త్రిల్ గుణమ్కణ్డభిఁజుతో
సాతి, ఇతువుమ్ దోషమకణ్డవిమకఁజుతానాలోపెన్నిల్, (భగవద్విషయ
త్రిలిప్తికిఁజుతుమగుణజ్ఞున్తు) ఎన్గితార్. అకిల్ ఎత్తాలేయెన్తు, (స్వరూప
ప్రాప్తమెన్తు) ఎన్గితార్. అతావతు - భగవద్విషయతైప్పహ్మకఁజుతు,
అత్తలైయిల్ కల్యాణగుణశ్రేణియాకవన్తు, ఇన్వాత్తావుక్కు వకుత్త
విషయమెన్నుమత్తాలేయెన్తు.

౧౦౯. కీర్తితామరుళిచ్చెయ్తవడియే అర్థతైయగ్గకరియాతపో
తైక్కువిరోధమ్కాట్టకితార్, (ఇప్పడి) ఎన్తుతుడగ్గి. (ఇప్పడికొళ్ళాత
పోతు) ఎన్తుతు - ఇతరవిషయశ్రేణిలరుచిక్కుహేతు అప్రాప్తతై, భగవ
ద్విషయ త్రిల్ రుచిక్కుహేతు ప్రాప్తతైయెన్తుకొళ్ళాతే, దోషదర్శనతై
యమ్గుణదర్శనతైయమివత్తుక్కుహేతువాకకొళ్ళామోతెన్తుపడి.
(గుణహీనమెన్తునిన్నెత్తదశైయిల్ భగవద్విషయప్రవృత్తియావతు) -
పిరివాత్త్రామైకరై పురణు పెరువిడాయ్ప్పట్టుతుడి తలమావానిఱ్ఱు,
శడక్కెననన్దు ముకమ్కాట్టామైయాలే, గుణహీనమెన్తుచిన్నిత్తదశై
యిలే, పిన్నెయమ్ “అవనైయల్లతఱియే” ఎన్తు అవన్బక్కలిలే
అత్యభినివేశతైప్పణ్ణుకై. (దోషానుసన్ధానదశైయిల్ సంసార త్రిల్
ప్రవృత్తియావతు)- మాతాపిత్రాదికళుమ్ భార్యాపుత్రాదికళుమ్ జ్ఞాతి

౧౦. (౧) “కొడియ వెన్నెళ్ళ మవనెట్టిడిక్కుమ్” (౨) “అడియేన్ నాకపిన్నుముక శేవడియన్దినయవే” ఎన్నానిన్దారొ కల్లిటే.

కళుమ్ బద్ధుక్కుళుమ్ గృహక్షేత్రాదికళుమాయ్, శబ్దాదిభోగజలై యనుభవిత్తిరుక్కై యాకిట సంసారత్తిడుఃఖబహుళత్వాదివోషతై, ప్రత్యక్షాదికళాలే యతిన్దనుసద్ధియానిఱుచ్చెయ్ తేయుమ్ అతిలే అభినివేశమ్ నడన్దు శెల్లుకై. ఇన్దైయిరణ్డుమ్ కూడా తెన్దు పడి. — *అన్దిక్కే, (దోషానుసన్ధానడన్దైయిల్ సంసారత్తిల్ ప్రవృత్తియావతు) - తత్త్వ విత్తుక్కుళానమహర్షికళే తుడక్కుమానార్, సారాసారవివేకవత్తయా విషయ దోషానుసన్ధానమున్దా యిరుక్కుచ్చెయ్ తే, శాస్త్రవిహిత తయాప్రాప్తమెగ్గిఱుబుద్ధియా లే ప్లక్షుకిట ప్రజ్ఞాత్పాదనాదిరూప సంసారత్తిల్ ప్రవృత్తియాకవుమామ్. (ఇప్పడికొళ్ళాతపోతిన్దై కూడాతు) ఎన్దు విరోధమ్ కాట్టుకై యాలే ఇప్పడి కొళ్ళ వేణుమెన్ను మిడమ్ స్థాపిక్కుప్పట్టతు.

౧౧౦. గుణహీనమెన్దునిన్దై తదన్దైయిల్ భగవద్విషయప్రవృత్తి యోగ్జేకణ్డతెన్న వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కొడియ వెన్నెళ్ళమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- (౧) “కడియన్” ఎన్దుతుడగ్గి, (౧) “అతివరుమేనిమాయత్తన్” ఎన్ను మళపుమ్ స్వకార్యపరన్, పిఱిర్ నోవఱియూతవన్, బరువర్ కుమ్మెట్టాతవన్, నచ్చుకన్, దుజ్జేయ స్వభావన్ ఎన్దు అవన్ గుణహానిన్దైచ్చొల్లి, ఇప్పడియిరున్దానాకిలుమ్ అతిలోకక్రూరమాన వెన్నెళ్ళు అనన్దై యల్లతఱియా తేయిరుక్కుమ్మెన్దుమ్; వేమ్బుక్కిట్టుప్పిఱన్దవుడు అన్ద వేమ్బైయే భుజిక్కుమ్మతోఱియ క్కురుమ్బైక్కుణ్డాలుమ్ విరుమ్బాతు,

* మున్దినయోజనైయిల్ దుఃఖబహుళత్వాది దోషానుసన్ధానముమ్, ఇరణ్డామ్ మోజనైయిల్ విషయదోషానుసన్ధానముమ్ వివక్షితమ్.

౧౧౧. గుణకృతదాస్యస్త్రిలుక్ష్మాట్టిల్ స్వరూపప్రయుక్తమాన
దాస్యగుణప్రధానమ్.

౧౧౨. అనసూయైక్కు ప్పిరాట్టియరుళిచ్చెయ్త వార్తెయై
స్సరిప్పతు.

అప్పడియే (౧) “కడల్ నుల్లెక్కొడన్దకరుముచ్చి” ఎన్నమ్మడి నిరళిశయ
భోగ్యనాన నీతానేవేమ్ముపోలేవిరసనానవస్తుమ్, త్వదనన్యార్థ శేషభూ
తనాననాక, ఎనక్కువకు త్తశేషీయానడిన్తెరువడికల్తై యొళియత్తై
ప్పడేనెన్దుమ్ * మయర్ వఱమతినలనురుళప్పెన్ద్రవర్క శరుళిచ్చెయ్నా
నిన్దార్కళితేయెనై.

౧౧౧. (౨) “గుణైర్దాస్యముపాగతః” ఎన్దారుమిల్లెయోనెన్నవరు
ళిచ్చెయ్కీతార్, (గుణకృతదాస్యస్త్రిమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. (గుణకృతదా
స్యమావతు)- అవక్ గుణజ్ఞభుక్తుతోన్, అదిమైయూయరుక్కై; (స్వ
రూపప్రయుక్తమానదాస్యమావతు) - శేషత్వైక్ నిరూపణీయమాన
తక్ స్వరూపత్వై ప్పార్ తులడిమైయూయరుక్కై. స్వరూపమిప్పడియరు
న్దాలుమ్, గుణాధికవిషయమాకై యాలే గుణకృతదాస్యముమ్ ఇవ్విష
యత్తిలే యనువర్తియానిఱుమ్; అకైయితే శేషత్వైక్ నిరూపక
రాన ఇళైయపెరుమాళ్ తామప్పడియరుళిచ్చెయ్తతుమ్. అనాలుమ్
గుణకృతదాస్యమానతు బేపాధికమాకై యాలే అప్రధానమాయ్,
మన్ద్రైయతు నిరుపాధికమాకై యాలే ప్రధానమాయరుక్కుమ్; అత్తై
ప్పన్ద్రవితే తత్పాధాన్య ప్రసిద్ధితోన్ నవరుళిచ్చెయ్తతు.

౧౧౨. ఇన్వర్థత్తుక్కు సంపాదమాకప్పిరాట్టి వార్తెయైస్సరిప్పి
క్కితార్ మేల్ (అనసూయైక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - అత్రిభగవా
నాశ్రమత్తిలే పెరుమాళ్ మున్దరుళిమహర్షియై మనువర్తిత్తిరున్దనవ
న్దరమ్, తత్పత్నియాన అనసూయైయై ప్పిరాట్టిశేష్టనవర్తిత్తిరుక్కిఱు

౧౬౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

౧౧౩. భగవద్విషయప్రవృత్తి పిన్నై శేరుమా వెన్నిల్ ; అతుక్కడిప్రావణ్యమ్; అతుక్కడిసమ్మన్దమ్;

నళవిలే, అవళ్ పిరాట్టియెప్పార్తు “బద్ధజనత్తైయుమభిమానత్తైయు మైశ్యత్తైయుమిట్టు పెరుమాళ్ విన్నే కాట్టిలేహోద్దవతు దైవయోగ త్తాలే ఉమక్కునన్తాకక్కుడిబు, నగరస్థనాకిలుమామ్, వనస్థనాకిలుమామ్, నల్లననాకిలుమామ్, తీయవనాకిలుమామ్, స్త్రీకళుక్కు దైవమ్ భర్తావేకిడిక్, నీరిప్పడియెప్పోతుమ్ పెరుమాళ్ విషయమాః అనుకూలిత్తుప్పోరుమ్” ఎన్న ; పిరాట్టి లజ్జత్తుక్కవిత్తైత్తైయిట్టిరున్దు “ఎనక్కుపెరుమాళ్ పక్కల్ శ్రీ భావబద్ధమ్ స్వతః ఉడ్డాయిరుక్కుచ్చెయ్తే, అవర్ తా గుణాధికరా యిరుక్కయాలే, ఎన్నుడైయ భావబద్ధత్తై గుణవిబద్ధనమెన్దిరుప్పర్కళ్ నాట్టార్, అవ్వాశ్రయత్తై గుణజ్ఞుడై వ్యతిరేకిత్తు కాట్టవొడ్డామైయాలే నానవర్ పక్కలిరుక్కుమిరుప్పై యతివిక్కుప్పెఱుకిటిలే ; అవర్ గుణహీనరుమాయ్ విరూపరుమానవన్దుమ్ నానవర్ పక్క లిప్పడి కాణమిరుప్పతు” ఎన్దు రుళిచ్చెయ్తవారై.

౧౧౩. ఇప్పడి స్వరూప్రప్రయుక్తమాన దాస్యమే ప్రధానమాకిల్, శేషిశైయ్తపడి కణ్ణిరుక్కుమత్తోయి, అనన్యోపాయత్వాదికళ్ కలైయుమ్మడి అవ్యిషయత్తైక్కుఱిత్తుప్పణ్ణుకిఱి స్వప్రవృత్తిశేరుమోవెన్నిఱి శక్తైయై యనువదిక్కితార్, (భగవద్విషయప్రవృత్తి) ఇత్యాదియాలే. అత్తైప్పరిహరిక్కితార్. (అతుక్కడిప్రావణ్యమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. ప్రావణ్యమావతు - అతిమాత్రస్నేహమ్. అన్దప్రావణ్యత్తుక్కడి విషయవైలక్షణ్యమన్దోవెన్న, (అతుక్కడిసమ్మన్దమ్) ఎన్దితార్. సమ్మన్దమావతు - శేష శేషిభావమ్. అతుత్తా గుణకృతమాయమ్ వారా

శ్రీ భావబద్ధమ్-దృఢానురాగమ్.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్. ౧౬౨

అతుతానాపాధికమస్తు ; సత్ప్రాయ కమ్.

౧౧౮. అన్దసత్తై ప్రావణ్యకార్యమాన వనుభవమిల్లాతపోతు కు
లై యమ్. అతుకులై యామైక్కాక వరుమవై యెల్లామవర్జసి
యజ్గళుమాయ్ ప్రాప్తజ్గళుమాయిరుక్కుమ్. ఆత్తె యాలే
భగవద్విషయ ప్రవృత్తి శేరుమ్.

పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

తోవెన్న (అతుతానాపాధికమస్తు సత్ప్రాయ కమ్) ఎన్దితార్. (సత్ప్రాయ కమ్) ఎన్దతు - ఇవ్వాత్తావినుడైయ సత్తైయేపిడిన్దుళ్ళతోడైన్దై.

ఇత్తాల్, కీర్ట్ ప్పణ్ణిన శజ్జైక్కు ప్పరిహారమానతేతెన్న వరుళి
చ్చెయ్ కితార్ మేల్ వాక్యత్రయత్తాలే, అన్దసత్తై ప్రావణ్యకార్యమాన
వనుభవమిల్లాతపోతుకులై యమ్) ఎన్దతు - అప్పడిప్పట్ట సత్తైతాన్
స్వప్రాయ క్త సమ్మనమడియూకవరుకిట పావణ్యకార్యమాన భగవదను
భవమిల్లాతపోతు క్షణకాలముమ్ నిల్లాతెన్దపడి. (అతుకులై యామైక్కాక
వరుమవై యెల్లా మవర్జసియజ్గళుమాయ్ పాప్తజ్గళుమాయిరుక్కుమ్)
ఎన్దతు - అన్దసత్తైయభియామైక్కుఱుప్పాక వరుకిటమడలెడుక్కైముత
లానసకలప్రవృత్తికళుమ్, భగవదనుభవ మొభియ త్రిప్పిల్లామైయాలే,
తవిరువోమెన్టాలున్ తవిరప్పోకాతవైయమాయ్, ఎల్లామ్ శేషిక్కతిశ
యకరజ్గళాకై యాలే స్వరూపపాప్తజ్గళుమాయిరుక్కుమెన్దపడి. (ఆత్తె
యాలే భగవద్విషయప్రవృత్తి శేరుమ్) ఎన్దడు క్తతై హేతువాక్కికొన్డు,
ప్రకృతశజ్జైయెప్పరిహరిత్తు త్తలై క్కట్టుకితార్.

ము త ల్ ప్ర క ర ణ మ్ స మ్పూ ర్ణ మ్.

పెరియజ్జీయర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇ ర ణ్ణా మ్ ప్ర క రణ మ్.

౧౧౧. ప్రాపకాస్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్ అజ్ఞానాశక్తికళత్తుః
స్వరూపవిరోధమే ప్రధానహేతు.
౧౧౨. ప్రాపకాస్తరమ్ అజ్ఞర్కుపాయమ్.

౧౧౧. ఇతరవిషయ పరిత్యాగత్తుక్కుమ్ భగవద్విషయ పరి
గ్రహత్తుక్కుమ్, ప్రధానహేతుకళిన్న తెన్టార్ కీర్తి; ఇన్ద్రప్రస్థ త్తిలే ఇత
రోపాయ పరిత్యాగత్తుక్కుమ్ ప్రధానహేతు విన్న తెన్ద్రాన్ మేల్,
(ప్రా)పకాస్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్ ఎన్దుతుడణ్ణి. (ప్రా)పకాస్తరస్థళావన)-
ప్రపత్త్యపాయ త్తెయ్మిట్టెన్ద ఉపాయడల్; (అజ్ఞానాశక్తికళత్తు) ఎన్దుతు. అవ
న్దైయట్టికైక్కు మనుష్టికైక్కుమీడాన జ్ఞానశక్తికళిల్లామై, తత్త్యా
గత్తుక్కు ప్రధానహేతువన్దెన్దపడి. (స్వరూపవిరోధమే ప్రధానహేతు) ఎన్దు
తు. భగవదత్వస్త పారతన్త్ర్యమాకిట స్వరూపత్తుక్కు చేరాలెన్దు
మతువే ముఖ్యహేతువన్దెన్దపడి. ఇత్తాల్ ౧, "అజ్ఞానతాలే ప్రపన్నర్" ఎన్ది
అవిడత్తిల్ శొన్న అజ్ఞానాశక్తికళి ముఖ్యహేతువన్దెన్దు మిడమ్ శొల్లు
కిటతు. అజ్ఞానాశక్తికళిడినూక విడిల్, జ్ఞానశక్తికళుణ్ణాకిల్ పరిగ్రా
హ్యమామితే; స్వరూపవిరోధమెన్దు విట్టాలితే మఱువలిడాతోన్దెన్దు.

౧౧౨. ఇప్పడిప్రాపకాస్తరత్తె విరోధియెన్దు తళ్ళలామో, ఆతు
వున్ మోక్షోపాయమాయన్తో పోరుకిటతు, ఆతు పిన్నై ఆర్కుపా
యమెన్దు, అరుళిచ్చెయ్కిటార్, (ప్రా)పకాస్తరమ్ ఎన్దుతుడణ్ణి. (అజ్ఞ
ర్కుపాయమ్) ఎన్దుతు - స్వరక్షణేస్వయత్నగ్ధాసహమానస్వరూప
త్తెయ్మిట్టెన్దపడి దర్పికైక్కుమీడాన జ్ఞానమిల్లాతవర్కళుక్కుపాయమా
యిరుక్కుమెన్దపడి.

౧౧౭. జ్ఞానికళుక్కుపాయమ్.

౧౧౮. అపాయమాయితీ సతు స్వరూపనాశకమాకై యాలే.

౧౧౯. (౧) “నెటికాట్టిసిక్కుతియూ” ఎన్నానిష్టతితే.

౧౨౦. (౨) “వరతేమేమహద్భయమ్” ఎన్నెయాలేభయజనకమ్;

౧౧౭. అనాల్ జ్ఞానికళుక్కు ఇతు ఎజ్జనెయెన్న, (జ్ఞానికళుక్కుపాయమ్) ఎన్నితార్. అతావతు-స్వరూప యాథా త్యజ్ఞానముడైయ వరకళుక్కుపాయమాయరుక్కుమెన్నె.

౧౧౮. ఇవర్కళుక్కుతు అపాయమావానెన్నెన్న, (అపాయమాయితీ సతు స్వరూపనాశకమాకై యాలే) ఎన్నితార్. స్వరూపమావతు - అత్యంతపారతన్యమ్ ; ఇతుక్కు స్వయత్నరూపమాన అతు నాశకమితే.

౧౧౯, తదపాయత్వత్తై జ్ఞానినామగ్రేసరరాన అథ్వాన్ పాశురత్తాలే దర్శిప్పిక్కితార్, (నెటికాట్టి) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు-ఉన్నెయొయియవేటారుపాయత్తైక్కాట్టి ఉన్మక్కులిల్ నిన్ఱుమకల్ నిప్పార్క్కితా యొవెన్నెయాలే, ప్రాపకాన్తరాపాయత్వమ్ సిద్ధమితేయెన్నె సీక్కుకై యావతు - పరతన్త్రమాన వన్ఱువై స్వతన్త్రకృత్యమాన ఉపాయానుష్ఠాన త్తిలే మూట్టిత్తనక్కశలాక్కుకైయితే.

౧౨౦. ఇతినుడైయస్వరూపనాశకత్వ ప్రయుక్తమానదూషణ విశేషజ్ఞలై యదుళిచ్చెయ్కితార్, (వరతే) ఇత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే. అతావతు-(౨) “కాలేష్వపిచనర్వేషు దిత్తుసర్వానుచాచ్యుత | శరీరేచ గతౌచాపివరతేమేమహద్భయమ్” ఎన్ఱు ఉపాయాన్తరానుష్ఠానత్తుక్కుయోగ్యమాన కాలదేశ దేహవిషయమాకవుమ్, ఉపాయాన్తరజ్ఞల్ త్తవిషయమాకవుమ్ ఎనక్కు మహాభయమ్ వర్తియానిష్ఠ తెన్నెయాలమ్ ; ఉపాయాన్తరశ్రవణానన్తరమ్ అర్జుననుక్కు శోకమ్పిఱక్కు,

(3) “మాశుచః” ఎన్నెయాలే శోకజనకమ్.

౧౨౧. ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు ఏతత్ప్రవృత్తియిల్ ప్రాయశ్చిత్త విధికూడాతు.

స్వరూపానురూపాపాయ శ్చై యుపదేశిత్తు, (౧) “మాశుచః” ఎన్నె శోకాపనోదనమ్ పణ్ణి యరుళుకై యాలుమ్, స్వరూపవిరోధియానప్రాప కాస్తరమ్ జ్ఞానికళుక్కు భయజనకముమాయ శోకజనకముయాయరు క్కుమెన్నె.

౧౨౧. కీర్తించొన్నపడియే అర్థతైయగ్గీకరియాతవళిల్ † (వరు మ్) విరోధమ్ కాట్టుకితార్, (ఇప్పడికొళ్ళాతపోతు) ఎన్నతుడగ్గి. (ఇప్ప డికొళ్ళాతపోతు) ఎన్నతు - స్వరూపనాశకమెన్ను కొళ్ళాతపోతెన్నపడి. (ఏతత్ప్రవృత్తియిల్ ప్రాయశ్చిత్త విధికూడాతు) ఎన్నతు-(౨) “సకృ దేవహిశాస్త్రార్థః కృతోఽయంతారయేన్నరమ్ | ఉపాయాపాయసం యోగే నిష్ఠయాహీయతేనయా | అపాయసమ్మవేసద్యః ప్రాయశ్చిత్తం సమాచరేత్ | ప్రాయశ్చిత్తిరియంసాత్ర యత్సునశ్శరణంప్రజేత్ | ఉపా యానాముపాయత్వ స్వీకారేష్యేతదేవహి” ఎన్న ప్రపన్ననానవనుక్కు ప్రామాదికమాక ఉపాయాస్తర ప్రవృత్తి వస్తకాలత్తిల్, అపాయ ప్రవృత్తియితోలేపునః ప్రపదనరూప ప్రాయశ్చిత్తతై విధిక్కూ డాతెన్నె. ‡ పునః ప్రపదనమావతు - పూర్వప్రపదన స్తరణమ్ ; పునః ప్రయోగమన్ను.

౧౨౨ ఇప్పడి స్వరూపనాశకమాన ఉపాయాస్తర త్తినుడైయ అత్కన్తనిషిద్ధత్వతై అభియుక్తవచనతాలే దర్శిప్పిక్కితార్, (తిరుక్కు-

† కుడలితమ్కాయ్చిత్కమ్. (౧) గీ-౧౩-౬౬. (౨) లక్ష్మీతప్తే-౧౭౯౦

§ “సకృదేవహిశాస్త్రార్థః” ఎన్నవిడత్తిల్, సకృత్వన ఏవకారజ్ఞుమ్ “పు నశ్శరణంప్రజేత్” ఎన్నకుక్కుమ్ మిథోవ్యాహతమ్ వారామెక్కాక ఉపక్రమావ గత సకృత్త్వానుగుణమాక ఉపసంహరగత పునఃప్రపత్తివచనమ్, పూర్వకృత ప్రపత్తి స్తరణ పరమెన్ను * ఉపక్రమాధికరణన్యాయతాలే అరుళిచ్చయ్కితార్ (పునఃప్రపదన మావతు) ఇత్యాది.

౧౨౨. తిరుక్కురుకైప్పిరాన్ పిళ్ళావ్ పణిక్కుమ్మడి - “మది రాబిన్దు మిశ్రమానశాతకుమ్మమయ కుమ్మగత తీర్థ సలిలమ్మాలేపహడ్కారమిశ్రమానఉపాయాన్తరమ్.”

రుకైప్పిరాన్ పిళ్ళావ్) ఎన్ఱతుడన్గి తిరుక్కురుకైప్పిరాన్ పిళ్ళానాకిఱార్, సర్వజ్ఞరాన భాష్యకారుర్ తిరునాదికళిలేసేవిత్తు తదభినుతవిషయమాయ్ సకలశాస్త్రజ్ఞత్వైయు మారాయ్ న్ఱఱుఱిఱిఱ్ఱరుక్కు మనరాకైయాలే ఆస్తతమరాయుక్కుమవరిఱే. (పణిక్కుమ్మడి) ఎన్ఱతు - అరుళిచ్చెయుమ్ ప్రకారమెన్ఱపడి. (మదిరైయావతు) అత్యస్తనిసిద్ధ ద్రవ్యమాయ్ స్వస్పర్శలేశముళ్ళ వన్ఱక్కత్వైయుమ్ తన్నైప్పోలే నిసిద్ధమాక్కుమతిఱే ; ఇత్తై అహడ్కారత్తుక్కు- దృష్టాన్తమాక్కుకైయాలే అతినుడైయ అత్యస్తనిసిద్ధత్వముమ్, తత్స్పర్శలేశముళ్ళ వన్ఱువుమ్ రన్వన్ని సిద్ధమెన్ను మిడముమ్తోన్ యిఱిఱతు. (శాతకుమ్మమావతు) సువర్ణమ్. (తన్తయకుమ్మమ్) ఎన్ఱతు - ఉభుద్రవ్యాన్తరమాయ్ సువర్ణమ్ మేల్ పూచ్చాయరుక్కై యన్ఱిక్కే, అతుతానే ఉపాదానమాకప్పణ్ణి నకుడమెన్ఱపడి. ఇత్తాల్ పాత్రశుద్ధిశోల్లుఱిఱతు. (తన్దతతీర్థసలిలమ్) ఎన్ఱైయాలే అతుక్కుళ్ళిరుక్కిఱ జలత్తిక్ పావనత్వమ్ శోల్లుఱిఱతు. (అతుపోలే అహడ్కారమిశ్రమాన ఉపాయాన్తరమ్) ఎన్ఱైయాలే ఇన్ఱుమ్ పాత్రశుద్ధియుమ్ తన్దతపదార్థశుద్ధియుమ్ శోల్ల వేణుమ్ ; అశావతు- (౧) “ఆత్మాజ్ఞానమయోఽమలః” ఎన్ఱిఱ స్వతోనిర్మలత్వైయాలుమ్ భగవదనన్యార్హ శేషత్వైయాలుమ్ పరిశుద్ధమాయితే భక్త్యాశ్రయమాన ఆత్మ వన్ఱువిరుప్పతు ; తన్దతభక్తియుమ్ భగవదేకాగ్రతయా పరిశుద్ధైయఱే ; అహడ్కారమ్ కలశిన్ దీర్ఘాయాకిల్ ఒరుకుఱైయిల్లయే. ఆక, ఇత్తాల్ శోల్లిన్ ద్రాయిన్ ద్ర తెన్నైన్ఱిల్ ; సువర్ణపాత్రగతమాన తీర్థజలమ్, పాత్రశుద్ధియుమ్మణ్ణాయ్ తానుమ్ పరిశుద్ధమాయరుక్కు, సురాబిన్దు

౧౨౩. రత్నత్తుక్కు పులకత్తెపోలేయుమ్ రాజ్యత్తుక్కు ఎలుమిచ్చు
మృహమ్పోలేయుమ్, ఫలత్తుక్కు-సదృశమస్తు.

మిశ్రశ్చైయా లే నిషిద్ధనూమాపోలే, స్వతోనిర్మలత్వాదికళాలే పరిశుద్ధ
మానస త్తనస్తుగత్తెయాయ్, భగవదేకవిషయతయా పరిశుద్ధయాయరు
క్కిఱభక్తిత్తా, స్వయత్నమూలమాన + అహఙ్కార స్పర్శత్తాలే
జ్ఞానికళగ్గీకరియాతపడి నిషిద్ధయాయరుక్కు మెన్దతాయ్, (పణి
క్కుమ్బడి) ఎన్దతుక్కుచ్చేరవాక్యత్తిముడివిలే, “ఎన్దు” ఎన్దిఱవిత్తనై
యుమ్ కూట్టి నిర్వహిప్పతు.

౧౨౩. ఇన్నముమితుక్కు ఫలవిసదృశత్వ మెన్దుతోరుదూషణ
మున్దెన్దిత్తార్, (రత్నత్తుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- ద్వీపాన్తరత్తిలే
శిలీపలకత్తెయెఱభరణమాకప్పున్దెయాలే, పలకత్తెయెక్కిడు త్తనర్
కళుక్కు రత్నత్తెక్కిడుప్పర్కళ్; ఉదారరాన రాజాక్కుళ్ రాజ్యా
ర్థియాయ్ వన్దు ఓరెలుమిచ్చుమృహత్తె క్కిడుత్తవనుక్కు రాజ్యత్తె
క్కిడుప్పర్కళ్; ఇప్పడి కొడుప్పర్కళ్ శెన్దార్ మహార్లుమాన రత్నత్తు
క్కుమ్ మహాసమ్పత్తాన రాజ్యత్తుక్కుమ్, పలకత్తెయు మెలుమిచ్చు
మృహముమ్ సదృశసాధనమల్లాతాత్పలే, (౧) “భక్త్యా లభ్యస్త్యనన్య
యా” (౨) “భక్త్యా త్యనన్యయా శక్యః” ఎన్దిఱపడియే భక్తిచపల
నాయ్ పరమోదారనాన వీశ్వరణ, ఇవన్బక్కల్ భక్తిమాత్రమే ప
రబ్రాహ్మక పురమపురుషార్థ లక్షణ మోక్షత్తె క్కిడుత్తాలుమ్ ఫలత్తు
క్కితు సదృశ సాధనమన్దెన్దె.

+ అహఙ్కారమావతు-కర్తృత్వ భోక్తృత్వానుసంధానమ్. “సద్భంత్యక్తావో”
ఎన్దు గీతెయిల్ ఉపాయాన్తరనిష్ఠమక్కుచ్చొన్న అహఙ్కారత్వాగమావతు-స్వత
న్త్రీనాక “నాన్కర్తా, భోక్తా” ఎన్దిఱ నూలహఙ్కారత్వాగమ్. ఆయినుమ్ అహ
నుక్కు “పరమాత్మాభీసమాయప్పన్దుకీఁసేన్” ఎన్దిఱ నూత్నహఙ్కారమున్దు. అతువు
నిషిద్ధమెన్దిఱతిగు- ఇతు మూలన్ “బిస్తు” పదత్తినాల్ సూచితమ్.
పరబ్రాహ్మక-అవలమ్మమాక. (౧) గీ-౮-౨౨. (౨) గీ-౧౧-౪౪.

౧౭౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౧-ప్రకరణమ్.

అనుపాయమామ్ ; అడైవుకెడక్కొడుక్కిల్ కళవు వె
ప్పడుమ్.

౧౨౬. భర్తృభోగ తైవయిటువళర్క్కైక్కుఱుప్పొక్కుమాపోలే
ఇరువర్క్కుమవద్యమ్.

ర్పిక్కై. ఇప్పడికొడుక్కిల్ (అనుపాయమామ్) ఎన్ఱతు - † అవనతై
యవనుక్కేకొడుత్త విత్తనైయొట్టియ, తానొన్ఱు కొడుత్త తాకాన్ఱై
యాలే, ఆతుప్పేర్క్కు సాధనమాకాతెన్ఱపడి. (అడైవుకెడక్కొడు
క్కైయావతు)- మదీయమెన్నుమ్ బుద్ధియా లే సమర్పిక్కై. ఇప్పడికై
య్యిల్ (కళవువెళిప్పడుమ్) ఎన్ఱతు - భగవద్ద్రవ్యాపహారమ్ ప్రకా
శిక్కుమెన్ఱపడి. † రాజమహేంద్రన్ పడియై రహస్యత్తిలే కళవువెన్ఱు ఓల
క్కత్తిలే కొడుక్కుమాపోలే యితే ఇవకొడై.

౧౨౬. ఇన్నముమడిపాయా నరత్తుక్కొరుదూషణమ్ శొల్లొకి
తార్, (భర్తృభోగ) ఇత్యాదియా లే. అతావతు - భార్యైయావవళే
స్వయమ్ ప్రయోజనమాన భర్తృభోగ తై స్వోదరపోషణత్తుక్కు సాధ
నమాక్కి కొళ్ళుమళవిల్, తన్నై భార్యైయాక విరుమ్మిన భర్తా
వుక్కుమ్, తద్భార్యైయెన్ఱు పేరిట్టిరుక్కిఱ తనక్కు మవద్యనూమా
పోలే, భగవద్వైలక్షణ్యానుభవతా లేవిశైన్ఱ భోగరూపైయానభక్తియై
మోక్ష సాధనమాక్కుమళవిల్, తన్నై శేషభూతనాక విరుమ్మి తన్నోడై
కలన్ఱు పరిమాఱిన ఈశ్వరనుక్కుమ్, తచ్చేషభూతనెన్ఱు పేరిట్టిరుక్కిఱ

† అవనతై అవనుక్కుక్కొడుక్కై దత్తప్రతిదానమాకైయా లే మోక్షార్థ ప్ర
సాద జనకమాకాతెన్ఱపడి.

† రాజమహేంద్రన్ పడియావతు - రాజమహేంద్రన్ ఎన్ఱి రాజాసమర్పి
త్తి పడి-తిరువాభరణమ్. అమ్రియమణివాళన్ తిరుమార్పిలిరుక్కిఱకాన్ఱుధన్ధ సాసీయమా
సపన్ఱై.

౧౨౭. వేదాస్తజ్జఘ్నపాయమాక విధిక్కిటపడియెన్నెన్నిలో ;

౧౨౮. బౌషధసేనై పజ్ఞాతవర్కభుక్కు అభిమత వస్తుక్కు
శిలేల జైక్కలశియిడువారైప్పోలే, ఈశ్వర నైక్కలన్దు

తనక్కుమవద్యమాయ్ తలైక్కట్టుమెన్దై. “రాత్రిభర్తావోడేసంశ్లేషిత్తు
విడివోడే ‘కైక్కులీతరవేణుమ్’ ఎన్దు వలైక్కుమాపోలే, భక్తియై
ఉపాయమాకక్కొళ్ళుకై” ఎన్దితే పిళ్ళానుమరుళిచ్చెయ్తతతు.

౧౨౯. ఇప్పడి స్వరూపవిరోధాదిదోషదుష్టమానవిత్తై, హితా
నుశాసనమ్పజ్ఞుకిట వేదాస్తజ్జఘ్ (౧) “ఓమిత్యాత్మాసంధ్యాయథ” (౨)
“ఆత్మనమేవలోకముపాసిత” (౩) “ఆత్మనా ఆరేద్రప్రవ్య శ్శోతవ్యో
మస్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః” ఎన్దు ఇచ్చేతననుక్కు మోక్షోపాయమాక
విధిక్కిటతుక్కు నిదానమరుళిచ్చెయ్వతాక, తజ్జ్ఞానుప్రశ్నై యను
వదిక్కితార్, (వేదాస్తజ్జఘ్) ఎన్దుతుడన్ది.

తన్నిదానస్తనై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (బౌషధసేనై) ఇత్యాది
యాలే. అతావతు-అత్యంతదుష్టరాయ్ త్తిరియానిఱుచ్చెయ్తే, అత్తై
అవిశమ్మేనపోక్కు మాస్తమాన మహాషధత్తై సేవిక్కుచ్చొన్నారో,
అతుక్కిశైయాత బాలపుత్రాదికభుక్కు, అవర్కళాశైష్వర్య వినియో
గమేకొళ్ళుమ్ వస్తుక్కుళిలే, అన్దబౌషధత్తై క్కులశియిడుమ్ వత్సలరాన
మాత్రాదికలైప్పోలే, శీఘ్రమాక సంసారవ్యాధియైత్తిర్కుమ్ సిద్ధో
పాయమాకిట (౪) * నచ్చుమామరుదై, స్వప్రపత్తి నివృత్తిపూర్వక
మాక సేవిక్కుచ్చొల్లి ముతలిలే, ఉపదేశిత్రాల్ అనాదియాంవరుకిట
స్వయత్న వాసనైయాలే అతుక్కిశైయాత చేతనరైయుమ్ విడమాట్టా
మైయాలే, అవర్కభుక్కుభిమతమాన స్వయత్నరూపమాయుర్కుకిట
ఉపాసనత్తిలే తదజ్ఞత్వేన సిద్ధోపాయమాన ఈశ్వరనైక్కలన్దు, తాదృ

(౧) ముణ్డ-ఉ-౨-౨-౬.

(౨) బృ-ఉ-౧-౪-౧౫.

(౩) బృ-ఉ-౪-౪-౫.

(౪) తి-వాయ-౩-౪-౫.

విధిక్రియ విత్తనై.

౧౨౯. ఇత్యైప్రవర్తిస్పితృతు పరహింసైయైనివర్తిస్పితృత్కాక.

శమాన ఉపాసన తై అవర్కభక్తు మోక్షోపాయమాక విధిక్రియ విత్తనైయై. దృష్టాస్తతిలభిమతవస్తు వ్యాధిహరమన్తయే, తన్మిత్ర మాక ప్రయోగితృ బౌషధమే వ్యాధిహరమాకితాప్సలే, దాన్తాన్తి కత్తిలుమ్ ఉపాసనమన్తయే తన్మిత్రనాన ఈశ్వరనే ఉపాయమెన్నమి డమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్, అవ్యవధానేన నేవిక్కుమళవిల్ అవిశమ్మన వ్యాధియైప్పొక్కు మాషధమ్, అభిమతవస్తుమిత్రమానపోతు విశమ్మన్త కార్యకరమాకితాప్సలేయాయీల్లు, ఉపాసన మిత్రనానపోతు ఈశ్వ రన్ విశమ్మన్త ఫలప్రదనాకితమమ్.

౧౩౦. ఇని ఇప్పడి ఇతుత్తన్నై విధిత్తతు, కీర్తనిన్తనిలైయైక్కు లైత్తు మేలే కొణ్ణుపోకైక్కాక విత్తనైయైన్తార్, (ఇత్యై) ఎన్తతు డక్కి, అతావతు - ఇన్త్రమాకితమ - (౧) “త్రైగుణ్యవిషయావేదాః” ఎన్తిటపడియేపెల్లైయై అన్తబధిరాదకళాన వికలకరణరోడు పటుతర కరణరోడువాశియట వత్సలైయాయురుక్కుమాపోలే, * మాతా పితృ సహస్రజ్జళితాట్టిలుమ్ వత్సలతరమాకైయాలే, తమఃప్రచు రరోడు రజఃప్రచురరోడు సత్త్వప్రచురరోడు వాశియట, అవర్కళ అపథేప్రవృత్తరాయ్ నశిక్కువిడ త్తమమల్లామైయాలే, అన్వోరుడై యగుణానుగుణమాక పురుషార్థజ్జళైయుమ్ తత్సాధనజ్జళైయు ముప దేశిత్తు, కొళి కొమ్మిలేయేల్లైక్కు చ్చుళిక్కాల్ నాట్టువారో పాతి, ఇన్వోముఖజ్జళాల్ తన్నుడైయ తాత్పర్యాన్త తిలే ఆరోప్పిక్కై క్కాక ప్రవర్తిస్పితృతాకైయాలే, శ్యేనవిధితుడక్కి ప్రపత్తిపర్యన్త మాక వరుమళవుమ్ చేతనన్ నిన్తనిన్త వళవుక్కిడాక, ఉత్తరోత్తర పురుషార్థసాధనజ్జళై ప్రవర్తిస్పితృ, పూర్వపూర్వజ్జళై నివర్తిస్పితృ క్కడవతాయురుక్కుమ్ ; ఆకైయాలే. ఇన్వపాసన తై ప్రవర్తిస్పితృ

పరహింసై యైనివ రిష్యిక్తైకాక. (పరహింసై) ఎవ్వరు-మేలానహింసై యైస్తపడి; “పర దేవతే, పరగతి” ఎగ్గిజవిడగ్గిల్-మేలాన దేవతై, మేలాగతి ఎవ్వరమాకిజాహ్నలే. అతావతు-శ్యేనవిభక్తు మేలాకవిధిక్కు పుట్ట పశ్వాలమ్మనాదికలై చొన్నపడి. అత్తై హింసై యెన్నలామో వెన్నిల్; విహితహింసై యెన్న కుడవతితే. (౧) “అగ్నిహోమాయం పశుమాలభేత” ఎగ్గిజవిడ త్రిల్, ఆలమ్మశబ్దమ్ (౨) “ఆలమ్మ-స్వర్గ హింసయోః” ఎగ్గెయాలే హింసావాచియిటే. ఇత్తాల కామ్యక ర్తై

చొన్నపడి. (౩) “పూర్వవిహితహింసై” ఎవ్వు శ్యేనవిభక్తుచొల్లై యాలుమ్, తదుపరివిహితమాన కామ్యమే ఇవిడ త్రిల్ వివక్షితమ్. అత్తై శ్యే, విహితమేయాకిలుమ్, భగవచ్చేపత్వజానపూర్వకమాక అనన్యప్రయోజననాయక్కుండు, అగ్నిహోమ దేవతా స్వర్యామిసమారాధన మాక వేషణమ్ పశ్వాలమ్మనాది యుక్తయాగాదిక ర్తైత్తైవత్తు, స్వతస్త్రినాయక్కుండు స్వగ్రాదిఫలసాధనమాక అగ్నిహోమదేవతామాత్రజ్జలై యుద్దేశితప్పణమ్ పశ్వాలమ్మనాదియుక్త కామ్యక ర్తమ్, విశేషజ్ఞోక్కు పరహింసాప్రాయమెన్నలామ్మడి అత్యస్తనికృష్టమాయిరుక్తైయాలే, ఇవ్వార త్తైయిట్టు అతులన్తై పరహింసై యెవ్వరుచిచ్చయితారాకవుమామ్. శాస్త్రవిహితముమాయ భగవదేకవిషయము మాయిరుక్కిఅప్రపకాస్తరజై, (౪) “జ్ఞానికలుక్కుప్రాయమ్” ఎవ్వవో పాతిఇతువుమధికారివిశేష త్తైయిట్టుచొల్లలామిటే. (౫) “అభినాతకభీత స్త్వమ్” ఎవ్వు ఉపాయాస్తర తైప్పాతకమాకచొల్లిత్తీతేధ ర్తదేవతై

శ్రీ(అత్తైక్కు) పూర్వయోజనైయల్ హింసాపదమ్ - హింసాజకర్తపరమ్ - ఇంద్ర ఇరజ్ఞామ్యోజనైయల్-హింసానద్యశపరమ్. † (ఇతువుమ్) ఇత్యాది - కామ్యకర్తజ్ఞో అనుసానకాల త్రిల్ దుఃఖపహుళమాయే, ఉత్తర త్రిల్ బద్ధరూపమానసాంసారికఫలత్తై కొడుక్కుయాలే, హింసాపకత్తుమ్ అనైముఖ్యర్థజ్ఞోమెవ్వు తిరువుళ్ళమ్.

(౧) (౨) నానార్థరత్నమాలాయామ్, త్రిక్షరకాండ-౨-౫.

(౩) ౧౩౦. (౪) ౧౧౭. (౫) విషాధం

౧౭౮ శ్రీవచనభాషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౩౦. ఇతుతాఁ పూర్వవిహితహింసైహోలే
విధినిషేధజ్ఞలిరక్షుక్కుమ్ కుతైయిల్లె.

౧౩౧. అతై శాస్త్రవిశ్వాసత్తుక్కాకవిధి త్తతు;
ఇతైస్వరూపవిశ్వాసత్తుక్కాక విధి త్తతు.

యుమ్. బుభుక్షువుక్కు ఉపాదేయమానపుణ్యద్దానే ముముక్షువుక్కు
పాపశబ్దవాచ్యమాకానిష్ఠితై; ఆక ఎల్లావత్త్రాటుమ్ ఇవిడత్తిల్
కామ్యకర్తైచ్చొట్టుకటతు. ఇప్పడితాఁ యోగ్గిటతు ఉపాసనవిధి
క్కునివర్త్యమ్ కామ్యకర్తమాక ఇవర్తామే పరద్వరహస్యత్తిలే
యరుశిచ్చెయ్కైయాలే.

౧౩౦. ఆనాల్ ఇప్పడివిధి త్తతై ప్పిన్నైనిషేధిక్కిటతెన్నెన్న,
అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతాఁ) ఎన్ఱుతుడక్కి. (ఇతుతాఁ) ఎన్ఱుటతు-క్కిన్
చ్చొన్న ఉపాసనత్తై. (పూర్వవిహితహింసైయావతు) (౧) “శ్చేనేనాభి
చరకయశేత” ఎన్ఱు ప్రథమత్తిలే విధిక్కప్పట్ట అభిచారకర్తమ్. అతు
తమః ప్రచురరాయ్ నాస్తికరా యిరుప్పారైప్పల్, విధిక్కప్పట్టు,
ఆస్తికరాయ్ కారీర్యాదికామ్యకర్తజ్ఞలిలే యిల్లైక్కు యోగ్యరాన
రజః ప్రచురరైప్పల్ నిషేధిక్కప్పడుకితాహ్సలే, ఉపాసనముమ్
స్వాతన్త్ర్యాన్యశేషత్వనివృత్తిపూర్వకమాక భగవచ్చేషత్వత్తిలే యూ
న్ఱుకైక్కుయోగ్యరాన సత్వప్రచురరైప్పల్ విధిక్కప్పట్టు, పార
తన్త్ర్యాన్యనమ్పిటన్ఱు భగవదేకోపాయత్వత్తిలే యూన్ఱుకైక్కుయోగ్య
రాన పరమనత్వనివృత్తైప్పల్ నిషేధిక్కప్పడవుమ్ కుతైయిల్లె.

౧౩౧. ఇప్పడినిషేధిక్కప్పడుమవైయాన ఇవైత్తన్నె అడియిలే
ఏతుక్కాక విధి త్తతెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అతై) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతా
వతు (౨) “శతచిత్తశాస్త్ర వశతోపాయోఽభిచారశ్రుతిః” ఎన్ఱుటప
డియే అభిచారకర్తైవిధి త్తతు, శాస్త్రత్తై ఇల్లెయ్యెన్ఱుక్కుమ్ నాస్తి

౧౩౨. అతు తోల్ పురైయేహోమ్ ; ఇరును న్ననర్కి.

౧౩౩. ఇతుతాక ర్తసాధ్యమాకై యాలే

కరుక్కుశాస్త్రవిశ్వాసమ్ పిఱక్కైక్కాక; ఉపాసనవైవిధిత్వము, తన్నె
స్వతన్త్ర్యము అన్యశేషభూతనెట్టుమ్ భగ్నిస్తుష్టాన్త చేతననుక్కు
“అనై యిరుమ్ వట్టేటి ; భగవచ్చేషత్వమే నిలైనిష్టవేషమ్” ఎట్టు
తక్కురాపత్తిల్ విశ్వాసమ్ పిఱక్కైక్కాక వెన్దె.

౧౩౨. ఇప్పటి ఓరోవిశ్వాసత్తుక్కాకవిధిత్తు నిషేధిత్తమై ఒత్తి
రుద్దతాకిలుమ్, శ్రీ ఇవ్వుపాసన వైవిధామల్ పల్ శీనిష్టాల్ అభిచారకర్త
మ్యాలే క్రూరమప్తేయితువెన్న; అతిబుడ్కాట్టిల్ క్రూరమెన్నితార్,
(అతు) ఎట్టుతుడగ్గి. పరహింసారూపమాన అన్తఅభిచారకర్తమ్, దేహః
త్తాభిమాని శేయలాయ్ విశిష్టవేషవిరధియాయ్, అత్తాల్ పురై ఘట
ముమ్ శిలదుఃఖానుభవమాత్రమాయ్కొండు మేలెఘిన్నై యాలే
(తోల్ పురై యేహోమ్) ఎన్నిఱు - అహఙ్కారగర్భమాన ఇన్ద్రపుపాన
నమ్, అత్తజ్ఞానమ్ పిఱన్దనక శేయలాయ్ నిష్కృష్టవేష విరోధియాయ్
భగవదేకపారతన్యరూప స్వరూపనాశకమాకై యాలే (మర్తన్వర్కి)
ఎన్నిఱు.

౧౩౩. ఇన్వళవేయన్టు. ఇతుతాక దుష్కరముమెన్నితార్, (ఇతు
తాక) ఇత్యాదియాలే. ఇప్పటి స్వరూపవిరోధియాయుక్కిఱ ఇవ్వు
పాసనన్దాక (౧) “యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేన బ్రాహ్మణావివిదిషన్తి”
(౨) “అవిద్యయామృత్యుంతీర్త్వావిద్యయామృతమశ్నుతే” (౩) “సర్వా
పేక్షాచయజ్ఞాది శ్రుతేరశ్వవత్” (౪) “కషాయపక్షిః కర్మాణ్జ్ఞానన్తుపర

శ్రీ(ఇవ్వుపాసనత్తై) ఇత్యాది- ఉపాసనమ్ మోక్షఫలకమాకై యాల్ అభిచారమ్
పోలే అనర్థహేతువత్తేయెన్టు శక్కా శ్రీప్రాయమ్. †(విశిష్టవేషమ్) వర్ణాశ్రమాదివిష్టవే
షమ్. ‡(నిష్కృష్టవేషమ్) భగవదతిశయాధామకత్వరూపశేషత్వమ్.

(౧) బృ-ఉ-౪-౪-౨౨. (౨) మైత్రీయ-ఉ-౭౯. (౩) కా-మీ-౩-౪. (౪)

౧౮౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

దుష్కరముమాయరుక్మమ్.

౧౩౪ శ్రీప్రపత్త్యపాయత్తుక్కు ఇక్కున్ శిజ్జళొస్తుమిల్లె.

మాగతిఃకమాయేక ర్భిఃపక్షేతతోజ్ఞానమ్మివ ర్తతే" (౧) "జన్మాన్తర
సహస్రేషుతపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాంక్షీణపాపానాంకృష్టే భక్తిః
ప్రజాయతే" ఇత్యాదికలిశోబ్లగిటపడియేకాయక్లేశకరమాన కర్తాను
ష్ఠానత్తాలే సాధిక్కుప్పడుమతాకైయాలే, అశక్తనానఇవనాల్ శెయ్తః
తలైక్కుట్టవుమ్ అఱితాయరుక్మమ్మెనై.

ఆక (౧) "ప్రాపకాన్తరపరిత్యాగత్తుక్కుమ్" ఎన్తుడుడజ్జి ఇవ్వు
ళివాక ఉపాయాన్తరదోషమ్ విస్తరేణ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టతు.

ఉపాయాన్తరదోషప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

అథసిద్ధోపాయాధికారప్రకరణమ్.

౧౩౪. ఇప్పడి ప్రాపకాన్తరత్తుక్కు అనేక కున్ శిజ్జళై ప్రతి
పాదిత్తీర్, ప్రపత్త్యపాయత్తుక్కురు కున్ శిమున్దానిల్లెయోవెన్న, అరు
ళిచ్చెయ్కేతార్, (ప్రపత్త్యపాయత్తుక్కు) ఎన్తుడుడజ్జి. (ఇక్కున్ శిజ్జళై)
ఎన్తు - స్వరూపవిరోధమ్ ముతలాక దుష్కరత్వపర్యన్తమాక చొచ్చి
న్నవై యెల్లావన్ శ్రేయమ్ పరామర్శిక్కిఱతు. (బిన్తుమిల్లె)ఎన్తు,
విరుదోషము మితిన్ పక్కలిల్లె ఎన్తువడి. "ఇక్కున్ శిజ్జళొస్తుమిల్లె"
"క్రైయా లేమన్ గ్రూరుకున్ శిమున్దా ఎన్నుమిడమ్తోన్ గుకిఱతు. అతా
వతు-వస్తుతః ఉపాయత్వమ్ తనక్కిన్బిక్కే యరుక్కుచ్చెయ్తే, ఆపాత
ప్రతీతియిలే ఉపాయత్వప్రతిపత్త్యర్థమామ్బడియరుక్కై.

శ్రీ (ప్రపత్త్యపాయత్తుక్కు) ఎన్తు ఉపాయపదప్రయోగత్తాలే ఉపాయత్వభోగ
విషయతాపాదకమాన నియతాన్వయవ్యతిరేకిత్వమ్ అనువదిక్కుప్పడుకొను.

౧౩౫. ఆ త్తయాథా త్త్యజ్ఞానకార్యమాకైయా లే
స్వరూపత్తుక్కు ఉచితముమాయ్, (౧) “శిబ్దే వేణ్ణా”
ఎన్నిటపడియే నివృత్తి సాధ్యమాకైయా లే సుకరముమా
యిరుక్కుమ్.

౧౩౫. ఇక్కుబ్బిజ్జ శితుక్కిల్లెయెన్నుమవై ప్రకాశిప్పికై
క్కాక, ఇతినుడైయ స్వరూపాచితత్వ సుకరత్వజ్జలై యరులిచ్చెయ్కి
తార్, (ఆ త్తయాథా త్త్య) ఇత్యాదియా లే. ఇప్పిపత్తి (ఆ త్తయాథా
త్త్యజ్ఞాన కార్యమాకైయావతు)- తిరుమన్న్ర త్తిల్ మధ్యమపవత్తిల్
శొల్లుకిటపడియే, ఆత్తావినుడైయ యథావస్థితవేషమానభగవదత్వస్త
పారతన్యమాకిటకై ఉరుకైయా లేవన తాయుక్కు. (స్వరూపత్తుక్కు
ఉచితమాకైయావతు) - అన్యసారతన్యస్వరూపత్తుక్కును రూపమా
యిరుక్కు. (శిబ్దే వేణ్ణా) ఎన్నిటతు-శిబ్దుతల్-శితటుతలాయ్, పరక్క
వేణ్ణావెన్దై. అతావతు-ఒరువ్యాపారముమ్ పణ్ణవేణ్ణావెన్దై. (నివృత్తిసాధ్య
మాకైయా లే సుకరముమాయిరుక్కుమ్) ఎన్దై. (౨) “భగవత్ప్రవృత్తి
విరోధిస్వప్రవృత్తినివృత్తిః ప్రపత్తిః” ఎన్నిటపడియే స్వప్రవృత్తినివృత్తి
యా లే సాధిక్కప్పడుమతాకైయా లే ఎవితాకచ్చెయ్యలుమాయిరుక్కు
మెన్దై. ఇన్దైయిరణ్డెయమ్ శొల్లువే కీర్తచ్చొన్నదోవజ్జశొన్ద మితుక్కిల్లె
యెన్ను మిడమ్ సిద్ధి తపడియెన్దైన్దిల్; అపాయత్వభయజనకత్వశోకజన
కత్వ అహజ్కారమిశ్రతయానిషిద్ధత్వావన్యకరత్వజ్జల్, స్వరూపవిరోధి
త్వత్తెప్పబ్బీవరుకిటవైయాకైయాలుమ్, ఫలవిసదృశత్వమ్, ఇతు ఫల
సాధనమన్ద్రక్కి సిద్ధోపాయమే ఫలసాధనమాయ్ ఇతు తద్వరణమాత్ర
మాయ్ అధికారివిశేషణమాయిరుప్పత్తోన్దైయా లే ఇతిన్సక్కల్
వరుకైక్కు అవకాశమిల్లామెయూలుమ్, ఇవ్యాటుదోషముమితుక్కిల్లామై
(స్వరూపత్తుక్కుచితమ్) ఎన్దై తిలే సిద్ధమామితే. కర్కసాధ్యతయావరుమ్

౧౩౬. పూర్ణవిషయమాకైయా లే పెరుమైక్కిఱాకప్పచ్చె
యిడవొణ్ణాతు.

౧౩౭. ఆభిముఖ్యసూచకమాత్ర త్తిలే సన్తోషమ్విల్లైయుమ్.

దుష్కరత్వ మిల్లైయెన్ను మిడమ్(నివృత్తిసాధ్యమాకైయా లే సుకరమ్)
ఎత్తతిలే సుస్పష్టమితే. ఆకైయా లే స్వరూపాచిత్య సుకరత్వజ్ఞాపి
ఇత్తైయిరణ్ణమితుక్కుణ్డెన్నవే, కీర్త్తిచ్చొన్న దోషజ్ఞోత్తు మితుక్కిల్లై
యెన్ను మిడమ్ ప్రకాశితమాయిత్రు.

౧౩౬. ఇప్పడి ఉపాయమవనెన్తధ్యనసిత్తు స్వప్రవృత్తియిల్
నివృత్తనాయరున్దు విడవమైయుమో, తత్సన్తోషార్థమాకైయా లే పచ్చె
యిడవేణ్ణావోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (పూర్ణవిషయమ్) ఎత్తుతుడగ్గి,
అతావతు - లోకత్తిల్ పచ్చెయిడువార్ అవ్వోవిషయజ్ఞానోత్తరత్తు
క్కిఱాకవితే యిడువతు ; ఇట్లుమ్ పచ్చెయిడప్పోర్క్కిల్ అప్పడి యిడ
వేణ్ణమితే; అవక్ అవాప్తసమస్తకామతయా పరిపూర్ణనాయరుక్కు
మవనాకైయా లే, అవనుడైయ వైభవత్తుక్కునుగుణమాక ఇవనా
లారు పచ్చెయిడప్పోకాతెన్.

౧౩౭. ఆనాల్, అవనుక్కివన్ విషయత్తిల్ సన్తోషమ్విల్లైయు
మ్మడియెన్నెన్న, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఆభిముఖ్య) ఇత్తాగ్గియా లే. అతా
వతు - అనాదికాలమ్ (౧) * యాతానుమ్ పత్త్రీ సిఙ్గమ్ విగతత్తైయే
జ్జిట్టొక్కణ్ణ తన్మక్కల్ విముఖనాయ్ పోన్దవివన్, అన్నిసై వుక్కులైన్దు
తన్మక్కలభిముఖనానమైక్కు సూచకమాన తోరువ్యాపారమ్ పెత్తీ
వళవిలే, “ఇత్తనైకాలమ్ విముఖనాయ్ పోన్దవ నిష్టభిముఖనాక పె
టువతే!” ఎత్తు అవన్ తిరువుళ్ళమ్ మికవుముకక్కుమెన్టపడి.

౧౩౮. అవనప్పడిగరున్దానుమ్ అవక్ పూర్తియావతు, “అకిళ్ళు
నరాన నమ్మలవనై యుకప్పిత్తణ్ణకప్పోకాతు” ఎత్తు ఇవక్ కైవాఙ్గు

౧౩౮. పూర్తి కైవాత్కాతే మేల్ విడుకై కుప్పేతుని త్తనై.

౧౩౯. (౧) “పత్రంపుష్పమ్”

ఇప్పడి పట్టాతో వెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (పూర్తి) ఎన్దుతుడగ్గి. అతా వతు - అననుడైయ అవా ప్తసమ స్త కామత్వమ్, అశ్రయణోన్దు ఇనాన ఇనక, సమూలగనై యెరుపడియాలుమ్ సన్తోషిష్విక్కప్పొకాతు ఎన్దు తనాశ్రయగత్తిల్ నిన్దుమ్ మీళుకై యన్దిక్కే, “నామిటతుకొన్దు త్తప్పనాక వేణ్ణాత పరిపూర్ణనాకై యాలే, నమ్మక్కల్ పెత్తొతుకొన్దు సన్తోషిక్కుమ్” ఎన్దు ఇనివేళితు ప్పత్తుకై కుప్పడలామి త్తనై యెన్దై.

అన్దిక్కే, అలకపూర్తి అవనై ఇప్పడి సన్తోషిక్కున్దుమో, ఉపేయి త్తున్దువాడప్పట్టాతో వెన్న, (పూర్తి) ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱారాక ప్రమామ్. అతావతు - అననుడైయ పూర్తియావతు, “ఇనక పచ్చెయిట్టిలక” ఎన్దనాదరితు అగ్గీకార త్తిల్ నిన్దుమ్ కైవాత్కాతే, “అభిముఖ్యసూచకమాత్రత్తుక్కుమేచ్చడ సమక్కివకశిల శైయ్య వేణువతుణ్ణా” ఎన్దువిరుమ్మిక్కొక్కళ్ళు కైక్కుడలామి త్తనై యెన్దై.

౧౪౦. ఇప్పడి ఇవనల్వ సన్దుప్ప నెన్ను మతుక్కు ప్రమాణముణ్ణో వెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (పత్రంపుష్పమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. “పత్రం పుష్పం ఫలంతోయం యో సేభక్త్యా ప్రయచ్ఛతి । తదహంభక్త్యపహృతమన్నామి ప్రయతాత్మనః” ఎన్దు పత్రైతైయాక ప్రమామ్, పుష్పత్తై యాక ప్రమామ్, ఫలత్తైయాక ప్రమామ్, జలత్తైయాక ప్రమామ్, యావ నొరువక ఎనక్కుభక్తియాలే తరుకితాక; అనన్యప్రయోజనత్తైయా కిట శుద్ధియోడే కూడిన మనస్సై యుడైయనానవనుడైయ అప్పడిప్పట్ట భక్తియాలే తరప్పట్టనత్తై, అవా ప్తసమ స్త కామనాన నాన్, అనకప్రేమత్తాలే కలగ్గి తరుమాపోలే, వ్యామోహత్తాలే కలగ్గి అడైవు

(౧) “అన్యత్పుర్ణాత్” (౨) “పురిషతువునుపుకై పూపే”

కడ వినియోగమ్ కొళ్ళున నెచ్చు తానే యరుళిచ్చెయ్ తానితే. “అన్యత్పుర్ణాదపాఙ్కు-మృదన్యత్పాదావసేజనాత్ | అన్యత్కుశల సమ్మృశ్నాన్నచేచ్ఛతి జనారనః.” అతావతు - శ్రీతూతెఱ్ఱునరుళుకిఱపాతు, ధృతరాష్ట్రః “పాణ్డవపక్షపాతియాయరుక్మిణి కృష్ణక్ వారానిష్టాక్, అవనుక్కుచ్చిలనాట్టెయుమ్ పొన్నెయుమ్కొడుత్తు నమక్కా-క్కి-కొళ్ళుకిఱామ్” ఎన్టాఱోలే శిలవల్లైచ్చొల్ల. నిన్నెవుమ్ శొల వుమ్మెత్తిరాత వచ్చానానవవక్ కరు తెయ్టిన్ద సజ్జయక్, “వరుకిఱ వన్ అజ్జనొత్తవనల్లకాణ్, అవనుక్కు వేణువతివ్వళవు” ఎన్ఱిఱాక్, అతావతు - తాక్కుడిక్కుమ్ తణ్ణేరై ఒరుకుడత్తిలే నిఱెత్తు క్కుళిర నైక్కక్కడవనే, అత్తై అవక్ వరుకిఱవట్టియిలే నాశలిలే వైక్కవ మైయుమ్, అతుక్కు మేలొస్తుమ్ వేణా; తక్కుహత్తిలే అతిధివన్దువుకు న్దొల్ కాల్ క్కుఱువువతాక సామాన్యశా స్రమ్ విధిత్తు వె త్తిఱే, అవ్వు పాతి అవన్దిరువడికలై విళక్కవమైయుమ్, అవనానవాశిక్కు విశేషి త్రిన్దుమ్ శెయ్యవేణా; నెడున్దురమ్ వన్దవనై కుశలప్రశ్నమ్ పణ్ణక్క డవతిఱే, అవ్వుపాతి ఓర్ ఇన్ శొల్ శొల్లవమైయుమ్, ఏర్మామాక ఒన్దుమ్ వేణా; ఇవ్వళవుకలై యొట్టియ మల్లొన్దై ఇచ్చియాక్ కాణవన్దెన్దై. ఇత్తాల్, సీకొడుక్కు నిన్నెక్కిఱ నాట్టెయుమ్ పొన్నెయుమ్ అవనొరుశరక్కాక నిన్నెత్తిరుక్కుమో? వల్లెయాకిల్ ఉన్నాభిముఖ్యసూచకమాక ఇవ్వళవుకలై చెయ్యప్పారెన్దపడి. (౨) “పరివతిలీశనై” ఎన్టుతుడగ్గి (౩) “పురిషతువునుపుకై పూపే” ఎన్టు పేయప్రత్యసీకనాన సర్వేశ్వరనై, సంసారాన్తుక్తరాయనుభవిత్తు, అవ్వ నుభవజనితప్రీతియాలే (౩) “ఏతత్సామగాయన్నాస్తే” ఎన్ఱిపడియే

౧౪౦. పుల్లెక్కాట్టియత్తుప్పల్లెయిడువానై ప్పొలే ఫలసాధనన్
కుక్కు భేదమిల్లె.

౧౪౧. ఆకై యాలేసుఖరూపమునూయరుక్కుమ్.

పాడివి స్త్రుతరాకైయై పెఱవేసియరుప్పీర్! ఉపకరణభిల్ తుల్లెవుపా
ర్ తు అకళైతవిర్దు, అసంస్కృతమానబలత్తై ఏతేను మొరువడి
ప్రయోగిత్తు, పిన్నై అననుక్కురుళే కొత్తై యాకక్కోమప్పతుమ్ ఏతేను
మొరువుకైయుమ్ ఏతేను మొరుపూవుమ్, ఇవ్వళవమైయుమ్ కిడికోళ
వనుక్కెన్దు అననుడైయ స్వారాధతైయై సుస్పష్టమాక అత్తై
రరుళిచ్చెయ్ తాళితే.

౧౪౦. (౧) “పూర్ణవిషయమ్” ఎన్దుతుడగ్గి, ఇవ్వళవుమ్ ప్రస
త్తానుప్రసక్తమాక వన్దవిత్తనైయితే; ప్రపత్తి నైలక్షణ్యమితే క్కీర్
చ్చొల్లప్పట్టతు; ఆకై యాలే అతుక్కిన్నముమొరు నైలక్షణ్యమ్ శొల్లు
కైక్కాక, సిద్ధోపాయత్తుక్కుమ్ ఫలత్తుక్కుముణ్ణాన విశ్యత్తైమున్దుఱు
వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (పుల్లెక్కాట్టి) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - గోనైవర
వత్తైత్తు ప్పిన్నైయతుక్కుభారకాదికకైయిట్టునోక్క నినైప్పార్, తవో
గ్యమాన పుల్లుతన్నైయే తద్వశీకారసాధనమాక మున్నిట్టత్తైత్తుక్కొ
ణ్ణు, అతుతన్నైయే మేలుమిడుమళవిల్, ఫలసాధనజ్గళుక్కు భేదమిల్లా
తాత్పర్యే, విలక్షణగుణవిగ్రహవిశిష్టనాన తానే మున్దుఱు ఇవనై చ్చేర్ తు
క్కొళ్ళుకైక్కుపాయమాయ్, పిన్నై ఎన్దుమొక్క ఇవనుక్కు ఉపేయ
మాయిరుక్కెయాలే, ఫలసాధనజ్గళిరణ్ణు మేకవస్తువాయిరుక్కుమెన్దై.

౧౪౧. ఇత్తాల్ ప్రపత్తిక్కునైలక్షణ్యమ్ ఫలిత్తపడియైయరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆకై యాలే) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-సాధ్యవస్తుతానే

సాధనమాకై యాలే, తద్వరణరూపమాన ఇత్యుతేనై యాయీరాతే సుఖ
 రూపమాయీరుక్కుమెన్ద్రపడి. - అన్నిక్కే ఇన్నముమ్ ప్రపత్తిక్కొరు
 వైలక్షణ్య మనుళిచ్చెయ్ కితార్, (పుల్లై) ఇత్యాదిగూలే. అతావతు
 పుల్లైక్కాట్టి ధేనువై యత్తైత్తుక్కొణ్ణు పిన్నై అప్పల్లైయే యిడుమళవిల్
 ఫలసాధనజ్గళుక్కు భేదమిల్లాతాత్తోలే (౧) “సకృత్కృతోఽజ్జలిః” (౨)
 “నమశ్చ కుర్జనార్దనమ్” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱపడియే అజ్జల్యాది
 రూపైయాన ప్రపత్తియైమున్నిట్టు ఈశ్వరనై వశీకరితాల్, పిన్నై అవ
 నుక్కుకప్పాకచ్చెయ్యుమడిమైయుమ్ (౩) “బద్ధాజ్జలిపుటాహృష్టా నమ
 ఇత్యేవవాదినః” (౪) “కైకళాలారత్తొమ్మితుత్తొమ్మితున్నై” ఇత్యాదికళిల్
 శొల్లుకిఱపడియే తక్స్వరూపానురూపమాన అజ్జల్యాదివృత్తి విశేషజ్గ
 ఛాకై యాలే, ఫలసాధనజ్గళుక్కు భేదమిల్లై. ఇప్పడిఫలమానతుతానే సాధన
 మాకై యాలే, ఇప్రపత్తితాకై తేనై యాయీరాతే ఇననుక్కు సుఖరూ
 పమాయీరుక్కుమెన్ద్రై. ఆక (౫) “ప్రపత్త్యుపాయత్తుక్కు” ఎన్టుడుజ్జి
 ఇవ్వళవాక ప్రపత్తియినుడైయ దోషరాహిత్యముమ్ గుణసాహిత్య
 ముమ్ శొల్లుప్పట్టతు.

ఉపాయాన్తరదోషప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

అథసిద్ధోపాయనిష్ఠర్ వైభవప్రకరణమ్.

౧౮'౨. ఇప్పడిప్రస్తుతైయానప్రపత్తియినుడైయ అనుపాయత్వ
 తైయుమ్ తత్ప్రతికోటియాన పరగతస్వీకారోపాయత్వ తైయుమ్, (౬)
 “ఇతుతన్నై స్సార్ తాల్” ఇత్యాదియాలుమ్ (౭) “పాప్తిక్కు పాయమ

స్ (తేనై యాయ) దుశ్శకమాయ. + (అన్తిక్కే) ఇత్యాది “ఫలసాధనజ్గళుక్కు
 భేదమిల్లై” ఎన్టుమాలత్తుక్కు మునినయోజనైయిల్ ఫలసాధనమెన్ద్రతు - ఈశ్వరనై.

ఇరజ్జామ్ యోజనైయిల్ అజ్జలియై.

(౧) స్థాన-

(౨) భార-ఆర-౧౮౯-౨౮

(౩) భార-మోక్ష- (౪) తి-వాయ్-౩-౮-౪.

(౫) ౧౩౪-

(౬) ౫౪.

(౭) ౬౬.

౧౨-౨. ఇవనవనై ప్పెట నినైక్కుమోళు

ఇన్ద్రప్రతియు ముపాయమస్తు.

౧౨-౩. అవనిననై ప్పెట నినైక్కుమోళు

పాతకముమ్ విలక్కుస్తు.

వన్ నినైపు" ఇత్యాదియాలుమ్ క్షీరుశిచ్చయేతదడియన్తియే, ముఖ్యైః
లేణవరుశిచ్చయేకితార్మే.

అతిల్, ఇప్పుడి స్వరూపాను రూపమానవిత్తై సాధనమాక్కి-
కొణ్ణు, స్వతస్త్రినానవవనై ఇవక్ పెరిచ్చార్క్కుమస్తు, అవక్
నినైపుకూడాతాకిల్ ఇతువిఫలిక్కుమెన్దితార్, (ఇవనవనై) ఎన్దు
తుడగ్గి. అతావతు-ఉన్దైమైయై ఉన్దైయవకశెన్దు కైక్కొర్పుమాపాలే,
స్వామియాన అవన్తానేనన్దక్కిరిక్క క్కడ్డరుక్కడనవరతస్త్రినాన
విచ్చేతనక, తాకఫలియాయ్, తకస్వీకారత్తాలే, స్వతస్త్రినాన అవనై
ప్పెట నినైక్కుమళవిల్, అవక్ నినైపుకూడాతాకిల్, ఇప్పుడి విలక్కు
న్దైయాయరుక్కిట ప్రపత్తియుమ్ తల్లాభసాధనమాకాత్తెన్దపడి.

౧౨-౩. ఇని, అవనే స్వీకరిక్కుమళవిల్ ఉళ్ళవాళి శొల్లకితార్,
(అవనిననై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-స్వామియాయ్ స్వతస్త్రినానవవక్
స్వమ్తాయ్ పరతస్త్రినాయరుక్కిట ఇవనై స్వేచ్ఛెయాలే పెరినినై
క్కుమళవిల్, పాపగళిల్ ప్రధానమాక ఎన్జెప్పదుమ్ పాతకముమ్ ప్రతి
బంధమాకమాట్టాత్తెన్దై. ఇన్దైయిరణ్ణాలుమ్, స్వగతస్వీకారా నుపాయత్వ
ముమ్ పరగతస్వీకారోపాయత్వముమ్ కాట్టప్పట్టతు. (౧) "చితఃపరమ
చిల్లాభేప్రపత్తిరికినోపధిః । * విపర్యయేతు నైవాస్య ప్రతిషేధాయ
పాతకమ్" ఎన్దుక్కుడవతిత్తే.

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౪౪. ఇవై యిరణ్ణమ్ శ్రీభరతాహ్వాన్ పక్కలిలుమ్
శ్రీగుహప్పెరుమాళ్ పక్కలిలుమ్ కాణలామ్.

౧౪౫. శ్రీభరతాహ్వానుక్కు న నైతానేతీమైయాయీల్ యి.
శ్రీగుహప్పెరుమాళ్కుక్కు న్నీమైతానేన నైయాయీల్ యి.

౧౪౪. ఇప్పడి యివై యిరణ్ణమ్ కాణలానిడముణ్ణో వెన్న అరు
భిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవై) ఎన్తుడుడి.

౧౪౫. అవర్ కళ్ తఱ్గళ్ పక్కలివైకణ్ణపడి యెన్నెన్న, అరుభి
చ్చెయ్ కితార్, (శ్రీభరతాహ్వానుక్కు) ఇత్యాదివాక్యస్వయంత్రాలే. అతా
నతు-పెరుమాళ్ యీట్టుక్కుణ్ణవన్దుతిరువభిషేకమ్ పణ్ణవిత్తు త్తకస్వరూ
పానురూపమానాడిమైయైప్పెల్లువాళ్ కైక్కాక, (౧) “ఏభిశ్చసచి
వైస్సార్ధమ్” ఇత్యాదిప్పడియే నభియేపిడుత్తు మనోరథిత్తుక్కుణ్ణ శెన్తు
పెరియవార్తియోడే అవర్ తిరువడికళిలే ప్రపత్తివణ్ణిన శ్రీభరతాహ్వా
నుక్కు, అప్పడివణ్ణిన ప్రపత్తియాకీఱన నైతానే, ౪ శరణ్యరాన పెరుమా
ళ్ తిరువుళ్ళుత్తుక్కు అనిష్టమా కై యా లేతీమైయాయ్ విట్టతు. (౨) “ఏభై

శ్రీ ఇష్ట ప్రపత్తి అనుపాయమాకిల్, ప్రపత్తిక్కు మోక్ష తైక్కు తీర్తునియత సాధన
త్వమ్ శొక్కుణ్ణ “ఆత్మానంయుజ్జితే” ఇత్యాదివాక్యజ్ఞప్రమాణజ్ఞాపమ్. భరతప్రపత్తి
యిల్ ఆజ్ఞవైకల్యమాతల్, ప్రతిబన్ధకమాతల్ కల్పిక్కు వేణుమ్. అనురవధాగమాక ఇత
ఱ్కుమున్నే దేవర్ కళ్ ప్రపత్తిపణ్ణియరుక్కైయాలే కారణక్రమాత్ ఫలదానమాకై
యాలే అన్తభరతప్రపత్తియిల్ వైఫల్యశఙ్కైయిల్. ఆకైయల్ ప్రపత్తి అనుపాయ
మెన్పతసుపపన్నమ్ ఎన్తపూర్వపక్షత్తుక్కు సమాధానమ్—సర్వజ్ఞ రాయనిత్యసూరియా
న భరతాహ్వానుడైయ ప్రపత్తియిల్ ఆజ్ఞవైకల్యముమ్ ప్రతిబన్ధకముమ్ కల్పిక్కు వొణ్ణా
తు. దేవర్ కళ్, ఇహ్నితేరావణవధమ్ పణ్ణవేణు మెన్త సేతీయామైయాలే, అతినాలి
తుక్కు విలమ్బశఙ్కైయమిల్. ఇతిహాస శ్రేష్ఠమాన శ్రీరామాయణత్తిల్ భరతప్రపత్తి
యినుడైయ అహ్నితే ఫలియామైయై చ్చొల్లుకైయాలే “నాయమాత్తా” ఇత్యాదిశ్రుతి
క్కు, ప్రపత్తి ప్రాయః ఫలిక్కు మెన్త తాత్పర్యమ్ కల్పిక్కులామ్. భరతాహ్వాన్ ప్రపత్తి
పోల్ కాలాన్తరత్తిలేయావతు ఫలిక్కుమాకైయాలే అప్రామాణ్యశఙ్కైయమిల్.
ఆకైయల్, శరణ్యహృదయాను గుణైయల్లాత ప్రపత్తి అనుపాయమామ్ ఎన్తుకణ్ణుకొళ్వతు.

(౧) రా-అ-౧౦౪-౧౨. (౨) తి-మె-౫-౨-౧.

౧౦౬. సర్వాపరాధజ్ఞభుక్కుమ్ ప్రాయశ్చిత్తమాన ప్రపత్తితానుమ్
అపరాధకోటియితేయాయ్

యేతలక్” ఇత్యాదిప్పడియే పెరుమాళ్ తామే వన్దజీకరిక్క-
ప్పెల్లో శ్రీగుహప్పెరుమాభక్తు, దోషమేపచ్చెయ్యాక నన్దకరిక్కై-
యాలే, † పాతకమాకిఱతీమైతానెనకమైయాయ్ పట్టతెన్దై. (౧) “యత్త్వి-
త్ప్రియం తదిహ పుణ్యనుపుణ్యమన్యత్” ఎన్దితే పుణ్యపాపలక్షణమ్ ;
ఆత్మయాల్ ఇవర్కళ్ పక్కలిలేరాణలామెన్దై.

౧౦౭. ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రపదనమ్, శరణ్యహృదయానుసారియల్లా
తపోతు, అపరాధకోటి ఘటితమామెన్నుమిడ మరుళిచ్చెయ్ తాల్ కీర్త;
ఇతుతాన్, ఇవనుడైయపూర్వవృత్తతైప్పార్ త్తాలుమ్ అపరాధకోటియితే
యాయుక్కు మెన్నుమిడ తై ప్రకాశిప్పిక్కైక్కాక, భావ్యకారరు-
డైయ అనుష్ఠానప్రకార తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (సర్వాపరాధ-
జ్ఞభుక్కుమ్) ఎన్దుతుడజి. అతావతు (౨) “అహమస్య పరాధానామా-
లయః” ఎన్దిపడియే, అపరాధజ్ఞభుక్కెల్లామ్*కోళ్ కలమాయరుక్కిఱ
ఇచ్చేతనక్ ప్రపత్తియైప్పణ్ణవే, (౩) “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యా-
మి” ఎన్నుమ్మడి ఇవనశవిల్ సర్వేశ్వరన్ తీరుపుళ్ళమ్ ప్రసన్నమాయ్
విడుకైయాలే, సర్వాపరాధజ్ఞభుక్కుమ్ ప్రాయశ్చిత్తమాయితే ప్రప-
త్తితానిరుపుతు - ఇప్పడి యిరున్దుళ్ళ ప్రపత్తియై (౪) “త్వత్పాదా-
రవిన్దయుగళం శరణమహంప్రప్రద్యే” ఎన్దు పణ్ణియరుళిన భావ్యకారర్
క్కు, స్వపూర్వవృత్తతై యచుసన్ధిత్తనాతే అతుతాను మపరాధకోటి

+ “మత్స్యపూలో నివాదానామ్” ఎన్దు నివాదనుక్కు మత్స్యపూతమ్ జీవికై-
యాకైయాలే, అతుతాన్ పాతకమాకైయాలే, (పాతకమాకిఱతీమైతానె) ఇత్యాది.

† (యదిత్యాది) ఫలప్రదనుడైయ ఇష్టమిపుణ్యమ్, అవనుక్కునిష్టమ్ పాపమెన్దు కరున్ద.

కోళ్ కలమ్ - పాత్రమ్. (౧) అతిమానుషస్తవే-౫౩. (౨) భగవచ్ఛాస్త్రే).

(౩) గీ-౧౫-౬౬.

(౪) గ-౮-౧.

తౌమణమ్ పణ్ణవేణుమ్బుడినిల్లానిష్ఠతితే.

౧౮౭. నెడునాళన్యవరై యాయప్పొస్తభా రైయలజ్జాభయదగ్గిన్తి క్కేభ ర్త్త
నకాళ త్తిలేనిష్ఠు, “ఎన్నెయగ్గీకరిక్క వేణుమ్” ఎన్ఱ పేషీక్కుమాపోలే
యిలేయాయ్, (౧) “త్వమేనమాతాచ” ఎన్ఱతుడగ్గి ఇ త్తలై యిలపరా
ధత్తై ప్పొటుక్కైక్కుటుప్పాన బన్ధవిశేషదగ్గి యెల్లామ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్
తుకొణ్ణు, (౨) “తస్తాత్ప్రణమ్య” ఇత్యాదియాలే, ఇప్పడి తిరుమున్నే
కూశామల్ వన్ధునిష్ఠు ప్రపత్తివణ్ణెన ఇవ్వపరాధత్తై ప్పొటు త్తరుళవేణు
మెన్ఱు తౌమణమ్ పణ్ణవేణుమ్బుడి నిల్లానిష్ఠతితేయెన్ఱ. ఆకైయాల, ఇవ్వ
త్తియాలమ్ ఇతు అపరాధకోటిఘటితమాయరుక్కుమెన్ఱ. అనాదికా
లమపరాధత్తైప్పణ్ణి ప్పిన్నొరునాళిలే ఆభిముఖ్యత్తైప్పణ్ణినానేయాకి
లుమ్, (౩) “రిపూణామపివత్సలః” (౪) “యదివారానణస్వయమ్”
ఎన్ఱిరుక్కుమీశ్వరహృదయత్తైప్పార్తై అవణ్కైక్కొళ్ళ ఒరుక్కుత్తై
యిల్లై ; అవనప్పడియరున్దానేయాకిలుమ్, త్తకపూర్వవృత్తతై యుణ్ణర్
న్దాల్ ఇవని తై యపరాధమాకవే నిన్ఱెత్తు తౌమణమ్ పణ్ణ వేణుమ్బుడి
యాయితే యిరుప్పటు.

౧౮౮. ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రపత్తి స్వపూర్వవృత్తతైయనుసన్ధితైల్
అపరాధకోటియిలేయాయరుక్కు మెన్ఱు మత్తై దృష్టాన్తముఖేన దర్శి
ప్పిక్కిణార్ మేల్, (నెడునాళ) ఎన్ఱతుడగ్గి అతావతు-నెడుజ్జాలమ్ భర్తావో
డొట్టల్లు, పరపురుష కామినియాయ్ తన్నిగ్రహపాత్రమాయ్ పొప్పిదా
ళిరుభారై, “ఇప్పడిప్పట్ట నామ్ అవణ్ సన్నిధియిలే కూశామల్
శెన్ఱు నిఱ్ఱుమ్బుడి యెన్?” ఎన్ఱి అలజ్జైయమ్, “ఇ త్తనై కాలముమ్ నామ్
శెయ్తు తిరిన్ద తెల్లామ్ కణ్ణిరుక్కి అవణ్, “ఇప్పొత్తు నమ్మైవద్దిప్పడి యపే
షీప్పతే” ఎన్ఱు దణ్ణిక్కిల్ శెయ్వతెన్ఱెన్నుమ్ భయమునిన్ఱి క్కే, అవణ్
మున్నే శెన్ఱునిష్ఠు, “ఎన్నెయగ్గీకరిక్క వేణుమ్” ఎన్ఱ పేషీక్కుమళవిల్ ఎత్త

(౧) శరణాగతిగద్యోపాత్తమ్.

(౨) శరణాగతిగద్యోపాత్తమ్.

(౩)

(౪) రా-య-౧౫-౩౪

యరుష్షతోన్వితే ఇవన్ పణ్ణమ్ ప్రపత్తి.

౧౮౮. కృపైయా లేవరుమ్ పారత స్త్యోత్తిత్కాట్టల్
స్వాత స్త్యోత్తా లేవరుమ్ పారత స్త్యమ్ ప్రబలమ్.

౧౮౯. ఇవ్వర్థత్తై

నై యపరాధముణ్ణు, అప్పడియే యరుష్షతోన్వితే, భగవదనన్యాష్ట
మాయ్ నైత్తు అనాదికాలమవనుడక పజ్జీన్వితే అన్యపరనాయ్
పోస్తవక, స్వపూర్వస్మత్తా (నా)నుసన్ధానత్తాల్ వరుమిలజ్జెయమ్, “స్వత
స్త్రీనానవక దణ్ణక్కిల్ శెయ్ వ తెన్” ఎన్నమ్ భయముమిన్వితే, తత్స
న్నిధియిలే శెన్టు నిన్టు తన్నై యన్గీకరిక్క వేణుమ్ ఎన్టు పణ్ణుతి శరణ
వరణమెన్దై- ఆక, ఇవ్వళవుమ్ స్వగతస్వీకారానుపాయత్వముమ్ పరగత
స్వీకారోపాయత్వముమ్ ప్రతిపాదిక్కప్పట్టతు.

౧౮౮. ఇని ఇవక స్వీకారమ్ కణ్డరజ్జి అవనివనుక్కు పురత స్త్రీ
నావతిలుమ్, తక స్వాత స్త్యోత్తాల్ వస్తుపరత స్త్రీనావతే ప్రబలమెన్దితార్,
(కృపైయా లే) ఎన్టుతుడజ్జి. అతావతు - ఆతురరాయ్ అనన్యశరణ
రాయ్ త్తన్నిరువడికళిలే వస్తుశరణమ్ పుకున్దవర్కళళవిల్ తనక్కుణ్ణాన
కృపైయా లే అవర్కళళోన్న తే శెయ్యమ్మడి పరత స్త్రీనాకై యమ్,
పట్టతుక్కురియవానై యమరశుమ్బాలే తన్నిరమ్మ శస్వా
త స్త్రీత్తా లే నిన్దై తుకమాకచ్చిలరై యన్గీకరిత్తు త్తన్నై యవర్కళళిట్టతు
వక్కుక్కాక్కివైక్కియమ్, ఇరణ్ణు మీశ్వరనుక్కుళ్ళతోన్టు; ఇతిల్
ముఱ్ఱుట్టతు ఓరోదక్షైకళిలే స్వాత స్త్రీనిరుద్ధమాయ్ విఫలిక్కవుమ్ కూ
డుమ్ ; పిఱ్ఱుట్టతు అప్రతిహతమాకై యా లే ఒరుకాలుమ్ కణ్ణభివిల్లై.
ఆకై యా లే అతిలుమ్ కాట్టిలితు ప్రబలమెన్దై.

౧౮౯. ఇవ్వర్థనాక వేదాభిమతమెన్దితార్ మేల్, (ఇవ్వర్థత్తై)
ఎన్టుతుడజ్జి. (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్దిటతు - కీర్త్ ప్రబలమాకచ్చొల్లప్పట్ట పర

౧౯౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

వేదపురుషపక్షితార్క.

౧౧౦. అపేతానిరపేక్షమాక త్తిరువడిక్కుమ్

శ్రీగుహప్పెరుమాళుక్కుమ్ ఇత్తుణ్ణాయ్ శ్రై.

౧౧౧. ఇవన్ మున్నిడుమవర్ కళై యవన్ మున్నిడుమెన్ను మిడమ్

అభయప్రదాన త్తిలుమ్ కాణలామ్.

గతస్వీకార తై. (వేదపురుషనిత్యైయపేక్షితార్క) ఎన్తు (౧) “నాయ మాత్తా ప్రవచనేనలభ్యో నమేధయాన బహునాశ్రుతేన | యమేనైవ వృణు తేతేనలభ్యః తస్యైవ ఆత్మావివృణు తేతనూంస్వామ్” ఎన్తు కతన ల్లియిలుమ్ ముణ్ణోపనిష త్తిలుమ్ శొల్లుకెయాలే ఆదరితానై. అస కృత్కీర్తన మపేతాకార్యమితే.

౧౧౦. ఇత్తులెయిల పేత్తైయిన్ది క్కేయిరుక్క, ఇవ్విషయీకారమ్ సిద్ధిక్కుప్పెల్ వర్ కళుణ్ణోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అపేతానిరపే ష్టమాక) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-తద్దామ్ పక్కల పేత్తైయిన్ది క్కే యిరు క్కచ్చెయ్ తే, పమ్పాతీర త్తిలుమ్ గణ్గాకూల త్తిలుమ్ పెరుమాళ్ తానే శైవజీకరిక్కుప్పెల్ వర్ తిరువడిక్కుమ్ శ్రీగుహప్పెరుమాళుక్కుమ్ ఇన్ద పరగతస్వీకారముణ్ణాయ్ శ్రై.

౧౧౧. ఇప్పడిస్వత న్ననాయ్ ఇవర్ కళై యగ్గీకరిక్కి అవిడ త్తిలుమ్, (౨) “తమభ్యభాషసామిత్రేనుగ్రీవసచివంకపిమ్” (౩) “మాత్తేనాన్ మడనోక్కి యున్ తోభీయుమ్బియెమ్బి” ఎన్తు ఇళైయ పెరుమాళ్ యెమ్ పిరాట్టియెయుమ్ మున్నిట్టాటోలే, మత్ శ్రైయమ్ పురుషకార తై మున్ని ట్టగ్గీకరి త్తవిడమ్ కాణలామోవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవన్) ఎన్తు తుడగ్గి. అతావతు-ఇచ్చేతనన్ తానాశ్రయిక్కుమ్మోతుపురుషకారమాక మున్నిడుమవర్ కళై, అవనుమగ్గీకరిక్కుమ్మోతు మున్నిడు మెన్ను మిడమ్, తిరువడియెయుమ్ శ్రీగుహప్పెరుమాళైయు మగ్గీకరి త్తస్థల గ్గిల్ మాత్రమన్ది క్కే, శ్రీవిభీషణాశ్వానై యగ్గీకరి త్తస్థల త్తిలుమ్ కాణ

(౧) ము-ఉ-౩-౨-౩, కత-౨-౨౩. (౨) రా-కీ-౩-౨౨. (౩) తి-మొ-౫-౫-౧.

౧౫౨ ఇరువర్మున్ని ముడితరువలె న్నామకర్తృత్వే శ్రీవిధిమణాశ్వానై.

లామెనై. ఎద్దనయెన్నిల్; (౧) “పాఠసాంపరుషే శ్రీనాథావదానానామానితః । త్వత్త్వాపుత్రాంశ్చ హారాంశ్చరాసుంకరణంకరణం” ఎన్న శరణమ్పుకున్దు, (౨) “సంస్కారకకరణానాం రాసునామమహాత్మనే నివేదయతిమాంషీప్రం విభీషణమువసితమ్” ఎన్న నిన్న శ్రీవిధిమణాశ్వానై అభయప్రదానపూర్వకమాక అద్వైతక్రిష్ణిజనితత్త్వే, (౩) “అనయై నం హరిక్రేష్ట దత్తనన్యాభయంమయా విభీషణోవాసుగ్రీన యదినా రానణస్వయమ్” ఎన్న ముతలికరుక్మెల్లామ్ మూలభూతరాన మహారాజరై మున్నిట్టతే యగ్గకరిత్తతు. తిరువడియైయమ్ శ్రీవిధిమణాశ్వానై యు మగ్గకరిక్మిజనితత్త్వే పిరాట్టిసన్నిహితై యల్లానైయూలే అవలై మున్నిట్టమైతో శ్రీశ్రీశ్రీత్తయే యుకలుమ్, పిరాట్టి లత్తైక్కెల్లున్దురు భుకితిపోతు మహారాజరుమ్ తిరువడియైయమ్ నిజ్జిజనితత్త్వే తిరునాథరణగ్గై యుమ్ పొకట్టు కటాక్షీత్తువైత్తు పోవైయూలుమ్, అత్తైయిలే యెల్లున్దురుళినపిన్దు శ్రీవిధిమణాశ్వానై పెరుమాళ్ తిరువడికళిలే పరుమ్మడి కటాక్షీ తరుళుకై యూలుమ్, పెరుమాళిరువత్తై యు మగ్గకరిక్కుమిడత్తిల్ పిరాట్టియై మున్నిట్టై యగ్గకరిత్తారైత్తు కొళ్ళవేణుమ్. పరిత నైయూనవళుక్కు ఇ త్తలైయిల్ నిన్నెవొళ్ళియ తనిల్లిరు ప్రవృత్తి కూడాతితే. అత్తైయాలేయితే పరిగతస్వీకారమ్ శొల్లుకిజనితత్త్వే శ్రీవిధిమణాశ్వానై యగ్గకరిత్తత్తైయమినర్ సహపతిత్తతు.

౧౫౩ ఇనన్ నిరుపాధిక శేషభూతనాయ్ అవన్ నిరుపాధిక శేషి యాయిరుక్కయాలే, అవ్యవధానేన ఆశ్రయిక్కువు మగ్గకరిక్కువు మమైనిరుక్కు ఇప్పుడి ఇరువరుమ్ పురుషకారత్తై మున్నిడువరు ఎతుక్కాకనెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిణార్, (ఇరువర్) ఎన్నతుడగ్గి. చేతననుక్కుక్కున్ సమావతు - అనాదికాలమవన్ పక్కల్ విముఖనాయ్ అన్యవిషయ ప్రవణనాయ్ తదాజ్ఞాతిలబ్ధ సమేషణి కూడుపురియై తనపరాధమ్.

(౧) రా-య-౧౭-౧౩. (౨) రా-య-౧౭-౧౪. (౩) రా-య-౧౮-౩౪.

౧౦౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౫౩. స్వరూపసిద్ధియుమత్రాలే.

౧౫౪. బౌపాధికముమాయ్ నిత్యముమానపారతన్యమ్ ఇరువర్క్కుముణితే.

ఈశ్వరనుక్కు కుబ్జమావతు-అవర్జనీయసమృద్ధముణ్ణాయరుక్కు అపరాధతైయేకణక్కిట్టు అనాదికాలమివనై యకలవడి త్తిరుద్దవితు. ఇవన్ తన్ కుబ్జతై శమిప్పిక్కెయావతు - ఇతైప్పార్ త్తు ఈశ్వరన్ శీతాత పడిపణ్ణుకై. అవన్ తన్ కుబ్జతై శమిప్పిక్కెయావతు-ఇతైని నైత్తు చేత నన్ వెరువాతపడి పణ్ణుకై.

౧౫౩. ఇవ్వళవేయన్టు ఇన్నముమితుక్కొరు ప్రయోజనముణ్ణైన్తి తార్, (స్వరూప) ఇత్యాదియాలే. స్వరూపమావతు- ఇవనుక్కు త్తడి యపారతన్యమ్. అవనుక్కాశ్రితపారతన్యమ్, (౧) “తేవ్రమతన్నై యమ్” ఎన్టు అశ్రితపారతన్యతైయితే అవనుక్కు త్తానానతన్నై యాక ఆశ్వారదుళిచ్చెయ్తతు; ఇవైయిరణ్ణ మిరువర్క్కుమ్ సిద్ధిప్పతు పురుషకార పురస్కరణత్తాలేయెనై.

౧౫౪. కీర్తే “స్వరూపమ్” ఎన్టుశొన్నతైయుపపాదిక్కితార్, (బౌపాధికముమాయ్) ఎన్టుతుడగ్గి-అతావతు-చేతననుక్కివ్విషయత్తిల్ పారతన్యమ్ తడియత్వప్రయుక్తమాకై యాలే బౌపాధికముమాయ్, అవ్వపాధితా నిత్యమాకై యాలే, నిరుపాధిక భగవత్పారతన్యత్తిల్ పాతి నిత్యముమాయిరుక్కుమ్; ఈశ్వరనుక్కివ్విషయత్తిల్ పారతన్య మాశ్రితత్వప్రయుక్తమాకై యాలే బౌపాధికముమాయ్, అవ్వపాధినిత్య మాకై యాలే అతుతానుమ్ నిత్యముమాయిరుక్కు మెనై. (ఇరువర్క్కు ముణ్ణు) ఎన్నా తే, (ఉణ్ణితే) ఎన్టు-ఇవ్వర్ణత్తిల్ ప్రమాణప్రసిద్ధియెణ్ణో ధ్బువిక్కిక్కాక.

౧౫౫. అనిత్యమానవిరుపాకపారతన్యముమ్ కలె నరుమత్రాతే,
౧౫౬. ససాక్షికమాకైయాలే ఇబ్బధై ఇరువరాలుమిలై శెయ్యున్మహాళ.

౧౫౫. ఇన్వృత్యవస్తు ఇన్నముమితుక్కొరుప్రయోజనమున్మహారో,
(అనిత్యమాన) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (అనిత్యమానపారతన్యమానము)- ఇన్వృ
పారతన్యమ్, అతిలో చేతననుక్కు- క్కర్తపారతన్యమానము-
అనన్యమునుభోక్తన్యైకాన శుభాశుభకర్తైకానశ చిత్తేయిబ్బధైకానం
సరిక్కై. ఈశ్వరనుక్కు-క్కర్తపారతన్యమానము-..తా శెయ్ తక
ర్తమితాననుభవిక్కి-తానాకిల్ నామ్ శెయ్ వత్తెన్? ఎన్ఱి వన్ శెయ్ తకర్తై
యెప్రధానమాక్కి, అతుక్కి-డాక వేనిర్వహిత్తుక్కొణపోదుక్కై. ఇతున
డప్పతు (౧) “సర్వపాపేభ్యామోక్షయిష్యామి” ఎన్ఱు మళవుమాకై
యాలే ఇత్తై అనిత్య మెన్ఱిఱుతు. ఇనై పురుష కారపురస్కరణత్తా లేకులై
కైయానతు - ఇన్కమున్ఱి డుమళవిల్ అత్తలైయైత్తిరు త్రియుమ్, అన్క
మున్ఱి డుమళవిల్ ఇత్తలైయైత్తిరు త్రియుమ్, ఇరణుతలై యుమరత్త్యరత్తుక
భావేన శేరుమ్బడిపణ్ణుకైయాలే ఇనై తన్నుడైయే నివృత్తమాకై.

౧౫౬. అనాదికాలమ్ స్వతన్త్రినాయ్ (౨)*యాతానుమ్ పల్ నీ
నీగి త్తిరిన్దవిన్క ఇన్ఱితే ఆభిముఖ్యమ్ పణ్ణిల్ ము, ప్రకృతియోడేయిరుక్కై
యాలే దుర్వాసనై మేలిట్టు, ఆశ్రయణాగ్గీకారజ్ఞతాలే ఉద్భూతమాన
ఇన్దరత్త్యరత్తుక బన్ఱైయైత్తి శెయ్ తుపత్తైయ పడియే పోకప్పార్ క్కుతల్,
నిరజ్కుశస్వతన్త్రినాయ్ కర్తానుగుణమాక ఇవనై లీలైయిలే అనాది
కాలమ్ వినియోగముకొణుపోన్ద ఈశ్వరన్తా నిబ్బన్తై ఇత్తై శెయ్ తు మున్ఱు
పోలే ఇవనై క్కర్తానుగుణమాక నిర్వహిక్కప్పార్ క్కుతల్ శెయ్యిలో
వెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ససాక్షికమ్) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు-ఇన్దరత్త్య
రత్తుక సమ్బన్ధ మిరణుతలై యుమఱిన్దతాక వన్దత్తి క్కే, పురుష కారరూప
సాక్షి సహితమాక వన్దత్తాకైయాలే, ఇత్తై ఇరువరాలుమిలైయ మాఱప్పొ
కాతెన్ఱె.

౧౫౭. (౧) “ ఎన్నె నెక్కిల్లుమ్ ” (౨) “ కోలమర్ ప్పా
వైక్కన్యాళియ”.

౧౫౮. కర్కణివృత్త త్రియిల్ స్వరూపగుణజ్ఞళాల్ వరుకిఱ కర్తృ
సజ్జోచగాహిత్యతై ని నై ప్పుతు.

౧౫౭. ఇతుక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టుకిఱార్ మేల్, (ఎన్నె ౨) ఎన్నెతు
డజ్జి. సప్పిన్నె ప్పిరాట్టిపురుష కారమాక నిత్యసూరికల్ నడువేయెన్నె
యన్గకరి త్తపిన్పు సన్వశక్తియానతానుమ్ కై నిడమాట్టానెన్దయాలే
“ఎన్నె నెక్కిల్లుమ్” ఎగ్గిఱపాట్టు అవనాలిబ్బనైయైయైయై
కామైక్కు ప్రమాణమ్. పెరియప్పిరాట్టియాక్కు సేహియాకై యా
లే అనల్ పరిగ్రహమానవెన్వక్కులిలేతి సేహియాకై, అరియన శెయ్
తున నెన్నో డేలనైవై ప్పెన్దువైత్తు ఇనినఱువనిడు వేనోవెన్దయాలే
“కోలమర్ ప్పావైక్కు” ఎగ్గిఱపాట్టు పురుష కారమ్మున్నాక వన్ద ఇబ్బ
నతై చేతననాలుమై శెయ్యప్పోకా తెన్ను నుతుక్కు ప్రమాణమ్.

౧౫౮. “ససాక్షికమాన నిబ్బనైయైయై శెయ్యప్పోకాతు” ఎన్నెతు.
సాక్షియాన పురుష కారవిషయ త్తిలిరువర్ క్కుముణ్డాన నిత్యపారతన్య
తై ప్పున్ద నాకై యాలే, ఇరువర్ క్కు వివిషయ త్తిలుణ్డాన నిత్యపార
తన్యత్తిల్ ప్రమాణమ్ కాట్టుకిఱార్ మేల్, (కర్కణి) ఎన్నెతుడజ్జి.
(కర్కణివృత్త త్రియానతు) (౩) “శ్రీజ్ - సేవాయామ్” ఎగ్గిఱధాతు
మేల్ “శ్రీయతే” ఎగ్గిఱవృత్త త్తి. ఇతుక్కుర్థమ్ - సేవిక్కుప్పడానిన్దా శె
ప్పే. ఇవృత్త త్తియిల్ (స్వరూపగుణజ్ఞళాల్ వరుకిఱ కర్తృసజ్జోచ
గాహిత్యమానతు) - శేషత్వమాకిఱ స్వరూపతాలుమ్ ప్రణయిత్వ
మాకిఱగుణతాలుమ్ వరుకిఱ చేతన పరమచేతనర్ కళాకిఱ సేవాకర్తాక్కు
కుక్కు సజ్జోచమిల్లామై అతావతు-ఇరణ్ణుతలైక్కు మినల్ విషయ త్తి
లుణ్డాన సేవై అవిచ్ఛిన్నమాయ్ చెల్లుకై. ఇతై (ఎన్నె ప్పుతు) ఎన్నెతు -

రాజీనా అధికారిత్వమునకు వే వరుసవారములు.

అప్పుడి అప్పుడయ ప్రతిబింబితైత్తు-ముచ్చాన పాపవృత్తి నుగ్రహం
నానాది.

గానా. ఇప్పుడిందుకుక్తయూల్ ఇప్పుడుషకాంమ్ ప్రపత్తిగిహ
 రికల్లాంక్కు. మవశ్యాపతీతమెన్గికార్ మేల్, (అధికారి) ఇత్యాది
 యూలే.(అధికారిత్రయమావతు)అక్క, ఇవాధికర్, ఇత్తినికర్ ఎక్కు
 మూస్తధికారికతుమ్. ఇనర్కతుక్కు (పురుషకారమనర్జనీయమ్)ఎక్కు
 కుల్ ఇత్తిశమిప్పిక్కుముతలాననర్ మిక్కు-స్వరుషకారాన్వయమ్ పేర్లు
 కైయూల్ సర్వధాకై విడనొడ్డాకైన్. — అథనా, ఇప్పుడుషకాండ్వాక
 అనన్యప్రయోజనరాయ్ ప్రపత్తిపణ్ణుమనర్కతుక్కేయో, ప్రయోజ
 నాన్తరపరరాయ్ పుణ్ణుమనర్కకు వేణుమోనెన్న వరుగిచ్చెయ్. కికార్,
 (అధికారి)ఇత్యాదియూలే.(అధికారిత్రయమ్)ఎక్కుటతు-ఇశ్వర్యకైవ్యభగ
 వచరణార్థికత్తై. ఇనర్కల్ మూనర్కకుమ్ (పురుషకారమనర్జనీయమ్)
 ఎక్కుతు - స్వస్వాభిలషితసిద్ధిక్కు ఈశ్వరనై ఉపాయమాకస్వీకరిక్కు. మళ
 విల్ ఇనర్కకళపరాధక్షైప్పొటుత్తుఅననర్గీకరిక్కు. మ్పడిపణ్ణుకైక్కు-పర్వరు
 షకారమవశ్యాపేతీతమైన్. పూర్వవాక్యత్తిల్ పురుషకారపూర్వక
 మానఉపాయవరణమ్ ప్రయోజనాన్తరపరర్కకు-మపాతువాకై యూలే
 యితే, ఉత్తరవాక్యత్తూలే అనన్యప్రయోజనత్వజై ప్రకాశిప్పిక్కు వేణు
 కిటతు. “పూర్వవాక్యత్తిల్ ప్రతిపాదితమానసాధనవిశేషమ్ ఫలచతు
 స్తయసాధారణమాయిితేయరుప్పతు; అతిల్ ఇన్వధికారిక్కు ఆభిలషిత
 మానఫలవిశేషమిన్మ తెన్న విడత్తైప్రకాశిప్పిక్కు-అతివ్యాక్యమ్” ఎన్దు
 పరస్థపడియిలుమ్; “కీర్త్ చొన్న సాధనమ్ ఫలచతుస్త్వయసాధారణమా
 యిరుక్తైయూలే ఇననుక్కు-పేతీతమాన ఫలవిశేషత్తైచ్చొల్లొకిటతు”
 ఎన్దుశ్రియఃపతిపడియిలుమ్; “ఉత్తరవాక్యత్తూల్ ప్రాప్యమ్కొల్లొకిటతు,
 పొన్యాన్తరత్తుక్కున్దైన్” ఇత్యాదియూలేముముడుప్పడియిలు. మనర్తా

మేయరుళిచ్చెయ్తాణ్ణే. (౧): “తిరుమాల్లైక్కైత్తోమ్మిపర్” (౨): “అడియారైచ్చేర్ తల్ తీర్ కుమ్ తిరుమాలై” ఎన్ఱిఱపడియే పురుషకారమ్ మున్నాకప్పన్ శ్రీప్రయోజనజ్ఞైక్కొన్ఱ్ఱకలూణే అవన్ శ్రైయొచ్చిన్ఱు (౩) *బణ్ణోడియాళ్ తిరుమకళుమవనుమానశేర్ త్రియిలడిమైయై ప్పేతెన్ఱు కీర్తొచ్చొన్ఱు ఉపాయఫలజ్ఞైక్కొన్ఱ్ఱుకిఱతుపిఱ్ఱాఱు” ఎన్ఱితే, ఇవర్ తిరు త్తప్పియారుమ్ అరుళిచ్చెయల్ రహస్య తిలరుళిచ్చెయ్తతు.

ఆక, (౪) “ఇననననై” ఎన్ఱుతుడగ్గి ఇన్ఱళవాకస్వగతస్వీకారానుపాయత్వముమ్, పరగతస్వీకారోపాయత్వముమ్, తత్త్వాబల్యముమ్, అనన్వేషకరిక్కు-మళవిలుమ్ పురుషకారమ్ మున్నాకవే స్వీకరిక్కు-న్బడియైయుమ్, ఇరువరుమ్ పురుషకారత్తై మున్ఱి డుకిఱతుతనక్కుప్రయోజనమిన్ఱు తెన్ఱు మిడముమ్, ప్రపత్త్యధికారికల్లొర్ కుమ్ పురుషకారమవర్జనీయమెన్ఱు మతువుమ్ శొల్లప్పట్టతు.

ప్రథమప్రకరణ త్రిలే పురుషకారవై భవకథనముఖేన శ్రీమత్పదార్థత్తైయుమ్, ఉపాయవై భవకథనముఖేన “నారాయణచరణాశరణమ్” ఎన్ఱిఱపదగళిలర్థజ్ఞైయుమ్ ప్రతిపాది త్తవన స్తరమ్, (౫) “ప్రపత్తిక్కుదేశనియమముమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గి “ప్రపద్యే” ఎన్ఱిఱపదత్తాల్ శొల్లప్పట్ట ప్రపత్తియిన్ఱుడై యదేశకాలాది నియమాభావత్తైయుమ్, అతుక్కుపషయనియమమ్ శొల్లుకైక్కాక (౬) “గుణపూర్తియళ్ళవిడమే విషయమూకై” ఎన్ఱుతుడగ్గి ముక్తకణ్ఱమాకమీళవుమ్ నారాయణపదార్థత్తైయుమ్ (౭) “ఇతిల్ ప్రపత్తిపణ్ణుమధికారికల్ మూవర్” ఎన్ఱు ఉత్తమనాలేఱిఱ్ఱి పైనానవధికారియైయుమ్, ప్రపత్తియిల్ సాధనత్వసిల్లామైయైయుమ్, ప్రపత్త్యధికారాపేక్షితమాన శక్తిలజ్ఞాయత్న నివృత్తిశమదమాతిశయమ్ ముతలానవన్ శ్రైయుమ్, ప్రపత్త్యగతయాత్యాజ్యమాన ఉపాయా స్తర త్రిన్ఱుడైయదోషభూయ స్తతైయైయుమ్, తత్ప్రతికోటితయాప్రపత్తియిన్ఱుడై యనైర్దోష్యాదికత్తైయుమ్, ప్రపత్తిప్రసజ్ఞత్తాలేముఖభేదేన స్వగతస్వీకా

(౧) తి-వాయ

(౨) తి-వాయ-

(౩) తి-వాయ-౪-౯-౧౦.

(౪) ౧౪౨.

(౫) -౨౩.

(౬) ౩౪.

(౭) ౪౨.

౧౬౦. తనక్కుత్తా తేడుమ్ నన్దే తీమైయా పతి
విలక్కాయిరుక్కుమ్.

రాసుపాయత్వత్తేయుమ్, పరగతస్వీకారోపాయత్వత్తేయుమ్, తత్త్వా
బల్యత్తేయుమ్, అనన్ స్వీకరిక్కు మళవిలుమ్ పురుషకార ప్రేమున్నిటై
స్వీకరిక్కు మెన్నుమిడతైయుమ్, ఉభయరుమ్ పురుషకార ప్రేమున్నిట
మతుక్కుడ్డాన ప్రయోజనవిశేషజ్ఞైయుమ్, అధికారిత్రయత్తైక్కుమ్
పురుషకారమవర్జనీయమెన్నుమత్తేయుమ్ ప్రతిపాదిక్కెయూలే, ఇన్వ
శవుమ్ పూర్వఖణ్డార్థై యరుళిచ్చెయ్ తారాయిత్తు. ఇప్పకరణాది
యిలే (౧) “ఉపేయత్తైక్కు” ఎన్దుతుడగ్గిఉపేయాధికారముమ్ శిలశొన్లి
త్తేయాకిలుమ్ అతుపాసజ్జికమిత్తనై.

౧౬౦. ఇనిఉపేయాధికారపరమానప్రకరణశేషత్తాలుమ్ ఉత్తర
ఖణ్డార్థై యరుళిచ్చెయ్ కిటార్. అతుశేయ్ కిటవిడత్తిల్ భాష్యకారర్
గద్యత్తిలు త్తరఖణ్డార్థ మనునన్దిత్తరు సక్రమత్తిలే సమశ్చబ్దార్థమ్ము
న్నాకవరుళిచ్చెయ్ కిటార్. అతిల్ ఇన్దనమస్సుతాన్ ప్రాప్యవిరోధి
నివృత్తి ప్రతిపాదకమాక్తెయూలే ప్రాప్యవిరోధికళావత్తై దర్శిప్పి
ప్పతాకత్తిరువుళ్ళమ్ ప్పశ్శి ప్రథమమ్ అవత్తేయైన్దై యరుళిచ్చెయ్
కిటార్, (తనక్కుత్తా) ఎన్దుతుడగ్గి. కీర్తే (౨) “శ్రీభరతాత్వా
నుక్కు నన్దై తానే తీమైయాయిత్తు” ఎన్దున్వగతప్రపత్తి శరణ్యహృద
యానుపారియల్లాతపోతు తీమైయాయ్ త్తలైక్కుట్టుమ్బుడిశొన్నవిత్రాలే,
ఉపాయదత్తైయిల్ తనక్కుత్తా తేడుమ్ నన్దై తీమైయామెన్నుమిడమ
రుళిచ్చెయ్ తారాయ్, ఇప్పసజ్జత్తిలే ఉపేయదత్తైయిలుమ్ తాన్ తనక్కు
త్తేడుమ్ నన్దై తీమైయామెన్నుమిడమరుళిచ్చెయ్ కిటార్ న్దుక్కిడొడితుక్కు
సజ్జతి. (తనక్కు) ఇత్యాది. అతావతు - శేషియావవకభోగదత్తైయిల్
తక్ వ్యామోహత్రాలే (౩) “ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు” ఎన్ను
మ్బుడితనీతిత్తిల్ మికవుమ్ తాన్ నిన్దుపరిమాటుమళిల్, “నామ్ శేష
భూతరన్దో? నమ్ శేషత్వత్తేనోక్కవేడ్డావో?” ఎన్దు న్దై చ్చాయునన్దాన

౨౦౦ శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౬౧. అహికుక్కిట్టశఁటైఅత్తైక్కైక్కు- విరోధియామాపోలే.

౧౬౨. (౧) “హరోఽపి.”

౧౬౩. పుణ్యమ్మోలే

త్రా లేపితాల్లిత్తు, తనక్కుత్తా తేమకిఱశేషత్వమాకిఱనన్తై, అనాది కాలమ్ “స్వతన్త్రోఽహమ్” ఎన్దిరున్దతీమైయోపాతి అవకాభోగత్తుక్కు ప్రతిబద్ధకముమాయరుక్కుమెన్తై. (తీమై)ఎన్దు అకృత్యకరణాదిక శైచ్చొల్లవుమామ్.

౧౬౧. శేషియినున్దైయ విరుష్పత్తుక్కుడలాయ్ ఆత్మావుక్కుల జ్ఞానమాయరుక్కిఱ శేషత్వమ్, భోగవిరోధియాకిఱపడియెజ్జనేయెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అహికుక్కిట్టశఁటై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - (స్త్రీ) అహికుక్కిట్టశఁటై నాయకనుకర్షక్కు విషయముమాయ్ అవళుక్కుల జ్ఞానముమాయరున్దతేయాకిలుమ్, భోగదశైయిల్ అభిజ్ఞనవిరోధియా మాపోలే, ఇతువుమ్భోగవిరోధియామెన్దు పడి.

౧౬౨. అహికుక్కుడలానతుఅనుభవవిరోధియామెన్నుమిడమ్, శేషి వచనత్రా లే దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (హరోఽపి) ఎన్దుతుడగ్గి, “హరోఽపినార్పితః కణ్ఠే స్పర్శసంరోధభీరుణా । ఆవయోరన్తరేజాతాః పర్వతాన్సరితోద్రుమాః” ఎన్దు సంశ్లేషదశైయిల్ స్పర్శవిరోధియామెన్ను మచ్చత్రా లే పిరాట్టి తిరుక్కుఱ్ఱుత్తిలారు ముత్తువడముట్టడ పూర్వణ్ణ తిల్లై ఎన్టారితే పెరుమాళ్. “భీరుణా” ఎన్ది అభిజ్ఞప్యత్యయమా ర్షమ్—అన్తిక్కై, అహికుక్కిట్టతఁటైక్కైక్కు- విరోధియామెన్ను మిడమ టివిక్కైయ్ ప్రయోజనమాక్కి, లిక్టానుగుణమాక పెరుమాళ్ తమ్మ శవిలే యోజకప్రమామ్.

౧౬౩. ఆనాల్ పిన్నై పాగతన్త్ర్యమేయోనల్లతెన్న, అరుళిచ్చె య్కితార్ మేల్, (పుణ్యమ్మోలే) ఎన్దుతుడగ్గి. (పుణ్యమ్) ఎన్దిఱతు-

పారతస్యమును పరానుభవత్తుక్కువిలక్కు.

౧౬౪. గుణమ్యా లే దోషనివృత్తి.

కీర్తి (౧) “నన్తై” ఎన్నిజొల్లాలేజొన్న శేషత్వమై; అతుకీర్తిచ్చొన్న పడియే స్వనైచ్చానుసన్ధానత్తాలే ఇతాయ్కైక్కుఁజుప్పాయ్కొండ్లు యాతొరుపడి భోగవిరోధియాకానిఁజుమ్; అప్పడియే భోగదశైయిల్ అవనుక్కుఎతిర్ విట్టికొడాతే అచిత్తుప్పాలే కిడక్కైక్కుఁజుప్పాన కేవల పారతస్యముమ్, †ఎతిర్ విట్టిసాపేక్షనాన వీశ్వరనుడై యభోగత్తుక్కు మిడఁజుపిడియామెన్తపడి.—అన్తిక్కే (పుణ్యమ్) ఎన్నిజతు సత్కర్తయాయ్, అతుయాతొరుపడి సాపత్తిత్కాట్టిల్ వ్యావృత్తమాయరుక్కచ్చెయ్తే భగవత్ప్రిప్తి ప్రతిబంధకమాకానిఁజుమ్, అప్పడియే ఇతాయ్కైక్కుఁజుప్పాన శేషత్వత్తిత్కాట్టిల్, అచిత్తుప్పాలే ఎతిర్ తలై యిట్టతువఱిక్కాయరుక్కైక్కుఁజుప్పానై యాలే వ్యావృత్తమాన పారతస్యముమ్, ఎతిర్ విట్టికొండ్లుక్కైక్కుఁజుప్పల్లమైయాలే పరనుడై యవనుభవత్తుక్కు ప్రతిబంధకమామెన్నువుమామ్. ఇత్తాల్, కేవల శేషత్వముమ్ కేవలపారతస్యముమ్ ఓరోరాకారజ్ఞాలే భోగవిరోధి యాకా నిఁజుమ్; పారతస్యిత్తోడకూడిన శేషత్వమే ఉద్దేశ్యమెన్త.

౧౬౪. ఇప్పడి ఉపేయదశైయిల్ శేషత్వపారతస్యజ్ఞో పరానుభవత్తుక్కు విలక్కుఁజుప్పడియై యరుళిచ్చెయ్తవన సరమ్, ప్రాప్తి దశైయిలివనుడైయ నిర్బంధమూలమాక ఉద్ధానదోషనివృత్తి పరానుభవత్తుక్కు విలక్కుఁజుప్పడియై. యరుళిచ్చెయ్కితార్, (గుణమ్యా లే దోషనివృత్తి) ఎన్టు. (గుణమ్) ఎన్నిజతు-కీర్తి విరోధియాకచ్చొన్న శేషత్వపారతస్యజ్ఞిరజ్ఞాయమ్. ఇవై తానాత్తావుక్కు అన్తరంగిరూపక గుణమాయితే యరుప్పతు ; ఇతుపోలే (దోషనివృత్తి) ఎన్తు-ఇవ్వాత్తగుణద్వయముమ్ కీర్తిచ్చొన్న పడియే యాతొరుపడి పరానుభవత్తు

‡ భగవత్ప్రియమానతే పుణ్యపదార్థమాకైయాలే భగవత్ప్రియమానశేషత్వ శ్చై పుణ్యమెన్నిజతు. † ఎతిర్ విట్టి - భోగదశైయిల్ శేషభిప్రాయగుణమాకత్తా సుమ్ శిశువువారిక్కై.

౧౬౫. ఆభరణమనభిమతమాయ్ అఘ్రుక్కుభిమతమాయీరానిస్తతితే.

౧౬౬. “స్నానమ్ రోషజనకమ్” ఎన్నిఱవారైయైస్తరిప్పతు.

క్కు విలక్కాకిటతు; అప్పడియేఱవణ్ నిర్బన్ధిత్తు ప్పణ్ణవిత్తుక్కొళ్ళుకిట ప్రకృతిసమ్మనమాకిట దోష త్రినుడైయ నివృత్తియమ్, చరమశరీర మారైయాలే, ఇత్తోడేశిటితునాళ్ నై త్తనుభవిక్కి విచ్చిక్కిట అనను డైయ అనుభవత్తుక్కు విలక్కామెన్దై. (గుణమోచ్చిలే)ఎన్ఱు పారతన్య మొన్ఱైయమ్ దృష్టాన్తిక్కిటతాకవుమామ్.

౧౬౫. దోషనివృత్తియిలా త్తస్వరూప మత్యన్తపరిశుద్ధమాయ్ భోగ్యమాయరుక్కుమ త్తనైయన్ఱో, ఆనపిన్బ, దోషనివృత్తి అనభిమ తమాయ్ దోషమభిమతమా యిరుక్కుక్కుడుమోవెన్ద; అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (ఆభరణమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-లోక త్తిల్ విషయప్రవణ రాయరుప్పార్క్కు అభిమతవిషయ త్రినుడైయ ఔజ్వల్యహేతువాన ఆభరణమ్ అనభిమతమాయ్, అనౌజ్వల్యహేతువాన అఘ్రుక్కుభిమత మాయీరానిస్తతితేయెన్దై.

౧౬౬. ఇతుతా తాకిక త్రిలన్ఱిక్కే పిరాట్టిటిట త్రిలవన్ఱనక్కు మిప్పడియిరున్దమైక్కు సూచకమానవారైయై స్తరిప్పిక్కి తార్మేల్, (స్నానమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-పిరాట్టి తిరుమజ్జనమ్ శెయ్తువన్దతు పెరుమాళ్ళుక్కు రోషజనకమెన్నుమ తై ప్రకాశిప్పిక్కిట (౧) “దీపో నేత్రాతురస్యేవ ప్రతికూలాసిమేధ్రువమ్” ఎన్నిఱవారైయై ఇవ్వర్థతు క్కుడలాక స్తరిప్పతెన్దై. (౨) “సపజ్కామనలజ్కారామ్” ఇత్యాది ప్పడియే వత్తుమాసమ్ తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణామ అఘ్రుక్కుడైన్దిరున్ద వడివై క్కాణవారై ప్పట్టిరున్దనర్క్కు, ఇవళ్ తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణివన్ద. వితు రోష జనకమాక చ్చొల్ల వేణ్ణావితే. ఆనాల్ (౩) “దీర్ఘముష్ణం వినిశ్వస్యమేది నీమవలోకయత్ । ఉవాచమేఘసజ్కాశం విభీషణముపస్థితమ్ । దివ్యా

శ్రీ నేత్రాతురస్య-కణ్ణోవుళ్ళననుక్కు. (౧) రా-య-౧౧౮-౧౨.

(౨) రా-సు-౧౫-౨౧.

(౩) రా-య-

జగరాగాం వై దేహీం దివ్యాభరణభూషితామ్ । ఇహసీతాం శిరస్సా
తా ముపస్థాపయమాచిరమ్” ఎన్టు ఇవర్ తామేయన్తో తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణి
అలక్కరిత్తుక్కొణ్ణువరుమ్బడి శ్రీవిభీషణాశ్వానై స్పార్ తరుళిచ్చెయ్
తవర్ ; ఇప్పడియిరుక్కచ్చెయ్ తే ప్పిన్నై రోషమ్ జనిప్పానెన్న్నిల్ ;
నామ్ నల్లవార్తై శొల్లి విడక్కడవోమ్, తానేయటియాళోనెన్టు శొల్లి
విట్టారి త్తనైపోక్కి, అతు సహృదయమాక చొన్న వార్తెయల్ల; అల్లాత
పోతు రుష్టరాకక్కుడాతితే. అవళ్ తా (౧) “అన్నా తా ద్రష్టమి
చ్చామి భర్తారం రాక్షసాధిప” ఎన్టు రుక్కచ్చెయ్ తే, (౨) “యదాహరా
మోభర్తా తేతథాతత్కర్తుమర్హసి” ఎన్టు శ్రీవిభీషణాశ్వాన్ నిర్బభిత్తు
చొన్న పిన్నన్తో తిరుమజ్జనమ్ పణ్ణిల్ శైన్నిల్ ; అవక పెరుమాళ్ తిరు
పుళ్ళక్కరు త్తఱియాతే, అరుళిచ్చెయ్ తవార్తెయ్ కొణ్ణు శొన్నాని త్తనై
యితే ; ఎల్లామ్ శెయ్ తాలుమ్ పత్తుమాసమ్ రావణభవన త్తిలే
యిరున్దవివళ్ “శిత్రైయిరున్దవేషత్తోడ శెన్టుకాణమి త్తనైయల్లతు తిరు
మజ్జనమ్ పణ్ణేన్” ఎన్టు రుక్కవేణుమితే; అతు శెయ్యాతే శడక్కెన త్తిరు
మజ్జనమ్ పణ్ణివద్దాళితే, అతు అవ్విరుప్పక్కాణ వార్తై ప్పట్టవర్ క్కు
రోష హేతువాయిల్లు. ఆకై యాలే (స్నానమ్ రోషజనకమ్) ఎన్న
క్కుత్తైయిల్లె.

అన్టిక్కే, (స్నానమ్ రోషజనక మెన్గిటవార్తెయవతు)-శ్రీవిభీష
ణాశ్వాన్ తిరుమజ్జనమ్ శెయ్ తరుళిచ్చొన్న పోతు పెరుమాళ్ తిరుపుళ్ళై
యఱియుమవళాకై యాలే, అవర్ క్కితు అనభిమతమాకై యాలే రోష
జనకమాయవన్దు ముడియుమెన్టునినైత్తు, (౧) “అన్నా తా ద్రష్టమి
చ్చామి భర్తారం రాక్షసాధిప” ఎన్టు పిరాట్టి యరుళిచ్చెయ్ త వార్తె
యాకవుమామ్. రోషజనకమెన్నుమ వై ప్రకాశిప్పిక్కిటవార్తె ఎన్టు
కీల్ చొన్న న్యాయమ్ ఇట్లు మొక్కుమ్.

౧౬౭. (౧) “వజ్రాక్షశ్వుక్” (౨) “మజ్జవొట్టు”.

౧౬౮. వేర్ చూచుడుమవర్ కళ్ మణ్ పల్లె ముక్కళిల్ రా
తాప్పోలేజ్జానియైవిగ్రహత్తోడేయాదరిక్కుమ్.

౧౬౭. ఇప్పడి అభిమతవిషయ త్రి లఘుక్కు-కర్కు-మాపోలే, ఆ త్త
జ్ఞానమ్ పిఱప్పవివక్ (౩) “అఘుక్కు-డమ్బు” ఎన్ఱుకట్టిక్కిఱవిద్దేహ తై, ఈశ్వ
రక్ విరుమ్బు ఎగ్గేకణ్డె తెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (వజ్రాక్షశ్వుక్) ఇత్యాది
యాల్. అతావతు- (౧) “వజ్రాక్షశ్వుక్” ఎన్ఱుతుడగ్గి (౨) “మజ్జవొట్టు”
ఎన్ఱుమళవాక తమ్ముడైయ తిరుమేనియిలే అత్యాదర తైప్పణ్ణి అవననుభ
విత్రపడికళై యుమ్, అవ్వళవన్ఱిక్కే అతిచాపలత్తాలే ఇత్తిరుమేనియోడే
తమ్మై తిరునాట్టిలే కొణ్ణిపోవతాక అవనభినివిష్టనాయిరుక్కిఱ పడియె
క్కుణ్ణు. “పిరానే! ఇప్పడికెయ్ తరుళవొణ్ణాతు” ఎన్ఱు నిర్బన్ఱిత్తు, ఇతి
నుడైయదోష తై యవనుక్కుణర్ త్రి, ఇప్పడి హేయమానవితు మఱ్ఱు
మ్బడి ఇళైయవేణుమెన్ఱుకాల్ కట్టి, అవన్ ఇతై విడువిత్తుక్కుణ్ణు పో
మ్బడివదన్ది ఇళై విత్తుక్కుణ్ణు పడియెయు మరుళిచ్చెయ్ తారిజేయాత్వార్.

౧౬౮. అభిమతవిషయ త్రి లఘుక్కు-పోలే ఆదరిక్కిఱ మాత్ర
మన్ఱిక్కే, ఇవనుడై యజ్ఞానపరిమళమ్ ఇద్దేహ త్రిలే ప్రకాశిక్రైయా
లుమ్ ఇతైయాదరిక్కు-మెన్ను మిడ తై సదృష్టాన్తమాక వరుళిచ్చెయ్
కితార్, (వేర్) ఇత్యాదియాల్. అతావతు-మణ త్రిన్ వాళియటిను
వేర్ చూచుడుమ్ భోగికళానవర్ కళ్, మణ్ణెయ్ తటిల్ మణమ్ కున్ఱుమెన్ఱు
మణ్ పల్లె ముక్కళిల్ రాతే శూడుమాపోలే, పరమభోగియాన సర్వేశ్వ
రక్ జ్ఞానియాన ఇవనై విరుమ్బు అనుభవిక్కు-మిడ త్రిల్ (౪) “ఆహ్లాద
శీతనేత్రామ్బుః” ఇత్యాదిప్పడియే జ్ఞానకార్యమాన వికృతికళుక్కుల్లా
మాశ్రయమాయ్ కొణ్ణు ఇవనుడై యజ్ఞానపరిమళ మెల్లామ్ తోల్ ము
మ్బడియిరుక్కిఱ విగ్రహత్తోడేకూడ విరుమ్బు మెన్ఱు పడి.

౧౬౯. పరమార్తనానభవనుడైయశరీరస్థితిక్కుమేతు
కేవలభగవద్విచ్చెయితే.

౧౭౦. (౧) “తిరుమాలిరుజ్జోలైమలైయే” ఎన్ఱిపడియే

౧౬౯. ఇన్నముమ్ ముఖాస్తరత్తాలే ఇవణదేహత్తిలవణ విరు
ప్పత్తై దర్శిప్పిక్కితార్, (పరమార్త) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (పరమార్తనాకి
తార్, (౨) “ఇన్నిన్ఱనీర్ మై యినియాముతామై” (౩) “ఎన్నాళో
యాన్మన్నైయినివన్దుకూడువణ” (౪) “ఎగ్గిని త్తలైప్పెయ్ వణ” (౫)
“నాళేలటియే” (౬) “తరియేనిని” (౭) “కూవిక్కిళ్ళమ్ కాల
మిన్నమ్ కుటుకాతో” ఎన్ఱు సంసారత్తిలడిక్కితిప్పాలమ్ భగవదను
భవత్తిల్ పెరువిచాయాలుమ్ ఇతుక్కుమేలిల్లెయెన్నుమ్బడి ఆర్తి
విల్లైన్దవణ. ఏవమ్ముతనానవనుడైయ శరీరస్థితిక్కుమేతు, ప్రారబ్ధ
కర్తమెన్నవొణ్ణాతితే, (౮) “నర్వపావేభ్యో మోక్షయిష్యామి” ఎన్ఱ
త్తోడు విరోధిత్తైయాలే; (౯) “ఆర్తానామాశుఫలదా సకృదేవకృ
తాహ్యసా । దృష్టానామపిజన్మానాం దేహాస్తరసివారిణీ” ఎన్ఱితే ప్రప
త్తిస్వభావన్దానినప్పతు. ఆకైయాలే ఇవనుడైయ శరీరస్థితిక్కుమేతు,
ఇన్నముమ్ శిలనాళివనై ఇశ్వరీరత్తోడైన్ఱుత్తనుభవిక్కువేణుమెన్ఱితి ఈశ్వ
రేచ్చెయ్యెట్టియ వేటొన్ఱిల్లామైయాలే, (కేవలభగవద్విచ్చెయితే) ఎన్ఱి
తార్. ప్రారబ్ధకర్తమడియాకవిరుక్కితి దృష్టవిషయత్తిలుమ్, భగవ
ద్విచ్చెయ్యెన్ఱాకైయాలే అత్తైవ్యావర్తిక్కితితు కేవలశబ్దత్తాలే.

౧౭౦. ఇప్పడితేవిరుప్పత్తుక్కు విషయమాన ఇవణశరీరత్తై
లవణవిరుమ్ముమ్ ప్రకారమరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (తిరుమాలిరుజ్జో
లైమలై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతానతు-తెఱ్ఱుత్తిరుమలైయైయుమ్ తిరుప్పాఱ్ఱు
డలైయుమ్ ఎన్నుత్తమాణ్ణత్తైయుమొక్క విరుమ్బానిన్ఱా, శ్రీవైకుంఠ
త్తైయుమ్ నడక్కుత్తిరుమలైయైయుమ్ ఎన్నుడైయశరీరత్తైయుమొక్క

(౧) తి-వాయ్-౧౦-౭. (౪) తి-వాయ్-౭-౬-౪. (౭) తి-వాయ్-౬-౯-౯.

(౨) తి-వి-౧. (౫) తి-వాయ్-౯-౮-౪. (౮) గీ-౧౮-౬౬.

(౩) తి-వాయ్-౩-౨-౧. (౬) తి-వాయ్-౫-౮-౭. (౯) భగ-౯.

ఉకన్దరుళిననిలజ్జళెల్లావన్ శ్రీలుమ్ పణ్ణమ్ విరుప్పత్తై
ఇవనుడైయ శరీరై కదేశ త్తిలే పణ్ణమ్.

౧౭౧. అజ్గుత్తైవాసమ్ సాధనమ్ ; ఇజ్గుత్తైవాసమ్ సాధ్యమ్.

౧౭౨. (౧) “కల్లుమ్ కనై కడలుమ్”

విరుమ్పానిన్టా నెన్టారితే ఆత్వార్. ఇప్పడి ఓరోరవయవజ్జళిలే ఇరణ్డి
రణ్ణు తిరుప్పతియిల్ పణ్ణమ్ విరుప్పత్తై పణ్ణినా నెన్టవితు, ఎల్లాత్తిరుప్పతి
కళిలుమ్ పణ్ణిననిరుప్పత్తై ఓరోరవయవజ్జళిలే పణ్ణినా నెన్ను మతుక్కు ఉపలక్ష
ణమ్. ఆత్తైయాలే ఇప్పాట్టిల్ శొల్లుకిటపడియే తనక్క భిమతమానదివ్య
దేశజ్జళెల్లావన్ శ్రీలుమ్ పణ్ణమ్ విరుప్పత్తై, జ్ఞానియాన ఇవనుడైయ శరీ
రై కదేశ త్తిలే పణ్ణమెనితార్.

౧౭౧. ఉకన్దరుళిన నిలజ్జళెల్లావన్ శ్రీలుమ్ పణ్ణమ్ విరుప్పత్తై
ఇవ్విషయమొప్పిలుమే పణ్ణమెన్టార్ కీర్త్తి; ఇవ్విషయమ్ సిద్ధితైల్ ఉకన్దరు
ళిననిలజ్జళిలాదరమ్ అవనుక్కు సజు-చితమామెన్ను మిడ మరుళిచ్చెయ్
కైక్కాక, ఇరణ్డిడతుక్కు ముణ్ణాన వాళియై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్,
(అజ్గుత్తై) ఎన్టుతుడగ్గి. ఉకన్దరుళిననిలజ్జళిల్ విరుమ్పివ ర్తిక్కిటతు, ఉచి
తోపాయజ్జళాలే చేతనరై యకప్పడుత్తి కొళ్ళుకైక్కాత్తైయాలే,
(అజ్గుత్తైవాసమ్ సాధనమ్) ఎన్గిటతు. ఇచ్చేతన తిరున్ది ఇవకహృదయ
త్తినుళ్ళే తానెనక్కప్పేరివతు, అజ్గునిన్టుమ్ పణ్ణిన కృషి ఫలమాకై
యాలే (ఇజ్గుత్తైవాసమ్ సాధ్యమ్) ఎన్గిటతు. (౨) “నాక త్తణైక్కుడన్దై”

(౩) “మలై మేల్ తాన్ నిన్టు” (౪) “పనిక్కడలుళ్ పళికోళై” ఇత్యాది
కళిలే ఇవన్ శ్రీనుడైయ సాధనసాధ్యత్వజ్గళ్ తోన్ దానిన్టతిత్.

౧౭౨. ఇన్దసాధనసాధ్యత్వప్రయుక్తమాన ఆదరతారతమ్యత్తై
యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ “కల్లుమ్” ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-తమ తిరువుళ్ళ
త్తిలే పుకున్దపిన్ను తనక్కు ప్పూటమొప్పిన్టు మాదరమిలైయెన్టుతోరు

సన్నిపదియేతిసిద్ధితాల్

అవశ్శ్రీలాదరమ్ మట్టమాయరుక్మమ్.

౧౭౩. (౧) “ఇశ్గోయిల్ కై విడేల్” ఎన్దు ఇవక ప్రార్థిక్కు వేణు
మృడియాయరుక్మమ్.

౧౭౪. ప్రాప్యప్రీతివిషయత్వతాముక్యతజ్జయైయాలుమ్పిన్ననై

మృడి అవన్ ఇతిలే అత్యానర తైప్పణ్ణి నిత్యవాసమ్పణ్ణు కైయాలే, తిరు
మలైయుమ్, తకసన్నిధానతాలే ఘోషిక్కిఱ తిరుప్పాఱ్ఱుడలుమ్,
ఒరు త్తర్ కుమ్మెట్టత పరమపదమానదేశముమ్, పుల్లియవాయిల్ శ్రీస
వో? ఎన్ఱారితే ఆత్వార్. ఇప్పడిసాధ్యమాన ఇచ్చేతనహృదయమ్ సిద్ధి
తాల్ ఇతుక్కుసాధనమాక మున్సుపిరుమ్మిప్పొన్ద దిన్యదేశజ్గళిలాదరమ్
సజ్గుచితమాయరుక్మమ్నై. సాధ్యమ్కై పుకురుమశప్రమితే సాధనత్తి
లాదరమ్ మిక్కిరుప్పతు.

౧౭౩. ఆదరమ్మట్టమామృడిక్కుఅవధియైదర్శిప్పిక్కితార్, (ఇశ్
గోయిల్) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - శ్రీపూతత్తార్, తమ్మైప్పెఱుకై
క్కుఱుప్పాక మున్సుతాకవిరుమ్మిన దిన్యదేశజ్గళిల్ మున్సుజైయాదర
మిన్ఱిక్కే, తమేతిరువుళ్ళత్తిలే అత్యాదర తైప్పణ్ణి చ్చెల్లుకీటపడియై
క్కణ్ణు, అవోదిన్యదేశజ్గళై క్కైవిడప్పకుకీతానో వెన్ఱతిశ్చెప్పణ్ణి,
ఎకహృదయత్తిలే పుకురుక్కైక్కు బాలాలయమాన తిరుప్పాఱ్ఱుడలై
క్కైవిడాతోఱ్ఱియవేణుమెన్ఱారితే. ఆకై యాల్ ఇప్పడిఇవక ప్రార్థిక్కువే
ణుమృడియాయుల్ ముఅవనుక్కుఅవశ్శ్రీలాదరమ్ మట్టమామృడియెనై.

౧౭౪. ఇప్పడి ఇవనర్థితాలుమ్, సాధ్యమ్సిద్ధిత్తపిన్ను అవనుక్కు
నైయభినుతజ్గళాయరుక్మమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రార్థ్య)
ఇత్యాదియాలే. (ప్రార్థ్యప్రీతివిషయత్వమావతు)- తనక్కు ప్రాప్య
భూతనాన ఇచ్చేతననుడైయ ఉకప్పక్కువిషయమాయరుక్మై. (౨)
“కణ్డియూరరజ్గమ్ మెయ్యమ్ కచ్చిపేర్మలై” ఎన్దు మణ్డియితే ఇవ

అభిమతజ్ఞభాయిరుక్కుమ్.

౧౭౫. ఆకై యాలే దోషనివృత్తిపోలే

నిరుప్పతు. (కృతజ్ఞతైయావతు)-ఇవోదేశవాసత్తాలేయన్తో నామివన్
 ప్పెన్ తైస్తు అదేశమ్ తనక్కుప్పణ్ణిన ఉపకార తై యనుసన్ధిక్కై.
 ఇవైయిరణ్డాలుమ్ సాధ్యమాన ఇచ్చేతనకై కైపుకున్దిరుక్క చ్చెయ్ తే
 యుమ్ అవనుక్కవోదేశజ్ఞభిమతజ్ఞభాయిరుక్కుమ్మెన్దై.

ఆక (౧) “గుణమోలే దోషనివృత్తి” ఎన్ఱు కీర్తించొన్న
 శేషత్వ పారతన్యరూపతత్తగుణమోలే దోషనివృత్తియుమ్ (౧)
 “పరానుభవత్తుక్కు విలక్కు” ఎన్ఱు ప్రతిక్షేపణ్ణి తదుపపాదనార్థమాక,
 అభిమతవిషయ త్తిలక్కుక్కు అభిమతమాయిరుక్కుమ్మడియైయుమ్, ఇవన్
 “అక్కుక్కుడమ్మ” ఎన్ఱు కక్షీక్కిఱవితిలే అవనత్యాదర తై ప్పణ్ణమ్మ
 డియైయుమ్, జ్ఞానియానవివన్దై సవిగ్రహమాక వాదరిక్కెక్కు హేతు
 విశేష తైయుమ్, పరమార్తనానఇవన్ దేహస్థితికొన్డే ఇవన్ దేహత్తి
 లవన్ విరుప్పమతియలామెన్ఱు మ తైయుమ్, అవన్ ఇవన్దైయదేహతై
 విరుమ్మమ్ ప్రకార తైయుమ్, సాధ్యమానవితు సిద్ధిత్తాలే సాధనాదరమ్
 మట్టమామ్మడియైయుమ్, అతినైల్లయైయుమ్, ఇవన్ “అవోదేశజ్ఞతై
 కైవిడాతోభియవేణుమ్” ఎన్ఱుర్థిత్తాలే స్వసాధ్యమ్ సిద్ధి త్తిరుక్క చ్చెయ్
 తేయుమ్ హేతుద్వయత్తాలే అవనుక్కవై అభిమతజ్ఞభాయిరుక్కుమ్
 మ్మడియైయుమ్ అరుళిచ్చెయ్ తార్.

౧౭౫. ఇప్పడిదోషనివృత్తి పరానుభవత్తుక్కు విలక్కున్ఱు మిడమ్
 సుస్పష్టమామ్మడియాన హేతుక్కుల్ పలవన్దైయు మరుళిచ్చెయ్ కై
 యాలే అత్తైసిద్ధిప్పిత్తారాయ్, అతుతన్దై దృష్టాన్తమాక్కి-సింహవలో
 కనన్యాయత్తాలే కీర్తించొన్న శేషత్వపారతన్య రూపత్తగుణ త్తిను
 దైయ పరానుభవవిరోధిత్వతై స్థిరీకరిక్కితార్, (ఆకై యాలే) ఎన్ఱు
 తుడణ్ణి. (ఆకై యాలే) ఎన్ఱు కీర్తైసిద్ధిప్పిత్తవర్థైయనువదిక్కితార్ ;
 (దోషనివృత్తిపోలే) ఎన్ఱు - దోషమ్ భీకై స్వరూపాజ్జ్వల్యత్తుక్కు-

ఆ స్తరగుణమువిరోధియాయగుక్కుమ్.

౧౭౬. దోషనివృత్తితానే దోషమామితే.

ఋష్పయిరుక్కుచ్చయేతేయుమ్, దోష తైయేభోగ్యమాక విరుమ్భుకిః ప్రణయియానవనసుక్కునభిమతమాకైయాలే యాహోగుపడిపరాను భవత్తుక్కు విరోధియాకిఃతు. అతుపోలేయెష్టపడి; (ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు-శేషత్వపారతస్యోజ్ఞై. ఇవద్భై (ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు - జ్ఞానానందగిలుమ్కాట్టి లాత్తావుక్కు స్తరజ్ఞమాకైయాలే. ఇతిన్తుజ్ఞైయ పరానుభవవిరోధిత్వసకారమ్ కీర్త్యోచ్చిష్టప్రతిత్వే ఇవిష్టజ్ఞిలుమ్ (ఆ స్తరగుణమ్) ఎన్నిఱతు పారతస్య మొన్దైయమాకవుచూమ్.

౧౭౭. ఇప్పడిశొల్లుకెక్కు దోషనివృత్తియిల్ నరుమ్ దోషమే తెన్న; వేటారుదోషముమ్ వేణా, ఇతుతానే దోషమెన్నితార్, (దోష) ఇత్యాదియాల్. అతావతు - కామినియానవల్ తన్నుడమ్మిల్లుకైక్కుత్తుల్ ది భోగత్తిలే యన్వయిక్కు-విచ్చిక్కుమాపోలే, స్వతఃపరిశుద్ధ మానవాత్మ స్వరూపత్తుక్కు వడేటియానదోష తైక్కుత్తు స్వశేషి క్కుభోగ్యమాక వినియోగప్పడవేణుమెన్తు స్వనిర్భదతాలే ఇనకమ్మ విత్తుక్కుభృకిఱ దోషనివృత్తితానే, కామినియిన్తుజ్ఞైయ అఱుక్కు-కక్కుమ్ కాముకనైప్పోలే దోషమేయభిమతమాయ్ ఇహోకేతనై భుజిక్కువాదరిక్కిఱపరన్తుజ్ఞైయ భోగత్తుక్కు విలక్కాకైయాలే దోష మామితేయెన్. అవనుక్కునిష్టమామతితే దోషమావతు. (ఇతే) ఎన్తు ప్రసిద్ధిహోద్ నవరులిచ్చయేతతు, కీర్టుపపాది తైయెల్లామ్నినైత్తు.

౧౭౮. ఆక (౧) “ననై తానే తీమైయాయ్దైయ” ఎన్తుమ్ (౨) “తనక్కుత్తా తేడుమ్ ననై తీమైయోపాతి విలక్కాయ్దుక్కుమ్” ఎన్తుమ్, (౩) “దోషనివృత్తితానే దోషమామితే” ఎన్తుమ్ తనక్కుత్తా తేడుమ్ ననై హేయమెన్ను మిడమ్ శొల్లుకైయాలే, అవన్ తేడుమ్

§ (ఇవిష్టజ్ఞిలుమ్) ఎన్నిఱసముచ్చయత్తాల్ (గుణమ్మోలే) ఎన్దగుణపదజ్ఞై సముచ్చయిక్కిఱతు: (౧) ౧౪౫. (౨) ౧౬౦. (౩) ౧౭౬.

౧౭౭. “తన్నాల్ వరుమ్నన్నై విల్లైప్పల్ పోలే; ఆవనాల్ వరుమ్నన్నైములైప్పల్ పోలే” పిన్ఱువిళ్ళానాల్.

౧౭౮. అవనై యొత్తియత్తాక తనక్కునన్దై తేడుకై యావతు-
 న్ననన్దయప్రజ్జెయమాతాపితాక్కల్ కై యిల్ నిన్దుమ్ వాణ్ణి
 ఘాతుకనాన అట్టువాణియకై యిల్ కాట్కొడుక్కుమా
 పోలేయిరుప్పత్తిన్దు.

నన్నెయో ఉపాదేయమెన్ను ఫలితమిదే. ఇప్పటికాన్ తనకు డైరీమీ
నన్నె హేయమ్, అవకాశమీ నన్నె ఉపాదేయమెన్నుమత్తై ఆ పవచ
నత్తాలే దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (తన్నాల్) ఎవ్వుతుడగ్గి. (తన్నాల్ వరుమ్
నన్నె యావతు) - స్వయత్నత్తాలే తాన్ తనకు డైరీమీనన్నె.
(విలైప్పాల్ పోలే) ఎవ్వుతు-బాపాధికముమాయ్ విరసముమాయ్ అప్రాప్త
ముమా యిరుక్కుమెన్నై. (అవనాల్ వరుమ్నన్నె యావతు) - నిరుపాధిక
స్వామియానలవన్తానే ఇవనుక్కితువేణుమెన్నుణ్ణార్కుమ్నన్నె. (ములై
ప్పాల్ పోలే) ఎవ్వుతు-నిరుపాధికముమాయ్ సరసముమాయ్ ప్రాప్తము
మా యిరుక్కుమెన్నై.

౧౭౮. ఇవ్వశవన్తి క్కే ఎమ్మెరుమా నై యొట్టియ త్తా తనక్కు న నై
తేడవిత్తిన్దూల్, స్వవినాశమే ఫలిక్కు మెన్ను మిడ తై ననిదర్శనమాక
వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అననై) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ప్రాప్తనుమా
యాస్తనుమా నవవక్ ఇవనుక్కు ననై తేడుమతోటియ, అతుక్కెతిర్
త్తాన తా తనక్కున్దొజ్జీవనార్థమాన ననై సమ్పాదిక్కై యావతు,
స్వరక్షణోపయోగియాన జ్ఞానశక్తి కళొన్ఱుమిన్ఱి క్కే స్వమాత్రాదికళు
ణర్ న్దు నోక్క వేణ్ణుమ్బడియాన స్తనధయప్రజ్ఞయై, రక్షకరాసమాతా
పితాక్కల్ కైయిల్ నిన్ఱుమ్ వలియవాగ్గి, కొలైక్కుక్కుళా తేడయిర్
క్కులై యాకక్కున్ఱు మాంసజ్ఞళోడేకలశి విత్ ట్టవిడుమ్ ఘాతుకనాన
ఆట్టువాణియక్ కైయిల్, “ఇచ్చెనోక్కిక్కుల్” ఎన్ఱుక్కుళిక్కుడుక్కు.

౧౭౯. తనై ౨త్రానేముడిచ్చెన్.

౧౮౦. తనై ౨త్రానేముడిక్కైయావతు-అహఙ్కార త్తెయుమ్
విషయజ్ఞతైయుమ్ విరుమ్బుకై.

మాపోలేయిరుప్పతోన్దై. ఇత్తాల్ సర్వేశ్వరనేరతుక, తాన్ తనక్క-
నాశక నెన్ను మిడమ్ శొల్ల ప్పట్టతు.

౧౭౯. శ్రీ ఇప్పడియినక తనై ౨త్రానేముడిత్తుక్కొల్పుమోనెన్ను,
అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (తనై ౨) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-సర్వేశ్వరనివన్త
యుజ్జీవిప్పిక్కైక్క-వసరప్రతిక్షనాయ్ పోరుమననాకైయాతే ఇవరు
డైయ వివాశత్తుక్కొరునాళు మవక సేతువన్తు; ఇవి (౧)† “అసన్నేవ”
ఎన్ను మ్మడితనై ౨ నశిప్పిత్తుక్కొల్పువాన్ తానేయియెన్దై. (౨) “యానే
యెనై ౨” ఎన్గిఅపాట్టిలే “యానే” ఎన్టు-ఎన్నిళువు భగవత్కృతమల్లు,
అవక (౩)* ఎతిర్ శూళిల్ పుక్కు త్తిరియానిఱ్ఱ నానేకిడిర్ వినాశత్తై
మాచ్చుత్తుక్కొణ్డెనెన్టారిటే ఆత్మార్.

౧౮౦. ఇవక తనై ౨త్రానేముడిక్కైయావతే తెన్ను మాకాణ్డై
యిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (తనై ౨త్రానే) ఎన్టుతుడగ్గి. (అహఙ్కార
మావతు)-దేహత్తాభిమానముమ్ స్వాతన్త్ర్యాభిమానముమ్. (విషయజ్ఞ
భావన) విహితనిష్ఠవిషయజ్ఞల్ ఇవల్ శ్రీ (విరుమ్బుకై యావతు) ఇవల్ శ్రీలే
మికవుమ్ ప్రవణనాకై. ఆత్మస్వరూపమతా భగవదనన్వార్తాశేషమాయ్
భగవదేకభోగమాయితేయిరుప్పతు, తాదృశస్వరూపత్వనశిప్పిక్కైయితే
ఇవల్ శ్రీలేయివక ప్రవణనాకై యావతు. ఉత్తరవాక్యనమశ్శబ్దార్థమ్ శొల్లు
కితారాకిల్ ఇవై యెల్లామెన్నెన్నిల్; ఉత్తరవాక్యత్వీ నమస్సి లే పురుషా
ర్థత్తుక్కిడై చ్చువరాన విరోధిక శెల్లామ్ తళ్ళుణ్ణమెన్ను మిడమ్ తో శ్రీ వితే

శ్రీ స్తోత్రః శ్రేమాద్వదనానతనై ౨త్రాన్ ముడిక్కై అసంభావితమెన్టుకజ్జొచ్చి
ప్రాయమ్. † నిత్యమాన ఆత్మవస్తువుక్కునాశమ్ కూడామైయాలే (అసన్నేవ)
ఇత్యాది. (౧) తై-౨-౬-౧. (౨) తి-వాయ్-౨-౯-౯. (౩) తి-వాయ్-౨-౭-౬.

౧౮౧. అహజ్కారమగ్నిస్పర్శమౌలే.

౧౮౨. (౧) “నకామకలుషంచి త్తమ్”

(౨) “మనోవాక్కాయైః” ఎన్దుతుడగ్గి మూన్దుచూరైయాలే సకలవిరోధ నిన్దుత్తియైయుమ్ భావ్యకార రురుళిచ్చెయ్తతు. ఇవర్తాముమ్ ముముక్షుప్పడియిలే ఇన్దనమశ్శబ్దార్థమ్ శొల్లుకిఱవళవిల్ (౩) “ఇతి లే యః ద్యాదికభుమ్ కక్తియుణ్ణమ్” ఎన్టారిత్తే; ఆకై యాలే, ఇవ్విడత్తిలుమ్ దేహత్తాభిమానాదిరూపాహజ్కారమ్, తత్కార్యమానవిషయ ప్రావణ్యమ్, తదుభయకార్యమాన భాగవతాపచారమ్ ముతలానవిరోధికలై యెల్లామ్ ప్రసక్తాను ప్రసక్తమాకనరుళిచ్చెయ్ కితారాకై యాలే విరోధమిల్లె.

౧౮౧ ఇవ్వహజ్కారాదికళికొడుమైయై విస్తరేణుడపపాదిష్సు తాక త్తిరువుళ్ళమ్పల్లీ, ప్రథమమ్ అహజ్కారత్తిన కొడుమైయైయరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అహజ్కారమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. (అగ్నిస్పర్శమౌలే) ఎన్దుతు - అగ్నిస్పర్శమానతు - అన్వయి త్తవిడమెఱ్ఱుమ్ శుట్టుడరువభీక్కుమాపోలే, † ఇతువుమాశ్రయాశియాన్ స్వరూప తైనేరాకడరువభీత్తు విసుమెన్దె.

౧౮౨. ఇవ్వహజ్కారత్తిన దైయకార్యత్తుక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టు కితార్ మేలే ; అతిల్ ప్రథమత్తిలే ఋగ్వేదఖిలమాన జితన్తావచన తైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ “నకామకలుషంచి త్తంమమతే పాదయోఃస్థితమ్ | కామయేవైష్ణవత్వన్తు సర్వజన్తసు కేవలమ్.” ఇతుక్కుర్థమ్- నిరుపాధిక శేషిగూన్దు నిరతిశయభోగ్యరాన దేవర్ తిరువడికళిలే వ్యసస్థితమాన నెన్నెఱ్ఱానతు, శ్రీవైకుంఠాదికళాకిఱ వేటొన్దై స్వయంపురుషార్థమాక నిన్దైత్తుక్కులగ్గియిరుక్కిఱతన్దు ; సర్వజన్తశ్శిలుమ్ దేవర్ కే రసమా

† ఉపమానోప మేయజ్జానఅగ్నిస్పర్శహజ్కారజ్జకుక్కుసాధారణధర్మమాక పావనత్వాది వివక్షణమనుపపన్నమొకైయాలే, ఆశ్రయాశియాన్దెనితార్.

(౧) “సహిమే జీవితేనార్థః” (౨) “నదేహమ్”

వృద్ధియిరుక్కిరిత దాస్యతైయే ఆశైష్వదానిష్టతైస్తు. కేవలపదత్తాల్, ఇత్త
లైక్కుమాయరుక్కు మిరుప్పైక్కళ్ళిక్కిరితు. తుశబ్దమనధారణార్థమ్.
ఇత్తాల్, మోక్షపర్యస్తమాక తన్నుకప్పాల్ పరుమ తెల్లామ్ అహజ్కా
రగర్భనూకై యాలే త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ శొల్లప్పట్టతు. అనస్తరమ్
పిరాట్టినచనత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, “సహిమేజీవితేనార్థో వైవాత్తైర్ని
చభూషణైః । వసన్త్యారాక్షసీమధ్యే వినారామంమహారథమ్” ఇతుక్కు
ర్థమ్ - మహారథరాన పెరుమాళైప్పిరిన్దు రాక్షసికళనడువే వసియాని
క్కిరివెనక్కు, ప్రాణనాలారు ప్రయోజనమిల్లై, అర్థజ్ఞళాలు మొరు
ప్రయోజనమిల్లై, అభరణజ్ఞళాలు మొరుప్రయోజనమిల్లైయెప్పు, ఇత్తాల్,
ప్రాణాదికళెల్లా మత్తలైయిల్ వినయోగత్తుక్కాక వన్దిక్కేతనక్కాన
పోతు అహజ్కారస్పర్శియాకైయాలే త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ శొల్ల
ప్పట్టతు. అనస్తరమ్, పరమాచార్యరాన ఆశపద్దానచనత్తై యరుళి
చ్చెయ్ కితార్, “నదేహంసప్రాణాన్ నచసుఖమశేషాభిషేతం నచా
త్మానంనాన్యత్కిమపితవశేషత్సవిభవాత్ । బహిర్భూతం నాథక్షణమపి
సహాయాతు శతథా వినాశంతత్సత్యం మధువధన విజ్ఞాపనమిడమ్”
ఇతుక్కుర్థమ్ - ఎనక్కువకుత్త శేషియానవనే! ఉన్నట్టయ శేషత్వ
మాకిరి వైశ్వర్యత్తుక్కు ప్పటమ్యానదేహత్తైయుమ్ క్షణముమ్ సహి
యేక; ఇదేహత్తుక్కు ధారకజ్ఞళాన ప్రాణస్తత్తైయుమ్ సహియేన్; ఎల్లా
రాలుమాశైప్పడప్పట్ట సుఖత్తైయుమ్ సహియేక; పుత్రమిత్రకళిత్రా
దికళాన మద్రోన్దైయుమ్ సహియేక; ఇవైయిత్తనైక్కుమ్ భోక్తా
వాన్యవాత్తాతనైయుమ్ సహియేక; ఇతెల్లామురుక్కాణవొణ్ణతపడి
శతథావాక నశిత్తుప్పొకవేణుమ్; ఇందవిజ్ఞాపనంసత్యమ్; ఇజ్జనన్తాకిల్

శ్రీ “నచాత్మానమ్” విష్టవిడత్తిల్ చశబ్దమ్ ప్రాధాన్యత్తిత్తు మభిప్రాయత్తై
(ఆత్మాతనైయుమ్) ఇత్యాది. (౧) రా-సు- (౨) పో-ర-౫౭.

(౧) “ఎమ్మావీట్టు త్రితిముమ్.”

౧౮౩. ప్రతికూలవిషయస్పర్శమ్ విషస్పర్శమ్యాలే ;
అనుకూల విషయస్పర్శన్ విషమిశ్ర భోజనమ్యాలే.

దేవర్ కుప్పొయ్యనానమధుపట్టతుపడుకిత్తేనన్తు. ఇత్తాల్ అత్తలైయిల్ శేపత్వత్తుకుప్పొయ్యనత్తెల్లామ్ అహజ్కార దుష్టమాకైయాలే త్యాజ్యమెన్నుమిడమ్ శొల్లప్పట్టతు. అన నరమ్ * మయర్ వఱుమ తినలమరుళప్పెల్ నరర్ కళిల్ తలైయానవర్ వచనత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఎమ్మావీట్టు త్రితిముమ్) ఎన్తు. అతావతు-“అర్హీర్ ! మోక్ష తైక్కొళ్ళుమ్” ఎన్న, ఎన్నుకప్పుక్కాక త్తరుకితిమోక్షమ్ ఎప్ప్రకారత్తా లుమ్ విలక్షణమాయిరున్దతేయాకిలుమ్ అతినిడై యాట్టముమ్ ప్రసజ్గి క్కక్కడవో మల్గోమెన్దై. ఇత్తాల్, తన్నుకప్పాల్ వరుమ్ మోక్షముమ్ అహజ్కారగర్భమాకైయాలే, ఐశ్వర్యాదికభోపాతి త్యాజ్యమెన్ను మిడమ్ శొల్లప్పట్టతు.

౧౮౩. ఆక, అహజ్కార త్రికొడుమైయై యరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్ ; అన నరమ్ విషయజ్గళిక్ కొడుమైయైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (ప్రతికూలవిషయస్పర్శమ్) ఎన్తుతుడజ్గి. (ప్రతికూలవిషయమానతు)- లోకవిరుద్ధముమాయ్ నరకహేతువుమాయిరున్దుళ్ళ నిషిద్ధవిషయమ్ ; తత్సర్వత్తై (విషస్పర్శమ్యాలే) ఎన్తు- శ్రావణబాధకత్వేన ప్రసిద్ధ మాకైయాలే ప్రాతికూల్యమ్ తోర్ నీన్దు ప్రాణనై ముడిక్కుమ్ విషస్పర్శమ్యాలే, శాస్త్రనిషిద్ధతయా ప్రసిద్ధమాకైయాలే ప్రతికూల మెన్తే తోర్ నీయిరున్దు స్వరూపనాశ తైప్పణ్ణకైయాలే, (అనుకూలవిష యమావతు)- లోకవిరుద్ధముమన్దిక్కే నరకహేతువుమన్దిక్కే విశిష్ట వేషానుకూలమాయిరున్దుళ్ళ విహితవిషయమ్ ; తత్సర్వత్తై (విషమి శ్రభోజనమ్యాలే) ఎన్తు - విషమిశ్రాన్నభోజనమ్ అతటియాతనను క్కనుకూలమెన్తే తోర్ నీయిరున్దు అవక్ ప్రాణనై ముడిత్తు విషమా

శ్రీ విషయస్పర్శమ్ సుఖకరమాక సత్యక్షసిద్ధమాయినుమ్ ప్రాణబాధకత్వమ్ శాస్త్రసిద్ధమాకైయాలే “విషస్పర్శమ్యాలే” ఎన్తు. (౧) తి-వాయ్-౨౯-౧.

౧౦౪. అగ్నిజ్వాలైయైవిభుక్తి విడాయ్ కెడవిన్దైక్కుమాపోలే
యమ్, ఆడుకిటపామ్మిన్ నిలిలిలే యొతుడనిన్దైక్కుమా
పోలేయుమ్, విషయప్రవణనాయ్ సుఖక్కన్దైన్దైక్కు.

పోలే, శాస్త్రవిహితతయా ప్రసిద్ధమాకైయాలే అనుకూలమోలే
తోడబ్రియిరున్దు ఆత్మవిన్నుడైయ అనన్యభాగత్వరూపమాన స్వరూ
పతై నశిప్పిక్కైయాలే (౧) “విషస్యవిషయాణాశ్చ దూరమత్యస్త
మస్తరమ్ । ఉపభుక్తంవిషంహన్తి విషయాః స్తరణాదపి” ఎన్దు భుజ
క్కవుమ్ వేణ్ణాతే స్తరణమాత్రతాలుమ్ ముడ్డిక్కైయాలే, విషత్తిలుమ్
కాట్టిల్ విషయమతిక్కురమెన్నానిస్తతి.

౧౦౫. ఇప్పడివివాశకరమానవిషయద్గళితేప్రవణనాయ్ సుఖక్క
నిన్దైక్కుమతు విపరీతజ్ఞానకార్యమెన్నుమతై ప్రమాణ ప్రసిద్ధదృష్టా
స్తముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అగ్నిజ్వాలై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతామతు-
(౨) “అస్వాద్యదహనజ్వాలా ముదన్యాశమనంయథా । తథావిషయ
సంసర్గాత్సుఖచిన్తాశరీరిణః” ఎన్దుమ్ (౩) “విషయాణాన్తు సంసర్గాద్యో
బిభర్తిసుఖంసరః । నృత్యతఃఫణినశ్చాయాం విశ్రమానూశ్రయేతసః”
ఎన్దుమ్ శొల్లుకిటపడియే తన్జీర్క్కు విడాయ్ పట్టనక విపరీతజ్ఞానత్తాలే
తాపహేతువాన అగ్నిజ్వాలైయైవిభుక్తి త్కవిడాయ్ తీర నిన్దైక్కుమా
పోలేయుమ్; ఆదిత్యకిరణద్గళాలే యతిమాత్రత ప్రనానవక అస్తతాపతై
యాబ్బుకైక్కాక, నిలిలెగ్గిటమాత్రతైక్కుణ్ణ ఆగామ్యనర్థతైనిహ
పియాతే అత్యస్తకుపితమాయ్ పడతైవిరిత్తు నిన్దాడుకిట పామ్మిన్దై
లిలే యొతుడనిన్దైక్కుమాపోలేయు మిరుప్పతోన్దు, బాధకమాన విష
యద్గళై సుఖావహమాకభ్రమిత్తు అవ్బలిలే ప్రవణనాయ్, అవ్బలై
యసుభవిత్తు సుఖక్క నిన్దైక్కుమతెన్దు పడి.

౧౦౬. విషయస్పర్శమ్ స్వరూపనాశకమ్, విషయప్రవణనాయ్
సుఖక్క నిన్దైక్కుమతు విపరీతజ్ఞానకార్యమెన్దుతై కీర్తించ్చిల్లినిస్తతు;

౧౮౫. అశుణమాముడియుమాపోలే, భగవదనుభ
వై కపరనాయ్ మృదుప్రకృతియాయరుక్కు-
మవక్ విషయదర్శనతాలే ముడియుమ్మడి.

౧౮౬. (౧) “కాట్టిప్పడుప్పాయో” ఎన్నక్కడవతితే.

౧౮౭. అజ్ఞనాన విషయప్రవణక్ కేవలనా స్థిక నైపోలే;

అవిషయస్వర్కమవేణా, భగవద్గుణజితే వై ద్విరుక్కుమవక్ ఇవన్ బై
క్కాణవే ముడియుమెన్గితార్ మేల్, (అశుణమా) ఎన్తుతుడగ్గి. అతా
వతు - అశుణమాఎన్గిటపట్టి అతి మధురమాన గాన శ్రవణతాలే నెఱ్ఱు
సీర్ పుణ్ణమాయిళకినదశైయిలే, అతికఠినమానపత్తయైయడిక్కేట్టు
పుట్టుక్కిడక్కుమాపోలేయాయ్ బు, భగవదనుభవ మొన్బిలుమేతత్పర
నాన్ తద్గుణసత్తిలేనైన్దు ఇతరవిషయజ్గళిక్ పేర్ క్కేట్టిలుమ్
మాన్దుమ్మడి మృదుప్రకృతియా యరుక్కుమవక్, భగవదేభోగత్వ
రూప స్వరూపనాశకజ్గళాన విషయజ్గళైక్కణ్ణమాత్రత్తిలే యేజ్గిముడి
యుమ్మడియెన్.

౧౮౮. ఇవ్వర్థతై ఆత్తవచనతాలే యితైవిక్కిత్తార్, (కాట్టి)
ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు- అల్పరసజ్గళాయ నేకవిధజ్గళాయరున్దుళ్ళ దుర్విష
యజ్గళైక్కాట్టి, అవన్ బై యపారున్దాతపడియాయ్, అవన్ బుక్కుప్పా
జ్గాన నిలత్తిలే యిరుక్కైక్కిడానపాప తైప్పణినవెన్దై ముడిక్కప్పార్
క్కితాయో ఎన్తుపడి.

౧౮౯. ఏనమ్మాతవిషయదోష తైయజియామైయాలేయితిలే
ప్రవణనామవనుక్కుమ్ ఇతైయజిన్దువైతై ప్రవణనామవనుక్కుమ్
వాళియై యరుళ్ళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (అజ్ఞనాన) ఎన్తుతుడగ్గి. (అజ్ఞనాన
విషయ ప్రవణనాకిత్తాక్) - విషయజ్గళిన్దుడైయ దోషభూయస్సయై
యమ్ స్వరూపవిరుద్ధతైయైయు మఱియాతే, అవన్ బైయైప్పట్టు
మేల్ విఘ్నకిటవక్ ; (కేవలనా స్థికనాకిత్తాక్) - ధర్మాధర్మపరలోకచేత

జ్ఞానవానానవిషయప్రవణః ఆ స్తికనా స్తికనైస్సలే.
౧౮౮. కేవలనా స్తికనై త్తిరు త్తలామ్;
ఆ స్తికనా స్తికనై యోరునాళుమ్ తిరు త్తవొణ్ణాతు.

నేశ్వరాదికళుక్కు ప్రతిపాదకమాన శాస్త్రుత్తిల్ ప్రామాణ్యబుద్ధి
యొప్పు మిన్టికే- న్నైరసజ్ఞారపరనాయ్ తిరికిఱ శుష్ఠనా స్తికన్.
(జ్ఞానవానాన విషయప్రవణనాకితాన్) - విషయజ్ఞుల్ దోషదుష్టతై
యైయుమ్ స్వరూపవిరుద్ధతైయైయు మఱిన్దువైశ్శే, అపహ్నైవిరుమ్బి
మేల్ విఠుకిఱవన్. (ఆ స్తికనా స్తికనాకితాన్)-ధర్మాధర్మాదిసకల ప్రతి
పాదకమాన శాస్త్రుత్తై ప్రమాణమెన్టిశైకై యాలే ఆ స్తికనైస్తు శొల్ల
లామ్బుడి యిరుప్పనాయ్, అన్దో శాస్త్రుమర్యాదైయిలఱ్ఱాతేతోన్ద్ర
న్ద్రుచ్చెయ్తుతిరికై యాలే నా స్తికసమనాయురుక్కు-మవన్.

౧౮౮. దృష్టాన్తభూతరానవివర్కళిరువర్కక్కుమ్ విశేషమేణెన్న్;
అరుళిచ్చెయ్కితార్, (కేవల) ఇత్యాదీయాలే, అతావతు - శాస్త్రుత్తై
యిల్లెయెన్న్ తోన్ద్రుచ్చెయ్తు తిరికిఱవనై, శాస్త్రాస్తిక్యమ్పిఱ
క్కైక్కుఱుప్పాన ఉపదేశశ్శైప్పణ్ణి విధినిషేధవశ్యనామ్బుడి తిరు త్త
లామ్; † శాస్త్రాస్తిక్యముడైయనాయ్ తత్ప్రతిపాద్య ప్రమేయశ్శై
యుమఱిన్దువైత్తు పాపభయమిన్టియే, నా స్తికవత్నైరమ్ సజ్ఞరిక్కిఱ
వనైచ్చొల్లి యఱివికక్ తక్కు తొన్టిల్లామెయాలే ఉపదేశముఖతాలా
రునాళుమ్ తిరు త్తవొణ్ణాతెన్దై. ఇత్రాల్, అజ్ఞనాన విషయ ప్రవణనై
విషయదోషాద్యుపదేశముఖతాలే విరక్తనామ్బుడి తిరు త్త లామ్; జ్ఞాన
వానాన విషయప్రవణనై, విషయదోషాదికశ్శై వ్యక్తమాకవఱిన్దువైశ్శే
ప్రవర్తిక్కిఱవనాకై యాలే తదుపదేశత్తా లొరునాళుమ్ తిరు త్తవరితైన్న్
తాయ్న్ద్రు. † (౧) “అజ్ఞస్సుఖి † మారాధ్యస్సుఖితర మారాధ్యతే

† శాస్త్రుమర్యాదైయిల్-శాస్త్రబోధిత ప్రవృత్తినివృత్తియిల్. † శాస్త్రాస్తిక్యమ్ - శాస్త్రప్రామాణ్యబుద్ధి. † అజ్ఞః - గుణదోషవివేచనమిల్లాతవన్.

“అరాధ్యః-గుణదోషవివేచనత్రినాత్ అన్యదోషజ్ఞిన్ ప్రవృత్తినివృత్తికళితే
శీతియుడైయవన్. (౧) భ-హ-మా-ప-౧

౨౦౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౮౯. ఇన్ద్రైరణ్ణమ్ స్వరూపేణముడిక్కుమళవన్తి క్కే-
భాగవతవిరోధతైయుమ్ విశ్చైత్తుముడిక్కుమ్.

౧౯౦. నామరూపజగ్గైయుడైయరాయ్ భాగవతవి-
రోధమృణ్ణి ప్పొరుమవర్కళ్ దగ్గపటమౌలై.

విశేషజ్ఞః | * జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధం బ్రహ్మపిసరం సరజ్జయతి” ఎన్న
క్కడవతితే. అక్తైయాల్, అవనిలుమిసన్ నిక్కవ్రతమనెత్తుకరుత్తు.

౧౮౯. (౧) “తన్నైత్తానే” ఎగ్గిటవాక్యతిలేస్వరూపనాశకజ్గళా
కచ్చొన్న అహజ్కారత్తినుడైయవుమ్ విషయజ్గళినుడైయవుమ్ కౌ-
ర్యతై త్తని త్తనియే యరుళిచ్చయ్ తార్ క్కీర్; ఉభయత్తుక్కు ముళ్ళ
తారు కౌర్యవిశేషతై స్తత్త్రేణవరుళిచ్చయ్ కితార్ మేల్, (ఇవై) ఎన్దు
తుడణ్ణి. అతావతు - ఉక్తదోషయుక్తమాన ఇన్ద్రహజ్కారముమ్ విష-
యప్రావణ్యముమాకిటవివై యిరణ్ణమ్, తానానవాకారత్తాలే నిన్దునశి-
ప్పిక్కు-మళవన్తి క్కే, భాగవతాపచారమాకిటమహానర్థతైయుమ్ విశ్చైత్తు
స్వరూపనాశతైప్పణ్ణమెన్దై. (స్వరూపేణ) ఎన్దుతు-స్వేనరూపేణవెన్దుపణ్ణి.
అహజ్కారాదికళిలే ప్రవణనానా లుళ్ళవళవన్తితే భాగవతాపచారమ్
పణ్ణినాలుళ్ళ భగవన్నిగ్రహమ్.

౧౯౦. ఆనాల్ భాగవతవిరోధమ్ విశ్చైన్ద్రసోతే స్వరూపనాశమ్
పిటక్కుమాకిల్. భాగవతవిరోధతైప్పణ్ణి ప్పొరానిఱ్ఱుచ్చయ్ తే స్వరూ-
పానురూపమాన నామరూపజగ్గైయుడైయరాయ్ క్కొణ్ణిరుక్కిటపడి
యెజ్జనేయెన్న; అరుళిచ్చయ్ కితార్, (నామరూపజగ్గై) ఎన్దుతుడణ్ణి.
అతావతు - వైన్దునత్వచిహ్నమాన దాస్యనామతైయుమ్ తదనుగుణ-
మాన * రూపతైయుముడై యరాయ్ క్కొణ్ణు, ఉళ్ళొరుపళైయిన్ది క్కే

* జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధమ్-అపృజ్ఞానముజ్ఞాయుక్కుచ్చయ్ తేయుమ్ అజ్ఞేనసదేయే
తేయాన్ము అజ్ఞనైప్పొలేయరుక్కిటవనై. స్తత్త్రేణ-ఒరేవాక్యత్తాలే.

* రూపమ్-తిరువిలచ్చునై-తిరుమణ్ కాప్పముతలాననై. (౧) ౧౭౯.

౧౯౦. మడిప్పుడైవై వెన్దాల్ ఉడైయుమ్ పావు మొత్తు

క్కిడక్కుమ్ ; కాత్తడి త్తవాతే పటన్దుపోమ్.

౧౯౧. “ఈశ్వర నవతరిత్తుప్పణ్ణినలై త్తొట్టిల్ కళెల్లామ్

భాగవతాపచారమ్ పొతామై” ఎన్దు జీయరరుళిచ్చెయ్ వర్.

† అహంకారాదివశ్యరాయ్ భాగవతర్ కళ తిఱుత్తిలే † విరోధత్వైప్పణ్ణిప్పోరుమనర్ కళ, ఉరుక్కులైయ వెన్దిరుక్కుచ్చెయ్ తే, ఉరువుడైత్తుప్పోలే తోత్ శ్రీయిరుక్కుమ్ దగ్ధపటత్తోడు సదృశరెన్దై.

౧౯౦. దగ్ధపటత్తిన్నడి తన్నై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (మడి) ఎన్దుతుడణ్ణి. అతావతు - త్తప్పిమడి త్తిరుక్కిఱు పుడైవెయానతు తట్టరువ ఎఱుమ్ వెన్దిరుక్కుచ్చెయ్ తే * ఉడైయుమ్ పావుమ్ మున్నుపోలే ఒత్తిరుక్కుమ్ ; బరుకాత్తువన్దు శితఱవడి త్తవాతే ఉరుక్కాణవొణ్ణాత పడి † పాటిప్పటన్దుపోమెన్దై, అప్పడియే అపచారాగ్ని దగ్ధరాయ్ వైత్తు నామరూపజుళోడే యిరుక్కిఱవర్ కళుమ్ భగవన్నిగ్రహవిశేషత్తాలే † పాఱవడియున్దు ఉరుమాయ్ న్దుపోవర్ కళెన్దుకరుత్తు.

౧౯౧. భాగవతాపచారమ్ పణ్ణినాల్ ఈశ్వర నసహమాననాయ్ ఉచి తదణ్ణమ్ పణ్ణుమెన్నుమత్తై త్తవచనత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఈశ్వర) ఎన్దుతుడణ్ణి. అతావతు-సజ్జల్పనూత్రత్తాలే సర్వత్తైయుమ్ నిర్వహి క్కవల్ల సర్వశక్తియాన సర్వేశ్వర, తన్నై యత్తియమాటి ఇతర సజాతీయనా యవతరిత్తు* క్కైత్తోడనాయ్ నిన్దు శేనొతహిరణ్యరావణాది నిరసనరూపాద్యతిమానుష చేష్టితజ్జళెల్లామ్, ప్రహ్లాదకమహర్షి కళ తుడక్కుమాన అవ్యోభాగవతవిషయజ్జళిల్ అన్వవర్ పణ్ణిన అపచారమ్ సహియామైయాలేయన్దు, ఆత్మతమరాననజ్ఞీయరరుళిచ్చెయ్ వరెన్దై.

† అహంకారాది ఎన్గిఱుచిదియినాల్ - విషయప్రావణ్యమ్ శొల్లప్పడుకొఱు.

† విరోధమ్-వైరమ్. * ఉడై-మఱుక్కిత్తై. † పావు-నెట్టిత్తై. † పాటి-ఒడి-

† పాఱ-నష్టాక. * కైతుడనాయ్-కైయాగ్నేతొటననాయ్.

౨౨౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౧౯౩. (౧) “అవమానక్రియా”

౧౯౪. భాగవతాపచారద్దాననేకవిధమ్.

౧౯౫. అతిలేయొస్తు అవర్కళోపకృల్ జన్మనిరూపణమ్.

౧౯౬. ఇతుతాన్ అర్చావతార త్రిలుపాదాన స్మృతియిలుమ్

౧౯౩. ఇంద్రభాగవతాపచార త్రినుడైయ కౌర్యత్రిల్ భగవదక్షియై దర్శిప్పిక్కితార్, (అవమానక్రియా) ఎన్దు. “యాప్రీతి ర్మయినఁ వృత్తా మద్భక్తేషుసదాస్తుతే అవమానక్రియా తేషాం సంహరత్యఖిలఁ జగత్” ఎన్దానితే.

౧౯౪. ఇప్పడిప్పట్ట భాగవతాపచార త్రినుడైయ వైవిధ్యతై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (భాగవతాపచారద్దాన్) ఎన్దుతుడగ్గి (అనేకవిధమ్) ఎన్దుతు-జన్మనిరూపణమ్, జ్ఞాననిరూపణమ్, వృత్తనిరూపణమ్, స్వ ఆకారనిరూపణమ్, బద్ధనిరూపణమ్, † వాసనిరూపణమ్, ఇత్యాదికళాళే పలపడిప్పట్టిరుక్కుమెన్దుపడి.

౧౯౫. అవర్కళోవైత్తుక్కుణ్ణజన్మనిరూపణ త్రినుడైయ కౌర్యత్తై యరుళిచ్చెయ్వతాక, అత్తై ఉపాదానమ్పణ్ణుకితార్, (అతిలేయొస్తు అవర్కళోపకృల్ జన్మనిరూపణమ్) ఎన్దు. (జన్మనిరూపణమావతు). నికృష్టకులగ్గళితే యవతీర్ణరాన భాగవతర్కళై, భగవదీయత్న ప్రయుక్తమాన నూహ త్యైత్తైప్పారాతే నికర్బుద్ధ్యా తత్త జన్మజన్మ నిరూపిత్కై.

౧౯౬. ఇతినుడైయ కౌర్యన్దనై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతుతాన్) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇతుతాన్) ఎన్దు భాగవత జన్మనిరూపణత్తై పురామన్నిక్కిఱతు. (* అర్చావతార త్రిలుపాదాన స్మృతియావతు) - ఆశ్రిత దుకస్థతేతేను మొరుద్రవ్యత్తై త్తనక్కు త్తిరుమేనియాకక్కుణ్ణ అతిలే

స్వ ఆకారమ్-పణ్ణుత్వప్రకత్వాది. † వాసమ్-అరణ్యచిహ్నాలవాటికాది. * ఆర్చా-ప్రతిమై. అవతారమ్-ఆవిర్భావమ్, ఉపాదానమ్-పరిణామశ్రయద్రవ్యమ్. (౧)

కాట్టిల్ కూరమ్.

౧౯౭. అత్తైమాతృయోనిపరీత్తైయోడొక్కుమెన్రుశాస్త్రమ్ శొల్లమ్.

౧౯౮. త్రిశఙ్కువైప్పోలే

అపాశ్చతదివ్యవిగ్రహాత్తిల్ వణ్ణమ్ విరుప్ప తైప్పణ్ణి యెఱున్దరుళి యిగుక్కిఱ వై భన తై యతియాతే నికర్వ బుద్ధిపణ్ణి, “విగ్రహోపాదాన ద్రవ్య మిన్నతన్టో” ఎన్ఱు చిన్ఱిక్కై ; (అతిలుమ్ కాట్టిల్ కూరమాకై యావతు) అత్తైప్పర్ శివుమ్ సర్వేశ్వరనుక్కత్యన్త నిగ్రహహేతువాకై.

౧౯౭. అతుతన్నినుడైయ క్కార్యవ్దానెవ్వళవెన్న, అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (అత్తై) ఇత్యాదియాలే. (౧) “అర్చావతారోపాదాన వైష్ణవోత్పత్తి చిన్తనమ్ । మాతృయోనిపరీత్తాయా స్తుల్యమాహుర్ధనీ పీణః” ఎన్నానిష్ఠతితే. ఇప్పడి ఉభయ తైయుమ్ మాతృయోనిపరీత్తా సమమాక శాస్త్రమ్ శొల్లన్ద్రేయాకిలుమ్, అతుఅర్చావతార త్రిలుపాదాన స్మృతిక్కు నిదర్శనమామిత్తనై ; వైష్ణవోత్పత్తి చిన్తనమ్ అతిలుమ్ కూరమెన్ఱివర్ కరుత్తు. (మాతృయోని పరీత్తాయావతు) అన్యస్త్రీయోనివైలక్షణ్యావైలక్షణ్య నిరూపణవాసనైయాలే ఇత్తై యమప్పడి నిరూపిక్కై. (అత్తోడొక్కుమ్) ఎన్ఱతు-ఇప్పడినిరూపితాల్ అతుక్కైత్తనై పాపముణ్ణు, అర్చావతార విగ్రహోపాదాన చిన్తనత్తి యమత్తనై పాపముణ్ణెన్ఱపడి.

౧౯౮. ఇవ్వపచారత్తుక్కుళలమ్, దగ్ధపటమ్బాలే నప్టకల్పనా యిరున్దు దేహోపసాన త్తిలే ఉరుమాయ్న్దు పోమళవేయల్ల ; ఇవ్వపచారమ్ పణ్ణినపోతే కర్తృపణ్ణాలనాయ్ విడుమెన్ఱిఱార్, (త్రిశఙ్కువైప్పోలే) ఎన్ఱతుడగ్గి. అతావతు - ఇత్వోకునంశ్యనాయ్ గుక్కిఱ త్రిశఙ్కువాకిఱ రాజా, తక్కులగురువాయ్ గుక్కిఱ వసిష్ఠమహర్షియై “సశరీరస్వగ్ధావాప్త్యర్థమాక ఎన్నైయజిప్పిక్కవేణుమ్” ఎన్న ; మహర్షి “అతుసమ

కర్తృచణాలనాయ్ మార్ విలిట్టయజ్ఞోపవీతమ్
తానే వారాయ్ విడుమ్.

కులశక్యమ్ ఎన్న; అజ్ఞు నిష్టుమ్ తత్పుత్రకళ తపస్సుపణ్ణుకిటివిడ
త్తిలేశెన్టు ఇచ్చయ్ తియైచ్చిల్లి అవర్ కళై మికపు మనున ర్తిత్తు “నీజ
శైన్దై యిప్పడి యజ్ఞపిక్కవేణుమ్” ఎన్టు నిర్బన్ధిక్క; “నీదుర్బద్ధియా
యిరున్దాయ్; మహర్ని పోకాతు” ఎన్టు అన్దై ఎన్దళాల్ శెయ్యప్పోమో?”
ఎన్న; (౧) “తేమాంతద్వచనంశ్రుత్వా క్రోధపర్యాకులాక్షరమ్ । సరా
జాపునరేనైతానిదంవచనమబ్రవీత్ । ప్రత్యాఖ్యాతోభగవతా గురు
పుత్రైస్తదైవచ । అన్యంగతిం గమిష్యామి స్వస్తి వోస్తుతపోధనాః”
ఎన్టు అవక్ క్రుద్ధనాయ్ గురువాన అవరుమ్ తత్పుత్రరాన నీజభుమ్
“మాట్టమ్” ఎన్టికోళాకిల్ నాన్ మన్ ద్రిరిడ త్తిల్ పోకిత్తే, నీజళ
సుఖమేయిరుజ్జోశెన్న; (౨) “ఋషిపుత్రాస్త్రుతచ్ఛ్రుత్వా వాక్యం ఘో
రాభినంహితమ్ । శేపుఃపరమసంక్కుద్ధాశ్చణ్ణాలత్వంగమిష్యసి” ఎన్టు
స్వాచార్యనై యమ్ తత్పుత్రరాన తజ్జళైయుమ్ ఇవన్ అవమతిపణ్ణిచ్చిన్న
వారైయైక్కేట్టు అవర్ కళై మికపుమ్ క్రుద్ధరాయ్ “నీచణ్ణాలనాకక్క
డవై” ఎన్టు శపిక్క; (౩) “అథరాత్మాంస్యతీతాయాం రాజాచణ్ణాల
తాజతః । నీలవస్త్రధరోనీలః పురుషోద్వస్తమూర్ధజః । చిత్రమాల్యాజ్ఞ
రాగశ్చ ఆయసాభరణోభవత్” ఎన్టిఅపడియే అన స్తరమవక్ కర్త
చణ్ణాలనాయ్ విట్టానితే. అప్పడియే భాగవతాపచారమ్ పణ్ణినపోతే
కర్తృచణాలనాయ్ బ్రహ్మవర్చసత్వత్తుక్కుఱుప్పాకమాద్విలిట్టయజ్ఞోపవీత
ద్దాన్ చణ్ణాలవేపత్తుక్కడై త వారాయ్ విడుమ్మెన్దై, అజ్ఞు శాపసిద్ధమా
కై యాలే ప్రత్యక్షమాయీదు ; ఇజ్ఞు శాస్త్రసిద్ధమాకై యాలే జ్ఞాన
దృష్టివిషయమాక ఇరుక్కుమ్. (౪) “అనాచారాదురాచారా నజ్ఞా
త్యాహీనజన్తనః । మద్భక్తాశ్శ్రోత్రియోనిన్దక సద్యశ్చణ్ణాలతాంప్ర
జేత్” ఎన్నక్కడవలితే.

(౧) రా-బా-౧౮-౬. (౨) రా-బా-౧౮-౮. (౩) రా-బా-౧౮-౧౦.
(౪) బ్రహ్మపు.

౧౯౯. జాతిచణ్డాలనుక్కు క్కాలాన్తరత్తిలే భాగవతనా
కైక్కుయోగ్యతైయుణ్డ, అతువుమిల్లెయివనుక్కు.

౨౦౦. ఆరూఢపతితనాకైయాలే.

౨౦౧. ఇతుతనక్కు అధికారినియమమిల్లె.

౨౦౨. (౧) “తమర్కళిల్తలైవరాయ శాతి

౧౯౯. చణ్డాలనోపాతియాకిలుమ్ ఇవను మొరుకాలత్తిల్వైయిజ్జ
ఁమెన్టునిన్దైక్కు అవకాశమిల్లాతవడి జాతిచణ్డాలనిల్కర్తచళాలను
క్కుళ్ళ తణ్డెయెరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (జాతిచణ్డాలనుక్కు) ఎన్టుడణ్డి.
అతావతు-జాత్యాచణ్డాలనానవనుక్కు తజ్జన్తత్తిలేయాతల్ జన్తాన్తర
త్తిలే యాతల్ భగవత్కటాక్షముళ్ళతోరు కాలవిశేష తిలేనామరూప
జ్జలైయుడైయనాయ్ భగవత్సన్మధ నిరూపితనాకైక్కు యోగ్యతై
యుణ్డ; అన్దయోగ్యతైయుమిల్లె భాగవతాపచారరూప కర్తతాలే
చణ్డాలనాన ఇప్పిప్పిన్దునుక్కు.

౨౦౦. అతుక్కుడి భాగవతత్వమాకిఁ డియర్ న్దనిలత్తిలేయేటి
(౨) “పద్మోటిశతేనాపి నతుమామి” ఎన్నుమ్మడి అతిక్రూరమాన
భగవన్నిగ్రహత్తుక్కు హేతునాన భాగవతాపచారతాలే పాటవడి
యుణ్డ అధఃపతిత్తననాకైయాలేయెన్దె.

౨౦౧. ఇతుతాన్ జన్తాదికళాలుమ్ జ్ఞానాదికళాలు మపకృష్ట
రాసవర్కళి ఉత్కృష్టవిషయత్తిల్ పణ్ణమళవిలేయో, అవర్కళిల్తల్
ప్రగానవర్కళి అపకృష్టవిషయత్తిల్ పణ్ణమళవిలు మొక్కుమో
వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (ఇతుతనక్కు) ఇత్యాదియాలే. అతావతు-
భాగవతాపచారత్తుక్కుప్పడియిరుప్పతో రధికారినియతియిల్లెయెన్దె.

౨౦౨. ఇతుతనక్కు ప్రమాణముణ్డోవెన్ను మాకాజ్జైయిలే
యరుళిచ్చెయ్కిఱార్, (తమర్కళిల్) ఎన్టుడణ్డి. అతావతు - సాన్డ

౧౨౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

యస్తాన్ కళేలుమ్” ఎన్నెయాలే.

౨౦౩. ఇష్టిడత్తిలే వైనతేయవృత్తాన్తతైయమ్

మాక సకలవేదజ్ఞలైయు మధ్యయనమ్ పణ్ణి తదీయశ్రేష్ఠరుమాదే ఉత్కృష్టజన్మాకళుమా యరున్దొకళేయాకిలుమ్, దేవర్ తిరువడికళి సమ్మన్దెకనిరూపకరాన శ్రీవైష్ణవర్కళై జన్మాదికళై యిట్టు నిద్దిప్పదే కళాకిల్, కాలాన్తరే దేశాన్తరేయన్దిక్కే అప్పోతే అష్టిడన్తన్ని అనర్కళ తాన్దళ, చణ్ణాలరుమ్ ఇపర్కళుక్కొరుపోలిమాత్రమెన్నుమ్మ, అనర్కళితాట్టి లత్యన్తనీచరావరెన్తు తత్త్వయాథాత్వ దర్శికళా శ్రీతోజ్జరడిప్పొడి యాథ్వారరుళిచ్చెయ్ కైయాలేయెన్త.

౨౦౩. ఇన్వర్థవిషయమాక ఇరణ్ణెతిన్యైత్తై సర్పిక్కి-తార్, (ఇష్టి

డత్తిలే) ఎన్తుతుడజ్జి. (వైనతేయవృత్తాన్త మావతు) - విశ్వామిత్రన్ పక్కలిలే విద్యైకళెల్లా మధికరి త్తగాలవనెన్దిల బ్రాహ్మణ్, గురుదక్షిణైయైక్కొనుతా లొట్టియ సమక్కి-విద్యైకళే నిలైనిల్లా తెన్తుపార్తు “నానిన్దు తెక్కు దక్షిణైయాక త్తర తక్కు తేతు” ఎన్తుకేట్క, “నీన మక్కొన్తుమ్ శెయ్యవేణ్ణా, నామున్నుడైయ శిశూన్ పైయాలుమ్ భక్తి యాలుమ్ మికవుమ్ ప్రీతరానోమ్, ఇనిఉన్నుడైయ ఇష్టత్తిలేపోయరు” ఎన్తు పలకాలుమ్ శొన్న వళవిలుమ్, ఇవనతు శెయ్యాతే, “సర్వభావస్సకళిలే దక్షిణైవాగ్గిక్కొళ్ళ వేణుమ్” ఎన్తు అతినిర్బన్ధమ్ పణ్ణుకై యాలే, (౧) “కిళ్ళి దాగతళి సంరమ్బొ విశ్వామిత్రో బ్రవీదిదమ్! ఏకతః శ్యామకర్ణానాం శతాన్యమేతు దేహిమే । హయానాంచన్ద్రశుభ్రాణాం గచ్ఛగాలవమా చిరమ్” ఎన్తు అపక కుపితనాయ్ ఇవనై ప్పార్తు ఉడమ్మెన్దు చన్ద్ర మణ్ణులమ్బొ లేవెళుతురు శెవిపచ్చెయాయరుక్కు మెణ్ణులుకుత్తిరైనమ క్కుక్కొన్లువన్తుతావెన్న, ఇచ్చైక్కేట్టుమహావ్యాకులనాయ్, ఇతుక్కినిచ్చెయ్ వతెన్నెన్తు బసముఖమాక విచారిత్తు సర్వాపేక్షిత ప్రదనాన సర్వేశ్వర నైయుపాసిప్పొ మెన్తు ఉద్యోగిక్కిటవళిలే, మున్నేయివనుక్కు

సఖానాయురుక్కిఱ పెరియతిరువడినాయనార్ ఇవనుక్కువన్దు మున్నిఱ్ఱు, అవనై స్తోత్రమ్ పణ్ణి “ఇతుక్కుచ్చెయ్యనమప్ప తెక్క” ఎన్దు కేట్టు, అవర్, “ఉన్నె నానిబ్బూనియెఱ్ఱుమ్ కొణ్ణుపోకిఱ్ఱే, ఇరువరుమ్ కూడ ఆరాన్ మోమ్ వా” ఎన్దు ఇవనై యిడుక్కికొణ్ణు తిరికిఱవళవిలే, ఇతై ప్పానవాతే “ఇళ్ళై ఇతై ప్పాటి స్సోకక్కడవోమ్” ఎన్దు మేల్ సముద్ర త్తిల్ ఋషభ మెన్నిఱ పర్వత త్తిన్ మేల్ వసియానిత్పాళాయ్ జ్ఞానాధి కైయాయురుక్కిఱ శాణ్డలైయెన్నిఱ భాగవత్తైయైచ్చెన్దు కణ్ణు అభివాద నాదికలై ప్పణ్ణి, అవళత్తాదరత్తోడే మికవుమ్ సత్కరిక్క, అనన్తరమ్ విశ్రాంతరాయ శయిక్కిఱవళవిలే, “ఇప్పడివిలత్తుడై యాయురుక్కిఱ వివళో ఒరువిలత్తుడదేశజ్గలిలే వసిక్కుప్పెల్లొత్తిల్లై” ఎన్దు పెరియతిరు

వడినాయనార్ విచారిత్తు, “ఇవలై యిఱ్ఱునిత్తుమ్ నామొరుదివ్యదేశజ్గలిలే కొణ్ణుపోయ్ వైక్కక్కడవోమ్” ఎన్దు నినైత్తుకొణ్ణు కిడక్కచ్చెయ్ తే, అన్దభాగవతైయిరున్దదేశత్తై క్కుఱైయనినైత్త ఇన్ద్రపచార త్తాలే శిఱకుకళుముతిర్ న్దు నిశ్చేష్టరాయ్ విడ, ఇతైక్కూడప్పొన బ్రాహ్మణ్ కణ్ణు, (౧) “కిన్ను తేమనసాధ్యాత మశుభంపతతాంవర । నహ్య యంభవతస్స్వల్పో వ్యభిచారోభవివ్యతి” ఎన్దు, ఏతేను ముమ్ముడైయ తిరువుళ్ళత్తాలే తీర్థుకళో నినైత్తయ్? దేవరీక్కల్పముమ్ వ్యభిచారమ్ వరుక్తెక్కు యోగ్యతై యిలైయేయెన్న, “ఉణ్డాయిల్ ముకాళో” ఎన్దు తామన్ద భాగవతైవిషయ త్తిల్ నినైత్తప్రకార తై అవనుక్కురుళిచ్చెయ్ తు; అనన్తరమ్, “ఇతైప్పొలుక్కవేణుమ్” ఎన్దు అవలై చ్చెప్తనువ ర్తిత్తు, అవళనుగ్రహత్తాలే అన్ద్రపచారమ్ సీజ్గ మున్బుపోలేయానా రెన్నిఱతు. ఇతుతా శ్రీకృష్ణ శ్రీతూతెఱ్ఱున్దరుళినపోతు నారదాదిమ హర్షికళో పలరుమ్ వన్దిరుక్కిఱవళవిలే కృష్ణ తిరువుళ్ళక్కరు తై ప్పిక్

* వ్యభిచారమావతు - భగవద్భాగవతానుభవకైజ్జర్వజ్జళుక్కు ఇట్టుపిఱన్ద కరణకళేవరగ్గైకొణ్ణు దోషగ్రహణాదికలై ప్పణ్ణుకై. (౧) భార-ఉద్యో-

౨౨౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

పిల్లైప్పిల్లైయాళ్వారునుక్కు-

ఆళ్వార్ పణి త్తవారైయైయుమ్ స్థరిప్పతు.

శైల్లుక్కులు పాపకథృతరాష్ట్రినైక్కుఱిత్తు పలకథై కళుమ్ శొల్లివరుకి
ప్రకరణత్తిలే, శ్రీనారదభగవా ననుగ్రహి త్తతాక ఉద్యోగపర్వత్తి
ఉత్తమాకై యాలే, వేదాన్తోపబృంహణ సిద్ధమితే.

(పిల్లైప్పిల్లైయాళ్వారునుక్కుళ్వార్ పణి త్తవారైయావతు).

పిల్లైప్పిల్లై యాళ్వారునై యక్కికరి త్తనాళిలే, ఇవర్ ఆభిజాత్యాదికళావై
ఉత్తైప్పరాకై యాలే భాగవతవిషయజ్ఞళిలే † అవినయమాకవ ర్తిత్త
క్కుణ్ణుపోరుకిపడియైక్కణ్ణు, “ఇవర్ కుఱు ఇబ్బాగవతాపచారమ్ ఇవ
రుడై యజ్ఞానానుష్ఠానజ శైల్లూవల్ శైయుమ్ కీర్త్తుడు త్తి త్తానేమేలాయ్
వినాశ పర్వస్తమాక్కివిడుమ్, అతుక్కు- † వేలియిట్టనైక్క వేణుమ్”
ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పల్ శ్రీ, ఓరయన త్తినన్ఱు నీరాడియేఱినవళవిలే, ఇవరై
స్సార్ త్తు, “ఎల్లారుమ్ దానమ్ పణ్ణుకిఱ కాలత్తిలే నీరుమ్ నమక్కు
రుదానమ్ పణ్ణమాట్టిళో” ?; ఎన్న, అడియే నత్తైదానమ్ పణ్ణవతు,
ఎల్లమక్కుడై యతాయినన్ఱతే” ఎన్న ; “అర్థస్థితీయన్తోవతు, * అవ్వళ
వుపోరాతు, కరణత్రయత్తాలుమ్ భాగవతాపచారమ్ పణ్ణామల్
వర్తిక్కడవేన్” ఎన్ఱు నజ్జైయిలే ఉదకమ్ పణ్ణిత్తర వేణుమ్”
ఎన్న ; అప్పడి ఇవరు ముదకమ్ పణ్ణిక్కుడుత్త వనన్దమ్ ఒరుభాగ
వతదోషత్తై పూర్వహాసనై యాలే నిన్ఱెత్తు “నామిని ముడిన్దోమ్”
ఎన్ఱు భయప్పట్టు మూడిక్కుణ్ణు తమేతిరుమాళికైయిలే కణివళర;
ఇవర్ మున్నువరుకిఱ కాలత్తిలే వరక్కాణామైయాలే ఆళ్వారివర్ తిరు
మాళికైయిలే యెఱున్దరుళి, “ఎన్ఱాక, ముళిప్పెన్?” ఎన్ఱు వినవియ
రుళ; తామమనస్సాల్ నిన్ఱెత్తై విణ్ణప్పమ్ శెయ్తు, “కరణత్రయత్తాలు
మపచారమ్ పుకురాతపడి ఇద్దేహాత్తోడువ ర్తిక్కై యరితాయిరానిన్ఱతు,

† అవినయమాక - భాగవతరీకళుడైయ జన్మాద్యపకర్షావిష్కారముక్తమాక.
వేలి-వ్యక్తశ్చ. * అవ్వళవు పోరాతు-కాస్త్రసిద్ధమానస్సామ్యుపపోరాతు.

౨౦౮. జ్ఞానానుష్ఠానశ్లోకైర్మోక్షిన్ద్రాలుమ్ పేర్ ముక్కు-అవర్కళే
పక్కల్ సమ్మన్థమేయమైకితాప్సలే అనైయుజ్ఞానా
లుమ్ ఇష్టవృక్కు-అవర్కళే పక్క-లపచారమేహారుమ్.

ఎకశైయ్యక్కడవేన్" ఎట్టు తిగువడికలైక్కట్టిక్కొజ్జా కిడదు క్లేశిక్క,
"ఇత్తనై అనుతాపమివర్కుణ్ణా పెప్పిల్ హోమే!" ఎట్టుకడదుళి, పునుస
సాసలే నినైత్తుతుక్కు-అనుతాప ముణ్ణాకవే ఈశ్వరక తుమిత్తునభుమ్,
ప్రత్యక్షదణ్ణభయత్తాలేకాయికమాకబరునరై యుమ్ నలియక్కు-చాతు,
అనపిన్బు-అనైయిరణ్ణముమక్కు-క్కట్టిత్తు తన్దోమ్, ఇహినాక్కొవైయుమ్
నన్టాకక్కు-ఊక్కింజు నర్తిత్తుహారుమ్" ఎట్టురుళిచ్చెయేతరు.

౨౦౯. భగవల్లాభహేతువాన జ్ఞానానుష్ఠానశ్లోకైర్మోక్షిన్ద్రాలుమ్ పరిపూ
ర్ణమాక వుజ్జాయానొరువనుక్కు- భాగవతాపచార ముణ్ణాయ్ తా
కిలుమ్, భగవానతుక్కు లఘువానొరు దణ్ణశ్లోకైష్టణ్ణి క్కుట్టిక్కొజ్జు
విడానో; అనైయిరణ్ణ మసత్తమమాయ్, అపచారమే ప్రబలమాయ్,
ఎమ్మెరుమానై యుద్దేహోయేవిడుమ్ ఎన్నలామోఎన్న; ఆరుళిచ్చెయేకి
తార్, (జ్ఞానానుష్ఠానశ్లో) ఎట్టుతుడణ్ణి. ఆతానతు- (౧) "ఉభాభ్యా
మేవపక్షాభ్యా మాకాశేపక్షీణాంగతిః|తత్రైవజ్ఞానకర్తృభ్యాం ప్రాప్యతే
భగవాన్ హరిః" ఎట్టుమ్, (౨) "వీశుమ్ శిఠికాల్ పటిత్తీర్ విణ్ణాడు
నుడల్కు-ళితు" ఎట్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే భగవల్లాభహేతువాన తత్త్వ
జ్ఞానముమ్ తదనురూపానుష్ఠానముమిన్బి క్కే యుద్దేహాలుమ్, భగవల్లా
భత్తుక్కు (౩) "పశుర్ననుష్యః పక్షీవా యేచ వైష్ణవసంశ్రయాః|
తేనైవతేప్రయాస్యన్తి తద్విష్ణోఃపరమంపదమ్" ఎట్టుమ్, (౪) "యం
యంస్సృశేతిపాణిభ్యాంయం యంపశ్యేతిచక్షుషా|స్థావరాణ్యపిముచ్య
నే కిమునర్భాస్థవాజనాః" ఎట్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే భాగవతసమ్మన్థమే
నిరపేక్షసాధనమాకితాప్సలే, అన్తజ్ఞానానుష్ఠానశ్లోకైర్మోక్షిన్ద్రాలుమ్ కుజైపటి

౨౨౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౦౫. ఇతిల్ జన్మవృత్తాది నియమమిల్లె.

౨౦౬. ఇవ్వర్థమ్

ఉడ్డాయిస్ తాకిలుమ్, భగవద్విషయ తైయిన్దుపోకై క్కు-భగవదభిమ తరాన అన్దభాగవతర్కళ విషయ త్తిల్ పణ్ణమపచారమే నిరపేక్ష సాధనమాక పోరుమెష్టపడి.

౨౦౫. ఇతిల్ జన్మవృత్తాది నియమముణ్డోవెన్నుమాకాత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇతిల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (ఇతిల్) ఎన్ఱుతు-“పేర్, టు క్కు-భాగవతసమ్మన్దమేయమైయుమ్, ఇళువుక్కు-అవర్కళ పక్క లపచారమేపోరుమ్” ఎన్ఱుశొన్న విన్దైయిరణ్ణిలుమెష్టపడి. (జన్మవృత్తాదినియమ మిల్లె) ఎన్ఱుతు - జన్మవృత్తాదికళాల్ ఉత్కృష్టరాన భాగవతర్కళోడు ణ్డాన సమ్మన్దమేపేర్, టుక్కు పేతువావతు; అవర్, ట్రాలపక్కప్టరాన వర్కళోట్టై సమ్మన్దమ్ పేర్, టుక్కు పేతువాకాతెన్ఱి నియమముమ్, జన్మవృత్తాదికళా లుత్కృష్టరానవర్కళ తిఱత్తిల్ పణ్ణమపచారమే ఇళువుక్కు-డలావతు; అవర్, ట్రాలపక్కప్టరానవర్కళ తిఱత్తిల్ పణ్ణ మపచారమ్ అప్పడిఇళువుక్కు-డలాకాతెన్ఱి నియమముమిల్లెయెష్టపడి.

౨౦౬. ఇవ్వర్థమ్ కాణలామిడముణ్డోవెన్ను; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - చరకకులోద్భవనాన సోమశర్కావా కిఱ బ్రాహ్మణ, యాగ తైచ్చెయ్వతాక ఉపక్రమిత్తు యథాక్రమమ నుష్ఠియామల్ అతు సమాపిప్పతఱ్కు-మున్నే మరిప్పతుమ్ శెయ్కై యాలే బ్రహ్మరాక్షసనాయ్పిఱన్దు తిరియూనిఱ్కు, (౧) “మద్భక్తంశ్చప చంవాపి” ఎన్ఱిఱపడియే జన్మసిద్ధమాన నైచ్చత్తెయ్కుడైయరాయ్. భగ వద్భక్తియే నిరూపకమామ్మడి యిరుప్పొరుభాగవతర్, *ఉత్తానై కా దళియనన్ఱు రాత్రి సిద్ధాశ్రమచూన తిరుక్కుఱుఱుడియిలే నమ్మియై ప్పాడిప్పత్తెకొళవతాకవీణాపాశియాయ్ కొణ్ణుపోకానిఱ్కు-చ్చెయ్తే,

కైశికవృత్తాన్తత్త్విలుమ్,

అవరై భక్షిష్పతాక వస్తడర్క్క, అవర్ మ్మణునరుకైక్కుఱుప్పాన
అనేకశపథజ్జలై ప్పణ్ణిక్కొడుత్తు తదనుమతిక్కుణ్ణుపోయ్ యథామనోర
థమ్ సేవిత్తు హ్మృరామ్, అన్ద బ్రహ్మరాక్షసన్ నిన్దవిడ త్తిలే మీళవుమ్
విన్దైన్దవన్ద, “యథేష్టమిన్యోశరీర తైసీభుజి” ఎన్న; అవన్ ఇవరుడైయ
సత్యవాదిత్వాది వైభవత్తైక్కుణ్ణ “సీగన్తుపాడినపాట్టి” ఫలత్తైత్తా,
నానున్నైప్రాణనోడేపోకవిడుమ్మడి” ఎన్న; అవర్ అతుక్కి శైయాతో
ఘ్రియ; “అర్ధరాత్ర త్తిల్ ఫలమ్, ఏకయామ త్తిల్ ఫలమ్” ఎన్టాటోలే
శొల్లిక్కుణ్ణువన్దవళవిలుమ్, “నానతుశేయవత్తిల్లెమున్నుసీశొన్న పడియె
ఎన్నై భక్షిక్కుమ త్తనై” ఎన్టు ఒరున్దిలైనిన్దపడియాలే, (౧) “త్వం
వై గీతప్రభావేన నిస్తారయితుమర్హసి | ఏవముక్త్యాఽభచణ్ణాలం రాక్షస
శ్వరణ్దతః” ఎన్దిపడియే నీడున్నుడైయ గీతప్రభావత్తాలే ఎన్నై ఇ
ప్పావ త్తిల్ నిన్దమకరై యేన్, వేణుమెన్తుశరణమ్ పుకుర; అన్దభాగవతర్
(౨) “యన్తయాపశ్చిమంగీతం స్వరం కైశికముత్తమమ్” ఇత్యాదిప్ప
డియే తామ్ పిన్సుపాడిన కైశికమాకిట పణ్ణిక్కుఱుప్పొడుత్తు కర్త
దోషత్తాల్ వన్ద రాక్షసవేషత్తైక్కుఱిత్తు మున్నుపోలే బ్రాహ్మణనాయ్
అతుక్కుమేలే భాగవతనుమాయజ్జవిక్కుమ్మడి పణ్ణినారెన్దిట కైశికవృ
త్తాన్త త్తిలే, జన్దాదికళాల్ త్కృప్తరానభాగవతర్ కళోప్పై సమ్మన్దమే ఉజ్జీ
వనహేతువావతు; అవన్ గ్రాలపక్కుప్తరానవర్ కళోప్పై సమ్మన్ద ముజ్జీవన
హేతువాకా తెన్దిట నియమమిల్లెయెన్నుమతు కాణలామ్.

ఋషికళుమ్ దేవర్కళుమ్ తన్ పక్కలిలే ధర్మసన్దేహమ్ కేట్టు
మ్మడి విద్యాధికనుమాయ్, స్వవర్ణానురూప వృత్తమాత్రమన్తిక్కే
సాత్వతతన్ద్రనిష్ఠాతనాయ్ భగవదారాధన తత్పరనాయ్క్కుణ్ణుపోరు

గ్ (పా) ఎన్నై. + (పా) తు. (౧) కైశికమాహాక్షే. (౨) కైశికమాహాక్షే.
గ్ సాత్వతతన్ద్రనిష్ఠాతనాయ్-శ్రీహర్షరాత్రిమ్.

ఉపరిచరననువృత్తాన్త తిలుమ్ కాణలామ్.

కైయాలే వస్తవృత్తాధికనమాయ్, స్వతపోబలత్తాలే సవాహన పరివార
నాయ్కొణ్ణు అన్తరిక్షచరనాయ్ త్రిరియుమ్ ఉపరిచరవసువెనిట రాజా
నాననక్, యాగార్థమానపశునిమి త్రమాక ఋషికళుమ్ దేవర్కళుమ్
తజ్జిల్ వివాదమ్ పణ్ణుకిటనశవిలే, (౧) “మార్గాగతోస్థపశ్చేష్టస్థం
దేశం ప్రాప్తవాన్ వసుః । అన్తరిక్షచరశ్రీమాన్ సమగ్రబలవాహనః ।
తందృష్ట్వా సహసాయాన్తమ్ వసుం తేత్వన్తరిక్షగమ్ । ఊచుర్విజాత
యోదేవా ఏషచ్ఛత్రస్య తిసంశయమ్” ఎన్తు, ఆకాశశ్రీలే హాకానిష్ట
ఇననైక్కణ్ణు, ఇవక్ వస్తుడైయ సంశయత్తై యఱుక్కవల్ల నెష్టఱుతి
యిటు, ఇననై చ్చెన్తుక్కిట్టి “శెయ్యనడుప్ప తెను?” ఎన్తు కేల్కు; అవక్
“ఉద్దాముడై య మతజ్జిల్ తన్నైచ్చొల్లుజ్జిల్” ఎన్న; (౨) “ధాన్త్యై
ర్యష్టవ్యుత్త్యైష పక్షోఽస్తాకం నరాధిప । దేవతానాం హి పశుభిః పక్షో
రాజన్ వదస్వనః” ఎన్తు, † ధాన్యాదికళాలే యజిక్కప్పమమెన్దెజ్జళుక్కు
ప్పక్షమ్, పశుక్కుళాలే యజిక్కవేణుమెన్తు దేవర్కళుక్కు ప్పక్షమ్,
నాజ్జిల్ శెయ్యుమజ్జేగోళిల్” ఎన్తు ఋషికళో కేల్కు, (౩) “దేవానాన్తు
మతంశ్రుత్వా వసునా పక్షసంశ్రయాత్ । * ఛాగేనా జేనయప్తవ్య మేవ
ముక్తం వచస్తథా” ఎన్తిటపడియే, అవక్ దేవర్కళుళవిల్ పక్షపాత
త్తాలే “ఛాగత్తాలేయజిక్కవేణుమ్” ఎన్న; (౪) “కుశితా ద్దేశదాసశ్వే
మునయస్సూర్యవర్చసః । ఊచుర్వసుం విమానస్థం దేవ పతార్థవాదినమ్ ।
సురపక్షోగ్రహీతస్తే యస్తా త్తస్తాద్దినః పత । అద్యప్రభృతి తేరాజ న్నా
కా శేవిహ తాగతిః । అస్తచ్చాపాభిఘాతేన మహీంభిత్యాప్రవేక్ష్యసి ।
విరుద్ధం వేదసూత్రాణాముక్తం యదిభవేన్నృప । నయం విరుద్ధవచనాయది
తత్రపతామహే” ఎన్తు ఋషికళెల్లారుమ్ కుపితరాయ్, దేవపతార్థ

* ఛాగేనా జేన-ఆదాకిటయాలొరు అజ్జబ్దవాచ్యుణ్ణు, అత్తాలొ యజిక్క
వేణుమెన్దెపడి, ధాన్యత్రినాలొ శెయ్ వతు కూడా తెన్దెక్కాక. “ఛాగేన” ఎన్తు విశేషి
త్తకు. † (పా) ధాన్యజ్జిల్. (౧) భార-మోక్షధర్తే. (౨) భార-మోక్షధర్తే.
(౩) భార-మోక్షధర్తే. (౪) భార-మోక్షధర్తే.

౨౦౭. బ్రాహ్మణ్యమ్ విత్తశైల్లుకీటరు

వాదియాయ్ విమానస్థనాయుక్కిట ఇననై ప్సార్తు సీశోన్నతువేద
 మాత్రజభుక్కు విరుద్ధమాకిల్, దేవపక్షపాతియాయ్ వాదైశోన్నసీ
 వ్యావిల్ నిస్తు మధఃపాతియాయ్, ఇహోతుతుడశ్చ ఉన్నతైయ ఆకాశ
 మనముమ్మాటి పాతాళ త్రేవిహిక్కడనై; నాగభోతా విరుద్ధనచసమ్
 శోన్నమాకిల్ అప్పడియే పాతాళ త్రిలేవిహిక్కడనోమ్” ఏర్తుశశిక్క.(౧)
 తత స్తస్మిన్ముహూర్తేతురాజోసరిచర స్తథా అథోవైసమ్భభూవాశు
 భూమేర్వివరగోనృపః” ఎన్దిటపడియే అహోతే పాతాళ త్రిలే విఘ్నస్తా
 న్నన్దిట ఉపరిచరనసు వృత్తాస్తత్రిల్, ఋషికథుమ్ ధర్మసప్తేమాద్యో
 తనై క్కేట్టుమ్మడివిద్యాదికళాల్ అవర్కలిలుత్కృష్టనానకా అవర్
 కళో త్రిట త్రి లవచారత్తాలే అధఃపతి త్తమైకాన్తాయాలే, జన్మవృత్తా
 దికళాలుత్కృష్టర్ త్రిట త్రిల్ అపకృష్టర్ పణ్ణమపచారమ్ ఇహువుక్కు
 డలావతు, అవధౌరౌలుత్కృష్టరానవర్కళో అపకృష్టర్ త్రిట త్రిల్ పణ్ణ
 మపచారమ్ ఇహువుక్కుడలాకా తెన్దిటనియమమిల్లయెన్ను మతుకాణలా
 మెన్దై. జన్మాధిక్యమ్ ఋషికథుక్కుఞ్జానాలుమ్జ్ఞానాధిక్యమిననుక్కుఞ్జాన్తై
 యాలే అవర్కళిలివనుక్కేన్దోమ్ శొల్లక్కుత్తయిల్లై. జన్మముమ్ జ్ఞానా
 దికథు మొరుతలైయానాల్ జ్ఞానాదికళో ప్రబలగళాయితే యురుప్పతు.
 కైశికవృత్తాస్తమ్ శ్రీవరాహపురాణ త్రిలే శ్రీభూమిప్పిరాట్టిక్కు శ్రీవరా
 హనాయనా రుగళిచ్చెయ్తత తాన్తాయాలుమ్, ఉపరిచరనసువృత్తాస్తమ్
 పశ్చిమవేదమాన మహాభారత త్రిలే మోక్షధర్మ త్రిలే ధర్మపుత్రర్క్కు
 శ్రీభీష్మరాలే శొల్లప్పట్టతాన్తాయాలుమ్, ఇవైతానా పుషమాణసిద్ధమితే.

౨౦౭. ఇప్పడి జన్మాదికళాల్ నరుముక్కర్ త్రిల్ పశ్చైయిల్లయెన్తు

శొల్లలామా, శాస్త్రుద్దళెల్లామ్ బ్రాహ్మణ్యతై అత్యావరమ్ పణ్ణిచ్చొల్లా
 నిఱుచ్చెయ్తేయెన్న; అరుగిచ్చెయ్కీతార్ మేల్, (బ్రాహ్మణ్యమ్) ఎన్తు

౨౩-౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

వేదాధ్యయనాదిముఖతాలే భగవల్లాభహేతువెట్టు;
అతుతానే ఇమృతక్కుటుప్పాకిల్ త్యాజ్యమామితే.

౨౦౮. జన్మవృత్తజళినుడైయఉత్కర్షముమపకర్షముమ్

తుడక్కి. (విలె శెల్లుకై యావతు)- విరుప్పత్తుక్కు విషయమాయ్చెల్లుకై. (వేదాధ్యయనాదిముఖతాలే భగవల్లాభహేతువాకై యావతు)-
(౧) “సర్వేవేదాయత్పదమామనన్తి” ఎన్టుమ్, (౨) “వేదైశ్చసర్వై రహమేవవేన్యః” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటపడియే ఆరాధనస్వరూపత్తైయుమ్ ఆరాధ్యస్వరూపత్తైయుమ్ పూర్వోత్తరభాగజ్ఞతాలే ప్రతిపాదియానిన్టు కొండ్లు భగవదేకపరమాయిరుక్కిటవేదతై, (౩) “స్వాధ్యాయోఽధ్య తన్యః” ఎన్టిట విధిపరతన్త్రినాయ్ అధ్యయనమ్పణ్ణి, మీమాంసాదిక తాలే తదర్థనిర్ణయమ్శెయ్తు; భగవదుపాసనాదికళితే యిత్తిన్టు భగవ ద్విషయతై ప్పెఱుకైక్కుటుప్పాకై. (అతుతానే ఇమృతక్కుటుప్పా కిల్) ఎన్టు - అన్తబ్రాహ్మణ్యమ్తానే అహజ్జాగరహేతువాయ్కొం డ్లు; (౪) “మద్భక్తా శ్రోత్రీయోనిన్దా సద్యశ్చణ్డాలతాన్వజేత్” ఎన్టిటపడియే భగవదత్యన్తనిగ్రహ హేతువాన భాగవతాపచారత్తై ప్పణ్ణిభగవద్విషయత్తుక్కశలాయ్ ప్పొకైక్కుటుప్పాకిలెన్టుపడి. (త్యాజ్య మామితే) ఎన్టు, ప్రసిద్ధితోన్ సవరుళిచ్చెయ్తతు - యాతొన్టు భగ వల్లాభత్తుక్కుటుప్ప, అతు ఉపాదేయమ్; యాతొన్టు తదలాభత్తుక్కు టుప్ప, అతు త్యాజ్యమాయ్ సపిన్బు, ఇతువు మిథువుక్కుటుప్పాన పోతే అప్పడియాక క్కుత్తెయిల్లై ఎన్టిటనిశ్చయత్తాలే.

౨౦౯. ఇప్పడి ఉత్కృష్ట జన్మాదికళిమృతక్కుటుప్పాకిల్ అపకృష్ట జన్మాదికళితాన్ పేన్ దుక్కుడలామోవెన్బు, అరుళిచ్చెయ్కితార్, (జన్మవృత్తజళినుడైయ) ఎన్టుతుడక్కి. అతావతు-జన్మవృత్తజళినుడైయ ఉత్కర్షముమ్ పేన్ దుక్కు-మిథువుక్కుమ్ ప్రయోజకమన్టు; అవన్ ది నుడైయఅపకర్షముమిడైయరణ్ణుక్కుమ్ ప్రయోజకమన్టెన్టై. -అన్టిక్కే,

పేర్ బుక్కు మిచ్చుకు మప్రయోజకమ్.

౨౦౯. ప్రయోజకమ్ భగవత్సమృద్ధముమ్, తదసమృద్ధముమ్.

“ఇతిల్ జన్మత్తాది నియమమిల్లె” ఎన్నతు, “ఇచ్చుకుటుప్పాకిల్ త్యాజ్యమామితే” ఎన్నతా కానిస్తిర్, ఇజ్జసేళొల్లలామో, వేదాధ్యయ నాదిముఖతాలే భగవల్లాభహేతువాకై యాలే జన్మత్తజ్జళినుడైయ ఉత్కర్షమ్ పేర్ బుక్కుడలాకవుమ్, అవశ్శీనుడైయ అపకర్షమ్ అధ్యయనాదికళుక్కుఅనర్హమాకై యాలే ఇచ్చుకుడలాకవుమ్ కొళ్ళ వేడ్డానోవెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్, (జన్మత్తజ్జళినుడైయ) ఎన్నతు డగ్గి, అతావతు-జన్మత్తజ్జళినుడైయ ఉత్కర్షమ్ పేర్ బుక్కు ప్రయో జకమన్ట; అవశ్శీనుడైయ అపకర్షముమ్ ఇచ్చుకుప్రయోజకమన్టై.

పేజ్జిపుకళావన - భగవల్లాభతదలాభజ్గళే, ప్రయోజకమావతు - ఫలి ప్పిక్కుమతు. ఉత్కృష్ట జన్మత్తజ్జళినుడైయవర్కళిల్ శీలరిచ్చురుమ్ శిలర్ పెలువారుమాకక్కాన్దెయాలమ్, అపకృష్ట జన్మత్తజ్జళినుడైయ వర్కళిలు మప్పడియే ఇరణ్ణవకైయ ముణ్ణాకక్కాన్దెయాలమ్, ఇవె యిరణ్ణమిరణ్ణుక్కుమ్ ప్రయోజకమన్టెన్నమిడమ్ ప్రత్యక్షసిగమితే.

౨౧౦. ఆనాల్ పేజ్జిపుకళుక్కు ప్రయోజకమావతే లెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రయోజకమ్) ఎన్నతుడగ్గి, అతావతు-భగవల్లా భమాకిఱ పేర్ బుక్కు ప్రయోజకమ్, నామ్భగవదసన్యార్హ శేషభూత రెచ్చిరుక్కైయాకిఱ భగవత్సమృద్ధమ్; తదలాభమాకిఱ విచ్చుక్కు ప్రయోజకమ్, తదసన్యార్హ శేషత్వ జ్ఞానాభావమాకిఱ తత్సమృద్ధా భావమెన్టపడి.

౨౧౧. ఉత్కృష్టాపకృష్టజన్మాకళిరువర్కుమ్ భగవత్సమృద్ధ ముణ్ణానాల్ భాగవతత్వ సామ్యమన్తోఉళ్ళతు, అత్తోజే జన్మత్కర్ష ముడైయవా మత్తైయవనైప్పున్ శ్రీ విశిష్టనన్దోవెన్టు నిన్టెత్తుప్పణ్ణాకిఱ

౨౩౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౧౦. భగవత్సమృద్ధముణ్ణానాలిరణ్ణమొక్కుమోవెన్నిల్;

౨౧౧. ఒవ్వాతు.

౨౧౨. ఉత్కృష్టమాకభిమిత్తజన్తమ్ భింశసమ్భవనై
యాలే (౧) “శరీరేచ” ఎన్నిపడియే భయజనకమ్.

ప్రశ్న తై యనువదిక్కితార్, (భగవత్సమృద్ధముణ్ణానాలిరణ్ణమొక్కుమోవెన్నిల్) ఎన్టు. (ఇరణ్ణమ్) ఎన్టు ఉత్కృష్టపాపకృష్ట జన్తజన్త
చొట్టుకొంటు.

౨౧౩. ప్రప్తావానవక్ ఉత్కృష్టమాక నిన్తైత్తై అపకృష్టమా
కవుమ్ అపకృష్టమాక నిన్తైత్తై ఉత్కృష్టమాకవుమ్ తిరువుళ్ళమ్
పర్దీ, అతుక్కుఉత్తర మరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఒవ్వాతు) ఎన్టు.

౨౧౪. అత్తై ఉపపాదిక్కితార్, (ఉత్కృష్టమాక) ఎన్టుతుడన్తి.
ఆభిజాత్యాదికళాలే ఆహజ్జరిత్తు నశిక్కైక్కుటుప్పాకైయాలే అప
కృష్టమాయరుక్కిఱివైత్తై ఉత్కృష్టమాకనిన్తైత్తు ప్రశ్నమ్ పణ్ణిల్లు
* అతస్మిన్ స్తద్భుద్ధియాలే యెన్నుమిడమ్తోర్. (ఉత్కృష్టమాకభర
మిత్తజన్తమ్) ఎన్తితార్. (భింశసమ్భవనైయావతు)- ఉపాయాన్త
జ్జలిలన్వయత్తాలే అనన్యోపాయత్వమాఱిఅధికార త్రిల్ నిన్తుమ్ నఱువు
తల్ వరుక్కైక్కు యోగ్యమాయరుక్కై. (శరీరేచ ఎన్నిపడియే భయ
జనకమ్) ఎన్టు - (౧) “కాలేష్వపిచ” ఎన్టుతుడన్తి ఉపాయాన్తరాను
ప్తానత్తుక్కు యోగ్యజ్జళాకైయాలే భయపేతుక్కుళానపరి చొచ్చె
ల్లివరుకిఱవ డెపిలే అవైయెల్లావర్ శీలుమ్ ప్రధానమాక (౧) “శరీరేచ
వర్తతేమే మహద్భయమ్” ఎన్టు శొల్లుకొంటుపడియే స్వరూపయాథాత్మ్య
విత్తుక్కుళాయ్ ఉపాయాన్తరగన్ధాసహరాయిరుక్కు మధికారికభుక్కుమ్
“ఇతుఇరుక్కువిరుక్కు ఎన్ శైయ్యత్తైడుకిఱు” ఎన్నుమ్ భయత్తై విశై
క్కుమతాయిరుక్కుమెన్తుపడి.

* అతస్మిన్ అత్తైక్కాట్టిలుమ్ వేణానతిల్.

(౧) జి-స్తా.

౨౦౩. అతుక్కు-స్వరూపప్రాప్తమాననై చ్యమ్ భావిక్కు-వేణుమ్.

౨౦౪. అపకృష్టమాకభ్రమి త్తడత్కృష్టజ న్నత్తుక్కు.

ఇరణ్ణుదోషముమిల్లె.

౨౦౫. నై చ్యమ్ జ న్నసిద్ధమ్.

౨౦౬. ఆకై యాలేడత్కృష్టజ న్నమేశ్రేష్ఠమ్.

౨౦౩. ఇన్న ముమితుక్కురుదోషమరులిచ్చెయ్ కితార్, (అతుక్కు-) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. (అతుక్కు-) ఎన్ఱు కీర్త్ చ్చొన్న జ న్నత్తై ప్పరామర్శిక్కి-అతు. (స్వరూపప్రాప్తమాననై చ్యమ్ + భావిక్కు-వేణుమ్) ఎన్ఱు- భాగవతానువర్తనాదికలివన్దాల్ శేషత్వమాకిట స్వరూపత్తుక్కు-త్తకుతి మాన తాల్ చ్చి, పిఱర్ శెయ్ కిటతుకణ్ణనుకరిత్తు క్కు-అ-వేణుమెన్ఱపడి.

౨౦౪. ఏతత్ప్రతిరోటియాన జ న్నత్తినుడైయ దోషాభావ తై మరులిచ్చెయ్ కితార్, (అపకృష్టమాక) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. ఆభిజాత్యాదికళాల్ వరు మహజ్జూరయోగ్యతై యిన్ఱిక్కే శేషత్వానుకూలమా యిరు క్కె-యాలే, డత్కృష్టమాయిరుక్కి-అవి తై అపకృష్టమాకనినై త్తతుమ్ అత స్తిం స్తద్బుద్ధి యెన్నుమిడమ్ తో- (అపకృష్టమాక భ్రమిత్త డత్కృష్టజ న్నమ్) ఎన్ఱితార్. (ఇరణ్ణుదోషముమిల్లె) ఎన్ఱు - భ్రంశ సమ్భావనై యాలేవరుమ్ భయజనకత్వముమ్, స్వరూపప్రాప్తమాన నై చ్యమ్ భావిక్కు-వేణుకై యు మాకిట దోషద్వయముమిల్లెయెన్ఱ పడి.

౨౦౫. భ్రంశసమ్భావనై యన్తో ఇల్లాతతు, నై చ్యభావనై యిల్లె యోవెన్న; అరులిచ్చెయ్ కితార్, (నై చ్యమ్ జ న్నసిద్ధమ్) ఎన్ఱు. అతావతు- భాగవతానువర్తనాదికలుక్కు-అప్పానతాల్ చ్చి పిఱన్ఱుడై మైయాయిరు క్కె-యాలే, భావిక్కు-వేణుతే పళ్ళమడై యాయిరుక్కు-మెన్ఱపడి.

౨౦౬. ఇన్వర్థతై నిగమిక్కి-తార్, (ఆకై యాల్) ఎన్ఱు తుడణ్ణి. (ఆకై యాల్) ఎన్ఱు-ఇప్పడి. అతుసదోషముమ్ ఇతునిర్దోషముమా-కై మాలెన్ఱ పడి. (డత్కృష్టజ న్నమేశ్రేష్ఠమ్) ఎన్ఱు- శేషత్యోచితమాను

౨౩౩ శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౧౭. (౧) 'శ్వపచోఽపిమహీపాల'

౨౧౮. నికృష్టజన్మతాల్ వద్దదోషమ్ శమిష్యతు విలక్షణసమృద్ధతాల్

౨౧౯. సమృద్ధత్తుక్కు యోగ్యతైయుణామౌచ్చతు

కొణ్ణుఉత్కృష్టమాయరుక్మిణిఇన్దజన్మమే, తదనుచిత జన్మజైష్యుః
శ్రేష్ఠమెన్ద్రపడి.

౨౧౭. ఇవ్వర్థత్తుక్కుప్రమాణమ్కాట్టకితార్, (శ్వపచోఽపి
మహీపాల) ఎన్దు. (౧) 'శ్వపచోఽపిమహీపాల విష్ణుభక్తోద్విజాధికః
విష్ణుభక్తివిహీనస్తయతిశ్వపచాధమః' ఎన్దు ఎత్తనైయేనుమ్ నికృష్ట
జన్మానాయరున్దానేయాకిలుమ్, భగవద్భక్తనానవక్ ద్విజనితాట్ట
లధికః; ఉత్కృష్టజన్మానానవశవన్తిక్కే ఉత్తమాశ్రమియాయరున్దానే
యాకిలుమ్, భగవద్భక్తిహీననానవక్ శ్వపచనితాట్ట లధమన్ ఎన్దు
వర్ణాశ్రమజగ్గిల్ శరక్కటుత్తు భగవత్సమృద్ధమే ఉత్కర్షహేతువాక
చొన్లుకైయాలే, భృంశసమ్భావనాదికళాలే తత్సమృద్ధవిరోధియాన
జన్మజైష్యుః. తదనురూపమానజన్మమే శ్రేష్ఠమేన్దుకరుత్తు. ఇజ్జ
నన్తాకిల్ కీర్తిచొన్నవర్థత్తుక్కు ఇతు ప్రమాణమాకమాట్టతితే.

౨౧౮. ఆక నికృష్టోత్కృష్ట జన్మజగ్గిన్దు తెన్దు నిశ్చయిక్కప్పట్టతు
కీర్తి; అతిల్ నికృష్టజన్మతాల్ వద్దదోషమ్ శమిష్యతెత్తాలే యెన్దు;
ఆరుళిచ్చెయ్కితార్మేల్, (నికృష్ట) ఇత్యాదియాలే. ఆతావతు-ఆహ
జ్జార హేతుతయా నికృష్టమాన జన్మమడియాకవన్ద నైచ్చమ్ భావి
క్క వేణుకై ముతలానదోషమ్ మఱువలిదాతపడి మాఱువతు, జన్మ
సిద్ధమాన నైచ్చతైయుడైయరాయ్ ఉపాయాన్తరాన్వయ యోగ్యతా
గన్ధరహితరాయరుక్మమ్ విలక్షణాధికారికళోడుణ్ణాన శేషస్వరూప
సమృద్ధతాలేయెన్దు.

౨౧౯. తత్సమృద్ధయోగ్యతై సమృధిక్కుమ్బడియెన్దు ;
ఆరుళిచ్చెయ్కితార్, (సమృద్ధత్తుక్కు) ఎన్దుతుడగ్గి. ఆతావతు-అన్దవిలక్షణ

జన్మకొత్తై పోక వేణుమ్.

౨౨౦ జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైయుమ్ అతుక్కు ప్పనిహనముమ్

(౧) “పముతిలావొమ్మకల్”

ఎన్ఱిఱపాటిలే యరుళిచ్చెయ్ తాన్.

కోట్టై సమ్మన్మత్తుక్కుక్కొత్తై ఇవనుక్కుత్తామ్బాత్తు, తన్నుత్తైయు జన్మ తమాన + కొత్తైకళియ వేణుమెన్ఱ పడి.

౨౨౦. జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైపితు, తత్పనిహనమేతుఎన్ను మాకా త్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితాన్, (జన్మత్తుక్కుక్కొత్తైయుమ్) ఎన్ఱుత్తుడక్కై అతావతు * వయర్ వఱుమతి నలమరుళప్పెల్లై తత్వవిద్రావర రాయ్ తదీయ శేషత్వ సీమాభూమియాన శ్రీతొణరడిప్పడియాత్తార్ (౧) “పముతిలావొమ్మకల్” ఇత్యాదియాలే, బ్రహ్మత్తుడక్కై తజ్జళళపుమ్ వర నెడుకప్పొరుకిటవంశప్రవాహాత్తిల్ ఒరుదొవవిన్ఱి క్కేయిరుక్కుమ వర్కళాన్ పలరాయిరుక్కిట చతురేద్వికాల్! ఇతిల్ కీర్త్ పుట్టల్లై యెన్నుమ్ నిహీనకులత్తిలే పిఱన్దార్ కళేయాకిలుమ్, ఎన్నొడున్ఱాన అసాధారణసమ్మన్మత్తైయతిన్ఱు అన్దజ్ఞానానురూపమాన స్వాచార త్తైయు త్తైయరాకిల్, సీగళి అవర్కళి కాలిలేవిమ్మిన్ఱు ఆరాధియన్దోళ్; అవర్కళి జగళి పక్కలిలే జ్ఞానాపేత్తై పణ్ణిల్ సీగళాదరిత్తుచ్చొల్లున్దోళ్, అవర్కళి భగవద్దాన తై యుజ్జళుక్కు ప్రసాదిక్కిల్ కేట్టుకృతార్థరాకున్దోళ్; ఎన కుమ్మేల్ పూజ్యరిల్లామైయాతే ఎన్ఱాత్రమాకిలు మవర్కళై యారా ధిత్తునల్ వభిపోకున్దోళ్ళెన్ఱు, ఇన్దపరమరహస్యత్తై (౨) “భక్తిరప్టవిధాప్యే షాయ స్త్రిక్ మేచ్చేపివర్తతే. తస్మైదేయంతతో గ్రాహ్యం సచపూజ్యో యథావ్యాహమ్” ఎన్ఱు పరమాప్తరాన దేవరరుళిచ్చెయ్ తపిన్ఱు ఇతి లొరు సంశయమున్దో? ; ఇప్పడి ఉపదేశమాత్రమాయ్ ప్పొకాణే కోయిలిలేవన్దరుళి లోకసారన్ద మహమునితలైయిలే తిరుప్పాణాత్తార్వై వైత్తు ఇన్దర్శత్తై వ్యాపదిపిత్తు క్కాట్టిల్ శీరోవెన్ఱు; ఇన్ఱాట్టిలే, ఆభి కొత్తైదొవమ్, వ్యాపరిప్పిత్తు అనుష్ఠానపర్యన్తమాక్కి. (౧) తి-చూ-౪౨. (౨)

౨౩౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౨౦. వేతకప్పొన్నోలే ఇవర్కళోట్టెసమ్మన్నమ్.

౨౨౧. ఇవర్కళోపక్కల్ సామ్యబుద్ధియు మాధిక్యబుద్ధియుమ్ నడక్కవేణుమ్.

౨౨౩. అతావతు - ఆచార్యతుల్యరెన్టుమ్ సంసారికళిలుమ్

జనాద్యభిమానమ్ జన్మకొత్తై, అన్ద దురభిమానమిల్లాత విలక్షణ రాన తదీయరళవిల్ పణ్ణుమనువర్తన విశేషమ్ అతుక్కు ప్పరిఘోరమ్ ఎన్టు సువ్యక్తమాక వరుళిచ్చెయ్తారెన్దై.

౨౨౦. ఏవమ్భూతమాన జన్మకొత్తైకట్టిన్దు విలక్షణరోజే సమ్మన్నముణ్ణాకవే ఇవనుమ్ విలక్షణనాయ్ ఏమమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (వేతకప్పొన్) ఎన్టుతుడగ్గి. వేధకమ్ ఎన్గిఱవిత్తై వేతకమెన్టు దావిడొక్కియాలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (వేతకప్పొన్నావతు)-అనేక సిద్ధాపధజ్జళై యిట్టు పలకాలురుక్కి గుళికైయాకప్పణ్ణి రసవాదికళొ కైయిలిరుక్కుమ్ స్పర్శ వేధియానపో; అతుస్పర్శమాత్రత్తాలే ఇరు మ్మైప్పొన్నాక్కు-మాపోలే యాయిల్లు, జన్మసిద్ధమాననైచ్చాదికళై యుడైయ విలక్షణరాన ఇవర్కళోట్టెసమ్మన్నమ్, నిక్మప్తజన్మత్తాలవన్ద దోషత్తైప్పొక్కి ఇవనైయుమ్ విలక్షణనాక్కి-విడుమ్మడి.

౨౨౧. ఇప్పడి స్వసమ్మన్నత్తాలే ఇత్తలైయిల్ దోషత్తైక్కట్టిత్తు స్వసామ్యాపత్తియైత్తరుమ్ విలక్షణరానవర్కళై ఎజ్జనే ప్రతిపత్తిపణ్ణి యిరుక్కువేణుమెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవర్కళో పక్కల్ సామ్య బుద్ధియు మాధిక్యబుద్ధియుమ్ నడక్కవేణుమ్) ఎన్టు.

౨౨౩. ఇత్తైవివరిక్కితార్, (అతావతు) ఎన్టుతుడగ్గి. (ఆచార్య తుల్యరెన్టు నిన్దైక్కైయావతు)- (౧) “గురురేవపరం బ్రహ్మ” ఇత్యా దిప్పడియే తనక్కు సర్వప్రకారోద్దేశ్యనాన ఆచార్యనోడుఇవర్కళై సమరాక ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై. (సంసారికళి లధికరాకనిన్దైక్కై యావతు)- జాత్వాదికళై యిట్లు సంసారికళోడు సమబుద్ధిపణ్ణాత్తై జ్ఞానాదికళాలవన్ద

తన్నిలుమ్ ఈశ్వరనిలుమ్ అధికరెన్డుమ్నినైక్కై.

౨౨౪. ఆచార్యసామ్యత్తుక్కడి ఆచార్యవచనమ్.

౨౨౫. ఇప్పడినినై యాతోత్తికై యుమపచారమ్.

వ్యావృత్తియాలేతదధికర్ ఎన్దు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై (తన్నిలధికరెన్దు నినైక్కైయావతు)- సంసారికళిల్ వ్యావృత్తి తనక్కు ముణ్ణాకై యాలే అత్తైయిట్టు త్తన్నోడొక్క నినై త్తిరుక్కై యన్దిక్కై, తనక్కు శేషి కళాన ఆకారత్తాలే తన్నిలధికరెన్దు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై, (ఈశ్వరనిలధికరెన్దు నినైక్కైయావతు)- శేషిత్వత్తైయిట్టు “నమక్కు అవనుమ్ ఇవల్ కళు మొక్కుమ్” ఎన్దిరాతే, కర్తానుగుణమాక లీలై యిలుమ్ వినియోగమ్ కొళ్ళక్కడవనాయ్, స్వచరణకమలసమాశ్రయణ దత్తైయిల్ పురుష కారమ్ వేణుమ్బడియాయ్, ఉకన్దరుళిన నిలబ్బిలై సన్నిహితనా యిరుక్కచ్చయ్ తేయుమ్, అర్చనతార సమాధియాలే వాయ్తిఱన్దరు వారైశొల్ల క్కడవనుమన్దిక్కైయిరుక్కుమవనైప్పొలన్దియే, స్వరూపానుగుణమాక వే వినియోగమ్ కొళ్ళుమవర్కళాయ్, స్వాశ్రయణత్తిల్ పురుషకార నిరపేక్షరాయ్, వాయ్తిఱన్దు త్యాజ్యోపాదేయబ్బళై యుపదేశిత్తు నోక్కిక్కొణ్ణుపోరుమవర్కళాకై యాలే తదధికరెన్దు ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై.

౨౨౪. ఆచార్యనోడొరు విషయత్తైయుమ్ సమబుద్ధిపణ్ణుకై అయు క్తమాయురుక్క, ఆచార్య సామ్యబుద్ధిక్కడియే తెన్నుమాకాన్డై యిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఆచార్య) ఇత్యాదియాలే. అతావతు- ఆచార్యసామ్యప్రతిపత్తిక్కుమూలమ్, “శ్రీనైష్ఠవర్కళైక్కణ్ణాల్ నమ్మైక్కణ్ణాతోలేకాణుమ్” ఎన్దుఉపదేశసమయత్తిలే ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్త వచనమెన్దై.

౨౨౫. ఇప్పడినినై యాతపోతు వరుమనర్థముణ్ణోవెన్న; అళిరుచ్చెయ్కితార్, (ఇప్పడి) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-జన్మాదికళైయిట్టు. నికర్ బుద్ధి పణ్ణుకై అపచారమానాతోప్పలే, ఇప్పడి గౌరవిత్తు నినై యాతోత్తికై యు మపచారమాయ్ త్తలైక్కట్టు మెన్దపడి.

౨-౨౬. ఇవ్వర్థమ్ ఇతిహాస పురాణజ్ఞలిలుమ్

౨-౨౬. ఇప్పడిఇద్దభాగవత వై భవమ్ ఆప్తవచనజ్ఞలిల్ విశదమా
 కక్కాణలా మిడగ్గళుడ్డోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవ్వర్థమితిహాస
 పురాణజ్ఞలిలుమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్ఱు, కీర్థి విస్తరేణో క్తమాన
 భాగవతవైభవ తై స్పరామర్శిక్కిటతు. (౧) “మద్భక్తం శూద్రసా
 మాన్యా దనమన్య నియేనరాః । సరకేష్వవతిష్ఠన్తి వర్షకోటిర్నరాభ
 మాః । చుడ్డాలమపిమద్భక్తం నావమస్యేతబుద్ధిమాన్ । అవమానాత్పు
 తత్యేవ రారవే సరకేవసః” ఇత్యాదియాలుమ్, (౨) “సశూద్రాభాగ
 వత్సక్తా విప్రాభాగవతా స్త్వస్థితాః । సర్వవర్ణేషు తే శూద్రా యేహ్యాభక్తా
 జనార్దనే” ఇత్యాదియాలుమ్, (౩) “మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజా
 యాభ్యనుమోదనమ్ । స్వయమభ్యర్చనశ్చైవ మదగ్ధేదమృగవర్జనమ్ ।
 మత్కథాశ్రవణేభక్తిః స్వరసేత్రాజవిక్రియా ॥ మమానుస్సరణనిత్యం
 యచ్చమాంసోపజీవతి । భక్తిరప్తవిధాహ్యేషా యస్మిన్లేచ్ఛేపివ ర్తతే
 సవిపేన్ద్రోమునిశ్శ్రీమాన్ సమతీస్సచపణ్డితః । నమేపూజ్యశ్చతుర్వేదీ
 పూజయన్భక్తివర్జితః । సమేపూజ్యస్సదాచాసౌ మద్భక్తశ్శ్వపచోఽపి
 యః । తస్మైదేయంతతోగ్రహ్యంసచ పూజ్యోయథాహ్యహమ్” ఇత్యాది
 యాలుమ్ పలవిడగ్గళిలుమ్ భాగవతవైభవమ్ ప్రతిపాదితమ్. ఇతిహా
 సోత్తమత్తిలే (౪) “శూద్రంవాభాగవత్సక్తమ్ నిషాదంశ్వపచంతథా
 వీక్షతేజాతిసామాన్యా త్సయాతినరకంసరః” ఇత్యాదియాలే భాగవత
 ప్రభావమ్ ప్రకీర్తితమ్. ఇన్నము మితిహాసత్తిలే పలవిడగ్గళిలుమ్ భాగ
 వతమాహాత్మ్యప్రతిపాదనమ్ వర్ణవిడగ్గళిలే కణ్ణుకోళ్వతు. శ్రీవరాహ
 పురాణత్తిలే (౫) “మద్భక్తంశ్వపచంవాపి నిన్దాఙ్కుర్వన్తియేనరాః ।
 వర్షకోటిశతేనాపి నీనక్షమామివనున్ధరే” ఇత్యాదియాలే భాగవతవైభవ
 మప్రోక్తమ్; శ్రీభాగవతత్తిలే (౬) “శ్వపచోఽపిమహీపాల విష్ణుభక్తో

ద్విభాగితః । విష్ణుభక్తివిహీనస్తు యతిశ్చైవ్యపచాభమః” (౧) “విప్రా
ద్విషమస్థానయుతాదరవిప్రసాభ పాదారవిష్ట విరుఃఖాన్మన్వపచంపకీర్ణమ్!
మన్యేనదర్శిత మనోనచనేహితార్థప్రాణః పునాతిసకలం సతంధూరి
హూనః” ఇత్యాదికథాలే భాగవతనైభవమ్ పలవివర్ణలిలుమభిహితమ్.
అర్థశ్రీలుమ్, (౨) “వైష్ణవానాం విశేషః స్తనిష్ఠసారాయతనంమహత్ ।
జగ్దమశ్రీవిమానాని హృదయోనిమసినిజామ్ ! యఃపశ్యతి సుభాచారం
వైష్ణవంపీతకల్పమమ్, యస్మిన్కాకస్మిన్కాకులేహతం ప్రణమేద్యనద్యుచి”
ఇత్యాదియాలే భాగవతనైభవమ్ ప్రతిపాదితమ్. ఇప్పటి భాగవత
మాహాత్మ్య ప్రతిపాదనమ్ పలపురాణజ్ఞులు ముష్టానైః సూతే త తత్
ఫలగ్ధులై కల్లుకొశవతు. ఇతిహాసాదికానిపాత్రివచనద్వితే. భాగవతర్
కతై జన్మనిరూపణేనావమతిశైవ్యజాల్ వరుమసర్గపితేషముమ్, భాగ
వతరాసపోతే అవర్క శపకృష్టజాతీయల్లర్ ఉత్కృష్టజాతీయతుల్య
తెన్నుమిడముమ్, ఉత్కృష్టజాతీయరిలుమ్ శ్రేష్ఠరాయ అవర్కకళుక్కు
జ్ఞానప్రదాతృతయా గురుక్కుళుమాన్ వరమశేషియాన వీశ్వరనోపాతి
పూజ్యరుమావర్కతెన్నుమిడముమ్, అవర్కకళి పిఱత్తిలపచారమ్ కాలత
త్వముభ్యతనైయు మీశ్వరకౌపాతానెన్నుమిడముమ్, కరణత్రయవ్యా
పారత్తోడు అర్థత్తోడు ప్రాణాదికళోడు వాతీయఱ భగవద్విషయత్రిలే
నమర్పిత్తు నిరభిమానరా యిరుక్కుమనర్కకళి స్ఫుర్పాననతెన్నుమిడ
ముమ్, అవర్కకళుడైయ హృదయమీశ్వరనుక్కు జగ్దమవిమానమెన్ను
మిడముమ్, అవర్కకళైక్కణ్ణాల్ దణ్ణవత్ప్రణామమ్ శైవ్యవానెన్ను
మిడముమ్ శొల్లప్పట్టతితే. ఇప్పటి ఇతిహాసపురాణజ్ఞులుమ్; సమ్మా
త్వార్ (౩) “పామ్కడల్ శేర్న్దవరమనై పుయిలుమ్ తిరువుడై
యార్ - పయిలుమ్ పిఱప్పిడై తో తెమ్మైయాళుమ్ పరమరే” ఎన్ఱుతుడగ్గి
భగవద్గుణచేస్త్రితాదికళిలే ప్రవణరాసభాగవతర్కకళి నమక్కుశేషికళె
న్నుమిడతై ప్రతిపాదిత్తురుళుకిఱవిడత్తిల్, (౩) “యవరేలుమవర్

(౧) భాగ-పు-

(౩) తి-వాయ-౩-౭-౧.

(౨)

(౧) * పయిలుమ్ శుదరో (౨) * నెడుమాఱ్కుడిమైయిలుమ్

కట్టేర్" (3) "కుమ్మినరకకళేత్తువరేలుమవర్కట్టేర్" (౪) "ఎత్తనె
 నలన్దానిలాతశశ్శాళశశ్శాళర్కళాకిలుమ్" ఎత్తు జన్మాదికళాలె త్తనెయేనుమ్
 తట్టేను చేమాకిలుమ్ శేపత్వవిరోధియాన జన్మాద్యభిమాన మిల్లాతవర్
 కళేకిడిర్ నమక్కు మికవుముద్దేశ్య రెన్టరుళిచ్చెయేత * పయిలుమ్ శుడ
 రోయిలుమ్; (5) "కొంబూవిన్దె యేనవనడియారడియే కూడుమితు
 న్దూల్ - వియకమూపులకు పెణినుమ్ - వినుమాతెన్దె త్తెన్నన్దో" ఎత్తు
 తుడన్దే భాగవతర్కళే తమక్కు పరమప్రాప్యరెన్నుమిడన్దై ప్రతిపాది
 క్కిఱనవలి, జన్మన్మత్తాదివిభాగమన్దై క్కే, (౬) "శయమేయడిమై
 త్తలై నిన్దార్" (౭) "అవనడియార్" (౮) "మణిమలైపోల్ కిడ్దన్దా
 న్దమర్కళే" (౯) "కోతిలిడియార్" (౧౦) "నిక్కమిల్లానడియార్"
 ఎత్తు భగవత్సన్దేర్శ్యాదికళిలే తోల్ శీరుక్కుమాకారమే అవర్కళుక్కు
 నిరూపకమాక వరుళిచ్చెయేత * నెడుమాఱ్కుడిమైయిలుమ్ ; తిరుమన్దై
 యాత్వార్, (౧౧) "తణ్ శేత్తె యెమ్మెరుమాక తాళే తొమ్మివార్ కాణ్
 మినెన్ తలై మేలారే" ఎత్తుతుడన్దే, అర్చావతార ప్రవణరాన శ్రీవైష్ణవర్
 కళే సమక్కు శిరసావాహ్యార్, సదాధ్యేయర్, సూరికళిలుమ్ కై జ్ఞా
 ర్యసమృద్ధియైయవర్కళే, అవర్కళై యెరుక్షణకాలముమ్ పిరియత్తు
 మనల్లెక, అవర్కళుక్కుకాహృదయమ్ (౧౨) * తేనూటియెప్పోతుమినితా
 కానిష్టతు, అవర్కళై క్కణ్ణమాత్రత్తిలే కణ్ణికోళేయెన్నుడైయ మనో
 వృద్ధికళే కళిక్కిఱపడి, అవర్కళళవిలే యాకానిష్టతు ఎన్నన్బానతు,
 అవర్కళై నెన్దూల్ నిన్దెక్కవే మృత్యువుక్కుమ్ పాపత్తుక్కు మణ్డ

(౧) తి-వాయ-౩-౭.	(౭) తి-వాయ-౧౦-౪-౩.
(౨) ,, ౫-౧౦.	(౮) ,, ,, ,, ,, ౪.
(౩) ,, ౩-౭-౪,	(౯) ,, ,, ,, ,, ౯.
(౪) ,, ,, ౯.	(౧౦) ,, ,, ,, ,, ౧౦.
(౫) ,, ౫-౧౦-౧.	(౧౧) తి - మొ ౭- ౪- ౧.
(౬) ,, ,, ,, ౨.	(౧౨) ,, ,, ,, ,, ౫.

(౧)*కణశోరవెట్టురులియులుమ్, (౨)*నన్జాతవాళపుణలియుమ్,

(౩) * తేట్టరుమ్ తిజిల్ దేనిలుమ్ (౪) * మేమ్మరుళిల్ ముమేలిల్

వేణా, ఎన్నుడై య హృదయమలవర్కళే విషయ త్తిలే ఇళిఁకఱుడి కణ్ణి
కోళే, ఎన్నిప్పడి యరుళిచ్చెయ్ కిఱవిడగిల్ జన్మా ప్రసజ్గమఱు నరుళి
చ్చెయ్ త * కణశోరవెట్టురులియులుమ్; (౫)*కణల్ మల్లెల్లల కయన
మాలెణుమ్ వెణుడై యారవలెచ్చెనూళ్ వాళే” ఎన్ను కేతుమొజ కన్న
తాదికై యుడై యరాక వుమామ్, తిరుక్కడల్ మల్లెల్లల కయన త్తయను
సన్నిక్కు-మవర్కళే నిన్ద నిలై కళితే ప్రమాణమ్ తాట్టా తేనవైచ్చా కియమ్
కొచ్చువరియా లెట్టురుడడ్డి, (౬) “భావ త్రినాళియురు వై నిన్ద వా లెన్నా
యకర్” (౭) “అనలెజ్గళే కుల తెయ్ న మే” ఎన్ను ఉక స్వరుళి నెల త్తలే ప్రమా
ణాయరుక్కు-మవర్కళే నమక్కు శేషికళెన్దరుళిచ్చెయ్ త * నన్జాతవాళ
పుణలియుమ్; శ్రీకులశేఖర పెరుమాళ్, (౮) “మెయ్యడియా ర్కళే
తమ్మాట్టమ్ కణ్ణిడక్కు-మమలతు కాణుమ్ కణ్ణయనానతు” (౯)
“తోణ్ణడిప్పడియాడనామ్ పెళిల్ కడనీర్ కుడై న్దామమ్ వేళై యెన్నా
నతు” ఇత్యాదికళాలే తమ్ముడై య భాగవతప్రమ ప్రకర్తతై ప్రతిపాది
క్కిఱవళలిల్, జన్మాద్యుత్పన్నాపకర్త ప్రసజ్గమిన్ద్రియేభగవద్భక్తసారవశ్యమే
అవర్కళుక్కు నిరూపకమాక వరుళిచ్చెయ్ త * తేట్టరుమ్ తిజిల్ దే
నిలుమ్; శ్రీతోణ్ణడిప్పడియాడ్వార్ ద్వయనిష్ఠర్ పక్క లీశ్వరనుక్కు-
ణ్ణాన ఉకపై యరుళిచ్చెయ్ త “మేమ్మరుళి” ఎన్నిఱపాట్టకు-
మేల్, ఎత్తనై యేనుమ్ తణ్ణియజ న్దళిలే పిలందార్ కళేయాకిలుమ్
* మేమ్మరుళిల్ శొన్నణ్ణాన త్తిలే నిన్దెయ్యై యరాకిల్ తిరుత్తుళా యో
పాతి ఈశ్వరనుక్కు శిరసావాహ్యరేన్ద్రమ్, జన్మతాల్ వన్ద తణ్ణై యే
యన్ద్రిక్కే ఎత్తనై యేనుమ్ తణ్ణియవృత్తముడై యారు మిన్ద్రాననిష్ఠరా

(౧) తి-మొ-౨-౪.	(౪) తి-మొ-౩౮.	(౭) తి-మొ-౨-౬-౪.
(౨) ,, ౨-౬.	(౫) తి-మొ-౨-౭-౨.	(౮) పెరు-తిరు-౩౮.
(౩) పెరు-తిరు-౨.	(౬) ,, ౨-౬-౩.	(౯) ,, ,, ౨.

౨౦౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

పాట్టుక్కళిలుమ్ విశదమాక క్కాణలామ్.

౨౨౭. శ్రుతియనానవి శ్వామిత్రక బ్రహ్మర్షియానాక్.

కీల్ అనదుష్కృతఫలమనుభవియారెన్టుమ్, తద్గతుక్కు జన్మన్మత్తాది కళాల్ వరుమ్కుత్తై యిల్లామెయేయన్టు, తద్గళోడు సమ్మన్ధిత సఁసారి కళుమ్ తద్గళే స్రసానస్వీకారత్తాలే పరిశుద్ధరామ్యుడియాన ఉత్కర్షము వైయారెన్టుమ్, జన్మన్మత్తాదికళాల్ కుత్తైయనిన్టే ఇన్దజ్ఞానముడైయ వరకళే, ఇన్దజ్ఞానవిమరతాయ్ జన్మన్మత్తాదికళాలుయర్ నవరకళుక్కు సర్వేశ్వరనోపాశిపూజ్యరాయ్ జ్ఞానదానప్రతిగ్రహజ్గతుక్కుర్వరావరెన్టుమ్, జన్మన్మత్తాదికళుక్కుమేలే జ్ఞానాధికరుమానవరకళే జన్మన్మత్తాది వైలక్షణ్యమిన్టిక్కే ఇన్దజ్ఞానముడైయరానవరకళై భగవత్ప్రభావత్తాలే వద్దవైలక్షణ్యతై బుద్ధిపణ్ణతే కర్తనిబద్ధనమాన జన్మాన్మత్తపక్షత్తయే బుద్ధిపణ్ణ త్తానినైత్తారకళాకీల్ అన్యక్షణత్తిలే అనరకళే కర్తవ్యులరావరెన్టుమ్, ఇప్పుడి ప్రతిపాదిత్రవర్ణగళే సమ్మవిక్కు మెన్ను మిడిమ్, బ్రహ్మాదికళుక్కు దుర్లభమాన పేర్ తై తిర్వగ్గాటియిలే పిఱిన్దా నొరువక్ పేర్ పిన్దు శొల్ల వేణుమోవెన్టు మరుళిచ్చెయ్తె అఱు పాట్టుక్కళిలుమ్ ; (విశదమాక క్కాణలామ్) ఎన్టతు - సంకయవిపర్యయమఱి దర్శిక్కలామెన్టుపడి.

౨౨౭. ఇప్పుడిఇతిహాసాదికళిలేభాగవతవై భవమ్ శొల్లప్పట్టతే యాతీలుమ్ (౧) “నశూద్రాభగవద్భక్తా విప్రాభాగవతా స్త్వత్సతాః” (౨) “సవిపేన్ద్రోముని శ్రీమాన్ సయతీస్సచపణ్ణితే” ఎన్టుశొన్న విప్రత్వాదికళర్థనాదమామి త్తనైయల్లతు, అపకృష్టజన్మానానవక్ అన్ద శరీరస్థని లే ఉత్కృష్టనాకక్కుడుమోవెన్దు; కూడుమెన్ను మిడిల్లక్కు ఉదాహరణతయా వరుళిచ్చెయ్కేతార్, (శ్రుతియనాన) ఎన్టుడుడగ్గి. అతావతు - శ్రుతియకులోద్భవనాన విశ్వామిత్రక అజ్ఞన్తలిలే తాన్ పణ్ణిన తపోవిశేషమడియాక వసిష్ఠవాక్యత్తాలే శ్రుతియత్వమ్ పిన్నాట్టా తపడి బ్రహ్మర్షియాన విట్టానితే. ఆకైయాలే అత్యన్తాపకృష్టకులోద్భవ

౨౨౧. విభీషణునై రాజణ్ (౧) “కులపాంసనమ్” ఎన్తాన్, పెరు
మారో ఇత్తవ్వుకులంబ్యరాకనిత్తు వార్తైయరుళిచ్చెయ్తార్.

రానాలుమ్ అర్దకరీరమ్ తన్నుడే అనవధికత క్రికభగవత్తున్నుర్నూప
సంస్కార విశేషత్తాలే, అత్తనొత్కృష్టకుల జానువర్తసీయరావ్వుడి
ఉత్కృష్ట తమరాకక్కుడైయిల్లెయ్తై. అల్లకక్రిక వసిష్టవాక్యమ్ శెయ్
తపసికణ్ణాల్ సద్వక్త్రసమ్మథ విశేషమ్ ఎక శెయ్యమాట్టారు?

౨౨౨. ఇతిహాసాది ప్రమాణముభత్తాలే భాగవతవైభవత్తై వర్మి
ప్రీత్తూర్ కీర్తీ ; ఇష్టరకభుజైయ అచారముభత్తాలుమ్ భాగవత వైభ
వత్తై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్, (౨) “ధర్మజ్ఞనమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ”
ఎన్దు ఆత్మప్రమాణమానవేతత్తుక్కుమున్నె యెరుక్కుమ్మడియితే ఇష్టా
చారత్తినుడైయ ప్రామాణ్యమిరుప్పతు. అతీల్ ప్రథమత్తీలే, అపకృష్ట
జాతీయరావనరకళో అన్దశరీరత్తోడే సజాతీయవ్యానృత్తరాయ్ ఉత్కృ
ష్టతమరావనరకళెన్దు కీర్తీచ్చొన్నవర్తత్తై స్థిరీరక్కైక్కాక, రావణాను
జనైక్కుళిత్తు పెరుమాళరుళిచ్చెయ్తవా రెన్దు యరుళిచ్చెయ్కీతార్,
(విభీషణునై) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు- (౩) “ప్రదీయతాం దాశరథాయ
మైథిలీ” ఎన్దు తనక్కు హితత్తైచ్చొన్న ధర్మాత్తావాన శ్రీవిభీషణా
త్వొనై, పాపిష్ఠనానరావణక కుపితనాయ్, (౪) “త్యాన్మధిక్కుల పాం
సనమ్” ఎన్దుఇక్కులత్తు*క్కిఱ్ఱుక్కాక ప్రిఅన్దవున్నె వేణ్డేనెన్దు పరుషిత్తు
త్తళివిట్టాక ; ఇత్వొకుకులనాథరాన పెరుమారో ఇవనై ఆదరపూర్వ
కమాక అక్కిరి త్తవనన్దరమ్, (౫) “ఆఖ్యాహిమమత త్తేన్వన రాక్షసానాం
బలాబలమ్” ఎన్దు రాక్షసరుడైయ బలాబలమిరుక్కుమ్మడి సమక్కు
చ్చొల్లుమెన్దెయాలే, ఇవనై రాక్షసజాతీయనాకనిన్దెయాలే తిరు త్తమ్మి
మారోపాతీయాక వభిమానిత్తు వార్తైయరుళిచ్చెయ్తారెన్దై. ఇవాక్య

(౧) రా-య-౧౬-౧౫.

(౨) ఆపస్త-౧౪.

(౩) రా-య-౧౪-౩.

(౪) రా-య-౧౯-౬.

* ఇత్రిక్కాక-అశమవాక.

౨౪౬ శ్రీనచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨ ప్రకరణమ్.

౨౨౯. పెరియవుడైయార్ కు ప్పెరుమాళ్
బ్రహ్మమేధసంస్కారమ్ పుణ్ణియరుళినార్.

౨౩౦. ధర్మపుత్రర్

త్తిలే రావణాపరిత్యజి త్తమైయుమ్ పెరుమాళ్ పరిగ్రహి త్తమైయుమ్ శొల్లుకైయాలే, భగవదానుకూల్యముజ్ఞాకవే ప్రాకృతర్ “ఇవా నమ క్కుడల్లన్” ఎన్దు కై విడువకళెన్నుమిడముమ్, భగవాన్ విరుమ్పి మేల్ విరున్దు పరిగ్రహిక్కుమెన్నుమిడముమ్ శొల్లప్పట్టతు.

౨౨౯. ఇప్పడి ఉక్తిమాత్రతాలన్విక్కే భాగవతవైభవచ్చై: వృత్తి యాలుమ్ పెరుమాళ్ వెళియిట్టపడియైరుళిచ్చెయ్కితార్, (పెరియవుడైయార్ కు) ఎన్దుతుడక్కి. (౧) “మర్యాదానాశ్చలోకస్య కర్తాకార యితాచసః” ఎన్గిటపడియే లోకమర్యాదాస్థాప నార్థమాక నవతరిత్తు పితృవచన పరిపాలనాదికళాలే సామాన్యధర్మ స్థాపనశీలరా యిరుప్పా రొరువరితే పెరుమాళ్; ఏనమ్మాతరానవర్, పిరాట్టి పిడివుళ్ళు పొలు క్కమాట్టామల్ తమైయభ్యయమాటిన పెరియవుడైయార్ కు, జన్మ వృత్తాదికళాలే ఉత్కృష్టరానవర్ కళుక్కు తత్పుత్రశిష్యుర్ కళ్ పుణ్ణిమ్ బ్రహ్మమేధసంస్కార తై, అవరుడైయ ప్రేమాధిక్యమే హేతువాక, త్తిరు త్తమ్పియారుమ్ కూడనిట్కచ్చెయ్తే తామే సాధరమాక పుణ్ణి యరుళినారితే. ఇత్రాల్, జన్మాద్యుత్కృష్టరానవర్ కళ్ అవదౌనాల్ కుత్తెన్దిరుక్కుమ్ విలక్షణ భాగవతవిషయ త్తిల్ పుత్రకృత్యమనుష్ఠిక్కు లామెన్నుమిడమ్ కాట్టప్పట్టతు.

౨౩౦. ఇన్ద్రధై ధర్మపుత్రరనుస్థానత్తాలుమ్ తెళివిక్కితార్, (ధర్మపుత్రర్) ఎన్దుతుడక్కి. పెరుమాళ్ పరార్థమాక సామాన్యధర్మ తైపుణ్ణిహ్విన్దారేయాకిలుమ్ విశేషధర్మ త్తిలే తిరువుళ్ళమ్ ఊదొగ్గిరు క్కై-యాలే అవర్ కుచ్చెయ్యలామ్; ఇవర్ శేయతతితేయదితు. స్వన ర్గధర్మ తైయే ఉద్దేశ్యమాకవిన్దిత్తు సర్వావస్థైయిలుమతుక్కురు నల్లు

అశరీరివాక్యత్రయమ్ జ్ఞానాధిక్యత్రయవేద్యమ్
 శ్రీవిమలరత్నబ్రహ్మమేధతాతే సంస్కరితార్.

౨౩౧. ఋషికల్ ధర్మవ్యాధకవాశలితే తుచజ్జాధర్మసంస్థాపనై కమి
 ప్సిమిక్కుజ్జాకళి.

పుటల్ నారాతపసి సావధానమాత నడత్తిక్కుజ్జా పోనుమనరితే
 యిచిల్, ఇప్పడియిరుక్కిఱిపివల్ శ్రీవిమలరత్న సంస్కరిక్కిరితైయిల్
 అనునైయనర్లతై ప్పార్పిరు జ్ఞానాధిక్యతై ప్పార్పితాయ్ “ఎక
 శేయ్యక్కడనోమ్” ఎన్దువ్యాకులప్పడా నిఱుచ్చెన్దే, (౧) “ధర్మ
 రాజస్త్రుతత్రైవం సజ్జుస్కరియిషు నృణాం । నన్దకామోఽభవ్యిద్వా
 నభాకాశేనచోఽబ్రహ్మిత్ । భోభోరాజన్మచన్దన్యమేతద్విమరసంజ్ఞకిమ్ ।
 కళేబరుహైత త్తే వైషన్వస్సనాతనః । లోకపైలక్షణోనామ భసి
 ష్యత్యస్యస్థానిన । యతిధర్మ మనాప్తోఽసా నశోచభరత్సభ” ఎన్దు
 ఇనర్ బ్రహ్మమేధసంస్కారార్హ రెన్దుశొన్దు అశరీరివాక్యత్రాయమ్, నమ్మి
 తిపన్నమాన ఇమనైయ జ్ఞానాధిక్యత్రాయమ్ సన్దేహమల్లి, నైదికా
 గ్రేసరర్కుచ్చెయ్యక్కడవబ్రహ్మమేధసంస్కార త్తాతేసంస్కరితారితే.

౨౩౧. అన సరమ్, జన్తాద్యత్కృష్టరాన ఋషికల్ తదవ్యక్తమ్
 పక్కలితే ధర్మశ్రవణమ్ పణ్ణినపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్. (ఋషికల్)
 ఎన్దుతుడగ్గి, చతుర్వేదధర రాయసర్వోత్కృష్టరాయిజేఋషికలిగుప్పతు;
 ఏనమ్భూతరాననోకల్, వేదశ్రవణ యోగ్యతై యిల్లాత కులత్తిలే
 పిఱున్దుశ్శననాయ్, జాతిస్త్రితియోడే జాతనాకైయాలే పూర్వజన్మసిద్ధ
 మానజ్ఞానత్తిల్ భృంశమిల్లామైయాలుమ్ మాతాపితృ శిశ్రూషా
 విశేషత్రాయమ్ సకలధర్మ సూక్ష్మజ్ఞాననాయిరుక్కిమ్ ధర్మవ్యాధకవాశ
 లితేశెన్దు, మాతాపితృ శిశ్రూషైకపరనాయిరుక్కిఱి అవనవసరమ్
 పార్తువన్దు జ్ఞాతవ్యజ్ఞాన ధర్మజిల్ తగ్గుకు సన్దిగ్ధజ్ఞానవైయె
 ల్లామనోపక్కలితేకేట్టులితిల్ సన్దేహజ్జైప్పొక్కిక్కుజ్జాకళిశెన్దే. (౨)
 “అశ్చిద్విజాతిప్రవరో వేదాధ్యాయా తపోధనః । తపస్విధర్మశీలశ్చ

కాశికోనామభారతసాగ్రోపనిషదాకవేదానధీతేద్విజనత్రమః | సన్మత
 మూలేకస్తింశ్చిద్వేదానుచ్ఛారయన్ స్థితః | ఉపరిష్టాచ్ఛన్మతస్యనలంకా
 సన్యలీయత | తయాచరీషముత్సృప్తం బ్రాహ్మణస్యతదోరసి” ఎన్తు
 డగ్గి, కాశిక నెన్తు పేదైయుడైయనాయ్ అధీతసాగ్రసగిరన్కు సకలవేద
 నాయరుప్పనోరు బ్రాహ్మణోత్తమక, ఒరువృక్షమూలత్తిలే వేదజ్ఞై
 యముచ్చరిత్తుక్కొణ్ణు నిఱ్ఱుచ్చెయ్తే, అతికమేలేయరున్దతొరుకొమ్మ
 ఎచ్చమిట్టతు త్కమాన్ పిలేవన్తు పట్టవాతే క్రుద్ధనాయ్ ప్పూర్ త్త
 పార్ వై యిలేఅనుపట్టువిట్ట, అత్తైక్కణ్ణులత్తచిత్తనాయ్కనక్కశోకిత్తు
 “రాగద్వేషబలాత్కృతరాయ్కొణ్ణు అక్కత్తైచ్చెయ్తోమ్” ఎన్తు
 పలకాలుమ్ శొల్లిక్కొణ్ణు, ఆసన్నమానతొరుగ్రామత్తిలే భిక్షార్థమాక
 ప్పోయ్, ప్రథమమొరుగృహత్తిలేశెన్తు “భిక్షోదేహి” ఎన్తు యాచి
 త్తవళవిలే, అన్తగృహిణియానవళ “నిల్లుమ్ వరుకీతేన్” ఎన్తు శొల్లికర
 గుద్ద్యాదికైప్పణ్ణు భిక్షైక్కొణ్ణువరువతాక ఉన్యోగియానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే,
 భర్తావానవక అతీవ తుభార్తనాయవన్తువుకుర, అవళ పతివ్రతైయా
 కైయాలే భిక్షైక్కొణ్ణు వరుకీతైప్పిటు పాద్యాచమనీయాసనప్రదానాది
 కళాలే అవనై శిశూషిక్కిఅపరాక్కిలే బ్రాహ్మణన్ నిఱ్ఱుచ్చెయ్తే
 నెడుమ్మాతునిన్తు, పిన్నై అవక నిఱ్ఱుచ్చెయ్తేక్కణ్ణు నడుక్కి భిక్షైక్కొణ్ణు
 వన్దవళవిలే, “ఎన్నై నిఱ్ఱుచ్చొల్లి త్తనైపోతు నీపుటప్పడాతిరుప్ప
 న్నన్?” ఎన్తు అవక కుశితనానవాతే, అవళ అవనై సాత్త్వనమపణ్ణి
 “ఇత్తైప్పొలుక్కవేణుమ్” ఎన్తు వేణిక్కొణ్ణు, “నాక భర్తావేదైవమె
 వ్విరుప్పొరుత్తి, అవనిలైత్తువరుకైయాలే తచ్చిశూన్రైప్పణ్ణిన్దై నిత్త
 నై” ఎన్న ; “ఉనకు భర్తావేయన్తో సత్కరిక్కవేణువతు, బ్రాహ్మ
 ణవళవిలే గౌరవప్రతిపత్తియిల్లైయ్” ఎన్తు వ్యభిక్రమాకచ్చొల్లి, “గృహ
 భర్తత్తిలే వర్తిక్కి అనీబ్రాహ్మణరై అవమతిపణ్ణి లాకాతుకాణ్”
 ఎన్న ; “నానొరుకాలుమ్ బ్రాహ్మణరై అవమతిపణ్ణేక, బ్రాహ్మణరు
 డైయ వైభవమిల్లామ్ నన్టాకవతివన్” ఎన్తు పరక్కచ్చొల్లిక్కాట్టి

ఇవ్వపరాధ ప్రాప్తియుక్క వేణుమ్, భక్తావేదైకమెట్టిరుక్మైదూలేతచ్చు
 ప్రూపైయిలే పరవశైయామనిస్తే నిర్లక్ష్యై, ఎన్నుకైయ పరిశుక్రామై
 యినుకైయ బలప్రైప్పారీ, ఉన్నుకైయరోషత్తై అన్యకొక్క యా
 తొరుపడి దగ్గమాయిల్లై, అతువు మెనక్కు విదిలిమ్ కాణుమ్”
 ఎన్నుకొల్లి (౧) “క్రోధశ్శత్రుశ్శరీరభా మనుష్యాణాం ద్విశోత్తమః
 యఃకోధమోహాత్పజతి తం దేవాబ్రాహ్మణంవినుః” ఎన్నునుజ్జి, కాను
 క్రోధాదికళే బ్రాహ్మణనుక్కా-కాతు, సత్యావవాదికళుక్క వేణుమెన్ను
 విస్తరణ తాప్రతిపాదిస్తై, (౨) “భవానపిచధర్మస్యాధ్యాయ
 నిరతస్కుచిః । నతుతత్వైకభగవత్ ధర్మకేవలీతిమనుజిః । మాతా
 పితృభ్యాం పుత్రామసత్వవాదీజితేన్ద్రియః । మిథిలాయాం వనకవ్యాధ
 సుతేధర్మకప్రపత్కృతి । తత్రగచ్ఛస్వభద్రస్తే యథాకానుంద్విశో
 త్తమః । వ్యాధఃపరమధర్మత్వా సతేచేత్సత్యనిశ్చయాన్” ఎన్ను, నీరుమ్
 ధర్మజ్ఞో, వేదాధ్యయన నిరతో, శుద్ధో, ఆయిరుక్కచ్చెయితేయుమ్
 ధర్మజ్ఞైయుళ్ళపడి యతియారెన్ద్రైసక్కు నిన్దెవు; మాతాపితృపుత్రా
 మువాయ్ సత్యవాదియాయ్ జితేన్ద్రియనాయ్కొల్లు మిథిలైయిలే
 యిరుక్కి-అన్యాధనుమక్కు ధర్మజ్ఞైచ్చొల్లిక్కడవక, అజ్ఞేపోమ్, ఉమ
 క్కు నన్దైయుజ్జావతాక, పరమధర్మత్వావాయిరుక్కి-అ అన్యవ్యాధక
 వేన్దైనపడి ఉన్నుకైయసంశయజ్ఞై యెల్లామ్ పోక్కక్కడనెన్న; అవకొ
 ప్రితనాయ్ ఇవలైక్కనక్క ప్రోత్రమ్పణ్ణి, అజ్ఞునిష్ఠమ్ మిథిలైయిలే
 శెన్ను, (౩) “పశ్చాకాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషునిత్యదా । ఏతస్యహా
 మతేవ్యాధ ప్రబ్రహ్మిహియథాతథమ్” ఎన్ను శిష్టాచారజగితే ఎప్పోతు
 ముళవాయిరుక్కి-అ పవిత్రజగళుమెనై, మహామతియానవనే! అత్తై
 చొల్లివేణుమెన్న; (౪) “యజ్ఞోదానం తపోవేదాస్సత్యజ్ఞా ద్విజస
 త్తమః । పశ్చాతాని పవిత్రాణి శిష్టాచారేషునిత్యదా” ఎన్ను, యజ్ఞముమ్
 దానముమ్ తపస్సుమ్ వేదజగళుమ్ సత్యముమాకిట పవిత్రజగళాన ఇన్దె

(౧) భార-అర.

(౩) భార-అర.

(౨) భార-అర.

(౪) భార-అర.

౨౩౨. కృష్ణకథీష్ట ద్రోణాదిగృహజ్ఞశైలిష్టు

యైశుమ్ శిష్టాచారగళితే ఎహిష్టు ముఖవాయిరుక్కుమెష్టు ఇత్యాది యాలే అనని తైయుపదేశిక్కు, మేల్ మేలుమ్ తనక్కు సంశయమాననై యెల్లా మినక కేట్కు కేట్టు ఉపదేశముఖతాలే నకలధర్తసంశయజ్ఞ శైయుమ్ ధర్తన్యాధనలు తప్రకార తై ధర్తపుత్రర్కు మార్కణ్డేయ ననుగ్రహే తతాక, అరణ్యపర్వతిలే ఇరునూతామధ్యాయమ్ తొడగ్గి పతిన్ మూష్టధ్యాయతాలే పరక్కచొల్లపట్టతితే. ఇన్నము మిప్పడి పలరు మినక వాశలిలే తువణ్ణు ధర్తసద్దేహజ్ఞల్ శమిప్పిత్తుక్కొణ్డమై పల విడగ్గలిలుముణ్ణు. ఇతాల్, జన్మాద్యత్కృష్టరానవర్ కళుక్కు తదపకృష్ట రానవర్ కల్ జ్ఞానాధికరాయిరుక్కిల్ అవర్ కల్ వాశలిలే తువణ్ణు జ్ఞాత వ్యార్థజ్ఞల్ కేట్ కక్కుతైయిల్లెయెన్ను మిడమ్ కాట్టపట్టతు.

౨౩౨. అనంతరమ్ (౧): “యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః” ఎన్దుకృష్ణనా చరిత్రపడియై యరులిచ్చెయ్ కితార్, (కృష్ణన్) ఎన్దుతుడగ్గి. (౨) ధర్తసంస్థాప నార్థమాకవనతరి త్తరుగ్, (౩) “లోకసజ్జిహమేవాపి సంవశ్యోక రుమ ర్హసి” ఎన్దు జ్ఞానియానాలుమ్ లోకసజ్జిహమేవాపి వర్ణాశ్రమధర్త జ్ఞశై నన్తాకవనుగిక్కు వేణుమెన్దుపదేశిత్తుమ్, (౪) “యదిహ్యహం నవరే యం జాతుః ర్భణ్యతిద్వితః | మమవర్తానువర్తంతే మనుష్యాః పార్థ సర్వతః” ఎన్దు బరుకాల్ కర్తత్తిల్ శోమ్బాతే నాకప్రవర్తియేనా కిల్ మనుష్యరెల్లా మెకవట్టియై ప్పికళెల్లుమెన్దుపడియే పరార్థమాక త్తాక! కుఱిక్కొణ్డనుమ్మిత్తుప్పొరుమ్ స్వభావనితే కృష్ణక; ఏవమ్బాత నానవక శ్రీతూర్కొణ్డరుగినపోతు, (౫) “భీష్టద్రోణానతిక్రమ్య మా జ్ఞైవమధుసూదన | కిమర్థంపుణ్డరీకాత్ భుక్తం వృషశభోజనమ్” ఎన్ను మ్మడి ఉత్కృష్టపర్త వృత్తరాయ్ “ఇగ్గే ఎమ్మన్దురుళువర్” ఎన్దు పార్ తు కొణ్డరున్ద భీష్టాదికళుడైయ గృహజ్ఞశై యుపేయిత్తు, వర్ణాద్యత్కర్ష

శ్రీ అన్యధాసిద్ధిశక్తియైయైక్యైక్యాక (ధర్మత్యాది.) కుఱిక్కొణ్డ-మేల్ వరుమై యుపసదిత్తు. (౧) గీతె-౩-౨౦. (౨) గీతె-౧౦-౨. (౩) గీతె-౩-౨౦. (౪) భార-ఉద్యో-

శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్. ౨౩౧

శ్రీవిదురకోతిరుమాళికై యలే అముతుశెయ్తానీ.

౨౩౨. పెరుమాళ్ శ్రీశబరై యాలే అముతుశెయ్తానీ నానీ.

రహితరానీ, అత్రా లే “ఇగ్గేయ్యున్దురుళివర్” ఎన్నుచ్చెన్దై వ్రుమజ్జే దున్దు
శ్రీవిదురకోతిరుమాళికై యలే సావరమాకచ్చెన్దువుక్కు. (౧) “సమ్మిమై
న్దున్దుగోవిన్దవీతన్న పరమంధనమ్” ఎన్దుభక్తై పరవశరాన ఆచరన్దున
సమ్మిమన్దై యెల్లామ్ కట్టకన్దు, (౨) “విదురాన్నానిబుభుజే తుచ్చిని
గుణవన్దివ” ఎన్దిటవడియే అహక్కారోపహత మల్లామెయాలే పని
మపావనమానో, భక్త్యుపప్రాతమాకై యాలే పరమభాగ్యమాయిరు
క్కిట అన్నతై, ఆద్వపావనత్వభాగ్యత్వజ్ఞశీయాక అత్తావరమ్ పన్దే
అముతుశెయ్తానీతే.

౨౩౩. ఏత త్పూర్వావతారత్తిలు మిప్పడి యనున్మితై ప్రకా
రత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (పెరుమాళ్) ఎన్దుతుడన్ది. అతావతు-రఘు
కులతిలకరాయ్ ఆచారప్రధానరాన పెరుమాళ్, (౩) “శబర్యాపూజ
తస్సమ్యగ్రామోదశరథాత్తజః” ఎన్నుమ్మడి వేమవిచ్చియాయ్ వై తై
గురుశుశ్రూషైయలేపట్టుత్తుజ్ఞానాధికై యాయ్, తన్ నావుక్కు ఇనితా
యిరున్దు ఫలమూలాదికల్లెల్లామ్, “ఇజ్జుత్తెక్కు” ఎన్దు సజ్జయిత్తుక్కొన్దు
వరపుపార్ త్తిరున్దు శ్రీశబరి, తన్నాదరానుగుణమాకత్తకై యాలే యము
తుశెయ్యప్పన్ది, అతిసన్దుప్తరా యముతుశెయ్తారెన్దై. ఇత్తాల్, అభి
జనాదికళాల్ వరు మభిమానగన్ధమన్, జ్ఞానప్రేమాధికరుడైయ అభి
మానస్పర్శముళ్ళవై ఆత్మగుణైకదర్శికళాన విశేషజ్ఞర్క్కు అతీవపావన
భాగ్యజ్ఞళాయుక్కు మెన్నుమిడమ్ కాట్టప్పట్టు.

౨౩౪. ఇప్పడిశ్రీరామాయణ మహాభారతసిద్ధమాన శిష్టాచార
రన్దళాలే భాగవతవైభవత్తై ప్రకాశిప్పిత్తార్ కీర్తీ ; ఇన్దుముమివ్వన్దవిష
యమాక పూర్వాచార్యవచనత్తై స్తరిప్పిక్కితార్, (మాటనేనిన్దు)

(౧) భార-ఉచ్ఛో. (౨) భార-ఉచ్ఛో. (౩) రా-బా-౧-౨౪. శ్రీ తువ్య-సన్దోషియమె

౨౫౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

౨౩౪. మాటనేరినమ్మి విషయమాక పెరియనమ్మి
ఉడైయవర్క్కరుళిచ్చెయ్తవార్తైయై స్థరిప్పతు.

౨౩౫. (౧) “ప్రాదుర్భావైః” ఇత్యాది.

ఎన్నతువట్టి, అతావతు - అభిమానహేతువాన జన్మవృత్తాదికన్తిక్కి
ఆళివందార్ శ్రీపాద తైయుడైయరాయ్ శ్రీఅధ్యాత్మజ్ఞాన పరిపూర్ణరాయి
రుక్మిణి మాటనేరినమ్మి, తమ్మడైయ అన్తిమదశైయిలే, “ఆళివందార్ అభి
మాని తరుళిన ఇదేహ తై ప్రకృతిబంధుక్కల్ స్పర్శిక్కిల్ శెయ్ తేన్?”
ఎన్నతిశడై పట్టి, † సబ్రహ్మచారియాన పెరియనమ్మియైప్పార్ తు, “పురో
దాశ శైనాయ్ క్కిడా తేకిడి” ఎన్నరుళిచ్చెయ్ తు తిరునాట్టుక్కొమ్మన్ద
రుళ, పెరియనమ్మియుమప్పడియే పిల్వకైయిల్ కాట్టిక్కొడాతే
తామేపళిపడుత్తు వదైఘ్నరుళియిరుక్క ; ఇతై ఉడైయవర్ కేట్టరుళి
పెరియనమ్మి శ్రీపాద తిలేవన్దు, “జీయా! మర్యాదెడిడక్క క్కారియమ్
శెయ్యవేణ్ణావో? దేవర్ క్ శెయ్ తరుళవేడ్డిన్ గో?” ఎన్న ; “ఆళిటన్ది
త్తోవో? నాన్ పెరుమాళితాట్టిలుత్కొమ్మన్? ఇనర్ పెరియవుడై
యారి తాట్టిలపక్కన్దరో? (౨) “పయిలుమ్ శుడరోళి” (౩) “నెదు
మాట్టుడిమై” కడలో శైయోపాతియో? ఆత్మారరుళిచ్చెయ్ త వర్తశై
శితిరురుత్తైయవాకిలు మాచరిక్కవేణ్ణావో?” ఎన్నరుళిచ్చెయ్ తవార్తై.

౨౩౫. ఇనిభాగవతజన్మాది స్థాఘ్యతాకథనపూర్వకమాక అభా
గవతోత్కర్షనిన్ద్యతైయై ప్రకాశిప్పిక్కితార్, (ప్రాదుర్భావైః ఇత్యాది)
ఎన్దు. (౧) “ప్రాదుర్భావై స్సురనర సమో దేవదేవ స్తదియా జాత్యా
వృత్తైరపిచ గుణతస్తాదృశోనాత్రగర్వా । కిన్తు శ్రీమన్భవనభవన త్రాణ
తోఽన్యేషు విద్యావృత్త ప్రాయోభవతి విధవాకల్పకల్పః ప్రకర్షః”
ఇత్యారో, * అయర్ వటుమమరర్ కళతిపతియానవన్ ప్రాదుర్భావన్ద
ళాలే సురనర సజాతీయనా కానిఱ్కుమ్, తదీయరుమ్ జాతియాలుమ్
వృత్తజ్ఞాలుమ్. గుణత్తాలు మప్పడియే ఇతరసమరాయిరుప్పర్ కళ్,

(౧)

(౨) తి-వాయ్-౩-౭. (౩) తి-వాయ్-౮-౧౦.

† అధ్యాత్మజ్ఞానమ్ - ఆత్మపరమాత్మ యాథాత్మ్యా భ్యవసాయమ్. † సబ్రహ్మ
చారిక్ - బ్రహ్మచారియై యాశ్రయిత్తవర్ కళ్.

౨౩౧. “భాగవతనన్ని క్కే వేదార్థజ్ఞానాదికలైయ్యుడైయవఁ
కుఁజ్ఞుమమ్మగుమన్దకఱు పైయోపాతి” ఎన్దు శొల్లానిన్దతితే.

౨౩౨. రాజావానశ్రీకులశేఖరప్పెరుమాళ్

ఇతిల్ గడ్డైయిల్లై, జ్ఞాపైయేయుళ్ళుతు ; ఉభయరు నిప్పడినిఱ్ఱిఱతు
ఇన్దులోగరతుణనిది త్తమాక ; ఇని అభాగవతర్ పక్కలుణ్డాన విద్యా
వృత్త బాహుళ్యహాసమాన ఉత్కర్షమ్ విధవాలక్కారమ్మాలే నిన్దు
మాకానిన్దు తెన్దిఱతు.

౨౩౩. భాగవతకళన్దెన్నా అవర్కకళుక్కుణ్డాన వేదవిద్యాదికల్
వ్యర్థమామోవెన్న; అప్పడి ప్రమాణమ్ శొల్లానిన్దతితేయెన్దితార్, (భాగ
వతనన్ని క్కే) ఎన్దుతుడణ్డి. అతావతు-(౧) “చతుర్వేదరోవిప్రా వాసు
దేవంవన్దతి । వేదభారభరాక్రాంతస్సవై బ్రాహ్మణగర్వభః” ఎన్దు వేద
తాత్పర్యమానభగవద్గీర్ణానాదికళిల్లామెయాలే భాగవతనన్ని క్కే వేదా
ధ్యయనత్తోడే అతిల్ స్థూలార్థగీర్ణానాదికలైయ్యుడైయ నాయరుక్కుమవఁ,
భోగి కాయరుప్పార్ విరుమ్ముమ్ పరిమళద్రవ్యమాన కుఁజ్ఞుమ తై
చ్చునున్దు తిరియినిఱ్ఱిచ్చెయ్ తే అతిఁవాళియఱియాల కమ్మైవోలే,
పూర్వోత్తరభాగజ్ఞుకాలే ఆరాధన స్వరూప తైయు మారాధ్యస్వరూప
తైయుమ్ ప్రతిపాదియానిన్దుకొణ్డు భగవదేక పరమాయరుక్కిఱ వేద
మాకిఱవిలక్షణవన్దు భార తై క్కినియచ్చుమన్దు కొణ్డిరుక్కచ్చెయ్ తే,
అతిఁగునడఱియాల బ్రాహ్మణకఱుతైయెన్దు వేదోపబృంహణమాన
ప్రమాణమ్ శొల్లానిన్దతితేయెన్దె.

౨౩౪. భగవత్సమ్మన్దరహితమాన జన్మాదికల్ సద్గన్ధితమెన్ను
మతై దర్శిప్పిత్తార్ క్కీర్థి ; తత్సమ్మన్దరహితమాన తిర్యగాదిజ న్నముమ్
సత్సాన్ధ్యమెన్ను మతై దర్శిప్పిక్కితార్ మేల్. (రాజావాన) ఎన్దుతుడణ్డి.
అతావతు - ద్వితీయవర్ణరాన ఏర్న్దైయ్యుడైయ శ్రీకులశేఖరప్పె
రుమాళ్, తిర్యక్ స్థానరజ న్దణ్ణానవై, (౧) “వాచితైః పక్షిన్ముగతామ్”

(౧) (౨) శ్రీ ఆదియనాల్-భ క్తిశొల్ల
ప్పడుకిఱతు. † ఇన్ద ఆదియనాల్-శ్రద్ధారాహిత్యమివక్షితమ్.

తిర్యక్ స్థానరజ స్తజ్జలై యాలై ప్పట్టర్.

౨౩౨. బ్రాహ్మణో త్తమరాన పెరియాళ్వారుమతిరుమకళారుమ్
గోపజ స్తజై యాస్థానమ్ పణ్ణినార్కళ్.

ఇత్యాదిః శాలే పాపయోగికళాక చ్చొల్లప్పడానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, (౧)
“వేగ్గడత్తుక్కో నేరివాఱుమ్ కురుకాయప్పిఱిప్పేనే” (౨) “మీనాయ్
ప్పిఱికుమ్ వితియుడైయేనావేనే” (౩) “శెణ్ణికమాయ్ నిఱ్ఱుమ్ తిరు
వుడైయేనావేనే” (౪) “తమ్మకమాయ్ నిఱ్ఱుమ్ తవముడైయేనావేనే”
ఎఱ్ఱు తిరుమలై యాళ్వారోడు సమ్మస్థముడైయ తిర్యక్ స్థానరజ స్తజ్జలై
ప్పెతాప్పేతాక ఆలైప్పట్టరైస్తపడి.

౨౩౩. ఇప్పడియా శైప్పట్టవళవచ్చిక్కేతాల్ స్తజ స్తజై యాస్థానమ్
పణ్ణినవర్కళై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (బ్రాహ్మణో త్తమరాన) ఎఱ్ఱుతుడగ్గి.
అతావతు - “ఇని ఇతుక్కుమేలిత్తై” ఎన్నుమ్మడియానవర్ణ త్తిలేయవత

రిత్తు విద్యామాహాత్మ్యాదికళాలే తజ్జాతీయ స్ సకలో త్తమరాన పెరి
యాళ్వారుమ్, (౫) *వేతప్పయ్ కొళ్ళవల్లఱవర్ తమ్మెప్పిలేపేతైప్పరువ
త్తిలేవేదసారార్థవి త్తమెయూరుదుక్కుమ్ అవర్ తిరుమకళానఱ్ఱాళుమ్,
శ్రీకృష్ణావతారానుభవ త్తిల్ అభినివేశాతిశయత్తాలే, (౬) “మిడుక్కిలా
మైయూల్ నాక మెలిన్దేక న్దాయ్” (౭) “ఎక మకళో విన్దేక” (౮)
“పన్నిరుతిగ్గళ్ వయిల్ శీల్ కొణ్డవప్పాగ్గినాల్” ఇత్యాదియాలుమ్, (౯)
“ఆయ్ ప్పాడిచ్చెల్ వచ్చిఱుమీర్ కాళ్” (౧౦) “నాముమ్ నమ్బూవై
క్కు” (౧౧) “ఆయ్ క్కులత్తున్దనై ప్పిఱివి పెఱున్దనై పుణ్ణియమ్ యాము
డైయోమ్” ఇత్యాదియాలుమ్ తానవళాక ప్పేశుమ్మడి తాగ్గళవతరిత్తవర్ణ
త్తుక్కు-మూన్తామ్ వర్ణమాకై యాలే తణ్ణితాయరున్దళ్ళ (౧౨) *అఱివొన్తు
మిల్లాత గోపజ స్తజై ప్పురై యఱపఱిట్టుక్కొణ్డార్ కళెన్దె.

గీ (పా) సకలలోకో త్తమరాన.

(౧) పెరు-తిరు-౪-౧.	(౫) పెరి-తిరు-౨-౮-౧౦.	(౯) తి-పా-౧.
(౨) పెరు-తిరు-౪-౨.	(౬) పెరి-తిరు-౧-౨-౯.	(౧౦) తి-పా-౨.
(౩) పెరు-తిరు-౪-౪.	(౭) పెరి-తిరు-౧-౫-౧.	(౧౧) తి-పా-౨౮.
(౪) పెరు-తిరు-౪-౫.	(౮) పెరి-తిరు-౨-౨-౮.	(౧౨) తి-పా-౨౮.

౨౩౯. కస్తల్ కట్టిన్దాల్ సర్వోక్కుమ్ (౧) * నారీణాము త్త
మైయుడై యిరున్న పరక్కడవ తాయిరుక్కుమ్.

౨౪౦. ఆఱుప్రకారత్తాలే పరిశుద్ధా త్తస్వరూప
త్తుక్కు త్తత్సాన్యమున్దాయురుక్కుమ్.

౨౩౯. ఇప్పడిఅశైప్పుడుడై యమ్ ఆఱానమ్ పణ్ణుడై యుమ్మొయి, కస్తల్ కట్టిన్దాల్ సర్వరూపమిరుక్కుమ్మడి తానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (కస్తల్ కట్టిన్దాల్) ఎఱ్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - ఇప్పడి విశిష్టవేషప్రయుక్తమానసతారతమ్యాచక్కుకళిన్దైక్కి, కస్తల్ కట్టిన్దాల్ సకలాత్మాత్మభుక్కుమ్ పరుమవస్తైతానే తెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితా రాకవుమామ్, (కస్తల్ కట్టిన్దాల్) ఇత్యాది. అతావతు - ఆత్మస్వరూపత్తై ఉళ్ళవడి ప్రకాశియాతపడి అనాదికాలమభిభవిర్తుప్పొద్ద వడ్డేటియాన అవిద్యాదిదోషమ్, భగవత్ప్రసాద విశేషత్తాలే పిన్నాట్ట తపడి సనాసనమాక పోనాల్, సకలాత్మాత్మభుక్కుమ్, (౧) “సర్వలక్షణ సమ్పన్నా నారీణా ముత్తమావధూః” ఎన్నిటపడియే స్త్రీత్వలక్షణజ్ఞ శెల్లావత్తొత్తాయమ్ కుఱైవత్తు, స్వేతరసకలస్త్రీణా ముత్తమైయా యిరుక్కుమ్ పెరియ పిరాట్టియారుడైయ నిలై తన్నడైయే వరక్కడవతాయిరుక్కుమ్మెన్దై.

౨౪౦. అతెజ్జనేయెన్ను మపేత్తైయిలే అత్తై ఉపసాదిక్కి-తార్, (ఆఱుప్రకారత్తాలే) ఎఱ్ఱుతుడణ్ణి. అతావతు - అనన్యార్క శేషత్వమ్, అనన్యశరణత్వమ్, అనన్యభాగ్యత్వమ్, సున్లేషత్తిల్ ధరిక్కై, విన్లేషత్తిల్ ధరియామై, తదేక నిర్వాహ్యత్వమ్, అకిఱ ఆఱుప్రకారత్తాలే నిశ్శేషనివృత్తావిద్యానిదోషతయా పరిశుద్ధమాన ఆత్మస్వరూపత్తుక్కు, ప్రకారమట్టు పరిపూర్ణైయాన పిరాట్టియోడు సామ్యమ్ వైసర్రి కమాక ఉణ్డాయురుక్కుమ్మెన్దై. ఇంద్రసామ్యమట్టుత్తైనినై త్తిజ్జే (౨) “కడి

౨౪౧. గృష్ట త్తిలుత్కర్షమ్ అహజ్కారతాతే; అదృష్ట త్తిలుత్కర్షమ్ అహజ్కారరాహిత్యతాతే.

౨౪౨. బ్రహ్మవాయున్ద్రుపోతల్, ఇడై చ్చియాయ్ పెన్ద్రు విడుతల్ శేయ్యుమ్మడియాయరుక్కుమ్.

మామలర్ ప్పానైయొప్పాల్” ఎన్దు ఆహ్వారరుళిచ్చెయ్తతు. ఆక ఇన్దు రణ్ణవాశ్యముమ్ ప్రాసజ్జికమ్.

౨౪౧. ఇని, అవర్కళో ఉత్కర్షమాన జ న్దజళై యుపేక్షీత్తు నికృష్టమానజ న్దజళై విరుమ్మవానెన్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (దృష్టత్తిల్) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు - ఆభిజాత్యాదికళు మోశ్యముమాకిఱ దృష్టపురుషార్థత్తిల్ ఒరువనుక్కుణ్ణామ్ ఉయర్ త్తి విశ్వామిత్రాదికళై ప్పొలే తాన్ నిన్దునిలైక్కుమేలే ఉత్కర్షమ్ శేడప్పణ్ణమహజ్కారతాతే యుణ్ణామ్; శేషత్వాదికళుమ్ కైజ్కర్యసమ్మత్తుమాకిఱ అదృష్టపురుషార్థత్తిల్ ఒరువనుక్కుణ్ణామ్ ఉయర్ త్తి ఇహోద్రున్దుడైయ ఆభివృద్ధియిలా శైయినాలే కినిలైక్కునిలై తాహ్మప్పొమ్మడియాన అహజ్కారరాహిత్యతాతే ఉణ్ణామెన్దై.

౨౪౨ ఇన్దుహజ్కారతద్రాహిత్యజ్గళో ఇహువుపేటుకళుక్కుడలా మ్మడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (బ్రహ్మవాయ్) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు- దృష్టోత్కర్షాతిశయత్తుక్కుత్తక్క అహజ్కారాధికనాన బ్రహ్మవాన్, (౧) “ద్విపరాధావసానేనాం ప్రాపున్దుసేప ద్దజ” ఎన్దుమ్, (౨) “కడిక్కమలత్తుళిరున్దుమ్ కాణ్ణిలా కణ్ణనడిక్కమలన్దున్నైయయ్” ఎన్దుమ్ శొల్లుఱిఱపడియే ఇహున్దుపోతల్; అహజ్కార పేతుక్కుళొన్దు మిల్లామెయాలే తద్రహితైయాయ్ ఇడక్కెవలక్కెయఱియాత ఇడై చ్చియాన చిన్తయన్దియాయ్ (౩) “ముక్కిం గతాన్యాగోపకన్యకా” ఎన్నుమ్మడి అవకతిరువడికళై పెన్ద్రు విడుతల్ శేయ్యుమ్మడియాయరుక్కుమ్ ఇన్దుహజ్కార తద్రాహిత్యజ్గళిక్ స్వరూపమెన్దై. ఇప్పడి

శ్చ నిలైక్కునిలై - అవకళోళోటుమ్.

(౧) (౨) ౧-తిరుమొలై. (౩) వి-పు-౧-౧౩-౨౨.

౨౪౩. ఇప్పుడి సర్వప్రకారత్రాలుమ్ నాశహేతువానలహజ్కారత్తు
క్కుమ్, అతినుడై యకార్యమానవిషయప్రావణ్యత్తుక్కుమ్

అహజ్కార తద్రూపాత్మ్యభి ఇవనై యిష్టత్తుక్కుమ్ పెంతుకైక్కు
ముడలాకైయాలే, శ్రీకులశేఖరప్పెరుమాళ్ ముదిలానవర్కళ్ అహ
జ్కారహేతువాన జన్మజ్జలై అనాదరిత్తు తద్రూపాత్మ్యభి యాదిరి
త్తార్కకళెన్దు కరుత్తు.

సిద్ధోపాయనిష్ఠన్ వైభవప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

ప్రపన్నదినచర్యాప్రకరణమ్.

౨౪౩. (౧) "తనై త్రానేముడిక్రైయానతు" ఎన్దుతునక్కిఇవ్వళవాక
అహజ్కారాదికభిదోష ముసపాదిక్కప్పట్టతు; అనన్దురమ్, ప్రాప్య
ప్రాపకజ్జిరణుమవనే" ఎన్దుకుక్కుమ్ ప్రపన్నాధికారియైడైయ దిన
చర్యాచిశేషమ్ శొల్లప్పడుకిఱతు, (ఇప్పుడి సర్వప్రకారత్రాలుమ్) ఎన్దు
తుడన్ది. "సదాచార్యప్రసాదత్తాలే వర్ధిక్కుమ్బడి పణ్ణిక్కొణ్ణు పోరక్క
డవన్" ఎన్నుమళవాక. (ఇప్పుడి) ఎన్దుక్కియై క్తమాన ప్రకారత్తై పురా
మర్కిక్కిఱతు. (సర్వప్రకారత్రాలుమ్ నాశహేతు వాకైయానతు)-
స్వరూపేణముడిత్తుమ్ భాగవతవిరోధత్తై విల్లైత్తుముడిత్తుమ్ భాగవల్లాభ
విరోధియాముమ్ ఎల్లాప్పడియాముమ్ (౨) "అసన్నేన" ఎన్దుఅపడియే
అనత్కల్పనూమ్బడి స్వరూపత్తై యరువభియ పణ్ణమతాయురుక్రై.
అహజ్కారమ్తా దేహత్తాభిమాన రూపమాయుమ్ దేహతీరిక్తాత్త
విషయత్తైల్ స్వాతన్త్ర్యాభిమాన రూపమాయుమ్ ఇరిణువకై ప్పట్టితేయి
రుప్పతు. ఇప్పుడత్తిలవై యిరణ్ణుమ్ శేరచ్చొల్లప్పడుకిఱతు. (అతినుడై
యకార్యమాన విషయ ప్రావణ్యత్తుక్కుమ్) + దేహత్తాభిమానముమ్
+ స్వాతన్త్ర్యాభిమానముమ్ విషయజ్జలై స్వభాగ్యత్వేన విరుమ్బుకై క్కు-

† దేహత్తాభిమానమ్-దేహత్తిల్ అత్తభిమమ్. ‡ స్వాతన్త్ర్యాభిమానమ్-స్వశేషత్వభి
ముమ్, స్వాధీనస్వార్థభోక్తృత్వభిముమ్. (౧) ౧౫౦. (౨) తై-ఉ-మ-౬-౦.

౨౫౮ ప్రచనభూషణమ్ సన్న్యాసశ్లోకమ్-౨-ప్రకరణమ్.

విశై నిలమ్ తానాకై యాలే, తన్నైక్కణ్డాలే
శత్రువైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్, అవల్ ముక్కువర్ధకరాన
సంసారికైక్కణ్డాలే సర్పత్తైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్,

మూలమాకై యాలే విషయప్రావణ్యత్తై అహజ్కారకార్యమెన్నిటను. విషయశబ్దత్తాలే - కీమనుకూలమాకవుమ్ ప్రతికూలమాకవుమ్ శొల్ల పుట్ట విహితనిషిద్ధరూప విషయద్వయత్తైయుమ్ శొల్లుకిటను. (విశై నిలమ్ తానాకై యాలే) ఎట్టతు- ఇనైయిరణ్ణుక్కుమ్ జన్మభూమి, భగవత్స్వరూప తిరోధానాదికలై పుణ్ణక్కడవ గుణత్రయాత్తక ప్రకృతిపరిణామరూపమాయ్ స్వకర్త విశేషారభమా యిరుక్కిట శరీరవిశిష్టనాన తానాకై యాలే యెట్టపడి. కర్మానుగుణమాక రజస్తమస్సుక్కళాలే కలజ్గనడిక్కుమ్ శరీరవిశిష్టత్తై యాలే మతిమయగ్గి, తానల్లాతదేహత్తై తానాకవుమ్ తనక్కురియ నల్లాతతన్నై స్వతస్త్రానాకవు మభిమాని పుతుమ్, తనక్కనర్థకరమాన విషయగ్గిలై ఆత్మాదరత్తై పుణ్ణవతు మననా నేయిడే.

(తన్నైక్కణ్డాలే) ఇత్యాది. ఇప్పుడి అనాదికాలమ్ పోన్దవనాయ్ ఇప్పోతుమతుక్కు యోగ్యమాన శరీరవిశిష్టనా యిరుక్కిట తన్నై దర్శితాలే, “కొన్టల్లతు విడేన్” ఎన్టు సాయుధనాయ్ పల్కవ్విత్తిరియుమ్ శత్రువైక్కణ్డాత్పాలేకుడల్ కరిత్తు తనక్కు నాశకనాకనినైతుమ్.

తదగుడై యడ్కికళాలే దుర్వాసనైయైక్కిశప్పి అహజ్కారాదికలై మేల్ మేలుమ్ వళరుమ్బడిపణ్ణుమ్ తదుభయవశ్యరాన సంసారికలై క్కణ్డాతిరేకణ్డాలే, అణుకిల్ మేల్ విఱున్దు అళిక్కిళ్ళుమ్ అతిక్రూరమాన సర్పత్తైక్కణ్డాత్పాలేయుమ్ ఆజ్ఞనదుగ్గి ప్పిత్కాలిత్తు నమక్కు బాధకలెన్దే నినైతుమ్.

అవత్ బుక్కు నివర్తకరాన శ్రీనైష్ఠవర్కతై
 క్కుణ్డల్ బుక్కునైక్కుణ్డల్ ప్పిలేయుమ్,
 ఈశ్వరనైక్కుణ్డల్ పితావైక్కుణ్డల్ ప్పిలేయుమ్,

తజభుజైయ ఉపదేశానుష్ఠానజగిరజ్జాలమ్ అపాజ్కారాదికళి
 పోషదర్శన తైష్ఠ్యవిత్తు, తత్ప్రసక్తైతే భీతభీతనామ్బుడిపణ్ణి సచానన
 మాక అవత్ బై నివర్తిప్పిక్కుమ్మోమధ్యమపదవిక్కురాన శ్రీనైష్ఠవర్కతై
 క్కుణ్డల్ ప్పిలేయుమ్, తన్నుజైయ అనర్థాభ్యుదయజగిరజ్జాలమ్ తజ్జతా
 య్ ప్తీయతువిలక్కు నల్లత్తిల్ మూట్టి రత్తిక్కుమా ప్పబ్బుక్కునైక్కుణ్డల్
 ప్పిలే అత్యాచారవిపణ్ణి “నమక్కు. నత్ బుజైయానవర్కళి” ఎన్ఱు
 నిన్ఱెత్తుమ్.

అడియిలే కరణకళేబరకళైత్తన్ఱు అవత్ బైక్కుణ్డల్ వ్యభిచరి
 యామల్ నల్ వట్టి నడక్కుమ్బుడి శాస్త్రుజ్జైక్కుట్టి అకృత్యకరణాది
 కళిల్ శిషిత్తు సర్వావస్థైయిలుమ్ తన్నుజైయ హితమేపార్తు ప్పొరు
 మీశ్వరనై * అర్చున్ఱలజ్జళితే కణ్ణళారక్కుణ్డల్, ఉత్పాదకనాయ్
 విద్యాప్రదనాయ్ అపథేప్రవృత్తనాకాతపడి నియమిత్తు నడత్తిక్కుణ్డల్
 పొరుమ్ హితైషియాన పితావైక్కుణ్డల్ ప్పిలే స్నేహోపాధ్యస వినయ
 జ్జళై యుజైయనాయ్ క్కుణ్డల్ “నమక్కు హితపరన్” ఎన్ఱునిన్ఱెత్తుమ్.

అనాదికాలమ్ (౧) “అనన్ఱేవ” ఎన్ఱుమ్బుడి కిడన్ఱతన్ఱై భగ
 వత్సమ్బున్ఱ తైయటివిత్తు సత్తావానాక్కి మేన్ఱేలుమ్ తన్నుపదేశత్తాలే
 జ్ఞానవైరాగ్యభక్తికళై విత్తైత్తు (౨) “* కైయిక్కునియెన్ఱ భగవన్ఱి
 పయత్తై క్కుట్టిత్తరుమ్ మహోపకారకనాయ్ (౩) “ఉళిశీరేడియిర్
 క్కుయిరాయ్” ఎన్ఱుమ్ (౪) “ఉన్ఱన్ఱైయ్యిట్టి అగ్గయశీరన్ఱి వేణ్డిల్”
 ఎన్ఱుమ్ శొల్లుమ్బుడి గుణవిగ్రహజ్జళాలే తనక్కు ధారకభోగ్యనాయరు

శ్రీ మధ్యమపదమ్-నమఃపదమ్. * పరవ్యూహానికిల్ కట్టిక్కున్ఱ సజ్జమిల్లామై
 యారే (అర్చున్ఱలజ్జళితే యత్యాది.) † సాధ్యసమ్-భయమ్.

(౧) లై-ఉ-౨-౨-౨.

(౨) ఇరా-నూ-౨౫.

(౩) ఇరా-నూ-౧౦౮.

అచార్యనై క్కణ్డాల పశియశోధ్ శైక్కణ్డాత్తో
 లేయుమ్, శిష్యనై క్కణ్డాల అభిమతవిషయ శైక్కణ్డాత్తో
 లేయుమ్ ని నైత్తు; అహజ్కారాథకామజ్గళే మూన్తుమ్,
 అనుకూలర్ పక్కలనాదర తైయుమ్,

కుమారచార్యనై క్కణ్డక్కిలకామబ్ధికణ్డాల, కణ్డాజ్జులై యిడుమ్
 పెరుమ్మశియకథారకముమాయ్ భోగ్యముమానశోధ్ శైక్కణ్డాత్తోలే
 అత్యభినివేశత్తోడే అనుభవిత్తు “నమక్కు ధారకభోగ్యవిషయమ్”
 ఎన్దెని నైత్తుమ్.

సాధ్యాస్తరనివృత్త్యాది సమస్తస్వభావ సమ్పన్నతయా సమ్యక్
 జ్ఞాన ప్రేమవానాయరుక్కుమ్ సచ్చిష్యనై క్కణ్డాల, తనక్కానన్దా
 వహమాన అభిమతవిషయ శైక్కణ్డాత్తోలే భగవద్గుణానుసంధానదశై
 యిల్ నామ్ శొల్లుకీట భగవద్గుణజ్ఞైయాదరిత్తు క్కేట పతు అనుభాషి
 ప్పతువిధనావతామాకారజ్గళినా లేనమ క్కానన్దావహన్’ ఎన్దెని నైత్తుమ్.

(అహజ్కారాథకామజ్గళే మూన్తుమ్) ఇత్యాది. ఇనై మూన్తిలుమ్
 వైత్తుక్కిణ్డు (అహజ్కారమనుకూలర్ పక్కల్ అనాదర తై ప్పిటిప్పి
 కుమ్) అతాపతు - శేషత్వతై త్తకసన్నిధియిల్ జీవిక్కవొట్టా తపడి
 యితే అహజ్కార త్తికబలమిరుప్పతు. అహజ్కారియాననక (౧) “నన
 మేయమ్” ఎన్దెరుక్కుమతోట్టియ ఒరువిషయ త్తిలుమ్ తలైతాత్తక్క
 విళైయానే; అకైయా లే అహజ్కారమ్ మేలిడుమాకిల్ * స్వరూప
 వర్ధకరాయ్ క్కొణ్డు అనుకూలరాయరుక్కుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళై క్కణ్డాల
 నన్దుడైయ శేషికళైన్దు తుడైసడుజ్జి యెఱున్దిరున్దు ప్రణామాది పూర్వ
 కనూక అనువరనజ్గళై ప్పణ్ణివొట్టాతే, తనై అవర్కళిలధికనాకవా
 తల్ అవర్కళై త్తన్నోడు సమరాకవాతల్ బుద్ధిపణ్ణి అనాదరి త్తిరుక్కు
 మ్బడి పణ్ణమెన్దె;

ప్రతికూలర్ పక్కల్ ప్రావణ్యతైయుమ్, ఉపేక్షిక్కుమవర్ కళో
పక్కలపేక్షైయైయుమ్ విఱప్పిక్కుమెన్దళి;

(అర్థమ్ ప్రతికూలర్ పక్కల్ ప్రావణ్యతై ప్పిఱప్పిక్కుమ్) అతా
వతు-“అరై యాకిలుమ్ శెన్దనువ ర్తిన్తు ఒరుకాశుపెన్ద తాయ్ విడవేణు
మ్” ఎన్నుమ్మడియితే అర్థరాగమిరుక్కుమ్మడి; అరై యాలే, అతు స్వ
రూపనాశక త్వేన ప్రతికూలరానసంసారికతై క్కణ్ణాల్ శి మెరువియోడి
ప్పొక వేణ్ణియిరుక్క, ఒరుకాతై † నచ్చి అవర్ కళోడే ఉఱపుపణ్ణి అవర్
కళిరున్దవిడదగ్గళిలే పలకాలుమ్ శెల్లువతు, అవర్ కళైయైత్తు విరున్దిడు
వతు, అవర్ కళో గుణకీర్తనమ్ పణ్ణువతామ్మడి అవర్ కళో విషయత్తిలే
ప్రావణ్యతైయుణ్ణాక్కుమెన్దె.

(కామమ్ ఉపేక్షిక్కుమవర్ కళో పక్కలపేక్షైయైపిఱప్పిక్కుమ్)
“కామ్యతఱ్ఱికామః” ఎన్ఱిఱపడియే కామశబ్దతాలే విషయసమ్భాగ
సుఖతైవ్విఱ్ఱిఱ్ఱిఱ్ఱు; అతు- (౧) “ఈశిపోమిన్” ఇత్యాదిప్పడియే
దారిద్ర్యవార్ధకాదికళిడియాక త్తన్నెముఖమ్ పారామల్ తళి క్కతవ
డైత్తు ఉపేక్షావాదమ్ పణ్ణుమ్ స్త్రీకళో పక్కలిలే (౨) “పైత్తయర్ తా
మిళ్ళప్పచ్చెల్ వర్” ఎన్ఱిఱపడియే అవర్ కళుపేక్షావాదమ్ మఃతలానవై
త్తన్నెయే ఉదేశ్యమాకక్కొణ్ణు శెల్లుమ్మడి విలక్షణర్ కేట్టాల్ శిరిక్కు
మ్మడియాన హేయాపేక్షైయై విలైక్కుమెన్దె.

అక, ఇప్పడి అహక్కారాదికళో మూన్దుమ్ స్వరూపనర్థకరై
అనాదరిక్కుమ్మడియుమ్ స్వరూపనాశకరై అదరిక్కుమ్మడియుమ్ స్వ
రూపనాశక తైయోడే ఉపేక్షాగుమాయిరుక్కు మవర్ కళై అపేక్షి
క్కుమ్మడియుమ్ పణ్ణువెన్దు అవర్ కళొకొడుమైకళై యనునన్దిత్తు “ఎక
శైయ్యైత్తెడుఱ్ఱిఱ్ఱి” ఎన్దళి — (అర్థకామాభిమానద్గళో మూన్దుమ్) ఎన్దు

ఆ త్తగుణజ్ఞో నమ్నాలుమ్ పిఱురాలుమ్ పిఱప్పిత్తుక్కొళ్ళవొణ్ణా
తు, సదాచార్యప్రసాదమడియాకవరుకిఱ భగవత్ప్రసాదత్తాలే
పిఱక్కుమ త్తనై యెత్తు తుణిన్దు ; దేహయాత్తైయిలుపేత్తైయు
మ్, ఆ త్తయాత్తైయిలుపేత్తైయుమ్,

పాపమానాలుమ్ (౧) “గర్వోఽభిమానోఽహంకారః” ఎఱ్ఱిఱపడియే
అభిమానశబ్దత్తాలేఅహంకార తైచ్చొల్లుకిఱతాత్తైయాలే (అనుకూలర్
పక్కల్) ఇత్యాదియైర్నిరనితైయాక్కాతే యథాయోగమ్కొణ్డు కీర్త
చ్చొన్నప్రకారత్తిలే యోజిక్కక్కడవతు.

(ఆ త్తగుణజ్ఞో) ఇత్యాదిశమదమాద్యాత్తగుణజ్ఞో అనాదికాలమహ
జ్ఞారాదికభక్తు విశ్లేనిలమాయ్ అనాత్తగుణజ్ఞై క్కుడుపూరి
త్తుక్కొణ్డు కర్తవరతన్ద్రాయరుక్కిఱ నమ్ముడైయ యత్నత్తాలుమ్
ఆ త్తగుణోదయవిరోధికళాన అహంకారాదికభక్తు వర్ధకరాయ్ అనా
త్తగుణపరిపూర్ణరాయ్ కర్తవశ్యరాయరుక్కిఱ పిఱరుడైయ యత్నత్తా
లుమ్ పిఱప్పిత్తుక్కొళ్ళవొణ్ణాతు ; ఆ త్తగుణజ్ఞభక్తెల్లామ్ కొళ్ళకల
మాయ్ అడియిలే తన్నుడైయ నిర్దేతుకక్కపెయాలే నమ్మెయగ్గీకరిత్త
రుళి “నమక్కాత్తగుణముణ్డావ తెప్పోతో?” ఎత్తు పలకాలుమ్ కరై
వతు భగవానై యర్థిప్పతాయ్కొణ్డుపోరుమ్ సదాచార్యనుడైయ
ప్రసాదమడియాకవరుకిఱ నమ్ముడైయ ఆ త్తగుణోదయవిరోధి పాపక్ష
యమ్ పిఱక్కుమ్బడి (౨) *అమలజ్ఞళాకవిభక్తుమ్ భగవానుడైయ
పరిపూర్ణప్రసాదత్తాలే పిఱక్కుమత్తనై యెన్దధ్యవసిత్తు.

(దేహయాత్తై)యిలుపేత్తైయావతు)- దేహరక్షణార్థమాన వ్యా
సారత్తిల్ విరుప్పమత్ శీరుక్కై.

(ఆ త్తయాత్తై)యిలుపేత్తైయావతు)- శేషత్వమే వడివాసవా
త్తావుక్కు ధారకాదికళాన గుణానుభవకైజ్ఞుర్యప్రవృత్తియిల్ పెత్త
వళవాల త్తప్తనాయారాతే మేమేలుమూకైప్పడుకై.

శ్చ నిరనితైయాక్కాతే-యథాసభ్యమవ్యయియాతే. (౧) అమరకో-కా-౧.

(౨) తి.చాయ్-౧.౯౯.

ప్రాకృతవస్తుక్కలిల్ భోగ్యతాబుద్ధినివృత్తియమ్, దేహధారణమ్ పరమాత్మసమారాధనసమాప్తిప్రసాదప్రతిపత్తియైన్దిటబుద్ధివిశేషముమ్, తనక్కొరుక్లేశముడ్డానాల్ కర్తృఫలమెన్ద్రాతల్ కృపాఫలమెన్ద్రాతల్ పిఱక్కుమ్ప్రీతియమ్,

(ప్రాకృతవస్తుక్కలిల్ భోగ్యతాబుద్ధి నివృత్తియానతు)-అశనాచ్ఛాదనజగతుక్కుఱుప్పాన ప్రాకృతపదార్థజగతి లాఱరత్తు క్కుడియాన భోగ్యత్వబుద్ధి తవిరుకె.

(దేహధారణమ్) ఇత్యాది. అతావతు-అప్రప్రాకృతవస్తుక్కలిల్ దేహమ్ ధరిక్కైక్కు-త్తక్కవశవుభుజిక్కై, పరమాత్మావాన సర్వేశ్వరనుడైయ సమారాధనత్తి సమాప్తిరూపైయాన ప్రసాద ప్రతిపత్తియైన్దిట బుద్ధివిశేషముమ్మెన్ద్రా-అన్దిక్కే, (పరమాత్మసమారాధనసమాప్తి) ఎన్దిటబుద్ధివిశేషముమ్, (తత్ప్రసాద ప్రతిపత్తియైన్దిట బుద్ధివిశేషముమ్) ఎన్నవుమామ్.

(తనక్కు) ఇత్యాది. అతావతు - ముముక్షువాన్ ప్రపన్ననానాలుమ్ ప్రారబ్ధకీరమిరుక్కు-మశ్రవంతాపత్రయమ్వరుకె తవిరాతితే; ఆకైయాల్, ఇశ్వరీరత్తోడె యిరుక్కిట తనక్కు- తాపత్రయజగతి లేతేను మొరుక్లేశముడ్డానాల్, “ఇతు అనుభవవినాశ్యమాన ప్రారబ్ధకర్తృఫలమన్ద్రో, ఏవమ్భూతకర్తృభుశ్శ్వై కథీయుమశవన్ద్రో ఇశ్వరీరత్తోడు నమ్మైయెమ్మెరుమాకవైక్కిటతు, ప్రాప్తిప్రతిబద్ధకజగతి యెన్ద్రాకిలుమ్ కథీయప్పెల్లోమే” ఎన్దిటవనుసన్ధానత్తాలేయాతల్, “దుర్వాసనైయాల్ ఇవృడమ్మైవిడవిలైయామల్ ప్రాకృతపదార్థజగైయజ్జీవిత్తుక్కొణ్ణు సంసారత్తుక్కుళ్ళే పారున్దియిరుక్కిటనమ్మై దుఃఖదర్శనత్తైప్పణ్ణువిత్తు ఇతిల్ పల్లెఱుత్తుక్కొణ్ణుపోక నిన్దెక్కిట సర్వేశ్వరనుడైయ కృపైయిక్కుఫలమన్ద్రో ఇతు” ఎన్దిట వనుసన్ధానత్తాలేమాల్ ఘట్టకక్కడవ ప్రీతియు

౨౩౪ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౨-ప్రకరణమ్.

స్వానుష్ఠాన త్తిల్ సాధనత్వబుద్ధినివృత్తియమ్,
విలక్షణగుడైయ జ్ఞానానుష్ఠానశ్చిత్ వాఙ్మాయమ్,

మొన్నె. కీర్పూర్వాఘమ్ + ఉత్తరాఘమ్ + ప్రారబ్ధభజ్జమ్ ఎల్లామ్ కట్టిక్కిఱ
వనుక్కు వర్తమానశరీర త్తి లనుభావ్యకర్తృత్వనైయుమ్ కట్టిక్కిఱ
అరితన్బితే; కర్తృఫలమాన దుఃఖపరమృతై కత్తై యనుభవియా నిన్బాలుమ్
ఇద్దేహ తైవిడవెన్బాలి శైయాతవివనై నిర్దుఃఖనాక్కినై పోమాకిల్, ఇశ్వ
రీరత్తోడేనెడుక్కలమిరుక్క విచ్చిత్తల్, ఇన్ను మొరుశరీరమ్ తన్నై యిచ్చి
క్కుతల్ శైయ్యమాకై యాలే ఇశ్వరీరత్తుక్కుళ్ళకర్తృమనుభవిత్తేయిరు
క్కక్కడవనెన్బితే వైక్కిఱతు ; ఆనవిన్బు, మల్ ముణాన కర్తృశైల్లామ్
కట్టిత్తతు సంపార త్తిల్ నిన్బు మివనైక్కడుక త్తిరువడికళిలే శేర్తు
క్కిళ్ళుకై యిలుణ్ణాన కృపైయాలేయానాతోసేలే, ఇత్తనైయుమ్ కట్టి
యానుల్ వైత్తతుమ్ కృపైయాలేయితే; అనాదికాలమ్ పరిగ్రహిత్త శరీ
రన్దోటుమనుభవిత్తదుఃఖమ్ భగవన్నిగ్రహఫలమ్, ఇతులవననుగ్రహ
ఫలమ్. (౧) “యస్యానుగ్రహమిచ్ఛామితస్య విత్తం హరామ్యహమ్”
ఎన్బానితే ; అకై యాలే ఇత్తై (కృపాఫలమ్) ఎన్గిఱతు.

(స్వానుష్ఠాన త్తిల్ సాధనత్వబుద్ధి నివృత్తియావతు)- ప్రపన్న
వాన తన్నుడైయ వధికారానుగుణమాక వనుష్ఠిత్తుక్కుణ్ణు పోరుమ్
వల్లొమ్మిక్కట్టై ప్పేల్ ముక్కు సాధనమాక నిన్బాయాతోట్టై.

(విలక్షణగుడైయ జ్ఞానానుష్ఠానశ్చిత్ వాఙ్మాయావతు)- (౨)
* నాట్టారోడియల్ వొట్టిన్దు నారణనై నన్గియిరుక్కై యాలే, నిర్లజ్ఞాన
భక్తికరాయదుక్కుమ్ విలక్షణరాన పూర్వోకళుడైయ విలక్షణమాన
అన్దజ్ఞానముమ్ అనుష్ఠానముమ్ నమక్కుడ్డాక వేణు మెన్నుమాకై.

కీర్పూర్వాఘమ్-ఉపాయవరణత్తుక్కు-పూర్వమిపజ్జిన పుణ్యపాపజ్జిల్. + ఉత్తరా
ఘమ్-ఉపాయవరణాన వరమిపజ్జిన పుణ్యపాపజ్జిల్. + ప్రారబ్ధమ్-జేహాన్తరాను
భావ్యమాయ సవ్యుఃఫలప్రదానోష్టభూషణకర్తృమ్. (౧) గీతై- (౨) తిహాయ్-౧౦-౬-౨.

ఉకన్తరుశిననిలజ్జలి లాడిరాతిశయమున, మద్గళాశాసనమున,
ఇతరవిషయజ్జలి లరుచియున్, ఆర్తియున్, అనువర్తననియతి
యుమ్, ఆహారనియతియుమ్,

(ఉకన్తరుశిననిలజ్జలి లాడిరాతిశయమావతు)-(౧) .“తానుకన్తడిక్”
ఎన్నిటపడియో సర్వేశ్వరనుకన్తు వర్తిక్కిట దివ్యదేశజ్జెష్టాల్ (౨)
“కణ్డియారరజ్జమ్ మెయ్యన్ కచ్చిపేమత్తెయ్యన్ మడ్డనాక్” ఎన్నిట
పడియో మనస్సులజ్జేమడ్డవిల్లున్పుడి మేకామేలుమ్ మెరుకుటివానిరమ్.

(మద్గళాశాసనమావతు)-అవ్వోదివ్యదేశజ్జై విరుప్పిన వర్తిక్కిట
అవనుజైయ శ్రీ (సౌందర్యత్తెయుమ్) సౌకుమార్యత్తెయుమ్ వానియత్తెగు
నోక్కుమ్ పరివరిల్లామైయెయుమ్, ప్రతికూలవర్గజ్జలి సతిశయత్తెయుమ్
నినైత్తేజ్జి, “ఎకాశెయ్యత్తేమకిటతు” ఎత్తు వయితెర్దు ఇరవునొపకలుమ్
తిరుప్పల్లాలుపాడుకై.

(ఇతరవిషయజ్జలిలరుచియావతు)-భగవద్వ్యతిరిక్తజ్జళానహేయ
విషయజ్జలిల్ దోషదర్శనాదికళాలే విరుప్పమల్ దీరుక్కై.

(ఆర్తియావతు)-ఇతరవిషయప్రావణ్యహేతువాన ఇవ్వడమ్మోడే
(3) *ఇరుళోతరుమాళాల త్తిలిరుక్కిటవితిడిక్కితిప్పలుమ్ ప్రావ్యవైల
క్షణ్యదర్శనత్తో వద్ద ప్రాప్తివిలమ్మసహత్వత్తాలుమ్ పడుమ్జేళమ్.

(అనువర్తననియతి యావతు)- భగవద్భాగవత విషయజ్జలిల్
స్వశేషత్వానుగుణమాక నీచోక్తి నీచవృత్తికళాలే పణ్ణుమనువర్తనజై
ప్రాకృతవిషయజ్జలిల్ మఱిదుమ్ శెయ్యుతోట్టికై.

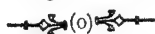
(ఆహారనియతియావతు)- శ్రీ జాత్యాశ్రయనిమిత్తాదుష్టజ్జళాయ్
సర్వేశ్వరనుజైయవున్ తదీయరుజైయవున్ ప్రసాదజ్జళాన నస్తుక్కజై

శ్రీ కుణ్డలిశంకవిన్నాప్తి. శ్రీ జాతిదుష్టమ్-లకునాది. ఆశ్రయగుష్టమ్-పతితాన్నాది.
నిమిత్తగుష్టమ్-నూతకాన్నాది. ఇకు-కాలక్రిమిసంసర్త హేతుకదోషహన్యజ్జకుమ్ము
పలకుణమ్. కాలగుష్టమ్-తేజాద్యస్పృష్టసన్యసితాదికమ్. క్రియాదుష్టమ్-ఘృతానన్విత
ఉత్పాదకాన్నాది. సంసర్తగుష్టమ్-క్రిమికేకాదియక్తమ్. (౧) తి-సె-౬-

(౨) తి-మటు-౧౯. (౩) తి-వాయ్-౧౦-౬-౧.

అనుకూలసహవాసముమ్, ప్రతికూలసహవాసనివృత్తియుమ్,
సదాచార్యప్రసాదతాతే వర్ధిక్కుమ్బుడి పణ్ణిక్కొణ్ణుపోరక్కడవణ్.
పిత్తైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

యే ఆహారమాకక్కొళ్ళుమతోఱీయ, తదితరజ్జళానవై కొళ్ళక్కడవో
మల్లొమ్మెన్బిరుక్కై.

(అనుకూలసహవాసమావతు)-స్వసంసర్గతాతే జ్ఞానానుష్ఠానజ్గళై
వర్ధిప్పియానిఱ్కు మనుకూలరానవర్ కళుడనే తుణకాలముమ్ పిరియాతే
కూడివర్తిక్కై.

(ప్రతికూలసహవాసనివృత్తియావతు)- స్వసంసర్గతాతే జ్ఞానా
నుష్ఠానజ్గళై నశిప్పియానిఱ్కుమ్ ప్రతికూలరానవర్ కళుడ తుణకాల
ముమ్ కూడి వర్తియాతోఱీకై. ఇజ్జుచ్చొన్న అనుకూలరుమ్ ప్రతికూ
లరుమ్ ఇన్నా రెన్నుమిడమ్ మేలే తామేయరుళిచ్చెయ్యక్కడవరితే.

(సదాచార్యప్రసాదతాతే వర్ధిక్కుమ్బుడి పణ్ణిక్కొణ్ణు పోరక్కడ
వన్) అతావతు- కీర్తొచ్చొన్న వివైయిత్తైయుమ్ జ్ఞానానుష్ఠాన పరి
పూర్ణనాన సదాచార్యనుడైయ సర్వమజ్జళావహమాన ప్రసాదతాతే
తన్నడైయే మేకమేలు మళివృద్ధమామ్బుడి శెయ్తుకొణ్ణు పోరక్కడవ
నెన్బపడి. సదాచార్యప్రసాదతాతే వర్ధిక్కుమ్బుడి ఇనన్ పణ్ణిక్కొణ్ణు
పోరుకైయావతు- తత్ప్రసాదకజ్గళైచ్చెయ్తు కొణ్ణుపోరుకై. తత్ప్రసా
దకజ్గళావన-ఇతినుడైయ † ఉపపాదనస్థలత్తి లరుళిచ్చెయ్తుకై. (పోర
క్కడవణ్) ఎన్బ విధిరూపేణ వరుళిచ్చెయ్తుతతు-ఇతినుడైయ అవశ్యా
నుష్ఠేయత్సమ్ తోర్తుకైక్కాక.

ఇరణ్ణామ్ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

† “కర్తవ్యమ్ ఆచార్యకైజ్జ్యర్యమ్” ఇత్యాదిస్థలజ్గళితే.

ప్రేమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీ న చ న భూషణమ్.

మూన్తామ ప్రకరణమ్.

అరర. మగ్గళాశాసనమ్ స్వరూపవిరుద్ధమన్తోవెన్నిల్; జ్ఞానదశైయిల్
రక్ష్యరక్షకభావమ్ తాకప్పిలే కిడక్కుమ్; ప్రేమదశైయిల్

అరర. ఇద్ద దినచంద్రైయిల్ శొన్నవజ్జిల్ వివరిక్కవేణము
శ్రీదై వివరిప్పతాక త్తిరువుళ్ళవోపజ్జి, ప్రథమత్తిల్ మగ్గళాశాసనమ్
వివరిత్తిరువుకితార్, (మగ్గళాశాసనమ్) ఎన్తుతుడగ్గి. హేయప్రత్యక్ష
నాయ్ కల్యాణైకతాననాయ్ స్వేతరవకలరక్షకనాయిటే సర్వేశ్వరనిరు
వుతు ; ఇప్పడియిరుక్కిటవనవైక్కొండు తనక్కుజ్ఞాన అమగ్గళగ్గి
సోక్కి ఇల్లాతమగ్గళగ్గి యుజ్జాక్కిక్కొళ్ళక్కడవ తద్రక్ష్యభూతనాన
ఇవన్ తనక్కు రక్షకనాన అవనుక్కుత్తాన్ మగ్గళగ్గి యాశాసిక్కై
తదేకరక్ష్యత్వరూపమాన స్వరూపత్తుక్కు విరుద్ధమన్తో వెన్కిటక్కై
యై యనువదిక్కితార్, (మగ్గళాశాసనమ్ స్వరూపవిరుద్ధమన్తోవెన్నిల్)
ఎన్తు. అత్తైప్పరిహరిక్కితార్, (జ్ఞానదశైయిల్) ఎన్తుతుడగ్గి (జ్ఞానదశై
యావతు)-సర్వేశ్వర సేరక్షకనాకవుమ్ తాన్ అవనుక్కు రక్ష్యభూతనాక
వుమ్ ప్రణవత్తిల్ శొల్లుకిటపడియే తెలియక్కడనుసన్నిక్కుమ్దశై.
అన్దదశైయిల్ (౧) “కతై వాయ్ తున్పుమ్ కతై యాతోజీవాయ్” ఇత్యా
దిప్పడియే తన్నుడైయ అనిష్టనివృత్త్యాదికళుక్కు అవనే కడవన్బిరు
క్కైయాలే, రక్ష్యరక్షకభావమ్ తనక్కడై త్త ఆశ్రయ త్తిలేకిడక్కుమ్.
(ప్రేమదశై యావతు)- సర్వేశ్వరమడైయ సాన్దర్య సాకుమార్యగ్గి
యనుసన్నిత్తు “ఇన్విషయత్తుక్కై వరుకిటతో” ఎన్తు ఆస్థానేభయ
శక్తైప్పణ్ణి, అవన్ స్వరూప తైయనుసన్నిక్కుత్తుమరన్బిక్కై నెన్బు మఱు

క ఆస్థానే-అవిషయత్తిల్, మఱుకుమ్మడి-సన్దపిక్కుమ్మడి. (౧) తి-వాయ్-౫-౮-౮.

౨౬౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

తట్టుమాటిక్కిడక్కుమ్.

౨౮౫. అవస్వరూప తై యనుసన్నితాల్ అవనై క్కడకాకక్కొణ్ణు
తన్నెనోక్కుమ్; సాకుమార్యతై యనుసన్నితాల్ తన్నె
క్కడకాకక్కొణ్ణు అవనెనోక్కుమ్.

౨౮౬. ఇవ్వర్థమ్, చక్రవర్తి,

కుమ్మడియానదై. అన్దదైయిల్ ఈశ్వరనైరక్షిక్కవత్తేడి త్తడు
మాటుకై యాలే ఈశ్వరన్ పక్కలిలే రక్ష్యభావముమ్ చేతనన్ పక్క
లిలే రక్షకభావముమాయ్, తనక్కడైత్త ఆశ్రయ త్తిలన్బిక్కే మాతాడి
క్కిడక్కుమ్మెన్దపడి.

౨౮౭. ఉక్తార్థతై విశదీకరిక్కిఱార్, (అవస్వరూప తై) ఎన్దుతు
డగ్గి. అతావతు-ప్రథమాక్షర త్తిల్ శొల్లుకిఱపడియే సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వ
శక్తియాయ్ సర్వరక్షకనాన అవనుడైయస్వరూప తై యనుసన్నితాల్,
అవనై త్తనక్కనిప్టనివారకనాకక్కొణ్ణు అజ్ఞనాయ్ అశక్తనాయ్ అప్రాప్త
నాన తన్నెరక్షిత్తుక్కొళ్ళుమ్; † వేశప్పిశకుమ్మడియాన అవనుడైయ
సాకుమార్యతై యనుసన్నితాల్, అవనుడైయ సర్వశక్తిత్వాదికలై మఱ
న్దు కుత్తైచ్చురక్కాకనినైత్తు, తన్నెరక్షకనాకక్కొణ్ణు మజ్జభాశాన
నమ్మపణ్ణి అవనైరక్షిక్కుమ్మెన్దై. ఇవ్విడత్తిల్ సాన్దర్యమ్ శొల్లిల్ శీల్లయే
యాకిలుమ్ అతువుమ్ మజ్జభాశానన హేతువాకై యాలుమ్* మేలే శొల్లు
కై యాలుమ్, సాకుమార్యమ్ ఇతుక్కుముపలక్షణమ్.

౨౮౮. ఇప్పుడి సాకుమార్యాదికలైక్కొణ్ణు కలగ్గి రక్షకనాన అవను
డైయ శక్తివై భవతై మఱన్దు, తానవనైరక్షిక్కుమ్మెన్దిఱ ఇవ్వర్థ మెన్దై
కాణలామెన్ను మపేత్తైయిలే, ఇతు శిషాచారసిద్ధమెన్ను మిడమ్ కాట్టు
కితార్ మేల్, (ఇవ్వర్థమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. చక్రవర్తి, పెరుమాళ్ విరాట్టియై

† వేశప్పిశకుమ్మడియాన-వేశినాల్ నలుగుమ్మడియాన.

* మేలే శొల్లుకై యాలుమ్ ఎన్దుకుమ్. పెరుమాళ్ ముఖత్తిలేవ్విత్తిత్తవర్కకలై వడెమ్మకు
పడుత్తుమ్ పాడాయిల్ మున్నెత్తుమ్ ఎన్దుశొల్లుకై.

శ్రీజనకరాజ తిరుమకళ్,

తిరుమణమ్పుణర్న్దు మీర్ణాదుర్నానిట్టు, పురుషరామణ్దు పో
ద్రీసవళిలె, తాటకాతాటకేయ నిరసనగ్గాలే ఇవరుడైయ వైభ
వవై వ్యక్తమాక నజ్జిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, ఇవరుడైయ బాన్దై
యుమ్ సాకుమార్వైయుమే పార్తు, “ఎన్నాకన్దుకుటితో” ఎట్టభీతనా
య్, తామున్నెయోడిచ్చెన్దు (౧) “తుత్రోమాత్ప” శాస్త్రస్వరూపా
ణశ్చమహాయశాః బాలానామమపుత్రాణా మభయం దాతుమర్హసి”
ఎట్టు శరణమ్పుక్కు, పిన్నెయు మనక పెరుమాళ్ మేలేయడర్న్దు
శెల్లుకిటపడియొక్కణ్ణు నిమ్మిణనాయ్నిన్దు, (౨) “గతోరామఇతిశ్రు
త్వాహృష్టః ప్రముదితోనృపః | పునర్జాతం తదామేనే సుతానాత్తాన
మేవచ” ఎగ్గిటపడియే అవన్తోల్దు మీణ్ణుపోనానెన్దు కేట్టపిన్దు తా
నుమ్ పిల్లైకళుమ్మటుపిటవిటిన్దారాక నిన్దె తిరున్దానితే.

శ్రీజనకరాజ తిరుమకళ్, తలెనీర్ ప్పాట్టలే ఇవరుడైయవైభవ
మెల్లామతియు మవళాయరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, తిరునభీషేకమ్ పణ్ణుకై
క్కాక అలఙ్కృతదివ్యగాత్రరాయ్కొణ్ణు చక్రవర్తి తిరుమాళికై
క్కెల్లున్దురుకుటిపోతు, ఇవరుకిలేతోల్దు “ఇతుక్కైవరుకిటతో”
ఎట్టు ప్రేమత్తాలేకలగ్గి, (౩) “పతిసత్తానితాసీతా భర్తారమసిజేక్షణా |
ఆద్యారమనువవ్రాజ మగ్గళాన్యభిదధ్యమ్” ఎట్టు తిరువాళలళవుమ్ తా
మగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణొక్కణ్ణు పికళెన్దు, (౪) “పూర్వాదిశంవజ్రధరో
దక్షిణంపాతుతేయమః | వరుణఃపశ్చిమామాశాం ధనదస్తూత్రరాం
దిశమ్” ఎట్టు దిక్పాలకర్కళై ఇవర్క్కు రక్షకరాక వపేక్షిత్తాళితే.

(శ్రీజనకరాజ) ఎట్టుమ్ (తిరుమకళ్) ఎట్టుమ్ విరిత్తుచ్చొల్లపు
మామ్. అపోవైక్కు, శ్రీజనకరాజ, మహేశ్వరధనుర్భజత్తాలే పెరు
మాళుడైయశక్తివైభవతైక్కణ్ణిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, (౫) “ఇయంసీతా

(౧) రా-బా-౨౫-౬.

(౩) రా-ఆ-౧౬-౨౧.

(౨) రా-బా-౨౭-౬.

(౪) రా-ఆ-౧౬-౨౪.

(౫) రా-బా-౨౩-౨౭.

విశ్వామిత్రన్, శ్రీదణ్డకారణ్యవాసికళానఋషికల్, తిరువడి,

మమసుతా సహధర్మచరితవ । ప్రతీచ్ఛచ్చై నాంభక్రంతే పాణిం గృహ్ణీ
ప్యపాణినా” ఎన్టు అభిజాత్యాదికళాల్ వీటుడై యళాన ఇవళైక్కై
కొండ్లారుళుమెన్టు కాట్టిక్కొడుక్కిటవళవిలే, ఇనరుడైయవళుకై యుమ్
సాకుమార్యతైయుమ్ కణ్డకలక్కి ఇచ్చేర్ త్తిక్కొరు తీజువారాతొట్టి
యవేణుమెన్టు “భద్ర నే” ఎన్టు మజ్గళాశాసనమ్ పణినాన్దై.

విశ్వామిత్రన్, తన్నుడై య అధ్వరత్రాణార్థమాక పెరుమా
ళైయత్తైత్తు కొండ్లూపోరుకిటపోతు, నడువే తాటకై పెరియ ఆర్ప్పరవ
త్తోడే ఆక్రమిత్తుకొండ్లూవరుకిటపడియైక్కణ్డు, (౩) “అహంవేద్దిమ
హాత్తానం రామంసత్యపరాక్రమమ్” ఎన్లిటపడియే పెరుమాళుడైయ
ళక్కి వైభవతైయతిన్దిరుక్కచ్చయతేయుమ్ సాకుమార్యతైప్పార్త్తు
క్కలక్కి, (౨) “విశ్వామిత్రస్తు బ్రహ్మర్షి ర్హృక్కారేణాభిభర్తస్య తామ్ ।
స్వస్తిరాఘవయోరస్తు జయశ్చౌవాభ్యభాషత” ఎన్లిటపడియే తాన్
మున్నేనిన్టు అవళై హుజ్జురిత్తు పెరుమాళుక్కుమ్ తిరుత్తమ్మియా
ర్క్కుమ్ ఒరుతీజు వారామైక్కాక మజ్గళాశాసనముమ్ శేయతానితే.

శ్రీదణ్డకారణ్యవాసికళాన ఋషికల్, (౩) “తేతంసోమమిహో
ద్యంతం దృష్ట్వావైధర్మచారిణః । మజ్గళాని ప్రయుజ్జానాః ప్రత్యగృహ్ణాన్
దృఢప్రతాః” ఎన్టు తజ్గళాపన్నివృత్తియైయుమ్ అభిమతసిద్ధియైయుమ్
పణ్ణత్తురువారివరే యెన్టు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణుకిట తాజ్గల్, ఇవర్
సన్నిహితరానవాతే అవల్ శ్రైమలున్దు, ఇవర్ పడివళుకిలేతువక్కుణ్డు మజ్గ
ళాశాసనమ్ పణినారొకళితే.

తిరువడి, ప్రథమదర్శనత్తిలే, (౪) “ఆయతాశ్చ సువృత్తాశ్చ బా
హవఃపరి ఘోషమాః । సర్వభూషణభూషార్థాః కిమర్థం సవిభూషితాః”
ఎన్టు † కణైయజ్గల్ పోలే యిరుక్కిట తిరుత్తోల్ కళిల్ మిడుక్కైక్కణ్డు

§ అధ్వరత్రాణార్థమాక-యాగరక్షణార్థమాక. (౧) రా-బా-౧౯-౧౪.

(౨) రా-బా-౨౬-౧౪. (౩) రా-ఆ-౧-౧౧. (౪) రా-కె-౩-౧౪.

† కణైయమ్-ఆనైకట్టుమకమ్మమ్.

మహారాజర్,

“నమక్కి-పరిరతకరాక క్కు త్తయిత్తై” ఎత్తు బుద్ధిపట్టి నెట్టుచ్యయేతే
యుమ్, అవశ్యోగేన పైక్కి-భావనవట్టు “జిత్తుకన్దెచ్చిల్ పడిల్ శెయ్ ప
జెన్” ఎత్తు అవశ్యత్వవట్టి, తిరువ భరణగళాలే ఇత్తెమడై తీట్టువై
యాతే ఇప్పుడివెళియిడ క్కు న్నెన్దు వయిటుపిడిత్తు, పిన్ని పెరు
మాళుడైయ శక్తివత్తై త్తెగళుముఖమాక క్కాణానిట్టు-చ్యయేతేయు
మ్, సాకుమార్యానుసన్ధానతాలే ఇవర్ క్కెన్ మరుకకతో” ఎత్తుతుణు
క్కు-తుణు క్కెన్దు సర్వవత్తైయిటుమ్ కూడనిన్దు నొక్కొక్కొద్దు తిరివ్వానెత్తే.

మహారాజర్, వాలివధాదికళాలే పెరుమాళుడైయ శక్తిగార
వత్తై క్కుడ్డురుక్కు చ్యయేతేయుమ్ సాకుమార్యత్తైయే పార్ త్తుక్కులక్కి,
శ్రీవిభీషణాత్మో నాలుపేరుమ్ తానుమాయవస్తుతోత్తర సహతు(౧)
“ఏష సర్వాయుధోపేత శ్చతుర్భుస్సహరాక్షసైః | రాక్షసోఽభ్యేతి పశ్య
ధ్వమస్తాన్ హస్తం ససంచయః” ఎత్తు నమక్కెల్లా మోరుయిరావ
పెరుమాలై నలికితివత్తియాలే నమ్మైయెల్లారై యుమ్ ముడిప్పుతాకవరు
కితా నివనెన్ద్రుతియిట్టు ముతలికళుక్కుక్కాట్టి, (౨) “రాఘవంశర
ణంగతః” (౩) “నివేదయతమాంక్షిప్రమ్” ఎత్తు ప్రక్షిల్తై క్కేట్టువైత్తుమ్,
(౪) “వధ్యతామేష తీవ్రేణ దణ్డేన సచివైస్సహ | రావణస్య నృశంసస్య
భ్రాతాప్యేష విభీషణః” ఎత్తు రావణసమన్దత్తైయేప్పార్ త్తు ఇవనై
చిత్రనధమ్ పణ్ణవేణుమెన్నతు, (౫) “రావణేన ప్రణీహితం తమవై హిని
శాచరమ్ | తస్మాహమ్ నిగ్రహం మన్యే త్తమంక్షమవతాంపర” ఎత్తు
రావణ వరవిడవద్దవనెన్దై అవనై త్తిరువుశ్శమ్ పల్ వేణుమ్, అవనై
దణ్డిక్కైయే ప్రాప్తమెన్దు బుద్ధిపణ్ణానిన్దై నెన్నతాయ్, ఇప్పుడై కళిలే
పలవల్లైయుమ్ శొల్లి ఇవనై సర్వధాకైక్కొక్కొక్కొద్దు త్తెన్దు ఒరునిలై
నిన్దు, (౬) “పిశాచాన్ దానవాన్” ఇత్యాదియాలే తమ్ముడైయ బలత్తై

శ్రీనందగోపర్,

క్కాట్టియుమ్ న కపోతోపాఖ్యానమ్ కణ్ణాపాఖ్యానమ్ ఇనైయరుళిచ్చె
యతుమ్, తెలివిత్తు భయతై క్కెడుత్తు, (౧) “అనయైనంహరిశ్రేష్ఠ”
ఎన్న వేణ్ణుమ్బడి పెరుమాళై క్కుడైచ్చరక్కా-కనినైత్తు క్కాత్తు
క్కిణ్ణు పోనానితే.

(మహారాజర్) ఎన్నిటతు - శ్రీజటాయుమహారాజరై యెన్టమ్
శొల్లువర్కళ్ ; అతావతు - శ్రీజటాయుమహారాజర్, పిరాట్టిక్కాక
రావణనోడేపారుతుక్కుడు బుయిరాయ్ క్కిడక్కిటతమ్మై పెరుమాళ్ వన్దు
కణ్ణవళిలై, జనస్థాన త్తిలిరున్ద పతినాలాయిరమ్ రాక్షసరై యుమ్+తని
వీరమ్ శెయ్తు నిన్టుక్కొన్ట తోళ్ వలియై యత్తినిరుక్క చ్చెయ్తేయుమ్,
(౨) “యామోషధిమివాయుష్షన్న్వ స్వేషసిమహావనే సాదేవీమమచప్రా
ణారావణేనోభయంహృతమ్” ఎన్టు అరుమరున్దు తేడువారటవిజోటుమ్
తడుమాటుమాపోలే యావళిరు త్తియై యిన్దపరన్దక్కాట్టిలేతేడిక్కిణ్ణు
తిరికిటిర్, ఉమక్కు నిత్యమ్ ప్రాణనమైయాన అవళుమ్ ఎన్నుడైయ
ప్రాణజ్గళు మిరణ్ణుమ్ రావణనాకిటపైయలాలే అవహృతమాయిత్ బు
కాణుమెన్టు శొల్లానిన్కిచ్చెయ్తే, ఇవరుడైయ విరహాక్షేత్రాల్ వన్ద
తళర్ త్తియైయుమ్ సోకుమార్యత్తైయుమ్ రాక్షసరొట్టై వాకపత్తైయై
యుమ్ నినైత్తు “ఎన్నాక శ్లేషుకిటతో?” ఎన్టజ్జి, “అయుష్క” ఎన్టు
అయుస్సైప్రాధితారితే.

శ్రీనందగోపర్, పూతనానిరసనతాలే కృష్ణనుడైయ దివ్యశక్తి
యోగతై క్కణ్ణిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, * శైశవప్రయుక్తమాన సోకు
మార్యత్తైయే పార్తుక్కలజ్జి వయితెరిన్దు, (౩) “రక్షతుత్వామశేషా
ణాంభూతానాం ప్రభవోహరిః । యస్యనాభిసముద్భూత పజ్జ-జాదభ
వజ్జగత్” ఎన్టు సర్వజగత్కారణ భూతనాయ్ సకలవిగోధి నిరసనశీల
నాన సర్వేశ్వరనుమ్మై రక్షిస్సానాక వెన్టు రక్షైయిట్టారితే.

న ఇవిరణ్ణు ఉపాఖ్యానజ్గళుమ్-శ్రీరామాయణత్తిల్ పత్రిన్వేదావతుసగ్గమ్-౨౪-
౨౬-శ్లోకజ్గళిల్ కాణ. † కుడ బుయిరాయ్-అల్పప్రాణరాయ్- † తనివీరమ్-అసహాయ
యుద్ధమ్.* శైశవమ్-బాల్యమ్. (౧) రా-యు-౧౩-౨౪. (౨) రా-౨౬౭-౧౫. (౩) భార-

శ్రీవిమలార్, పిల్లైయఱ్ఱావిల్లిదాసర్,
తుడుక్కమానవర్కళి పక్కలిలే చాళలాన్.

శ్రీవిమలార్, కృష్ణమైయ సర్వజ్ఞత్వ సర్వోక్తిత్వాదికైయ
జ్ఞానికృష్ణమైయతేయమ్, మర్యోధనగోష్ఠియిలే మొట్టమొదట
పొయ్యసనమిట్టపడియై కృష్ణజ్ఞ, ప్రేమాన్ద్రురాలే (౧) “సంస్కృత
న్నాసనంశౌలే ద్విమరస్మనునమసి” ఎట్టు తన్నుతైయతిరుమాళై
యిల్ తానిట్ట ఆసన తైయన్ అతిశక్తైవనై ప్రియైయాలే అను
క్కిప్పార్ త్తారిజే.

పిల్లైయఱ్ఱావిల్లిదాసర్, అత్తియైయల్ జ్ఞానశక్త్యాదిక
శైల్లామజ్ఞిరు “పెరుమాళ్ నమక్కు రక్షకర్” ఎన్దిరానిట్టమైయతే
యుమ్, ప్రేమపరవశరాకై యాలే శీ పెరుమాళులాయరుభుమ్పాతు
ఎజ్జేను మొరుచలనమ్పిఱిక్కిల్ నమ్ప్రాణనై విడుమి త్తనైయెన్దుళొ
త్తైయై యురువిప్పిడిన్దుక్కొణ్ణు సేవిప్పరెన్దు ప్రసిద్ధమితే.

తుడుక్కమానవర్కళిశైలివిత్తాల్, (౨) “స్త్రియోవిష్ణుస్థానరు
ణ్యశ్చ సాయంప్రాతస్సమాహితాః । సర్వాదేవాకానమస్యన్తి రామ
స్యాధేయశస్విసః” ఎట్టు తిరువయోధ్యావాసిజనగళ్ ; (౩) “యన్మజ్జ
ళంసుపర్ణస్య వినతాకల్పయత్పురా । అమృతంప్రాగ్ధయానస్య తత్తేభవ
తుమజ్జళమ్” ఎట్టు శ్రీకాసలైయార్ ; (౪) “జాతోఽసిదేవదేవేశ శబ్ద
చక్రగదాధర । దివ్యరూపమిదంచేన ప్రసాదేనోపసంహర” ఎట్టు శ్రీవసు
దేవర్ ; (౫) “ఉపసంహరసర్వాత్మకా యాపమేతచ్చతుర్భుజమ్ । జానా
తు మావతారస్తే కంసోఽయందితిజన్మజః” ఎట్టు దేవస్త్రిరాట్టిముతలా
నారై యెల్లామ్ నినైక్కిఱతు.

శీ పెరుమాళులాయరుభుమ్పాతు-న మైయమాళ్ పుణప్పానుగొండరుమ్మాను.
† శోత్తై-తురికై. (౧) భార-ఉద్యో- (౨) రా-అ-౨-౧౫, (౩) రా-అ-౫-౩౭.

(౪) వి-పు-౫-౭-౧౦.

(౫) వి-పు-౫-౩-౧౩.

౨౭౪ శ్రీవచసభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

౨౭౭. ఇళైయ పెరుమాళై శ్రీగుహ పెరుమాళితశక్తై పణ్ణి, ఇరువరై యు మతి శక్తై పణ్ణి శ్రీగుహ పెరుమాళ్ పరికరమ్ పెరుమాళై నోక్కిల్ బ్రిజే.

౨౭౭. ఇవిషయనైలక్షణ్యమ్ ఎల్లారై యమ్ మజ్జతాశాసన త్తిలే మూట్టుమెన్ను మిడత్తుక్కు ఇన్ను మెరు ఉదాహరణమ్ కాట్టుకితార్ (ఇళైయ పెరుమాళై) ఎన్ఱుతుడగ్గి అతావతు-శృగ్గి బేరపుర త్తి లేయెడ్డునరుళి శ్రీగుహ పెరుమాళై విషయికరి తరుళినవన్ఱు, పాజ్జిన్ఱు ఇళైయ పెరుమాళ్ పడుత్తుక్కుడు త్తపర్ణశమ్యైయిలే పెరుమాళుచెపిరాట్టియుమ్ పళిక్కొడ్డరుళానిట్టు, (౧) * బాల్యాత్పభృతినుస్సిగ్ధరాకై యాలే ఎన్ సరుకిటతోవెన్ఱు, ముతుకిలిట్ట అమ్మతాత్తూణియుమ్ కట్టినవిరత్పురడుమ్ నాణయేటిట్ట నడుక్కోత్తుప్పిడి త్తవిల్లుమ్ తాముమాయనడై యాడుమ్ మతిలో పాలే వరైయవరుకిట ఇళైయ పెరుమాళైక్కణ్ణు, శ్రీగుహ పెరుమాళ్, “ఒరుతమ్మితాయైక్కొణ్ణు రాజ్యత్తైవాగ్గి కట్టినకాప్పోడై కాట్టిలేతళివిట్టా, ఇవనుమవ్వోపాతి ఒరుతమ్మియన్ఱో, తనియిడ త్తిలే ఎన్ శెయ్యునినై త్త ఇప్పడితయ త్తమాయ నిన్ఱానన్ఱు తెరియాతు” ఎన్ఱతి శక్తై పణ్ణి, “అప్పడివ తేను మొరుతీజునినై క్కిల్ ఇవన్ఱన్నై త్తీర కాణక్కడవోమ్” ఎన్ఱు విల్లుమ్ * కోలుమాయైక్కొణ్ణు ఇవరిట్టనడియిలేయడియిట్టునిట్టు; శ్రీగుహ పెరుమాళ్ ఏవల్ తొట్టిల్ శెయ్తు తిరియుమ్ పరికరమ్, “అవన్ జ్ఞాతి, ఇవన్ కుటుమ్మనానవన్యన్, ఇవన్ కళిరువరుమాక ఇవిషయ త్తై ఎన్ శెయ్యుత్తేసుకితార్ కళో?” ఎన్ఱు ఇరువరై యుమతి శక్తై పణ్ణి, “అప్పడిశెయ్యుల్ ఇవర్ కళై యభియచ్చెయ్తుమ్ నామ త్తలైయెనొక్కక్కడవోమ్” ఎన్ఱు తని త్తనియేకై యుమ్ విల్లుమాయైక్కొణ్ణు పెరుమాళై రక్షి త్తతితడెన్ఱై శ్రీభరతాద్వానుక్కు విశేషమ్ శొల్లు

+ ఆమ త్తనామ సన్న్యసాయ. * కోల్-బాణమ్. శ్రీ కుటుమ్మన-కుటిలవృత్తికన.

౨౮౦. ఒరునాళ్ ముక త్రిలేచ్చి త్రివర్కర్త వడివడ్డగురుమన్నినా
పాదాయిత్ శ్రీతు.

౨౮౧. ఇవర్కర్త

కిఱవిడ త్రిలే శ్రీగుహ ప్పెరుమాళ్, (౧) "నియమ్యకృతేతు తలూక్చిత్ర
వాక్ శరై స్సుపూణ్ణామిమధింపరంతిహః । మహాస్థనన్ద్యమహాహ్య
లక్ష్మణో నికావతిశ త్వరితోఽస్య కేసలామ్ । తతః స్వహృద్ధి త్తమ
చాప బాణభృత్ స్థితోఽభవం తత్ర సయత్ర లక్ష్మణః । అతిస్త్రికృతాభిరా
త్తకాత్తు కై ర్మహేష్వరకల్పంపరిసాలయం స్తదా" ఎన్దు అత్ శైరాత్రియిల్
వృత్తాన్దైచ్చొన్నానితే.

౨౮౨. శ్రీగుహ ప్పెరుమాళ్ ముక రత్తుక్కు మ్మిన్దుకణమాత్ర
మొక్కియ పెరుమాళ్ ఉడక్ మున్దు వాసనై యిల్లెయితే ; ఇవ్వుడియరు
క్కచ్చెయ్ తే ఇవర్కర్కొన్దాకారమ్ కూడినపడియె న్నెన్న; అరుళిచ్చె
య్ కితార్, (ఒరునాళ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - నెదునాళ్ వాసనై
పణ్ణకై యన్దికే - ఒరునాళ్ ముఖదర్శనమ్ పణ్ణినవర్క కైయమ్, అనా
విగ్రహవై లక్షణ్యమ్ పడుతుమ్బడియాయిత్ శ్రీతు నెన్దే. (౨) * సదా పశ్యన్తి
పణ్ణినారోపాతి సకృద్దర్శనమ్ పణ్ణినానై యమ్, ప్రేమాన్ధరాయ్ అస్థానే
భయశక్తైర్యాలే అనుకూలనై యు మతిశక్తైః పణ్ణి ప్పడిన్దునొక్కు
మ్బడిపణ్ణవత్ శ్రావైతే భగవద్విగ్రహసౌందర్య మిరుప్పతు.

౨౮౩. ఇన్నముమివర్కర్తుక్కు ఉదాహరణమాకక్కిల్ చొన్నవర్క
ళిత్కాట్టిల్ వ్యావృత్తరాన ఆత్మార్కళుడైయ మగ్గళాశాసననిష్ఠయై
యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇవర్కర్త) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇవర్కర్త) ఎన్దు చక్ర
వర్తిముతలాకక్కిల్ చొన్న వధికారికలైయడైయ పరామర్శిక్కి అతు.
అనాల్ పిరాట్టియైయు మొక్కచ్చొల్లలామోవెన్నీల్; ఆత్మార్కళిల్
తలైవరాసనన్దాత్వారిలుమ్ కాట్టిల్ పెరియాత్మార్కున్దు ప్పిమ్మొల్లు

సమ్యుక్తయోగోటియితే యెన్నుమ్మడియాయితో ముఱ్ఱార్కళోనిలై.

౨౫౦. అర్హార్కళెల్లారైయుమ్పోలల్లర్ పెరియాళ్వార్.

౨౫౧. అవర్కళుక్కుఱ్ఱుకాదాచిత్కమ్, ఇవర్క్కుఱ్ఱుకతునిత్తమ్.

కిఱివోపాతి, భోగపరవళైయాన అవళితాత్తైల్ మఱ్ఱళాశాసనత్తి
లూలోనిత్తాలే అర్హార్కళుక్కేలోనిమ్ శొల్లక్కుఱ్ఱైయిలై. ఆనాలుమ్

(సమ్యుక్తయోగోటియితే) ఎన్నలామోవెన్నిల్; ఇవ్వర్నిష్టైయిలవర్కళు

క్తైయ అధిక్యత్తై నర్కిప్పికైక్కాక చొన్నతాకైయాలే విరోధ
మిలై. ఆకైయాలే, ఇవిష్వషయవైలక్షణ్యకలుషచిత్తరాయ్ “ఇతుక్కే

వరుకిఱితో?” ఎన్ఱుపరన్దనోక్కినవర్కళాక క్కీఱ్ఱ్ఱొల్లప్పట్టనర్కళెల్ల

రుమెన్ఱపడి. (సమ్యుక్తయోగోటియితే యెన్నుమ్మడియాయితో) ఎన్ఱతు-

ఇవిష్వషయత్తిలే యన్వయిత్తిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, ప్రేమాభావత్తాలే
మఱ్ఱళాశాసనత్తి లూలోనిమ్నోనీరుక్కిఱ నమ్మోల్వార్మాత్రమెన్ఱు

శొల్లలామ్మడియాయితో నైన్ఱపడి. (అర్హార్కళోనిలై) ఎన్ఱతు- *మయర్

వఱిమతిసలమ్ పెలోనివర్కళాకైయాలే నిరతితయ ప్రేమయుక్తరాన

అర్హార్కళుక్తైయ మఱ్ఱళాశాసన నిష్టైయెన్ఱపడి.

౨౫౦. ఇన్వాళ్వార్కళో తాఱ్ఱళో మఱ్ఱళాశాసనత్తిల్ వన్దాల్

తఱ్ఱళిలొప్పర్కళోనెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్మేల్, (అర్హార్కళో) ఎన్ఱ

తుడగ్గి. అతావతు- (౧) * మఱ్ఱళాశాసనత్తిల్ మలోమిళ్ళుఅర్హార్కళు

క్కుమ్ పెరియాళ్వారుక్కుమ్ నెమవాళియుడ్డెన్ఱై.

౨౫౧. అవర్కళైప్పో ఇవర్క్కి-తిలేలో మేతెన్న; అరుళి

చ్చెయ్కితార్, (అవర్కళుక్కితు) ఎన్ఱతుడగ్గి. అతావతు- *మయర్

వఱిమతిసలమ్ పెలోనిమ్నై యెత్తిరుక్కచ్చెయ్తే వయిరవురుక్కాయ్

ఆణ్ణళైయుమ్ పెణ్ణుడైయుడుత్తుమ్ భగవద్విగ్రహ వైలక్షణ్యత్తై యను

సనిత్తాల్, ఉత్తరోత్తరానుభవకామరాకానిఱ్ఱుమ్మలో నైయాళ్వార్

౨౫౨. అవరోకభుక్తుడై యు ఆత్మాత్ తానే ఇవరోకు మేవా యిరుక్కును.

౨౫౩. అవరోకభుక్తుడభయశేషత్వ తైయనుభిత్తుస్వరూపతై

కభుక్తు పరసన్ముద్ధియై ప్రయోజనమూక ఇష్టమగ్ధాశాసనమ్ ఎహ్మతు మొక్కవిద్విత్కే ఎద్దెను మొరునతైయలే తేడిప్పిడిక్క- వేర్మమ్మడియా యిరుక్కును; తద్వైలత్యు నర్భనానస్తరమ్ తదనుభవపరరాత్తై య స్తిత్కే అత్తనేభయశతైపణ్ణ త్తిరుప్పజ్జాన్జాచామ ప్రమస్వభాన గాన ఇవరోకు ఇష్టమగ్ధాశాసనమ్ సర్వకాలవర్తియాయచ్చెల్లుమైన్.

౨౫౪. ఆతుక్కు సేరువెన్నెన్న; ఆరుచ్చెయ్కీతార్, (అ వరోకభుక్తుడై) ఎన్దుతుడగ్గి, అతావతు-అనుభవపరరానావరోకతై ద్దుష్టి చిత్తాపహరమ్ పణ్ణ ఆత్మాత్ పడుత్తునువనుడైయ సాస్తర్వనానే, “అతుక్కే వరుకీతి?” ఎన్దు భి మేకమేలుమ్ కాప్పిదుమ్మడి మగ్ధా శాసనపరరానవివరోక్కు త్తిరిత్తునిన్దు మగ్ధాశాసనమ్ పణ్ణుకై క్కీడాన నిలనూయిరుక్కుమైన్.

౨౫౫. అతేజ్జనేయన్నుమపేత్తైయలే యరుచ్చెయ్కీతార్, (అవరోకభుక్తు డభయశేషత్వ తైయమ్) ఎన్దుతుడగ్గి, అతావతు-భగవ దనుభవైకపరరాయ్ తదలాభత్తిలాత్తై మై కరై పురభుమ్మడి యిరు క్కుమ్ మత్తైయార్కావరోకభుక్తు (౧) “కణ్ణపుర మొన్దుడైయాను క్కడియేనొరువరోక్కురియేనో” ఎన్దుమ్, (౨) “ఉత్తైయ్తుమున్నడియా ర్కక్కడిమై” ఎన్దు మనుసన్ధిక్కుమ్మడి, ప్రభమమధ్యమపదసన్ధిమాన భగవచ్చేషత్వముమ్ తత్కాస్తేయాన భాగవతశేషత్వముమాకీతి డభయశేషత్వతైయమ్ (౩) “నమక్కేనలమాతలిల్” ఎన్నుమ్మడి స్వప్రయోజన త్తిలేమూట్టియుమ్, విలమ్మిరోషత్తాలే (౪) “పోకునమ్మి”

(౧) తి-మొ-౮-౯-౩.

(౨) తి-మొ-౯-౪-౯,

(౩) తి-మొ-౮-౯-౩.

(౪) తి-వాయ్-౬-౨-౨.

క్కుమిత్తీ నీరుణ్ణప్పణ్ణమతు, ఇవళుక్కు ఉభయవృద్ధి
క్కుమ్ హేతువాయ్ స్వరూప తైక్కరై యేల్ ముమ్.

౨౫౪. భయ నివర్తకజ్ఞభుక్కు భయప్పడువతు,

(౧) “కళికమేతేల్ సమ్మి” ఎన్నుమ్మడియాక్కియుమ్, స్వప్రవృత్తియా
కాతెన్నుమళవిల్ (౨) “ఉద్దళోడెజ్జళిడైయిల్లై” ఎన్ఱు ఉతటుమ్మడిపణ్ణి
యుమ్, (౩) “నెజ్జెత్తెప్పళి” ఇత్తాదియాలేవెటుత్తు వార్తెళొల్లువిత్తు
మళ్ళిత్తు, పరాతిశయకరత్వమేవడివానస్వరూప తై మజ్జళాశాసనమెన్న
తొన్ఱుఱియాలపడి తన్ పక్కలిలేమగ్నమాకప్పణ్ణమతాన భగవత్సైవ
ర్యమ్ ; అన్తసాన్తర్యదర్యనత్తిల్ అనుభవత్తిల్ నెజ్జుళెల్లాతే “అతు
క్కేవరుకిఱితో?” ఎన్ఱు వయితెరిన్ఱు కాప్పిడుమవరానఇవర్ క్కు(౪)
“ఉకళెవ్విడి శెవ్వితిరుక్కాప్ప” (౫) “మడైయుమ్ పల్లాణ్ణ” “శుడ

రాళ్ళియుమ్ పల్లాణ్ణ” “అప్పాజ్జశన్నియముమ్ పల్లాణ్ణ” ఎన్ఱు తద్విష
యత్తుక్కుమ్ తదీయవిషయత్తుక్కుమ్ మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణువిక్కై
యాలే ఉభయశేషత్వవృద్ధిక్కుమ్ హేతువాయ్, స్వరూప తై త్తన్న
క్కల్ మగ్నమాకాతపడి నడత్తుమెన్ఱుపడి. ఆక, అవర్ కళుక్కుప్పడి
స్వరూప తై క్కుమిత్తీ నీరుణ్ణప్పణ్ణకిఱిఅవను డైయసాన్తర్యమ్ ఇవర్ క్కి
ప్పడి శెయ్ కైయాలే, అవర్ కళుడైయ అబ్బణ్ణాల్ తానేఇవర్ క్కుమేఱా
యిరుక్కైయాలే, అవర్ కళుక్కుప్పాలే కాదాచిత్తుమాకైయన్ఱిక్కే,
మజ్జళాశాసన మివర్ క్కు నిత్యమాయ్ చెల్లుమెన్ఱుతాయ్ ముమ్.

౨౫౪. మల్ మాయాత్వార్ కళుక్కు మజ్జళాశాసనమ్ కాదాచి
త్కమాక చెయ్ తే, ఇవర్ క్కు నిత్యమాయ్ కైక్కు నిదానమిన్న తెన్ఱు
పర్చిప్పితార్ కీర్తీ; ఇతుతానివర్ క్కు నిత్యమాయ్ చెల్లుమ్మడి తన్ఱై
వ్యక్తమాక పరుళిచెయ్ కిఱి తాల్, (భయనివర్తకజ్ఞభుక్కు) ఎన్ఱు
తుడగ్గి. ఆతానతు-తక సాకునూర్య తై క్కుణ్ణకలగ్గి “ఇవ్విషయత్తు

(౧) తి-వా-య-౬-౨-౬.

(౪) తిరుప్ప-౧.

(౨) తి-వా-య-౨-౩-౨.

(౫) తిరుప్ప-౨.

(౩) తి-వా-య-౧-౪-౧.

ప్రతికూలరై యమనుకూలరాక్కిక్కొప్పునతు, అతీతకాలజ్గల
పదానగ్ధభుక్కు ఉత్తరకాలత్తిలేవయితెరివతు,

కెళ్ళవదుకిఱిలో?" ఎన్ఱు మఱుకుఱిఱి ఇవర్భయత్తై పురిహరిక్కెళ్ళాక, మల్లవర్గత్తై అనాయాసేన అట్టి త తోళ్ వలియైక్కాట్ట, ఇన్ఱ తోళ్ వలియై నిన్ఱెత్తు మతియాతే అనురరాక్షసయున్ఱ త్తిలేవుక లెన్నా కక్కడవతెన్ఱు అతులనక్కు భయప్పట్టు మద్దళాశాసనమ్ పణ్ణవతు; ఉడ్డానఅమద్దళభల్ పోకైక్కుమ్ ఇల్లాత మద్దళభట్టాకైక్కుమ్ త్త కటాక్షమేయమైదిరుక్కిఱి ఇవళ్ (౧) "అకలకిల్లేనిఱెయమ్" ఎన్ఱు నమైప్పిరియమాట్టాతేయిరుక్క, నమక్కువరువతిరు అమద్దళభట్టాకై? ఎ్కశెయ్యప్పడుకిఱి" ఎన్ఱు లక్ష్మీసమ్మనత్తైక్కాట్ట, ఇచ్చేర్ త్తితన కొరుతీఱువరిల్ శెయ్వతెన్ఱెన్ఱజ్జి, "మడైయమ్పల్లాణ్ణ" ఎన్ఱు మద్దళాశాసనమ్పణ్ణవతు ; ఇన్ఱభయత్తై పురిహరిక్కెళ్ళాక "ఇచ్చేర్ త్తి కొరు తీఱువారాతపడి కల్ మతిభిట్టాత్తోలేయిరుక్కిఱి ఇవర్కల్లై ప్పారీర్" ఎన్ఱు ఇరణ్డిఱి మేన్ఱిన ఆభ్యారకల్లైక్కాట్ట, అవర్కల్ తద్దభుక్కురుతీఱువరిల్ శెయ్వతెన్ఱెన్ఱజ్జి, "శుడరాభియమ్పల్లాణ్ణ" "అప్పాజ్జశెన్నియముమ్పల్లాణ్ణ" ఎన్ఱు మద్దళాశాసనమ్పణ్ణవతు; ఆనన్య ప్రయోజనతయా అనుకూలరాన భగవచ్చరణారికల్లై మద్దళాశాసన త్తుక్కు త్తునైయాక క్కుట్టికొణ్ణవళవాల్ పర్యాప్తి పిఱివామై యాలే, ప్రయోజనాన్తరపరతయా ప్రతికూలరాన కేవలరైయమ్ విశ్వర్యాధికల్లైయమ్ తిరుత్తి మద్దళాశాసనత్తు క్కాళామ్మడి అనుకూలరాక్కిక్కొళ్ వతు ; (3) "ఇలగ్దైపాహాళాకప్పడైపారుతానుక్కు ప్పల్లాణ్ణకూఱుతుమ్" ఇత్యాదియాలే కీర్తీక్కల్లెన్ఱ కాలత్తిలవ్కశెయ్ తవపదానగ్ధభుక్కుప్పిత్కొలత్తిలే సమకాలత్తిల్ పోలేవయితెరిన్ఱమజ్జ

(౧) పెరి-తిరు-౫-౨౯.

(౨) తి-వాయ్-౬-౧౦-౧౦.

(౩) నిరుప్ప-౨.

ప్రాప్తిఫలముమితవేయెన్నతు, అనిమిషరైప్పార్ త్తు (౧)
 “ఉఱకలుఱకల్” ఎన్నతాయ్కోణ్ణ ఇతుతా నేయాఁడై
 యాయ్ నడక్కుమ్.

౨౧౧. అల్లాతవర్ కళైప్పోలే కేటకీఱవర్ కళుడైయవుమ్ శొల్లు
 కీఱవర్ కళుడైయవుమ్ తనిమైయై తవిర్ క్కైయన్బిక్కే,

భాశాసనమ్ పణ్ణవతు ; (౧) “శూఝ్ నిరుడైత్తువర్ పల్లాడై” ఎన్ఱు భగ
 వత్ప్రాప్తిక్కు-ఫలముమ్ అన్దమజ్జభాశాసనమేయెన్నతు ; (౩) “సేహ
 దస్థాసరఁడైవ్యసనిభిరభయం శార్దచ్చ కాసిము క్కైః” ఎన్ఱిఱపడియేఅస్థా
 నే రఁడైవ్యసనికళాకై యాలే అనిమిషరాయరుక్కిఱదివ్యాయుధాఘ్వా
 కళో ముతలనారైప్పార్ త్తు గుణవిధరాయ్ నజ్జుణ్ణరైప్పోలే ఉన్దామై
 యఱియూతిరు త్తల్ అనుభవత్తీలేయిఱిన్ద కై జ్జుర్యపరరాయరు త్తల్
 శేయ్యాతే ఉఱర్ న్దు నోక్కుఱ్ణోళైన్ఱు పలకాలుమ్ శొల్లువతాయ్కోణ్ణ
 ఇమ్మజ్జభాశాసనమే వృత్తియాయ్ చెన్ఱుమెన్దే.

౨౧౨. ఇప్పడి మజ్జభాశాసనత్తుక్కు ఆల్ తేడి ప్రతికూలరై
 అనుకూలరాక్కుకైక్కు ప్పణ్ణకీఱ ఉపదేశమ్ తిరుప్పల్లాణ్ణొన్బిలుమన్ఱో
 వుళ్ళతు, మేలివరుపదేశి త్తవిడజ్జళిల్ అల్లాతారుపదేశ త్తిత్కాట్టిల్ వ్యా
 వృత్తియెన్ఱిఱక క్కైయిలేయరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్, (అల్లాతవర్ కళైప్పో
 లే) ఎన్ఱుతుడన్ది. అతావతు-పరోపదేశ త్తిల్ వన్దాల్ మనోబుళ్ళవాఘ్వా
 కళైయుమ్ ఆచార్యర్ కళైయుమ్మాలే ఉపదేశిక్కిఱవర్థమ్ కేటకీఱ
 సంసారికపడైయ అనాద్యజ్ఞానత్తాలే ననోబుడైయాన భగవద్విషయత్తై
 యకన్ఱుతిరికై యాలే వన్దలేనిమైయైయుమ్, వక్తాక్కుశాన తజ్గళుడైయ
 భగవన్మణానుసన్ధానవన్దైయిల్ (౩) * బోధయన్ఱః పరస్పరమ్ పణ్ణకై
 క్కు ఉశాత్తుడైయిల్లామైయాలే వన్ద తనిమైయైయుమ్ తవిర్ క్కై
 ప్రయోజనమాక ఉపదేశిక్కైయన్బిక్కే, సాకుమార్యానుసన్ధానత్తాలే

(౧) “అభిమానాత్” పిన్ధితనమై య తనిమైయై త్తవిత్ తై-
క్కాకవాయిత్తు భావ్యకారయ నివరుమువదేశి వుత్తు.

౨౧౬. అల్లాతార్ కున్నతానమృద్ధికళ

పయిటుమటుకిన అల్లాత్ ఆకాన్మన్దుపార్ త్తవిడత్తిల్ అజైయ అన్య
పరకాయత్తోత్తు కై యాలే “ఉభయవిభుతియిలుమ్ పక్కికైక్కాళిల్లై,
తమ్ వాళియత్తిరుపన్దు నొక్క కైక్కమ్ పరభిమానాభిజిలకే!” ఎన్దు
సెళుమ్మడియిరుక్కిట నిరతిశయసాకుమార్యయుక్తనాన సద్దేశ్వరను
జైయ తనిమైతనమృద్ధికాశాననన్దుక్కైవరకకాళాకేణుమెన్దు, ఇతువే
ప్రయోజనమాకవాయిత్తు ప్రామాణికరాసకచార్యకళిల్ భావ్యకా
రయమ్, *మయర్ నటమతినలమరుళప్పై శివరకళిల్ ఇవ్వాళ్ళాయముప
దేశి తరుళువతెన్దై. ఆకైయాల్, ఇవ్వాళ్ళార్ ప్రతికూలరై యనుకూ
లమాక ఉపదేశిక్కుమిడమెల్లామ్ మృదాశాశాననార్థమాక నెన్నక్కుత్తై
యిల్లెయెన్దుకరుత్తు. ఎమ్మెరుమానారెన్నా తేభావ్యకారరెన్దు-శ్రీభావ్య
ముఖతాలే వేదాంతతత్పర్యనిర్ణయమ్ పణ్ణి యరుళినవరెన్నమ్ వైభ
వమ్ తోత్తు కైక్కాక.

౨౧౭. *మయర్ నటమతినలమరెన్ శివరకళెల్లార్ కుమ్
సతానమృద్ధికళ భగవద్దర్శనానుభవకైక్కర్వజ్జలాలే యాకవన్దో
తోత్తు కిటతు, అవ్వాకారమివర్ కుమ్ మొవ్వాతో, అప్పొత్తెక్కు
మృదాశాశానసమేయాత్త్రయాక నడక్కుమెన్నుమితు కూడుమ్మడియె
న్నెన్దిట శైక్రైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిటార్, (అల్లాతార్ కుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి,
సత్తైయావతు - తాగ్గళుళరాకై. ఇతు భగవద్దర్శనానుభవ కైక్కర్వ
కామరాన మన్ శ్రైయాళ్ళార్ కళుక్కు, అవనైక్కాణాతపోతు ధరిక్కు
మాట్టాలే (౨) “కాణవారాయ్” ఎన్దు కూప్పిడుకై యాలే తద్దర్శన
త్తాలేయాయగుక్కుమ్ ; (3) “అవరావితువరాముక్ - అవర్ వీతియె

(౧) తి-వా-య-౧-౩-౩. (౨) తి-వా-య-౧-౧-౨. (౩) తి-వా-య-౧-౪-౬.

దర్శనానుభవకై జ్ఞర్యజ్ఞతాలే; ఇవర్ క్కు మజ్జశాశాసనతాలే.

రునాళ్ అరుళాత్తిప్పట్ కడవర్” ఎన్ఱు ఎజ్జళ్ సత్తెడక్కై క్కు శ్శ జాలక రన్ఱితాలేయాకిలు మొరుకాల్ కాణుమ్మడి ఎజ్జళ్ తెరువేయొరునాళ్ పోకవమెయుమెన్ఱు శొల్లెన్ఱెయాలే, దర్శనమ్ సత్తాహేతువెన్ను మిడమ్

సిగ్గమితే. (సమృద్ధియావతు). ఉళరాయరుక్కిఱమాత్ర మన్ఱిక్కే మేలుణ్ణాయ్ చెల్లుచు తత్తైప్పు. అతుఅవర్ కళుక్కు, (౧) *అన్దామ త్తన్ను (౨) *ముడిచోత్తి తుడక్కమానవల్ శీతోల్పిణ్ణాన వనుభవత్రాలుమ్, (౩) *బుట్టివీల్ కాల త్తిప్పడియే శెయ్యుమ్ కైజ్ఞర్యత్తాలుమాయరుక్కుమ్.

అన్ఱిక్కే, దర్శనానుభవజ్ఞళిరణ్ణాలుమ్ సత్తైయుమ్, కైజ్ఞర్యత్తాలే సమృద్ధియుమాక చొల్లవుమామ్.

అజ్ఞనుమన్ఱిక్కే, (౪) “అన్దసత్తై ప్రావణ్యకార్యమాన వనుభవ మిల్లాతపోతు కులైయుమ్” ఎన్ఱు ఇవర్ తామే కీర్తయరుళిచ్చెయ్ కై యాలుమ్, నాళైవినియోగమ్ కొళ్ళుకితోమెన్నిల్ అఱుకవుమ్ కూడసత్తై యిల్లెయెన్ఱు కైజ్ఞర్యమ్ సత్తాహేతువాక † అనుసన్ధానత్తిలే శొల్లుకే యాలుమ్, (౫) “కణ్డకళిప్ప” ఎన్ఱు దర్శనన్దా సమృద్ధిహేతువాక వుమ్ తోల్ బుకైయాలమ్, సత్తైక్కుమ్ సమృద్ధిక్కుమ్ మూన్ఱుమ్ కారణమెన్నువుమామ్. *మయర్ వఱుమిసలమ్ పెల్ శివన్ఱుముతల్ భగ వత్సేతుమార్యాదికళై క్కణ్డ “ఇవల్ బుక్కై వరుకిఱతో?” ఎన్ఱు వయితెరిన్ఱు మజ్జశాశాసనాభినివిష్టరానవివర్ క్కు, మజ్జశాశాసన విచ్చే దమ్ వరిల్ తాముళరాకమాట్టామెయాలమ్, అప్పడి అవిచ్చిన్నమాయ్ చెల్లుకై తానే తత్తైప్పుక్కుడలాయరుక్కైయాలమ్, సత్తైయుమ్ సమృద్ధియుమిరణ్ణుచు మజ్జశాశాసనతాలేయాయరుక్కుమ్. ఆకైయాలే ఇవర్ క్కు మజ్జశాశాసనమ్ నిత్యమాయ్ చెల్లు త్తట్టిల్లెయెన్ఱుకరుత్తు.

శ్శ జాలకరన్ఱిమ్-గవాక్షరన్ఱిమ్. † అనుసన్ధానత్తిలే-“అనుసన్ధానమ్” ఎన్ఱిఁ గన్ఱత్తిలే. (౧) తి-వాయ్-౨-౫-౧. (౨) తి-వాయ్-౩-౧. (౩) తి-వాయ్-౩-౩. (౪) (౫) తి-వాయ్-౧౦-౮-౨.

౨౪౭. ఉత్తరమగ్నినిలజ్జై యనుసన్నితాల్ ఊణుముఱ్ఱము
మిష్టిక్కే-ఇవరుడై యయాత్రైయే నమక్కెల్లార్ క్కుమ్
యాత్రైయాక వేణుమ్.

౨౪౮. ఆత్రైయాలే మజ్జళాశాసనమ్ స్వరూపానుగుణమ్.

౨౪౭. ఆక, మజ్జళాశాసన త్రిల్ పెరియాళ్వార్ క్కుమ్
అనవరతనిష్ఠయై దర్శిప్పిత్తార్ క్కీర్తి; ఇనిమేల్ అనరుడై యయాత్రైయే
ననుక్కెల్లార్ క్కుమ్ యాత్రైయాక వేణుమెట్టు (౧) “ఉత్తరమగ్నినిల
జ్జళి లావరాతిశయముమ్ మజ్జళాశాసనముమ్” ఎత్తు మున్నుదినచర్యై
యిలు క్తమాన మజ్జళాశాసన త్తినుడైయ ఆవశ్యక ర్తవ్యతైయై యమగి
చ్చెయ్ క్కీర్తార్, (ఉత్తరమగ్నినిలజ్జళై) ఎత్తుతుడగ్గి. అతావతు - ఆత్మస్త
సుకుమారనాన సర్వేశ్వరక ఆశ్రితసులభత్వార్థమాక త్తన్నైయమై
త్తుక్కొణ్ణు, (౨) “తానుకన్దపూర్” ఎన్నుమ్మడి తానత్కాదర తైప్పణి
వర్తిక్కుమ్ కోయిల్ తిరుమలైముతలాన దివ్య దేశజ్జళై యనుసన్నితాల్,
“అపాయబహుళమానదేశమాకైయాలే ఇజ్జెట్టున్దమగినిఱ్ఱి-అనిలైక్కు
ఏతేను మొరుత్తిజ్జుకళి వరిలెన్నాకక్కడవతు?” ఎన్నుమ్ వయితెరిచ్చ
లాలే, ఆహారనిద్రైకళిలు మన్వయమిన్టిక్కే నిరతిశయ ప్రేమయుక్త
రాన ఇవ్వాత్వారుడైయ నిరస్తర మజ్జళాశాసనయాత్రైయే శేషభూత
రాన నమక్కెల్లార్ క్కుమ్ యాత్రైయాక వేణుమెన్టై.

౨౪౮. ఉత్తరతైనిగమి త్తరుళుకితార్, (ఆత్రైయాలే) ఎత్తు
తుడగ్గి. అతావతు - ఇప్పడి శేషభూతరానవర్కళుక్కెల్లా మవశ్య
క ర్తవ్యమాయిరుప్ప లొన్టాకైయాలే, మజ్జళాశాసనమ్ స్వరూపత్తు
క్కుచ్చేరుమెన్టై. శేషవస్తువాకిల్ శేషిక్కతిశయ తైవిత్తై త్తే తక స్వరూప
స్థియాకైయాలే, శేషిక్కతిశయ తై యాశాసిక్కి-అవితు శేషభూత
నాన ఇవనుడైయ స్వరూపత్తు క్కునుగుణమితే.

౨౪౬. అనుకూలరాకితార్ జ్ఞానభక్తివైరాగ్యజ్ఞానైర్బట్టు
మాతీనాత్మోలే, వడివిలే తొడైకొళ్ళలామ్బడియిరుక్కుమ్

౨౪౬. ఇప్పడి దినచర్యైయిలుక్తమాన మజ్జళాశాసనత్తి
నుడైయ స్వరూపవిరుద్ధత్వశ్చైదైయై పురిహరి త్తవన సరమ్, (౧) "అను
కూలసహవాసముమ్" ఎన్టవిడత్తిత్తున్న అనుకూలరుడైయలక్షణత్తె
యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అనుకూలర్) ఎన్టుడుడజ్జి. (అనుకూలరాకితార్)
ఎన్టు-జ్ఞానాదివర్ధకరాకైయాలే సహవాసయోగ్యరాక క్కీ-హ్ చొచ్చిల్ల
ప్పట్ట అనుకూలరాకితార్ ఎన్టుపడి. (జ్ఞానభక్తివైరాగ్యజ్ఞాన)-తత్త్వ
యాథాత్మ్యజ్ఞానముమ్ భగవదేకవిషయైయానభక్తియుమ్, తదుభయ
కార్యమాయవరుమ్ భగవద్యతిరిక్త విషయవిరక్తియుమ్. ఇవైతాన్
వైష్ణవాలజ్ఞార్జునశ్రితే, ఇవన్ శ్లోయిట్టితే శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు-పన్ శ్లోమ్ శొ
ల్లువతు. ఆకైయితే నాథమునికళుడైయ దివ్యవైభవత్తై యరుళిచ్చెయ్
కిత ఆళవన్దార్, (౨) "అచిన్త్యాద్భుతాక్షిప్తజ్ఞాన వైరాగ్యరాశయే-
అగాధభగవద్భక్తిసిద్ధవే" ఎన్టరుళిచ్చెయ్తతు. (ఇష్టమాతీనాత్మోలే) ఎన్టు
తు-ఒరుపదార్థమిరున్ద పాత్రత్తిలే పదార్థాన్తరత్తైయిట్టు మున్బిరున్ద
మాన్ శీనాల్ అతువేయుళ్ళతాయ్త్తో-బుమాహోలే, ఇన్దజ్ఞానాదికళో
మూన్టుమ్ ఏకాశ్రయగతమాయిరుక్కుచ్చెయ్తే ఇవన్ శ్లోరొన్టైయే
పార్క్కు-మళవిల్ ఒన్టైయిట్టు మన్ శ్లోయవన్ శ్లో మాన్ శీనాత్మోలే
ఇతువే ఇన్వాశ్రయత్తిలుళ్ళ తైన్టు తో-బుమ్బడియిరుక్కు. (వడివిలే
త్తొడైకొళ్ళలామ్బడియిరుక్కు-యావతు)- ఇవర్కళో వడివుకణ్డపోతే
ఇవన్ శ్లోడివర్కళుక్కు-ణ్డాన సమ్మన్దమ్ గ్రహిక్క-లామ్బడి యిరుక్కు.
త్యాజ్యోపాదేయ వీవేకపూర్వకమాన పరిమాన్ శ్లోత్తాలే, జ్ఞానమ్
వడివిలే తొడైకొళ్ళలామ్; (౩) "అహ్లాదశీతనేతా"మ్బు; (౪) "కా
లుమెళాకణ్డసిరుమ్నిల్లా" ఇత్యాదిప్పడియే యిరుక్కు-యాలే భక్తి

† తత్త్వమ్-స్వస్వరూపాదికమ్. ‡ తొడై-సంబంధమ్-కొత్తై-గ్రహిత్తై, అతా
వతు-అనుమితిరూపజ్ఞానమ్. (౧) ౨౪౩. (౨) స్తో-ర-౧.

పరమార్థం.

౨౬౦. ఒరుశెయ్ నిరన్యునీర్ నిన్టాల్ అకల్ శెయ్ పాశెన్టు కాట్టు మాపోలే, ఇవైయిల్లాతార్ క్కుమ్ ఇవర్ కళోత్తెనన్పు

సత్తాలే ఉతావుతల్ తీరక్కడవతా యిరుక్కుమ్.

౨౬౧. ఆఱునీర్ పరవడేత్తానాల్ అతుక్కున్డాన వడైయాళన్

వడివిలేతో ఉకొళ్ళలామ్; ఇతరవిషయజ్జైక్కడైక్కనియావలిరుక్కై యాలే వైరాగ్యమ్ వడివిలే తొడైకొళ్ళలామ్. అట్టిక్కే, జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యజ్ఞాన మూన్టుమ్ నవనవోద్దేశాలికళాయ్ వరుక్కైయాలే అపూర్వమాన జ్ఞానాదికళైయిట్టు పూర్వత్తివర్ శ్రైమాన్ శివాళ్ళిలే, తద్దళే వడివిలే ఇవై కాణలామ్మడియిరుక్కుమ్ పరమార్థ రెన్నవుమామ్. (పరమార్థం) ఎన్టు- సంసారత్తిల్ పొరున్దామైయాలుమ్, భగవద్విషయ తైక్కిట్ట పెత్తామైయాలుమ్, ఇనియిరుక్కు మేలిల్లై యెన్నుమ్మడి యాన ఆర్తియెయ్యున్ద యవర్ కళెన్దె.

౨౬౨. ఇవర్ కళోత్తెననవాసత్తాల్ సిద్ధిక్కుమతే తెన్న; అరు

ళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (ఒరుశెయ్) ఎన్టుతుడన్ది. అతావతు - ఒరువయ లిలేనిన్టెయనీర్ నిన్టాల్, నీరన్దు ఉతావిక్కిడక్కిఅటశల్ వయల్ తదా సత్తియాల వన్దపొళివాలే వాట్టమ్ బుక్కిడక్కుమాపోలే, జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యజ్ఞానాది ఇవైయిల్లామైయాలే స్వరూపముతావి క్కిడక్కిఅ వర్ కళుక్కుమ్ ఇవర్ కళోత్తెననపూర్ణరాన ఇవర్ కళోత్తెననవాసరూప సమ్మనత్తాలే ఇవర్ కళిలే శిశితు అన్వయముణ్డాయ్, ఇవై నేరాక ఇల్లామై యాఱున్డాన ఉతావుతల్ తీరక్కడవతాయిరుక్కుమెన్దె.

౨౬౩. వరత్సహవాసత్తాల్ ఇప్పడి ఉతావుతల్ తీర్న్దు కిడ క్కుమ్ శవోవెన్నిల్; ఇవ్వళవుమన్టు, ఇన్దస్వభావవిశేషజ్ఞాన ప్రాప్తిక్కుమున్నే పూర్ణమాక విన్దెన్టుమెన్దితార్, (ఆఱునీర్) ఎన్టుతుడన్ది. అతా

౧౮౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

ఘట్టానూపాలే, ప్రాప్తియణితానవాతే ఇంద్రస్వభావ
విశేషజ్ఞో తన్నడైయే విశ్లేయక్కడవతాయురుక్కుమ్.

౧౬౨. ఇవశ్శైక్కిండ్లు చరమశరీరమెన్తు తనక్కే యటుతియిడ
లాయురుక్కుమ్.

౧౬౩. ప్రతికూలరాకితార్ దేహత్తాభిమానికభుమ్స్వతస్త్రిరుమ్

వతు - వశ్శీక్కిడక్కిట అటు నీర్ వరత్తుఆనన్నమానవాతే తత్సూచక
మాన మణల్ పొశ్శికెముతలాన అడైయాశ్శజ్ఞఘట్టానూపాలే, భగవ
త్ప్రాప్తి ఆసన్నైయానవాతే తత్సూచకమాన ఇంద్రజ్ఞానాది స్వభావ
విశేషజ్ఞో స్వయమేవ విశ్లేయక్కడవతాయురుక్కుమెన్దై.

౧౬౨. ఇన్దై యిప్పడివిశ్చెన్దు వరప్పక్కాల్ ప్రాప్తియణి
తైన్దు తోశ్శీయురుక్కుమోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవశ్శై
క్కిండ్లు) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు- ఇప్పడి మేళమేలుమ్ పుతుక్కణిత్తు
విశ్చెన్దునరుకిట జ్ఞానభక్తివైరాగ్యజ్ఞైక్కిండ్లు, “ఇని నమక్కొరుశరీర
పరిగ్రహమిల్లె, ఇతుచరమశరీరమ్” ఎన్తు త్తమనస్సుక్కే నిశ్చయిత్తు
క్కొళ్ళలాయురుక్కుమెన్దై.

౧౬౩. ఆక, ఇప్పడిసహవాసవిషయమాక దినచర్యైయిల్
శొన్న అనుకూలరుడైయ లక్షణతైయుమ్ తత్సహవాసఫలతైయు
మరుళిచ్చెయ్తు, తదనన్తరమ్, సహవాసనివృత్తివిషయమాకచ్చొన్న
ప్రతికూలరిన్నా రెన్నుమిడ మరుళిచ్చెయ్కితార్మేల్, (ప్రతికూలరాకి
తార్)ఎన్తుతుడగ్గి.(ప్రతికూలరాకితార్)ఎన్తు-జ్ఞానాదినాశకర్మాకైయా
లే సహవాసయోగ్యరల్ల రాకక్కిళ్ళొచ్చొన్న ప్రతికూలరాకితార్తా రెన్దుపడి.

(దేహత్తాభిమానికభో) ఇత్త్యాది. (దేహత్తాభిమానికభాకితార్)
కాణ్ణి దేహత్తుక్కవ్వరుకోరాత్తాడ్డెన్దుటియాలే దేహత్తిలేఅహముబ
ద్ధియైప్పణ్ణి ఇత్తైయే ఆత్మావాక వభిమానిత్తిరుక్కుమవర్కళ్.

(స్వతస్త్రిరాకితార్)- దేహతిరిక్తమాన ఆత్మవస్తువై యతిని
రుక్కచ్చెయ్తే ఆత్మైత్తనక్కురితాకవేనినైత్తు ఒరువిషయత్తిలుమ్ శేష
త్వత్తుక్కు ఇశైయాతవర్కళ్.

అన్య శేషభూతము ఉపాయా స్తరనిష్ఠము స్వప్రయో
జనపరము.

౨౬౮. ఇవర్కళుక్కు ఉద్దేశ్యము ఉపాయా పేయజ్గళుమ్ భేది త్తి
రుక్కుమ్.

(అన్య శేషభూతరాకితార్)- శేషత్వజై ఇతైద్విరుక్కుచ్చెయ్ తే
అజై అప్రాప్తవిషయజ్గళితే వినియోగి త్తిరుక్కు మవర్కళే.

(ఉపాయా స్తరనిష్ఠరాకితార్)- ప్రాప్తశేషవిషయ శేషత్వజై
యుజైయరాయ్ నైత్తే తత్ప్రాప్త్యుపాయమ్ తచ్చరణారవిష్ట శరణాగతి
యైద్విరుక్కుయన్తి శ్కే, కర్మాద్యుపాయజ్గళే ప్నో శినిజ్గి అవర్కళే.

(స్వప్రయోజనపరరాకితార్)- ప్రాప్తశేషచరణ కమలజ్గళై
ఉపాయమాకప్నో శినిరుక్కుచ్చెయ్ తే, తాజ్గళే ప్నో శినిపజ్గళై ఉపా
యమాకని నైత్తుమ్, ఉపేయమాన వైజ్గళ్యజై స్వభాగ్యమాక ని నై
త్తుమిరుక్కుమనర్కళే. ఇప్పడియిరుక్కి అఇవర్కళే, ప్రణవ త్తిల్ త్యతీ
యాక్షరత్తాలే, అత్తావినుజైయ దేహతిరి క్తైయైయమ్, † ప్రథమా
క్షరత్తిల్ చతుర్థియాలే భగవచ్చేషత్వజైయమ్, ‡ మధ్యమాక్షర
త్తాలే తదనన్యార్హత్వజైయమ్, * మధ్యమపదత్తాలే అనన్యశరణత్వ
జైయమ్, § చరమపదత్తాలే అనన్యభాగ్యత్వజైయమ్ దర్శి త్తిరుక్కు
మధికారిక్కు ప్రతికూలరితే.

౨౬౯. ఇన్ద్రప్రాతికూల్యజై యుపపాదిక్కైక్కాక ఇవర్కళు
జైయవిప్రతిప త్తి నిబన్ధనమాన ఉద్దేశ్యాదిభేదజ్గళై యరుళిచ్చెయ్ కితార్
మేల్, (ఇవర్కళుక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి. (ఉద్దేశ్యరాకితార్)- ఆదరణీ
యర్, అవర్కళాకితార్- ఇవ్విడ త్తిల్ స్వాభిమతప్రదరానవర్కళే,
(ఉపాయజ్గళావన)- స్వాభిమతపురుషార్థసాధనజ్గళే. (ఉపేయజ్గళావన)-
స్వాభిమత పురుషార్థజ్గళే. ఇనై (భేది త్తిరుక్కుయావతు)- తత్తద్విప్ర
తిప త్త్యనుగుణమాక వేటుపట్టిరుక్కై.

§ త్యతీయాక్షరమ్-మకారమ్. † ప్రథమాక్షరత్తిల్ చతుర్థి-అకార త్తిన్ మేలేతి
లుప్తమాన చతుర్థి. ‡ మధ్యమాక్షరమ్-ఉకారమ్. * మధ్యమపదమ్-సఖ్యజ్గళనమపదమ్.
§ చరమపదమ్-వ్యక్తచతుర్థ్యన్తమాన నారాయణపదమ్.

౨౬౫. దేహత్తాభిమానికళుక్కుదేశ్యర్ దేహవర్ధకరాన మనుష్యో
కళ, ఉపాయమర్థమ్, ఉపేయమైహికభోగమ్ ; స్వత స్త్వో
క్కుదేశ్యర్ స్వర్గాదిభోగప్రదర్, ఉపాయమకర్మానుష్ఠానమ్,
ఉపేయమ్ స్వర్గాదిభోగమ్ అన్య శేషభూతర్ కుక్కుదేశ్యర్ బ్రహ్మ
రుద్రాదికళ, ఉపాయమ్ తత్సమాశ్రయణమ్, ఉపేయమ్
తత్సాయుజ్యమ్ ;

౨౬౫. అతుత నైయడై వే ఉపపాదిక్కితార్ మేల్, (దేహ
త్తాభిమానికళుక్కు) ఎన్తుతుడక్కి. అతావతు - దేహ తైయే తానాకవభి
మాని త్తిరుక్కిఅవర్ కళుక్కు ఉదేశ్యర్ ధారకపోషక భోగ్యపదార్థజ్జలై
యిట్టు దేహ తై సన్తాకవళర్ తుక్కిండ్లు పోరుమ్ మనుష్యర్. అభిమతసిద్ధి
క్కుపాయమ్-సువర్గాదియానధనమ్. అభిమతమాన ఉపేయమ్ - ఇహ
లోక త్తిలుణాన (స్వస్థ) పానాదివిషయానుభవమ్.

దేహాతిరిక్తనాయరుప్పానారు ఆత్మాఉళళి, అవన్తాజ్ఞాత్మత్వ
కర్తృత్వ భోక్తృత్వయుక్తనాయరుక్కు-మెన్నిఱమాత్ర తై శాస్త్రమృఖ
త్తాలే యజ్ఞిస్తు తజ్జలై స్వత స్త్వోరాక ని నై త్తిరుక్కు-మవర్ కళుక్కు ఉదై
శ్యర్ - అనుష్ఠితసాధనత్తుక్కు ఆనుగుణమాక స్వర్గాద్యాముష్టిక
భోగజ్జలైక్కిండుక్కుమ్ అగ్నిన్ద్రాదికళానదేవతైకళ, ఉపాయమ్ (౧)
“జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామాయజేత” ఇత్యాదికళాలే శొల్లప్పడుకిఱ
ఇలాభిసన్నిసహితమాన యాగాదికర్మానుష్ఠానమ్, ఉపేయమ్ ఐహికభో
గాద్విలక్షణమాన స్వర్గాద్యనుభవమ్.

జగత్తు దైవాధీనమ్ ఎన్నుమ తైశాస్త్రజ్జళిల్ కేట్ కై యాలే
శేషత్వతై యిశైన్దువై త్తే అత్తై పరదేవతాపర్యంతమాక పోకవటి
యాలే ఆపాతప్రతీతిసిద్ధజ్జళిలే ఒన్తైప్పల్ ద్రినిఱుమ్ మన్య శేషభూతర్ కుక్కు
దేశ్యర్ జగత్స్వర్గాదికర్తృతయాపరత్వబుద్ధ్యర్ రాన బ్రహ్మరుద్రాదికళ,
ఉపాయమ్ దురారాధరానవర్ కళోపకల్ పణ్ణమ్ దుష్కరసమాశ్ర
యణమ్, ఉపేయమ్ అవర్ కళోడు సమానభోగ్యనాకైయాకిఱ సాయు

ఉపాయాత్మక నిర్మాణ కృషికి ప్రోత్సాహం

ర్యాపియాన సర్వేశ్వరక, ఉపాయమ్ కష్టానాం తపో,

జ్యోమ్. (౧) “సాయజ్యముభయోరత్ర ఘోరవృష్టానిర్భూతా । పృథ్వి తాతత్రభగవన్త తారతమ్యవిహీనతా” సప్తకవచము.

[illegible]

అన్ని కేసులు, (కర్జానాభక్తికో) ఎస్టేబ్లిష్మెంట్, వేదాన్తమర్యాద
యాలే కర్జానానుగృహీతైయానభక్తియే ఉపాయమాయ తదజ్ఞ
తయా కర్జానభక్తి ఉపాయమెట్లు ఉపచరిత్తుచొల్లు కిలాకాకవుమామ్.

(ఉపేయమ్)- (3) "సోఽశ్ను తే సర్వాకామాన్ సమాబ్రహ్మణా విపశ్చితా" ఇత్యాదిసుమితకథాలుమ్, (౪) "నిరస్తాతిశయాహ్లాదదుఖ

† རྟོག་མེད་ཆེ་པ་ཡུལ་མེད་.

† తళమాక-తాళిమాక; అభవా-శలమాక.

(c)

(9)

(3) பெரிய

(౪) వి-పు-ఇ-ఎ-ఎఫ్.

౨౯౦ ప్రేమచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

ఉపేయమ్ భగవదనుభవమ్; స్వప్రయోజనపరర్కు-ఉద్దేశ్యే శ్లో(౧) “నెజ్జినాల్ నినైప్పాన్యవన్” ఎన్నిటవన్, ఉపాయమ్ స్వకీయ స్వీకారమ్, ఉపేయమ్ స్వార్థకైజ్జుర్యమ్.

౨౯౧. ముతల్ శొన్నమూవరుమ్ నిగహత్తుక్కిలక్కు,

భావైకలక్షణా । భేషజం భగవత్ప్రాప్తిరేకాంతాత్మనిశీమతా” ఇత్యాది శ్రుత్యుపబృంహణజ్ఞానమ్ శొల్లప్పడుకితి నిరతిశయానందరూప భగవదనుభవమ్. ఇష్టశ్లోకతిల్ “భగవత్ప్రాప్తిః” ఎన్నిటనితు భగవదనుభవమాకవితే నమ్మాచార్యర్కళ స్వప్రబంధజ్ఞశితే యరుళిచ్చెయితతు.

కర్తృద్యుపాయజ్ఞశితే దుష్కరత్వబుద్ధియా లే అవత్తైవిట్టు సుకరత్వబుద్ధ్యా ప్రపత్తియితే యిట్టన్ద స్వప్రయోజనపరర్కు ఉద్దేశ్యే శ్లో (౧) “నెజ్జినాల్ నినైప్పాన్యవన్” ఎన్నిటపడియే ఆత్రితర్తజ్ఞళ నెజ్జినా లే యాతొరుద్రవ్యత్తైతనక్కు త్తిరుమేనియాకక్కొలినార్కళ, అత్తైయే తనక్కు త్తిరుమేనియాకవభిమానితు అతిలే అప్రాకృతవిగ్రహాత్తిల్ పణ్ణు మాదరత్తైప్పణ్ణొణ్ణు అత్తన్ద సులభనాయరుక్కిట అర్చావతారమాన సర్వేశ్వరక; (ఉపాయమ్)- అనిష్టనివృత్తిక్కు మిష్టప్రాప్తిక్కు మవనై ఉపాయమాకనినైతు తాన్ పహ్ శీనపహ్ బు; (ఉపేయమ్)- తనక్కుకప్పాకప్పణ్ణుమ్ కైజ్జుర్యమ్.

౨౯౨. ఆక, ఉద్దేశ్యాదిభేదత్తాలే అవర్కళుక్కుణాన అన్యోన్యనిశేషత్తైదర్శిప్పిత్తార్కీత్త; ఇవర్కళిల్ భగవద్విషయత్తోడు ఒట్టట నిష్టమూవర్కుమ్, భగవద్విషయత్తైయేపహ్ శీనిష్ట ఇరువర్కుముణ్ణానవిశేషత్తై దర్శిప్పిక్కితార్మేల్, (ముతల్ శొన్నమూవరుమ్) ఎట్టుతుడగ్గి. అతావతు. దేహత్తాభిమానముమ్ స్వస్వాతన్త్ర్యము మన్యశేషత్వముమాకిట వివత్తుక్కువ్వరుకొన్తతియాయైయాలే భగవదస్య యగన్ధరహితరాసమూవరుమ్, (౨) “షీపామి” ఎన్నిటభగవన్నిగ్రహత్తుక్కు విషయమ్ ; ప్రకృతేపరమాయ్ భగవదనన్యార్హ శేషమాన

మద్యై యిరువరు మనుగ్రహాన్తి క్షీలక్కు.

౨౩౭. మూవరుడై యవుమ్ కర్తమనుభవ వివాశ్యమ్, నాలా
మధికారిక్కు ప్రాయశ్చిత్తవివాశ్యమ్, అజ్ఞామధికారి
క్కు పురుషకారవివాశ్యమ్.

స్వరూపతై యజ్గిర్దు భగవదనుభవ కైజ్మన్యజ్గై పురుషార్థమాక
క్కుభ్యుక్తయాలే అనన్యప్రయోజనరాయ్, కర్తజ్ఞానాదికారవ ఉపా
యా న్తరజ్గళిలుమ్ ప్రపదన త్రిలుమ్ నిష్కరాసవిరువరుమ్(౧) “చదామి”
(౨) “మోక్షయిష్యామి” ఎన్నిట భగవదనుగ్రహాత్తుక్కు విషయమై.

౨౩౮. ఇవర్ కళుక్కు కర్తపినాశహేతుభేదత్రాల్ వస్త
విశేషజ్గై నర్సిప్పిక్కిణాక్ మేల్, (మూవరుడై యవుమ్) ఎన్తతుడజ్గి.
అతావతు - నిగ్రహాత్తుక్కిలక్కాన మూవరుడై యవుమ్ అనాది కాలా
న్జితమాన సవసత్కర్తమ్ (౩) “అవశ్యమనుభోక్తవ్యం కృతం కర్త
శుభాశుభమ్ । నాభుక్తంక్షీయతే కర్తకల్పకోటిశఙ్కరపి” ఎన్నిటపడియే
అవశ్యమ్ తత్ఫలముశ్చతనుభవితాలన్జినశియామైయాలే అనుభవవినా
శ్యమెన్జితార్. అనుగ్రహాత్తుక్కిలక్కాకచ్చొన్న విరువరిలుమ్వై త్తు
క్కున్జి ఉపాయా న్తరనిష్ఠనాన నాలామధికారిక్కు, కర్తజ్ఞానభక్తిక
ళాకిట ఉపాయవిశేషజ్గళిలొన్జై యనుష్ఠితాల్ అప్రాయశ్చిత్తస్థానీయ
మాక్కి ఈశ్వరక సర్వకర్తజ్గళైయుమ్ కభీక్రైయాలే కర్తమ్ ప్రా
యశ్చిత్తవివాశ్యమెన్జితార్. ప్రపదననిష్ఠనానఅజ్ఞామధికారిక్కుఆశ్రయణ
పేల్తైయిలే, అనాదికాలకృతా పరాధభీతనాయ్, అవద్యైయడైయ
ఈశ్వరకపొణుక్రైక్కుఱుప్పాక ప్పిరాట్టైయెపురుషకారమాక మున్ని
ట్టాశ్రయిక్రైయాలే అవళుక్కాక ఇవనుడైయ ఆపరాధతైయెల్లామ్
పొణుత్తగ్గకనిత్తు ఇవనుడైయ అభిలకర్తజ్గళైయుమ్ తళ్ళిప్పొకడుకై
యాలే పురుషకార వివాశ్యమెన్జితార్.

౨౯౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

౨౩౮. ఉపాయమ్ స్వీకారకాలత్తిల్ పురుషసాపేక్షముమాయ్
పురుషకారసాపేక్షమునూ యిరుక్కుమ్; కార్యకాలత్తి
లుభయనిరపేక్షమాయిరుక్కుమ్.

౨౩౯. స్వప్రయోజనపరరెల్లారై యుమ్

౨౩౮. ఇప్పుడి పురుషకారసాపేక్షమెన్నిల్ ఉపాయత్తిను
డైయ నైరపేక్ష్యహనివారాతో వెన్గిఱక్కయిలే యరుళిచ్చెయ్కి
తార్, (ఉపాయమ్) ఎన్టుడుడ్గి, అతావతు- సహాయాన్తర సంసర్గాసహ
మాన సిద్ధోపాయమ్, శరణవరణరూపస్వీకారకాలత్తిల్ స్వీకర్తావాన
పురుషనైయుమ్ స్వీకరిప్పిక్కుమ్ పురుషకారత్తైయు మపేక్షిత్తిరు
క్కుమ్; స్వీకృతమానతాన్ ఇవనుక్కనిష్టనిష్టత్తి పూర్వకేప్రప్రాప్తి
యైన్పణ్ణకైయాకిఱ కార్యకాలత్తిల్, పురుషనుమ్ పురుషకారముమా
కిఱ ఉభయత్తైయు మపేక్షియాతే తానేశెయ్తు తలైక్కట్టుమెన్గై.
కార్యకాలత్తిల్ సహకారిసాపేక్షముణ్ణాకిలితే ఉపాయత్తినుడైయ నైర
పేక్ష్యన్తుక్కు హనివరువతుఎన్తుకరుత్తు.

౨౩౯. స్వప్రయోజనపరరై (ప్రతికూలర్) ఎన్టు విశేషేణ
వరుళిచ్చెయ్తారితే; ఇన్దస్వప్రయోజనపరరై అనుకూలాగ్రేసరరాన
ఆహ్వాకళ్ పక్కలిలుమ్ తోల్ శ్రియిరుక్కయాలే తన్ని బన్దనమాన
ప్రాతికూల్య మవర్కళ్ పక్కల్ వారాతపడి పరిహరిక్క వేణమెన్టు
తిరువుళ్ళమేపల్ శ్రి, తద్విషయశ్చక్లైయై యనువదిక్కితార్, (స్వప్ర
యోజనపరరెల్లారై యుమ్) ఎన్టుడుడ్గి. (౧) “సమక్సేనలమాతలిల్”
ఎన్టుమ్, (౨) “నామక్ణుకన్దుకూత్తాడ ఇలత్తూడేనడవాయే” ఎన్టుమ్,
(౩) “కణ్ణనానున్నైయుకక్క” ఎన్టుమ్ ఇత్యాది వచనబ్ధాలుమ్, మడ
లెడుకైముతలాన ప్రవృత్తికళాలుమ్ ఆహ్వాకళ్ళుక్కుమ్ ఇన్దస్వప్ర
యోజన పరత్వముణ్ణాకత్తోల్ ధానిష్టతితే; అనపిన్బ స్వప్రయోజనపర

ప్రతికూలరాకనికైక్క-లామోవెన్నిల్;

౨౨౦. ఇట్లు స్వప్రయోజనమెన్నిటను ఆశ్రయదోషజన్యమౌనై,

౨౨౧. అకైయాలే దోషమిల్లె.

రెల్లారై యుమ్ ప్రతికూలరెన్టు శొల్లప్పార్క్కల్ ఆశ్వాకకై యు
నుప్పడి నికైక్కవేణ్డే వారాతోవెన్టు శబైక్కభిప్రాయమ్.

౨౨౦. అత్తైప్పరిహరిక్కిఠార్, (ఇట్లు) ఎన్టుతున్దు. అతా
వతు-ప్రతికూలమాక చొచ్చిట్టుకీటవిన్దికత్తిల్ స్వప్రయోజనమెన్నిటను-
అనుభవన్దెబ్బ-ర్యజ్జులు క్కాశ్రయమానచేతననుడైయో అవిద్యాదిదోష
తొల్వన్దు స్వప్రయోజనమైయెన్దై. ఇన్దై (ఆశ్రయదోషజన్యమ్) ఎన్టు
వతుక్కుకైయాలే, ఆశ్వాకకభుడైయ స్వప్రయోజనమ్ విషయదోష
జన్యమెన్టుకరున్టు. ఇతు త్తెన్దై (౧) “విషయదోషత్తాల్ వరుమన్దై”
ఎన్నిటవాక్యత్తిలే వ్యక్తమాకవరుళిచ్చెయ్కిఠారిఠే.

౨౨౧. ఇవ్వర్కత్తై నిగమిక్కిఠార్, (అకైయాలేదోషమిల్లె)
ఎన్టు. అతావతు-ప్రతికూల్యహేతువాక చొచ్చిట్టుప్పట్ట స్వప్రయోజనమ్
ఆశ్రయదోషజన్యమాయ్, ఆశ్వాకకళ్ పక్కల్ స్వప్రయోజనమ్
విషయదోషజన్యమా యిరుక్కెయాలే, అన్దప్రతికూల్య మివర్కళ్
పక్కలిలుమ్ వరుమెన్నిటదోషమిల్లెయెన్దై.

౨౨౨. అన్దిక్కే, స్వప్రయోజనపరరై సామాన్యేనప్రతికూ
లరెన్టు శొల్లుమళవిల్, అనుకూలరాన ఆశ్వాకకళ్ పక్కలిలుమ్ ఇన్ద
స్వప్రయోజనపరరై తోబ్బుకైయాలే అవర్కకైయమ్ ప్రతికూల
రెన్టు నికైక్కవేణ్డేవరుకైయాలే, స్వప్రయోజనపరరై ప్రతికూలరెన్దై
దోషమన్తోవెన్టునిన్దై పుణ్ణుకీటశబైయై యనునదిక్కిఠార్, (స్వప్ర
యోజనపరరెల్లారై యుమ్ ప్రతికూలరాకనికైక్క-లామోవెన్నిల్) ఎన్టు.

† అవిద్యా-తత్త్వజ్ఞానాభావమ్-అదియు నాన్-మచివాన్దెకళ్ శొల్లప్పకుఱిటను.

౧౯౪౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౩-ప్రకరణమ్.

౨౭౨. విషయదోషత్తాల్ వరుమవె యెల్లామ్
దు స్వజమాయితే యరుప్పతు.

౨౭౩. (౧) “ఊమైయరోడు శెవిడర్ వార్తై” (౨) “కథమన్య
దిచ్చతి.”

౨౭౦. అత్తై పురిహరిక్కి-తార్, (ఇజ్జు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అర్థమ్
పూర్వవత్.

౨౭౧. నిగమిక్కి-తార్, (ఆత్తై యాలే దోషమిల్లై) ఎన్ఱు. (ఆత్తై
యాలే) ఎన్ఱిఱివితుక్కర్థమ్ పూర్వవత్; (దోషమిల్లై) ఎన్ఱు. స్వప్ర
యోజనపరరై స్రతికూలరెన్ఱుశొన్నతిల్ దోషమిల్లైయెన్ఱై. ఎన్ఱిజ్జనే
యోజిక్క-వుమామ్.

౨౭౨. ఇప్పడి ఆశ్రయదోషజన్యమన్ఱి కే విషయదోషజన్య
మానాలుమ్ స్వరూపవిరుద్ధమానతు త్యాజ్యమన్ఱొవెన్ఱు; అనుభవెన్ఱు
కితార్ మేల్, (విషయదోషత్తాల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - అనుభవ
విషయమాన అవనుడైయ వయిరవురుక్కాయ్ ఆన్ఱైయెన్ఱు పెన్ఱు
డై యుడుత్తుమ్మడియాన *విగ్రహవైలక్షణ్యమాకిఱిదోషత్తాలే వరుకిఱి
స్వప్రయోజనపరరై, తద్దేతువానప్రవాణ్యమ్, తన్నిధ్యర్థమానవ్యాపార
రజ్జళాకిఱివిన్ఱై యెల్లామ్ స్వరూపవిరుద్ధమెన్ఱు విడప్పార్ తాలుమ్ విడవ
రితాయితే యరుప్ప తెన్ఱై. (విషయదోషత్తాలేవరుమతు) ఎన్ఱుపాశమా
నపోతు, స్వప్రయోజనమాత్ర తైయే శొన్ఱుకిఱు.

౨౭౩. విషయదోషత్తాల్ వరుమతిడు స్వజత్వత్తిల్ ప్రమా
ణమ్ కాట్టుకితార్ మేల్, (ఊమైయరోడు శెవిడర్ వార్తై, కథమన్య
దిచ్చతి) ఎన్ఱు. (౧) “మల్ శీరున్దీర్ కట్ కు” ఎన్ఱుతుడగ్గి “అత్తై యాలే
వేతెన్ఱుఱుతియిట్టాల్ అవ్ వరుమశవుమ్ క్రమప్రాప్తిపార్ తు ఆఱియి.

* విగ్రహవైలక్షణ్యమేకాన్యగుణమాయినమ్, దోషత్వకథనమ్-స్వరూపవిరుద్ధ
స్వప్రయోజనాద్యాపాదకత్వత్తాలే. (౧) నా-తి-౧౨-౧. (౨) స్తో-౪-౨౭.

౨౭౪. ఇప్పడి యివై యిత్తనై యుమ్ సదాచార్య

రుక్క వేణుక్లాణ్, సీగజ్జనేపతటలాకాతుకాణ్” ఎష్టతాయ్మానైక్కు
 తీత్తు, “ఇన్విషయత్తిల్ ప్రావణ్యమిన్న్తి క్కే ఎన్నుతైయన్తిలైక్కువేణా
 యిరున్దక్కుళుక్కు ఎనక్కోడుకిఱవ్తైయటయప్పొకాతు; ‘అవన్ అవన్’
 ఎన్న్తు వాయ్పులర్ బుమ్మడి క్రియఃపతినిషయమాన ప్రావణ్యతైవలు
 పాచురువపుతైయళాయ్, ఇప్పడి ఇననైయొట్టియచ్చెల్లామైయుక్లానాల్
 అననిరున్దవిత్ తేశెన్న్తు కిట్టుకైప్రాన్దమాయుక్కు, అతుక్కు క్కాల్
 ననై తారాతపడియిరుక్కిఱ వెనక్కు, నానవనోడేశెన్న్తు శేరామై
 క్కుఱుప్పక సీగజ్జ శొల్లుమ్వారై, కేట్కైక్కు ప్పరికరమిల్లాత శెవి
 డరోడే శొల్లుకైక్కుప్పరికరమిల్లాత ఊమైకళీవారై శొన్నాత్పిలే
 యిరుప్పతోన్న్తు” ఎష్టఆణ్ణాళరుళిచ్చెయ్కైయాలమ్; (౧) “తనామృతస్య
 నిని” ఎన్న్తుతుడజ్జి “నకు త్తశేషియాన దేవరుడైయ (౨)*తేనేమలగుమ్
 తిరునడిత్తామరైకళిల్ భోగ్యతైయిలే యున్దునినెన్జుమర్ బొరుక్షుద్ర
 విషయతై విరుమ్ముమ్మడి యెజ్జనే మధువే జీవనమానవణ్ణు, మధుపరి
 పూర్ణమాన తామరైప్పువానతు నిల్లానిల్కచ్చెయ్తే ఆత్తిశువడటిన్ద
 తాణ్, కిట్టుకైయరితాయ్ కిట్టినాలుమ్ నాక్కుననైక్కుప్పొకాతతాయి
 రుక్కిఱ ముళ్ళిప్పువిల్ శెన్న్తు పడియాతమాత్రమన్న్తిక్కే, అత్తైక్కుటా
 షీప్పతుమ్ శెయ్యాతిత్” ఎన్న్తు ఆళననారరుళిచ్చెయ్కైయాలమ్. విగ్ర
 హనైలక్షణ్యమ్కణ్ణు భగవద్విషయత్తిల్ ప్రవణరానవర్కత్తై మీట్క
 వరితెన్న్తు తోశ్ బుకైయాలే. విషయదోషత్తాల్ వరుమతు దుస్త్వజ
 మెన్నుమిడమ్ సిద్ధమితే.

౨౭౪. ఆక, దినచర్యోక్త మజ్జళాశాసన అనుకూలసహవాస ప్రతి
 కూలసహవాసనివృత్తికత్తై వివరిత్తార్ కీర్తీ; (౩) “సదాచార్య ప్రసాద
 త్తాలే వర్ధిక్కుమ్మడి ప్పణ్ణిక్కొణ్ణుపోరక్కడవణ్” ఎన్న్తై వివరిక్కితార్
 మేల్, (ఇప్పడి) ఎన్న్తుతుడజ్జి. (ఇప్పడి యివై యిత్తనై యుమ్ సదాచార్య

ప్రసాదతాలే వర్ధిక్కు-మోక్షైక్కు,
 వస్తవ్యమ్ ఆచార్య సన్నిధియుమ్ భగవత్సన్నిధియుమ్;
 వక్తవ్యమ్ ఆచార్యవైభవముమ్ స్వనికర్షముమ్;
 జ్ఞవ్యమ్ గురుపరమ్పరైయుమ్ ద్వయముమ్ ;

ప్రసాదతాలేవర్ధిక్కు-మోక్షైక్కు) ఎట్టతు-క్తి చొన్న ప్రకార త్తిలే ఇష్ట
 స్వభావవిశేషగ్గెల్లామ్ సదాచార్యనుడైయ ప్రసాదతాలేకొమ్మిన్దుపట్టు
 వశోన్దు వరుమ్మోక్షైక్కు-న్దు పడి. (వస్తవ్యమాచార్యసన్నిధియుమ్ భగ
 వత్సన్నిధియుమ్) అతావతు-ఇవనుక్కు వాసస్థలమ్, హి-తైషియామ్
 ఉపదేశాదికళాలే ఇవన్దు ఉత్పాదకనానస్వాచార్యనుడైయ సన్నిధి
 యుమ్, అవకా-కాట్టికొ-డుక్క-కైకొ-ణ్దు అవనుక్కు స్తవిషయమాయ్
 తన్నక్కలిలే విశేష కటాక్షాదికళై పుణ్యకొ-ణ్దు పోరు మర్యాదతార
 మానభగవాన్ సన్నిధియుమ్మెన్దై ఇతసుముచ్చయముమ్మత్తు, సమవికల్ప
 ముమ్మత్తు, ఆచార్యసన్నిధియై ప్రధానమ్; తదలాభ-త్తిల్ ఆర్యావతార
 సన్నిధియై పడి. అకైయితే ఆచార్యసన్నిధియై ముట్టుడవరుళిచ్చెయ్
 తత్తు. (౧) “మద్భక్తస్సహసంవాస స్తదసిద్ధామయాపివా” ఎన్దితే భగ
 వదుక్తియుమ్. ఇని (వక్తవ్యమ్) తుడగ్గి మేలడైయ సముచ్చయమ్.

(వక్తవ్యమాచార్యవైభవముమ్ స్వనికర్షముమ్) అతావతు-
 ఇవనుక్కు సర్వకాలముమ్ వాక్కాల్ శొల్లపుడుమతు- దుర్గతియేప
 ధ్నా-శాక-త్త-న్నై యజ్గీరి త్తరుళిన ఆచార్యనుడైయ దయాక్షాన్త్యాది
 వైభవముమ్, ఎత్తనైయేనుమ్ దయాదిగుణపరిపూర్ణరు మేటిట్టుప్పా
 ర్క్కిల్ అరువరుక్కుమ్మడినిత్తు అనాత్మగుణపూర్తియాకితి తన్నుడైయ
 నికర్షముమాకితి వివైయెన్దై. శ్రీమధురకవియాభావో (౨) “నన్దై
 యాల్” ఎన్దితిపాట్టుతుడగ్గి. ఇన్దై యిరణ్డైయుమ్ విశదమాక వరుళి
 చ్చెయ్ తారితే.

(జ్ఞవ్యమ్ గురుపరమ్పరైయుమ్ ద్వయముమ్) అతావతు-ఇవ
 నుక్కు కా-ల-క్షేపత్తుక్కుమ్ భోగత్తుక్కు ముటుప్పాక రహస్యమాక

పరిగ్రాహ్యమే పూర్వాచార్యోకభుజైయ వచనము మనుస్థా-
నముమ్;

పరిత్యాజ్యం అక్షేప్తవ జ్ఞానానుసము మభినూనముమ్;

వచనవిత్తక్యోపాపారపునరుమ్-(౧) జ్ఞానానుసమ్భక్తిరహితైర్వై
ఇత్యాదిమంత్రాదీనాం సర్వేష్వర్థకా మహిమోక్తురైష్కవితామమ్ (౨)
“సచాచార్యమశోక్త్యమ్” (౩) “అచాచార్యునాపాపసానిత్యాదిగ-
తైర్వై” ఎన్నిటవడియో స్వాచార్యాదిపరమాచార్య భగవత్పర్యంతమన-
గురుపరమై యన్, అగురుపరమపరమై ప్రమాణమ్ స్వాచార్యో-
తనమ్ తత్త్వమాక చివరేతైర్వయముమైక్తై, ఇత్యేవ, గురుపరమపరా-
పూర్వకమానన్వయమే ఇవరుక్కు. రహస్యమాచరమసద్భిత్తక్యో-
పారపుమమైవడి. భాష్యకారర్కు-కౌ-లక్షేషప్రకారమరుచిచ్ఛయః
కింవిషత్తిల్ (౪) “న్వయమథానుసంధానేనసహ సద్దేవంవక్తా” ఎత్తితే
పెరియ పెరుమాళరుచిచ్ఛయోలతు.

(పరిగ్రాహ్యమ్ పూర్వాచార్యోకభుజైయ వచనము మనుస్థా-
నముమ్) అతావతు- తనక్కు- జ్ఞానానుసానన్త హాత్ శీర్షక్తైర్కుటు-
ప్పాక క్కుణ్ణకణ్ణవిడకళితే ఇవనాల్ పరిగ్రహిక్కుప్పమమతు-నాథముని
కళో ముతలాక ఇవ్వరుకుళ్ళపూర్వాచార్యోకభుజైయ జ్ఞాతవ్యాఖ్య
ప్రకాశకమానదిన్యవచనభుమ్, అన్తవచనానుసూపమాక మటువర్ష
వనుస్థానభుమ్మై. (౫) “సువ్యాహృతానిమహతాంసుకృతానితత స్తతః
సశ్చిన్వకాభీర ఆసీత శిలహాణి శిలం యథా” ఎన్నక్కడనతితే.

(పరిత్యాజ్యమక్షేప్తవసహానము మభినూనముమ్) అతావ-
తు- జ్ఞానానుసాననాశకమిన్నమ్ భయత్తాలే ఇవనుక్కు- సవాసన-
మాక విడప్పమమతు-వైష్ణవలక్షణమిల్లాతవర్కళోక్తై సహవాసముమ్,

(౧) వరదరాజస్థ-

(౨)

(౩)

(౪) గణకాగతిగవ్యమ్.

౨౮౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

కర్తవ్యమాచార్యకైజ్జుర్యముమ్ భగవత్కైజ్జుర్యముమ్.
 ౨౭౫. కీర్తీచ్చొన్నభగవత్కైజ్జుర్యమతివతు శాస్త్రముఖతాలే.
 ఆచార్యకైజ్జుర్యమతివతు- శాస్త్రముఖతాలు మాచార్య
 వచనతాలుమ్.

అవరోకత్ “ఇవన్ నమ్మడైయవన్” ఎన్టు ఓరస్వయశ్శాలే తన్వెటైత్తి
 ప్పణ్ణ మభిమానముమెన్దై.

(కర్తవ్యమాచార్య కైజ్జుర్యముమ్ భగవత్కైజ్జుర్యముమ్)
 అతావతు - ఇవనుక్కు స్వరూపానుకూలమాకవే ఎప్పొతుమ్ శెయ్య
 ప్పడుమతు, మహోపకారకనాన స్వాచార్యవిషయత్తిల్ ప్రేమపూ
 ర్వకమాకప్పణ్ణమ్ కైజ్జుర్యముమ్, తన్నియోగపరతన్త్రినాయ్ప్పణ్ణమ్
 భగవత్కైజ్జుర్యముమెన్దై. ఆక, దినచర్యైయిల్ శొన్న స్వభావవిశేష
 జ్జళెల్లామ్ (సదాచార్యప్రసాదతాలే వర్ధిక్కుమ్బడి పణ్ణిక్కొంజుపోరు
 కైయావతు)- ఇప్పడి యిరుదుళ్ళ వస్తవన క్తవ్య జస్తవ్య పరిగ్రాహ్య
 పరిత్యాజ్యకర్తవ్యజ్జళెయత్తిన్దు ఇవశీలే నిష్ఠనాయ్ పొరుకైయెన్ద
 తాయిన్దై.

౨౭౬. ఇప్పడి కర్తవ్యమాన కైజ్జుర్యజ్జళిరణ్ణ మతివతెమ్ముఖ
 తాలే యెన్నుమాకాక్షైయిలేయరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్, (కీర్తీచ్చొన్న)
 ఎన్టుడుక్కి. (కీర్తీ) ఎన్దతు- వస్తవ్యాదికలైచ్చొన్న ఇన్దగణనెయిలెన్ద
 పడి. (భగవత్కైజ్జుర్యమతివతు శాస్త్రముఖతాలే) ఎన్దతు- భగవాని
 ననుక్కిప్పొతు వాయ్తిజన్దుబ్బన్దై అరుళిచ్చెయ్యామెయాలే తత్ప్రతిపాద
 కమాన శ్రుతిస్తృత్యాది శాస్త్రముఖతాలే అతియవేణుమెన్దై. (ఆచా
 ర్యకైజ్జుర్యమతివతు శాస్త్రముఖతాలు మాచార్య వచనతాలుమ్)
 ఎన్దతు - ఆచార్యవిషయత్తిల్ శిశ్రూషాప్రకారజ్జళై ప్రతిపాదిక్కి-అ
 శాస్త్రముఖతాలుమ్, తనక్కిస్తానిష్టజ్జళిన్దు తెన్నుమిడతైయవనరుళిచ్చె
 య్త వచనతాలుమెన్దై.

౨౧౬. కైబ్యర్వన్తానిరణ్ణు.

౨౧౭. అతావతు-ఇష్టమ్ శేన్ కై యమఅనిష్టమతనిష్ కై యమ్.

౨౧౮. ఇష్టానిష్టజ్ఞో వర్ణాశ్రమజ్ఞై కై యమ్

౨౧౯. ఇనిమేలో కైబ్యర్వపేషద్వై కై యశోవిక్రై-కై-కై-కై
(కైబ్యర్వన్తానిరణ్ణు) ఎన్గితార్.

౨౨౦. అతావతే తేనన్; (అతావత్తిష్టమ్ శేన్ కై యమ్ వనిష్టమ్ తనిష్ కై యమ్) ఎన్గితార్.

౨౨౧. ఇవై తానిరణ్ణుమో శ్చై యవలమ్మి త్తిరుక్కుమెన్న్; అనిశి
చ్యైయీకితార్ సేలో, (ఇష్టానిష్టజ్ఞో) ఎన్త్తుతుడన్. అతావతు - క్షీర్
చ్యైన్న్ కైబ్యర్వ ప్రతిసమ్మన్ధిక తిరువరుత్తైయవు విష్టానిష్టజ్ఞో ఇవ్వ
ధికారియడైయ వర్ణాశ్రమజ్ఞై కై యమ్ ఆ త్తస్వరూప త్తైయమ్ వన్ శ్చై
యిరుక్కుమెన్న్. (ఇష్టానిష్టజ్ఞో వర్ణాశ్రమజ్ఞై ప్పల్ శీ యిరుక్కు-యా
వతు)-స్వవర్ణస్వాశ్రమోచితమానధర్మజ్ఞై పురాధబుద్ధ్యావనుష్ఠికై-
ఇష్టమాన్, స్వార్థబుద్ధ్యావనుష్ఠికై అనిష్టమాయరుక్కు. పరాధ
బుద్ధ్యాఅనుష్ఠికై-యావతు-లోకసన్గ్రహతయావాకవుమ్ శిష్యపుత్రర్
కళుడైయ ఉజ్జీవనార్థమాకవుమ్ ఆనృశంస్యతాతే అనుష్ఠికై. ఇవ్వర్థత్తై
(౧) “ఇనియివన్ శీలో సమ్మాచార్యో కళనుష్ఠిక్కిఱవై శిష్యపుత్రో కళు
డైయ ఉజ్జీవనార్థమాక ఆనృశంస్యతాతే అనుష్ఠిక్కితార్ కళి త్తనై.
ఇప్పడియన్మియూతనోతు భగవద్విభూతిభూతరాస చేతనర్క్కు
నాశహేతువాకె యాలే ఈశ్వరను క్కనభిమత భూతనావకా ; ఆకై
యాలే యాతోరళవాలే లోకసన్గ్రహమ్ పిఱక్కుమ్, యాతోరళ
వాలే శిష్యపుత్రో కళుక్కు జ్జీననముణ్డామ్, అవ్వళవుమనుష్ఠేయ మెన్న్
తాయ్ బు. ప్రవృత్తిధర్మతానే అభిసన్ధిభేదత్తాలే నివృత్తిధర్మ
మానవోపాతి ఇన్దనివృత్తిధర్మముమ్ ప్రాప్యమాకక్కడవతు. ఇవ్విడ
త్తిలో ఆకరణప్రత్యవాయమ్ ఎమ్మెరుమానుడైయ అనభిమతత్వముమ్
తన్నుడైయ పురుషార్థహానియు, మాకక్కడవతు” ఎన్త్తు తనిళ్లోక త్తిలే
ఇవర్ తామేయరుళి చ్యైయేతారిణే. ఇనిస్వార్థబుద్ధ్యావనుష్ఠికై-యావతు-

ఆత్మస్వరూపత్వేయమ్ అవలంబ్య తిరుక్కుమ్.

స్వవర్ణస్వాశ్రమోచితమాక విహితమాకై యాలే నమక్కికై యనుస్థి
యాతోడ్రియిల్ కృత్యాకరణరూపపాపమ్వరు మెన్దు ని నై త్తనుస్థిక్కై.
(ఇష్టానిష్టజ్ఞాత్త స్వరూపత్వేప్పన్ శీయిరుక్కై-యావతు)- “ఇచ్చెస్వ
రూపమ్” ఎన్దిఅపడియే వినియోగదశైయిల్ శేషియైయ ఇచ్చాన్
గుణమాక స్వరూపత్వేవినియోగప్పడుత్తుకై ఇష్టమాయ్, తట్టుమాటి విని
యోగమేకొళ్ళుమళ్ళిల్ తన్నుకై య శేషత్వత్వైయిట్టు ఇతాయ్ తల్ పార
తన్యైత్వైయిట్టు ఎత్తిర్ విట్టికొడతొడ్రితల్ శేయ్కై అనిష్టమాయిరుక్కై

అజ్ఞనన్దిక్కై, (ఇష్టానిష్టజ్ఞ) ఇత్యాదిక్కు, స్వవర్ణస్వాశ్రమో
చితజ్ఞైచ్చెయ్కై ఇష్టమ్, తద్విరుద్ధజ్ఞైచ్చెయ్కై అనిష్టమెన్దుమ్.
ఆత్మస్వరూపత్తుక్కుడచితనూనవల్ దైచ్చెయ్కై ఇష్టమ్, తద్విరుద్ధజ్ఞైచ్చెయ్కై
యనిష్టమెన్దుమ్ యోజిక్కువుమామ్.

అజ్ఞనమన్దిక్కై, బోపాధికముమాయ్ అనిత్యముమాన వర్ణా
శ్రమగ్గిల్ ఊర్ శీరుక్కై అనిష్టమ్, నిరుపాధికనిత్యశేషమాన ఆత్మ
స్వరూపత్తిల్ ఊర్ శీరుక్కై ఇష్టమెన్దుమ్ యోజిక్కువుమామ్. ఇజ్జ
నూల్ దైయిట్టు చొన్లుకైయన్దిక్కై, అనిష్టమ్ వర్ణాశ్రమత్తై యవల
ంబ్య్ తిరుక్కుమ్, ఇష్టమాత్మస్వరూపత్తై యవలంబ్య్ తిరుక్కు మెన్దిజ్ఞా
విభజిత్తు వర్ణాశ్రమాచార తై అనిష్టకోటియాక చొన్లుప్పార్ క్కిల్, (౧)
“శ్రుతిః స్మృతి ర్మమేనాఞ్చ యస్తా ముల్లభ్యునర్తతే । ఆజ్ఞాచ్ఛేదీమవ
ద్రోహీ మద్భక్తోఽపి నవైష్టవః” ఎన్దుమ్, (౨) “అవిస్లవాదధర్మాణాం
పాలనాయకులస్యచ । సజ్గోహాయచలోకస్య మర్యాదాస్థాపనాయచ
ప్రియాయమమవిష్ణోశ్చ దేవదేవస్య శార్దూభాః । మనీషీవై దిశాచారంమన
సాపినలజ్ఘయేత్ । యథాహివల్లభోరాజ్ఞో నదీం రాజ్ఞాప్రవర్తితామ్ ।
లోకోపయోగినిరమ్యాం బహుసస్య విసర్ధనీమ్ । లఙ్ఘయేత్ శూలమా
లోహేననపేక్షోఽపి తామ్ప్రతి । ఏవంబిలజ్ఘయేత్ మర్యోమర్యాదాం వేద
నిర్దితామ్ । ప్రియోఽపి నప్రియోఽసౌమే మదాజ్ఞావ్యతివర్తనాత్ । ఉపా

౨౭౯. పుణ్యతుక్కుఁ జ్ఞుకీటవక్ సాప జైష్ణానితే.

౨౮౦. ఇవక్ పుణ్యతై ప్పపమెన్దిరుక్కుమ్.

యత్వగ్రహం త్రిత్రవర్జయే స్థనసానుధీః" ఎట్టమ్ సచ్చేత్వరనుష్ఠపరా
ట్టియు మరుళిచ్చెయిత వచనశ్లోడుమ్ పూర్వాచార్యోకభుక్తయ వచ
నానుస్థానశ్లోడుమ్ నిరోధిక్కుమితే ; అనపిన్బ కీర్తించున్నపడియే
ఇన్వాక్యత్తుక్కు ప్పొరుభాకక్కడనరు.

౨౭౯. ఇమ్మాన్యుయోజనైక్కుమ్ మేలిల్ వాక్యశ్లోడు సజ్జ
తియెన్నెన్నిల్ ; ప్రభమయోజనైయిల్, ఇప్పడి వర్ణాశ్రమానుస్థాన
త్తిల్ ప్రతిపత్తివిశేషజ్ఞులిమ్ ఆత్మస్వరూపత్తినుక్తయ వినియోగద
నైయిల్ అనుకూల్య ప్రాతికూల్యజ్ఞులిమాక ఇష్టానిష్ఠజ్ఞుక్కు విష
యవిభాగమ్ పణ్ణవేణుమో? వర్ణాశ్రమానురూపమాయుమ్ స్వరూ
పానురూపమాయు ముళ్యవత్తైచ్చెయ్కై ఇట్టమ్, విద్విరుద్ధజ్ఞాన
అకృత్యాదికత్తైచ్చెయ్కై అనిష్టమెన్టాలోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కీతార్
మేల్, (పుణ్యతుక్కు) ఎన్టుతుడణ్ణి. ద్వితీయయోజనైయిల్, ఇప్పడివర్ణా
శ్రమవిరుద్ధజ్ఞైయమ్ స్వరూపవిరుద్ధజ్ఞైయమ్ శెయ్కై అనిష్టమెన్టుఇవ
నుక్కుచ్చొల్లి త్తవిర్పిక్కైతా? వేణుమో? ఎన్న ; (పుణ్యతుక్కుఁ జ్ఞుకీట
వక్) ఎన్టుతుడణ్ణి యరుళిచ్చెయ్కీతార్. తృతీయయోజనైయిల్, ఇప్పడి
వర్ణాశ్రమజ్ఞులిమా? మటుత్తాల్ అకృత్యకరణజ్ఞోవన్దు పుకురాతో
వెన్న ; (పుణ్యతుక్కుఁ జ్ఞుకీటవక్) ఇత్యాదియాల్ యరుళిచ్చెయ్కీతార్.
(పుణ్యతుక్కుఁ జ్ఞుకీటవక్ సాప జైష్ణానితే) ఎన్టుతు - భగవదనుగ్రహ
హేతువాక శాస్త్రసిద్ధమాయరుక్కుచ్చెయ్కీతాయమ్ మోక్షవిరోధి
యెన్నుమత్తాల్ పుణ్యమ్ శెయ్కైక్కుట్ పడ అజ్ఞుకీట ఇవ్వధికారి,
భగవన్నిగ్రహహేతువాక శాస్త్రసిద్ధమాయ్ సరకావహమెన్టు సానూ
స్వరుముట్ పడ చెయ్యాయితపాపతై యెరుకాలుమ్ శెయ్యనితేయెన్టె.

౨౮౦. ఇవక్ పుణ్యతుక్కుఁ జ్ఞుమృడియెయమ్ వత్తలనానవీశ్వ
రనుక్కు మిడమటుమృడి సాపప్రవృత్తియిలన్వయ ముగ్ధుక్కుమ్మ
డియెయమ్ నిర్విప్కి-తా? మేల్, (ఇవక్ పుణ్యతై) ఇత్యాదివాక్యత్ర

అవక్ పాప తై ప్షణ్య మెన్దిరుక్కుమ్.

అవనుక్కు అతుకిడైయాతు, ఇవనతు శెయ్యూక్.

౨౨౧. కైజ్జుర్యన్దాన్ భక్తిమూలమల్లాత

పోతు భీతిమూలమాయ్ వర వేణుమ్.

యత్తాలే. అతావతు, (౧) “తదావిద్వాన్ పుణ్యపాపేవిధూయ నిరజ్ఞానః పరమంసామ్యముపైతి” ఎన్దెయాలే పుణ్యపాపద్గళిరణ్డమ్ మోక్ష

విరోధియెన్దిరుక్కు మిన్వధికారి, నాట్టార్ సుఖహేతువెన్దు విరుమ్బియిరుక్కుమ్ పుణ్యతై భగవత్వాప్తి ప్రతిబంధకతయా అనిష్టావహమాకై యాలే, దుఃఖహేతువాన పాపమెన్దునినైత్తు వెరువియిరుక్కుమ్; ఆశ్రితర్ శెయ్తకుల్లమ్ నన్ద్రమాకవే కొళ్ళుమతిమాత్రవత్సలనాన వీశ్వరన్, ఇన్వధికారి ఏతేను మొరుపాప తైష్వణిలుమ్ అత్తెక్కుల్లమాక నినై యాలే నన్ద్రమాకనినైత్తుక్కొణ్డెరుక్కుమ్; అవనప్పడియిరున్దానే యాకిలుమ్ ఇన్వధికారి పాపప్రవృత్తియి లన్వయమన్దు నియతనాయ్ వర్తికైయాలే, పాప తైపుణ్యమాకక్కొళ్ళుమ్ వత్సలనానవనుక్కు అతుఆ శైష్ట్యుప్పొమి త్తనైయొట్టియక్కిడై యాలెన్దె. ఆక, కీర్తక ర్తవ్య

మాకచ్చొన్న కైజ్జుర్యమణివతు ఇన్నత్తాలేయెన్దుమ్, కైజ్జుర్యన్దాన్ ద్వివిధమెన్దుమ్, అతుతానిన్న తెన్దుమ్, తదుభయము మిన్నతై యవల మ్మిత్తిరుక్కు మెన్దుమ్ శొల్లి, అతిల్ ప్రానణిక శజ్జా-పరిహారమ్ పణ్ణప్పట్టతు.

౨౨౧. ఈదృశ కైజ్జుర్యమివనుక్కు ఏతేను మొరువఱ్ఱియాలే యాకిలు ముణ్ణాక వేణుమెన్ను మితినుడైయ అవశ్యకరణీయత్వతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (కైజ్జుర్యన్దాన్) ఎన్దుతుడక్కి. (భక్తి మూలమాయ్ వరు కైయావతు)- శేషియుడైయ ముకమలర్ త్తిక్కుఱు ప్పొనవైయే శెయ్తుకొణ్డు నిఱ్ఱ వేణుమ్బడియూన తద్విషయప్రేమ మడియాక వర్దుకై. (అల్లాతపోతు భీతిమూలమాయ్ వరు కైయావతు)- అతన్ది కేయొట్టిన్దాల్, (౨) “అకిచ్చత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః”

౨౮-౨. అతువు మిల్లాతపోతు అధికార త్తియమ్

ఉపాయోపయజ్జలియమ్ అన్వయమిచ్చిక్కే యొచ్చెయమ్.

౨౮-3. కైజ్జుర్యన్దన్దై ఫలసాధనమాక్కాతే ఫలమాక్కవేణుమ్.

౨౮-౪. అతావతు - తాకైయేలాతే అవన్దైక్కేయేఱ్ఱుప్పణ్ణుకై.

ఎన్గిటపడియే శేషత్వస్మత్తియిల్లాతపోతు శేషత్వసానిసిఱుక్కుమెన్నుమ్ భీతియడియూకవరుకై. ఇతిల్ భక్తిమూలమానతువే ముఖ్యమ్, తడలా భక్తిల్ భీతిమూలనానాకియమ్ వేణుమెన్దపడి.

౨౮-౨. అతుతానుమిల్లావిడిల్ శెయ్వతెన్నెన్న; అరుగిచ్చెయ్ కిఱార్, (అతువుమిల్లాతపోతు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- అముఖ్యమాన భీతిమూలకై జ్జుర్యన్దాను మిల్లాతపోతు, కిచ్చిత్కారాభావత్తాలే శేషత్వమాన వధికార త్తియమ్, అధికారి సాపేక్షమాయరున్దళ్ళ శేషి యుడైయ కృపారూపమాన ఉపాయ త్తియమ్, ఇవన్దుడైయ అనుకూల స్మత్తి సాపేక్షమాన అవన్దుడైయ ముకమల్ త్తియాకిఱ ఉపేయ త్తిలు మన్వయమల్ బువిదుమెన్దై.

౨౮-3. ఆక, కీర్తిరణువాక్యత్తాలుమ్ కైజ్జుర్యావశ్య కర్తవ్యత్వ ముమ్ కైజ్జుర్యాభావ త్తిల్ వరు మనన్దవి శేషజ్జఘమ్ కాట్టప్పట్టతు; ఏవం విధకైజ్జుర్య త్తిల్ సాధనబుద్ధియై త్తవిర్క్కిఱార్ మేల్, (కైజ్జుర్య వన్దై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-ఇప్పడి అవశ్యకరణీయమాక కీర్థ్చొన్నకైజ్జుర్యన్దన్దై ప్పణ్ణుమళవిత్ దృష్టాదృష్టఫలజ్జిలేతేను మొన్దుక్కు సాధనమాక ప్రతిపత్తిపణ్ణాతే స్వయమ్మియోజనమాక ప్రతి పత్తిపణ్ణవేణుమెన్దై.

౨౮-౪. ఇత్తై వికడికరిక్కిఱార్ మేల్, (అతావతు) ఎన్దుతుడగ్గి. (అతావతు) ఎన్దుతు - ఇత్తైసాధనమాక్కాతే ఫలమాక్కుకైయావ తెన్దపడి. (తాకైయేలాతే అవన్దైక్కేయేఱ్ఱుప్పణ్ణుకైయావతు)-కై జ్జుర్యమ్ ప్పణ్ణుకిఱ తాక అతుక్కు ఫలనూక అవకపక్కలిలే ఒత్తైయధి

౨౦౧. కొడుత్తుక్కొళ్ళాతే కొణ్ణత్తుక్కు కైక్కులీ కొడుక్క వేణుమ్.

౨౦౨. శ్రీవిదురరై యుమ్ శ్రీమాలాకారరై యుమ్ కూన్దియెయు మ్మోలే కిచ్చిత్తురిత్తాల్ స్వరూపమ్నిఱుమ్ పెఱువతు.

౨౦౩. నుడి తడవతళోఱుమ్

యాతే స్వయమ్ప్రయోజనమాక చ్చెయ్యానిష్టకొణ్ణ, కైజ్జర్యమ్ కొళ్ళుకిఱవనై (౧) “తాస్సర్వాశ్శిరసాదేవః ప్రతిగృహ్ణతి నై స్వ యమ్” ఎన్నిఱపడియే తళావూరి పానాతే సాసేతునాయ్ విరుమ్మికైక్కు కొళ్ళుమ్బడిపణ్ణకై.

౨౦౪. ఇవ్వళప్రమ్పోరాతు, తాకొడు తత్తై అనకొణ్ణత్తుక్కు ప్రత్తుప్రకారమ్వణ్ణపుమ్ వేణుమెన్ఱిఱార్మేల్, (కొడుత్తు) ఎన్ఱుతుడక్కి అతావతు- (౨) “దేహిమేదదామితే” ఎన్నిఱపడియే తానవనుక్కొన్ఱై సమర్పిత్తు అనకపక్కలిలే ఒరుప్రయోజనమ్కొళ్ళాతే, (౩) “ఇన్ఱు వన్ఱి త్తనై యు మముతు శెయ్తెడప్పెటిల్ నానొన్ఱు నూతాయీరమాక కొడుత్తు ప్పిన్నుమాళుమ్ శెయ్వక” ఎన్ఱ పెరియాత్వోర్ తిగుమకళై పోలే తాకసమర్పి త్తద్రవ్యత్తై అవనగ్గీకరి త్త ఉపకారత్తుక్కాక, అప్ప డియిగున్ఱుళ్ళవల్లై త్తన్న భినివేశానుగుణమాక నిఱైయక్కొణ్ణవన్ఱు సమర్పియానిన్ఱుక్కొణ్ణ పిన్ఱైయుమడిమై శెయ్కైయాకిఱ కైక్కులీ కొడుక్క వేణుమెన్ఱై.

౨౦౫. ఇప్పడి యనన్యప్రయోజననాయ్ కిచ్చిత్తురిత్తాలాయి ప్పొలు స్వరూపము జ్జ్వలమాన తెన్నుమత్తై సదృష్టాన్తమాక వరుళిచ్చె యేకిఱార్మేల్, (శ్రీవిదురరై యుమ్) ఎన్ఱుతుడక్కి.

౨౦౬. దృష్టాన్తభూతరాసనర్కళో కిచ్చిత్తురి త్తప్రకారన్దనై యరుళిచ్చెయేకిఱార్, (నుడితడవత) ఎన్ఱుతుడక్కి. (నుడితడవతళోఱ వతు)-మువ్దఱవాదరత్తోడేఱ్ఱుమ్మిన్ఱై “ఇత్తుక్కుక్కా శుతరలాకాతో”

శురుభీ నాతాత పూవుమ్

శుణ్ణామ్ముపడాతశాన్తుమితే ఇవర్ కళి కొడు త్తతు.

ఎన్ఱుక్కిమడిచ్చిరై శోధిక్కైక్కాక మడియైప్పిడిత్తు త్తడవి ఉణ్ణవన్ నెన్ఱు
 †ఉళై యుమ్బడిపణ్ణమ్ ప్రయోజనాన్తరపరిడుమ్ శోలుబొలన్ఱిక్కై,
 ఉణ్ణవన్ నెన్ఱు ఉక్కుమ్బడి అనన్యప్రయోజనమానశోలు. ఇప్పడియి
 రున్దుళ్ళశోటితే (1) “భుక్తవత్సుద్విజాగ్నేయ నిషణ్ణఃపరమాసనేవిదు
 రాన్నా నిబుభుజేశుచీనిగుణవన్ఱిచ” ఎన్ఱుపావనత్వభాగ్యత్వ ప్రత సమా
 మ్బడి శ్రీవిదుర్ అవనుక్కు సమర్పిత్తతు. (శురుభీ నాతాతపూవా
 వతు)- అగ్ని స్పర్శముణ్ణానాల్ శురుభీ నాటుమ్బడియితే పూర్వి స్వభా
 వమిరుప్పతు; అప్పడియే ప్రయోజనాన్తరస్పర్శమాకిటశురుభీ నాల్
 మిల్లాతఫడి అనన్యప్రయోజనత్వ పరిమళయుక్తమాక ఇడుమ్ పుష్పమ్.
 ఇప్పడి యిరున్దుళ్ళపూవితే (2) “ప్రసాదపరమానాథో మమగేహము
 పాగతౌ । ధన్యోహమర్చయిష్యామి త్యాహ మాలోక్యపజీవనః” ఎన్ఱు
 విశేషజ్ఞర్ శ్లాఘిక్కుమ్బడి అత్యాదర పూర్వకమాక శ్రీమాలాకారర్
 అవనుక్కుకొడు త్తతు. (శుణ్ణామ్ముపడాతశాన్తావతు)- ఆయిరమ్ పొన్న
 ధ్రియక్కుట్టియుమ్ శుణ్ణామ్ముత్తివలై పడ క్కెడుమ్బడియితే శాన్తి
 స్వభావమ్ ; అప్పడియే ప్రయోజనాన్తరస్పర్శమాకిట దోషమిన్ఱిక్కై
 అనన్యప్రయోజనమాన శాన్తు. ఇప్పడియిరున్దుళ్ళశాన్తితే (3) “సుగంధ
 మేత ద్రాజార్హం రుచిరంరుచిరాననే । ఆపయోగ్గాత్ర సదృశందీయ
 తామనులేపనమ్” ఎన్ఱు అవనర్థిత్తవనన్తరమ్ పూశుమ్ శాన్తామ్బడి
 కూనికొడు త్తతు. అక, ఇప్పడి అనన్యప్రయోజనమాక క్కిళ్ళిత్తురిత్తా
 లాయిల్ ము కైజ్కర్యాశ్రయమాన స్వరూపముజ్జ్వలమావతెన్ఱై. అక,
 ఇవ్వళపుమ్ వస్త్రవ్యాదిగణనైయిల్ చరమోక్తమాన కర్తవ్యరూప
 కైజ్కర్యతైశోధిత్తు, తాదృశకైజ్కర్యతాలే స్వరూపముజ్జ్వలమామెన్ను
 మిడతైయు మరుళిచ్చెయ్ తారాయిల్ ము.

† మడిచ్చిరై-మడియిరే కట్టినకాశుపై. † ఉళైయుమ్బడి-నోవుమ్బడి. ‡ శురుభీ-
 మయిర. (1) భార-ఉద్యో (2) వి-పు-౫-౧౯-౨౧. (3) వి-పు-౫-౨౦-౬.

౨౦౮. కై జ్ఞర్యదైపోలే మున్ముళ్ళదైకళిలుమ్
స్వరూపతై ఉజ్జ్వల మాక్కవేణుమ్.

౨౦౯. మున్నే నాలుదై యుణు.

౨౧౦. అతావతు-జ్ఞానదై యుమ్, వరణదై యుమ్,
ప్రాప్తిదై యుమ్, ప్రాప్త్యానుభవదై యుమ్,

౨౦౮. ఇప్పడి అనన్యప్రయోజననాయ్కోణు కై జ్ఞర్యమ్
తేయ్తాలే స్వరూపముజ్జ్వలమావతెన్దు శొన్ననితిలే ముక్తావస్థయిల్
కై జ్ఞర్యదైయిల్ స్వరూపజ్జ్వల్యముమ్ అర్థాదు క్తమెన్దునినైత్తు.
ఇప్పడి కై జ్ఞర్యదైయిల్ స్వరూప తై ఉజ్జ్వలమాక్కుమోపాతి ఏత
త్సర్వదశా విశేషకళిలుమ్ స్వరూప తై ఉజ్జ్వలమాక్కవేణుమెన్దురుళి
చ్చెయ్కితార్ మేల్, (కై జ్ఞర్యదై పోలే) ఎన్దుతుడగ్గి. (మున్ముళ్ళదై
కళిలుమ్) ఎన్దుతు- కై జ్ఞర్యత్తుక్కు పూర్వదైకళిలుమెన్దు పడి.

౨౦౯. మున్నే ఎత్తనైదై యుణు ఎన్నమాకాజ్జైయిలే యరుళి
చ్చెయ్కితార్, (మున్నే నాలుదై యుణు) ఎన్దు.

౨౧౦. అన్ద నాలుదై యున్దానే తెన్దు మపేత్తైయిలే యరు
ళిచ్చెయ్కితార్, (అతావతు) ఎన్దుతుడగ్గి. (జ్ఞానదైయావతు)- ఆచా
ర్థోపదేశత్తాలే తనక్కు-జ్ఞానమ్పిఱన్దు శెల్లుకిఱదై, (వరణదైయా
వతు)- సిన్దోపాయభూతనాన సర్వేశ్వరనై తనక్కు ఉపాయమాక
నరిక్కి-ఱదై. (ప్రాప్తిదైయావతు)- సాంసారికసకలదురిత నివృత్తి
పూర్వకమాక అనన్తరువడికదై ప్రాప్తికిఱదై. (ప్రాప్త్యానుభవదై
యావతు)- ప్రాప్యభూతనానవనైక్కిట్టి యనుభవిక్కిఱదై. ఇవ్వను
భవజనితప్రీతికారిత కై జ్ఞర్యమితే పరమపురుషార్థమ్. ప్రథమాపేక్షి
తగూన తత్త్వజ్ఞానముమ్, జ్ఞానఫలమాన ఉపాయవరణముమ్, వరణ
ఫలమానప్రాప్తియుమ్, ప్రాప్తిఫలమాన అనుభవముమ్, అనుభవజనిత
ప్రీతికారితకై జ్ఞర్యముమాయితే క్రమమిరుప్పతు. ఆకైయాలే, కై జ్ఞ
ర్యదై చరమదైయాయ్, పూర్వదైకళి నాలుమ్ ఇతిలేవడ్డెఱుకై
క్కిట్ట పడి యొక్కుజ్ఞాయగుక్కుమ్.

..౨౯౧. జ్ఞానదశైయిల్ అజ్ఞానదై మున్నిడుమ్ ;
వరణదశైయిల్ అపూర్తియైమున్నిడుమ్;
ప్రాప్తదశైయిల్ ఆర్తియై మున్నిడుమ్;
ప్రాప్తానుభవదశైయిల్ అభినివేదైమున్నిడుమ్.

..౨౯.౨. అజ్ఞానమ్ పోవతు
జ్ఞా

..౨౯౧. ఇహ్వదశైకిల్ స్వరూపదై ఉజ్జ్వలమాక్కు-మృడియై దర్శిప్పిక్కి-చార్మేల్, (జ్ఞానదశైయిల్) ఎత్తుతుడగ్గి. (జ్ఞానదశైయిల జ్ఞానదై మున్నిడుకైయావతు)- ఆచార్యో మేత్తే తనక్కు అజ్ఞాత జ్ఞాపనమ్ పణున్నుడి తత్త్వహితపురుషార్థజ్ఞిల్ తన్నుడైయ అజ్ఞానమ్ పులకాలుమ్ విజ్ఞాపిక్కె. (వరణదశైయిల్ అపూర్తియై మున్నిడుకైయావతు)- (౧) “నోనోనోనోలే” (౨) “సధర్మసమ్మో” (౩) “సత్కర్మనైవకికిచ్చునసచ్చి నోమి” ఇత్యాదియిట్టడియే పేర్లుక్కు హేతువాక కొళ్ళలావహిరుసేనుకృతాదికళోన్ముతనక్కిల్లామైయాకిఱ ఆకిచ్చున్యదైపురన్మర్రిక్కె. (ప్రాప్తదశైయిలా ర్తియైమున్నిడుకైయావతు)- “పేర్ పోతు పెరుకితోమ్” ఎన్దిరాజే (౪) “వానులకమ్ తెలిస్తేయెన్దైయేతువతు” (౫) “తరియేనిని” (౬) “కూవికొళ్ళుమ్ కాలమిన్నమ్ కుటుకాతో” ఇత్యాదిప్పడియే విలమ్బాసహత్వనిబద్ధసమాన తన్నుడైయ క్లేశాతిశయదై దర్శిప్పిక్కె. (ప్రాప్తానుభవదశైయిలభినివేశదై మున్నిడుకైయావతు)- పెరువిడాయనుక్కు క్కుడిత్తతణ్ణి రారాతాప్పోలే అనుభూతాంశత్తాల్ తృప్తిపిఱవాలే మేకమేలుమ్ తనక్కు విలైన్దు శెల్లుకిఱ అనుభవాభినివేశదై ప్రకాశిప్పిక్కె. ఆక జ్ఞానదశైముతలాన నాలుదశైయిలుమ్ స్వరూపదై ఉజ్జ్వలమాక్కుకైయావతు - ఇహ్వఅకారజ్ఞై మున్నిడుకైయెన్దుకరుత్తు.

..౨౯.౨. ఇప్పడి ఇవనివదైమున్నిట్టాల్ ఇవనుక్కినై శమిప్ప తెత్తాలేయెన్న; అరుళిచ్చెయేకితార్మేల్, (అజ్ఞానమ్ పోవతు) ఎన్దు

శ్రీ ఆదియనార్-జ్ఞానయోగభక్తియోగజ్ఞో గ్రాహ్యజ్ఞో. (౧) తి-వాయ-౫-౨-౧,
(౨) స్తో-౪-౨౨. (౩) వైకుంఠస-౨౬. (౪) తి-మె-౬-౩-౮,
(౫) తి-వాయ-౫-౮-౩. (౬) తి-వాయ-౬-౯-౯.

ఆచార్యజ్ఞానతాతే; అపూర్తిపోవతు ఈశ్వరపూర్తియాలే;
ఆర్తిపోవతు అరుళాలే; ఆభినివేశమ్ పోవతు అనుభవతాలే.

౨౯౩. అజ్ఞానత్తుక్కుడి అపరాధమ్; అపూర్తిక్కుడి జ్ఞానపూర్తి;
ఆర్తిక్కుడి అలాభమ్ ;

తుండగ్గి. అతావతు- † తత్త్వహితాదికభిల్ ఇవనుక్కుళ్ళ అజ్ఞానమ్ సవాసనమాక నివృత్తమావతు అవద్దై అలకలకాకదర్శిప్పిత్త అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్ పణ్ణుకై క్కీడాన ఆచార్యనుడై యజ్ఞానతాలే. పేదొక్క హేతువాయిదుద్దుళ్ళ సత్కర్తాదికభొన్టుమ్ తనక్కిల్లామైయాకిఁ అపూర్తిశమిప్పతు, ఇత్తలెయిలుళ్ళతోడై యమపేక్షియామల్ కార్యవశేయ్య ముపాయభూతనాన ఈశ్వరనుడైయ సహకారినైరపేక్ష్యమాకిఁ పూర్తియాలే. ఆవిలమ్మేన తిరువడికలై ప్రాపిక్కుప్పెత్తామై యాలుణ్డాన ఆర్తితీరువతు, ఆర్తికణ్డాల్ ఆదొమ్మాటాతే అప్పోకే కార్యమ్ శెయ్తు తలైక్కట్టుకై క్కులుప్పాన పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వమాకిఁ అవనుడైయక్కపెయాలే. అనుభవదలైయి లనుక్షణమ్ పిఱి క్కుమభినివేశమడఱువతు, అవ్వివయలై మేమేలు మనుభవిక్కెయాలేయెనై.

౨౯౩. ఇవ్వజ్ఞానాది చతుష్టయత్తుక్కుమ్ హేతువేతెన్నమాకాక్షైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అజ్ఞానత్తుక్కు) ఎన్తుతుండగ్గి. అతావతు - జ్ఞానదలైయిల్ మున్నిడుకిఱి అజ్ఞానత్తుక్కుమూలమ్-అనాదికాలకృతాకృత్యకరణ కృత్యాకరణాదిరూపమాన అపరాధమ్. వరణదలైయిల్ మున్నిడుకిఱి అపూర్తిక్కునిదానమ్ - పేదొక్క హేతువాకనినైక్కలావతోన్టుమ్ తనక్కిల్లామైయై దర్శిప్పిక్కెక్కుడలాన జ్ఞానపూర్తి. ప్రాప్తిదలైయిల్ మున్నిడుకిఱి ఆర్తిక్కుహేతు-ప్రాప్యవస్తువై శీఘ్రమాక క్కిట్టప్పెత్తామైయాకిఱి అలాభమ్. ప్రాప్యానుభవదలై

† తత్త్వమ్-స్వరూపమ్, హితమ్-ఉపాయమ్, అదియి నాల్, పురుషార్థమ్-శొల్లప్పడుకిఱు.

అభినివేశత్తుక్కుడి అర్థము.

౨౯౮. ఆర్తియునుభినివేశముమిరుక్కుమ్బడి

అర్చిరాదిగతియిలే శోనోమ్.

౨౯౯. ఇవన్తనక్కు నాలుదశైపోలే నాలుగుణములు.

యిల్ మున్నిడుకిత అభినివేశత్తుక్కు క్కారణమ్-అనుభవిత్రవళవాల్
తృప్తిపిఱివాల్లే మేళమేలు మాళైప్పడప్పణ్ణ మవళవడివళకెనై.

౨౯౮. ఆర్తిభినివేశ వేషమిరుక్కుమ్బడి యెన్నెన్న ; అరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆర్తియునుభినివేశము మిరుక్కుమ్బడి అర్చిరాది
గతియిలే శోనోమ్) ఎన్టు. (౧) “ఇన్నిన్తసిర్ మై యినియాముతామై”
ఎన్టుతుడగ్గి (౨) “తిరువాణైనిన్నాడైకణ్ణాయ్” ఎన్టు తడుత్తుమ్ వళై
త్తుమ్ పెళవేణుమ్బడి పరమభక్తితలై యెడుత్తల్” ఎన్నుమళవాక
ఆర్తియిరుక్కుమ్బడియైయుమ్; (౩) “శెయ్యప్పడైయుమ్ తిరుముకముమ్
శెణ్ణినివాయుమ్కుళులమ్కణ్ణ” ఎగ్గిపడియే మున్నున్ శైయళుకై యనుభ
విత్తు” ఎన్టుతుడగ్గి, “తన్నైప్పెన్ శ్రీతియిల్ వన్దశెవ్వియైయనుభ
విత్తు” ఎన్నుమళవాక అభినివేశమిరుక్కుమ్బడియైయుమ్ అన్తప్రబన్ధత్తిలే
సున్ద్రమాక అరుళిచ్చెయ్ తారిటే. ఆక, కైజ్జుర్యదశైక్కుమున్బేనాలు
దశైయణ్ణెన్టుమ్, అవైతానిన్న తెన్టుమ్, అవ్వవదశానుగుణమాన అజ్ఞా
నాదికళైమున్నిడవే అవ్వవదశైకళిల్ స్వరూపముజ్జ్వలమామెన్టుమ్,
అవ్వజ్ఞానాదికళైప్పొక్కుమ్మవై ఆచార్యజ్ఞానాదికళెన్టుమ్, అవ్వజ్ఞానాది
కళుక్కు నిదానజ్గళుమ్ శొల్లిల్ గ్రాయ్ బి.

౨౯౯. ఇన్ద దశాచతుష్టయ ప్రసజ్గత్తిలే ఇవనుడైయగుణ
చతుష్టయతైయు మరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (ఇవన్తనక్కు) ఎన్టుతుడగ్గి.
అతావతు-ఇవ్వధికారిక్కు స్వరూపేజ్జ్వల్యత్తుక్కుడలాకక్కిల్ చొచ్చున్న
దశాచతుష్టయమ్మోలే స్వరూపేజ్జ్వల్యహేతువాన గుణచతుష్టయము
ముణ్డెనై.

300 శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

౨౯౧. అతావతు-జ్ఞానముమ్, అజ్ఞానముమ్, శక్తియుమ్, అశక్తియుమ్.

౨౯౨. ఇతుతా నవనుక్కుముణ్ణు.

౨౯౩. అవనుడైయ జ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఇవనుడైయ గుణమ్,
అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఇవనుడైయదోషమ్,

౨౯౪. అవైతానైవైయెన్ను మాకాత్మైయిలే (అతావతు జ్ఞానముమ్ అజ్ఞానముమ్ శక్తియుమ్ శక్తియుమ్) ఎన్ఱు అన్దగుణజ్ఞల్ తనై ఎయరుళిచ్చెయ్ కితార్.

౨౯౫. ఇవనుడైయ గుణచతుష్టయమ్ శొన్నప్రసజ్జత్తిలే ఈశ్వరనుక్కు మివైయెన్ఱు మిడతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతుతా నవనుక్కుముణ్ణు) ఎన్ఱు. (అవ) ఎన్ఱు-కీఱ్ఱొచ్చొల్లిక్కొణ్ణువన్ద ఈశ్వరనై పురామర్కిక్కిటతు.

౨౯౬. ఇప్పడియిరున్దళ్ళ ఇరువరుడైయగుణజ్ఞభుక్కు విషయజ్ఞళైవైయెన్ఱు; అవన్దై విభజిత్తు అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అవనుడైయ) ఎన్ఱుతుడణ్ణి. కీఱ్ఱొడు త్తవడైవిలన్ఱిక్కి ఈశ్వరగుణవిషయజ్ఞళై మున్దటవరుళిచ్చెయ్ తతు, చేతనగుణవిషయజ్ఞల్ శొల్లిముడిత్తాల్ ఆత్మిమేలే ప్రాసణ్ణికమాక నిషిద్ధచాతుర్విధ్యతై విన్దరేణ వరుళిచ్చెయ్ కైక్కాక. (అవనుడైయజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు-ఇవనుడైయగుణమ్) ఎన్ఱుతు-(౧) “యన్వర్వజ్ఞః” ఎన్ఱుమ్, (౨) “సహస్రాంశుః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లికీటపడియే సర్వజ్ఞానాన అవనుడైయ దివ్యజ్ఞానత్తుక్కు-విషయమ్, అద్వేషాభిముఖ్యమ్ తుడణ్ణి ఇచ్చేతనన్ పక్కలుణ్ణాన ఆత్మగుణమెన్ఱై. (అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు-ఇవనుడైయదోషమ్) ఎన్ఱుతు- (౩) “అవిజ్ఞాతాసహస్రాంశుః” ఎన్ఱుమ్, (౪) “అవిజ్ఞాతాహిభక్తానా మాగన్సుకమలేక్షణః | సదాజగత్సమస్తాచ్చపశ్యన్ పహృదిస్థితః” ఎన్ఱుమ్ శొల్లికీటపడియే సర్వజ్ఞానాయుక్కుచ్చెయ్ తే అవిజ్ఞాతావాయుక్కు-మవనుడైయ అజ్ఞానత్తుక్కు-విషయమ్,

శ్రీ సహస్రాంశుః-ఆపరిమితిమాన జ్ఞానతైయుడైయవన్. (౧) ముణ్ణ-౧-౧.

(౨) సహస్రనామ.

(౩)

శక్తిక్కిలక్కు ఇననుడైయ రక్షణమ్,
అశక్తిక్కిలక్కు పరిత్యాగమ్.

౨౯౯. ఇననుడైయ జ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యగుణమ్.
అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యదోషమ్,
శక్తిక్కిలక్కు ఆచార్యకైజ్జుర్యమ్,

ప్రకృతినశ్యసాన ఇనకావణ్ణ మక్కత్వకరగాదిదోషమైన్దై. (శక్తిక్కిలక్కు-ఇననుడైయరక్షణమ్) ఎన్ఱతు- (౧) “పరాస్యశక్తిర్వివిధైవత్రాయతే” ఎన్ఱిటపడియే సర్వశక్తియానఅననుడైయ అనుబంధితునాసా నుర్భయనూకిట శక్తిక్కు-విషయమ్, ఇననుడైయ సకలావిష్ణుజ్ఞైయమ్ పోక్కి స్వరూపానుగుణమాన సకలేష్టజ్ఞైయమ్ కొమక్కైయాకిట రక్షణమైన్దై. (అశక్తిక్కిలక్కు-పరిత్యాగమ్) ఎన్ఱతు- అప్పడి సర్వశక్తియాన అననుడైయ అశక్తిక్కు-విషయమ్, దుస్సహమాక ఇనకావణ్ణయ్యమ్ దోషజ్ఞభాలే శీఱ్ఱిక్కువిడుక్కైయైన్దై.

౩౦౦. ఇప్పడి ఈర్వరగుణవిషయజ్ఞైయరుళిచ్చెయ్తు మేల్ చేతనగుణవిషయజ్ఞైయరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇననుడైయ)ఎన్ఱతుడన్ఱి. (ఇననుడైయజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు-ఆచార్యగుణమ్)ఎన్ఱతు-ఇచ్చేతననుడైయ జ్ఞానత్తుక్కు విషయమ్, మహాపకారకనాన ఆచార్యనుడైయ సద్గుణ సమూహమైన్దై. (అజ్ఞానత్తుక్కిలక్కు ఆచార్యదోషమ్) ఎన్ఱతు- ఇననుడైయ అజ్ఞానత్తుక్కు-విషయమ్, ఆచార్యకాతిరుమేనిస్వభావజమాయ్ శీఱగ న్తుకమాయుళ్ళదోషమైన్దై. (శక్తిక్కిలక్కు ఆచార్యకైజ్జుర్యమ్) ఎన్ఱతు- ఇనకావణ్ణప్రవృత్తిశక్తిక్కు-విషయమ్, స్వాచార్యనుక్కు ఉకప్పాక

† “త్యక్తధర్మంచవిశ్రేణిం గురుప్రాజ్ఞోనకల్పయేత్” ఎన్ఱిటపడికభాలే ఆచార్యునుక్కు మానసదోషమిక్కిడైయాత్తాకైయారే(తిరుమేని స్వభావసమాయ్)ఎన్ఱతు. శ్లో “అన్యవానతిక్తాజ్ఞమ్-పాపహోగవివర్జితమ్”ఇత్యాదికభాలే ఇనవాక్రయిక్కుమ్మొత్తు తిరుమేని దోషమిల్లమైయారే (అగన్తుకమాయ్) ఎన్ఱతు. (౧) శ్లోతావ్య-౬.

300 శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

అశక్తిక్కిలక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానమ్.

300. నిషిద్ధానుష్ఠానమ్ నాలుపడియాయరుక్కుమ్.

300. అతావతు-అకృత్యకరణముమ్, భగవదపచారముమ్,
భాగవతాపచారముమ్, అసహ్యపచారముమ్.

300. అకృత్యకరణమావతు-పరహింసై, పరస్తోత్రమ్,
పరదారపరిగ్రహమ్, పరద్రవ్యాపహారమ్,

చ్యయ్యమ్ కైజ్జర్కమెన్దై. (అశక్తిక్కిలక్కు-నిషిద్ధానుష్ఠానమ్) ఎన్ఱతు-
ఇవనుడైయ అశక్తిక్కు విషయమ్, స్వహాహాపాయ పురుషార్థవిరోధి
కళాన శాస్త్రనిషిద్ధజ్జళినుడైయ అనుష్ఠానమెన్దై.

300. ఇప్పడియరున్దళ్ళ నిషిద్ధత్తినుడైయపడియై యరుళి
చ్యయ్ కితార్, (నిషిద్ధానుష్ఠానమ్) ఎన్ఱతుడగ్గి. అతావతు-ఉపాదేయమాన
గుణచతుష్టయమ్ పోలే హేయమాన నిషిద్ధానుష్ఠానమ్ చతుర్విధమాయరు
క్కుమెన్దై.

300. అన్నాలుపడియాన అతుతానేతెన్ను మపేత్తైయిలే
(అతావతు అకృత్యకరణముమ్ భగవదపచారముమ్ భాగవతాపచా
రముమ్ అసహ్యపచారముమ్) ఎన్ఱుఅవైతన్నై యుదేశిక్కితార్.

300. ఇవన్ శీనుడైయ వేషన్దానేతెన్ను మాకాత్తైయిలే ఇత్తై
అడైవేవివరిక్కితార్, (అకృత్యకరణమావతు) ఎన్ఱతుడగ్గి. (పరహింసై
యావతు) (1) “సహింస్యాత్ సర్వాభూతాని” ఎన్ఱిఱవిధియై యతిక్ర
మిత్తుప్పణ్ణమ్ ప్రాణిపీడై. (పరస్తోత్రమావతు)- ప్రాప్తవిషయస్తోత్రా
ర్థమాన వాక్యైక్కింఱ్ణు అప్రాప్తవిషయజ్జళై స్తుతిక్కై. (పరదార
పరిగ్రహమావతు)-పిఱర్క్కు అనన్యార్థమానస్త్రీవిషయజ్జళై మోహ
దికళాలే స్వీకరిక్కై. (పరద్రవ్యాపహారమావతు)- పిఱరుడైమెయాన
వన్దై అవర్కకళిచైవిన్ఱిక్కై యరుక్క ప్రకాశమాకవాతల్ అప్రకా
శమాకవాతల్ గహిక్కై.

అసత్యకథనమ్, అభిప్రయభిక్షణమ్ రుచిక్కుమాననై.

3౦౩. భగవదపచారమానతు-దేవతా స్తరగ్గళోడొక్క ఈశ్వరనై నిజైత్తైయమ్, రామకృష్ణాద్విరతారణ్గిల్ మనుష్య సజాతీయతాబుద్ధియమ్,

(అసత్యకథనమానతు)- యథాశక్తిస్థాభివిషయమున భూతమాత మువబ్బిక్కేయిరుక్కుమ్ నరనరై చొప్పుకై. (అభిప్రయ భిక్షణ మానతు)- జాత్యాశ్రయనిమిత్తముపైబాధించుకొని తనకు-భిక్ష్యము బ్రిక్కేయిరుక్కు-మనల్లైభిక్షిక్కై. (రుచిక్కుమాననై) ఎట్లను- (౧) “పరవ్రవ్యేష్యభిభ్యావంతునసా-నిష్ఠచి-త్తవమ్” । వితిభాభివేతశ్చ త్రివిధం క-ర్తవ్యమాననమ్। పాపప్యచుష్పతజ్జ్ఞాన తైనువజ్జ్ఞానసర్వశః। అనిబద్ధప్రలాపశ్చ వా-జ్ఞయంస్యాచ్చరేచ్ఛిధవమ్। అవత్తానామపాదానం హింసాచైవాదిభాసతః। పరదారోపసేవాచ శారీరంత్రివిధం స్త్రలిమ్” ఇత్యాదికళాతేమన్వాది స్త్రలికలిల్ శొల్లపుడుకీటవై అనేకమా-త్రియాలే.

3౦౩. అనస్తరస్ భగవదపచార తైవినకితార్, (భగవ దపచారమ్) ఎన్తురుక్షి. (దేవతా స్తరగ్గళోడొక్క ఈశ్వరనైనినైక్కే-యానతు)- (౨) “యేతుసాఘాన్యభావేన మన్యవై పురుషోత్తమమ్। తేనైపాషణ్ణోన్ఞాయః సర్వకర్తవహిష్కృతః। యస్తనారాయణం దేవం సామాన్యేనాభిమన్యతే । సయాభినరకం ఘోరం యావచ్చస్త్రీ దినాకరమ్” ఎన్తు దేవతా స్తరగ్గళోడు ఈశ్వరనైసమబుద్ధిపల్లలాకాతెన్తు శాస్త్రమ్శొల్లానిజ్క, (౩) “అస్తఃప్రవిష్టశ్శాస్త్రజనానాం సర్వాత్మా” (౪) “తకుశ్వరాణాంపరమంమహేశ్వరమ్” (౫) “సతత్యమశ్శాభ్యధికశ్చ చ్యవ్యతే” ఎన్తిఅపడియే స్వేతరసకలనియామకనాయ సమానాధిక రహితనాన ఈశ్వరనై, (౬) “అజ్ఞాన్యన్యాదేవతాః” ఎన్తు తచ్చరీర తయాభిహితరాన బ్రహ్మాదిదేవతైకళోడు సమబుద్ధిపల్లుకై. (రామకృష్ణా న్యవతారణ్గిల్ మనుష్యసజాతీయతాబుద్ధియానతు)- (౭) “అజోఽసన్న

(౧) మనుస్మృతి-౧౨-౫. (౩) అశ్వామ-౩-౨౧. (౫) శ్వేతాశ్వ-౬.

(౨) (౪) శ్వేతాశ్వ. (౬) తైత్తి- (౭) గీ-౪-౬.

వన్తాశ్రమ విపరీతమాన ఉపచారముమ్, అర్చావతార
త్తిల్ ఉపాదాననిరూపణముమ్,
ఆత్మాపహారముమ్, భగవద్ద్రీవ్యాపహారముమ్

వ్యయాత్తాభూతానామీశ్వరోపిసకా । ప్రకృతింస్వామధిస్తాయ సమ్భవా
మ్యాత్తమాయయా” ఎన్దిటపడియే అజహత్స్వభావనాయ అప్రాకృత
దివ్యసంస్థాన తై ఇతర సజాతీయమాక్కిక్కొణ్డు (౧) “*తుయరిల్ మలి
యుమ్ మనిశర్ పిటవియిల్ తోన్న్దినిఱ్ఱిణిలై యైయఱియాతే అవతార
త్తిల్ మెయ్ ప్పాట్టుక్కాక అవకాశేయ్ తుక్కాట్టిన గర్భవాసజననశోక
మోహాదికలై యిట్టు కర్తవ్యశృరాన మనుష్యరోడు సజాతీయనాక
నినై కైక్కి. (వన్తాశ్రమవిపరీతమాన ఉపచారమావతు)-తదారాధనద్యై
యిల్ త్రైవర్ణికార్వామాన వైదికమస్త్రీగ్రథాలే చతుర్థవర్ణరానవర్
కళారాధితల్, ఉత్తమాశ్రమికల్ ముతలానార్ గృహస్థవత్ తామ్బూల
+నివేదనాదికలై పుణ్యతల్ తుడక్కమానవై. (అర్చావతార త్తి లుపా
దాననిరూపణమావతు)- (౨) “తమరుకస్తతైవ్యరువ మవ్యరువమ్”
ఇత్యాదిప్పడియే అశ్రితర్ క్కభిమతమానతేతేను మొరుద్రవ్యతై త్తిరు
మేనియాక వగ్గీకరిత్తు, అతిలే అపాకృతవిగ్రహత్తిల్ పుణ్యమాదర తై
పుణ్ణియెఱున్దరుళియరుక్కిఱవ్విన్దై యఱియాతే, మాతృయోనిపరీక్ష
కరైప్పోలే “ఇతు ఇన్నద్రవ్యమన్తో” ఎన్దు విగ్రహోపాదాన తై నిరూ
పిక్కై. (ఆత్మాపహారమావతు) (3) “యోఽన్యథా సస్తమాత్మాన
మన్యథాప్రతిపద్యతే । కిస్తేనకృతంపాపం చోరేణాత్మాపహారిణా”
ఎన్దు సకలపాపమూలమాక చొల్లిప్పడుకిఱ భగవదేక శేషభూతమాన
ఆత్మవస్తువిల్ స్వతస్త్రిబుద్ధి. (భగవద్ద్రీవ్యాపహారమావతు)- అముతు
పడి శాత్తుప్పడిక్కర్హమానవల్ల ప్రకాశనూక వాతల్ అప్రకాశనూక

§ ఉత్తమాశ్రమ - సన్యాసి. ముతలానార్ ఎన్దు-బ్రహ్మచారి, పత్నీహీనముత
లానవర్కలై చొల్లిఱుట. + ఆదియినాల్-స్వయముత్పాటిత పత్రపుష్పాదికల్
సస్త్రిహీతజ్జల్. (౧) తి-వా-య-౧౦-౬, (౨) ౧-తిరు-౪౪.
(3) బార్హస్పత్య-

తుడక్కనూనవై.

308. భగవద్విప్రైశ్చైతానమహర్షిభ్యైశ్చయన్, అపహరిక్ష్మిణి
సహకళకుర్మ-సహకర్షిక్మైశ్చయన్, అపహరిక్ష్మిణి
యాచితమాకర్షన్

వాటిల్ తనక్కాక్కుతై. (తుడక్క-మానవై) ఎల్లయి. ఇమ్మమిమ్మటి
క్రూరమాక తాన్త్రుజుల్లిలి శిల్లుమవై పలపుముట్టాకై యాలే. †ద్యాత్రిం
శవపచారాదికథుమఃసోతే.

308. క్షీణ్చ్యిన్నవశోపాది భగవద్విప్రైశ్చైతానమహర్షిభ్యైశ్చయన్
భగవదనిష్ఠమాయుక్కుమో వెన్గెఱి శక్తైశ్చయన్, తానపహరిక్ష్మిణి
మాత్రమన్తిక్మై-అపహరిక్ష్మిణిక్కు-సహకర్షిక్మైశ్చయన్తలూనవై యమ్
అవసక్కునిష్ఠమాయుక్కుమెన్గిళాల్, (భగవద్విప్రైశ్చై) ఎన్తేయిమ్మట్టి.
(తానపహరిక్మై-యావతు)-నేతే తానేయితుక్కుక్క-ర్తానాయ్ ష్చైయే
తై. (అపహరిక్ష్మిణివక్ కళుక్కు-సహకర్షిక్మై-యావతు)-“నామపహరి
క్ష్మిణోమిత్తైయితే” ఎన్తునిన్తు అపహర్తాక్కుళుక్కు-అనుమత్యానిక
ళాలే సహాయమ్పన్తుతై. (అపహరిక్ళుక్కులిలే యాచితమాకర్షర్షిగ్రహి
క్మై-యావతు)-“నామిష్టపహరితుక్కు-క్కుట్టన్” ఎన్తునిన్తు తాన

† “అపచారాన్తథావిష్టద్వాత్రింశత్పక్షిరితాః । యన్తైర్వాసాదుకైర్వాసో
మనం భగవద్భవే । దేవోత్సవాద్యసేవాద్య ప్రణామస్తవగ్రతః । ఏకకన్తప్రణా
మశ్చాస్యేకవారప్రదక్షిణమ్ । ఉచ్చిష్టేవాపిచాశాన్తే భగవద్విష్టనానికమ్ । పాదప్రసా
రణంచాగ్రే తథాపర్యజ్ఞబంధనమ్ । కయసంభోజనంచైవ విభ్యాభాషణమేవచ । ఉచ్చై
ర్వాసోవృథాజలౌపి రోదనానిచవిగ్రహః । నిగ్రహోమగ్రహశ్చైవ స్త్రీపుసాహతభా
షణమ్ । కమ్మలావరణంచైవ పరినిష్టాపరస్తుతిః । అల్లిలకథనంచైవా స్వభోవానువిమో
క్షణమ్ । తత్తత్కాలోద్భవానాంచ ఫలాదీనామనర్పణమ్ । వివియుక్తానోష్టస్యప్రదానం
వ్యజ్ఞనాదిషు । పుష్టికృత్యాననంచైవ పరేషామగోచరమ్ । గురౌమానం నిజస్తోత్రంజేవ
తానిష్ఠనంతథా । శక్తాశాసోపచారశ్చఅనిజేనిశభగవత్ । ద్యాత్రింశవచనారణశార
వం సరకంప్రకేతో” ఇతివరాహపురాణోక్తమెన్తు ప్రపన్నసోరిణానోపాత్తమ్ । అది
యినాన్-శతవానిత్రణోపక వద్విప్రైశ్చైతానమహర్షిభ్యైశ్చయన్.

అయాచితమాకవుమ్ పరిగ్రహిక్తైక్యమ్,
భగవానుక్కు అనిష్టమాయురుక్కుమ్.

30౧. భాగవతాపచారమావతు - అహజ్కారార్థకామజ్ఞ
శడియాక శ్రీవైష్ణవర్కభుక్కు పుణ్ణిమ్ విరోధమ్.

30౨. అసహ్యపచారమావతు-

నిర్ని బద్ధనమాక భగవద్భాగవతవిషయమెన్టాల్ అసహ
మాననాయురుక్తైక్యమ్,

వర్కళే పక్కలిలే శిలవద్ తైయ పేక్షిత్తు వాక్కిక్కొళ్ళుక్తై. (అయాచిత
మాక పురిగ్రహిక్తైయావతు)- “నామ పేక్షిత్తిహమ్” ఎన్టుని నెన్టు
అవర్కళే తాజ్జళే తరుమవద్ తైవాజ్జుక్తై. (భగవానుక్కు అనిష్టమాయురు
క్కుమ్) ఎన్టు- ఇన్టెయిత్తనై యుమ్ ఇవనుడైయ ఉజ్జీవనపరనాయ్
క్కసి. పణ్ణిప్పోరుమ్ స ర్వేశ్వరక్ తిరువుళ్ళుత్తుక్కు అనభిమతమాయురు
క్కు-మెన్టై.

30౩. అనన్తరమ్ భాగవతాపచార తై వివరిక్కి-తార్, (భాగ
వతాపచారమావతు) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు- పహోత్కర్షమ్ కణ్ణు సహి
యామైక్కుమ్ సోత్కర్ష బుద్ధిక్కు-ముడలాన అహజ్కారమడియాక
వుమ్, అవర్కళే వైష్ణవాకార తై బుద్ధిపణ్ణి “ఇవర్కళానైపుట్ట తొన్టా
కిల్ ఇవద్ తై విట్టుప్పహోమ్” ఎన్టురుక్కుమాట్టామల్, అర్థకామజ్ఞ
శడియాకవుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కభుక్కు-చ్చెయ్యుమ్ విరోధమెన్టై.

30౪. అనన్తరమ్ అసహ్యపచార తై వివరిక్కి-తార్, (అసహ్య
పచారమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. అల్లాత అపచారజ్గళిలుమ్ కాట్టిల్ ఈశ్వర
నుక్కు ఇతు అత్యంతాసహ్యమాయురుక్తైయాలే అసహ్యపచార మెన్టి
అతు. (౧) “భగవదసహనీయాగసిరతిః” ఎన్టితే భట్టరరుళిచ్చెయ్ తతు.
(నిర్ని బద్ధనమాక భగవద్భాగవతవిషయమెన్టాలసహమానననాయురుక్తై
యావతు)- కీర్తించొన్న పడియే అర్థకామాది నిబద్ధనమాక నన్టికే-

ఆచార్యపచారముమ్, తత్కర్తృపచారముమ్.

302. ఇనై యొన్మొక్కొన్మ క్రూరజ్ఞభూమాన్

హిరణ్యనైవోతే భగవద్విషయముమ్ భాగవతవిషయముమ్నాల్
కాణక్కేట్టు పౌతాతపడియిరుక్కె. (ఆచార్యపచారమావతు)-
అననరుళిచ్చెయిత వర్తతిన్నడి యనుసీయామైయుమ్, అననుపదేశిత
మస్త్రోతపర్థజ్ఞై అల్పప్రయోజనజ్ఞై నచ్చి అసభవాణిభక్తు ఉపదే
శిక్కెయుమ్ తుడక్కమాననై. (తత్కర్తృపచారమావతు)- ఆచార్య
భక్తరాన సబ్రహ్మచారికభవన్ వికరస్యముగ్ధాయ్ వర్తిష్కవేద్యిరు
క్క అతుశెయ్యాతే అనర్కకల్ తిలల్ వల్లుమసూమైయుమ్ అచర్ణ
యుమ్ తుడక్కమాననై.

302. ఇప్పడి యకృత్యకాది చతుష్టయమైయు ముద్రవే
వివరిత్తరుళి, ఇవన్ శ్రీనుజ్జయ క్రూరవిశేషజ్ఞైయుమ్, ఇనైతా నిన్న
తుక్కు విరోధియాయురుక్కు మెన్నుమైయు మరుళిచ్చెయికితార్
మేల్, (ఇనై) ఎన్మతుడగ్గి. (బ్రహ్మకొన్మ క్రూరజ్ఞభూమాన్-
అకృత్యకరణత్తిల్ భగవదపచారమ్ క్రూరమాన్, అతిలుమ్ భాగ
వతాపచారమ్ క్రూరమాన్, అతుతన్నిలు మసహ్యపచారమ్ క్రూర
మాయురుక్కె. ఇతుక్కడిపూర్వపూర్వజ్ఞాట్టిలు తరో తరజ్ఞుల్
భగవన్నిగ్రహమతిశయిత్తిరుక్కె. అకృత్యకరణత్తిల్ స్వాజ్ఞాతిలఘునమడి
యానశీర్మమితే; అవ్వళవన్మితే ఇవ్వాత్తావుక్కాత్తావాన్ అతికన
త్రైయే పిడిత్తునోక్కొన్మపారుమ్ తన్మిత్తి లపచారత్తాల్ నరుమ్
శీర్మమ్ ; అవ్వళవుమన్మితే (౧) “జ్ఞానీత్వాత్తైవ” ఎన్మపడియే తన
కుండయిరాకనినైత్తిరుక్కుమ్ భాగవతవిషయజ్ఞుల్ అహజ్కారాది
కళడియాక ప్పణ్ణమపచారత్తాల్ నరుమ్ శీర్మమ్ ; అతు తన్నళవుమ
న్మితే నిర్నిబద్ధనమాక తన్ పక్కలిలుమ్ తన్నుజ్జయార్ పక్కలిలుమా
తల్, ఉభయనైభవ జ్ఞాపకనాన్ ఉభయాభిమతనాన ఆచార్యన్ పక్క
లిలేయాతల్ మూనర్ క్కుమభిమతరాన తన్మక్తర్ పక్కలిలేయాతల్

ఉపాయ విరోధికభూమాయ్ ఉపేయవిరోధికభూమాయరుక్మమ్.

శైయ్యనుపచారత్తాల్ వరుమ్ శీర్మమ్; ఆకైయాల్ ఒస్తుక్కొస్తు కూరమాయిరుక్మమ్. అకృత్యకరణత్తిలే భగవదపచారాదికభూమ్ అస్తర్భవిక్కుమాయిరుక్మ త్తనిత్తని ఇప్పడిసిరిత్తువొచ్చిలుకిఱు. ఇవన్ శ్రీ సుడైయ క్రొర్యవిశేషజ్జలై పున్ శ్రీవితే. (ఉపాయవిరోధికభూమాయ్ ఉపేయ విరోధికభూమాయరుక్మకైయావతు)-ఇన్వాత్తావినుడైయ ఉజ్జీవనత్తిలారుప్పట్టు మేల్ మేలుమ్ కృషిపణ్ణకైక్కుఱుప్పన ఎప్పెరుమానుడైయ కృపైక్కుమ్, ఎప్పొతుమివనుక్కు ప్రాప్యమాయిరుద్దళ్ళ అవనుడైయ ముఖోల్లానత్తుక్కుమ్ విలక్కాయరుక్మ. (౧) “ఇరక్కము పాయమ్ ఇనిమైయుపేయమ్” ఎన్నక్కడనతితే. ఆకైయాల్ ఇవ్వకృత్యకరణాదికళ్ నీరితే నెరుప్పెరుమాపోలే అనన్దిరువుళ్ళత్తిలే నిగ్రహత్తెక్కిళ్ళప్పి, అవనుడైయకృపైయుముకప్పమ్ ఇవన్ పక్కలఱుమ్మడిపణ్ణకైయాలే ఇవన్ ఉపాయోపేయ విరోధికలెన్నత్తట్టె.

(౨): “తనక్కుత్తా తేడుమ్ నై” ఎస్తుతుడగ్గి నమళ్ళ బార్థత్తై విప్రరేణ ప్రతిపాదిక్కైయాలుమ్, (౩) “ఉకన్దరుళిన నిలజ్గళి లాదరాతిశయముమ్” ఎస్తు ఉకన్దరుళిన నిలప్రసగ్గత్తాలుమ్, మేలే (౪) “భగవత్కైజ్జుర్యమ్” ఎగ్గిఱివడత్తిల్ భగవచ్చబత్తాలుమ్, కైజ్జుర్య ప్రతినమ్మిన్దిప్రతిపాదకమాన శ్రీమత్పదనారాయణపదార్థజ్జలై సూచిప్పికైయాలుమ్, మగ్గళాశాసనప్రకరణత్తాలుమ్, (౫) “క్షరవ్యమాచార్యకైజ్జుర్యముమ్ భగవత్కైజ్జుర్యముమ్” ఎస్తుతుడగ్గి, (౬) “కిళ్ళిత్తరత్తాల్ స్వరూపమ్ నిఱుమ్ పెఱువతు” ఎన్ను మళవాకవుమ్ చతుర్థ్యర్థత్తైయరుళిచ్చెయ్ కైయాలుమ్, నిసిద్ధచాతుర్థ్యప్రతిపాదనముఖేన ప్రాసగ్గికమాకమీశ్వరుమ్ నమళ్ళ బార్థత్తై ప్పేగుకైయాలుమ్, ఇవ్వళవుమ్ ఉ తరఖణ్ణార్థైయరుళిచ్చెయ్ తారాయిన్ బు.

(౧)

(౨) ౧౬౦-

(౩) ౨౪౩-

(౪) ౩౧౦-

(౫) ౨౭౪.

(౬)

300. తానెంతో పట్టకపాపమున్నాడు

అక, ఇష్టకీర్తిత్రాల్, క్రిష్ణకీర్తిపాయకకీర్తిత్రాల్, కీర్తియత్రాపై
అమ్ చేతననుక్కుడిపాయోకేయభావ ప్రధానాకీర్తిత్రాల్ యమ్,
ప్రాపకాస్తర పరిత్యాగపేతువాన స్వరూపభావత్యాగత్రాయమ్,
ప్రపత్తియిక స్వరూపానుకూలత్వానిత్రాయమ్, స్వతీర్ణకారాన
సాయత్వత్రాయమ్, పరగతీర్ణకారోపాయత్వత్రాయమ్, తిత్వాపిత్వ
త్రాయమ్, ఆవశేషేకీర్తిమిత్రాయమ్ పునఃపరం త్రాయమ్ మున్ముషమ్మృషి
త్రాయమ్, ఉభయగుమ్ మున్ముషమనుకుక్కు ప్రయోజనకీర్తిత్రా
యమ్, ఉపయోగత్రాయమ్ ప్రాప్తినిత్రాయమ్ మిత్రకీర్తిత్రా పార
తస్త్రిజ్జభమ్ స్వరోషనిత్రాయమ్ పరానుభవనిరోధినినిత్రాయమ్
యమ్, తన్నాల్ పరుమ్ సత్త్రాయల్ అననాల్ పరుమ్ సత్త్రాయమ్ శ్వాశియై
యమ్, ఈశ్వరసేరుకకతాకతనకునాశకసత్త్రాయమ్, తన్నై
తాన్ సశిష్టకుమ్ ప్రకారత్రాయమ్, అహత్యారముమ్ విషయజ్జభమ్
స్వరూపేణుమ్ భాగవతవిరోధత్రై విత్రైముమ్ ఇనకస్వరూపత్రై సశిష్ట
కుమ్మృషియైముమ్, భాగవతావచారికార్యత్రాయమ్, తత్త్వస్థితిలే
భాగవతమాహాత్మ్యత్రాయమ్, ఇనకదినచర్యైముమ్, దినచర్యోక్త
జ్జశ్చైయ సదాచార్యప్రసాదత్రాల్ వర్ధకుమ్ మౌక్తికుమ్ అవతీతమాన
సస్తవ్యానిత్రాయమ్, తచ్చరమాక్షకరస్వరూపత్రై జ్యుర్యపేషత్రై
యమ్, త్రైజ్యుర్య తత్కూర్యవత్రైకలిల్ స్వరూపత్రై జ్జ్యులనూకు
మ్మృషియైముమ్, ఇననుక్కుశాన గుణచతుష్టయత్రైముమ్, తద్విషయవి
భాగత్రైముమ్, అతిల్ అశక్తవిషయవిషిష్టచాతుర్వ్యత్రైముమ్ శొల్లు
త్రాయాల్ అధికానినిష్కాక్రమమ్ శొల్లుపట్టతు.

ప్రపన్నదినచర్యాప్రకరణమ్ సమ్పూర్ణమ్.

సదాచార్యులక్షణ ప్రకరణమ్.

300. అన్నపూర్ణమ్, (తాళహితోపదేశమ్ పట్టామృతం) ఎన్ను
తుడ్చి, (౧) "ఉత్తమముపకార స్మృతియును నడక-వేణుమ్" ఎన్ను

3౨౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

తన్నైయుమ్ శివ్యనైయుమ్ ఫలత్తైయుమ్
మాతాడినినైక్కై, క్రూరనిసిద్ధమ్.

3౦౯. తన్నైమాతాడినినైక్కైయావతు.

మళవాళివ్యధికారిక్కుక్కీర్న్ చొన్న వర్ధవిశేషజ్ఞుకెల్లా ముపదేష్టా
వాన ఆచార్యవిషయ త్రిలుక్తాకవేణుమ్ ప్రతిపత్త్యనువర్తన ప్రకార
జ్ఞై దర్శిప్పికైక్కాక, సదాచార్యలక్షణమ్ సచ్చివ్యులక్షణమ్ తదు
భయరుదైయ పరిమాల్ శిమ్ ఇనైయిరుక్కుమ్మడియై ప్రసక్తాను ప్రస
క్తమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్. ఇవ్యధికారిక్కు అశక్తివిషయమాన
నిసిద్ధజ్ఞల్ శొన్న ప్రసక్తిలే అవైయెల్లావల్ శీలుమ్ క్రూరనిసిద్ధమ్
పరోపదేశసమయ త్రిల్ విప్రతిపత్తి యెట్టరుళిచ్చెయ్ కితార్, (తాహి
తోపదేశమ్ పణ్ణుమ్బుతు) ఇత్యాదివాక్యతాలే. అతావతు. క్కీర్న్ ప్రకరణ
త్రిల్ శొల్లప్పట్ట అధికారిలక్షణజ్ఞైల్లావల్ శాలుమ్ కుత్తెవల్ శీరున్దుళ్ళ
తా, ఉజ్జీవిషుక్కుళాయ్ వదు తన్నై ఉపనత్తి పణ్ణినవర్కళుక్కు
ఉజ్జీవనహేతువాన మన్ద్రూపహిత తై ఉపదేశిక్కుమ్ కాలత్రిల్, ఉప
దేష్టావాన తన్నైయుమ్ ఉపదేశపాత్రనాన శివ్యనైయుమ్ ఉపదేశ
ఫలత్తైయుమ్ విపరీత ప్రతిపత్తిపణ్ణుకై పూర్వోక్తనిసిద్ధజ్ఞళితాట్రిల్
క్రూరనిసిద్ధమైనై. అవ్యోనిసిద్ధజ్ఞల్ ఇవ్ తనక్కు నాశకమి తన్నైయితే;
అవ్యళవన్తిక్కే ఇవనుక్కుమ్ ఉపదేశమ్ కేట్టననుక్కుమ్ కేడాకై యాలే
ఇత్తై అవల్ శీలుమ్ కాట్రిల్ క్రూరనిసిద్ధమెన్దిటతు. (౧) “ఇరువర్ కుమ్
స్వరూపసిద్ధియిల్లై.” ఎన్దితే మేల్ శొల్లణ్డేడుకిటతు.

3౦౯. తన్నైయుమ్ శివ్యనైయుమ్ ఫలత్తైయుమ్ మాతాడినినై
క్కైయావతే తెన్నుమాకాత్తైయిలే అవల్ శీ యుపపాదిక్కితార్,
(తన్నైమాతాడినినైక్కైయావతు) ఎన్దుతుడన్ది. అతావతు. ఉపదేష్టా
వాన తన్నై ఉళ్ళవడినినైయామల్ మాతాడినినైక్కైయావతు. ఉప
దేశసమయ త్రిల్ తన్నుడైయ ఆచార్యనైయే ఇవనుక్కు ఉపదేష్టావాక

* శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్. 3-20

తన్నై ఆచార్యనెన్దు నిన్దైక్కై; శిష్యునైమాతాడి నిన్దైక్కై-
యావతు-తనక్కు శిష్యునెన్దునిన్దైక్కై; ఫల తైమాతాడినిన్దై-
క్కై యావతు-దృష్టప్రయోజన తైయుమ్, శిష్యునై యెడజ్జీ-
వన తైయుమ్, భగవత్కై-జ్జగర్మ తైయుమ్, సహవాస తై-
యుమ్, ఫలమాకనిన్దైక్కై.

300. నిన్దైయాతిరుక్క ఇన్నాలుఫలముమ్ సిద్ధిక్కిఱపడియెన్నెన్నిల్

వుమ్ తానజ్జు తైక్కు క్కరణభూతనాకవుమ్ ప్రతిపత్తిన్దైక్కొల్లు ఉప-
దేశిక్కు వేణ్డియిరుక్కు, అతుశెయ్యతే, స్వాచార్య పరతన్త్రినాయి-
రుక్కిఱ తన్నై ఇవనుక్కు ఆచార్యనెన్దు నిన్దైక్కై. ఉపదేశచాత్రనాన-
శిష్యునై ఉభృపడినిన్దై యామల్ మాతాడినిన్దైక్కై-యావతు- తన్నై
పాతి ఇవనైయుమ్ తన్నుడై య ఆచార్యనుక్కు శిష్యునాక ప్రతిపత్తిపణి
ఉపదేశిక్కు వేణ్డియిరుక్కు, అతుశెయ్యతే ఇవనై తనక్కు శిష్యునెన్దు
నిన్దైక్కై. ఉపదేశఫల తై ఉభృపడినిన్దై యాతే మాతాడినిన్దైక్కై-
యావతు- పరోపదేశమ్ పణ్ణుమళిల్ ఇవ్వాత్తా తిరున్ది (౧) "అభూమా-
ళార్" ఎన్నిఱవిషయత్తుక్కు మజ్జళాశాసనత్తుక్కు ఆళాక వేణ్డుమెన్ను
మితు వేఫలమాక ఉపదేశియాతే, ఇవనాల్ వరుమ్ అర్థశుశ్రూషాప-
మాన దృష్టప్రయోజన తైయాతల్, శిష్యునానవివర్ సంసారాదు తీర్ణ-
నాయ్ వాఱ్కుకై యాకిఱ ఉజ్జీవన తైయాతల్, తిరునన్దనవనాదికలై చ్చె-
య్ కిఱిలుమ్ కాటిల్ ఓరాత్తానై తిరు త్తినాల్ ఎమ్మెరుమాన్ తిరువుళ్ళ-
ముక్ కై యాతే ఇప్పడియిరున్దుళ్ళ భగవత్కై-జ్జగర్మ తైయాతల్, సం-
సార త్తిలిరుక్కుమ్నాల్ త్త తినిమై తిరక్కుడి వర్తిక్కై యాకిఱ సహ-
వాస తైయాతల్ ఉపదేశత్తుక్కు ఫలమాకనిన్దైక్కై యెన్దపడి.

300. ఇప్పడి ఇవన్ నిన్దైయాతిరుక్క ఇన్నాలుఫలముమ్ సిద్ధిక్కిఱ-
పడితానెన్నెన్నిఱ తజ్జిళ్ళను ప్రశ్న తై యనునన్దిత్తుక్కొల్లు, అవై సిద్ధి-
క్కుమ్ వభియరుగిచ్చెయ్ కిఱార్, (నిన్దైయాతిరుక్క) ఎన్దుతుడజ్జీ.

(౧) తి.నా.పా. 3-3.

శేషభూతనానశిష్యకొనినై వాలేదృష్టఫలమ్
సిద్ధిక్కుమ్ ; ఈశ్వరకొనినై వాలే ఉజ్జీవనమ్ సిద్ధిక్కుమ్ ;
ఆచార్యన్ నినై వాలే భగవత్కైజ్జ్యమ్ సిద్ధిక్కుమ్ ;
ఉపకార స్మృతియాలే సహవాసమ్ సిద్ధిక్కుమ్.

(శేషభూతనానశిష్యకొనినై వాలే దృష్టఫలమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎష్టతు-శిష్య
నానవక తనక్కు శేషత్వమేస్వరూపమెష్టనుసన్నితికొన్డెరుక్కైయాలే,
కిచ్చిత్కారమిల్లాతపోతు శేషత్వమేకూడాతెస్తు తక స్వరూప లాభత్తు
క్కాక తన్నాలాన కిచ్చిత్కారమ్ పణ్ణిక్కొన్డెరుక్కైయాలే అర్థశు
శ్రూపైకళాకిట దృష్టఫలమ్ సిద్ధిక్కుమ్మెష్టపడి. (ఈశ్వరకొనినై వాలే
ఉజ్జీవనమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎష్టతు- (౧) * ఎతిర్ శూన్యల్ పుక్కు త్తిరిన్దు తక
విశేషకటాక్షభళాలే ఆద్యేషాదికళైయున్డాక్కి ఆచార్యసమాశ్రయణ
త్తిలేనూట్టి ఇవ్వాచార్యనుడైయ ఉపదేశాన్వయ తైయున్డాక్కి అత
డియాక “ఇవనై సంసారత్తిల్ నిస్తుమక్కురై ప్పడుత్త వేణుమ్” ఎన్నిట ఎమ్మెరు
మానుడైయ కృపాకార్యమాన నినై వాలే శిష్యనానవనుడైయ ఉజ్జీవ
నమ్ సిద్ధిక్కుమ్మెష్టపడి. (ఆచార్యన్ నినై వాలే భగవత్కైజ్జ్యమ్ సిద్ధి
క్కుమ్) ఎష్టతు- ఇవకహితోపదేశమ్ పణ్ణి మజ్జళాశాసనత్తుక్కాళా
మ్మడి చేతనరై త్తిరుత్తుకిటవితు ఎమ్మెరుమాన్ తిరువుళ్ళత్తుక్కు- మికవు
ముకప్పకైయాలే “ఇతుభగవత్కైజ్జ్యమన్తో” ఎష్టనుసన్నితిరు
క్కుమ్ తన్నుడైయ ఆచార్యకొనినై వాలే ఉపదేశ్టావాసతనక్కుభగ
వత్కైజ్జ్యమ్ సిద్ధిక్కుమ్మెష్టపడి. (ఉపకార స్మృతియాలే సహవా
సమ్ సిద్ధిక్కుమ్) ఎష్టతు- “అనాదికాల మహాజ్కార మమకారభళాలే
నష్టప్రాయనాయ్ క్కిడన్దవెన్నై నిర్వై తుకమాకవణ్ణీకరితు అజ్ఞాతజ్ఞాపన
ముఖత్తాలే అవశ్శిల్ రుచియెమాశ్శి మజ్జళాశాసనత్తుక్కాళా
మ్మడి పణ్ణిన మహోపకారకనన్తో” ఎన్నిట ఉపకార స్మృతియాలే, శిష్య
నానవక క్షణకాలముమ్ పిరియక్షమనన్ది క్కే కూడివడ్డక్కైయాలే
అవనోడున్డాన సహవాసమ్ తన్నుడైయే సిద్ధిక్కుమ్మెష్టపడి.

300. సాక్షాత్ఫలముమ్ ఆచార్యత్వముమ్ సిద్ధిక్కి-అవడి యెన్నె
న్నిల్, తాన్విరై వాలు మీశ్వరన్విరై వాలుమ్ సిద్ధిక్కుమ్.

301. ఇప్పడియొట్టియ ఉపదేశిక్కిల్ ఇరువర్ కుమ్
స్వరూపసిద్ధియై.

300. ఇప్పడి ఇన్ తాన్విరై యాతిరుక్కు- ఇప్పలచతుష్టయముమ్
శిష్యేశ్వర స్వాచార్యర్కల్ నిరై వాలే సిద్ధిక్కుమ్ న్నుమిన మరుళి
చ్చెయ్ తు, ఉపదేశత్తుక్కు- సాక్షాత్ఫలమాయుళుమ్, ఉపదేష్టావాన
ఆచార్యపరత స్త్రమక్కు ఉపదేశ సాత్రమాన ఇన నైక్కు- ఉత్పన్నమాచా
ర్యత్వముమ్ సిద్ధిక్కు- మ్పడియై ప్రశ్నీ తరరూపేణ మరుళిచ్చెయ్ తిత్తార్,
(సాక్షాత్ఫలముమ్) ఎత్తుతుడగ్గి. (సాక్షాత్ఫలమావతు)- ఉపదేశ సాత్ర
మానవిన్ తిరున్ది మద్దళాశాసనత్తుక్కు- శాకై. ఇతు (తన్నినై నాలే
సిద్ధిక్కై-యావతు)- ఉపదేష్టావాన తాన్ విప్రతిపత్తి శోమిన్ది ఇతువే
ఫలమాక నిరై తు ఉపదేశిక్కువే, అవనప్పడితిరున్ది మద్దళాశాసనాధి
కారియై. (ఆచార్యత్వమావతు)- తన్నై ఆచార్యపరత స్త్రనాక వే
యనుసన్ది తిరుక్కి- అ ఇన్ తన్ పక్కు లుపదేశ మ్ కేట్ కి అవనుక్కు-
ఆచార్యనై. ఇతు (ఈశ్వరన్విరై వాలే సిద్ధిక్కై-యావతు)- “ఇప్పడి
తన్నై యమ్ శిష్యనై యమ్ ఫలత్తై యమ్ విప్రతిపత్తి వణ్ణాతే ఉళుపడి
యనుసన్ది తు ఉపదేశిక్కుమ్ పరిపాక మ్మడై యనానవిన్ ఇవనుక్కు- చా
ర్యన్” ఎన్తునిరై ప్పిట్టరుళుక్కు యాలే ఇవనుక్కు- చార్యత్వమున్డై.

301. ఇజ్జనన్ది కరూనిషిద్ధమాక అడియిచ్చున్న విప్రతిపత్తియోడే
ఉపదేశిక్కిల్ ఉభయస్వరూపముమ్ సిద్ధియా తెన్ది తార్, (ఇప్పడియొట్టి
య) ఎత్తుతుడగ్గి. (ఇరువర్ కుమ్ స్వరూపసిద్ధియై) ఎగ్గి తు- కీర్త్
చ్చొన్న పడియే యథాప్రతిపత్తియోడే ఉపదేశిక్కి- లొట్టియ ఈశ్వరన్
ఇవనై ఆచార్యనాక నిరై ప్పిచ్చామై యాలే ఉపదేష్టావుక్కు ఆచార్యత్వ
మాకీ అ స్వరూపసిద్ధియై; అప్పడి యథాప్రతిపత్తియోడే ఇవనుపదేశి

3౦౩. ఆచార్యనుక్కు శిష్య౯పక్కల్ కృపైయుమ్,
స్వాచార్య౯పక్కల్ పారతన్యముమ్ వేణుమ్.
3౦౪. కృపైయా లే శిష్యస్వరూపమ్ సిద్ధిక్కుమ్;
పారతన్యత్తా లే త౯స్వరూపమ్ సిద్ధిక్కుమ్.

యాతవళవిల్ ఉపదేశ శుద్ధియిల్లామైయా లే ఉపదేశ పాత్రమానవవ
నుక్కు- శిష్యత్వమాకిత స్వరూప సిద్ధియిల్లెయైన్.

3౦౩. ఆచార్యనుక్కు ఇరణ్ణుగుణముమ్ అవశ్యమ్ వేణుమెన్దితార్,
(ఆచార్యనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి, అతావతు-ఉపదేశావాన ఆచార్యనుక్కు
ఉజ్జిజీవిషువాయ్ వద్దు ఉపసన్న నాన శిష్యన్యకల్ “ఐయో” ఎన్ఱిరగ్గి
అవనుజ్జీవిక్కైక్కుఱుప్పాన ఉపదేశాదికలైప్పణ్ణుకైక్కి-డాన కృపైయుమ్,
తన్నై క్కర్తావాక నిన్ఱెయాతే అత్తలెక్కు క్కరణభూతనాక అను
సన్ధిక్కైక్కి-డాన స్వాచార్యవిషయ త్తిల్ పారతన్యముమ్ అవశ్య
ముణ్ణాక వేణుమెన్.

3౦౪. ఇవన్ బిల్ ఫలిక్కుమ్ వన్ బిల్ యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కృపై
యా లే) ఎన్ఱుతుడగ్గి, అతావతు - అప్పడి అవశ్యరూపమ్ తిరున్దుమళ
వుమ్ ఉపదేశాదికలైప్పణ్ణి పోరుమివ కృపైయా లే నాళుక్కు-నాళుమ్
స్వరూపమ్ నిర్లమాకైయా లే శిష్యనుడైయ స్వరూపమ్ సిద్ధిక్కుమ్;
స్వకర్త౯బుద్ధియన్ బిల్ స్వాచార్యకరణభూతనాక తన్నైయనుసన్ధి
క్కైక్కుమ్, మన్ బిల్ సర్వకాల త్తిలుమ్ తదగ్గిన నాయ్ వర్తిక్కైక్కుమ్
ముడలాన పారతన్యత్తా లే ఆచార్యనాన తన్నుడైయ స్వరూపమ్
సిద్ధిక్కుమెన్.

ఆక, కీర్తీచ్చెయ్ తతాయన్ బిల్ తు-హితో వదేశ సమయ త్తిల్ న్నవి
షయ త్తిలుమ్ శిష్యవిషయ త్తిలుమ్ ఫలవిషయ త్తిలుముణ్ణామ్ విప్రతి
పత్తికల్ క్రూరనిషిద్ధ మెన్ఱుమ్ అన్దవిప్రతిపత్తి తా నిన్ఱెన్ఱుమ్, ఇవన్

† కృపైయావతు-స్వార్థనిరపేక్షైయాన పరదుఃఖాన హిష్ణుతే.

307. నేరేఆచార్యనెన్నతు సంసారనివర్తకమాన
పెరియ తిరుమస్త్రై యుపదేశి త్తవనై.

నైయాతిరుక్కడ్యష్టప్రయోజనాదికల్ వస్తుసిద్ధిక్కుమ్నభయుమ్, సాక్షా
లచార్యత్వస్థగల్ సిద్ధిక్కుమ్నభియుమ్, ఇప్పుడియన్నియే విప్రవిప్రత్యా
పదేశిక్కిల్ ఉభయస్వరూపముమ్ సిద్ధియామైయుమ్, ఆచార్యనాన
సుక్కు అవశ్యాపేక్షిత గుణద్వయముమ్, తమభయఫలముమ్ శొల్లి
యైదు.

307. ఇప్పుడి ఉపదేశానుగుణనియమములై దర్శిప్పి త్తవన స్తరమ్
పదేశిక్కుమ్నభిల్ ఇన్న మస్త్రై యుపదేశి త్తవనైయే సాక్షాదా
చార్య నెన్న తెన్దితార్, (నేరే) ఎన్తుడుక్కి. (నేరేఆచార్యనెన్నతు) ఎన్ని
తు - ఆచార్యత్వమ్ కుత్తవతివిన్దియిరుక్కచ్చెయ్తే ప్రతీతిమా
త్వమొణ్డు శొల్లుమళవన్దిక్కే సాక్షాదాచార్యనెన్తు శొల్లువ తెన్తుపడి.
సంసారనివర్తకమాన పెరియతిరుమస్త్రై యుపదేశి త్తవనై).
ప్రతు - (1) “విహితాకికమైశ్వర్యమ్” ఇత్యాదిప్పడియే అభిలష
పదమాయిరున్దతేయాకిలుమ్ అన్యఫలజగిల్ తాత్పర్యమిన్దిక్కే మా
ఓఫల త్తిలే నోక్కాయిరుక్కైయాలే, (2) “సర్వవేదాన్తసారార్థస్సం
సారార్థవశారకః । గతిరస్తాక్షరోన్మాణామపునర్భవకాక్షిణామ్” ఎన్దితి
పడియే సంసారనివర్తకమాయ్, అతపవ (3) “మన్త్రాణాం పరమో
మన్త్రో గుహ్యానాం గుహ్యము త్తమమ్ । పవిత్రశ్చపవిత్రాణాం మూల
సస్త్రస్సనాతనః” ఎన్దితిపడియే సర్వమన్త్రాన్తరోత్కృష్టమాన పెరు
మయైయుడై త్తాన తిరుమస్త్రై, సంసారనివర్తకత్వ ప్రతీప త్తియోడే
పదేశి త్తవనై యెన్దెద్వయమ్ పూర్వోత్తరవాక్యజ్గళాలే ఇతిల్ మధ్యమ
సరమపద వివరణమాయ్, చరమశ్లోకమ్ పూర్వోత్తరార్థజ్గళాలే
తిల్ పూర్వోత్తరవాక్య వివరణమాయిరుక్కైయాలే, మద్రై
హస్యద్వయముమ్ ప్రథమరహస్యమాన ఇత్తోడ నన్యమాయిరుక్కై

3-౨౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3 ప్రకరణమ్.

3౧౬. సంసారవర్ధకజ్గళుమాయ్ యద్రజ్గళుమానభగవ స్తన్న
జ్గళై ఉపదేశి త్వర్కళుక్కు ఆచార్యత్వపూర్తియై

3౧౭. భగవ స్తన్నజ్గళై యద్రజ్గళైస్థితం ఫలద్వారా.

3౧౮. సంసారవర్ధకజ్గళైస్థితం అత్రాతే.

3౧౯. ఇతుతాన్

యాతే, ఇతైచ్చొల్ల వే అవదీనినుడైయ ఉపదేశముమ్ తన్నడైయే
శొల్లిగ్గమెన్దు తిరువుళ్ళమ్ పదీశీ (పెరియతిరుమ స్త్రై యుపదేశి
త్తవనై) ఎన్దితార్ ; ఆకైయాల్ ఇతు రహస్యత్రయోపదేశత్తుక్కు
ముపలక్షణమ్.

3౧౬. భగవ స్తన్నజ్గళిల్ పతేనుమైన్దై ఉపదేశి త్వర్కళుక్కుమ్
ఆచార్యత్వమిల్లెయోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (సంసారవర్ధకజ్గళు
మాయ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - సంసార తై నివ ర్తిప్రియాత మాత్ర
మన్దిక్కే వళిర్ కుమవైయాయ్ పెరుమైయిన్దిక్కే యద్రజ్గళుమాయి
యన్దుళ్ళ తదితరభగవ స్తన్నజ్గళై ఉపదేశి త్వర్కళుక్కు ఉపదేష్టత్వ
ప్రయుక్తమాన ఆచార్యత్వప్రతీతిమాత్రమైత్తియ తత్పూర్తియై
యెన్దై.

3౧౭. యద్రజ్గళైస్థితం యద్రదేవతామ స్తన్నజ్గళైయన్దో, భగవ
స్తన్నజ్గళై ఇప్పడిశొల్లిగ్గళితెన్నెన్దు ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (భగవ స్త
న్నజ్గళై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-పరదేవతైయాన భగవద్విషయమా
కైయాతే వస్తపెరుమైయెయుడైయ మస్తన్నజ్గళై యద్రజ్గళైన్దు శొల్లిగ్గ
ళితు, అర్థకానుపుత్రవిద్యాది యద్రజ్గళై కొండుక్కై-అవత్తియాతే.

3౧౮. సంసారవర్ధకజ్గళైస్థితం అరుళిచ్చెయ్కితార్, (సం
సార) ఇత్యాదియాతే. (అత్రాతే) ఎన్దుతు - కీర్తించొన్న బద్ధకమాన
యద్రజ్గళై కొండుక్కైయాతేయెన్దై.

3౧౯. ఆనాల్, ఇవదీనినుక్కితు స్వాభావికమోవెన్న ; అరుళి
చ్చెయ్కితార్, (ఇతుతాన్) ఎన్దుతుడగ్గి. (ఇతుతాన్) ఎన్దు యద్రజ్గళు

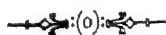
బౌపాధికమ్.

390. చేతననుజైయరుచియాలే వరుకై యాలే.

అర్చిత్యై పురామర్చిక్కిఱతు. (బౌపాధికమ్) ఎన్దతు-ఉపాధిప్రయుక్త మాయవస్థ తిత్తవై యెన్దై.

390. అజై యపపాదిక్కిఱార్, (చేతననుజైయ రుచియాలే నరుకై యాలే) ఎన్దు. అతావతు- భగవత్తస్త్రిజ్జళాకై యాలే మోక్షప్ర దత్త్విత్రేయుమున్దొయిరుక్కచ్చెయ్తే, ఇవద్దీనీనుజైయన్దుద్రఫలప్రవ త్తమ్, ప్రకృతిపశ్యనాన చేతననుజైయ త్తద్రఫలరుచియాలే నరుకై యాలేయెన్దై. ఐశ్వర్యకామర్క్కుగోపాలమన్త్రాదికళుమ్, పుత్రకామ ర్క్కు + రామమన్త్రాదికళుమ్, విద్యాకామర్క్కు † హయగ్రీవమ న్త్రాదికళుమ్, విజయకామర్క్కు సుదర్శన ‡ నారసింహాదిమన్త్రజ్జ ళుమ్, ఇష్టాదినియమేన్దుద్రఫలజ్జళై యే కొడుత్తుక్కొన్దుసోరుకీఱవితరు, చేతనరుజైయ రుచ్యనుగుణమాక “ఇవోమన్త్రజ్జళివోఫలజ్జళై కొడు క్కొక్కడవతు” ఎన్దు ఈశ్వరణియమేన కల్పిత్తువైక్కెయ్తే; అతుతాన్ చేతనరుజైయ రుచ్యనుగుణమాక కల్పిత్తతాకై యాలే అవద్దుక్క వై స్వాభావికమన్దు, బౌపాధికమెన్నలామితే.

సదాచార్యలక్షణ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

§ ఆదియినాల్-వరాహమన్త్రమ్ గ్రాహ్యమ్. † ఆదిపదమ్ సత్తాన గోపాలమన్త్రపరమ్. ‡ ఇవాదిపదమ్-మత్స్యనూర్తిమన్త్రపరమ్.
§ ఇక్కుళ్ళి ఆదిపదమ్-కల్పమన్త్రపరమ్.

3-౨౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

3-౨౯. శిష్యనెన్నతు సాధ్యానరనివృత్తియుమ్, ఫలసాధనశుశ్రూషై
యుమ్, ఆర్తియుమ్, ఆదరముమ్,

సచ్చిష్యలక్షణ ప్రకరణమ్.

3-౨౯. ఆక, (౧) “తాహితోపదేశమ్ పణ్ణుమ్బాతు” ఎన్ఱుతుడగ్గి,
(౨) “ఆచార్యత్వపూర్తియై” ఎన్నునుశవుమ్ ఆచార్యస్వరూపశోధ
నమ్ పణ్ణి, అన నరమ్ అతిమేల్ వంద ప్రాసక్తికశక్తైకత్వైయుమ్ పరి
హరిత్తాకీర్తి ; మేల్ శిష్యస్వరూప శోధనమ్ పణ్ణుకిత్తార్, (శిష్యనె
న్నతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (శిష్యనెన్నతు) ఎన్ఱుతు-ఉపదేశశ్రవణమాత్రమ్ కొణ్ణు
మేలెట్టునందవారియాక చొల్లుకైయన్ఱిక్కే శిష్యనెన్ఱు ముఖ్యమాక చొల్
లువ తెన్ఱపడి. (సాధ్యానరనివృత్తియావతు)- *స్వరూపవిరోధియాన
విశ్వర్యకై వల్గ్యశాకిట ప్రాప్త్యానర తిల్ మఱున్ఱుమ్ అన్వయమూర్తి
రుక్కే. అన్ఱిక్కే, “ఇవ్యాచార్యత్వన్ఱై యొచ్చియ వేతారు ప్రాప్యవన్ఱు
వటియేన్” ఎన్ఱిరుక్కేయాకవుమామ్. (ఫలసాధనశుశ్రూషైయా
వతు)-(3) “గురుశుశ్రూషయా విద్యా” ఎన్ఱిటపడియే ఆచార్యనైత్తా
పణ్ణుకిట శుశ్రూషైయా లే సన్తోషిన్ఱు జ్ఞానోపజీవనమ్ పణ్ణుకై ప్రాప్త
మాకై యాతే, ఆచార్య తనకు- ఉపకరికి-టత త్వజ్ఞానమాకిట ఫల
తిన్ఱుడై యసిద్ధికు- సాధనమాయురున్ఱుశ్శు ఆచార్యపరిచర్యై. అన్ఱిక్కే,
స్వరూపానురూపమానఫల తిలుమ్ శోతుమిచ్చేయాకవుమామ్. అథ
వా, ఆచార్యముఖోల్లాసమాకిట ఫలత్తుకు- సాధనమాన తత్పరిచర్యై
యెన్నువుమామ్. (ఆర్తియావతు)- (౪) “ఇరుళ్ తరుమాళాలమ్”
ఎన్ఱిటపడియే పిఱన్ఱజ్ఞానత్తుకు- విరోధియాన ఇవ్విభూతియిల్ నిన్ఱుమ్
కడుకప్పొక పెత్తామైయా లే ఉళ్ళక్కేళమ్, అన్ఱిక్కే, ఆచార్యవిగ్రహ
నుభవాలాభత్తిల్ క్లేశమాకవుమామ్. (ఆదరమావతు)- ఉత్తరోత్త
రమనుబుభూషైవిశ్రియమృది ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్కిట భగవద్గుణాను

* స్వరూపమ్-అనన్యభోగ్యత్వమ్. (౧) 3౦౫. (౨) 3౧౬.
(3) (౪) తి-వాయ-౧౦-౬-౧.

అనసూయైయుముడై యవనై.

3-౨౨. మన్త్రముమ్ దేవతైయుమ్ ఫలముమ్ ఫలా
నుబద్ధికళుమ్ ఫలసాధనముమ్ విహికభోగముమ్

భవత్రిల్ మేకమేలు ముణ్ణాకానిత్కిఱ విరుప్పమ్. అన్తిక్కే, (౧)
* ఆచార్యనైక్కణ్ణాల్ పళియకళోన్దై క్కణ్ణాళ్వోలే తననుభవ
కైజ్జుర్కళితే మణ్ణివిల్లుమ్బడియాన విరుప్పమాకవుమామ్. (అన
సూయైయావతు)- ఆచార్యక భగవద్భాగవత వైభవజ్జై పురక్క
ఉపపాదియానిన్టాల్ (౨) “ప్రవక్ష్యామ్యనసూయవే” ఎన్నుమ్బడి అతిల
సూయైయన్దోశీరుక్కే. అన్తిక్కే, ఆచార్యనుడైయ ఉత్కర్షతైయుమ్
సప్రహ్లాచారికళుడైయ ఉత్కర్షతైయుమ్కణ్ణాల్ అతిల్ అసూయైయన్దోశీ
రుక్కేయెన్నవుమామ్. (3) “అసూయూప్రసవభూః” ఎగ్గిఱవితుక్కు
“హితమ్ శోన్న వనుడైయ ఉత్కర్ష మేయాయన్దుప్పొత్తాతతు” ఎన్తితే
పూర్వార్కళరుళిచ్చెయ్తతు. భగవద్విషయ త్తిలుట్ పడ అసూయైపణ్ణా
నిన్టాల్ తదీయవిషయ త్తిల్ శొల్ల వేణుమో? (౪) “ఇదన్తుతేగుహ్యత
మంప్రవక్ష్యామ్యనసూయవే” ఎన్టానితే. ఆక ఇప్పడియిరున్దుళ్ళ సద్గుణ
సమ్మన్ననై యాయన్దు నేరేశిష్యనెన్నతు.

3-౨౨. ఇప్పడి ఉక్తలక్షణయుక్తనాన శిష్యుక్కు స్వాచా
ర్యవిషయ త్తిలుణ్ణాక వేణుమ్ + ప్రతిపత్తివిశేష తై విధిక్కిఱార్ మేల్,
(నున్త్రముమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు-“మన్తారంత్రాయత ఇతి మన్తః”
ఎగ్గిఱపడియే అనుసన్తాత్పరక్షమామిరున్దుళ్ళతిరుమన్త్రముమ్, తత్ప్ర
తిపాద్యపర దేవతైయుమ్, తత్ప్రసాదలభ్యమాన కైజ్జుర్కళిరూప మహా
ఫలముమ్, తదనుబద్ధికళాన + అవిద్యాదినివృత్తి పూర్వకమాన స్వస్వ
రూపావిర్భానముమ్ * సాలోక్యాదికళుమాకిఱిపైయైయమ్, తథావిధిఫల
ప్రదమానసాధనముమ్, పుత్రదార గృహక్షేత్ర పశ్వన్నాద్యచభవ

౧ పూర్వార్కళ-నమ్మిక్కేయతలానవర్కళ. † ప్రతిపత్తి-అనుసన్ధానమ్.

‡ అదిపదమ్-కర్తవ్యసాధుచి ప్రకృతిసంబద్ధపరమ్. * అదిపదమ్-సామీప్యాదిపరమ్.

(౧) ౨౪౩. (౨) గీ-౯-౧. (3) ప్లా-౪-౬౨. (౪) గీ-౯-౧.

ఎల్లామ్ ఆచార్యనేయెన్టు నిన్దెక్కక్కడవన్.

3-23. (1) “మాతాపితాయువతయః” ఎన్దిఱిల్లోక త్తిలే

ఇవ్వర్థతైప్పరమాచార్యరుమరుళిచ్చెయ్ తార్.

3-24. ఇతుక్కుడి ఉపకార స్తుతి.

రూపమాన ఇహలోక త్తిల్. భోగ్యమాకిఱ ఇన్దెయెల్లామ్, నమక్కు-
నమ్మడైయ ఆచార్యనేయెన్టు ప్రతిపత్తిపణ్ణక్కడవనెన్దె. (2) “గురు
రేవపరంబ్రహ్మ గురురేవపరాగతిః । గురురేవపరావిద్యా గురురేవ
పరాయణమ్ । గురురేవపరఃకామో గురురేవపరంధనమ్ । యస్మాత్తదుప
దేహసౌతస్మాద్గురుతరోగురుః” ఎన్టుమ్, (3) “ఐహికాముష్మికంసర్వం
సచాస్తాక్షురదోగురుః! ఇత్యేవంయేనమన్యస్తే త్యక్తవ్యాస్తేమనీషిభిః”
ఎన్టుమ్ ఇప్పడి శాస్త్రుజ్జిల్ శొల్లుకైయాలే (నిన్దెక్కక్కడవన్). ఎన్టు
విధిరూపేణ అరుళిచ్చెయ్ కితార్.

3-23. ఇప్పడి తామరుళిచ్చెయ్ త ఇవ్వర్థతి లా ప్తిక్కుడలాక
ఇతుపరమాచార్యవచనసిద్ధము మెన్దరుళిచ్చెయ్ కితార్, (మాతా) ఎన్టు
తుడన్దె. అతావతు- “మాతాపితా యువతయ స్తనయావిభూతిః” ఎన్టు
ఐహికభోగజ్జలైయమ్, “సర్వమ్” ఎన్టు అనుక్తసకలకథనత్తాలే
మన్తదేవతాఫలాదికలైయమెడుత్తు, ఇత్తనైయ మాత్వార్ తిరువడి
కళే యెన్దరుళిచ్చెయ్ కైయాలే, అన్దల్లోక త్తిలే ఇవ్వర్థతై ప్పరమాచా
ర్యరాన ఆశవన్దారు మరుళిచ్చెయ్ తార్దెన్దె.

3-24. ఇప్పడి ఎల్లామివనే యెన్దనుసన్దిక్కైక్కుడియే తెన్దె;
అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఇతుక్కుడి ఉపకార స్తుతి) ఎన్టు. అతావతు-ఇప్పడి
ఆచార్యనే నమక్కు- సకలము మెన్దనుసన్దిక్కైక్కు-హేతు, నిత్యసంసా
రియాయ్ క్కిడవత్త నై ఉపదేశాదికళాలే తిరుత్తి నిత్యసూరికళుడైయ
అనుభవత్తుక్కుర్చానామ్బడిపణ్ణి ఉపకారానునానమెన్దె.

3-91. ఉపకార స్మృతిక్కు ముతలడి ఆచార్యస్కల్

కృతజ్ఞతై; ముడిన్దనిలమ్ ఈశ్వరస్వక్కుల్ కృతజ్ఞతై.

3-92. శిష్యనుమ్ ఆచార్యనుమ్ అన్యోన్యమ్ ప్రియహితజ్ఞతై
నడ త్తక్కడవర్కళ్.

3-92. శిష్య్ తా త్ ప్రియ జ్ఞై నడ త్తక్కడవర్క,

3-91. ఇవ్వపకార స్మృతి ప్రసజ్జతిలే అతినుజ్జైయ ప్రథమ
చరమావధికతై దర్శిప్పిక్కితార్, (ఉపకార స్మృతిక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి.
ఇచ్చేతనా మున్దుటవనుసద్ధిప్పతు. అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖతైలే తనక్కుఅభి
లక్షైయమటివిన్ఱు భగవద్విషయతైక్కెప్పడుత్తిన ఆచార్యన్ పణ్ణనడప
కార తైయూకైయూలే (ఉపకార స్మృతిక్కు-ముతలడి ఆచార్యన్ పక్కల్
కృతజ్ఞతై) ఎన్ఱిటతు. కృతజ్ఞతైయ ముపకార స్మృతియుమ్ పర్యాయమ్.
ఆచార్యగౌరవమ్ నెజ్జిల్ పడప్పడ అవిష్షయ త్తిలే తన్నెక్కొన్ఱువన్ఱు
శేర్ త్త ఈశ్వరపణ్ణన కృపిపరమ్మరైయైప్పిన్నెయనుసద్ధిక్కైయూలే
(ముడిన్దనిలమీశ్వరపక్కల్ కృతజ్ఞతై) ఎన్ఱిటతు. ఇతువుమీశ్వరపక్క
లుపకార స్మృతియైన్ఱుపడి. ఇత్తాల్, భగవద్విషయ తైయపకరి త్త ఆచా
ర్యపణ్ణన ఉపకార తై యనుసద్ధిక్క-విట్టిన్దాల్ అవనుజ్జైయవై భవమ్
నెజ్జిలే ఊర్ శీరున్దవాటే, “ఇప్పడియిరుక్కి-అవిషయ తైనామ్ పెర్ శతు
ఎమ్మెరుమానాలేయన్ఱొ” ఎన్ఱు తత్కైతోవకారానుసన్ధాన త్తిలే శెన్ఱు
తలైక్కట్టుమెన్ఱు తాయీర్లు.

3-92. ఇని ఇన్ద సదాచార్యసచ్చిష్యుర క్ఖిన్దయ పరిమాన్ శుమి
రుక్కుమ్బడియై యరుచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (శిష్యనుమాచార్యనుమ్)
ఎన్ఱుతుడగ్గి. (అన్యోన్యమ్ ప్రియహితజ్ఞతై నడత్తు కైయావతు)- శిష్య
నాచార్యనుక్కు ప్రియహితజ్గళిరజ్జైయుమ్ నడత్తు కైయుమ్, ఆచార్య
శిష్యనుక్కు ప్రియహితజ్గళిరజ్జైయుమ్ నడత్తు కైయుమ్. (నడ త్తక్కడ
వర్కళ్) ఎన్ఱుతు-ఇతినుజ్జైయ అవశ్యకరణీయత్వమ్తోర్లు కైక్కాక.

3-92. ఇరువరుమిర జ్జైయుమ్ అన్యోన్యమ్ నడత్తుమ్ క్రమమె
న్నెన్ఱు; అరుచ్చెయ్ కితార్, (శిష్య్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-శిష్యన్

ఈశ్వరనైక్కొండ్లు హితత్వై నడత్కడవన్;
ఆచార్య మాతాడి నడత్కడవన్.

3-౨౧. శిష్యున్ ఊకప్పిలే యూన్తిప్పోరుమ్;
ఆచార్యన్ ఊజీవనత్తిలే యూన్తిప్పోరుమ్.

ఆచార్యనుక్కిరణైయుమ్ నడత్తుమిడత్తిల్ తత్త్వస్వరూపానుగుణమాశ
“ఆచార్యముఖోల్లాసమే పురుషార్థమ్” ఎన్టునినైత్తు తన్నుడైయ కిచ్చి
త్కారాదికళాలే తానాచార్యనుక్కు సర్వకాలముమ్ ప్రియజ్ఞై నడత్తి
పోరక్కడవన్. మజ్జళాశాసనపరనాకైయాలే “ఇష్టిభూతిస్వభావ
త్తాల్ తిరువుళ్ళత్తిలిరుకలక్కమ్ వారాత్తోయవేణుమ్” ఎన్టుమ్,
“అప్పడియేతేనుమొన్టు వద్దకాలత్తిల్ ఇజ్జైప్పోక్కి త్తనరుళవేణుమ్”
ఎన్టుమ్ ప్రార్థిత్తు ఈశ్వరనైక్కొండ్లు హితత్వై నడత్కడవనెన్టై. (ఆచా
ర్యమాతాడినడత్తుకైయావతు)- హితైకపరనాకైయాలే ఇవనుక్కు
స్వరూపహనివారాతపడి హేయోపాదేయజ్ఞానుడైయ హనోపాదాన
జ్ఞిల్ స్థాలిత్యమ్పిఱవామల్ నియమిత్తు, సర్వకాలముమ్ నల్వభీనడ
త్తిక్కొండ్లు పోరుకైయాకిఱ హితత్వైత్తాన్డత్తి, ఏద్రుప్తుత్తిల్ సజ్జో
చత్తాలే ఇవన్మికవుమ్ నలజ్జుమళవిల్ “ఇరున్దనాళైక్కు ఇవన్ నలజ్జా
మల్ ఇనైయుమవనుక్కుణ్ణామ్బడి తిరువుళ్ళన్ పశ్శి యరుళవేణుమ్”
ఎన్టణ్ణిత్తు, ఈశ్వరనైక్కొండ్లు ప్రియజ్ఞై నడత్కడవనెన్టై.

3-౨౨. ఇప్పడిశేయేతు పోరుమిడత్తిల్ ఇరువర్క్కు మిరణ్ణుమ్
సమప్రధానమాయరుక్కుమో వెన్ఱిఱశ్చక్రైయలే యరుళిచ్చెయ్కి
తార్, (శిష్యున్ ఊకప్పిలే) ఎన్టుతుడణ్ణి. అతావతు-శిష్యున్ శేషభూతనాకై
యాలే శేషియానఆచార్యనుడైయప్రితియిలే ఊర్ శిష్యాన్ పోరుమ్;
ఆచార్యున్ పరమకృపావానాకైయాలే తన్నుడైయ శిష్యవాసవివన్
సంసారాదు తీర్ణనాయ్ ఊజీవిక్కైయిలే ఊర్ శిష్యాన్ పోరుమెన్టై.

ఏ ద్రుప్తుత్తిల్ సజ్జోచత్తాలే-శరీరధారణోపయుక్త అశనాచ్ఛాదనాదికలి
దార్లభ్యతాలే.

329. ఆకైయాల్ శిష్య ఆచార్యనుడైయ
హర్షత్తుక్కు ఇలక్కాకై యొడ్డియ
రోషత్తుక్కిలక్కాకైక్కు అవకాశమిల్లె.

330. నిగ్రహత్తుక్కు ప్పాత్రమామ్బొతు ఆతుహితరూప
మాకై యాలే ఇరుసర్క్కు ముపాదేయమ్.

ఆకై యాలే, శిష్యునుక్కు ప్రియకరణముమ్ ఆచార్యునుక్కు హితకరణ
ముమే ప్రధానమెఱుకరుత్తు.

329. కీథ్ చొన్న వర్థ్తొల్ ఫలిక్కుమ తై యరుశిచ్చెయ్
కితార్, (ఆకై యాలే) ఎఱుతుడగ్గి. అతావతు- శిష్య ఆచార్యనుడైయ
ప్రియకరణముమ్ ఆచార్య శిష్యుడైయ హితకరణముమ్ ప్రధాన
మాక నడత్తిప్పొరుకై యాలే, శిష్యునాన ఇవనై ఆచార్యనుడైయ ప్రితిక్కు
విషయమాయ్ పొరుకై యొడ్డియ, అనిష్టకరణాదికళాలే నిగ్రహత్తు
క్కు విషయమాకైక్కు ఇడన్దా ముతలిలేయిల్లెయెన్దె. (ఆకై యాల్)
ఎఱు- (ఉకప్పిలే యూన్దిప్పొరుమ్) ఎఱు శొన్న తొన్దెయ్ మనువదిక్కిఱ
తాకప్రమామ్.

330. ప్రకృతినవృన్దతోడే యిరుక్కిఱ ఇవనుక్కు ఎప్పొతు
మొరుపడిప్పట్టిరుక్కుమో, కాటువ్యభిచారాకాతో? అతడియాక నిగ్ర
హపాత్రమామ్బొతు అద్దనిగ్రహమిండ్లుతలైక్కు మెజ్జనేయాకక్కడవ
తెన్నిల్; అరుశిచ్చెయ్ కితార్, (నిగ్రహత్తుక్కు) ఎఱుతుడగ్గి. అతావతు-
అనిష్టకరణాదికళడియాక ఆచార్యనిగ్రహత్తుక్కు ప్పాత్రమామ్బొత్తై
యిల్, అద్దనిగ్రహమ్ శిష్యునాన ఇవనై అపభేదప్రవృత్తనాకాతపడి
నియమిత్తు నల్ వర్థినడత్తుకైక్కు య్పొయ్ కొండ్లు హితరూపమాయి
రుప్పొత్తొన్దై యాలే, “ఇప్పడి నమ్మెనిగ్రహిప్పతే” ఎఱు ఇవనెన్జు
ఉల్లెతల్, “ఇవనై. యిప్పడినిగ్రహిక్క వేణుకిఱతే” ఎఱు ఆచార్య.

33౧. శిష్యునుక్కు నిగ్రహకారణమ్ త్యాజ్యమ్.

33౨. నిగ్రహన్దా భగవన్నిగ్రహమ్బాలే ప్రాప్త్యా నర్గతమ్.

నెజ్జు య్ ఉత్తై తల్ శెయ్ కై యన్త్రి కే, నిగ్రహవిషయమానభవనుక్కుమ్ నిగ్రహశ్రయమాన ఆచార్యనుక్కుమ్ అక్షీకార్యమెనై.

33౧. 'నిగ్రహముపాదేయమాకిల్ నిగ్రహకారణము ముపాదేయమాకాతోవెన్న, (శిష్యునుక్కు నిగ్రహకారణమ్ త్యాజ్యమ్) ఎన్నితార్. అతావతు నిగ్రహముపాదేయమెన్టునినైత్తు, మీశవుమ్ తత్కారణ తైశ్చయ్యవొణ్ణతు ; యాతారుకారణత్తాలే నీరిలే నెరుప్పెట్టు మాపోలే తకవిషయత్తిల్ కుళిర్న్దు తెళిన్దిరుక్కిఱ ఆచార్యహృదయత్తిల్ నిగ్రహమెట్టున్దిన్దుతు, అన్దక్కారణత్తై మఱువలిడాతపడి విడవేణుమెనై.

33౨. కీర్త్తచ్చొన్న ఆచార్యనిగ్రహమ్ హితరూపమెన్టు వైధమాక ఉపాదేయమామళవన్త్రి కే, భవనుక్కు ప్రాప్యకోటిఘటిత మాయిరుక్కు మెన్నుమత్తై 'సదృష్టాన్తమాక' వరుళిచ్చెయ్కితార్, (నిగ్రహన్దా) ఎన్టుతుడక్కి. అతావతు - స్వాచార్య స్వవిషయత్తిల్ హితరూపేణపణ్ణుకిఱ నిగ్రహన్దా స్వవిరోధి నివృత్తిక్కుఱుప్పొకై యాలే, (౧) "కొడశీర్న్దు మొన్టుణ్ణు" (౨) "శెయ్యోల్ తీవినై" ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱ భగవన్నిగ్రహమ్బాలే పురుషార్థకోటియిలే అన్తీ రూఢితమెనై. "ఆచార్యసద్ధకామజ్గళిలే నశైయర్న్దవనాకై యాలే అవై హేతువాకప్పొఱుక్కువుమ్ వెఱుక్కువుమ్ ప్రాప్తియిల్లై ; ఇని భవనుడైయ హితరూపమాక వెఱుత్తానాకిల్ అతువుమ్ ప్రాప్త్యా నర్గతమాక క్కడవతు" ఎన్టు ఇతుత్తనై మూణిక్కమాలైయిలే ఆచ్చాన్నిత్తేయరుళిచ్చెయ్తారిఱే.

333. ఆచార్యో శిష్యునైయ స్వరూపతై ప్షేణక్కడవః;
శిష్యన్ ఆచార్యునైయ దేహతై ప్షేణక్కడవః.

33౪. ఇరణ్ణమ్ ఇరువర్క్కుమ్ స్వరూపముమాయ్,
భగవత్ప్రేజ్జర్యముమా యిరుక్కుమ్.

333. కీర్తి ఇరువర్క్కుమ్ ప్రధానకృత్యజ్ఞశాకచ్చిన్న హిత కరణ ప్రియకరణజ్ఞివేషతై విశదమాక వరుశిచ్చెయ్కితార్, (ఆచార్యో) ఎన్తుడుగ్గి, అతావతు- ఉజ్జీనపరనాన ఆచార్యో, ఉజ్జీనీషు వాయవద్దు ఉపసత్తిషణ్ణి ఉకప్పిలే యాన్తిప్పోరుకిట శిష్యునైయ స్వరూపతై ప్రామాదికమాకవు మొరుపట్టుతు వారాతపడి ఏకాగ్ర చిత్తనాయ్క్కొణ్ణ ఉపదేశాదికళాలే నోక్కిక్కొణ్ణ పోరక్కడవః; ప్రియపరనానశిష్యో తన్నుడైయ ఉజ్జీనపరనాయ్ శిష్యరూపరక్షణమ్ ప్షేణక్కొణ్ణపోరుకిట ఆచార్యునైయ తిరుమేనియై ఉచితశైజ్జర్యజ్ఞశాలే సర్వకాలము మేకాగ్రచిత్తనాయ్ నోక్కిక్కొణ్ణ పోరక్కడవనెనై.

33౪. ఇప్పడి యిరువరుమిరణ్ణయమ్ పేణినాల్ ఇరణ్ణతలై క్కుమ్ ఫలిక్కుమతై యరుశిచ్చెయ్కితార్, (ఇరణ్ణమ్) ఎన్తుడుగ్గి, అతావతు-ఆచార్యనానాల్ శిష్యునైయస్వరూపతై ప్షేణక్కైయమ్, శిష్యనానాల్ ఆచార్యునైయ దేహతై ప్షేణక్కైయమ్ స్వాసాధారణాకారజ్ఞశాలైయాలే ఇరణ్ణమ్ ఇరువర్క్కుమ్ స్వరూపముమాయ్, (౧) “అహమన్నమ్” ఎన్గిటపడియే అవనుక్కు భోగ్యమాకైక్కు యోగ్యమాయ్నైత్తు అనాదికాలమప్పడి వినియోగప్పడ ప్పెతామల్ కిడన్ద ఇవః స్వరూపమ్ తాదృశవినియోగార్థమాక త్తిరుద్దుమ్బడి పేణిక్కొణ్ణ పోరుకైయమ్, (౨) “నన్దెన్నుడలమ్కైవిడా” ఎన్గిటపడియే అవనుక్కు-విట్టుప్పిడిక్క సహాయతప్పడి భోగ్యమాయరుక్కిట ఆచార్యవిగ్రహతై ప్షేణిక్కొణ్ణ పోరుకైయమ్ భగవానుక్కు-

33౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

33౧. ఆచార్యనుక్కు దేహరక్షణమ్ స్వరూపహని ;

శిష్యనుక్కు ఆ త్తరక్షణమ్ స్వరూపహని.

33౨ ఆచార్యన్ ఆ త్తరక్షణమ్ పణ్ణమిడ త్తిల్ అహజ్కారమ్
విరోధి ; శిష్యన్ దేహరక్షణమ్

మికవు ముకప్పకై నూలే, ఇవైతాన్ వస్తుగత్యాభగవత్కైబ్బర్యము
మాయరుక్కుమెనై.

33౧. ఇప్పడి వ్యవస్థితమాకవేణుమో, ఆచార్యనుక్కు-
త్తన్నయ దేహరక్షణత్తియమ్ శిష్యనుక్కు త్తన్నడైయ స్వరూప
రక్షణత్తియ మన్వయముణ్ణానాల్ ఎరుగు తెన్నెన్న ; అరుచ్చెయ్
కితాన్, (ఆచార్యనుక్కు) ఎప్పుతుడజ్జి. అతావతు - తన్నడైయదేహ
యాత్తైయిల్ తానుపేక్షకనాయరుక్కు, శిష్యనానవక్ “ఇతువేనమ
క్కుస్వరూపమ్” ఎప్పు తన్నడైయదేహత్తైప్పేగొణ్ణు పోరుకైయొ
య్మియ, తన్నడైయదేహత్తైతాన్ రక్షిత్తైయాకిఱవితు ఆచార్యనుక్కు
ఆచార్యత్వమాకిఱ స్వరూపత్తుక్కుహని; తానాచార్యకృత్కలి లేన్యస్త
భరనానపిన్దు తక్ స్వరూపత్తై అనక్ పేగొణ్ణు పోరక్కణ్డెరుకై
యొయ్మియ, తాన్తన్నా త్తరక్షణమ్ పణ్ణకైయాకిఱవితు, శిష్యనుక్కు
శిష్యత్వమాకిఱ స్వరూపత్తుక్కు హనియెనై ఆకైయాల్ మఱియమ్
శిష్యనుక్కు త్తన్నడైయ స్వరూపరక్షణముమ్ ఆచార్యనుక్కు త్తన్న
డైయ దేహరక్షణముమ్ కర్తవ్యమప్ప్రప్తతాయ్మియ.

33౨. ఇని, ఆచార్యనుమ్ శిష్యనుమ్ ఇప్పడితన్దాముక్కు-వ్యవస్థితజ్జ
ళాన ఆ త్తరక్షణ దేహరక్షణజ్జలై ప్పణ్ణమిడ త్తిల్ అనశ్యమ్ పరిహరణీ
యజ్జళాన విరోధికలై యరుచ్చెయ్ కితాన్, (ఆచార్యనా త్తరక్షణమ్
పణ్ణమిడ త్తిల్) ఎప్పుతుడజ్జి. అతావతు-హితపరనాన ఆచార్యన్ స్వోపదేశా
దికళాలే శిష్యాత్తరక్షణమ్ పణ్ణమిడ త్తిల్, నాన్ రక్షిత్తుగొణ్ణు పోరు
కితేన్” ఎగ్గిఱ అహజ్కారమ్, ఆచార్యపారతన్యమాకిఱతన్నధికార
విరోధి ; ప్రియపరనాన శిష్యన్ ద్రవ్యాదికళాలే ఆచార్యదేహరక్షణమ్

పణ్ణమిడ త్తిల్ మమకారమ్ విరోధి.

332. ఆచార్యతన్నుడై యదేహరక్షణమ్ తక్ నస్తువైక్కిణ్ణు
పణ్ణక్కడవక్; శిష్యక్ స్వదేహరక్షణమ్ ఆచార్యక్
వస్తువైక్కిణ్ణు పణ్ణక్కడవక్.

33౩. ఆచార్యక్ శిష్యక్ వస్తువైక్కిళ్ళక్కడవనల్లక్ ;

పణ్ణమిడ త్తిల్, “ఎన్నుడై యద్రవ్యజ్ఞానము కరణజ్ఞానము ఇప్పుడి
రక్షిత్తుకొణ్ణుపోరుకిజ్జే” ఎన్నిట మమకారమ్, “శరీరార్థప్రాణాదిక
జ్ఞెల్లా మాచార్యశేషమ్” ఎన్నిరుక్కడవ తన్నధికారవిరోధియెన్.

332. ఆచార్యనుక్కుమ్ శిష్యనుక్కుమ్ తన్తాముడై యదేహ
రక్షణదత్తైయిల్ ప్రతిప్రతివిశేషజ్ఞతై వకుత్తరుశిష్యయోకితార్ మేల్,
(ఆచార్యన్) ఎన్నుతుడజ్జి. (ఆచార్యక్ తన్నుడై యదేహరక్షణమ్ తక్
నస్తువైక్కిణ్ణు పణ్ణక్కడవక్) ఎన్నతు- (౧) “శరీరమర్థంపాణిజ్ఞా
నగురుభ్యానివేదయేత్” ఎన్నిటపడియే శిష్యసర్వస్వముమ్ అడియిలే
సమర్పితమాకై యాలే, స్వదేహరక్షణత్తుక్కులుప్పాక అవక్ కాలోచి
తమాక కిచ్చిత్కరిక్కుమవల్తై అవన తెన్నుమ్నినై విన్నిక్కే తన్న జెన్ను
వాక్కి వినియోగమ్కొళ్ళక్కడవనెన్. (శిష్యక్ స్వదేహరక్షణమ్ ఆచా
ర్యక్ వస్తువైక్కిణ్ణు పణ్ణక్కడవక్) ఎన్నతు-తనక్కోరుడై మెయిన్తిక్కే
సకలముమాచార్యశేషమాకై యాలే, స్వదేహరక్షణత్తుక్కులుప్పాక
వినియోగమ్కొళ్ళనువల్తై ఆచార్యనుడై మెయెన్తు ప్రతిప్రతిపణ్ణి విని
యోగమ్కొళ్ళక్కడవనెన్.

33౩. ఆచార్యదేహరక్షణ త్తిల్ వస్త్రాల్ శిష్యక్ తనకుళ్ళ జ్ఞెల్లామ్
అజ్ఞుడైయై మెయెన్నుమ్ నినై వాలే కొడుక్కైయమ్, ఆచార్యనుమ్
తాదృశవస్తువైవాజ్ఞుకై యమెయ్యీయ, శిష్యనుడైయ మమతాధూషిత
మానవస్తువైశ్చరవరుమ్కొళ్ళవుమ్కొడుక్కవుమ్కడవర కళ్ళల్ల రెన్జితార్,
(ఆచార్యశిష్యక్ వస్తువై) ఎన్నతుడజ్జి. (శిష్యక్ వస్తువైక్కిళ్ళక్కడవ

శిష్యౌ తథావస్తువై క్కొడుక్కక్కడవనల్ల
 33౯. కొళ్ళిల్ మిడియనామ్, కొడుక్కిల్ కళ్ళనామ్.
 3౪౦. కొళ్ళ కొడై యుణ్ణానాల్

నల్ల) ఎన్నతు- ఇవణ్ “మదీయమ్” ఎన్నభిమాని త్తిరుక్కుమ్ వస్తువై మఱుమ్ అగ్గీకరిక్కక్కడవనల్లనెన్. శిష్యౌ తథావస్తువై క్కొడుక్కక్కడవనల్ల) ఎన్నతు- “స్వకీయమ్” ఎన్నభిమాని త్తిరుక్కుమ్ వస్తువై “అహజ్జారమమకారస్పర్శముళ్ళవై విమ్” ఎన్న వెరువియిరుక్కుమ్ మృదుప్రకృతియాన ఆచార్యనుక్కు, విషత్తైయిడుమాపోలే సమర్పి క్కక్కడవనల్లనెన్.

33౯. అప్పడికొళ్ళుతల్ కొడుత్తల్ శెయ్తాల్ వరువతె న్నెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (కొళ్ళిల్) ఎన్నతుడగ్గి. అతావతు-శిష్యౌ “ఎన్నతు” ఎన్నిరుక్కుమ్ వస్తువై చ్చాపలత్తాలే స్వీకరిక్కిల్, “ఈశ్వరణ్ అఖిలభరనిర్వాహకనాయ్ పోరుకై యాలే నమక్కెన్నకుత్తై యుణ్ణు” ఎన్నిరుక్కుమ్ పూర్ణనానతాణ్, దేహయాత్తైక్కుమ్ కూడ ముతలన్ దరిద్రనాయ్ విడుమ్ ; “ఎన్నతు” ఎన్న బుద్ధిపణ్ణి ఒత్తై ఆచార్యనుక్కు కొడుక్కిల్, (౧) “శరీరమర్థమ్” ఇత్యాదిప్పడియే అడియిలే సమర్పితమాకై యాలే తదీయమాయురుక్కిటవతిలే మదీయత్వబుద్ధిపణ్ణికై యాలే ఆచార్యస్వాపహరియాయ్ విడుమ్.

3౪౦. ఇవ్వళవేయన్తు, సమ్మన్ధహనియుమ్ వరుమెన్గితార్, (కొళ్ళ కొడై) ఎన్నతుడగ్గి. అతావతు- శిష్యాచార్యత్వమాకిట సమ్మన్ధముణ్ణానాల్, శ్రేష్ఠభూతనానశిష్యౌ (౧) “శరీరమర్థమ్” ఇత్యాదిప్పడియే “సర్వమునుబ్బుత్తైయతు” ఎన్నుమ్ నిన్తై వాలే సమర్పిక్కై యుమ్, అప్పడిస మర్పి తవన్ శిషియాన ఆచార్యనగ్గీకరిక్కై యుమ్ ముత్తై యాయురుక్కు, ఇవణ్ “ఎన్నతు” ఎన్ను అభిమాని తవన్ ఆచార్య స్వీకరిక్కై యుమ్,

సమృద్ధిమక్కులైయుమ్.

380. ఇవన్ మిడియనాకై యాలే కొడాఁ;

అవన్ పూర్ణనాకై యాలే కొళ్ళా.

381. అవనుక్కుప్పుర్తియాలే స్వరూపమ్ జీవిత్తతు;

ఇవనుక్కుమిడియాలే స్వరూపమ్ జీవిత్తతు.

ఇవన్ “ఎన్నతు” ఎన్ఱు అభిమాని తత్తోన్ఱై ఆచార్యనుక్కు సమృద్ధియై యుమాకిఱ ముత్తైకేడాన కొళ్ కొడైయున్ఱానపోతు, శిష్యాచార్యత్వ రూపసమృద్ధిమక్కులైన్ఱువిడుమెన్ఱై.

380. ఇప్పడి దారిద్ర్య శీద్రవ్యాపహరణ్ణళ్ వరువతుమ్ సమృద్ధిమక్కులైవతుమ్ కొళ్ కొడైతానున్ఱాకిలితే, అతుతానవర్ కళ్ శెయ్యార్ కళెన్నుమిడతై సహేతుకమాకవరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇవన్) ఎన్ఱుతుడన్ఱి. అతావతు- శిష్యనానవివన్ “సకలముమాచార్యస్వమ్, ‘నవ్వుతు’ ఎన్ఱు సమర్పిక్కలావతోన్ఱుమిలై” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ మిడియనాకై యాలే, “నా మజ్జుత్తైక్కొన్ఱైక్కొడుక్కిఱోమ్” ఎన్ఱుకొడాఁ; ఆచార్యనానవన్, “ఈశ్వరన్ సకలభరనిర్వాహకనాయ్ నడత్తిక్కొన్ఱుబోగుకై యాలే నమక్కిని యెన్నుకుత్తైయున్ఱు?” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ పరిపూర్ణనాయురై యాలే, ఇవ నభిమాన దుష్టమానవై యెన్ఱైయుమగ్గీకరియానెన్ఱై.

381. ఇన్ఱపూర్తిదారిద్ర్యణ్ణళ్ లిరువర్ కుమ్ ఫలిత్తవన్ఱై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అవనుక్కు) ఎన్ఱుతుడన్ఱి. అతావతు- ఆచార్యనుక్కు ఇవనభిమాన దుష్టమానవై యెన్ఱైయుమ్ కొళ్ళామైక్కుడలాన పూర్తియాలే ఆచార్యత్వమాకిఱస్వరూపమ్ జీవిత్తతు; శిష్యనానవివనుక్కు స్వకీయత్వబుద్ధ్యా ఒన్ఱైయుమ్ సమర్పిక్కైక్కు యోగ్యతై యిల్లాత సకల తదీయత్వ ప్రతిపత్తిసిద్ధ దారిద్ర్యతాలే శిష్యత్వమాకిఱ స్వరూపమ్ జీవిత్తతెన్ఱై.

383. ఆనాల్ శిష్యన్ ఆచార్యనుక్కు-పృణ్ణు
ముఖకారమ్ బిన్దుమిల్లెయోవెన్నిల్ ;

384. ఆచార్యనినై వాలేడ్డు.

385. అతావతు-జ్ఞాన వ్యవసాయ ప్రేమ సమాచారజ్ఞల్.

386. ఆచార్య ప్రీత్యర్థమాక ఇవనుక్కు-త్తవిర వేణువతు

383. ఇని శిష్యనాచార్యనుక్కు-పృణ్ణుముఖకారమిన్న తెన్ద
రుళిచ్చెయ్ వతాక తద్విషయప్రశ్న తె యనువదిక్కితార్, (ఆనాల్ శిష్య
నాచార్యనుక్కు-పృణ్ణుముఖకార మొన్దుమిల్లెయోవెన్నిల్) ఎన్దు. అతా
వతు- ఇప్పడి కొళ్ కొడైకళుక్కు యోగ్యతైయిల్లెయాకిలుమ్ ఉపకార
స్మృతియుడైయశిష్యన్ మహోపకారకనాన ఆచార్యనుక్కు-పృణ్ణుము
ఖకార మొన్దు మిల్లెయోవెన్ని లెన్ద.

384. అతుక్కు-త్తర మరుళిచ్చెయ్ కితార్, (ఆచార్యనినై
వాలేయుణ్ణు) ఎన్దు అతావతు-స్వరూపజ్ఞనాన శిష్యన్ నినై వాల్ బరు
కాలు మొన్దు లై; స్వకృపి ఫలసన్దుప్తనాన ఆచార్యనినై వాలేయుడైన్.

385. అతేణెన్దు ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అతావతు) ఎన్దుతు
డై (జ్ఞానవ్యవసాయ ప్రేమసమాచారజ్ఞభావన)-స్వరూపయాథా-త్వ
జ్ఞానిముమ్, తదనురూపజ్ఞతాన ఉపాయాధ్యవసాయముమ్, ఉపేయప్రే
మముమ్, ఇనైమూన్దుక్కు-మనురూపమాన సమ్యగనుష్ఠానముమ్.
ఇత్తాల్, తిరుమన్త్రిల్ పదత్రయత్తాలుమ్ ప్రతిపాదిక్కి-ప్పడుకిట
స్వరూపాపాయపురుషార్థజ్ఞిల్ జ్ఞానవ్యవసాయప్రేమజ్ఞతైయుమ్, తదను
రూపానుష్ఠానజ్ఞతైయుమ్ శొల్లుకిటతు.

386. ఆచార్యనుక్కు ఉకప్పాకవివక్షపణ్ణుమ్ కై జ్ఞర్యన్దా
ప్రవృత్తినివృత్తిరూపమాయిరుక్కైయాలే ప్రవృత్తిరూపమానవత్తై
యరుళిచ్చెయ్ తవన న్దరమ్, నివృత్తిరూపమానవత్తై యరుళిచ్చెయ్
కితార్ మేల్, (ఆచార్య ప్రీత్యర్థమాక ఇవనుక్కు-త్తవిర వేణువతు)

భగవద్ద్రీవ్యతై యపహరిక్మాయమ్,
భగవద్భోజనతైవిలక్కుకై యమ్, గురుమస్త్రిదేవతా
పరిభవముమ్.

382. భగవద్ద్రీవ్యాపహరమావతు - స్వాతస్త్రిముమ్ అన్య
శేషత్వముమ్. భగవద్భోజనతై విలక్కుకైయావతు-

ఎన్దుతుడణ్ణి. (భగవద్ద్రీవ్యతై) ఇత్యాదియాలే ఇనై తన్నై ఉద్దేశిక్కి
తార్.

382. ఇప్పడి ఉద్దేశి త్తవద్దోక్ ప్రకారజ్జైల డేవే విశదీకరి
క్కితార్ మేల్, (భగవద్ద్రీవ్యాపహరమావతు) ఎన్దుతుడణ్ణి. (భగవద్ద్రీ
వ్యమెన్దిటతు) (1) “పిఱిన్ నన్బొరుళ్” ఎన్దుమ్మడి శ్రీకాన్తుభమ్మోలే
ఈశ్వరసుక్కు స్పృహణీయమాన ఆత్మద్రవ్యతై. (స్వాతస్త్రి)మా
వతు)- శేషత్వైకనిరూపణీయమానవద్దో త్తనక్కురిత్తాకనినై త్తిరు
త్కై. (అన్యశేషత్వమావతు)- భగవదేకశేషమానవద్దో త్తదితర
శేషమాక నినై త్తిరుత్కై. ఇతుతాక్ మాతాపిత్రాది దేవతాన్తర
పర్యన్తమాయురుక్కుమ్. ఇనైయిరణ్ణుమ్ ప్రథమాక్షరత్తిల్ చతుర్థి
యాలుమ్ మధ్యమాక్షరత్తాలుమ్ కట్టక్కప్పడుకిఱివైయితే. ఇతు
త్తనై (2) “కిన్తేననకృతంపాపం చోరేణాత్తాపహరిణా” ఎన్దు
సకలపాపమూలనూక చొల్లానిష్ఠితే.

(భగవద్భోజనమ్) ఇత్యాది. రక్షణతై భగవద్భోజనమెన్దిటతు-
రక్ష్యవర్గత్తినుడైయ రక్షణమ్ అవనుక్కు, పశి త్తవనుక్కుఁడణ్బోలే
ధారకమాయురుక్కైయాలే (3) “మణ్ణుమ్ విణ్ణుమెల్లాముడనుణ్ణ” ఎన్దిట
విడత్తిల్, (4) “రక్షణమవనుక్కు ధారకమాయురుక్కైయాలే ‘ఉణ్ణ’
ఎన్దిటతు, ఇల్లెయాకిల్ ‘కాక్కుమ్’ ఎన్నవమైయుమ్” ఎన్దితే నమ్మిల్వై.

(1) క-కి-౫.

(2)

(3) తి-వాయ్-౨-౨-౧.

(4)

అవనుడైయరక్షకత్వత్తైవిలక్కుకై.

38౧. అవనుడైయరక్షకత్వక్రమమ్ ప్రపన్న పరిత్రాణ త్తిలేశొన్నోమ్.
గురుపరిభవనూవతు - కేట్టవర్థ త్తిన్నడి యనుస్థియాతోట్టికై
యుమ్, అనధికారికభుక్కుపదేశిక్కైయుమ్.

యరుళిచ్చెయ్ తతు. ఏవమ్బాతమాన అవనుడైయ రక్షకత్వత్తై విలక్కుకై యావతు - (౧) “అవ-రక్షణే” ఎన్నిథాతువాలే నిరుపాధిక సర్వరక్షకనాక చొచ్చిల్లప్పడుకిఱ అవనుక్కురక్షీక-ఇడమటుమ్బడిన్వయ త్నత్తాలే యాతల్ పిఱరాలేయాతల్ తన్నైరక్షిక్కైయిలే ప్రవృత్త నాకై. ఇతుతా భగవదేకరక్ష్యత్వ ప్రతిపాదకమాననమస్సాలే కట్టి క్కప్పడుకిఱతిజే.

38౨. అవ రక్షి త్తరుభుమ్ క్రమద్దానెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (అవనుడైయ) ఎత్తుతుడగ్గి. అతావతు-సర్వరక్షకనాన అవనుడైయ రక్షకత్వక్రమమ్ ప్రపన్న పరిత్రాణమెన్నిఱ ప్రబన్ధత్తిలే విశద మాక చొన్నోమ్, అక్షేకణ్ణుకొళ్ వత్తెన్నే. అతిలే, అవనై యొట్టిందారడ జలుమ్ సీరక్షకరల్లరెన్నుమ తై ప్రతిపాది తవన న్తరమ్, “ఈశ్వరక్ మా తాపితాక్కళ్ కై విట్టవపస్థెయిలుమ్ (౨) “పిన్ను నిన్వడియేనుక్కుల్ థా నాయ్ వళర్ త్తు” ఎన్నిఱపడియే తన్నురుక్కెడుత్తువే బురుక్కొణ్ణుతామ్ ముకమ్ కాట్టిఱన్ శొల్ శొల్లియుమ్” ఎత్తుతుడగ్గి, “ఇవ నేయెల్లార్ క్కుమ్ రక్షక” ఎన్నిఱతళవాక అవనుడైయ రక్షకత్వక్రమ తై సువ్యక్తమాక వరుళిచ్చెయ్ తారిజే.

(గురుపరిభవమ్) ఇత్యాది. (కేట్టవర్థ త్తిన్నడి యనుస్థియా తోట్టికై యావతు)-స్వోజ్జీవనార్థమాక అవనరుళిచ్చెయ్య కేట్ట త్యాజ్యో పాదేయరూపమాన అర్థవిశేషజ్ఞభుక్కు త్తకుతియాయురుద్దళ త్యాగ స్వీకారరూపమాన అనుష్ఠాన తై ప్పణ్ణాతోట్టికై. (అనధికారికభుక్కుపదేశిక్కై యావతు)- తనక్కు త్తజ్ఞమాక అవనుపదేశి త్త సారాథ

మ స్త్రీపరిభవమావతు-అర్థత్తిల్ విస్తృతియమ్, విపరీ
తార్థప్రతిపత్తియమ్. దేవతాపరిభవమావతు-కరణత్ర
యత్రైయు మప్రాప్తవిషయజ్ఞశితే ప్రవణమాక్కుకై
యుమ్ తద్విషయత్తిల్ ప్రవణమాక్కాతోభీకైయుమ్.

జ్ఞశితే నాస్తిక్యాదికళాతే ఇతుక్కుధికారికళల్లాతవర్కళుక్కు ఖ్యాతిలా
భాదికళై నచ్చియుపదేశిక్కై.

(మ స్త్రీపరిభవమ్) ఇత్యాది. (అర్థత్తిల్ విస్తృతియావతు)-ఆచా
ర్యన్ అన్దమ స్త్రీత్తుక్కురుళిచ్చెయ్ తయభార్థజ్ఞశితే పులకాలుమనుసన్దితు
నోక్కి-కొంఱుహారుకై యన్దిక్కే బౌదాసీన్యతాతే మఱిదువిడుకై. (విప
రీతార్థప్రతిపత్తియావతు)- ఆచార్యనరుళిచ్చెయ్ త ప్రకారమన్దిక్కే
మ స్త్రీత్తుక్కు విపరీతమాయురుక్కు మర్థజ్ఞశితే ఇతుక్కుర్థమెన్దు భాన్ది
యాతే ప్రతిపత్తివణ్ణియురుక్కై.

(దేవతాపరిభవమ్) ఇత్యాది. (కరణత్రయత్రైయుమప్రాప్తవిషయజ్ఞ
శితే ప్రవణమాక్కుకై యావతు)- (౧) “విచిత్రాదేహసన్పుత్తిరీశ్వరా
యనివేదితుమ్” (౨) “మూయవతనై నణజ్ఞవై తకరణమివై” ఎన్ది
అపడియే భగవత్పరిచర్యార్థమాక సృష్టజ్ఞశాయ, (౩) “ఉశిన్నముమ్
తిరుమూర్తియుమ్ శిన్దిత్తేత్తిక్కేతోభివే” ఎన్ది అపడియే అవనైనినై
క్కైక్కుమ్ స్తుత్తిక్కైక్కుమ్ వణజ్ఞుకైక్కు ముఱుప్పానమనోవాక్కా
యజ్ఞశితే, స్వరూపప్రాప్తమల్లాత హేయవిషయజ్ఞశితే, మేట్టిల్ నీర్ పళ్ళ
త్తిలే విఱుమాహోతే ప్రవణమాన్బడిపణ్ణుకై. (తద్విషయత్తిల్ ప్రవ
ణమాక్కాతోభీకై యావతు)- (౪) “నాత్తఱుమ్మొనారణావెన్ద్రైత్తు
మెయ్ తఱుమ్మొమ్మొత్తేత్తి” ఇత్యాదికళితే శొల్లకి అపడియే స్వరూపప్రాప్త
మాన అవిషయత్తిల్ మణ్ణివిఱుమ్మడి పణ్ణువియాతోభీకై. ఆక (౫)
“మ స్త్రీతద్దేవతాయాళ్ళ తథామ స్త్రీప్రదేశుకా । త్రిషుభక్తిస్సదా
కార్యా” ఎన్దుమ్, (౬) “మ స్త్రీనాథం గురుంమ స్త్రీం సమత్వేనాను

3౪౯. ఇవనుక్కుశరీరావసాన త్తశపుమ్ ఆచార్యవిషయ త్తిల్
(౧) “ఎన్నైత్తిమనమ్ కెడుత్తాయ్” (౨) “మరువి
త్తోఱ్ఱుమ్ మనమేతన్దాయ్” ఎఱ్ఱ ఉపకార స్మృతి నడక్కు
వేణుమ్.

3౫౦. మనస్సుక్కు త్తీమైయావతు-స్వగుణ త్తెయుమ్, భగవ

భావయేత్” ఎఱ్ఱమ్ పూజ్యమాకచ్చొల్ల ప్పడుకిఱ ఇమ్మాఱ్ఱు విషయ
త్తెయుమ్ పరిభవి క్కెయానతివైయాయ్ బు.

3౪౯. ఆక ఇప్పడి ఆచార్య పీఠ్యర్థమాక చెయ్య వేణుమవై
యుమ్ తవిర వేణుమవైయు మరుళి చెయ్ తారాయ్ నిన్టార్ క్కీర్; ఇన్న
ముమ్ ఇవనుక్కు పేయ్ తమా యిరుప్పత్తోఱ్ఱై యరుళి చెయ్ కిఱార్ మేల్,
(ఇవనుక్కు) ఎఱ్ఱతుడగ్గి అతావతు- ఇవ్వుధి కారిక్కు శరీర త్తోడిరు
క్కుమ్ కాలమి త్తనైయుమ్ మహాపకారక నాన ఆచార్యన్ పక్కలిల్
“ఎన్నుడైయ తీయమన్నై ప్పోక్కి-నాయ్, అనన్య ప్రయోజనమాక
అనుకూలవృత్తికలై ప్పణ్ణుమ్ మనస్సై త్తనాయ్,” ఎఱ్ఱ ఉపకార స్మృతి
యనువ ర్తిక్కు వేణుమెనై.

3౫౦. మనస్సుక్కు త్తీమైయావతే తెన్ను మాకాఱ్ఱై యిలే
యరుళి చెయ్ కిఱార్ మేల్, (మనస్సుక్కు) ఎఱ్ఱతుడగ్గి. (స్వగుణ త్తెనినై
త్తెయావతు)- శమదమాద్యాత్మగుణజ్ఞో తనక్కుణ్డానాళుమ్ (3)
“నితైవాన్తమిలే” (౪) “నలన్దానొన్తమిలే” ఎన్నిటవడియే నమ
కో-రా త్తగుణముమిలైయెఱ్ఱు త్తె వెణుమైయె యనుసన్ధిక్కు వేణ్డియిరు
క్కు, “ఇవైయెల్లామ్ నమక్కి ప్పోతుణ్ణు” ఎఱ్ఱు తనక్కుణ్డానసద్గుణజ్ఞలై
ప్పోరప్పొలియనినై క్కె. (భగవానుడైయదోష త్తెనినై క్కె-యావతు)-
తనక్కుప్పరతన్త్రమాన ఇవ్వాత్తవస్తువై త్తన్ను పేయ్తేయాలే అనాది
కాలమ్ క ర్తతై వ్యాజమాక్కి క్కె-విట్టిరున్దవక, అవ్వళపుమన్త్రి క్కె-నిర్ద

ద్భాగవత దోష తైయుమ్ నిన్దైక్కై.

371. దోషమ్ నిన్దయాతోభీతితు, గుణమౌపి

మనెప్పోలే యథాకర్తృఫలదాయుమాయ్ నిరయజ్గళిల్ తిచ్చియమత్త
మత్తు తీర్ తుమ్ అవన్ కైక్కొణ్ణాలుమ్, నిరజుళశస్వతనైనాత్తయాలే
“ఇన్నఘోతిన్న పడిశెయ్యుమ్” ఎన్దు విశ్వసిక్కవొణ్ణాతవన్ ఎన్ఱాఱ్ఱోల
వుమ్, కృష్ణావతార త్రిలే నైర్విహరజ్జళైయ్టు “ధర్మసంస్థాపనమ్
పణ్ణప్పిటన్దవనుక్కు ఇజ్జన్ శెయ్ కై ముత్తైమెయాయ్ న్దఘ్నిలైయే”
ఎన్ఱాఱ్ఱోలవుమ్ నిన్దైక్కై; అల్లఱు సమస్తకల్యాణగుణాత్తకమాన
విషయ త్రిల్ నిన్దైక్కలావతొరుదోషమిలైయిటే. ఇని (భాగవతదోష
తైనిన్దైక్కైయావతు). తిరుమేనియోడే యిరుక్కైయాలే మేలెఘ్తో
బ్బిలితి ఆకారజ్జళైయ్టు ప్రకృతివశ్యర్ అహజ్కారగ్రస్తర్ ఎన్ఱా
ఱ్ఱోలే నిన్దైక్కై; ఆక ఇతు (స్వగుణ తైయుమ్ భగవద్భాగవతదోష తై
యుమ్ నిన్దైక్కైయావతు).

372. ఆనాల్ తనక్కుచ్చిలగుణముణ్ణాయరుక్క అతున్నినై
క్కలాకాతెన్దితాప్పోలే, అత్తలైక్కుమ్ శిలదోష ముణ్ణాయరుక్క
నిన్దైక్కలాకాతెన్దితావోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దోషమ్ నిన్దయా
తోభీతితు) ఎన్ఱుతుడజ్గి. అతావతు - భగవద్భాగవత విషయజ్గళిల్
దోషమ్ నిన్దయాతోభీతితు, తనక్కుగుణముణ్ణాయరుక్క అతున్నినై
యాతోభీతితాప్పోలే, ఉణ్ణాయరుక్క నిన్దయాతోభీతితన్ఱు; ముతలిలే ఇ
విషయజ్గళిల్ అతిల్లామైయాలేయెన్దై ఎజ్జనేయెన్నిల్, సర్వము క్రిప్రసద్దమ్
వారాతపడి తానిట్టకట్టళైయిలే అజ్జేకర్పైక్కాక, (1) “ఒన్ఱియొన్ఱి
యులకమ్ పడైత్తా” ఎన్ఱుమ్, (2) “ఎతిర్ శూళల్ పుక్కు” ఎన్ఱుమ్
శొల్లుకితి పడియే సకలాత్తాక్కళుడై యడజ్జీననత్తుక్కు సృష్ట్యవతారాది
కళాలే కృషిపణ్ణక్కొణ్ణుపోరుకైయాలే, “అనాదికాల ముక్షేక్షకనాయ్

ఉణ్ణాయరుక్కవస్తు ; ఇల్లామెయాలే.

371.1. దోషముణ్ణెన్దునినైక్కిల్

క్రైష్టిరుద్దాన్" ఎన్నవొణ్ణాతు ; నిర్దయరైప్పోలే . కర్మానుగుణమాక
దణ్ణిక్కిటతుమ్, మణ్ తిష్టప్రజ్జెయై నాక్కిలే కుటియిటజ్జప్పణ్ణమ్ మా
తావైప్పోలే పితపరనాయ్ చెయ్కైయాలే ఉజ్జవనత్తుక్కుడలామి
త్తనై ; నిరజ్కుశస్వాతన్యమ్ పూర్వమ్ బద్ధహేతువాయ్ పోస్సతే
యాకియమ్ కృపాపరతన్రనాయజ్జీకరి త్తపిన్బు. నిత్యసంసారియై నిత్య
సూరికళోడు సమానభోగభాగియాక్కుమళవిల్ నివారకరణచెయ్
కైక్కుఱుప్పాయి త్తనైయాకైయాలే శ్లాఘ్యమామి త్తనై. కృష్ణావతా
రత్తిల్ ప్సైరవిహారమ్, (1) "యదిమేబ్రహ్మచర్యంస్యాత్" ఎన్నిటపడియే
తనక్కిన్దభోగ త్తిలొట్టిల్లామైయైవెళియిడుకై కాకవుమ్, (2) "గోప్యః
కామాత్" ఎన్నిటపడియే అన్వభియా లే యవర్కళై త్తనపక్కల్
ప్రవణరాక్కి ఉద్ధరిప్పిక్రైక్కాకవుమ్ శెయ్తతాకైయాలే గుణమి త్త
నైయల్లతు కుద్రుమస్తు. ఇని భాగవతర్కభుమ్, (3) "కుద్రుమిన్ది
క్కుమామ్ పెరుక్కి" ఎన్నిటపడియేంద్రోషరాయ్నిరవధికగుణరాయరుక్రై
యాలే ఉహృతవారాయ్దుపార్తాల్ అవర్కళి పక్కలియమ్ కాణ
లావతారు దోషమిల్లెయితే. మద్రుమిప్పడైకళిలే భగవద్భాగవత
విషయజ్గళిల్ దోషజ్గళి తోద్రీద్రాకిల్ పరిహారజ్గళి కణుకొళవతు.
ఇవైయెల్లామ్ తిరువుళ్ళమ్ పద్రీయాయ్ద్రు(ఇల్లామెయాలే) ఎన్దు ఇవర
రుళిచెయ్తతు.

371.2. (దోషమిల్లె) ఎన్దు స్వపక్షత్తాలే సాధితార్ కీర్త్ ; ఇని

పరపక్షత్తాలే దోషసద్భావతై యజ్జీకరిత్తుక్కుణ్ణ తత్పరిహార తైయరు
ళిచెయ్కితార్ మేల్, (దోషముణ్ణ) ఎన్దుతుడజ్గి. అతావతు - కీర్త్ చొప్ప
న్నపడియన్దిక్కై భగవద్భాగవతవిషయజ్గళిల్ దోషముణ్ణెన్దునినైక్కిల్

అతుపరదోషమస్తు, స్వదోషమ్.

3గీ3. స్వదోషమానపడి యెన్నెన్నిల్ ;

3గీ4. స్వదోషత్తాలుమ్ బన్ధత్తాలుమ్.

3గీ5. స్వదోషమిల్లెయాకిల్ గుణప్రతిపత్తి నడక్కుమ్.

అవర్కళి పక్కల్ తనక్కుత్తోద్ బుకిటదోషమ్ అవర్కళి దోషమస్తు;
తద్ద్రష్టావాన తన్నుడై యదోషమెన్దె.

3గీ3. అతుస్వదోషమానపడియై సాధికైక్కాక తద్ద్యవయ
ప్రశ్నతై యనువదిక్కితార్, (స్వదోషమానపడియెన్నెన్నిల్) ఎన్దు.
పరగతమాయ్తోద్ బుకిటపతుస్వదోషమానపడియెజ్జనేయెన్ని లెన్దుపడి.

3గీ4. అతుక్కుత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వదోషత్తాలుమ్)
ఇత్యాదియాలే. అతానతు - కాచాదిదుష్టదృష్టిమానుక్కు చన్ద్రద్వి
త్వాదికళి తోద్ బుమాపోలే, నిర్దోషమానవిషయజ్గళిలే దోషమ్
తోన్దుమ్మడియాన దుర్గాసనాదుష్టచిత్తతైయాకిట స్వదోషత్తాలుమ్,
పుత్రాదికళి దోషమ్ పిత్రాదికళతామాపోలే అవర్కళిక్కుణ్ణానదో
షమ్ తన్నుతామ్మడి అవర్కళిడు తనక్కుణ్ణాన బన్ధవిశేషత్తాలుమెన్దె.
(స్వదోషత్తాలుమ్) ఎగ్గిటవితు, అత్తలైయిల్ దోషాభావతైప్పదీ
చ్చొల్లుకిటతు ; మదీయతు దోషవతైయై యక్కిరిత్తుక్కొణ్ణ
ళొల్లుకిటతు.

3గీ5. (స్వదోషత్తాలే) ఎన్నలావతు దోషన్దానుణ్ణానాల్వో
వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వదోషమిల్లెయాకిల్) ఎన్దుతుడక్కి. అతావ
తు-చన్ద్రద్విత్వదర్శనహేతువాన చక్షుర్దోషమిల్లాతపోతు చన్ద్రైకత్వమే
తోద్ బుమాపోలే, దోషదర్శనహేతువాన స్వచిత్తదోషమిల్లాతపోతు,
భగవద్భాగవతవిషయజ్గళిల్ గుణప్రతిపత్తియెనడక్కుమెన్దె. అతునడ
వామైయాల్ దోషముణ్ణెన్దు కొళ్ళవేణుమెన్దుకరుత్తు.

380 శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

381. నడన్దతిల్లెయాకిల్ దోషజ్ఞానమే దోషమామ్.

382. ఇతుతనక్కు-అవసరమిల్లె.

383. స్వదోషత్తుక్కుమ్.

381. నడన్దతిల్లెయాకిల్ వరుమ్ దోషమెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (నడన్దతిల్లెయాకిల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - గుణప్రతిపత్తి నడవాత్తోన్దొల్ దోషప్రతిపత్తియితే నడప్పతు ; అన్దదోషజ్ఞానన్దావే ఇననుక్కు భగవన్నిగ్రహహేతువాన దోషమామ్. ఇతడియాక వేతూ రుదోషముణ్ణా మెన్న వేణ్ణావెన్లె. ఇత్తాల్, ఇతు అవశ్యమ్ పరిహరణీయ మెన్నుమిడమ్ శొల్లిల్ థాయ్ బు.

382. ఇతుతానెల్లామ్ శొల్ల వేణ్ణువతు ఇతుతనక్కు-అవకాశమివ నుక్కుణ్ణానాలితేయెన్దితార్ మేల్, (ఇతుతనక్కు-వసరమిల్లె) ఎన్దు. అతా వతు - భగవద్భాగవతదోష చిన్తనమాకిట వితుతనక్కు అవసరన్దా నివనుక్కు ముతలిలేయిల్లెయెన్లె.

383. అత్తెత్తాలేయెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (స్వదోషత్తుక్కుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-(1) “నీశ నేన్ నిత్తెవొన్దుమిలే” (2) “పొయ్ నిన్ద్రానముమ్ పొల్లావొన్దుక్కు-మన్దుక్కు-డమ్బుమిన్ద్రానీర్ మై” (3) “అమర్యాదఃకుద్రః” (4) “విద్వేషమానమదరాగ విలోభ మోహోద్యజ్ఞానభూమిః” (5) “అతిక్రామన్నాజ్ఞాం తవవిధిపే ధేషు భవతేష్యభిప్రహ్యాన్యాగ్ధీకృతిభిరపి భక్తాయనతతమ్ | అజానన్ జానన్వా భవదనహనీయాగసిరతః” (6) “శ్రీరక్తే త్వద్గుణానామివా స్తద్దోషాణాంకః పారదృశ్యాయతోహమ్” ఇత్యాదికలిల్ శొల్లుకిటపడియే అన వధికమాన తన్నుడైయ దోషానుసన్ధానత్తుక్కుమ్, అన్దదోషతైప్పా

(1) తి-వాయ్ 3-3-8. (3) స్తో-ర-౬౨. (౫) (2) తి-వి-౧- (౪) వ-స్త-౩౬. (౬) ర-స్త-౨-౯౪.

భగవద్భాగవతగుణజ్ఞభక్తుక్కుమే కాలమ్ పోరుకై యాలే.

రామలక్ష్మీకరీ త్తరుళిన భగవానుడైయవుమ్, (1) “వేతమ్ వల్లార్ కళై కొణ్ణు” ఎన్ఱుమ్, (2) “బోధయ న్నః పరస్పరమ్” ఎన్ఱుమ్, (3) “అవ నడియార్ శిఱుమామనిశరాయెన్నె యాణ్ణార్ జేతిరియ-నఱుమావిరై నాణ్ మలరడిక్కిళ్ళై ప్పకుతల్ - ఉఱుమో” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే పురుషకారము ముశాత్తుడై యుమ్ ప్రాప్యరుమాన భాగవతకథుడై యవుమ్, (4) “సమ స్తకల్యాణగుణామృతోదధిః” (5) “అసజ్ఞేయ కల్యాణగుణగణౌఘమహర్ణవ” (6) “యథార త్నా నిజలధేర సజ్ఞేయాని పుత్రక! తథాగుణాహ్యోనస్తస్య అసజ్ఞేయామహత్తనః” (7) నాహం సమర్థో భగవత్ప్రియాణాం వక్తుం గుణాన్ పద్మభువోప్యగమ్యామ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే అసజ్ఞేయమాయరున్దుళ్ళు గుణానుసన్ధానజ్ఞభక్తుక్కుమే కాలమ్ పోన్దు మనోబొన్ఱు క్కువకాశమిల్లామైయాలే యెన్నె. (ఇవనోబుక్కే కాలమ్ పోరుకై యాలే) ఎన్నెయాలే స్వగుణ స్తరణత్తుక్కువకాశమిల్లె యెన్నుమిడము మర్థాత్సిద్ధమితే.

308. ఆక, (౮) “మనస్సుక్కు త్తీమైయావతు” ఎన్ఱుతుడక్కి ఇవ్వళవుమ్ భగవద్భాగవతదోష స్తరణమాకాతెన్నుమిడముమ్, అవర్ కళుడైయ వైర్దోష్యముమ్, దోషముణ్ణెన్ఱునినై క్కిల్ అతుతద్దోషమన్ఱు స్వదోషమెన్ఱుమ్, అతుస్వదోషమాకైక్కు నిదానజ్ఞభక్తుమ్, స్వదోషా భావశక్తైక్కుఉ త్తరముమ్, దోషప్రతిపత్తినడక్కిల్ అతుతానే ఇవ నుక్కుమహదోషమెన్ఱుమ్, స్వదోష భగవద్భాగవతగుణానుసన్ధానత్తు క్కే కాలమ్ పోరుకై యాలే ఇతుతనక్కు ఇవనుక్కువసరమిల్లెయెన్ఱుమరుళి చ్చెయ్ తార్ కీర్తి; ఇప్పడి తనక్కుఉద్దేశ్యమాన భగవద్భాగవత విష

(1) తి-వాయ్-౪-౬-౮.

(౪) స్తో-౪-

(2)

(౨) గీతై-౧౦-౯.

(౫) గ-త్ర-

(౮) 3౫౦-

(3) తి-వాయ్-౮-౧౦-3.

(౬)

370 శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

371. సంసారికళో దోషమ్స్వదోషమెన్దు నినైక్కక్కడవన్.

380. అతుక్కు-హేతు బన్ధజ్ఞానమ్.

380. (౧) “ఇతైప్పొయ్తుమెణ్ణోమ్”

యజ్ఞశీలో దోషమ్నినై యామలుమ్, ని నైతానాకిలుమ్ అతు తన్నుడై య దోషమాక నినై త్తిరుక్క-వేణుమెన్దురుళిచ్చెయ్త ప్రసజ్జ త్తిలే, సంసారి కళో దోషవిషయానుసన్ధానముమ్ ఇన్న పడియాక వేణుమెన్దితార్ మేల్, (సంసారికళో) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు- సంసారికళుక్కుణ్ణాన భగవద్వై ముఖ్యమ్ * అనాత్మన్యాత్మబుద్ధి అస్వేస్వబుద్ధి ముతలాన దోషమ్ కణ్ణాల్ అన్దదోషజ్జైయిట్టు అవర్కళై ఇక్కన్దు “ఇవర్కళుక్కుమ్ నమక్కుమ్ పణియెన్?” ఎన్దిరాతే, అవర్కళుడై యదోషముమ్ తన్ను డై య దోషమెన్దునుసన్ది త్తిరుక్కక్కడవనెన్దై.

380. అతుక్కు-హేతువెన్నెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అతు క్కు-హేతుబన్ధజ్ఞానమ్) ఎన్దు. అతావతు - తనక్కు శేషికళాన భగవ ద్భాగవతర్కళోదోషమ్ స్వదోషమాక వనుసన్దిక్కైక్కు-హేతు, అవర్ కళోడు తనక్కుణ్ణాన సమ్యన్ధజ్ఞానమానాటప్పిలే, సంసారికళో దోష తై త్తన్నుడై య దోషమాక వనుసన్దిక్కైక్కు-హేతు, నారాయణత్వై ప్రయుక్తమాన సమ్యన్ధజ్ఞానమెన్దై. ఎల్లార్క్కు మీశ్వరనోడు సమ్యన్ధ మొత్తిరుక్కైయాలే అవ్వచ్చియాలే తనక్కు మవర్కళుక్కుమ్ సమ్యన్ధ సముణ్డాకైయాలే, తనక్కు అవర్జనీయరాన ప్రకృతిబన్ధుక్కు-ళుక్కునన్దదో షమ్ తనక్కు-వన్దతాకనినై త్తిరుక్కు-మోపాతి, సంసారికళుక్కుణ్ణానదో షమ్ తన్నుడై యదోషమెన్దై నినైక్కక్కటైయిల్దైయితే.

380. ఇతుతా వేణువతు అవర్కళోదోషన్దా నివనుక్కు త్తోన్దిలితే, అతుతా ముతలిలే యివనుక్కు త్తోన్దా తెన్దితార్ మేల్, (ఇతైప్పొయ్తుమెణ్ణోమ్) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు- (౧) “కడల్ మల్లై

ఎన్నెయాలే అతుతాతోన్టాతు.

32-౨. తోన్టవతు నివర్తనార్థమాక.

తలశయనతుత్తెనారై యెన్జాతేయిరుప్పారై యితైప్పొయ్తుమెన్జోమే" ఎన్టు పరమపద త్తిలే నిత్యసూరికళో పరిన్దుపరిచరైన్దు పణ్ణవిరుక్కుమ్ పెరుమైయెయ్తుడైయనాయ్ వెత్తు త్తిరుక్కడల్ మలైయిలేవన్దు తజ్జళై ప్పెయ్తు కైక్కాకత్తరైక్కిడైక్కిడక్కి-అసీర్ మైయెయ్తుడైయననై, "ఇతోరు సీర్ మైయిరుక్కుమ్మడియెన్!" ఎన్టు అన్నీర్ మైయిలేతోన్టా అనవరతానుసన్ధానమ్ పణ్ణవేణ్ణిరుక్క, అననిడైయాట్టమ్కొణ్ణు కార్యమన్టా, కేవలదేహపోషణాదిపరరాయిరుక్కిఅ సంసారికళై మణకాలముమ్ నినై యోమెన్దైయాలే, సంసారికళో దోషన్దా ఇవ్వధికారిక్కుతోన్టా తెన్దై. తిరుమక్కయ్యాద్వారరుళిచ్చెయ్తవితు శ్రీవైష్ణవర్కళెల్లార్ కుమ్మెక్కుమితే.

32-౩. (తోన్టాతు) ఎన్నప్పోమో, (౧) "శొన్నాల్ విరోతమ్" (౨) "ఒరునాయకమ్" (౩) "కొణ్డెప్పెణ్డోర్" ఇత్యాదియిలే ఆత్మార్ కుమ్మెట్ పడ సంసారికళో కున్టమ్ తోన్టా శ్రీలైయోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (తోన్టవతు) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - సంసారికళో దోషమ్తోన్టవతు అన్దుదోషగళిల్ నిన్టుమ్ అవర్కళై నివర్తిప్పికైక్కాకవెన్దై.

(౧) *శొన్నాల్ విరోతమ్ ముతలాసవన్టాల్ ఆత్మారు మతిల్ తిరువుళ్ళమ్ వైత్తతు అసేవ్యసేవాదికళిల్ నిన్టు మవర్కళై నివర్తిప్పికైక్కాకవితే ; అతెల్లార్ కుమ్మెక్కుమ్మెన్టుకరుత్తు.

32-3. ఆక, ఇవ్వధికారి సంసారికళో దోషమ్ కణ్డాలనుసన్ధిక్కుమ్ ప్రకారముమ్, తద్దోషన్దా నివనుక్కుతోన్టా తెన్నువిడముమ్, తోన్టవతు ఇన్దుత్తుక్కాకవెన్టు మరుళిచ్చెయ్తాకోక్కిట్ ; ఇప్పడి కాదాచిత్తు.

3-3. పిరాట్టి రాక్షసికల్ కుశ్లమ్ పెరుమాళుక్కుమ్ తిరు
వడిక్కుమ్ అఱివియాతాప్పోలే, తనక్కు ప్పిఱ్
శెయ్తకుశ్లమ్ జ్జళై భగవద్భాగవతవిషయజ్జళి లఱివిక్కు
క్కడవనల్లఱ్.

3-4. అఱివిక్కుడిరియవనకప్పడ వాయ్తిఱవాతే,

మాకత్తోన్దుమ్ సంసారికల్ దోషజ్జళై స్వదోషమాకన్దినైత్తుమ్, తన్ని
వర్తకనాయుమ్ పోరుమళవన్దిక్కే, స్వవిషయత్తిలే కుశ్లమ్ జ్జళైచ్చెయ్
తాల్ ఇవనిరుక్కువడుక్కుమ్బడి యరుళిచ్చెయ్కితార్మేల్, (పిరాట్టి)
ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు - ఏకాక్షి ఏకకర్ణి ముతలాన ఎఱునూఱురాక్ష
సికల్ ఏకదివనమ్బోలే పత్తుమానమ్ తర్జనభర్జనమ్ పణ్ణవిరున్దపిరాట్టి,
ఇవర్కళప్పడి శెయ్తకుశ్లమ్ జ్జళై, భగవద్విషయమాన పెరుమాళుక్కుమ్
భాగవతవిషయమాన తిరువడిక్కుమ్ అఱివియాతాప్పోలే, తకవిషయ
మాకప్పిఱ్ శెయ్తకుశ్లమ్ జ్జళై, భగవద్విషయత్తిలాతల్ భాగవత
విషయత్తిలాతల్ మఱిన్దుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్తక్కడవనల్లనై. (అఱివి
క్కడవనల్లఱ్) ఎన్దిఱు - అవర్కల్ తిరుపుళ్ళత్తిలే పున్బట్టాల్
పణ్ణేయభీన్దుకిడక్కిఱ ఇవర్కళుక్కుమ్ మికవుమ్ వినాశహేతువామెన్దు
నినైత్తు.

3-5. ఇఱుకిమ్మునర్నాయసిన్దమామ్బడి ఈశ్వరన్ పడియై
యరుళిచ్చెయ్కితార్, (అఱివిక్కుడిరియవన్) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు - (1)
“ఎతిర్ శూఱిల్ పుక్కు” ఎన్దిఱుపడియే తన్నుడైయ శీలసాలభ్యాదికళై
క్కాట్టి సంసారిచేతనరై త్తప్పామలకప్పడుత్తి క్కొళ్ళువతాక వన్దవత
రిత్తు, తమక్కడియార్ వేణుమెన్దు పేక్షితాల్ అవర్కళప్పడి యనుకూ
లరాయ్ త్తోన్ద్రాతోభీన్దాలుమ్, “ఇవర్కల్ శెయ్తపడి శెయ్కితార్
కల్, నామివర్కళుక్కుఱుప్పాకప్పేల్లోమితే” ఎన్దు అతుతానే
భోగ్యమాకవిరుప్పర్ ; అతుక్కుమేల్ “అవర్కల్ వేముళ్ళుమ్ పణ్ణి

సర్వజ్ఞవిషయజ్ఞభక్తుమ్ మతైక్యమెన్నాన్విష్టభే.

3౭౫. కుశ్లమ్ శైయతవర్కళో పక్కల్ చాత్తెయమ్,

కృపైయమ్, శిరిష్టమ్, ఇకవ్వుమ్,

నార్కళో" ఎన్దు అవర్కళో కుశ్ల తై త్తనియిరుప్పిలే పిరార్తిక్కు మరు శిచ్చెయ్యార్ ఎ్విఱ (౧) "శూభో వృషియాన్" ఎ్విఱ పాట్టలే చేతనర్ శైయత కుశ్ల జ్ఞతై త్తకతిరువున్నుక్కు ఉత్తవర్కళుడొ అజ్విత్తై క్కుప్రాప్తనాన సర్వేశ్వరినుముట్టున త్తకతిరుప్పవళమ్ తిఱగరుశిచ్చె య్యాతే, తానరుశిచ్చెయ్యార్ త్తిన్దాళుమ్ అజ్వియన్లు సర్వజ్ఞవిషయ జ్ఞభక్తుమ్ మతైక్యమెన్దు శిష్టాన్విష్టభితేయైన్. ఇత్రాల్, అననుట్టున ఇప్పడిమత్తెయాన్విత్రాల్ ఇననుక్కు ప్పిన్నై శొల్లవేణుమోనెన్వదడి.

3౭౫. ఇప్పడి ఉద్దేశ్యవిషయజ్ఞభిలషినియానిగుక్కుమ్ గూత్ర ముమ్ పోరాతు, కుశ్లమ్ శైయతవర్కళో విషయమాక తుమాదయాది కళుమ్ సడక్కవేణు మెన్దితాన్ మేల్, (కుశ్లమ్ శైయతవర్కళో పక్కల్) ఎన్దుతుడగ్గి. (పాత్తెయావతు)- అవర్కళో శైయతకుశ్లగ్గుత్తు క్కుత్తామెరు ప్రతిక్రియేపణ్ణతల్, నెజ్జిలే కన్దియిరుత్తల్ శైయ్యామై యాకిఱి అపరాధసహత్వమ్. (కృపైయావతు)- "నామ్ పాణు త్తిరున్దో మాకిలు మెమ్మెరుమాను చితదణ్ణమ్ పణ్ణవన్దోపుకుకితాక, ఐయో! ఇని యిరుక్కై శైయ్ వోమ్" ఎ్విఱ పరదుఃఖాసహిష్టుత్వమ్. (శిరిష్టా వతు)- "అవృష్టవిరోధమాక ఇవర్కళాల్ శైయ్యలావత్ శిష్టాన్విష్టై యితే, పారు ప్యాదిముఖత్రాలే ఖ్యాతిలాభాదిదృష్టవిరోధభితే ఇవర్కళాల్ శైయ్య లావతు; అప్పడి శిలవనోరైచ్చెయ్ తాల్ త్తగ్గళోపాతి నామునివనోరైలే చపలరాయ్ ఇననోరైయహాన్దియైప్పన నెజ్జాఱల్ పట్టు త్తళర్ వువో మెన్దిరున్దార్ కళాకాతే, ఇవర్కళజ్జినిలి త్తనమిరున్దదడి యెన్! ఎన్దు పణ్ణమ్ హాన్యమ్. (ఉకప్పావతు)- అవర్కళో పణ్ణమ్ పరిభవాదిక భుక్కు విషయమానశరీరై త్తనక్కు శత్రువాకవుమ్, అవర్కళో హాని

ఉపకార స్మృతియుమ్ నడక్కవేణుమ్.

పణ్ణమ్ దృష్టపదార్థజ్ఞత్ తనక్కుప్రతికూలజ్ఞశాసనుమ్ నిన్దనైత్తిరుక్కైల్ల యాలే, తన్నుడైయ శత్రువిషయమాక ఒరువక పరిభవాదికలై ప్పణ్ణ తల్ తనక్కు ప్రతికూలజ్ఞశాసనమ్ సోక్కుతల్ శెయ్తాలుకక్కు మాపోలే, అనర్కళళవిల్ పిఱక్కుమ్ప్రీతి. (ఉపకార స్మృతియావతు)-
 “నమ్ముడైయదోషజ్ఞలై నామ్మఱున్దిరుక్కుమ్ దళైకళిలేఱ్ఱణార్ త్తియుమ్, నమక్కివ్విరుప్పిల్ నళైయఱుమ్బడియాన శెరుప్పక్కలై చ్చెయ్తుమ్ ఇవర్కళ నమక్కుప్పణ్ణకిఱుఉపకారమెన్టాన్”! ఎన్దిరుక్కుమ్కృతజ్ఞతై. (నడక్కవేణుమ్) ఎన్టతు- ఇవైయి త్తనై యుమ్ కుల్ సమ్ శెయ్తవర్విషయ త్తిలే ఇవనుక్కుఅవశ్యముణ్ణాయ్పోర వేణుమెన్టుతోల్ సుకైక్కాక.

ఆక, ఇప్పకరణత్తాల్, హితోపదేశసమయత్తిల్ విప్రతిపత్తి విశేషజ్ఞభుమ్, తద్రహితమాక ఉపదేశిక్కవేణుమెన్ను మిడముమ్, ఉపదేశసాక్షాత్ఫలముమ్ ఉపదేష్టావినాచార్యత్వముమ్ సిద్ధిక్కుమ్ వట్టిక భుమ్, విప్రతిపత్తియుడనుపదేశిక్కిలుభయర్క్కుమ్ స్వరూపసిద్ధియిల్లా మైయైయుమ్, ఉపదేష్టావానాచార్యను క్కుఅవశ్యాపేక్షిత గుణద్వయముమ్, సాక్షాదాచార్యత్వమిన్నమన్త్రై యుపదేశితవనుక్కెన్టుమ్ శొల్లుకెయాలే సదాచార్యలక్షణతైయుమ్; తదనంతరమ్ సచ్చిష్యలక్షణతైయుమ్, తదుభయరుడై యపరిమాల్ సజ్జలైయుమ్, శిష్యనుక్కుఅచార్యవిషయత్తిల్ (౧) “తీమనమ్ కెడుత్తాయ్” ఇత్యాదిప్పడియే యావచ్చరీరపాత ముపకారస్మృతి నడక్కవేణుమెన్నుమ్ తైయుమ్, మనస్సుక్కు త్తీమై ఇన్న తెన్ను మిడ తైయుమ్, అతిలుపపాదనీయాంతి నుపపాదన తైయుమ్, తత్ప్రసజ్జత్తిలేమల్ సమివనుక్కుఅపేక్షితమాన అర్థవిశేషజ్ఞతైయుమ్ ప్రతిపాదిక్కెయాలే, కీర్తించొల్లివన్దద్వయ నిష్ఠానానవధికారిక్కు తదుపదేష్టావానాచార్యవిషయత్తి లుణ్డాక వేణుమ్ ప్రతిపత్త్యనువర్తన ప్రకారజ్ఞభుమ్ శొల్లప్పట్టతు.

సచ్చిష్యలక్షణ ప్రకరణమ్ సమూర్ణమ్.

3౬౬. స్వదోషానుసన్ధానమభయహేతు ; భగవద్గుణానుసన్ధానమభయహేతు.

భగవన్నిర్వేతుక నిషయాకార ప్రకరణమ్.

3౬౬. ఇని (స్వదోషానుసన్ధానమభయహేతు భగవద్గుణానుసన్ధానమభయహేతు) ఎన్టుతుడగ్గి, (౧) “నివర్త్యజ్ఞానమ్ భయహేతు; నివర్తకజ్ఞానమభయహేతు” ఎన్నుమళవాక, ఇవ్వకొకరిక్కు. అనాది కాలార్జిత కర్తవినాశకారణమాయ అద్వేషమ్ముతలాక ప్రాప్తిపర్యంతమాక నడుపుళ్ళ పేటుకళుక్కెల్లామ్ ప్రధానహేతువాన భగవన్నిర్వేతుక కృపావైభవమ్ శొల్లప్పడుకిటతు.

సంసారికల్ దోషముమ్ స్వదోషమెన్టు నిన్తెక్కెముతలాక ప్రసక్తానుప్రసక్తమాయవస్త అర్థవిశేషజ్గళై ప్రతిపాదితు త్తలెక్కట్టిన వసన్తరమ్, క్షీడ్, (౨) “స్వదోషత్తుక్కుమ్” ఇత్యాదివాక్యత్తిలే ఇవనుక్కు అనవరతకర్తవ్యమాకచ్చొన్న స్వదోషభగవద్భాగవత గుణానుసన్ధానజ్గళిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు భాగవతగుణానుసన్ధానమ్ ప్రతిపాద్యాంశత్తుక్కు ఉపయుక్తమల్లామెయాలే ఇత్తైవిట్టు, అతుక్కు ఉపయుక్తమానస్వదోష భగవద్గుణానుసన్ధానజ్గళై యజ్గళిత్తుక్కొణ్ణు అవైయిరణ్ణుక్కుమ్ ప్రయోజనమిన్న తెన్నితార్ మేల్, (స్వదోషానుసన్ధానమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. (స్వదోషమావతు) అనాత్మగుణాదికళుమ్, అతుక్కు మూలమాయ అనాదికాలమేపిడిత్తు క్కాడ్ ప్పేటిక్కిడక్కిట అవిద్యాదికళుమ్; ఏతదనుసన్ధానమ్, ఇతువితువాక ఇన్నుమ్ సంసరణమ్ వరిల్ శెయవతెన్నెన్నుమ్ భయత్తుక్కు హేతు. (భగవద్గుణమావతు) ఇద్దోష తైప్పార్ త్తు ఇకథ్రామలగ్గిక రిత్తు ఇవల్ శైప్పొలుత్తు ఇవ్వాత్తావై తిరువడికళిలే శేర్ త్తక్కొళ్ళుకైక్కుడలాన అవనుడైయ దయాతూన్వ్యాదికళి; ఏతదనుసన్ధానమ్, అనాదికాలమ్ సంసార హేతువాయ పోడస్వదోషబల తైప్పార్ త్తు. “ఇన్నముమత్పుడియాకిల్ శెయవ కేన్?” ఎగ్గితి భయత్తినుడైయ నివృత్తిక్కు హేతు

322. భయాభయజ్వలిరణుమ్మాతాడిల్ అజ్ఞతైయేసిద్ధిక్కుమ్

వై. (౧) “దురస్తస్యానాదేరపరిహరణీయస్య మహతో నిహీనాచా రోఽహం నృపశురశుభస్యాస్పదమపిదయాసిద్ధోబద్ధోనిరవధికవాత్సల్య జలధే తవస్థారంస్థారం గుణగణమితీచ్ఛామి గతభీః” ఎన్నక్కడవతితే.

322. ఇప్పడి ఇప్పడ త్తిలే భయాభయహేతుక్కళాక నకల దోషగుణజ్ఞతైయుమ్ శేరచ్చొల్లియిరుక్కుచ్చెయ్తే, (౨) “ఇహపుక్కడి కర్తమ్, పేర్బుక్కడికప్పై” ఎన్దుమ్, (3) “కర్తృఫలమ్మోలే కృపా ఫలముమనుభవిత్రే యఱవేణుమ్” ఎన్దుమ్కర్తతైయుమ్కప్పైయైయుమ్ ఇహపుపేటుకళుక్కుహేతువాక చొల్లిక్కుణ్ణుపోయ్, (౪) “భయహే తుకర్తమ్, అభయహేతుకారుణ్యమ్” ఎన్దు నిగమిత్తతు, ఇన్దెయెల్లా వర్జీలు మిననుక్కు సంసారమోక్షజ్ఞుక్కు ప్రధానహేతుక్కళవై యాకైయాలే ; ఇన్దెయిరజ్ఞతైయుమ్ పికళెల్లుమ్మర్బుళవైయు మిన్దె పుక్కవిడత్రేతానే నన్దువిడుమితే. ఇజ్జనన్దిక్కే అవన్దెయెనినైత్తుభయ ముమ్ తన్దెయెనినైత్తుఅభయముమామళవిల్ ఆటివిలిత్తనమే ఫలిక్కు మెన్దితార్, (భయాభయజ్వలిరణుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు- క్కీర్చొన్దు పడియన్దిక్కే “అనాదికాలమ్ తనక్కుపురతన్ద్రమాసఆత్తవన్దువై కర్తవ్యాజత్తాలే సంసరిప్పిత్తు ప్పొన్దవనన్దో, నిరజ్జుళన్ద్రతన్ద్రనానవ నిన్దుముమ్ సంసరిప్పిక్కిల్ శెయ్వతెన్?” ఎన్దు అవన్దెయెనినైత్తు భయప్పజుకైయుమ్ ; “మున్బుపోలన్దిక్కే, నమక్కిప్పొత్తాత్త గుణజ్ఞ భుక్తాకైయాలే పేర్బుల్ కణ్ణభీవిల్లై” ఎన్దు తన్దెయెనినైత్తు భయమ్ కెడుకైయుమామళవిల్ ; తాన్ తనక్కునాశకనెన్దు భయప్పజుకైయుమ్ ఈశ్వరనే రక్షకనెన్దు భయమ్ కెడుకైయుమాకిఱ జ్ఞాతృత్వవేషమిల్లా మెయాలే అజ్ఞతైయేసిద్ధిత్తు విడుమెన్దె.

31౮ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-3-ప్రకరణమ్.

32౦. ప్రజై తెరువిలే ఇడటి త్తాయ్ముతుకిలేకుత్తుమాపోలే,
నిరుపాధికబద్ధవాయ్ శక్తనాయరుక్కిఱవ్ విలక్కా
తోఱ్ఱిన్దోల్ అప్పడిశొల్లలామితే.

32౧. ప్రజై యొక్కిణ్ శీకరై యిల్ నిన్దుమ్ వాణ్ణాతోఱ్ఱిన్దోల్
“తాయ్తళినాల్” ఎన్నక్కడవతితే.

32౦. బద్ధానుసన్ధానత్తాలే ఇప్పడి తన్నాల్ వరుమవల్ శై అవ్
కుత్తెయాక చ్చొల్లలామావెన్న; ఆమెన్నుమిడతై సదృష్టాస్తమాక
వరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రజై) ఎత్తుతుడగ్గి. అతావతు - క్రీడార్థమాక
తైరువిలేయొడిత్తికిఱప్రజై, అగ్గేయిడటి క్కాల్ నొన్దవాతే అట్టుతు
కొణ్ణు అకత్తిలేవద్దు, తనక్కు ఇవ్వేదనై వద్దతుతాయాలేయాక నిన్దు
అవళ్ముతుకిలే కుత్తుమాపోలే, ఓరుపాధిప్రయుక్త మల్లామెయాలే
(౧) *బుట్టిక్కవొట్టియాతబద్ధతైయుడై యవనుమాయ్ ఇచ్చే తననుడైయ
కర్తతోడు ప్రకృతి ప్రాకృతజ్జోడు వాళియఱ సర్వముమ్ స్వాధీన
మాకైయాలే, కర్తానుగుణమాక ప్రకృతిప్రాకృతజ్జాలే ఇవ్ పడు
కిఱ నలివై తవిర్ కైక్కు శక్తనుమాయరుక్కిఱవ్, నలివుపడవిట్టు
విలక్కాతోఱ్ఱిన్దోల్, “అవనివల్ శైయిట్టు నలివిక్కితాన్” ఎన్నలా
మితేయెనై.

32౧. విలక్కాతమాత్రమ్ కొణ్ణు అవ్ శెయ్ తానెన్నలామా
వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ప్రజైయై) ఎత్తుతుడగ్గి. అతావతు - కిణ
శీకరైయిలే ప్రజైయరుక్కిఱ పడియెక్కణ్ణ మాతావానవళ
అప్పోతేయొడిచ్చెన్దు కిణ్ శీకరై నిన్దుమ్ వాణ్ణాతోఱ్ఱిన్దోల్, కిణ్ శీలే
ప్రజై విట్టున్దవళవిల్ “తాయప్పోతే శెన్దెడుత్తాళాకిల్ ఇప్రజై విట్టు
మా? కిణ్ శీకరైయిలిరుప్పై ఇవళనుమతిపణ్ణియరుక్కియాలే
యన్దోవిట్టున్దతు, ఆనపిన్బ ఇవళన్దో తళినాల్” ఎన్దు లోకమ్ శొల్లక్క
డవతితేయెనై.

32౨. ఇవనుడైయ అనుమతి పేర్ బుక్కు హేతువల్లాతాహ్వాతే,
అవనుడైయ అనుమతియుమ్ ఇళివుక్కు హేతువన్టు.

323. ఇరణ్ణు మిరువర్ కుమ్ స్వరూపమ్.

32౪. ఇళివుక్కుడిక ర్తమ్, పేర్ బుక్కుడికృపై.

32౨. ఆనాల్ “అప్రతిపిద్ధమనుమతమ్” ఎగ్గిఱన్యాయత్తాలే విలక్కామైయావతు అనుమతియాయ్ శిషిన్యు, అవననుమతియో పిన్నై ఇవనిళివుక్కు హేతువెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్, (అవనుడైయ) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - రక్ష్యభూతనాన ఇవనుడైయ రక్ష్యత్వానుమతి అచిద్వ్యావృత్తవేష మూకైయాలే భగవల్లాభత్తుక్కు హేతువల్లాతహోపాతి, రక్షకనాన అవనుడైయ సంసారానుమతియుమ్, స్వాజ్ఞారూపశాస్త్రమర్పాదై జీవితైక్కాక “క్రమేణాక్షీకరిప్పమ్” ఎన్టు ఇవన్ రుచిపార్ త్తిరుక్కిఱ విరుప్పూకైయాలే తదలాభత్తుక్కు హేతువన్టెన్టే.

323. ఇవ్వను మతిద్వయముమ్ పిన్నై యేతావతెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఇరణ్ణుమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. (ఇరువర్ కుమ్ స్వరూపమ్) ఎన్టుతు - పరతస్త్రినాయుమ్ స్వతస్త్రినాయుమిరుక్కిఱ విరువర్ కుమ్ స్వాసాధారణాకారమెన్టుపడి. అతావతు - పరతస్త్రినాన ఇవనుక్కు స్వరక్ష్యత్వానుమతి స్వరూపాతిరేకియల్లామైయాలే స్వరూపమ్; స్వతస్త్రినాన అవనుక్కు స్వరక్ష్యవస్తురక్షణత్తిల్ స్వాజ్ఞారూపశాస్త్రానుగుణ నిర్వహణార్థమానసంసారానుమతి స్వాతస్త్రివేషమూకైయాలే స్వరూపమెన్టే.

32౪. ఆనాల్ ఇళివు పేఱుకళుక్కుడియెవైయెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ఇళివుక్కుడి) ఎన్టుతుడగ్గి-అతావతు-భగవద్విషయత్తై అనాది కాలమ్మిక్కైక్కు హేతు (౧) “మున్ శెయ్ తముఱువినై” ఎన్టుమ్మడి అనాది కాలసంబంధితమాన ఇవనుడైయక ర్తమ్; ఇప్పడియిళిన్టుకిడన్దవివన్

32౫. మన్ శ్రౌష్పడిశొల్లిల్ ఇళువుక్కుఱుప్పామ్.

32౬. ఎడుక్కన్కిఱవనై “తల్ళినాయ్” ఎన్దై ఎడమై
క్కుఱుప్పిఱే.

అవ్యయము పై పెఱుక్కు-హేతు (౧) “వితివాయ్కిఱుక్కు కాప్పా
రార్” ఎన్నుమ్మడిఱుకరైయమఱియ పెరుకుమ్ భగవత్కృపెయెన్దై.

32౫. ఇజ్జనన్ది క్కే మాటిచ్చొల్లుమళవిల్ వరుమనర్థతై యరు
శిచ్చెయ్కిఱార్ మేల్, (మన్ శ్రౌష్పడి) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-ఇష్పడియ
న్ది క్కే-(౨) “భయాభయజ్జిరణుమ్మాఱాడిల్” ఎన్దిఱవిడత్తిల్ పోలే
ఇళువుకడి ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమ్ పేర్బుక్కడి శేతనసద్గుణమెన్దు
ఇళువుపేఱుకళుక్కు హేతువైమాన్ శ్రొచ్చొల్లిల్ ఈశ్వరక్తవాఙ్మ
కైయాలే, అవన్దిరువడికై పెఱుత్తామ ల్లిన్దుపోకైక్కుడలాయెన్దై. అథ
వా, (మన్ శ్రౌష్పడి) ఇత్యాదిక్కు, ఇళువుక్కుడిచేతనకర్తమ్ పేర్బుక్కడి
ఈశ్వరస్వపైఎన్దు ఇళువుఇవనాలుమ్ పేఱు అవనాలుమాకచ్చొన్నపడి
యన్ది క్కే, ఇళువుపేఱుకళిరణుక్కుమడి ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యమెన్దు అనా
దికాలమిళిన్దుతుక్కుమడి, అవనాకచ్చొల్లిల్ అవక్తైవాఙ్మకైయాలే,
ఒరుకాలము మవనై పెఱుత్తామలిళిన్దుపోకైక్కుడలాయెన్దు మెన్న
వునామ్.

32౬. ఇష్పడిశొల్లుమళవిల్ ఈశ్వరక్తైవాఙ్మ మెన్నుమత్తై
యుపజీవిత్తుక్కొన్దు దర్శిప్పిక్కిఱార్, (ఎడుక్కన్కిఱవనై) ఎన్దుతు
డగ్గి. అతావతు - అన్దొన్దిఱిణ్దొన్దిల్ త్తకర్తానుగుణమాక అవసధాన
త్తాలే విళున్దవనై, అరుకున్దిన్దానారు కృపావానానన నెడుప్పతాకయత్తి
క్కిఱవళవిలే, తాకవిళుకిఱపోతు అవనాసన్న నెన్దిఱ మాత్రతైక్కొన్దు,
అవన్తన్నై తల్ళినానాకన్కిఱవనై. ఇక్కిఱన్దొన్దిలేయెన్దై తల్ళినాయమ్
సీయన్దొ” ఎన్దొల్, “నాకైయ్యాతకారియ తైయివక్తొల్లువతే” ఎన్దు
శీర్మమెళున్దిరున్దు ఎడమల్ కైవాఙ్మకైక్కుఱుప్పామాపోలే, స్వకర్త

322. (౧) “శీర్షముళ” ఎష్టవనస్తరత్తిలే ఇన్వర్తజైతామే
యరుళిచ్చెయ్తారిజే.

32౩. శీర్షముణ్డెన్టత్తీన్ద్రాల్ శొల్లుమ్బడియెన్నెన్నిల్, అరుళుమ్
తాళే సంసారమాకిపడుకుట్టయిలే విళున్దుకిడక్కిఱత న్నైఎమక్కన్దినై
క్కిఱ కృపావానాన ఈశ్వర నై “ఇత్తనై కాలముమెన్నై సంసారత్తిలే
తల్లివిట్టునైతాయమ్నీయే” ఎన్ద్రాల్ శీఱ్ఱైక్కె-వాణ్ణి “పట్టతుపడుకితాన్”
ఎన్దిరున్దువిడుకై కుళులుప్పామిజేయెన్దై.

322. అప్పడిశొల్లుకై ఈశ్వరనుక్కు శీర్షత్తుక్కుడలెన్ను
మితు తాకికన్యాయమ్కొణ్ణు శొల్ల వేణుమోత త్వదర్చికళాన తిరుమ్జై
యాథ్వార్ పూర్వోక్తికనస్తరత్తిలే తామే యరుళిచ్చెయ్తారిజే
యెన్దితార్, (శీర్షముళ) ఎష్టుతుడగ్గి. అతావతు- (౧) “ఇన్నమ్-
మక్కళ్ తోర్బుక్కుట్టితోర్బువిప్పాయ్కొల్” ఎష్టు ఈశ్వరత్త
స్వాత స్త్రీతాళే సంసరిప్పిక్కితానాకచ్చొన్న వితు కర్తానుగుణమాక
సంసరిక్కిఱవాత్తావై సంసారత్తిల్ నిష్టుమెడుక్కైక్కుక్కప్పిపణ్ణిప్పరు
మవన్దిరువుళ్ళమ్ శీఱుకైక్కుడలెన్దునినైత్తు, కీర్త విణ్ణప్పమ్ శెయ్త వార్తై
యాళే తిరువుళ్ళత్తుక్కు శీర్షముణ్డెన్ట ముతల్ వార్తైకనస్తరత్తిలే,
ఇళువుక్కడి అవనాకచ్చొల్లుకై నిగ్రహజనకమెన్ను మివ్వర్తై మున్న
ప్పడి యరుళిచ్చెయ్తతామే యరుళిచ్చెయ్తారెన్దై.

32౩. (౧) “శీర్షముళ” ఎష్టపిన్బమ్ (౧) “అకిలుమ్
శెప్పవళ” ఎష్టు మున్నుశొన్నతు తన్నైయే శొల్లుకైక్కు హేతువై
ప్రశ్నోత్తరరూపేణ ప్రకాశిప్పిక్కితార్, (శీర్షమ్) ఎష్టుతుడగ్గి. అతా
వతు- కీర్తచ్చొన్న విత్తాళే ఈశ్వర తిరువుళ్ళత్తుక్కు శీర్షముణ్డెన్ట
న్ద్రాల్ పిన్నైయు మిన్వార్తైయెక్కుళామల్ తిరుమున్నే శొల్లుమ్బడి
యెజ్జనైయెన్నిల్, అవళీర్షత్తై త్తైసన్నిధియిల్ జీవికవొట్టాత
వరదుఃఖాసహిష్ణుత్వరూపైయాన కృపెయమ్ ; శీర్షమ్ కణ్ణి
డజ్జ

ఆ ర్తియుమ్ అనన్యగతిత్వముమ్ శొల్లప్పణ్ణమ్.

32౯. శీతీనాలుమ్ కాలైక్కట్టిక్కొళ్ళలామ్బడియరుప్పానొరు
వనై పెన్ద్రాల్ ఎల్లామ్ శొల్లలామితే.

వాయ్ మూడవొట్టాతవడి కరైయభీన్దు శెల్లుకిఱ సంసారార్తియుమ్;
శీతీయెడు తెఱియిలుమ్ వేటుపుకలిల్లామైయాకిఱ అనన్యగతిత్వముమ్
శొల్లప్పడి వణ్ణమెన్దై. ఇత్తిరుమొట్టియిలే (౧) “అడైయవరుళాయెన
క్కున్దనరుళే” (౨) “తుణియేనిని నిన్నరుళల్ల తెనక్కు” (3) “తొ
ణ్డరానవర్క్కిన్నరుళే శెయ్ వాయ్” ఎన్దుపలవిడగ్గళిలు మవనరుళైయు
మ్, (౪) “అల్ శిర్గరై వాల్ మరమ్మొలజ్జుకిన్దై” (౫) “కాల్ శిత్తి
డైప్పట్టకలవల్ మనమ్మొలాల్ శిత్తుళక్గానిట్టన్” (౬) “పామ్మొడొ
రుకూరైయిలే పయిన్దాప్పోల్ తాక్కాతుళ్ళమ్ తళ్ళమ్” (౭) ఇరుపాడెరి
కొళ్ళియినుళ్ళెటుమ్ పోలురుకానిట్టుమ్ మెన్నళ్ళమ్” (౮) “వెళ్ళత్తి
డైప్పట్ట నరియినమ్మోలే ఉళ్ళమ్ తుళక్గానిట్టన్” ఎన్దు పలదృష్టాన్తగ్గ
ళాలుమ్ తమ్ముడైయ ఆ ర్త్యనన్యగతిత్వజ్గలైయు మరుళిచ్చెయ్ తారితే.

32౯. ఇప్పడి అనన్యగతిత్వాదికళుణ్డనాలుమ్ అవనక్కు శీల్ శిమ్
పేఱక్కుమ్బడి శిలవల్ దై చొల్లలామోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(శీతీనాలుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి, అతావతు- శీతినకాల తిలుమ్ శీల్ శిత్తుక్కు
విషయమానవర్ కళుక్కుచ్చెన్దు తిరువడికలైప్పుణ్ణ కొళ్ళలామ్బడి పర
మకృపావానాయరుప్పానొరువనై పెన్ద్రాల్ నిన్దైత్తవడియెల్లామ్
శొల్లలామితేయెన్దై.

3౩౦. శీతీనదలైయిలుమ్ కాలైక్కట్టి కొళ్ళలాయరుక్కు
మ్బడిక్కు ప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్, (కృపదూపర్యపాలయత్ అరిశిన

(౧) తి-మొ-౧౧-౮-౬.

(౫) తి-మొ-౧౧-౮-౨.

(౨) తి-మొ-౧౧-౮-౮.

(౬) తి-మొ-౧౧-౮-3.

(3) తి-మొ-౧౧-౮-౯.

(౭) తి-మొ-౧౧-౮-౪.

(౪) తి-మొ-౧౧-౮-౧.

(౮) తి-మొ-౧౧-౮-౫.

3౮౦. (౧) “కృపయాపర్యపాలయత్” (౨) “అరిశినత్తాల్”.

పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

త్తాల్) ఎన్ఱు. అతావతు-“సతంనిపతితంభూమా శరణ్యశ్శరణాగతమ్ |
వధార్హమపికాకుత్స్థఃకృపయా పర్యపాలయత్” ఎన్ఱు అపరాధత్తై త్తిర
క్కట్టియచ్చెయ్తుబ్రహ్మస్త్రుత్తుక్కిలక్కాయ్వుఱుమ్మపుకలల్ నవాతే
వన్ద తిరువడికళిలే విళున్దకాకత్తై కృపైయాలే రక్షిత్తారాకైయా
లుమ్ ; “అరిశినత్తాల్నిన్దతాయకల్ భిడినుమ్ మన్ వల్ తనరుల్ నిన్దై
నేయళుమ్ కుళవియతువే పోన్దిరున్దేనే” ఎన్ఱు పెళున్దై కుళవన్ది వర
క్షిడన్దు పెల్ తాయానవల్ ఇతు శెయ్ తత్తేమ్మైక్కణ్ణు అరిన్దపొకడ
వేణుమ్ శీర్ శ్చెయ్దైయళాయ్ కొణ్ణు కీట్టవరన్ మోట్టామల్ తళివిట్టాలుమ్
వేళుపొక్కడియల్ ని శీటియెడు తైటికిఱవనభుదైయ ముక త్తిరక్కళై
యేనిన్దైత్తు, అళుతుకాలై తళువికొళ్ళుమ్ కుళవిపోల, ఎన్నపరాధత్తై
క్కణ్ణు అరుకువారాతపడి దేవర్ తళివిడప్పార్ క్కిలుమ్, తిరువడికళల్లతు
వేళుపొక్కడియల్ నిరున్దేనెన్ఱు శ్రీకులశేఖర పెరుమాళరుళిచ్చెయ్ కై
యాలుమ్, “శీటినాలుమ్ కాలై క్కట్టికొళ్ళలామ్బడి యిరుప్పనొరు
వక్” ఎన్నుమిడమ్ సిద్ధమెన్దై. ఇప్పడి ఆత్వారరుళిచ్చెయ్ త ఇవ్వరత్తై.

(3) “నిరాసకస్యాపి నతావదుత్సహే మహేశ హతుం తవ పాదపద్మ
జమ్ | రుషానిరస్తోఽపి శిశు స్తనన్దయోనజాతుమాతు శ్చరణౌజిహాసతి”
ఎన్ఱు ఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్ తారితే.

ఆక ఇవ్వళవుమ్ (౪) “భయాభయజ్గళిరణుమ్ మాతాడిలజ్ఞ
తైయే సిద్ధిక్కుమ్” ఎన్ఱిఱితిమేల్ వన్దశక్కాపరిహరజ్గళే వణ్ణప్పట్టతు.

మూన్తామ్ ప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

శెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ న చ న భూషణమ్.

నాలామప్రకరణమ్.

3౮౧. త్రిపాద్విభూతియిలే

3౮౧. ఇని, (౧) “భగవద్గుణానుసన్ధాన మభయపేతు” ఎన్ఱు క్షీరుళిచ్చెయ్త తై విశదీకరిక్కైక్కాక, ఈశ్వర ఇవాత్తోజ్జీవనత్తు క్కుప్పణ్ణమ్ కృషిపరమ్మరైయై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (త్రిపాద్విభూతి యిలే) ఎన్ఱుతుడజ్జ. (౨) “త్రిపాదస్యామృతందివి” ఎన్ఱైయాలే నిత్య విభూతియై త్రిపాద్విభూతియెన్నక్కడవతితే. ఇతినుడైయత్రిపాత్త్వన్దాన్ పలపడియాక నిర్వహిక్కలాయరుక్కుమ్, ఎజ్జనేయెన్నిల్; (౨) “పాదో స్యవిశ్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతందివి” ఎన్ఱు ఇన్దవిభూతియిల్ ఎల్లా భూతజ్గళు మివనక్కు నాలత్తొన్ఱెన్నుమ్మడి అల్పమాయరుక్కుమ్; పర మాకాశ త్రిలవనుడైయ నిత్యమానవిభూతి త్రిపాత్తెన్నుమ్మడి ముమ్మడ జ్ఞాయరుక్కుమ్; “ఇన్దవిభూతిద్వయ విషయమాన పాదశబ్దముమ్ త్రిపా చ్చబ్దముమ్, అల్పత్వమహత్వజ్గళుక్కు ఉపలక్షణ మి త్తనైయొట్టియ పరిచ్ఛేదపరమన్ఱు; లీలావిభూతియిలజ్గళో తానే అసంఖ్యతజ్గళాయితే యిరుప్పతు” ఎన్ఱు దీపప్రకాశ త్తిలే జీయరుళిచ్చెయ్కైయాలే, ఇవ్వి భూతియిల్ కార్యరూపప్రదేశ తైప్పల్ శీ, ధరమాకాశ త్తిల్ నిత్యవిభూ తిముమ్మడజ్ఞాయరుక్కు మెన్నువుమామ్, అన్ఱిక్కే, (౨) “దివి ఇత్య ప్రాకృతం స్థానముచ్యతే, త్రిపాత్త్వజ్ఞు అప్రాకృతైర్భృగ్య భోగోప కరణ భోగస్థానవిశేషైర్వా భూషణాస్తాదిరూపేణ జగదన్తర్గతవన్దైవి

పరిపూర్ణానుభవమ్ నడవానిట్లు, అతు ఉణ్ణతురుక్కాట్టాతే, దేశాన్తరగతనానపుత్త్రీన్ పక్కలిలే పితృహృదయమ్ కిడక్కుమాపోలే,

మానిభిర్నిత్యైర్భగవదను భవమాత్రపరైశ్చనిత్యస్థైర్మైర్కౌశాత్తభిర్వా సమ్భవతి" ఎన్టు శ్రుతప్రకాశికైయిలేభట్టరుళిచ్చెయ్తవడియే అప్రా కృతమాయిరున్దుళ్ళ భోగ్యనిశేషజ్గళ్ భోగోపకరణ విశేషజ్గళ్ భోగ స్థానవిశేషజ్గళాకిఱమూన్తంశజ్గళ్ డేకూడియిరుక్కైయాలేయాతల్, అ (స్ర)భూషణాధ్యాయ త్తిట్టడియే భూషణాస్త్రాదిరూపత్రాలేజగదన్తర్గత వస్త్యభిమానికళాన నిత్యరుమ్, కేవల భగవదనుభవపరరాయిరు క్కుమ్ నిత్యరుమ్, ముక్తరుమాయ్ ఇప్పడి మూన్తంశమాయిరు క్కుమ్ మాత్తాక్కలై యుడైత్తాకైయాలే యాతిల్ త్రిపాత్తెన్నపు మామ్. ఆక ఇప్పడి లీలావిభూతియిల్ అత్యన్త వ్యావృత్తైయాకై యాలే నిరతిశయ సుఖావహైయాన నిత్యపిభూతియిలే. (పరిపూర్ణానుభవమ్ నడవానిట్లు) నిత్యముక్తరోడే కూడియిరున్దు ఓరొడ్డై నిర తిశయానన్దజనకమాన స్వరూపరూపగుణ విభూతికి శెల్లావద్దైయమ్ యుగపదేనానుభవిక్కైయాకిఱ పరిపూర్ణానుభవమ్ అవిచ్చిన్నమాయ్ చ్చెల్లానిట్లువెన్దె. (అతుఉణ్ణతురుక్కాట్టాతే) అతావతు- అహోతహోతు వడిపుణ్ణు మాటినాట్పోలే పుతుక్కణిత్తు వరప్పణ్ణుమన్ద అనుభవమొ న్దుమ్ వడివిల్ తోడైయెన్దె. (దేశాన్తరగతనాన పుత్త్రీన్ పక్కలిలే పితృహృదయమ్ కిడక్కుమాపోలే, సంసారికళ్ పక్కలిలే తిరువుళ్ళమ్ కుడిసోయ్) అతావతు- అనేకపుత్త్రీకళిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు ఒరువక స్వక ర్తానుగుణమాక దేశాన్తరమేపోనాల్, మద్రుణ్ణాన పుత్త్రీరుమ్ తాను మాయిరున్దు జీవియానిట్లుచ్చెయ్తేయమ్, "ఇవర్ కళోపాతి అవనుమ్ కూడియిరున్దు వాఱుకెక్కిట్టుప్పిఱన్దువైత్తుమ్ ఇత్తైయొభిన్దుకిడక్కితానే" ఎన్టు, దేశాన్తరగతనాన అన్తపుత్త్రీన్ పక్కలిలేపితావినుడైయహృదయమ్ కిడక్కుమాపోలే, నిత్యముక్తరుమ్ తానుమ్ కూడియిరున్దు వాఱుచ్చెయ్తే,

సంసారికళోపక్కులిలే తిరువుళ్ళమ్కుడిపోయ్, ఇవర్ కళైప్పిరిన్దాలాల్ నిమాట్టాతే, ఇవర్ కళోడేకలన్దు పరిమా టుకైక్కుక్కరణకళేబరజ్జైక్కొడుత్తు, అవల్ దై

“ఇబ్బోగ త్తిల్ ప్రాప్తియుణ్డాయరుక్కు ఇచ్చేతనరిత్తై యిన్దుకిడప్పతే!” ఎన్దుదేశాన్తరస్థరానసంసారికళోపక్కులిలేతిరువుళ్ళమ్ నేరాకప్పొయ్నై. (ఇవర్ కళైప్పిరిన్దా లాల్ నిమాట్టాతే) అతావతు - సంహృతిసమయ త్తిల్, ప్రాప్తియుణ్డాయరుక్కు, నిత్యవిభూతియిలే ఇస్సంసారి చేతనరై ప్పిరిన్దు తానిరుక్కుమళవిల్ పుత్త్రపాత్తాదికళోడే జీవిత్తవక అవర్ కళై యిన్దు తనియనానాళ్ళోలే (౧) “సపకాకీనర మేత” ఎన్దిటపడియే అవ్విహపుసహిక్కమాట్టా తేయెన్దై. సంహృత రాయ్ క్కిడక్కుమళవిలుమ్ ఇవర్ కళై చ్చరీరమాకక్కొణ్డు తాన్ శరీ రియాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, అత్తైయొరుకలవియాక నిన్దై యాతే, కరణకళేబరసహితరాయ్ అవర్ కళో వర్తిక్కిఱకాలత్తిల్ అన్తరాత్త తయా ప్రవృత్తినివృత్తికళై నిర్వహిత్తుక్కొణ్డిరుక్కై ముతలానవల్ దై ఇవర్ కళోట్టైకలవియాకవుమ్, ఇవర్ కళో కరణకళేబర విధురరాయ్ (౨) *అచిదివిశేషితరాయ్ క్కిడక్కుత్తాన్ నిత్యవిభూతియిలేయిరుక్కు మిరుప్పు. ఇవర్ కళైప్పిరిన్దిరుక్కిఱ విరుప్పాకవుమ్ అవన్ నిన్దై త్తిరుక్కై యాలే (ఇవర్ కళైప్పిరిన్దాల్) ఎన్దురుళిచ్చెయ్ కిత్తార్. (ఇవర్ కళోడే కలన్దు పరిమాటుకైక్కు క్కురణకళేబరజ్జైక్కొడుత్తు) అతావతు- అన్తరాత్తజైయాలమ్ అవతారార్చావతారజ్జళాలుమ్ ఇవర్ కళోడేకలన్దు పరిమాటుకైక్కుఱప్పాక (౩) “విచిత్రాదేహసమ్మత్తిః” ఇత్యాదిప్ప డియే స్వచరణకమల సమాశ్రయణోప కరణమాస కరణకళేబర జ్జై (౨) *దయమానమనావాయ్ క్కొడుత్తెన్దై. (అవల్ దైక్కొణ్డు వ్యాపర్తిక్కైక్కిడాన శక్తివిశేషజ్జై యుమ్కొడుత్తు) అతావతు- అన్త

కొండ్లు వ్యాపరిక్రైస్తీచాన శక్తివిశేషజ్ఞైయుమ్
కొడుత్తు, కణ్ కాణనిట్కిల్ అజ్జైయిట్టు విలక్కువర్
కళెన్దుకణ్ణుక్కుత్తోన్ ద్రాతపడి, ఉజ్జుకిటప్రజైయై తా
య్ముతుకిలేయైత్తుకొండ్లు కిడక్కుమాపోలే, తాన
టిన్దసమ్మన్దమే హేతువాకవిడమాట్టాతే, అకవాయిలే
యైత్తుకొండ్లు,

క్మరణకళేబరజ్ఞై కొండ్లు అటయవేణుమవన్ దై యజ్జైన్దుశెయ్గువేణు
మవన్ దైచ్చెయ్తు తవిరవేణుమవన్ దై తవిన్దు, ఇప్పడి వ్యాపరిక్రై
క్రీచాన చిచ్చక్తి ప్రవృత్తికత్తి నివృత్తికత్తికళాకిట శక్తివిశేషజ్ఞై
యుమ్ కొడుత్తై. (కణ్ కాణనిట్కిలాజ్జైయిట్టు విలక్కువర్ కళెన్దు కణ్ణు
క్కుత్తోన్ ద్రాతపడి) అతావతు-ఇ త్తనై యుమ్ శెయ్తు స్వామిత్వప్రా
ప్తితోన్ ద్రా ఇవర్ కళేకణ్ణుక్కు విషయమాయ్నిట్కిల్, (౧) “త్వం
మే” ఎన్టాల్ సహియామల్ (౧) “అహమే” ఎన్నుమ్ స్వతన్త్రా
కైయాలే, “ఫిల్లళేకణ్ ముకప్పిల్ నీయెరుకాలుమ్ నిట్కిక్కడవై
యల్లై” ఎన్దు తిరువాజైయిట్టు నిషేధిప్పర్ కళెన్దు నిన్దు, (౨) “నచ
తుషాపశ్యతికశ్చనైనమ్” (౩) “కట్కిలి” ఎన్దిటపడియే ఇవర్ కళే
కణ్ణుక్కురుకాలముమ్ విషయమాకాతపడియై.

(ఉజ్జుకిటప్రజైయైయ్ముతుకిలేయైత్తుకొండ్లుకిడక్కుమా
పోలే తానటిన్దసమ్మన్దమే హేతువాకఅకవాయిలేయైత్తు) అతావతు-
త్తనై యుమ్ తాయెయుమటియాతే కిడన్దుజ్జుకిటప్రజైయై వత్సలై
యానవళే తానటిన్దరత్కరత్కభావ సమ్మన్దమడియాక ముతుకిలేయై
త్తుకొండ్లు కిడక్కుమాపోలే, (౪) * అనాదిమాయయాసుప్తరాయ్
స్వపరస్వరూపశ్శిలాన్తైయు మటియామల్ కిడక్కిట ఇచ్చేతనరై,
శేషియాన తానటిన్ద రత్కరత్కసమ్మన్దమే హేతువాక విడక్షమనన్ది
క్కే, (౫) “యట త్తనితిష్ఠా” ఎన్దిటపడియే అన్తరాత్తత్వేనఇవన్ దై

(౧) భట్టర్ము.

(౩) తి-వాయ్-౩-౩.

(౫) బృహ-౫-౩.

(౨)

(౪) మాణ్డా-

ఆట్ చియిల్ తుడర్చిన నైపు విడాతే, సత్తెయెనోక్కి ఉడణ్
కేడనాయ్ ఇవర్ కళ సత్కర్తజలిలే ప్రవర్తిక్కుమ్బాతు
మీట్ కమాట్టాతే, అనుమతి దాన తైప్పణ్ణి ఉదాసీనరై
ప్పోలేయిరున్దు, మీట్ కైక్కిడమ్ పార్ తు

స్పర్శిత్తుక్కొడైన్దై. (ఆట్ చియిల్ తుడర్ చ్చిన నైపు విడాతే సత్తెయె
నోక్కి) అతావతు- ఒరువనుడైమైయై ఒరువనపహరిత్తాళానిల్కు ఉడై
యవనాయ్ వైత్తు ఉడైమైయై యిల్లన్దవళ తన్న తెన్ను మిడమ్ తోడై
ప్పలనాళుమ్ తుడర్ న్దుపోన్దల్ పిన్సు వ్యవహార తిల్ విజయ హేతు
వాక నిఱ్ఱుమితే, అప్పడియే (౧) “అనుభవవిభవాత్” ఎన్నిట చేతనరు
డైయ ఆట్ చియిలుమ్ “నమ్రుతు” ఎన్ను మిడమ్ తోడై ఒరుత్తలై
పడైక్కిణ్ణు పోరుకిట తుడర్ చ్చి ప్రబలమెన్టునినైత్తు, అన్తరాత్తత
యావస్థితనానతా ఇవర్ కళై యెరుకాలుమ్ కై విడాతే ధారకనాయ్
క్కొణ్ణు ధార్యభూతరాన ఇవర్ కళ సత్తెయభీయామల్ నోక్కి యెన్దై.
(ఉడణ్ కేడనాయ్) అతావతు- ఇప్పడి సత్తాధారకతయా స్వర్గ నరక
ప్రవేశాది సర్వావస్థైలు మివర్ కళుక్కు త్తుడైయాయ్ పోరుత్తై. (ఉ
డణ్ కేడణ్) ఎన్మతు- ఇవణ్ కేడు తణ్ కేడాయరుక్కు మవనైయితే.
(ఇవర్ కళ సత్కర్తజలిలే ప్రవర్తిక్కుమ్బాతు మీట్ కమాట్టాతే యను
మతి దాన తైప్పణ్ణి ఉదాసీనరై ప్పోలేయిరున్దు మీట్ కైక్కిడమ్ పార్ తు)
అతావతు- (౨) “ఆదావీశ్వరద తయైవపురుషః స్వాతన్త్ర్యశక్తిక్యాస్వ
యం తత్తద్దాన చిక్ష్ణేణ ప్రయతనాన్యుత్పాదయన్ వర్తతే” ఎన్నిటపడి
యే అడియిలేతాకొడు త్తజ్ఞాతృత్వరూప స్వాతన్త్ర్యశక్తియాలే స్వ
రుచ్యనుగుణమాక ప్రవృత్తికళైప్పణ్ణిక్కొణ్ణు పోరుకైక్కు యోగ్య
రాన ఇచ్చేతనర్, దుర్వాసనాబలత్తాలే పాపకర్తజలిలే ప్రవర్తిక్కు
మళవిలుమ్, అన్తర్యామియానతా నిన్తెత్తాల మీట్ కలాయరుక్కు

నన్తైయెన్దు పేరిడలావతోరుతీమైయుమ్ కాణాతే,
 నోనీయై కొత్తిప్పార్తాల్ ఒరువభీయాలమ్
 ప్పళైకాణా తొట్టిన్దాల్, అప్రొప్పమెన్దు కణ్ణ
 నీరోడేమీళువతు;

చెప్పయేతేయుమ్, అప్పడిశెయ్యమళవిల్ స్వాళ్ళానూచరాన్త్రు ప్పిరియో
 గమలుమెన్నుమత్తై ప్పూర్నివుమ్, సర్వముత్తై ప్పసగ్గమ్ వరుమెన్ను
 మత్తైప్పూర్నివుమ్ మీట్కమాట్టాతే అనుమతిదానత్తై ప్పణ్ణియుమ్,
 ఉదాసీననన్ది క్కేయిరుక్క-చెప్పయేతే, ఇవర్కళై ఎన్ పట్టాల్ నల్లతు" ఎన్ది
 రుక్కుముదాసీనరైప్పోలే యిరున్దుమ్, అతిల్ నిన్దుమవర్కళై మీట్
 కై క్కుఱుప్పాక చొల్లికొళ్ళత్తక్కతొరు నన్దయాకిఱ అవకాశమ్
 పార్తెన్దె.

(నన్తైయెన్దు పేరిడలావతోరు తీమైయుమ్ కాణాతే) అతావతు-
 ఇప్పడి ఇడమ్ పార్తెన్దు ప్పొరుమళవిల్ శాన్త్రుమర్యాదానుగుణమాక
 వాతల్, తానటిన్దతాక వారోప్పిత్తుక్కొణ్ణాతల్, ఇవర్కళై అసత్కర్త
 త్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్ కైక్క-వకాశమా యిరుప్పతోరునన్దై కాణాతవళ
 వన్దిక్కే, అవ్వసత్కర్తదగ్గళే తన్నిలే నన్తైయెన్దు పేరిట్టు కొళ్ళలావ
 తోరు తీమైతానుట్ పడక్కాణప్పైతాతేయెన్దె. (నన్తైయెన్దు పేరిడలావ

తోరుతీమైయావతు)- పరహింసైశెయేతుక్కొణ్ణ తిరియానిఱ్ఱు-చెప్పయేతే,
 భగవద్భాగవత విరోధికళాయిరుప్పారై యాదృచ్చికమాకహింసిక్కై.
 విషయప్రపణనాయ్ భగవద్దానికళై ప్పిన్ పోనీ ప్పలకాలుమ్ గోయిల్ క
 లిలే పుక్కుప్పఱుప్పడుకై; వయల్ తిన్దు పశువైత్తుడర్ న్దవాతే అతోరు
 గోయిలై వళైయవరుమాకిల్ అత్తైయడిక్కైయిలుణ్ణాన ఆగ్రహత్తాలే
 తానుమత్తైవళైయవరుకై; నిన్దార్థమాక త్తిరునామగ్గళై చొల్లుకై
 ముతలానన్దె. (నోనీయై కొత్తిప్పార్తాల్ ఒరువభీయాలమ్ ప్పళైకా
 ణాతొట్టిన్దాలప్రాప్యమెన్దు కణ్ణనీరోడేమీళువతు) అతావతు- సర్వదష్ట
 రాయ్ ఘృతకల్పరాగవర్కళై మన్ద్రాదికళాలే యెఱుప్పకై క్కుప్రాణ

తనక్కేఱు ఇడమ్ పెన్దోనవళవిల్, “ఎన్నురై చొన్నాయ్,

స్థితి పరీక్షార్థమాక నోన్ద్రీయైక్కొత్తి ప్పార్ త్తాల్ బరుప్రకారముమ్ రక్తప్పశైకాణాతవళవిల్, “ఇవ్విషయమ్ ‘నమక్కినికై పుకుకితాన్” ఎన్దిరాతే ఇల్లివోడేకై వాఙ్ముమ్ బన్ధుక్కలైప్పోలే, నన్దైకాణాతవళవిల్, విడాతే నన్దైయెన్దు పేరిడలావతోరుతీమైతానున్దో వెన్నుమళవాక ప్పార్ త్తనళవిలుమ్ బరుప్రకారత్తాలు మివర్కళే పక్కల్ ప్పశైకాణావిట్టాల్ “ఇవ్విషయమ్ నమక్కు ప్రాపిక్కప్పడుమళల్ల, ఇత్తైయిన్దోమ్” ఎన్దుముతు కణ్ణనీరోడేమిళువ తెన్దె. - అన్దిక్కే, (నన్దైయెన్దు పేరిడలావతోరుతీమై) ఎన్దిము (౧) “శ్యేనేనాభిచరన్యజేత” ఎన్దు ఆ సైక్యజనకమాక విహితమాకైయాలే నన్దైయెన్దు పేరిడలాయగు క్కుమఱాయ్, పరహింసైయైకైయాలే తీమైయాయగుక్కిఱ శ్యేన విధ్యనుసాన తైయాయ్, అజీకారత్తుక్కుడలానతోరు నన్దైకాణాత వళవన్దిక్కే, శాస్త్రమర్యాదైయాలే మేల్తానాకిలుమాక్కిక్కొళ్ళు కైక్కు యోగ్యమాన శాస్త్రాస్తిక్యత్తు క్కుడలానవతుతానుముట్ పడ ఇవర్కళే పక్కల్ కాణప్పెత్తాతే యెన్నవుమామ్ ; అప్పోత్తైక్కు (నోన్ద్రీయైక్కొత్తి ప్పార్ త్తాల్) ఇత్యాదియాల్, జ్ఞాతసుకృతయోగ్యతై యిల్లామైయాలే అజ్ఞాతసుకృతనానున్దో వెన్దారాయ్న్దు అతువుమిల్లామై యాలే ఒరువళినుాలు మగ్గీకారయోగ్యతైయోన్దు ఇల్లివోడే మీళు న్దుడిశొల్లుకిముతు.

(తనక్కేఱు విడమ్ పెన్దోనవళవిల్) అతావతు - ఇప్పడి మీణ్డాటోప్పోలే మీణ్డువిడుకైయన్దిక్కే ఇవర్కళైయజ్జీవిప్పికై క్కువ కాశమ్ పార్ త్తు త్తిరియుమ్ తనక్కేఱు అవకాశమ్ పెన్దోనవళవిల్ తెన్దె.

(ఎన్నురై చొన్నాయ్) ఇత్యాది (ఎన్దాటోప్పోలే శిలవన్దోయే టిలు) అతావతు-అవ్వురివ్వురెన్దు ఇవక పలవూర్కళైయుమ్ శొల్లా నిల్క, కోయిల్ తిరుమలై ముతలాక త్తానుకన్దడార్కళిలే ఏతేను

ఎకపేరైచ్చొన్నాయ్, ఎన్నడి యారై నొక్కినాయ్
అవర్ కళ్ విడాయైత్తిర్ తాయ్, అవర్ కళ్ళుక్కొత్తుడ
నిళిలైక్కొడుతాయ్" ఎన్నొచ్చోలే శిలవల్ శైయేట్టు,
మడిమాళ్ళాయ్ట్టు,

మొట్టెచ్చొన్నాల్ అమూత్రమే పోద్రాశాక "ఎన్నుడైయడారైచ్చొ
న్నాయ్" ఎన్టుమ్; అవరివరెన్టాళ్ళోలే శొల్లానిట్టు, ఒరువక పేరైచ్చొ
ల్లుఱితాక తిరునామజుళిలే యొన్టెచ్చొన్నాల్ అన్వళవైక్కొడ్డు "ఎన్
పేరైచ్చొన్నాయ్" ఎన్టుమ్; శిలభాగవతర్ కాట్టలేవ్ళిపోకానిట్టు అవర్
కల్లైహింసిత్తుక్కైయిల్లుళుతపహరిప్పతాక వ్ళిపటిక్కారరువ్దోగిక్కిఱ
నళవిలే, స్వకార్యత్తిలే పోకితానారు శేవక అవర్ కళ్ పిన్నేతోన్ట,
అవనై తనక్షణార్థమాక వరుకితానాకనినైత్తు అవర్ కళ్ భయత్పట్టు
ప్పటియాళోళియ, అతుపర్ద్రాశాక అన్దశేవకనై "ఎన్నడియారై
నొక్కినాయ్" ఎన్టుమ్; ఒరువక ఘర్షకాలత్తిలే తకవయల్ తీయప్ప
క్కవాతే నీరుళువిడత్తిల్ నిన్టు వయలిశేవర నెడుమ్దూరత్తిలే తులై
యిట్టితైయానిట్టు, మరుభూమియిలే నెడుమ్దూరమ్నడన్డు "ఇత్తనై
జలమ్ పెటిల్ నమ్ ప్రాణధరిక్కుమ్" ఎన్నుమ్మడి ఇత్తువరుకితార్ కళ్
శిలభాగవతర్ అవనటియామ అన్దనీరిలే తజళ్ శ్రీపాదమ్ ముతలాన
నల్ శైవిళక్కి ఇత్తైప్పాటిప్పొనాల్ అతడియాక "ఎన్నడియార్ విడాయై
త్తిర్ తాయ్" ఎన్టుమ్; ఒరువక తనక్కుశూతుశతురజ్గమ్ పొరుక్కైక్కుమ్
కాల్ ముఅపేక్షి తమానపోతువనిర్దుక్కైక్కుమ్ ఇవో ముక్కాక పుట్టి
ణ్ణకట్టివైక్క, వర్షవీడితరాయ్ "అణ్ణేయైతుజువోమ్" ఎన్టు వరుకితార్
శిలభాగవత రజ్గేయైతుణ్ణిరున్దుపోక, తావన్తాత్రత్తాలే "ఎన్నడియార్
క్కొత్తుడనిళిలైక్కొడుతాయ్" ఎన్టుమ్; ఇప్పడైకళిలే శిలవల్ శైఅవర్
కళ్ళటియాతిరుక్కత్తానే యారోపిత్తెన్టె. (మడిమాళ్ళాయ్డుత్తే యావతు)

పాణవాణియక పాన్నై ఉరైకల్లిలేయురైత్తు మెట్టు
కాలేయెడుత్తుక్కాల్ కళిజ్జన్తు తిరట్టుమాపోలే, జన్మప
రమ్మరై కళ తోటుమ్, యాదృచ్చికమ్ ప్రాసగ్గీకమ్ ఆను
పగ్గీక మెన్దిఱ సుకృతవిశేషజ్గళై క్కట్టిత్తుక్కొణ్డు,
తానే అవర్ మై ఒన్టుపత్తాక్కి నడ త్తిక్కొణ్డుపోరుమ్.

3౮-౨. లలితాచరితాదికళిలే ఇవ్వర్థమ్ శురుక్క మొట్టియక్కా
ణలామ్.

మాక్ళాయెడామల్ నెటుమనే వట్టిపోకిటవక మడియిలే మాక్ళాయై
మత్తైత్తుక్కొణ్డు శెన్దిట్టు “మాక్ళాయ్ కళపుకణ్డాయ్” ఎన్దై. ఇతువలియ
ఆరోపిక్కు మతుక్కు దృష్టా న్తమ్.

(పాణవాణియక) ఇత్యాది, (ఒన్టుపత్తాక్కి నడ త్తి
క్కొణ్డుపోరుమ్) అతావతు - పాణవాణియమ్ శెయ్ వానొరువక
ఆరేనుమ్ పరీక్షిక్కైక్కుక్కాట్టినపాన్నై ఉరైకల్లిలేఉరైత్తు ఒన్టుమ్
శోరాతపడి మెట్టుకాలేయై త్తియెడుత్తు, నాళ్ వట్టతుడనే “కాలేపా
న్నాయ్ లు, కళిజ్జుపొన్నాయ్ లు.” ఎన్తు తిరట్టుమాపోలే, ఒరుజన్మ
మిరణ్డు జన్మత్రళవన్దిక్కే చేతనరుడైయ జన్మపరమ్మరైకళ తోటుమ్,
“విడాయైత్తిర్ తాయ్ ఒతుజ్గ న్దిలైక్కొడుత్తాయ్” ఎన్టాత్పోలే ఉణ్డా
క్కుమ్ యాదృచ్చికమ్, “ఉరైచ్చొన్నాయ్ పేరైచ్చొన్నాయ్” ఎన్టా
త్పోలేనరుమ్ ప్రాసగ్గీకమ్, “అడియూరై నోక్కినాయ్” ఎన్టాత్పోలే
ఉణ్డామానుపగ్గీక మెన్దిఱ సుకృతవిశేషజ్గళై, శాస్త్ర విహితముమ్ చేత
నవీదితముమన్దియిరుక్క త్తానేకల్పిత్తుమ్; కల్పితమానవై తన్నై ఒన్టై
అనేకమాక్కి నడ త్తిక్కొణ్డుపోరుమెన్దై.

3౮-౨. ఇవ్వజ్ఞాత సుకృతమడియాక ఈశ్వరసగ్గీకరిక్కుమెన్ను
మతు కాణలామిడముణ్డోవెన్న, (లలితాచరితాదికళిలే ఇవ్వర్థమ్ శురు
క్క మొట్టియక్కాణలామ్) ఎన్దితార్. అతావతు - విదర్భరాజసుత్తై
యాయ్ కాశీరాజమహిషియానలల్లితై, సపత్ని కళాన మున్నులు స్త్రీ

కళితాక్ష్టిల్ అభిరూప్యమ్ అతివశ్యభ ర్తమై దేహ తేజస్సు సవ్యగుణ
సమ్పత్తి ఇవై యుక్తైయథాయ్, అహోరాత్రవిభాగమణ భగవత్సన్నిధి
యిలే అనేకమ్ తిరువిళక్కేల్ శ్రీ అతిలేనిర నై యాయ్ పోరుకటపడియై
క్కణ్ణు, “ఉనక్కిన్వాభిరూప్యాదికళుక్కుమ్ దీపాగోపణై డ్దగ్య ప్రా
వణ్యత్తుక్కుమ్ కారణమెన్?” ఎన్తు సపత్నికళ్ కేట్ క, అవళి జాతి
స్తృతియోడే పిఱవనళాకై యాలే (౧) “తదేహాకథయామ్యేత ద్య
ద్వైత్తం మమశోభనాః” ఎన్తుతుడగ్గి, (౨) “సావీరరాజస్య పురామై
త్రేయోభూత్పురోహితః తేనచాయతనంవిష్ణుః కారితం దేవికాతలై
అహన్యహనిశుశ్రూషాం పుష్పధూపామ్బులేప నైః । దీపాదాహాదిభి
తైచైవ చక్రేతత్రవనకాద్విజః” ఎన్తు సావీరరాజ పురోహితనాన మై
త్రేయక, దేవియూర్ జగ్గరై యిలే ఓరెమ్మెరుమాణ్ కోయిలైయుణ్ణాక్కి
అగ్గే నాల్ తోటుమ్ సకలకై జ్జగర్వజ్జళైయుమ్ పణ్ణి న ర్తిల్లిపడియై
యుమ్ ; (౩) “కార్తికేదీపితోదీప ఉపా త్తన్దనచైకదా । ఆసీన్నిర్వాణ
భూయిష్టో దేవస్యపురతోనిశి । దేవతాయతనేచాసం తత్తాహమషి
మూషికా । ప్రదీపవర్తిగ్రహణే కృతబుద్ధిర్వగాననాః । గృహీతాచమ
యావర్తి పృషదంశోరరావచ । నష్టాచాహంతత స్తస్య మార్జాలస్య
భయానుగా । న క్త్రిపాన్దేననశ్యన్త్యా సదీపః పేరితోమయః । జజ్వాల
పూర్వవద్దీప్త్యా త స్తన్నాయతనేపునః” ఎన్తు కార్తికమాసంతిలే అవ
నన్ద ఎమ్మెరుమాణ్ సన్నిధియిలే శ్రీనతిరువిళక్కవియ త్రేమకటపళవిలే,
అన్దక్కొయిలిలే ఒరు పెణ్ణెలియాయ్ క్కొణ్ణు “న ర్తిక్కిఱతాణ్ అత్తిరు
విళక్కిల్ తిరియైక్కవ్విక్కొణ్ణు పోవతాకని నెత్తుచ్చెన్తు కవ్విసనళవిలే,
ఒరుపూనై క త్తిస కురలై క్కేట్టజ్జి మరణ తైయడైయానిఱ్కు, అప్పోతు
భయత్తాలే నడుజ్గుకటి తణ్ మూజ్జియాలే అత్తిరితూణ్ణుప్పట్టు మున్ను
పోలే అత్తిరువిళక్కు పృళపళత్తైరిన్దపడియైయుమ్ ; (౪) “మృతాచా
హంతతోజాతా వైదగ్ధీరాజకన్యకా । జాతి స్తరాకాన్తిమతీ భవతీనాం

పరాగుణైః” ఎఱు అనన్తరమ్ తామరిత్తు విదర్భరాజనుక్కు పుత్రి
యాయ్ జాతిస్త్వత్యాదికళోడే పిఱున్దపడియైయుమ్, (౧) “ఏషప్రభా
వోదీపస్య కార్తికేమాసిశోభనాః । దత్తస్యవిష్ణాయతనే యస్యేయం
వ్యప్తిరుత్తమా । అసంకల్పితమప్యస్య ప్రేరణంయత్కృతంమయా ।
విష్ణాయతనదీపస్య తస్యైతద్భుజ్యతేఫలమ్ । తతోజాతిస్త్వతిర్జన్మ
మానుష్యం శోభనంవపుః । వశ్యఃపతిర్దేసర్వాసాం కిమ్మునర్దీపదాయ
నామ్” ఎఱు అన్దవజ్ఞాతసుకృతఫలమాక తనక్కివ్వేన్ బిజ్జళెల్లా ముణ్ణా
సపడియైయుమ్ శొన్నాళెఱు శ్రీవిఱ్ఱుధర్మత్తిలే లలితాచరితమ్ విన్తరేణ
శొల్లన్మట్టతిఁ.

ఇనిఆదిశబ్దత్తాలే, తత్త్వవిత్తాయరుప్పా నొరుబ్రాహ్మణనుడైయ
పుత్రియానసువ్రతై, అతిబాల్యత్తిలేమాత్మహీ నెయాయ్ అఱుతోన్ బ్రా
తపడి పరమదయాభువాన పితా వర్ధిప్పిత్తుక్కొణ్ణుపోర వళన్దు, ఇని
యెరువర్కైయిలే ప్రదానమ్పణ్ణ ప్రాప్తమెన్నుమళవిలే, అన్దపితా
పుమ్ మర్క్కైయాలే అతివశోకార్తైయాయ్, (౨) “యేవనంవర్ధితా
బాలా యేనాస్థిపరిరక్షితా । తేనపిత్రావియక్తాహం నజీవేయంకథ
జ్ఞున । నద్యాంవానిపతిష్యామి సమిద్ధేనాహుతాశనే । పర్వతాద్వా
పతిష్యామి పితృహీనానిరాశయా” ఎఱు దేహత్యాగోద్యుక్తైయాన
వళవిలే (౩) “ఆగత్యకరుణావిప్లవో యమస్సర్వహితేరతః । స్థవిరో
బ్రాహ్మణోభూత్వా ప్రోవాచేదంవచస్తథా” ఎఱిఱపడియే సర్వప్రాణి
కళుడైయపుమ్ హితత్తిలే నిరతనాయరుక్కుమ్ యమక, కృపావిష్ట
నాయ్ ఒరు వృద్ధబ్రాహ్మణవేషత్తైక్కొణ్ణువన్దు, (౪) “అలంబాలే విశా
లాక్షి రోదనేనాతివిహ్వాలే । నభూయఃప్రాప్యతేతాతస్తస్మాన్నార్హ
తిశోచితుమ్” ఇత్యాదియాలే ఇవళుడైయ శోకాపనోదనత్తైప్పణ్ణి, (౫)
“తస్మాత్త్వం దుఃఖముత్సృజ్య శోతుమర్హసిసువ్రతే । పితృభ్యాంవిప్ర

యోగోయం యేనాభూత్కర్తృణాతవ" ఎఱ్ఱ అకైయాలన్నుడైయ దుఃఖఁజైవిట్టు ఇనమాతాపితృవియోగమ్ ఉన్నుడైయ యాతొరుకర్త త్తాలే యుణ్ణాయ్దుఁలుఁ అత్తైచ్చొల్లకేక్కైన్దు తాళొల్లి, (౧) "పురా త్వంసుస్థరీనామ వేశ్యాపరమసుస్థరీ । నృత్తగీతాదినిపుణా వీణావేణు విచక్షణా" ఎఱ్ఱతుడగ్గి నీపూర్వజన్తత్తిల్ సుస్థరియెన్నాళొరువేళైయ, ఉన్నాల్ వశీకృతనాయ్ ఉన్నుడనే సంసర్తత్తుప్పురువానొరు బ్రాహ్మణ పుత్రనై ఉన్నియత్తమాక స్తుత్తైయాలే ఒరుశూద్రకవధిక్క, అవను డైయ మాతాపితాక్కళ్ "ఎజ్జళ్ పుత్రనైక్కొల్లువిత్తనీ ఇనియెరు జన్తత్తిల్ మాతాపితాక్కళైయిన్దు మఱుకిప్పరితపిప్పాయ్" ఎఱ్ఱశపి త్తపడియాలేకాణనక్కిన్దళొకమ్వంద తెన్న; అనాలిన్దపావినయాన నాను త్తమజన్తత్తిలేపిఱక్కైక్కు హేతువెన్నెన్దుకేట్క, (౨) "శృణుతస్య మహాప్రాణ్ణే నిమిత్తంగదతోమమ । యేనత్వం బ్రాహ్మణస్యాస్య కులే జాతామహాత్మనః" ఎఱ్ఱతుడగ్గి, జ్ఞానాధికనాయ్ ఒన్నిలుమ్ పోల్దు సర్వత్రసమదర్శియాయ్ భగవద్ధ్యానపరనాయ్ గ్రామైకరాత్రన్యాయ త్తాలే ఎఱ్ఱమ్ సజ్జరిప్పానొరు భాగవతక్ ఒరురాత్రి ఉక్వాశల్ పుఱత్తిణైయిలే, ఒతుగ్గినవళిలే, తలారిక్కారర్ అవనై కళ్ళనెన్దు పిడిత్తుక్కట్ట, అవ్వళిలే నీయొడిచ్చెన్దు అక్కటైవిమవిత్తు అన్దభాగవ తనై ఉక్గృహత్తిలేకొణుపుక్కు అశ్వసిప్పిత్తాయ్, అత్తాలే ఇతు ఉన క్కుణ్ణాయ్దైన్దు ఇతిహాససముచ్చయత్తిలే శొల్లప్పట్ట సువ్రతో పాఖ్యానముమ్;

ఇన్నముమ్, ఒరుస్త్రీ యమభటరాలే అశ్వస్తపీడితైయాయ్ అకాశత్తిలే రక్షకాపేక్షైతోల్దుకూప్పిట్టుక్కొణ్ణు వారానిఱ్కు, అశ్వతథీరత్తిలే చిరకాలమ్ తపస్సుపణ్ణియిరున్దమాతలి అత్తైక్కణ్ణు క్మపెపణ్ణి త్తానొరునాళోశెయ్త తపఃఫలత్తై అవళుక్కుక్కొడుక్క, అప్పోతే యమభటరుమ్ ఒన్దుభూతరాయ్ యామ్యుమార్గముమ్ సుఖో

త్తరమాయ యాతనాశరీరముమహాయ విలక్షణరూపమాయ ఇవశై
యుమ్కొణ్ణు అవర్కళో యసుసన్నిధియితే శైష్టవశవిత్, (౧) “పితేవ
ధర్మరాజోఽభూత్తస్యాంతత్ప్రియదర్శనః । సాన్త్యయన్ సమహతేజా
వ్యాజహరచతామృతి” ఎన్తు పితృవత్ప్రిసన్నవదననాయ ఇవశైక్కు
తీత్తు ఇకశోల్లుచ్చొల్లియమక (౨) “భద్రదేవ్యయాసుష్మకృతం నకింశ్చిది
హవిద్యతే । ఇతోద్వాదశజన్తాన్తే త్వం కశ్చిత్స్థిధావిశత్ । విష్ణుభక్తో
నివాసార్థం రాత్యాన్తతవవేత్సని । తత్సన్నిధానప్రభవస్తవ సాధుస
మాగమః । సాహవైబ్రహ్మవిదుషీ శ్రీమద్రజముపాశ్రితా । తత్రతీర్థోత్త
మం శ్రీమదశ్వత్థం నామ సంశ్రితా । ధర్మజ్ఞా ధర్మపరమాయస్యాస్తే
సజ్జమోఽభవత్ ” ఎన్తు మాతలియనుడైయ అగ్గీకారమునకు వరు
కైక్కుటుప్పాక నీరుజియచ్చెయ్తతోరున న్దెయిల్లై ; ఇజ్జన్తుక్కు
ప్పన్నిరణ్ణామజన్తతిలే ఒరురాత్రి ఉన్నుడైయ గృహత్తిలే తగ్గిప్పొ
కైక్కాక ఒరుభాగవతకవన్దుడ్చిన్దెక్కిట్టియిరున్దుహానాక, తత్సన్నిధా
నతాలే యుణ్ణానతుకా ణునక్కిన్ద సాధుసమాగమమెన్తు మున్నేయు
ణ్ణానతో రజ్ఞాతసుకృతతై ఇవళో పేరుక్కుడియాక చొన్నాన్దె
గారుడపురాణత్తిలే కోయిలో మాహాత్మ్యత్తిల్ కధైయుమ్ ముతలా
నవళైచ్చొల్లుకిటతు. (శురుక్కుమొట్టియక్కాణలామ్) ఎన్తు-విస్త
రేణకాణలామెన్తుపడి. ఇవ్వజ్ఞాతసుకృతజగ్గడియాన. భగవత్కటాక్షమే
ఇవర్కళోభుక్కివోవ్వుఫలజగ్గ వరుకైక్కుహేతువాకైయాలే అజ్ఞాతసుకృ
తజగ్గై పున్ద్రాశాకక్కొణ్ణు ఈశ్వరనగ్గీకరిక్కుమెన్నుమితుక్కు ఇవై
ఉదాహరణమాకలామితే.

3౨౩. ఆక సర్వేశ్వరక తన్ నిహితే తుకక్మపైయాలే సంసారిచేత
నరై ఉజ్జివిష్టిక్కైయిలే ఉమ్యక్తనాయ, కరణకళేబర ప్రదానాదికళై
ప్పణి స్వాజ్ఞారూప శాస్త్రానిగుణుమాక ఇవర్కళోపక్కలిలే శిలసుకృత
విశేషమ్ కణ్డగ్గీకరిక్కులామ్ వట్టియుణ్డోవెన్తుహొత్తు, తదభావత్తిల్

3౩3. అజ్ఞరానమనుష్యౌకళీ
వాళాతన్ద్రానెన్ద్రిరుప్పర్కళీ.

3౩౪. జ్ఞానవాన్తళీ, (౧) “ఇన్ద్రైన్ద్రైర్పూరుభాక్కి త్తన్ద్రైయె
న్నుళీవైత్తా” (౨) “ఎన్నన్ద్రిశెయితేనా వెన్నజ్జల్
తికల్వతువే”

సర్వముక్తిప్రసక్తముమ్ వైషమ్యైర్ఘృణ్యముమ్ వారామైక్కాక
అజ్ఞాతసుకృతజ్ఞతై త్తానేకల్పిత్తు, అవైత్తన్ద్రై జన్తపరమ్మరైకళీ తో
ఋమొన్దుపత్తాక్కినడత్తిక్కొణ్ణు పోరుమ్మడియైవిస్తరేణవరుళిచ్చెయ్తు,
అజ్ఞాతసుకృత మక్లేకారహేతువామ్మడియైయుమ్ దర్శిప్పిత్తారాయ్
నిన్ద్రాకీర్తీ ; ఇన్నిర్హేతుక విషయీకారవాళియటియాతవర్కళీ
ఇతుక్కిశెన్దువైత్తే ఏతదనుసన్దానేన విద్ధరాకామలిరుప్పర్కళైన్దితార్
మేల్, (అజ్ఞరానమనుష్యౌకళీ) ఎన్దుతుడక్కి. (అజ్ఞరాకీతార్)- నిర్హే
తుకవిషయీకార వైభవమటియాతవర్కళీ. (వాళాతన్ద్రానెన్ద్రిరుప్పర్
కళీ) ఎన్దుతు-“ఇప్పడి యుపకరిత్తరుళువతే” ఎన్దు తలైశీయ్తు ఈడుప
డవేణ్డియిరుక్క, అతు శెయ్యముల్ వెఱుమనేయుపకరిత్తానెన్దితి మా
త్రైయెన్దు సన్ద్రిత్తిరున్దువిడువర్కళైవడి.

3౩౪. ఇతివాళియటిన్దువర్కళీడుపడుమ్మడియై యరుళిచ్చెయ్
కితార్, (జ్ఞానవాన్తళీ) ఎన్దుతుడక్కి. (జ్ఞానవాన్తళాకితార్)- నిర్హేతుక
విషయీకారవైభవత్తై యుళుపడి యటియుమవర్కళీ. (ఇన్ద్రైన్ద్రైర్పూ
రుభాక్కి త్తన్ద్రైయెన్నుళీవైత్తా) ఇత్యాది- అనాదికాలమ్ అవన్తు
వాయ్క్కిడన్ద్రవైన్ద్రై ఇన్దువన్తువాక్కి నిత్యసూరికళుక్కు మవ్వరుకాన
త్తన్ద్రై నిత్యసంసారికళు క్కివ్వరుకాన ఎన్నుడైయ హేయమాన
నెజ్జలేవైత్తా, పెరియవుడైయారెప్పోలే త్తడైయోడముడిన్దేనోతిరు
వడియైప్పోలే (3) “దృష్టాసీతా” ఎన్దువన్దేనో? అన్దిక్కే, తన్నుడైయ
అజ్ఞానవర్తనమ్పణ్ణినేనామ్మడి విహితకర్తజ్జలై యనుస్థితైనో? ఎన్న

(౧) తి.వాయ్-౧౦-౮-౯.

(3) రా.శా-౧-౭౯.

(౨) తి.వాయ్-౧౦-౬-౮.

- (౧) “నడువేవస్తుయ్యక్కోళ్ కిస్తనాతక” (౨) “అటి
యాతన వటివిత్తవత్తా నీశెయ్తనవడియే నటియేనే”
(౩) “పోరుళల్లాతవెన్నై పోరుళాక్కియడిమైకొణ్డాయ్”
(౪) “ఎన్నైత్తిమనమ్ కెడుత్తాయ్” (౫) “మరువి
త్తొమ్మనమే తన్దాయ్” ఎన్ఱు ఈడుపడానిఱ్పొకళ్.

నకమైశెయ్తేనాక వెన్నెన్జలే పుకున్దు పెణ్ణా ప్పేటు పెన్ద్రానాయ్ విళ
జుకిఱతు ; విషయప్రవణనాయ్ పోకానిఱ్కు నడువేవస్తుజ్జీవిప్పియా
నిస్తస్వామీ ! ఎనక్కు అజ్ఞాతజ్ఞాపన తైప్పణ్ణి స్వామియాననీ శేషభూత
నాన ఎన్బక్కల్ పణ్ణినడపకారమ్ ఉపకరిత్తనీయఱియిలఱియు మిత్త
నై, ఎన్నాల్ శొల్లిత్తలెక్కట్టపోమో? (౬) “అసన్నేవ” ఎన్గిఱపడియే
అసత్కల్పనాయ్ క్కిడన్దవెన్నై (౭) “సన్తమేనమ్” ఎన్గిఱపడియే
సత్తానానాయ్ ఒరువస్తువామ్బడిపణ్ణి అన్దసత్తై నిలైనిఱ్కుమ్మడికై జ్ఞా
ర్యత్తైయుమ్ కొణ్ణరుళినాయ్ ; అమృతత్తైయుమ్ విషత్తైయుమ్మొక్క
విరుమ్బువారైపోలే ఉన్నైయుముకన్దు తుద్రవిషయజ్గళై యు ముక
క్కుమ్ పొల్లాతనెజ్జాపోక్కినాయ్ ; అనన్యప్రయోజనమాయ్ కొణ్ణ
ఉన్నైయే యనుభవిక్కుమ్ మనసైన్దత్తాయ్; ఎన్ఱు అనక నిర్హేతుక
మాకప్పణ్ణిన ఉపకారవిశేషజ్గళై యనుసన్దిత్తు త్తలెళియ్తు ఈడు
పడానిఱ్పొకళెన్దై.

3౨3. అన్ఱిక్కే (అజ్ఞర్) ఇత్యాదిక్కు (వాళార్ తన్దార్) ఎన్ఱు
పాఠచూకిళ్, ఇప్పడి సర్వేశ్వరక తన్నిర్హేతుకకృపైయాలే తజ్గళై
యజ్జీవిప్పిక్కకృషిపణ్ణిక్కొణ్ణువరుమ్ ప్రకార తైయఱియాతమనుష్యర్,
వాళోవలియాలే జీవితత్తిరివార్ తజ్గళుక్కు వన్దతొరు సమ్మద్దియై
“సమ్మడైయవాళార్ తన్దార్” ఎన్ఱు నిన్దైత్తిరుక్కుమాపోలే, నిర్హేతుక
మాకవన్ద భగవదజ్గీకారత్తై తజ్గళే సుకృతబలత్తాలేవన్దతాక నిన్దైతి

(౧) తి-వాయ-౧-౭-౫.	(౪) తి-వాయ-౨౭-౪.
(౨) తి-వాయ-౨-౩-౨.	(౫) తి-వాయ-౨-౭-౭.
(౩) తి-వాయ-౫-౩-౩.	(౬) తై-భృ-

3౨౫. భావ్యకారకకాలత్తిలే ఒరునాళ్ పెరుమాళ్ పుఱు
వ్వుట్టరుళునై యుమ్పార్ త్తు పెరియతిరుమణ్ణవత్తుక్కు-
క్కిఱ్ఱాక ముతలికళెల్లారుమ్ తిరళవిరున్దవళిలే ఇన్ద
రమ్ ప్రస్తుతమాక, పిన్దుపిన్దవాఱైకళై న్దుప్పటె.

రుప్పర్ కళెన్దు పొరుళాకక్కడవతు. 3౨౪. అప్పొత్తెక్కు, సకలముమన
నరుళాలేవన్దతెన్దు తెఱియక్కణ్డనర్ కళ్, అన్ద నిర్దేతుకమాకప్పన్దన
ఉపకారవిశేషగ్గళై యనున్దత్తు ఈడుపడుమ్బడియై యరుళిచ్చెయ్ కి
తారెన్దు మేలిల్ వాన్యత్తుక్కు-సగతి.

3౨౫. ఇన్నిర్దేతుక విషయికారణాపకమానతోరు వితిహ్య
త్తైస్తరిప్పిక్కితార్, (భావ్యకారకకాలత్తిలే) ఎన్దుతుజ్జి. అణావతు-
సకలవేదాన్త తాత్పర్యాగ్గళైల్లార్ మ సంశయవిపర్యయముఱు నడన్దు
శెల్లుకిఱు నల్లడిక్కాలమాన భావ్యకారకకాలత్తిలే, ఒరునాళ్ పెరు
మాళ్ పుఱువ్వుట్టరుళునై యుమ్పార్ త్తు పెరియతిరుమణ్ణవత్తుక్కుక్కి-
ఱ్ఱాక జ్ఞానాధికరాన ముతలికళెల్లారుమ్ తిరళవిరున్దవళిలే, ఒరు శ్రీ
వైష్ణవర్, “ఇతునెడుజ్జాలమ్ ఆర్ వాళలిలే అవర్ కళ్ పుఱుప్పాడు
పార్ త్తిరున్దోమో ఎన్దు తెరియాతు, ఇన్దు వకుత్తళేషియాన పెరు
మాళ్ పుఱుప్పాడుపార్ త్తువన్దిరుక్క ఎన్న సుకృతమ్ వణ్ణిన్దోమ్” ఎన్న,
తత్ప్రసగ్గతిలే “నిత్యసంసారియాయ్ ప్పొన్దననుక్కు-భగవద్విషయ త్తిలే
రుచిపిఱుక్కెక్కడియెన్?” ఎన్దు విచారిక్కచ్చెయ్ తే, యాదృచ్ఛిక
సుకృతమెన్న అజ్ఞాతసుకృతమెన్న ప్పిఱున్దతాన్, అవ్వళవిల్ కిడామ్బి
పెరుమాళిరున్దవర్, “నమక్కు భగవద్విషయమ్బాలే సుకృతదేవ
రెన్దు మొరువరుణ్ణోఆశ్రయణీయర్” ఎన్న, ప్పిల్లైతిరునత్తెయూరరై యర్
“సుకృతమెన్దుశొల్లుకిఱుతుమ్ నిన్దై క్కిఱువిషయన్దన్దైక్కాన్” ఎన్దురుళి
చ్చెయ్య, ఆక ఇప్పడి పిన్దు పిన్దవాఱైకళై ఇన్దిడ త్తిలేనిన్దెప్ప
తెన్దవడి. ఇక్కఱైతా (౧) “తరుతుయరమ్ తడాయేల్” ఎన్దిఱుప్పట్టిల్

3౮౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

3౮౬. ఆకైయాల్ అజ్ఞాతమానన నైకలై యే
పద్రాశాకక్కొణ్ణు కటాక్షియానిఱ్ఱుమ్.

3౮౭. ఇవైయుజ్జూడ ఇవనుక్కువిళైయుమ్బడియితే ఇవన్టనై
ముతలిల్ అవన్ సృష్టితతు.

వ్యాఖ్యానాంతిలే సజ్గిహేణ పూర్వక శరుళిచ్చయతు వైతార్కళితే.
ఇత్తాలే, అజ్ఞాతసుకృతముణ్ణాయ్ శాకిలుమ్ ఆతుఫలహేతువన్టు, అజ్ఞా
వ్యాజమాక్కి యజ్గీకరిక్కుమీశ్వరనే ఫలహేతువెన్టుతాయ్ శు.

3౮౮. కీఱు క్తమానవర్ణతై నిగమిక్కితార్, (ఆకైయాల్) ఎన్టు
తుడగ్గి. అతావతు. కీర్న్చొన్నప్రకారత్తాలే సర్వముక్తి ప్రసక్తాది
కల్ వారామైక్కాక ఇచ్చేతననటియామలే విళైయుమవైయాన
శిలసుకృతవిశేషజ్గళైయే, ఇవనై యజ్గీకరిక్కైక్కు పద్రాశాకప్పిడి
తుక్కొణ్ణు విశేషకటాక్షతై పుణ్ణానిఱ్ఱుమనై.

3౮౯. ఇప్పడి అజ్ఞాతసుకృతజ్గళైయాకిలుమ్ హేతువాకక్కొ
ణ్ణు కటాక్షిక్కుమళవిల్, అజ్గీకారమ్ సహేతుకమాకాణోవెన్న; అర
ళిచ్చయ్ కితార్, (ఇవైయుమ్ కూడ) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - ఇన్దయా
దృచ్చికాది సుకృతజ్గళుముట్ పడ ఇవనుక్కుణ్ణామ్బడియితే ఇవన్
క్కుమ్ యోగ్యతైయిల్లాతపడి కరణకళేబర విధురనాయ్ క్కిడన్ ఇ
వన్టనై సృష్టికాలత్తిలే కరణాదికలైక్కుడుత్తు అవనుణ్ణాక్కిన్ శ్రైన్
ఇత్తాలే, కటాక్షహేతువాకచ్చొన్న యాదృచ్చికాదికళుమ్ అవను
జ్జైయకృషిఫలమనై. చశబ్దత్తాలే తుల్యన్యాయ జ్ఞాతసుకృతఫల
ళుక్కుమడి అవన్ కృషియెన్దితు, - అన్తిక్కే వక్ష్యమాణ నిరూపణ
విశేషజ్గళై సముచ్చయిక్కి అతాకవుమామ్. సృష్టితాకచేతన కర్తాన
గుణమన్తోవెన్నిల్ ; సృష్టిప్పతు కర్తైక్కుటాక్షితైయాకిలుమ్ యాగ
పద్యమనుగ్రహకార్యమితే.

౩౦౮. అతుతన్నై నిరూపిత్రాల్ ఇవన్టనక్కు ఒన్టమ్ శెయ్య వేణ్ణాతపడియా యిరుక్కుమ్.

౩౦౯. పత్తైయతాక ఉఱువతు నడువతు విళైవతాయ్పోరుమ్ త్తేత్రత్తిల్ ఉతిరిముళైత్తు ఫలపర్వన్తమామాపోలే, ఇన్వై తాతన్నడై యేవిళైయుమ్బడియాయ్ మ్మి, (౧)
* పత్తియుళువకపళిమ్బున తై స్రుప్పిత్తకట్టళై.

౮౮౩. తన్నిరూపణత్తిల్ ఇవనుక్కునమ్మవిక్కుమ్ తై యరు శిచ్చెయ్కితార్, (అతుతన్నై) ఎన్టతుడగ్గి. అతావతు-(౨) * అచిద విశేషితమాయ్ క్కిడక్కిఱన్దళైయిలే ఉన్జీవనోపయోగియాన కరణ కళేబరజ్జళై పురమదయైయాలే అన్తన్దపడియై యనుసన్ధిత్రాల్, తద ధీనసత్తాదికనాన ఇవన్టనక్కు స్వోన్జీవనాంశత్తిల్ అన్తశెయ్తపడి కణ్ణిరుక్కెయ్మిళియ తానొరుప్రవృత్తి పణ్ణవేణ్ణాతపడియా యిరుక్కు మ్మెన్దై.

౩౦౯. ఈశ్వరస్సృష్టియాలివనుక్కువిళైయు మగ్గీకారప్పోత్రా శుకళో యాదృచ్చికాదికళో మాత్రమేయన్ట, ఇన్నమ్ శిలఉన్జీన్ట దర్శి ప్పిక్కైక్కాకవాతల్ ; కీర్తొచ్చొన్న ఇన్వై తానున్డామ్ ప్రకారత్తై ఉపపాద్విక్కైక్కాకవాత లరుశిచ్చెయ్కితార్మేల్, (పత్తైయతాక) ఎన్టతుడగ్గి. అతావతు - పుత్తిశాక త్తిరిశుతిరుత్తినతప్పిక్కే పత్తైయ తాక ఉఱువతు నడువతువిళైవతాయ్క్కొణ్ణ శెయ్కాలాయ్పోరుమ్ త్తేత్రత్తిలే, కర్నకన్ అతుక్కెన్నబరు కృషియుమ్పణ్ణాతిరుక్క, ఉతిరి యానతుముళైత్తు విళైన్దు త్తలైక్కట్టుమాపోలే, మేత్పొల్లప్పదుకిఱ నిరూపణవిశేషజ్జళాతల్, కీర్తొచ్చొన్న యాదృచ్చికాదికళాతల్, ఇతు క్కెన్నవొరుకృషి శెయ్యవేణ్ణాతే ఇచ్చేతనర్ పక్కలిలే తన్నడై యేవిళై యుమ్బడియాయ్ మ్మి, భక్తిక్కు క్కర్నకనానవీశ్వరక ప్రవాహరూ పేణ నడక్కిఱనంసారమాకిఱ పళిమ్బున తై స్రుప్పిత్తు త్తిరుత్తుమెన్టపడి.

3౯౦. అవైతానైవైయెన్ద్రాల్;

3౯౧. పూర్వకృత పుణ్యపుణ్యఫలజ్ఞులై చ్చిరకాలమ్భుజిత్తు ఉత్తరకాలత్తిల్ వాసనైకొణ్ణు ప్రవర్తిక్కును త్తనై యెన్నుమ్మడికెయ్యొద్దదలైయిలే, “నామార్, నామ్ నిన్దనిలైయేతు, నమక్కినిమేల్ పోక్కిడియేతు?” ఎన్ద పిఱప్పన శిల నిరూపణ విశేషజ్ఞభుణ్ణు; అవైయాతల్ మున్నుశొన్నవైయాతల్.

3౯౦. (ఇవై) ఎన్దు కీఱుళిచ్చెయ్తవన్దై విశదీకరిక్కైక్కాన్దై తద్విషయప్రశ్నతై యనువదిక్కితార్, (అవైతానైవైయెన్ద్రాల్) ఎన్దు

3౯౧. అతుక్కు ఉత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్, (పూర్వకృత ఇత్యాదియాలే. అతావతు - మున్నుశెయ్యప్పట్ట పుణ్యపాపరూప కర్మ ద్వయత్తినుడైయవుమ్ ఫలజ్ఞులై స్వర్గనరకాదికళిలే నెడఁజ్జాలమనుభ విత్తు, మేలుశ్శకాలత్తిల్ పూర్వకర్తవాసనైకొణ్ణు పుణ్యపాపరూప కర్మజ్ఞులై ప్రవృత్తిక్కు మత్తనైయెన్దు శొల్లత్తక్కతామ్బడి అచ్చ కర్తావాయ్ కర్మఫలానుభవత్తిల్ కెయ్యొద్దదనిన్దదలైయిలే, “కాణ్ణిఁ దేహమా? దేహతిరిక్కరో? స్వతన్త్రో? పరతన్త్రో? నామార్?” ఎన్దుమ్, “నశిక్కుమ్బడినిన్దోమా? పిఱ్ఱిక్కుమ్బడినిన్దోమా? నామ్నిన్ద నిలైయేతు?” ఎన్దుమ్, “ఇప్పడినిన్ద నమక్కినిమేల్ డేఱుకెక్కిడాన్ పోక్కిడియేతు?” ఎన్దుమ్ తన్నుడైయే యుణ్ణావన శిలనిరూపణవిశేషభుణ్ణు, అన్నిరూపణవిశేషజ్ఞభాతల్, పూర్వోక్తజ్ఞానయాదృచ్ఛికాన్దు సుకృతజ్ఞభాతలెన్దై.

3౯౨. ఇన్నిర్నేతుక విషయికారక్రమమ్ శాస్త్రుత్తిలెన్దై శొల్లిన్దైన్న; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (యథాహ) ఎన్దుతుడన్ది. భగవచ్చాస్త్రమ్ నూన్దైట్టుసంహితై యాయితేయిరుప్పతు; అతిలేయ్యెన్దై అహిర్బుధ్విసంహితై. (౧) “పశ్చరాత్రస్యకృత్సస్యవక్తానారాయణఃసః

యమ్” ఎన్నిటపడియే సకలత్తుక్కు మాదివక్తా భగవానాయరుక్కు
 చెప్పయే తత్తత్సంహితైకశ్తోటుమ్ అవాన్తరవక్తాక్కుభుముణ్ణితే;
 అతిల్ ఇన్ద్రసంహితైక్కు అహిర్బుధ్న్యసంజ్ఞితనానద్రవ వక్తావా
 యరుక్కుయాలే ఇతై అహిర్బుధ్న్యసంహితైయైటును. ఇన్ద్రసంహితై
 యిలే, (౧) “నున్లుణ్ణివిల్ నీలాక్ కణ్ణత్తమ్మాన్” ఎన్నిటపడియే
 సత్వమ్ తలైయెడు త్తపోతు సూత్తకర్మియాయరుక్కుమ్రుద్రనై, దేవ
 ర్నియాయ్ బ్రహ్మవిత్తమనాన శ్రీనారదభగవాన్ శెన్ద్రనువర్తిత్తు స్వ
 సంశయజ్ఞశైల్లామ్ కేత్తక, అవన్ నిర్ణయిత్తుక్కుణ్ణు నారానిత్తు, పతి
 నాలామధ్యాయత్తిల్ ఇవన్ పణ్ణిన ప్రశ్నత్తుక్కుడి త్తరమాకసంసారమో
 త్తహేతుక్కుభాక నిగ్రహశక్తి అనుగ్రహశక్తియెన్దు సర్వేశ్వరనుక్కి
 ర్ణు శక్తియుణ్ణెన్దు ప్రతిజ్ఞెపణ్ణి, అతిల్ (౨) “తిరోధానకరీశక్తిస్సా
 నిగ్రహసమాహ్వయాప్రమాంసంజీవసంజ్ఞంసాతిరోభావయతిస్వయమ్”
 ఎన్దుతుడణ్ణి నిగ్రహత్తికైయానశక్తియాలే తిరోహితస్వస్వరూపానిక
 నాయ్ జీవాత్మాసంసరిక్కుమ్బుడియై విస్తరేణప్రతిపాదిత్తు, అనన్తరమ్,
 అనుగ్రహత్తికైయాన శక్తియాలే సంసారాన్తుక్తనామ్బుడియై ప్రతి
 పాదిప్పతాక, (3) “ఏవంసంస్మృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణే స్వకర్తభిః
 జీవేదుఃఖాకులేవిష్ణోః కృపాకాప్యపజాయతే సమీక్షితస్తుదాసోఽయం
 కరుణావర్షరూపయా । కర్తసామ్యంభజత్యేవ జీవోవిష్ణుసమీక్షయా ।
 శక్తిభావస్సవైజీవ ముత్తారయతిసంస్మృతేః । కర్తణీచసమేతత్ర తూష్టి
 మ్భావముపాగతే” ఎన్దు సంసారచక్రస్థనాయ్ దుఃఖాకులనాన జీవన్
 విషయమాక సర్వేశ్వరనుక్కురు కృపై జనిక్కుమ్బుడియైయుమ్,
 అన్దకృపైయడియూక ఉణ్ణాన అవన్ కటాక్షత్తుక్కు విషయభూతనాయ్
 క్కుణ్ణు ఇవన్ కర్తసామ్యతై భజిక్కుమెన్దు మత్తైయుమ్, అన్ద అను
 గ్రహత్తికైయాన శక్తియున్దైయ సద్భావ మివనై సంసార త్తిల్ నిన్దు

3౯-౨. (౧) “యథాహి మోషకాఃపాథే” ఎఱ్ఱుతుడగ్గి ఇతిసు
డైయక్రమతై భగవచ్చాస్త్రుతిలేశొల్లిల్లు.

ముద్ధరిప్పిక్కు మెన్నుమిడతైయుమ్, క్షీడ్ధోకర్తసామ్యమెఱ్ఱతికరుతై
యుమ్ సజ్జిహేణశొల్లి, (౧) “యథాహి మోషకాఃపాథే” పరిబర్హ
ముపేయుమ్. నివృత్తమోషణోద్యోగాస్తదాసనడదాసతే. అనుగ్ర
హాత్తికాయాస్తు శక్తేఃపాతక్షణేతథా. ఉదాసాతేసమీభూయ కర్తణీతే
శుభాశుభే. తత్పాతానస్తరం జన్మర్యుక్తోమోక్షసమీక్షయా. ప్రవర్త
మానవైరాగ్యో విశేషేభినివేశవా. ఆగమాననుసంజ్ఞిస్త్యగు
రూనప్యపసర్వచ. లబ్ధసత్త్వప్రకారైస్తైః ప్రబుద్ధోబోధపాలనః.”
ఇత్యాఖ్యాధ్యాయశేషతాలే, వర్తిహోకివన్ సంభారతైవైత్తు మత్రైయ
నిష్టవశవిల్ అవనుడైయసమ్భారతై అపహరిప్పతాక ఉద్యోగిక్కిఱ
తన్మరర్, అన్దసమ్భారతై అవన్వన్దు కైప్పజ్జీనీవశవిల్ యాతొరు
పడి నివృత్తమోషణోద్యోగరాకానిష్టకొణ్ణు ఎప్పొతు ముదాసీనరా
యిరున్దు విడువర్కళ్, అప్పడియే భగవదనుగ్రహశక్తి ఇవన్ పక్క
లిలే వన్దక్షణత్తిలే, ఇవ్వాత్తావైత్తన్వర్తియే యిల్లుప్పతాకానిష్ట
పుణ్యపాపకర్తజ్జిరిణ్ణుమ్, ఇవనైవన్దుమేలిడామలుదాసీని త్తిరున్దువిడుమ్;
అన్ద అనుగ్రహాత్తికైయాన శక్తి తన్మక్కల్వన్ద వనన్దరమ్ ఇచ్చే
తన్వన్ మోక్షసమీక్షాయుక్తనాయ్ ప్రవృత్తమాన వైరాగ్యనాయ్
ఏవేకాభినివేశియాయ్ శాస్త్రప్రవణనాయ్ సదాచార్యసమాశ్రయణమ్
పణ్ణి లబ్ధసత్త్వనాయ్ లబ్ధజ్ఞాననాయ్ అన్దజ్ఞానతైరక్షీత్తుకొణ్ణు సార
గ్రాహియాయ్ సముచితోపాయ పరిగ్రహతాలేసంసారాదు త్తీర్థనాయ్
పరమపదతై చాపిక్కుమెన్దు శొన్నానితే. అకైయాలే, “యథాహి
మోషకాఃపాథే” ఎఱ్ఱుతుడగ్గి ఇన్నిర్వేతుక విషయీకార తినుడైయ
క్రమతై ఆప్తప్రమాణమాన భగవచ్చాస్త్రుతిలే శొల్లిల్లైన్దితార్.

3౯3 (౧) “వెఱి తేయరుళ శేయవర్” ఎన్ఱుఱ్ఱన్ఱర్తై స్పష్టమాక వరుళిచ్చెయ్తారితే.

3౯౪. (౧) “శేయవార్ కట్ కు” ఎన్ఱు అరుళుక్కు హేతు సుకృతమెన్నానిన్ఱ తేయన్నిల్ ; అప్పొతు “వెఱి తే” ఎన్ఱిఱవిడమ్ శేరాతు.

3౯3. ఇప్పడి శాస్త్రమ్ శొన్నవళవన్ఱైక్కే నిర్దేతుకవిషయీ కారత్తుక్కునేరే పాత్రభూతరాయ్, ఆ ప్పతనూగ్రేసరరాన ఆత్మోఱివ్వర్తై త్తేళియవరుళిచ్చెయ్తారెన్ఱిఱార్ మేల్, (వెఱి తే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. “వెఱి తేయరుళ శేయవర్” ఎన్ఱుతు-నిర్దేతుకమాక క్కుప్పైపణ్ణవరెన్ఱు పడి. (ఇన్ఱుర్తై స్పష్టమాకవరుళిచ్చెయ్తార్) ఎన్ఱుతు - ఇన్ఱిర్దేతుక విషయీకారమాకిఱ రహస్యార్తైసంశయవిపర్యయమఱి సకలరుమఱి యుమ్బడి ప్రకాశమాక వరుళిచ్చెయ్తారెన్ఱై.

3౯౪. అన్ఱదివ్యసూక్తిక్కునన్ఱోక్తియి లభిప్రాయ మఱియా తార్ శన్ఱైయై యనువదిత్తు ప్పరిహరిక్కిఱార్, (శేయవార్ కట్ కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - అరుళ శేయవరెన్ఱవనన్ఱరమ్ ఆర్ క్కుత్తా నెన్ఱుమప్పేత్తైయిలే “శేయవార్ కట్ కు” ఎన్ఱు-అరుళుకైక్కుఱుప్పొక త్తిరువుళముకక్కుమ్బడి శిలవన్ఱైచ్చెయ్యి మవర్ కట్కై-నైయాలే, అవకృపై పణ్ణకైక్కుహేతు చేతనసుకృతమెన్నానిన్ఱ తేయన్నిల్ ; అప్పడిశొల్లుమ్బొతు నిర్దేతుకవాచకమాన “వెఱి తే” ఎన్ఱిఱవిడమ్ సన్ఱతమాకాల్తెన్ఱై ; అత్తైయాల్ “శేయవార్ కట్ కు” ఎన్ఱుతు-తా శేయ్యునిన్ఱై త్తవర్ కళుక్కెన్ఱపడి.

3౯5. ఆభిముఖ్యుత్తుక్కు భగవత్కృపైకారణమ్, అద్వేషత్తు క్కుసుకృతమ్ కారణమెన్ఱునిన్ఱైత్తు చొల్లువార్ వచనత్తై యనువది

3౯౫. భగవదాభిముఖ్యమ్ సుకృతత్రాలస్తి క్షే భగవత్కృపై
యాతే పిఱక్కిఱతు, అద్వేషమ్ సుకృతత్రాలేయెన్నిల్;
అన్దఘలవిశేష త్తుక్కులై తై సాధననూక్కవొణ్ణాతు.

3౯౬. శాస్త్రముమ్ విధియాతేనాముమఱియాతే యిరుక్కిఱ
వితై, సుకృతమెన్దు నామ్ పేరిడుకిఱపడియెన్మెన్నిల్;
నామన్దు, ఈశ్వరన్ ఎన్దు కేట్టిరుక్కైయాయిరుక్కుమ్.

తుక్కుణ్ణ పరిహరిక్కితార్, (భగవదాభిముఖ్యమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతా
వతు - అనాదికాలమ్ విముఖనాయప్పొన్ద ఇచ్చేతననుక్కు, భగవద్విష
యత్తిల్ పిఱక్కిఱ ఆభిముఖ్యమ్ ఇవనుడైయ సుకృతనిబన్ధనమాక
వన్దిక్సే కేవలభగవత్కృపైయాతే పిఱక్కిఱతు, తత్పూర్వభావి
యాన అద్వేషమ్ సుకృతమడియాక ప్పిఱక్కిఱతెన్దు శొల్లప్పార్క్కిల్,
అఖిలాత్తగుణాదియాయ్ ఆత్మోజ్జీవనాఙ్కురమాయిరున్దుళ్ళ భగవదద్వే
షనూకిఱ ఇప్పలవిశేషత్తుక్కు అతితుద్రమాన యాదృచ్చికాది
సుకృతతై క్కారణమెన్దు శొల్లవొణ్ణతెన్దై. ఆకైయాల్ అద్వేషత్తు
క్కుమ్ భగవత్కృపైయే కారణమెన్దు శొల్లవేణుమెన్దు కరుత్తు.

3౯౭. శాస్త్రావిహితముమాయ్ చేతనావిదితముమాన ఇన్దయా
దృచ్చికాదిక్కుసుకృతమెన్దు పేరిట్టారిన్నా రెన్నుమిడతై శక్కాపరిహర
రూపేణ వరుళిచ్చెయ్కితార్, (శాస్త్రముమ్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు.
“ఇదంకుర్యాత్” ఎన్దు శాస్త్రావిహితముమాయ్ కర్తృభూతరాన
చేతనరాలే బుద్ధిపూర్వేణానుష్ఠితముమానతోన్దైయితేసుకృతమెన్దుతు;
అప్పడియే ఇతైచ్చెయ్వానెన్దు శాస్త్రముమ్ విధియాతే, ఇన్న
సుకృతమ్ పణ్ణిన్మెన్దు తత్కర్తాక్షణ నాముమఱియాతే యిరుక్కిఱ
ఇన్దయాదృచ్చికాదియెసుకృతమెన్దునామ్ పేరిడుకిఱపడియెన్మెన్నిల్;
“ఇతుక్కుసుకృతమెన్దు పేరిడుకిఱ్మనామన్దు, సర్వముక్తిప్రసగ్గమ్
వాతామైక్కాకసత్వజ్ఞనానఈశ్వరన్ సుకృతమెన్దు పేరిట్టువెత్తాన్” ఎన్దు

3౯2. ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆత్వార్థకళ పాశురజలిల్

తత్త్వదర్శకళాన ఆచార్యర్థకళరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టిరుక్కైయాయరు
క్కుమెన్దై. ఆకక్కీర్థ్ “వెటితేయరుళి శెయ్వర్” ఎన్దు * మయర్ వతి
మతినలమ్ పెన్దోవర్ కళిల్ తలై నరాన నమ్మాత్వార్ నిర్దేతుకవిష
యికారమాకిఱ ఇవ్వర్థతై విశదమాక వరుళిచ్చెయ్ తపడియై దర్శి
ప్పిత్తు అత్తిమేల్ వద్రశక్కా పరిహారజ్జళుమ్ పణ్ణియరుళినారాయిన్దు.

3౯2. ఇని ఇవ్వర్థవిషయమాక ఆత్వార్థకళ పాశురజలిల్
అన్యోన్యవిరుద్ధమౌచ్చలేతోన్దు మవన్దుక్కు పరిహారముమ్, ఇవ్వ
ర్థసాపకమాక మన్దుమ్ శొల్లవేణుమ్ ప్రమాణతర్కజ్జళుమ్ ఇవ్విడ
త్తిల్ తామరుళిచ్చెయ్యామెక్కు హేతువిన్న తెన్గిఱార్, (ఇవ్వర్థవిషయ
మాక) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు - నిర్దేతుకవిషయికారమాకిఱ ఇవ్వర్థ
విషయమాక, ఇవ్విషయికారత్తుక్కిలక్కాయ్ * మయర్ వతిమతి
నలమ్ పెన్దోవర్ ఆత్వార్థకళుడైయ భగవదక్కికారప్రకాశకజ్జళాన పాశురజ
లిల్ (౧) “వెటితేయరుళి శెయ్వర్” (౨) “ఎన్నన్ది శెయ్తేనావెన్న
జ్జిల్ తిక్కన్ వతువే” ఎన్దుమ్, (3) “తిరుమాలిరుజ్జిలై మలైయెన్దే
నెన్న” (౪) “మాతవ నెన్దతేకొణ్డు” ఎన్దుమ్, (౫) “నల్లతోరఱమ్ శెయ్
తుమిలే” ఎన్దుమ్, (౬) “నోన్దోరే పల్ పిఱవి” ఎన్దుమ్, (౭) “యా
నెత్తవత్రాల్ కాణ్ మిణ్ కొలిన్దు” ఎన్దుమ్, (౮) “యానేతవమ్ శెయ్
తే” ఎన్దుమ్ ఇత్యాదికళాలే, భగవదక్కికారహేతుక్కళొన్దుమ్ తజ్జళ
పక్కలిలైయెన్బతు ఉణ్డానాట్పోలే శొల్లువత్తాకెయాలే కరుత్తతి
యాతవర్ కళుక్కుప్పరస్పరవిరుద్ధమౌచ్చలే ప్రతిభాసిక్కుమెన్దై. అవన్దు

(౧) తి-వాయ్-౨-౭-౨. (౪) తి-వాయ్-౨-౭-౩. (౭) తి-తిరు-౨-౬.
(౨) తి-వాయ్-౧౦-౬-౨. (౫) తి-మొ-౧-౯-౪. (౮) తి-తిరు-౭-౪.
(౩) తి-వాయ్-౧౦-౨-౧. (౬) తి-మొ-౧-౯-౨.

పరస్పరవిరుద్ధమౌ తోత్తీయమ్; అవద్దీతీ శోల్లుకితి
పరిహారముమ్, మద్దీయముణ్ణాన వక్తవ్యజ్ఞానమ్ విస్తర
భయత్రా లే శోల్లుకితిలోమ్.

అల్లుమ్ పరిహారజ్ఞాన- (౧) 'మాతవక్' (౨) 'మలై' ఎనిటవై వ్యా
వృత్తుక్తిమాత్రమాకై యాల్ అవద్దీయారోపితువన్దు మేళ విఘ్నకితి
భగవత్కృపైయేయజ్ఞీకారహేతు, అవైహేతువన్దెన్ను మిడమ్ సిద్ధమ్;
(౩) 'నోద్దీక్షే పల్ పిటవి' ఎన్దతు - ఎనక్కు పులజ న్దజ్ఞభుణ్ణామృడి
యాక వాయీద్దు నాక సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణిద్దేన్దు న్దనికర్షమ్ శొన్న
విత్తనై; అనేకజ న్దమడన్దై పెఱుకై క్కు సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణినే న్దన్ద
పడియన్దు, (౪) 'యానేతవమ్ శెయ్ తే' ఎన్దతు- (౪) * ఇరున్ద
మిత్తీ నకమాలై యిన్దైయడిక్కే శొల్ల పెన్దీ ప్రీత్యతిశయత్రా లే
ఎన్దై స్పృలే భాగ్యమ్ పణ్ణినార్తిలైయన్దు ఇప్పేఱు పెన్దీ తమ్మై శ్లాఘిత
మాత్రమెన్దు ఇప్పుడైకళిలే నిర్హేతుకవచనవిరోధమ్ వారాతపడి సహే
తుక మౌలత్తోద్దు మవద్దీయక్కు అల్లుమ్ పరిహారజ్ఞానమ్. (మద్దీయ
ముణ్ణాన వక్తవ్యజ్ఞాన- మద్దీయమిన్ని ర్హేతుక స్థాపనార్థమాక అల్లు
వేణుమవై యాన, (౫) 'ఎవంసంసృతిచక్రస్థే భా'మ్యమాణేన్దక ర్తభిః
జీవేదుఃఖాకులే విష్ణోఃకృపాకావ్యుపజాయతే' (౬) 'నిర్హేతుకకటాక్షేణ
మదీయేనమహామతే | ఆచార్యవిషయీకారాత్ప్రొత్తువన్ది పరాజ్ఞ
తిమ్' (౭) 'నాసాపురుషకారేణచాప్యస్యేన హేతునా | కేవలంస్వే
చ్ఛయైవాహం ప్రేక్ష్యేకశ్చిత్కదాచన' ఇత్యాది ప్రమాణజ్ఞానమ్.
(విస్తరభయత్రా లే శోల్లుకితిలోమ్) ఎన్దతు- ఇన్దైయెల్లామ్ శొల్లప్పార్
క్కు మళవిల్ గ్రన్థపరంపరమెన్దజ్ఞై శోల్లుకితోమిలైయెన్దపడి.

(౧) తి-వాయ్-౨-౩.	(౪) ౨-తిరు-౨౪.	(౩) పాఞ్చ-
(౨) తి-వాయ్-౧౦-౨-౧.	(౫) అహిర్బుధ్వి-	
(౩) తి-మొ-౧-౯-౨.	(౬) పాఞ్చ-	

౩౮౮. ఆకై యాల్ ఇవ్విముఖనానదైయిలుమ్ కూడ ఉజ్జీవి
క్కైక్కుక్కప్పివణ్ణిన వీశ్వరనైయనుసన్ధితాల్, ఎప్పో
తుమ్ నిర్భరనాయే యిరుక్కుమిత్తనై.

౩౮౯. (౧) “ఎతిర్ శూఢల్ పుక్కు.”

౩౮౮. ఆక, కీర్, (౨) “భగవద్గుణానుసన్ధానమభయహేతు”
ఎన్దు ప్రతిజ్ఞైక్కు ఉపపాదకమాక (౩) “త్రిపాద్విభూతియిలే” ఎన్దు
తుడగ్గి, ఇన్వళవుమ్ ఈశ్వరనివ్వత్తోజ్జీవనార్థమాక విముఖనదైయేసిడిత్తు
క్కప్పివణ్ణిప్పొరుమ్మడియై విస్తరేణవరుళిచ్చెయ్ తార్; అతుత్తనై నిగ
మిక్కితార్, (ఆకై యాల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - ఈశ్వరనివ్వత్తో
జ్జీవనత్తుక్కు. క్కప్పివణ్ణుమ్ కట్టళైయితువాకై యాలే ఇప్పడి ఇచ్చె
తనకై తన్బక్కల్ విముఖనానవనైయిలుముట్ పడ ఇననుజ్జీవిక్కైక్కు
క్కప్పివణ్ణిప్పొన్దు గుణాధికనానవనైయనుసన్ధితాల్, ఏవమ్భూతనాన
అవన్ ఇన్వనస్థాపన్న రాక్కినమైక్కర్తానుగుణమాక సంసరిక్కవిడా నెన్దు
తగ్గుణవిశ్వాసత్తాలే సర్వకాలముమ్ నిర్భరనాయేయిరుక్కుమిత్తనై,
భయప్రసజ్మిలైయెన్దు పడి.

౩౮౯. (౪) “విముఖనానదైయిలుమ్ కూడ ఉజ్జీవిక్కుక్కప్పివణ్ణిన
వీశ్వరనైయనుసన్ధితాల్” ఎన్దుతామ్ కీర్తుళిచ్చెయ్ త వర్తతిలా ప్తిక్కు
డలాక జ్ఞానాధికరుడైయ వనుసన్ధానవిశేషతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(ఎతిర్ శూఢల్ పుక్కు) ఎన్దు. (౧) “ఎతిర్ శూఢల్ పుక్కు” ఎన్దుతు-
ఎనక్కుత్తప్ప వొణ్ణాతపడి పార్ త్తవిడమెఱ్ఱుమ్ తానేయామ్మడియాన
వ్యాప్తియిలే ఉళిపుక్కెన్దు పడి. “ఎతిర్ శూఢల్” ఎన్దిటతు-అవతా
రపరమాక ముద్దుముళ్ళారాలే వ్యాఖ్యాతమాయిల్ గొకిలుమ్, ఇప్పొతి
వరిన్విడత్తిల్ వ్యాప్తిపరమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్; అనేకయోజనై
కళుణ్ణాయితే యిరుప్పతు.

౪౦౦. ఒరువనైప్పిడిక్కనినైత్తు ఊరైవళైవారైప్పోలే వ్యాప్తి
యుమ్.

౪౦౧. సృష్ట్యవతారాదికలైప్పోలే స్వార్థమాకవెన్జితే జ్ఞానాధి
కరనుసన్ధిపు.

౪౦౨. కర్కళలమ్బాలైకృపాఫలముమనుభవిత్తేయఁజేణుమ్.

౪౦౦. అతుక్కుదృష్టాస్తమరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఒరువనైప్పిడి
క్కనినైత్తు ఊరైవళైవారైప్పోలే) ఎన్దు. అతావతు - ఒరువనైప్పిడి
క్కనినైత్తవఁ అవనైత్తప్పామల్ పిడిక్కవేణుమెన్నుమభినివేశతాలే
అవూరైచ్చేరవళైయమాపోలేయాయ్దు ఓరాత్తావెయకప్పడుత్తి
క్కుళ్ళుకైక్కాక సకలచేతనాచేతనజగిలుమ్ వ్యాపిత్తునిఱ్ఱుమ్మడి;
ఆకైయాలే వ్యాప్తియుమ్ స్వార్థమాకవెన్జితే జ్ఞానాధికరనుసన్ధిపు
తెన్జితార్. (వ్యాప్తియుమ్) ఎన్దుతు - సర్వసత్తాపేతువాన అతువు
ముట్పడ వెన్జపడి.

౪౦౧. సృష్ట్యవతారాదికలై స్వార్థమాక వనుసన్ధిక్కైయై
సిద్ధవత్కరిత్తు, ఇతుక్కుదృష్టాస్తమాక వరుళిచ్చెయ్కితార్, (సృష్ట్యవ
తారాదికలైప్పోలే) ఎన్దు. (౧) *మన్సిర్ ఇల త్రిల్ముతత్వాట్టిలే సృష్టి
యైస్వార్థమాకవుమ్, ఇరణ్ణామ్ పాట్టిలుమ్ మూన్దామ్ పాట్టిలుమ్ అవతార
జలై స్వార్థమాకవుమ్ ఇనర్ తామేయనుసన్ధిత్తరుళినారితే. (అవతారా
దికల్) ఎన్జిఁబిడల్లిర్ అవతారతాలే గుణచ్చేత్తాదికలై చ్చొల్లుకఱితు.

౪౦౨. ఇప్పడి ఇవఁ విమలనానదళైయిలుమ్ సృష్ట్యవతా
రాదికలాలే ఇవనుడైయ ఉజ్జ్వలనత్తక్కుఅవఁ కృషిపణ్ణిప్పొరుకఱితు
తన్నుడైయ నిర్జేతుకకృపైయాలేయితే; తాదృశకృపాఫలవిమనుక్కు
అవశ్యానుభావ్యమెన్నుమిడతై నదృష్టాస్తమాక వరుళిచ్చెయ్యానిన్దు
క్కుణ్ణు, కీర్ట్ (౨) “నిర్భరనాయిరుక్కుమిత్తనై” ఎన్దువఁ త్రైస్థిరీకరిక్కి
తార్మేల్, (కర్కళలమ్బాలై) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - తాఁశెయత

౪౦౩. కృపై పెరుకప్పుక్కాల్ ఇరువర్ స్వాత స్త్రిత్రాలుమ్
తక్కెయవొణ్ణతపడి ఇరుకరై యు మక్కియప్పరుకుమ్.

పుణ్యపాపరూపక ర్తఫలమ్, (౧) “అవశ్యమనుభోక్తవ్యమ్” ఎన్నిటపడియే
అనుభవిస్తే యటవేణుమోపాతి, నిత్యసంసారహేతువాన కర్తవ్యై
త్తల్లి నిత్యసూరికళోడు సమానభోగభాగియాక్కుకైక్కు హేతువాన
అవనుడై యకృపాఫలమ్ ఇవనుక్కిచ్చెయిలైయేయాకిలుమ్ అవశ్యమను
భవిస్తే విడవేణుమెనై.

౪౦౩. ఏనమ్భూత కృపై అనాదియాయరుక్కచ్చెయ్తే, కర్త
కర్తావాన చేతననుడైయమ్ తత్ఫలభోక్తావాన ఈశ్వరనుడైయ
వుమ్ స్వాత స్త్రిత్రాలే తక్కెయప్పట్టుకడన్దుసోన్దుతు, ఇన్నముమప్ప
డియానాలోనెన్న ; అరుగిచ్చెయ్కితాల్, (కృపై పెరుకప్పుక్కాల్)
ఎత్తుతుడక్కి. అతావతు-కృపాగుణమ్, అగుణు-శస్వత స్త్రినానవీశ్వరక
తానిట్టకట్టలై యిలే వన్దవాతే యగ్గరిక్కక్కడవోమెన్దు ఇచ్చేతననై
క్కర్తానుగుణమాక నిర్వహిక్కుమళవిల్, ఇరువర్ స్వాత స్త్రిత్రాలుమ్
తక్కెయప్పట్టు నిఱ్ఱుమతోట్టియ, అక్కట్టలైయిల్ వారామెయాలే
దుర్గతియేవల్ శాశాక ఇవనై అవన్తానే మేల్ విఱ్ఱున్దగ్గరిక్కైక్కుడ
లామ్బుడి పెరుకుమళవిల్, స్వాశ్రయమానవీశ్వరనుడైయ చేతనకర్తా
నుగుణమాక వే నిర్వహిక్కక్కడవోమెన్నిట స్వాత స్త్రిత్రాలుమ్, స్వ
విషయమానచేతననుడైయ (౨) “శుతి స్సన్తి ర్తమైవాజ్ఞాయస్తాముల్ల
భ్యువ రతే” ఎన్నిటపడియే ఈశ్వరాజ్ఞయై యతిలభ్యతు నడక్కైక్కు
డియాన స్వాత స్త్రిత్రాలుమ్ నిరోధిక్కవొణ్ణతపడి (౩) “వితివాయ్
క్కిన్దు కాప్పారార్” ఎన్నిటపడియే ఉభయస్వాత స్త్రిత్రరూపమాన
ఇరణ్ణకరై యు ముడైన్దట్టియుమ్బుడి యెరుమట్టిల్ నిల్లామైమేల్ మేలుమ్
పెరుకానిఱ్ఱుమెనై.

౪౦౪. భయహేతు కర్తమ్ ; అభయహేతుకారుణ్యమ్.

౪౦౫. భయాభయజగ్గిరణ్డమ్ మాటిమాటి ప్రాప్తియశవుమ్ నడక్కుమ్.

౪౦౪. ప్రకరణాదియిల్ భయాభయహేతుక్కళాకచ్చొన్న స్వదోషభగవద్గుణజ్ఞిల్ వైత్తుక్కొణ్డ, కర్తకారుణ్యజ్ఞిల్ ప్రధానజ్ఞ తాత్పర్యాల్ అవత్తైయుపపాదిత్తుక్కొణ్డ వందార్కీర్తి ; అతుత్తన్నై నిగమితరుళుకితార్మేల్, (భయహేతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు-ఈశ్వరనే ఉపాయమెన్ఱిరుక్కిఱ ఇన్వధికారిక్కు ఇన్నముమ్ సంసారమను వర్తిక్కిల్ శెన్ఱువతెన్ఱెగ్గిఱ భయత్తుక్కుహేతు, అనాదికాలమ్ సంసరిక్కైక్కుక్కా కారణమాయ్ పోన్ఱ స్వకర్తస్థరణమ్ ; (౧) “శూఢ్రి పిఱప్పమ్ మరుజ్జేవరప్పెఱుమే” ఎన్ఱిఱపడియే సంసారమ్ నమ్మరుకుమ్ వరమాట్టాతు, శరీరావసానత్తిల్ భగవత్ప్రాప్తిక్కుమ్కణ్ణభివిల్లె యెన్ఱు నిర్భయనాయుర్కైక్కుహేతు, కర్తతైప్పారామలగ్గీకరిత్తు సంసారత్తై యడియఱుత్తు త్తై తిరువడికళిలే శేర్త్తుక్కొళ్ళుకైక్కుఱుప్పాన అవ నుడైయ నిర్వేతుక కారుణ్య స్థరణమెన్ఱె. (౨) “స్వదోషానుసన్ధానమ్”

(౨) “భగవద్గుణానుసన్ధానమ్” ఎన్ఱుతుడగ్గిన తైనిగమిక్కిఱ విడనూకై యాలే(కర్తమ్)(కారుణ్యమ్)ఎన్ఱిఱవిడత్తిల్ స్థరణపర్యన్తమ్ వివక్షితమ్.

౪౦౫. ఇబ్బయాభయజగ్గిరణ్డ మివనుక్కెవ్వళహాక నడక్కుమెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (భయాభయజగ్గిరణ్డమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - భగవత్కృపావిషయమాయ్, ప్రకృతియోజే యుర్కైయాలే యనాదికాలమ్ సంసరణహేతువాయ్ పోన్ఱ స్వకర్తతై యనుసన్ధిప్పతు, అతైప్పారాతే అగ్గీకరితభగవత్కారుణ్యతై యనుసన్ధిప్పతాయ్కొణ్డితే ఇన్వధికారియిరుప్పతు. అతిర్కర్తతై యనుసన్ధిత్తపోతు భయముమ్, కారుణ్యతై యనుసన్ధిత్తపోతు అభయముమాయ్ ఇరణ్డమ్మాటిమాటి ప్రకృతిసమ్మన్దమల్లు భగవత్ప్రాప్తిఫణ్ణమశవుమ్ నడక్కుమెన్ఱె.

౪౦౬. నివర్త్యజ్ఞానమ్ భయహేతు, నివర్తకజ్ఞానమభయహేతు.

౪౦౬. ఇష్టుడి ఉభయముమ్ మాటిమాటి ప్రాప్తియశవుమ్ నడక్కిఱతె? తద్గుణవిశ్వాసత్తాలే ఎప్పోతుమొక్క నిర్భయనాయిగు క్కనాణ్ణతోవెన్న; అగుళిచ్చెయ్ కితార్, (నివర్త్యజ్ఞానమ్) ఎన్టుతుడగ్గి. అతావతు - అవన్తుడైయ కారుణ్యత్తాలే నివర్తిక్కుప్పడుమతాన అవి ద్యాకర్తవాసనారుచి ప్రకృతి సమ్బంధవిషయజ్ఞానమ్, ఇన్వైకిడక్కెయాలే ఇన్నముమ్ సంసారమ్ మేల్పిల్వల్ శెయవ తెన్నెన్గిఱభయహేతు; (౧) “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్టు సర్వేశ్వరనివర్తకత్తల్లిప్పొకడుమ్బడిపణ్ణకైయాలే ఇవర్బుక్కు నివర్తకమాన అవన్తుడైయ కారుణ్యవిషయజ్ఞానమ్ తద్భయరాహిత్యహేతువెన్నె. నివర్తకబలమటి న్దాలుమ్ నివర్త్యమేకిడక్కు-మశవుమ్ భయముమ్ నడునడువే కలశిచ్చెల్లుమెన్తుకరుత్తు.

ఆక, ఇప్రకరణత్తాలే-ఇవనుక్కు భయాభయహేతుక్కుళుమ్, తదుభయవిపర్యయ త్తిల్ సిద్ధిక్కు-మతువుమ్, తన్ని బద్ధనశక్త్యాపరిహారద్ధుమ్, సర్వేశ్వరక సంసారికళుక్కుజ్జీవనత్తిల్ కృషిపణ్ణమ్బడియుమ్, అజ్ఞాతసుకృతభగవదగ్గీకారహేతుత్వముమ్, ఇన్నిర్దేతుకవిషయీకార నైభవానభిజ్ఞర్పడియుమ్, ఏతద్వైభవాభిజ్ఞర్పడియుమ్, ఇవ్వర్థమభియుక్తవచన సిద్ధమెన్నుమతువుమ్, అజ్ఞాతసుకృతవ్యాజేన అవనగ్గీకరిక్కుమ్బడియుమ్, అగ్గీకారహేతువాక్కు మజ్జాతసుకృతద్దళిక తత్కృషి ఫలత్వముమ్, తన్ని రూపణఫలితముమ్, అగ్గీకారప్రవృత్తాశామ్మనై కాదా చిత్తమాక స్వయమేవ విశ్లేక్కెక్కుడియుమ్, అవర్బీకద్వైవిధ్యముమ్, ఏవమ్భూతవిషయీకార శాస్త్రసిద్ధత్వముమ్, ఇవ్విషయీకారమ్ పెరిగిన ఇత్తైవేళియాక ప్పేళినపడియుమ్, ఏతదనభిజ్ఞవచనపరిహారముమ్, ఆభిముఖ్యవదద్వేషతత్కృపాజనితత్వముమ్, యాదృచ్ఛికాది కళిల్ సుకృతనామమీశ్వర కృతమెన్నుమతువుమ్, ఏతద్ధర్మవిషయాభియు

క్షవచన పరస్పరవిరోధ పరిహారాద్యనుక్తిహేతువుమ్, కీర్తీపరక్క ఉపపాదిత్తువన్తతిథలితముమ్, తదాప్తిహేతుతయా జ్ఞానాధికరను సన్ధానముమ్, నిర్దైతుక కృపాఫలావశ్యానుభావ్యత్వముమ్, ఈదృశ కృపాప్రవాహదుర్నివారకత్వముమ్, ప్రకరణాది ప్రతిజ్ఞాతార్థనిగమన ముమ్, భయాభయానువర్తనకాలావధియుమ్, ఏతదుభయహేతు భూత జ్ఞానవిశేషజ్ఞభుమ్ శొల్లుకైయాలే ఇవ్యధికారిక్కు అద్వేపాది మోక్ష పర్యంతాఖిల లాభహేతువాన భగవదాకస్తిక కృపాప్రభావమ్ విస్తరేణ ప్రతిపాదిక-పృట్టతు. ఇత్తాల్, ద్వయోపదేష్టభూతాచా ర్యోపసత్త్వాదికభుక్కుమ్, తదుపదిష్టద్వయార్థ జ్ఞానాదికభుక్కుమ్ హేతువాన భగవన్నిర్దైతుక కృపావైభవమ్ శొల్లుపృట్టతు.

నిర్దైతుకకృపావైభవప్రకరణమ్ సంపూర్ణమ్.

చరమప్రాప్య ప్రాపకప్రకరణమ్.

౪౦౭. ఇప్యిబన్ధత్తిల్ ఉపక్రమమేషిడిత్తు ఇవ్యళవాక, సిద్ధోపా యభూతనాన సర్వేశ్వరనే చేతనర్క్కు పురమపురుషార్థలక్షణ మో ఊసిద్ధిక్కు. నిరపేక్షసాధనమెన్తరుళిచ్చెయ్తు, ఉపాయభూతనాన సర్వేశ్వరక కర్తనిబన్ధనమాక సంసరిష్టిక్కువుమ్, కారుణ్యనిబన్ధనమాక ముక్తనాక్కువుమ్ వల్లనిరజుక్కుశ స్వతన్త్రినాకైయాలే, అవనై ఉపా యమాకప్పశీయిరుక్కు మవర్కభుక్కు స్వకర్తానుసన్ధానత్తాలుమ్ తత్కారుణ్యసుసన్ధానత్తాలుమ్వరుమ్ భయాభయణ్గ్ యావత్ప్రి మాఱిమాఱి నడక్కుమ్మడియెయుమ్ దర్శిప్పిత్తార్కీర్తీ ; ఇనిమేల్, (౧) “సాక్షోన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్యమయీంతనుమ్” ఎన్తుమ్, (౨) “తిరుమామకళే కొఱ్ఱునకతానేరురువాకి” ఎన్తుమ్ శొల్లుకైయాలే అన్తసిద్ధోపాయ బహిర్భూతమన్తియే తచ్చరమావధియాయ్, బన్ధమో

౪౦౨. స్వతంత్రునై ఉపాయమాకత్వా పునఃశీనపోతితే ఇప్రు
సజన్తానుభృతు.

క్షుజ్గళిరణ్ణుక్కుమ్ పొతువాయిరుక్కైయన్తి క్కే మోక్షైకహేతువా
యిరుక్కైయాలే తన్నిష్ఠర్ కు భయప్రసజ్గమిన్తి యే ఎప్పొతుమొక్క
నిర్భయరాయ్ క్కొణ్ణిమక్కలామ్బడియాయ్, చరమావధియానస్వరూప
ప్రాప్యజ్గళుక్కుఅనురూపమానచర మోషాయమ్ సదాచార్యాభిమాన
మేయెన్తి సకలవేదాన్తసారవిత్తమరాన పూర్వాచార్యర్ కళే తజ్గళు
క్కు తజ్జమాకవనుసన్దిత్తు మువదేశిత్తుమ్ పొన్ద రహస్యాన్తై సకలరు
మఱినుజ్జవిక్కుమ్బడి ప్రబన్ధశేషత్తాలుమ్ సుస్సప్తమాక వరుళిచ్చెయ్
కితార్.

అతిల్, ఇప్పడి భయాభయజ్గళిరణ్ణుమ్ మాఱిమాఱి యనువర్తి
యామల్ ఎప్పొతుమొక్క నిర్భయనాయిరుక్కలావతోరు వట్టియిల్లై
యోవెన్నుమాకాక్షైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (స్వతంత్రునై) ఎన్తు
తుడగ్గి. అతావతు - కర్తానుగుణమాక సంసరిప్పిక్కవుమ్ కారుణ్యాను
గుణమాక సంసారివృత్తియైప్పణ్ణి త్తిరువడికళిలే శేర్త్తుక్కొళ్ళవుమ్
వల్ల నిరజుక్క శ స్వతంత్రినానవీశ్వరనై ఇష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహరజ్గ
ళుక్కు ఉపాయమాకప్పునీనపోతితే, యావత్ప్రాప్తి భయాభయజ్గ
ళిరణ్ణుమ్ మాఱిమాఱి నడక్కుమెన్నుమిప్పిసజన్తానుభృతై. పర
తంత్రస్వరూపనాయ్ మోక్షైకహేతువానన్వాచార్యనై యుపాయమాక
ప్పునీనాల్ ఇప్పిసజ్గమిల్లై; సతతనిర్భయనాయిరుక్కలామెను కరుత్తు.
(ఉపాయమాకత్వా) ఎన్తుబరుముఱుచ్చొల్లిత్తనై.

౪౦౩. ప్రమాణాత్పమేయ నిశ్చయమ్ పణ్ణవేణుమిణ్ణే, ఇవ్వ
ర్థమేకొణ్ణు నిశ్చయిక్కడవోమెన్నుమాకాక్షైయిలే యరుళిచ్చెయ్

౪౦౮. ఉణ్ణపోతురువారైయుమ్

కితార్, (ఉణ్ణపోతు) ఎన్ఱుతుడన్. * మయర్ వఱుమతిసలమ్ పెల్ల
భగవదనుభవైక భారకరాయరుక్కు మాత్వార్ కళుక్కు, ఉణ్ణపోతు
ముణ్ణతపోతుమావన - భగవదనుభవతదలాభకాలన్దల్ ; ఆతిల్ భగ
వదనుభవమ్ పణ్ణి హృష్టరాసపోతు, తద్దాస్యవివృద్ధికామతయా తదీయ
దాస్యత్తిలేయూత్తి, (౧) “పయిలుమ్ పిఱప్పిడైతోతెమ్మైయాళుమ్
పరమర్” (౨) “నాళుమ్ పిఱప్పిడైతోతెమ్మైయాళుడై నాతర్” (౩)
“వరుమైయు మిమ్మైయుమ్ నమ్మై యళిక్కుమ్ పిగాక్కల్” (౪) “శలిప్పిన్ఱి
యాడైమ్మై చ్చున్ఱన్దన్దర్మ్ కాప్పర్” (౫) “నన్ఱై పెలు తెమ్మై
నాళుయ్యక్కొల్ కిన్ఱనమ్బర్” (౬) “ఎమ్మల పిఱప్పిడైతోతెమ్మై
కులమ్ తాన్దల్” (౭) “అవనడియార్ శిఱుమామనిశరాయెన్ఱై యా
ణ్ణార్ క్కేతిరియ - శెన్దామరై క్కట్టిరుక్కుఱళన్ నఱుమావ్విరై నాణ్ మల
రడిక్కిన్ఱ్ పుకుతల్ - ఉఱుమోపావియేనుక్కు” ఎన్ఱుమ్, (౮) “ఆరె
ణ్ణమ్ నెఱ్ఱుడైయారవరెమ్మైయాల్ వారే” (౯) “ఇన్ఱొళియురువై
నిన్ఱై వారెన్నా యకరే” (౧౦) “నచ్చిత్తొమ్మై వారై నచ్చెన్ఱ్ఱనన్ఱై
జ్జై” (౧౧) “పేరాళక పేరోతుమ్ పెరియోరై యెరుకాలుమ్ పిరికి
లేనే” (౧౨) కణ్ణరక్కణ్ణరుకి క్కైయారత్తొమ్మై వారై క్కరుతుమ్
కాల్-ఉణ్ణతు వెమ్ కూల్ మోవాతుపావన్దల్ శేరా” ఎన్ఱుమ్, (౧౩)
“ఱుట్టమ్ కణ్డక్కుడు మేలతు కాణుమ్ కణ్ణయనావతే” (౧౪) “తొ
ణ్డరడిప్పడియాడనామ్మెటిల్ కణ్డేన్ఱ్ కుడైన్దాడుమ్ వేల్పుయెన్నావతే”
(౧౫) “ఇన్ఱుఱుమ్ తొణ్డర శేనడియే త్రివాన్ఱ్ త్తుమ్ నెన్ఱైజ్జమ్” ఎన్ఱుమ్
ఇత్యాదికళాలేతద్విషయ త్తిలుమ్ కాట్టిల్ తదీయ రేనమక్కు శేషికళుము

(౧) తి-వాయ్-౩-౭-౧.	(౬) తి-వాయ్-౩-౭-౮.	(౧౧) తి-మొ-౭-౪-౪.
(౨) తి-వాయ్-౩-౭-౨.	(౭) తి-వాయ్-౮-౧౦-౩.	(౧౨) తి-మొ-౭-౪-౮.
(౩) తి-వాయ్-౩-౭-౫.	(౮) తి-మొ-౨-౬-౨.	(౧౩) పెరు-తిరు-౨-౧.
(౪) తి-వాయ్-౩-౭-౬.	(౯) తి-మొ-౨-౬-౩.	(౧౪) పెరు-తిరు-౨-౨.
(౫) తి-వాయ్-౩-౭-౭.	(౧౦) తి-మొ-౨-౬-౫.	(౧౫) పెరు-తిరు-౨-౪

ఉణ్ణాతపోతారు వా రైయుమ్ శొల్లువార్ పత్తుప్పేరుణ్ణితే.
అవర్ కళ్ పాశురమ్ కొణ్ణు ఇవ్వర్థమఱుతియిడువతు.

పాయోపేయభూతయ మెన్టులత్తాదర తైప్పణ్ణిప్పేశువతు; భగవదనుభవా
లాభక్లిష్టరాసపోతు, అప్పడి పరమశేషికభుమ్ పరమప్రాప్య ప్రాపక
భూతరుమాన తదీయర్ సన్నిహితరాయరున్దాలుమ్ అవర్ కళ్
పక్కల్ నెణ్ణు శెల్లామల్ భగవద్విషయమే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకము
నూకనినైత్తు. (౧) “కాణవారాయ్” (౨) “కాణమాటరుళాయ్” (౩)
“వరికోళ్ వెణ్ణై వళైవిత్తమెననుమ్ వనిలనెన్ శెయ్ కేక్” (౪) “వెణ్ణ
మత్తడుశరమ్ తురన్ద వెన్డుడికళుమ్ వారానాల్” (౫) “వాశుతేవా పుక్
వరపుపార్ తు-వార్ మణల్ కున్దిల్ పులరనిన్టేక్” ఎన్టు ఇత్యాదికళాలే
ఆర్తిపరవశరాయ్ అలల్ మువతుడొడువతు, (౬) “వెణ్ణైత్తప్పళ్” (౭)
“ఉగ్గళోడెట్టియైల్లై” ఎన్టు ఇత్యాదికళాలే వెలుపుతుడొటిఱువతాకై
యాలే, (ఉణ్ణాపోతారు వా రైయు ముణ్ణాతపోతారు వా రైయుమ్ శొల్లు
వార్) ఎన్టితార్. ఆహ్వాకళెల్లారు మేకప్రకృతికళాయ్ ఏకకణ్ణరా
యరుక్కెయాలే (పత్తుప్పేరుణ్ణితే) ఎన్టితార్. (అవర్ కళ్ పాశురమ్
కొణ్ణు ఇవ్వర్థమఱుతియిడువతు) ఎన్టు-మయర్ వఱుమతి నలమ్ పె
న్ శివర్ కళాకైయాలే ప్రథమపర్వత్తిత్కాట్టిల్ చరమపర్వత్తుక్కుళ్ళ
తన్నేన్ శిమడైయత్తెళియక్కణ్ణు పేళినార్ కళేయాకిలుమ్, చరమపర్వ
కనిష్ఠరన్దియే ప్రథమపర్వత్తిలేనుణ్ణి, తదనుభవహృష్టరాసపోతొన్టైచ్చొ
ల్లువతు, తదలాభక్లిష్టరాసపోతొన్టైచ్చొల్లువతాయ్ ఒరువడిప్పొడరల్లా
తవర్ కళ్ పాశురమ్ కొణ్ణు ఆచార్యనే ఉపాయమెన్టివ్వర్థ నిశ్చయమ్
పణువతెన్టె.

(౧) తి-వాయ్-౮-౫-౨.

(౫) పెరు-తిరు-౬-౧-

(౨) తి-వాయ్-౮-౧-౨.

(౬)

(౩) తి-మొ-౮-౫-౬.

(౭) తి-వాయ్-౮-౨-౮.

(౪) తి-మొ-౮-౫-౭.

౪౦౬. అవర్కళై చ్చిరి త్తిరుప్పా రొరువరుణ్ణితే ; అవర్ పాశు
రమ్కొణ్ణు ఇవ్వర్మమటుతియిడక్కడవోమ్.

౪౦౭. పిన్నెయార్ పాశురమ్ కొణ్ణుటుతియిడువతెన్న ; అరుళి
చ్చెయ్కితార్, (అవర్కళై) ఎన్ఱుతుడగ్గి అతావతు, (౧) “మేవినేన
వకాపాన్నడి-తేవుమ్ శతీయే” ఎన్ఱు స్వాచార్యరాననమ్మాత్వార్ తిరు
వడికళే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమాకప్పరైయలప్పుశీ అవిదితాన్య
దేవతరాయ్, (౧) “నావినాల్ నవిశ్శీన్మమెయ్తినే” ఎన్ఱు తత్ప
జ్జీర్తనానన్దనిర్భరరాయ్ (౨) “అడియేళతీర్ త్తే” ఎన్ఱు ఉటునతటిన్ఱు
పశ్శీనచతురరాయరుక్కెయాలే, చరమపర్వత్తిలేశ్శీమటిన్ఱు పేశా
నిఱ్ఱుచ్చెయ్తే తదేకనిష్ఠరన్ఱియే ప్రథమపర్వత్తిలేమణ్ణి తద్వైలక్షణ్య
పరవశరాయ్ ఉణ్ణిపోతొరువార్తెయు ముణ్ణాతపోతొరువార్తెయుమ్ శో
ల్లుకిఱ ఆత్మార్కళే పత్తిన్ఱైయుమ్, “అడియిలే యోరాచార్యకతిరు
వడికళైప్పుశీ అనవరతసుఖకళాయరుక్కప్పెఱాతే స్వవైలక్షణ్య
త్తాలే పిచ్చేశ్శీమభగవద్విషయత్తిలే మున్దటమున్నమిట్టిన్ఱు తదను
భవదళైయిలొన్ఱైచ్చొల్లువఱు తదలాభదళైయిలొన్ఱై చ్చొల్లువతాయ్
ఇవర్కళే పడుకిఱనాడెన్!” ఎన్ఱు పరిహస్తిరుక్కుమ్ శ్రీమధురకవి
యాత్వారొరువరుణ్ణితే ; చరమపర్వనిష్ఠరాయ్ సదైకరూపవచనరాన
ఇవరుడైయ పాశురమానకణ్ణినుణ్ శిటుత్తామ్బెక్కొణ్ణు ఇవ్వర్థత్తై సంశ
యవిపర్యయగఢమఱి నిశ్చయిక్కడవోమ్మెన్.

అథవా, (ఉణ్ణిపోతు) ఇత్యాదిక్కు, భగవదనుభవమ్ పణ్ణిన
పోతు, (౩) “ఉణ్ణుకళి త్తేఱ్ఱుమ్బరైకరుత్తై” (౫) “యావర్ నికరకల్
వానత్తే” (౫) “మాటుళితోవిమ్మణ్ణిమిశై” ఎన్ఱు ఇప్పడి అనుభవజనిత
హర్షప్రకర్షగర్వితమానతొరు వార్తెయుమ్, తదనుభవమ్ పెఱాత

(౧) క-శి-౨- (౩) తి-వాయ్-౧౦-౭. (౫) తి-వాయ్-౬-౬-౯.
(౨) క-శి-౫. (౪) తి-వాయ్-౪-౫-౮.

౪౧౦. స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్ న్దిరుక్క వేణుమితే ప్రాపకమ్.

పోతు, (౧) “మతియెల్లముళ్ కలగ్గి మయజ్జుమాల్” (౨) “శాయలొడుమణిమామైతళర్ ద్దేనాన్” (౩) “కాణవారాయెనైత్తు కణ్ణమ్ వాయుమ్తువర్ న్దు” (౪) “తీయోడుడన్ శేర్ మెట్టుకాయులకిల్ తిరివేన్” ఎత్తుళ్ళప్పడి శోకవేగజనితమాన తొరువా రైయుమ్ శొల్లువారొరువరిరువరన్దిక్కు పత్తుప్పేరుణ్డితే ; తదీయరేతేషికళు ముపాయోపేయభూతరుమెత్తుటిన్దిరుక్కచ్చెయ్తే, తదనుగుణమాక నిట్టూమాట్టామల్ భగవద్విషయవైలక్షణ్య పరవశరాయ్ ఇప్పడి ఉణ్ణపోతొరువారై శొల్లుటివర్ కళు క్కీకొణ్ణు స్వాచార్యచరణయగళమే ఉపాయోపేయమెగ్గితి ఇప్పరమార్థనిర్ణయమ్పణ్ణవతు ; ఆహ్వాన్ కీరువడిన్ తైయే తమక్కు త్తొణ్ణమాకప్పులీ, (౫) “తేవుమన్ శీటియేన్” ఎన్దిరుక్కేయాలే, ప్రథమపర్వత్తితేమణ్డి హర్షశోకపరవశరాయ్ ప్పేళుకీటవర్ క తై ప్పరిహసిత్తిరుప్పొరువరుణ్డితే; అప్పడియిరున్దుళ్ళు శ్రీమధురకవికళో దివ్యసూక్తియొక్కొణ్ణు ఇవ్వర్థనిశ్చయమ్పణ్ణక్కడవోమెత్తు ఇజ్జనేయోజికవుమామ్.

౪౧౦. ఇప్పడి ప్రమాణసిద్ధమానవర్థతై ఉపపత్తియాలే సిరీకరిక్కితార్ మేల్, (స్వరూపత్తుక్కుమ్) ఎన్దుతుడగ్గి స్వరూపాపాయ పురుషార్థజతై నిష్కర్షిక్కుమళవిల్, ప్రథమమ్ స్వరూప తైయుళ్ళప్పడి నిష్కర్షిత్తు, అనన్తరమ్ ప్రాప్యతై తదనురూపమాక నిష్కర్షిత్తు, ప్రాపక తై తదుభయానురూపమాక నిష్కర్షిక్క వేణుమితే; వ్యుత్పత్తిదత్తైయిల్ ఉపేయమ్ముట్టుట్టు ఉపాయమ్ పిట్టటిరుక్కుమ్, అనుమానదత్తైయిల్ మాతాడియరుక్కుమ్ ; స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేరామైయాలేయితే ఉపాయాన్తర తై ప్పరిత్యజ తతు ; ఆకైయాలే (స్వరూపత్తుక్కుమ్ ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్ న్దిరుక్క వేణుమితే) ఎన్దితార్. ఇనిస్వరూపన్దన్నై నిరూపితాలే జ్ఞానానన్దభుమ్ పుణ్ణిలభైన్నుమ్మడి భగవదన

(౧) తి-వాయ్-౧-౪-౩. (౩) తి-వాయ్-౪-౫-౨.

(౫) క-౪-

(౨) తి-వాయ్-౧-౪-౪. (౪) తి-వాయ్-౬-౯-౬.

౪౦౧. వడుకనమ్మి అత్తానైయుమ్ అత్తానైయుమ్ ఇరుకరైయ
రెన్నర్.

స్వార్థ శేషత్వమేవడివాయ్, అతినుడైయయాథాత్వమ్, తచ్చేషత్వ
ముమ్ పురివిత్తైన్నుమ్మడితదీయశేషత్వమే వడివాయితేయిరుప్పతు;
ఏవమ్భూత స్వరూపానురూపమానప్రాప్యతైనిరూపితాల్, తత్తైజ్జ-
ర్యమ్ ప్రథమావధియాయ్ తదీయకైజ్జర్యమ్ చరమావధియాయరు
క్కుమ్ ; స్వరూపప్రాప్యవేను మితువాకైయాలే తమభయానుగుణ
మానప్రాపకమ్ తదీయరేగూకవేణ్ణియితేయిరుప్పతు; ఇని అన్దత్తదీ
యరిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు, ముతలడియిలే తన్నైయన్ణీకరిత్తు, తత్త్వజ్ఞాన
ప్రదానత్తైప్పణ్ణిన మహాపకారకనాన స్వాచార్యసుక్కు శేషమాయి
రుక్కై సమస్తభాగవతరుడైయ ఉకప్పమాయ్ తకస్వరూపత్తినుడై
యెల్లై నిలముమాయరుక్కుమ్ ; ఇన్దస్వరూపత్తుక్కును రూపమాన
ప్రాప్యముమ్ స్వాచార్యకతిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ కైజ్జర్యమాయరు
క్కుమ్ ; ఇప్పడి స్వరూపప్రాప్యజ్ఞానాల్ ఇన్దైయిరణ్ణుక్కుమ్
సదృశమానప్రాపకమ్ స్వాచార్యచరణయుగళమాకవేణుమెన్దై, ఇతువే
స్వరూపప్రాప్యజ్ఞభుక్కుచ్చేర్ న్దడిపాయమెన్దైయాల్, ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్య
భీత్యా నిర్భయత్వత్తైప్పన్ణి ఇతిల్ పోన్దవళవల్ల, ముఖ్యోపాయమితువే
యెన్నుమిడమ్ సమ్మితిపన్నమితే.

౪౦౧. ఇవ్వరవిషయమాకటరైతిహ్యత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్
మేల్, (వడుకనమ్మి) ఎన్దుతుడన్ణి, అతావతు - అత్తార్ తిరువడికళిల్
శ్రీమధురకవికళిరున్దాత్పోలే, “ప్రాప్యప్రాపకజ్జళిరణ్ణు మెమ్మెరుమా
నార్ తిరువడికళే” ఎన్దుప్రతిపత్తిపణ్ణి(౧) “తేవుమన్ణియేక” ఎన్దిరు
క్కుమ్ వడుకనమ్మి, ఎమ్మెరుమానార్ క్కు నిలిలుమడితాటుమ్మాలే
అవినాభూతరాయ్, (౨) “రామానుజస్యచరణౌశరణప్రపద్యే” (౩)
“రామానుజార్యవళగః పరివర్తిషీయ” ఎన్దుడపాయోపేయజ్జళే అవర్

౪౦౨. ప్రాప్యతుక్కు ప్రథమపర్వమ్ ఆచార్యకై జ్ఞర్యమ్;
మధ్యమపర్వమ్ భగవత్కై జ్ఞర్యమ్;

‘తిరువడికళమ్ అత్తిరువడికళిల్ పణ్ణమ్ కై జ్ఞర్యము మెన్దిరుక్కుమ్ కూరత్తాత్తొనైయుమ్ తాదృశరాన ముతలియాణ్ణానైయుమ్, సంసార త్తిలిరుప్పిడిక్కొత్తిప్పాల్ వన్ద ఆర్తియిమికుతియాలేకలక్కి కాదాచి త్కమాక ప్పెరుమాళ్ పక్కలిలుమ్ శెన్దు పల్ కాట్టువతు, తద్వైలక్షణ్యమ్ కణ్ణవాతే ప్రవణరాయ్ ప్పొరువతా మివ్వళవైక్కొణ్ణు, “ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడికళే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమానాల్, (౧) ‘తేవు మన్ శిరియో, ఎన్దిరుక్కువేణ్ణావో, అజ్జనన్ది కే, చరమావధియులుమ్ ప్రథమావధియులుమ్ కై వైత్తునిక్కిటవర్క శిరుకరైయర్” ఎన్దిరుళిచ్చెయ్ వరెన్ద్రపడి.

౪౦౨. (౨) “స్వరూపతుక్కుమ్ ప్రాప్యతుక్కుమ్ శేర్ నిరుక్కువేణుమితే” ఎన్దివిడ త్తిల్ స్వరూప తై యొరువళియాలిన్ద్రు, భగవత్కై జ్ఞర్యమన్దో ప్రాప్యమ్, ప్రాప్యతుక్కు సదృశమాక వేణుమెన్ద్రపడి యెజ్జనెయ్ న్బారుడైయ శజ్జెయై ప్పరిహరిక్కైక్కాక, ప్రథమమ్ ప్రాప్య వేష తై ఓడవైత్తుక్కాట్టుకితార్, (ప్రాప్యతుక్కు) ఎన్దితుడక్కి. (ప్రాప్యమావతు)-శేష తైవ్వికనిరూపణీయమాన ఆత్మవస్తువుక్కుప్పురుషార్థమానకై జ్ఞర్యమ్. పర్వశబ్దమలంకవాచి; ఇట్లు ప్రథమపర్వమాక చొల్లుకిట ఆచార్యకై జ్ఞర్యమావతు- (౩) “తిరు త్తి త్తిరుమకళే కేళ్వనుక్కాక్కియప్పిన్” ఎన్దిటపడియేముతలడియిలే త న్నెయ్ గ్గీకరిత్తు భగవద్విషయత్తుక్కాళావ్వుడి తిరు త్తినఆచార్యనుక్కు కప్పాకప్పణ్ణమ్ భగవత్కై జ్ఞర్యమ్ ; మధ్యమపర్వమాక చొల్లుకిట భగవత్కై జ్ఞర్యమావతు- (౪) “అడియార్ క్కె న్నెయ్ ట్ పడు త్తవిమల” ఎన్దిటపడియే తానుకన్దారై త్త న్నడియార్ క్కడిమైప్పడుత్తుమ్ భగవానుక్కు-

(౧) క-శి-౧-

(౩) ఇరా-నూ-౩౦.

(౨) ౪౦౦.

(౪) అమల-౧-

చరమపర్వమ్ భాగవతకైజ్జుర్యమ్.

౪౦౩. స్వరూపప్రాప్తియై శాస్త్రమ్ పురుషార్థమాక చ్చొల్లానిఱ్ఱు,
ప్రాప్తిఫలమాయ్కొణ్ణు కైజ్జుర్యమ్ వరుకితాహ్సలే,

కప్పాకప్పణ్ణుమ్ భాగవత కైజ్జుర్యమ్ ; చరమపర్వమాక చ్చొల్లానిఱ్ఱు
కిఱ భాగవతకైజ్జుర్యమావతు- ఆచార్యపర నెట్టు కక్కుమవర్ కళాయ్
ఆచార్యవై భవజ్ఞావక రాయ్ ఆచార్యకైజ్జుర్య త్తిసేన్ శ్రీమతియుమవర్
కళాన భాగవతర్ కళెల్లార్ కు- ముకప్పాకప్పణ్ణుమాచార్యకైజ్జుర్యమ్.
ఆక, ఆచార్యప్రీతివిషయమాన భగవత్కైజ్జుర్య తై ఆచార్యకైజ్జుర్య
మెన్టుమ్, భగవత్ప్రీతివిషయమాన భాగవతకైజ్జుర్య తై భగవత్కై
జ్జుర్య మెన్టుమ్, భాగవతప్రీతివిషయమాన ఆచార్యకైజ్జుర్య తై
భాగవతకైజ్జుర్య మెన్టుమ్ శొల్లిన్ ద్రాయ్ యిన్ దు. ఆకై యాల్ ఆచార్య
కైజ్జుర్యమ్ ప్రాప్య మెన్టు శొన్న వితిల్ కుత్తెయిలైయెన్టు కరుత్తు.

౪౦౩ ఇప్పడి ఆచార్యకైజ్జుర్య మేచరమపర్వ మెన్టు శాస్త్రమ్
శొల్లాతిరుక్కచ్చయ్ లే ఇతువరుకిఱవద్దతానెన్న్దిఱ్ఱిశ్చైయిలే యరు
ళిచ్చెయ్ కితార్, (స్వరూపప్రాప్తియై) ఎన్టుతుడక్కి. అతావతు-(౧)
“పరజ్ఞోతిరుపసమ్పద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్య తే” ఎన్టు పరప్రాప్తి
పూర్వకైయాయ్ అనాది కర్తనిబద్ధనాచిత్తస్మద్ధతాలే మలావకుణ్డత
మణి. ప్రభే పోలే తిరోహితమాన స్వాసాధారణాకార త్తినుడైయ్ ఆవి
రాభినరూపైయానప్రాప్తియై వేదాన్తశాస్త్రమ్ పురుషార్థమాక చ్చొల్లా
నిఱ్ఱు, ఇప్పడి ఆవిరూపతమాన స్వరూప తైయిడైయవాత్తా, శేష
త్వైక నిరూపణీయతయా శేషినిషయ కిళ్ళిత్కారత్తాలల్లతు శెల్లాత
పడియాయరు క్కైయాలే, అన్ద స్వరూపప్రాప్తి ఫలమాయ్కొణ్ణు
భగవదనుభవజనిత ప్రీతికారితకైజ్జుర్యమ్ వరుకితాహ్సలే, శేషియాన
భగవానుక్కు. స్వవిషయకిళ్ళిత్కార త్తిలుమ్ స్వకీయవిషయ కిళ్ళి
త్కారముకప్పాకైయాలే, అన్దభగవత్కైజ్జుర్యమాకిఱ సాధ్యత్తి

సాధ్యవివృద్ధియాయ్కొండ్లచరమపర్వమ్ వరక్కడవత్తు.

౪౦౪. ఇతుతాన్ దుర్లభమ్.

౪౦౫. విషయప్రవణనుక్కు అత్తైవిట్టు భగవద్విషయ త్తిలే వరు
త్తైక్కుళ్ళవరుమైపోలన్తు, ప్రథమపర్వత్తైవిట్టు చరమ
పర్వ త్తిలే వరుత్తైక్కుళ్ళవరుమై.

౪౦౬. అజ్ఞు దోషదర్శనత్తాలే మీశలామ్;

సృద్ధిరూపమాయ్కొండ్ల మధ్యమపర్వమాన భాగవత్తైజ్జూర్యమ్ వర
క్కడవతాయ్, అన్తభాగవతర్ కళెల్లార్ కుమ్ స్వవిషయకిచ్చిత్కార త్తి
యమ్ తనక్కుపకారకనాన ఆచార్యవిషయ త్తిల్ కిచ్చిత్కారమే ఉక
ప్పైకైయాలే అన్తసాధ్యత్తినుడైయ విశేషవృద్ధియాయ్కొండ్ల చరమ
పర్వమాన ఆచార్యత్తైజ్జూర్యమ్ వరక్కడవత్తెన్.

౪౦౪. ఇన్త చరమపర్వలాభ త్తి నరుమైయై దర్శిప్పిక్కితార్
మేల్, (ఇతుతాన్ దుర్లభమ్) ఎన్తు.

౪౦౫. ఇతుత్తన్నై వివరిక్కితార్ మేల్, (విషయప్రవణ
నుక్కు) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-త్తుద్రవిషయజ్గళిల్ పుటప్పుచ్చాన
వైలక్షణ్యత్తిలే ఈడుపట్టు మీట్ కవొణ్ణాతపడి అవల్ శ్రీలే ప్రవణ
నాయ్ విన్తవనుక్కు అవల్ శ్రీకైక్కిట్టు వకు త్తవిషయమాన భగవద్విష
య త్తిలే వరుత్తైక్కుళ్ళ వరుమైపోలన్తు, (౧) * పుంసాందృష్టి చిత్తాప
హరియాన భగవద్విషయ ప్రవణనాయ్ తత్తైజ్జూర్యనిరతనానవను
క్కు ప్రథమపర్వమాన అత్తైవిట్టు చరమపర్వమాన ఆచార్యత్తైజ్జూర్య
త్తిలే వరుత్తైక్కుళ్ళవరుమైయన్తపడి.

౪౦౬. అత్తెజ్జనేయన్నమాకాణ్డైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్,
(అజ్ఞు) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-త్తుద్రవిషయజ్గళిల్ దేహదోషాదికలుమ్
అల్పస్థిరత్వాదిదోషజ్గళు ముణ్డాయరుక్కైయాలే అవల్ శ్రీదర్శిక్కివే
అరువరుత్తు మీశలాయరుక్కుమ్; విలక్షణవిగ్రహాయ్ క్తమాయ్ సమస్త

౪౦౪. శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

ఇట్లు అతుశైల్యవాణ్ణాతు.

౪౦౭. దోషముణ్ణానాలుమ్ గుణమోల్లలే ఉపాదేయమాయిరుక్కుమ్.

౪౦౮. లోకవిపరీతమాయితే ఇడ్లిరుప్పతు.

కల్యాణగుణాత్తకమాయ్ నిత్యమాయ్ అపరిచ్ఛేద్యమాన ఇవ్విషయత్తిల్ దోషగన్ధమిల్లామైయాలే, దోషదర్శనమ్పణ్ణి మిశపొకాతెన్నే. (౧)
“సత్త్వైతం వైవశక్యవై గుణా దోషాశ్చ శార్థిణః. ఆనన్త్యాత్ప్రథమోచాశి రభావాదేవపశ్చిమః” ఎన్నక్కడవతితే.

౪౦౭. తుద్రవిషయజ్ఞుక్కు చొల్లకిరిదోషమొన్టు మిక్కుచొల్లలావత్తిలైయేయాకిలుమ్, స్వవిషయభక్తిపరవశర్క్కు స్వసంశ్లేషసుఖతై ఉరువనడతాతే విశ్లేషిత్తు దుఃఖతై విశ్లేక్కెయాలే, (౨)
“కథియకొడియక” ఇత్యాదిప్పడియే శొల్లలామ్బడి తోల్ బువన శిలదోషముణ్ణే, అతుతా మిళుకైక్కుడలామోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (దోషముణ్ణానాల్) ఎన్టుతుడణ్ణి. అతావతు - అప్పడి అర్థామైయాలేతోల్ బువన శిలదోషముణ్ణానాలుమ్, (౩) “కొడియవెన్నెజ్జమవనెన్టేకిడక్కుమ్” ఎన్టు అవై తన్నైయేవిరుమ్మి మేల్ విఱ్ఱుమ్బడి యిరుక్కెయాలే హేయమాయిరాతు, విషయతైవిరుమ్మి మేల్ విఱ్ఱుకైక్కుడలాన గుణమోల్లలే ఉపాదేయమాయిరుక్కుమ్మెన్నే.

౪౦౮. లోకత్తిల్ దోషమహేయమాయ్ గుణముపాదేయమాయన్టో విరుప్పతు, దోషమగుణమోల్లలే ఉపాదేయమోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కితార్, (లోకవిపరీతమ్) ఎన్టుతుడణ్ణి. అతావతు- దోషమ్ విడుకైక్కుడలాయ్ గుణమపబ్బొకైక్కుడలాయిరుక్కుమ్ లోకప్రక్రియైయన్టియే, దోషముమ్ గుణమోల్లలే ఉపాదేయమాయితే ఇవ్విషయ తిలిరుప్పతెన్నే.

౪౦౯. గుణ ముపాదేయమాకై క్షీడానహేతు దోషత్తుక్కు-
ముణ్ణతే.

౪౨౦. నిర్ఘృణనెస్తు వాయ్ మూడువతఱ్కుమున్నే

౪౦౯. ఎల్లామ్ శెయ్తాళుమ్ దోషమ్ గుణమ్మోలే ఉపాదేయ
మాకక్కుడుమోనెన్ను మాకాత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (గుణ
ముపాదేయమాకై క్కు) ఎస్తుతుడగ్గి. అతావతు - భగవద్గుణమ్ తత్ప్ర
వణార్ క్కుపాదేయమాకై క్షీడాన ప్రాప్తశేషితత్వమాకిఱహేతు,
అవ్విషయ త్రిల్ తోల్ ముఱిఱిదోషత్తుక్కుముణ్ణతేయెన్దై. ఇత్తాల్, అనక
పక్కలుళ్ళు తెన్ను మత్తాలే గుణముపాదేయమాకిఱవోపాతి అవన్బక్క
లుళ్ళు తెన్ను మత్తెప్పర్ దోషము ముపాదేయమాక క్కుత్తైయిల్లె
యెన్దైతాయ్ మ్. ఇప్పడియాకై యాల్ దోషముణ్ణానాలు మతు పీట్
కై క్కుడలాకా తెన్దుకరుత్తు.

౪౨౦. విశ్లేషదత్తైయిల్ తోల్ మున్దెన్దై ధ్యాదిదోష తై
యగ్గికిరిత్తు, అతుతా గుణవదుపాదేయమాయరుక్కుమ్బడియై యరు
ళిచ్చెయ్తార్ క్షీడ్ ; అన్దెన్దై ధ్యాదిదోషన్దాక్ ముతలిలే ఇవ్విష
య త్రిల్లెయెన్ను మిడతై అభియు క్తవచనగ్గళాలేదర్శిప్పిక్కి-తార్ మేల్;
అతిల్ ముతలిలే ఆత్మోరుడైయవచన తై దర్శిప్పిక్కి-తార్, (నిర్ఘృ
ణక్) ఎస్తుతుడగ్గి. అతావతు, (౧) “ఎనతవళవణ్ణర్ తకవుకళే” ఎస్తు
ఎజ్జనేయరున్దన శుద్ధస్వభావరాన ఉమ్మడైయక్కపైకళే, నాట్టిలే ఇప్పడి
ఋజుక్కళుమాయ్ పరదుఃఖాసహిష్ణుక్కళుమాయరుప్పార్ శిలధార్తి
కర్ నడైయాడ అబలైకళుక్కు అభికితాకక్కుడిక్కిడక్కలాయరు
న్ద తెన్దు పెణ్ పిల్లైయోల్ మై క్కుతవాతతుక్కుణ్ణ తిరుత్తాయార్
నిర్ఘృణనెస్తు వాయ్ మూడువతఱ్కుమున్నే అవళే వాయై ప్పుత్తైతా
తోలే, (౨) “తకవుడైయవనే” ఎస్తు, కెడువాయ్! ఆకర త్రిల్ తకవు

౪౦౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సహ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

ఘృణావానెస్తు శోల్లుమ్బుడియాయరున్దతితే.

౪౨౦. ఇప్పడి శోల్లుమ్బుడిపణ్ణిల్లు కృపెయాలేయెన్దు సేహము ముపకార స్తుతియుమ్ నడన్దతితే.

౪౨౧. నిర్ఘృణానాకశక్కిత్తుచ్చొల్లుమవస్థెయిలుమ్ కారణత్తై స్వగతమాకవితేశొల్లిల్లు.

మఱుక్కుమో, అతు నమ్కున్ జ్ఞానెన్దు ఘృణావత్తెయైచ్చొల్లుమ్బుడియాయరున్దతితే యెన్దుపడి.

౪౨౦. ఇన్దుక్తితాక తాయార్ శొన్నగుణహనిక్కు ఒరుపరి హరమ్ పణ్ణినమాత్రమో, సహృదయమాకచ్చొన్నతో వెన్దితశక్తైయిలే, అతిక సహృదయత్వత్తై మూతలిక్కితార్, (ఇప్పడి) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు- గుణహనిశొన్నత్తై తల్లి గుణమ్ శోల్లుమ్బుడిపణ్ణిల్లు కృపెయాలేయెన్దు, (౧) “మికవిరుమ్బుమ్” ఎన్దు సేహముమ్, (౧) “పిరాకా” ఎన్దు ఉపకార స్తుతియుమ్ నడన్దతితే; ఆకైయాలే, (౧) “తకివుడైయవనే” ఎన్దువితు సహృదయోక్తియెన్దె.

౪౨౧. అన నరమ్ పిరాట్టియుడైయవచనత్తై దర్శిప్పిక్కితార్, (నిర్ఘృణానాక) ఎన్దుతుడక్కి. అతావతు - పిరివాల్ న్నామైయాలే పెరుక క్కలగ్గిన శ్రీజనకరాజకతిరుమకల్ పెరుమాల్ తన్నాన్ న్నామైక్కు ఉతవవన్దు ముకమ్ కాట్టప్పెతాత ఇన్నాప్పాలే, (౨) “ఖ్యతః ప్రాజ్ఞః కృతజ్ఞశ్చ సానుక్రోశశ్చ రాఘవః | సద్వృత్తో నిరనుక్రోశశ్చ జ్ఞే” ఎన్దు పెరుమాళై నిర్ఘృణానాక శక్కిత్తుచ్చొల్లుమితివవస్థెయిలుమ్, (౨) “మద్భాగ్యసజ్జయత్” ఎన్దుఇప్పడిశక్కిక్కైక్కడి ఎన్నుడైయభాగ్యహని యెన్దెయాలే, శక్కాకారణత్తై స్వగతమాకవితేశొల్లిల్లు.

౪-౨౩. గుణదోషజ్గళిరణ్ణమ్ త్సుద్రపురుషార్థ తైయుమ్
పురుషార్థకాష్టైయైయుమ్ కులైక్కుమ్.

౪-౨౩. (౧) “ప్రథమపర్వతైవిట్టు” ఎన్నిఱవిడత్తిల్ అర్థాదు
క్తమాన భగవత్సంశ్లేషముమ్, (౨) “దోషముణ్ణానాలుమ్” ఎన్నిఱ
విడత్తిల్ అర్థాదు క్తమాన భగవద్విశ్లేషముమాకిఱ ఇనైయిరణ్ణమ్
శెయ్యుమ తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (గుణదోషజ్గళిరణ్ణమ్) ఎఱ్ఱుతుడక్కి.
గుణఘావతు- స్వసాంద్ర్యాదికతై అశ్రితర్క్కు ముఱ్ఱుట్టాక వను
భవికకొండుత్తు కొండ్డిరుక్కుమ్కలవి ; దోషమావతు - అవ్యను
భవాలాభతాలే అవర్కళే కణ్ణాఱుళులైయిట్టు త్తుడిక్క త్తాముకమ్
కాట్టాతిరుక్కెయాకిఱ పిరివు ; (ఇనైయిరణ్ణమ్ త్సుద్రపురుషార్థతై
యుమ్ పురుషార్థకాష్టైయైయుమ్ కులైక్కెయావతు)- ఓరొన్డే ఇరణ్ణై
యుమ్ కులైక్కె ; ఇతిల్ గుణమిరణ్ణయుమ్ కులైక్కెయావతు- (౩)
“మాత్పాల్ మనజ్జుభిష్ప మజ్జేయర్తోళికైవిట్టు” ఎఱ్ఱుమ్, (౪)
“మనైప్పాల్ పిఱందార్ పిఱందైయతుమ్ పేరిన్బమెల్లామ్ తుఱందార్
త్తొఱుతారత్తోళి” ఎఱ్ఱుమ్ తద్విషయవైలక్షణ్యతాలే త్సుద్రవిషయ
వైరాగ్యతై ప్పిఱప్పిక్కెయాలే, త్సుద్రపురుషార్థాన్వయతై క్కులై
క్కెయుమ్, (౫) * “పయలుజ్జుడరొళియిలే తదీయశేషత్వత్తిలే
యూన్ఱినఅత్వొరై, అన్దత్తదీయరుడైయన్దరూపనిరూపకత్వేన ప్రస్తు
తమాన తత్సొన్దర్య శీలాదికళాలే తదీయదాన్యరసత్తైమఱుదు అవనై
యనుభవిక్కెయిలాలైకరై పురణ్ణు, అన్దన్దరమ్ తిరువాయ్మొళియిలే
తాముమ్ తమ్ముడైయ కరణగ్రామజ్గళుమ్ పెరువిడాయ్పట్టు క్కూప్పి
డుమ్బడిపణ్ణినాత్తోలే, వేఱొన్ఱు క్కూకప్పకున్దాలుమ్ త్తన్నైయొళియ
ప్పుఱమ్మొన్ఱుక్కాళాకాతపడిపణ్ణమ్ (౬) * దృష్టిచిత్రాపహరియాన

(౧) ౪౦౫-

(౩) ౩-తిరు-౧౪.

(౫) తి-వాయ్-౩-౭-

(౨) ౪౦౭-

(౪) ౨-తిరు-౪౨-

(౬) రా-౨-౩-౨౯.

అవకాశకలిలే శుభ్రీయాఱుపడు త్తిప్పురుషార్థకాష్టేయాన తదీయశేవ త్వత్తిల్. నిలైయైక్కులైక్కైయుమ్. దోష మిరణ్ణైయుమ్కులైక్కై యావతు - అనుభవాభాధక్లేశత్రాలే సర్వకాలముమ్ తకాపకలిలే మనస్సాయ్; (౧) “ఉణ్ణటియాళుఱక్కమ్ పేణాళ్,” (౨) “పన్దోడు క్కుల్ మరువాళ్ పైక్కిళియుమ్ పాలూట్టాళ్ పావై పేణాళ్” ఎన్నిఱ పడియే మున్నునుభవిత్తుప్పొన్దప్రాకృతభోగజ్ఞభాకిఱత్తుద్రపురుషార్థజ్ఞిల్ పొరున్దామైయై విలైక్కైయుమ్; (౩) “అవనడియార్ శిఱుమామనిశి రాయ్నై యాణ్ణారిక్లేత్తిరియ - శెన్దామరైక్కట్టిరుక్కుఱళన్. నఱు మానిరై నాణ్ మలరడిక్కిల్ ప్పకుతల్ - ఉఱుమోపావియేనుక్కు” ఎన్దుమ్, (౪) “తనిమా తైయ్ వ తళిరడిక్కిల్ ప్పకుతలన్. యవనడి యార్ ననిమాక్కలవి యిన్బమేనాళుమ్ వాయ్క్కనజ్జటకు” ఎన్దుమ్ ఇప్పడి తద్విషయ సంక్లేషరసమ్ వేణ్ణాతపడి తదీయవిషయసంక్లేష రసమే అమైయుమెన్దిరుక్కుమవర్కతై యుమ్, అన్దత్తదీయగుడనేకూడి యిరున్దాలుమ్ అవర్కళ్ పక్కల్ నెళ్ళున్, అవనైయనుభవిక్కై యిలైయాలే, (౫) “కాణవారాయ్” (౬) “కాణుమాఱుళాయ్” ఎన్దుకూప్పిడువతు, (౭) “వెళ్ళైప్పళ్” ఇత్యాదికళాలే అవర్కళ్ తజ్జళోడవెఱుత్తు వార్జొల్లువతొమ్మడి పణ్ణుకైయాలే, పురుషార్థ కాష్టేయిల్ నెళ్ళుపన్ ద్రుతపడిపణ్ణుకై యుమ్.

౪౨౪. ఇతిల్ త్తుద్రపురుషార్థతైక్కులైక్కుమెన్దవిత్తు, తన్ పకలిలే యకప్పట్టరై ప్పుఱిమ్మొరువిషయమఱియొతపడిపణ్ణు మివ్వి వయత్తిక్ స్వభావమ్ శొల్లుకైక్కాక కూట్టిక్కొన్ద విత్తనై, పురుషార్థకాష్టేయై క్కులైక్కుమెన్దుమతువే ఇవ్విడత్తిలపేక్షితమ్; ఆనవిన్బు త్తుద్రపురుషార్థభజ్జకత్వమ్ ప్రాసక్తికమాకైయాలే అణ్ణెవిట్టు

(౧) తి-నె-౧౨. (౪) తి-వాయ్-౨-౧౦-౭. (౭)

(౨) తి-మొ-౫-౫-౯. (౫) తి-వాయ్-౨-౫-౨.

(౩) తి-వాయ్-౨-౧౦-౩. (౬) తి-వాయ్-౫-౧-౨.

౪౨౪. “ * నిత్యశత్రువాయితేయిరుప్పతు.

ప్రాకరణికమాన చరమపురుషార్థభజ్జ్ఞత్వతై మూతలిక్కితార్, (నిత్యశత్రువాయితే యిరుప్పతు) ఎన్టు. అతావతు, (౧) “శత్రు ఘ్నో నిత్యశత్రుఘ్నః” ఎన్టు పెరుమాళుక్కు అభిమతవిషయమాన శ్రీభరతాత్మానైయే తనక్కుడద్యేశ్యమాకప్పన్ శ్రీఅవనైయల్లతఱియూతే యిరుక్కుమ్ శ్రీ శత్రుఘ్నాత్వా భరతానువృత్తిక్కు విరోధియాన రాసుసాన్దర్యమాకిఱ నిత్యశత్రువై జయిత్తిరుక్కుమెన్దైయాలే, తదీయ కైజ్జర్యనిష్ఠనుక్కు నిత్యశత్రువాయితే భగవత్సన్దర్యమిరుప్పతెన్దై. ఆకై యాల్ ఇప్పడివిలక్షణమానవిషయత్తిల్ సున్ద్రేషవిశ్లేషజ్జిరణ్ణమ్ పురుషార్థకాష్టైయై కులైక్కుమెన్దు కులైయిల్లెయెన్టుకరుత్తు.

౪౨౩. అన్తి క్కే, కీర్తించొన్న గుణదోషజ్జిరణ్ణమ్ శెయ్యు మత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (గుణదోషజ్జిరణ్ణమ్) ఎన్టుతుడన్దే. గుణ మావతు-(౨) “ఇజ్జుఅతు శెయ్యువొణ్ణాతు” ఎన్గిఱవిడత్తిల్ శొన్న(౩)*పుం సాంద్యప్తి చిత్తాపహరియాన సాన్దర్యశీలాదికల్ ; దోషమావతు- (౪) “గుణమోబ్బలే ఉపాదేయమాయిరుక్కుమ్” ఎన్గిఱవిడత్తిల్ శొన్న, (౫) “కడియ్కొడియ్” ఇత్యాదికల్. (౬) “ఇరణ్ణమ్ త్సుద్రపురుషార్థతై యమ్పురుషార్థకాష్టైయైయమ్ కులైక్కుమ్” ఎన్టుతు- ఓరొన్దే ఇరణ్ణై యమ్ శెయ్యుమెన్దు పడి. గుణమిరణ్ణైయమ్ శెయ్కై యావతు, (౭) “మనై ప్పొల్ పిఱన్దార్ పిఱన్దైయ్తుమ్ పేరిన్సమెల్లామ్ తుఱన్దార్ తొమ్మితార శ్లోల్” ఇత్యాదికల్ శొల్లుకిఱనడియే త్సుద్రపురుషార్థతై కులై క్కైయమ్, స్వనైలక్షణ్యత్తాలేఆహ్లాల్ పడుత్తిప్పురుషార్థకాష్టైయాన తదీయ శేషత్వనిలైయై కులైక్కైయమ్ ; దోషమిరణ్ణైయమ్ కులై

(౧) రా-అ-౧-౧.	(౪) ౪౧౭.	(౭) ౨-తిరు-౪౨.
(౨) ౪౧౬	(౫) తి-వాయ్-౫-౩-౫.	
(౩) గా-అ-౩-౨౯.	(౬) ౪౨౩.	

౪౧౦ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

౪౨౫. ఇప్పడి ప్రాప్యతై యఱుతియిట్టాల్, అతుక్కు సద్వశ
మాక వేణుమితే ప్రాపకమ్.

కైయావతు - గుణమౌలీ ఉపాదేయమాయ్, (౧) * అవనెట్టిడి
క్కుమ్బడిపణ్ణకై యాలే ఊణుఱక్కుమ్ పన్దు కట్టల్ ముతలానవన్ శ్రీల్
పొరున్దామైయైవిళైత్తు త్తుద్రపురుషార్థతై క్కులైక్కైయుమ్, (౨)
“శిఱుమామనిశరాయ్ నైయాణ్ణారిజేతిరియ - నఱుమావిరైనాన్
మలరడిక్కిళ్ళిప్పుకుతల్ - ఉఱుమో” ఎన్నుమ్బడియాన పురుషార్థ
కాష్టైయై క్కులైక్కైయుమ్ ఎన్జిజనే యోజిక్కువుమామ్. ఇన్దయో
జనైక్కు (౩) “నిత్యశత్రు” ఎన్జిఱుతు-సాన్దర్యాది గుణవిశిష్టవస్తువిష
యమాకక్కడవతు.

౪౨౩. అజ్జనుమన్జిక్కే, గుణమ్ పురుషార్థకాష్టైయై క్కులై
క్కుమ్, దోషమ్ త్తుద్రపురుషార్థతైక్కులైక్కుమ్ ఎన్జు ఇజ్జనేవిభజిత్తు
యోజిప్పారుముణ్ణు ; అప్పోతైక్కుమ్, గుణమ్ పురుషార్థకాష్టైయైక్కు
లైక్కుమ్ ఎన్ను మతుక్కుమ్ దోషమ్ త్తుద్రపురుషార్థతై క్కులైక్కు
మ్ ఎన్ను మతుక్కుమ్, పూర్వయోజనైశిత్తున్న పడియే పొరుళాకక్క
డవతు. ఇవ్విషయస్వభావమితువాకై యాలేచరమపర్వమానఆచార్య
కై జ్ఞుర్యమాకిఱ ఇతుతా దుర్లభమెన్జు సింహావలోకనన్యాయతాలే
క్కిళ్ళోడేయన్వయమ్.

౪౨౫. (౪) “స్వరూపత్తుక్కుమ్ పాప్యత్తుక్కుమ్ శేర్న్దిరు
క్కవేణుమితేప్రాపకమ్” ఎన్జువితిల్ స్వరూపానురూపమానప్రాప్యమ్
చరమపర్వమాన ఆచార్యకై జ్ఞుర్యమెన్జు నిర్ణయితారాయ్ నిన్టార్
క్కిళ్ళి; ఇన్దప్రాప్యనురూపమాన ప్రాపకనిర్ణయమ్ పణ్ణుకితార్ మేల్,
(ఇప్పడిప్రాప్యతై యఱుతియిట్టాల్) ఎన్జుతుడక్కి. ఆతావతు - ఇప్పడి
ఆచార్యకై జ్ఞుర్యమే ప్రాప్యమెన్జు యఱుతియిట్టాల్ ఇన్దప్రాప్యత్తుక్కు

(౧) తి-వాయ్-౫-౩-౫.

(౩) ౪౨౪.

(౨) తి-వాయ్-౪-౧౦-౫.

(౪) ౪౧౦.

౪-౨౬. అల్లాతపోతు ప్రాప్యప్రాపకజ్జభుక్కు-వక్యమిల్లె.

౪-౨౭. ఈశ్వర నైష్ఠూర్ణమైక్యైర్మైష్ఠిడిత్తు క్కారియమ్కొళ్ళు మోపాతి;

త్తకుతియాక వేణుమితే వతత్ప్రాపకమైన్దె, ఇత్తాల్ ఆచార్యకైజ్జర్య మాకిఱ చరమప్రాప్యత్తుక్కు ఆచార్యనే ప్రాపకనాక వేణుమెస్తపడి.

౪-౨౮. ఇప్పడి యల్లాతపోతు వరుమ్హనియే తెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (అల్లాతపోతు) ఎత్తుతుడగ్గి. అతావతు- ఇప్పడి ఇప్పి ప్యత్తుక్కు సదృశమామ్బుడి ఆచార్యనై ప్రాపకనాక కొళ్ళాత్తే ఈశ్వరనై ప్రాపకనాక కొళ్ళుమ్బాతు, ప్రాప్యత్తుక్కుమ్ ప్రాప కత్తుక్కుమ్ తన్నిలైక్యమిల్లెయైన్దె. ప్రథమపర్వత్తుక్కుణ్డన ప్రాప్య ప్రాప్తకైక్యమ్ చరమపర్వత్తుక్కుమ్మొక్క మితే; ఆకైయాలేయితే ప్పిల్లె యముతనార్, (౧) “పేటాన్టుమన్ శీల్లెనిశరణ్ణి, అప్పేఱిత్తత్కా త్తాన్టుమిల్లై మన్ శీల్లెచ్చరణ్ణి” ఎత్తు ప్రాప్యప్రాపకజ్జభిరణ్ణ మేకవిషయ మేయాక వరుళిచ్చెయ్తతు.

౪-౨౯. ఇప్పిబన్ధత్తిలుపక్రమమేపిడిత్తు, (౨) “స్వతన్త్రినై” ఇత్యాదివాక్యత్తశవుమ్, సిద్ధోపాయతయా సకలశాస్త్రసిద్ధనాన ఈశ్వ రనై పుర మోపాయమాకవుమ్, ఆచార్యన్ ఆజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖేన ఉపకా రకనాకవుమితే శొల్లిప్పొన్దతు ; ఇప్పోతు ఈశ్వరనై విట్టు ఆచార్యనే ఉపాయమెన్ను మళవిల్ శాస్త్రవిరోధముమ్ స్వాక్షివిరోధముమ్ సమ్మ వియాతో, ఈశ్వరనై ఉపాయమాకప్పన్దెమతిత్కాట్టిల్ ఆచా ర్యనై ఉపాయమాకప్పన్దెనాల్ వరుమేన్దెన్దానేతోవెన్దిఱ శక్తై యిమ్మేలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఈశ్వరనైప్పన్దె) ఎత్తుతుడగ్గి. అతావతు - ఈశ్వరనైప్పన్దె అవకైయైపిడిత్తు క్కారియమ్ కొళ్ళుమ్మోపాతి ; ఆచార్యనైప్పన్దె అవకైయైపిడిత్తు క్కారి యమ్కొళ్ళుమ్మోపాయైన్దె ఇజ్జనరుళిచ్చెయ్తతు, ఈశ్వరవిషయత్తోడు

౪౧౨ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

ఆచార్యనైష్ఠుక్తుకై కాలైప్పిడిత్తుక్కారియమ్ కొళ్ళు
మోపాతి.

ఆచార్యవిషయత్తుక్కుడ్డాన అనన్యత్వముమ్, అవిషయత్తైప్పట్టు
మతిల్ ఇవిషయత్తైప్పట్టుమతుక్కుడ్డాన కార్యసిద్ధియిలమోఘత్వముమ్
తోట్టుకైక్కాక ; అతెజ్జనేయెన్నిల్ ; చరణత్వోక్తియాలే తదనన్య
త్వమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్. (ఈశ్వరనైష్ఠుక్తుకై అవకైయైప్పిడిత్తు
క్కారియమ్ కొళ్ళుమోపాతి) ఎన్నెయాలే, మహాప్రభువానిరుప్పానొరు
వనై వశీకరిత్తు క్కారియమ్ కొళ్ళువానొరువక అవకైయైప్పిడిత్తు
వేడిక్కొడ్డు కారియమ్ కొళ్ళప్పార్ కుమళవిల్, నీర్మెయాలే
నెజ్జళకిక్కారియమ్ శెయ్యపునూయ్, స్వాతన్యత్తాలే ఉతటివిడపు
మాయిరుక్కైయాలే ఇన్నపడి యెట్టఱుతియిడ వొణ్ణాతాప్పాలే
ఆశ్రితనాన ఇవనుడైయ వషేషీతమ్ తన్నుడైయ క్కప్పైయాలే నెజ్జ
ళకిక్కారియమ్ శెయ్యిల్ ఫలిక్కుమ్బడియాయ్, స్వాతన్యత్తాలే
వ్వుముఱుకిచ్చెయ్యాయ్ తోట్టియిల్ విఫలిక్కుమ్బడియాయిరుక్కైయాలమ్;
(ఆచార్యనైష్ఠుక్తుకై అవకైకాలైప్పిడిత్తు క్కారియమ్ కొళ్ళుమో
పాతి) ఎన్నెయాలే, అప్పడి ప్రభువానవక తన్నెయే కాలైప్పిడిత్తు
వేడిక్కొడ్డు కారియమ్ కొళ్ళుమళవిల్ దయాపవశనాయ్ కారియమ్
శెయ్తల్లతు నిల్లామైయాలే తప్పామల్ కారియమ్ సిద్ధిక్కుమాపోలే,
ఆశ్రితనాన ఇవనుడైయ అషేషీత మఱుతియాక ఫలిక్కుమ్బడి యిరు
క్కైయాలమ్ అమోఘత్వమ్ సమ్ప్రతిపన్నమ్.

౪౨౮. ఆక, ప్రాప్యనిర్ణయత్తైప్పణ్ణి, (౧) “ఇతుక్కు సదృశ
మాకవేణుమితే ప్రాపకమ్” ఎన్టవిత్తాలే ఆచార్యకై జ్ఞర్యమాకిఱ
చరమప్రాప్యత్తుక్కు ఆచార్యనే సదృశోపాయమెన్నుమత్తై ప్రతిపా

౪౨౫. ఆచార్యన్ ఇరువర్క్కు ముపకారకన్.

౪౨౬. ఈశ్వరనుక్కు శేషవస్తువై యుపకరితాన్;
చేతననుక్కు శేషియై యుపకరితాన్.

౪౩౦. ఈశ్వరన్ తానుమాచార్యత్వై యాశైష్వర్యము.

నిత్యుత్పత్తియై కేకే ఈశ్వరనై ఉపాయమాకంకాభ్యు మళినిల్ వరుమ్
విరోధమకాట్టి, ఆచార్యనుక్కు ప్రాప్యత్వ మిశ్వరనోడన్వయత్తాలే
యామోపాతి ప్రాపకత్వముమ్ తదనన్యత్వనిబద్ధనమెన్ను మత్తెయుమ్,
ఈశ్వరనై ప్పూర్ణమణిల్ ఇవనైష్వర్యమతుక్కుళ్ళ ప్పూర్ణత్తెయుమరుళి
చ్చెయ్కీతార్ కీర్తి ; ఇనిమేల్ పలహేతుక్కుళాలు మాచార్యవై భవత్తై
ప్రకాశిప్పిక్కితార్, ఇవిషయత్తై ఉపాయమాకంకాభ్యు మసర్కభు
క్కు రుచివిశ్వాసగ్గల్ విత్తైక్కుళుప్పాక. అతిల్ ప్రథమత్తిలే,
ఈశ్వరచేతనర్కభిరువర్క్కు మివనుపకారకనానమైయై యరుళిచ్చెయ్
కితార్, (ఆచార్యన్) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు - ఇప్పడి ఉపాయమాక
కీర్తిచ్చొల్లప్పట్టనాచార్యన్, శేషిశేషభూతరాన ఈశ్వరచేతన రిరు
వర్క్కుమ్ అభిమతవస్తుకైక్కుడత్తై ఉపకారకనెన్.

౪౨౬. ఇరణ్ణతలైక్కు మివనుపకరి తవై ఎవైయెన్న, అరుళి
చ్చెయ్కీతార్, (ఈశ్వరనుక్కు) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు - మేమేలుమ్
సృష్ట్యవతారాదికత్తైష్టే వశికరిక్కప్పార్ త్త విడత్తిలుమ్ ఓరాత్త
వస్తువు మెట్టప్పడామెయాలే ఇహివాశనాయరుక్కిట ఈశ్వరనుక్కు,
శేషమాన ఆత్మవస్తువై అజ్ఞాతజ్ఞాపనముఖేనతిరు త్తి ఇచ్చవినియోగార్
మామ్మడి కైప్పడు త్తినాన్ ; భగవద్దానాభావత్తాలే అనాదికాలమ
సత్కల్పనాయ్ క్కిడన్దచేతననుక్కు, భగవత్సమ్మన్దత్తైయతివిత్తు శేషి
యానవవనై క్కాట్టిక్కుడత్తానెన్. ఇతాల్, ఆచార్యనుడైయ చేత
నేశ్వరర్కభిరువర్క్కు ముపకారకనాకై యాకిటవైభవమ్ శొప్పట్టతు.

౪౩౦. ఇన్నము మొరుప్రకారత్తాలే ఆచార్యవై భవత్తైప్రకా
శిప్పి-తార్ (ఈశ్వరన్ తానుమ్) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు - ఇతిక్కిట్ట

౪౩౧. ఆత్మైతే గురుపరమ్పరైయిలే యన్వయి త్తతుమ్
శ్రీగీతైయమ్ అభయప్రదానము మరుళిచ్చెయ్తతుమ్.

౪౩౨. ఆచార్యనుక్కు సదృశప్రత్యుపకారమ్ పణ్ణలావతు
విభూతిచతుష్టయము మీశ్వరద్వయము ముణ్డాకిల్.

ప్పిఱవత ఈశ్వరకాతానుమ్ ఇన్వాచార్యత్వత్తినేన్ తైప్పన్ ఇతిలే
మికవుమ్ శ్రద్ధపణ్ణి యిరుక్కుమెన్తె.

౪౩౧. అతేజేకణ్డతెన్ను మప్పేయిలే అత్తైమూలతిక్కితార్,
(ఆత్మైతే) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఆచార్యత్వత్తై యాతైప్పటి
రుక్కైయాలేయితే, (౧) “సదాచార్యవంశోజ్జేయః” (౨) “ఆచా
ర్యాణామసావసావిత్యాభగవత్తః” ఎన్నుమ్బడి గురుపరమ్పరైయిలే
ద్వయోపదేష్టతేన అన్వయి త్తతుమ్, ఆచార్యకృత్యత్తై యేటిట్టు
క్కొణ్డు అద్దననైక్కుటిత్తు, తత్త్వవివేకాది చరమోపాయపర్యన్తార్థ
ప్రతిపాదికైయాన శ్రీగీతైయరుళిచ్చెయ్తతుమ్, శ్రీవిభీషణాధ్వోన్
నిమిత్తమాక, (౩) “సకృదేవప్రపన్నాయ తవాస్తీతిచయాచతే అభ
యంసర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతంమమ” ఎన్ఱు అభయప్రదాన
మరుళిచ్చెయ్తతుమెన్తె. ఇత్తాల్ ఈశ్వరను మాతైప్పడుమ్బడియన్తో
ఆచార్యత్వత్తి పెరుమైయెన్ఱు ఆచార్యవైభవమ్ శొల్లిల్ థాయ్ థాయ్.

౪౩౨. ఇన్నము మొరువభీయాలే ఆచార్యవైభవత్తై దర్శిప్పి
క్కితార్, (ఆచార్యనుక్కు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు- ఉభయవిభూతియై
యుమ్ విభూతిమానాన వీశ్వరనైయుమ్ తానిట్టతు వహక్కామ్బడివణ్ణి
క్కొణ్డుత్త ఆచార్యకృత్యతేన ఉపకారతుక్కు సదృశమాన ప్రత్యుప
కారమ్ పణ్ణలావతు, ఇప్పడియే ఇన్నము మిరణ్ణువిభూతియుమ్ విభూతి
మానాయరుప్పొనోరీశ్వరనుమ్ వేతేయుణ్డాకిలెన్తె. (౪) “యోదద్యా

౪౩౩. ఈశ్వరసమృద్ధమ్ బద్ధమోక్షజ్గళిరణుక్కుమ్ పాతువా
యిరుక్కుమ్ ; ఆచార్యసమృద్ధమ్ మోక్షత్తుక్కే హేతు
వాయిరుక్కుమ్.

భగవద్జ్ఞానం కుర్యాద్ధర్మపసేవనమ్ । కృతాన్నింవాపృథివీండద్యాన్న
తత్తుల్యం కథంచున” ఎన్నానిష్ఠతిత్. ఇత్తాల్, ఆచార్యన్యడైయ
ప్రత్తుప్రకారావకాశ రహిత మహోపకారకత్వమాకిట వైభవమ్ శొల్లి
ల్ ద్రాయ్ ద్రియ.

౪౩౩. ఇన్నము మొరుముఖత్తాలే ఆచార్యవైభవతై యరుళి
చ్చెయ్ కిత్తార్, (ఈశ్వరసమృద్ధమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. ఇవిడత్తిల్ (ఈశ్వర
సమృద్ధమ్) ఎన్ఱిటతు- (౧) “ఈశ్వరనైప్పదీరుకై” ఎన్ఱుక్కిచ్చొన్న
తదాశ్రయరూపసమృద్ధతై; అతు (బద్ధమోక్షజ్గళిరణుక్కుమ్ పాతువాకై
యావతు) కర్తానుగుణమాక సంసరిక్కివుమ్ కారుణ్యానుగుణమాక
ముక్తనాక్కివుమ్ వల్ల నిరజ్కుశస్వతన్త్రీనోడుణ్ణాన సమృద్ధమాకై
యాలే, ఉభయసాధారణమాయిరుక్కై. (ఆచార్యసమృద్ధమాకిటతు)-
(౧) “ఆచార్యనైప్పదీరుకై” ఎన్ఱుక్కిచ్చొన్న తదాశ్రయరూపసమృ
ద్ధమ్; అతు (మోక్షత్తుక్కే హేతువాకై యావతు) - కర్తానుగుణమాక
సంసరిక్కివుమ్ విడుమ్ స్వతన్త్రీనన్ఱిక్కే సర్వప్రకారత్తాలుమ్ ఇవనై
యుజ్జీవిప్పిత్తేవిడుమ్ నిరతిశయకృపావానోట్టై సమృద్ధమాకై యాలే,
సంసారమోక్షజ్గళుక్కు పొతువన్ఱిక్కే సంసారవిమోచనైకహేతు
వాయిరుక్కై. ఇత్తాల్, మోక్షైకహేతుత్వ నిబద్ధనమానవైభవమ్
శొల్లిప్పట్టతు.

౪౩౪. ఉత్తారకత్వత్తిల్ ఆచార్యన్యడైయ ఆధిక్యతై యరుళి
చ్చెయ్ తార్ కీర్త్, ఉపకారకత్వత్తిల్ ఈశ్వరన్యడైయ ఆధిక్యతై
యరుళిచ్చెయ్ కైక్కాక అడికొణ్ణెదుద్దిరుక్కిత్తార్ మేల్, (భగవల్లాభమ్)

౪౧౬ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

౪౩౪. భగవల్లాభమ్ ఆచార్యనాలే.

౪౩౫. ఆచార్యలాభమ్ భగవానాలే.

౪౩౬. ఉపకార్యవస్తుశారవత్తాలే ఆచార్యనిత్యాట్టిల్ మిశపు
ముపకారకన్ ఈశ్వరక.

ఎస్తుతుడగ్గి, అతావతు - నిరుపాధికశేషియాయ్ నిరఙ్కుశస్వతంత్రినా
యిరుక్కుమ్ భగవానైలభిక్తై, తత్సమృద్ధ్యైక ప్రయోజననాయ్
కొండ్లు మగ్గళాశాసనత్తుక్కాళాక వేణుమెట్టు తన్నైయగ్గేకరిత్తు,
తద్వ్యామోహవిషయమాక్కిన స్వాచార్యనాలేయెనై.

౪౩౫. ఏవమ్భూతనాన ఆచార్యతన్నైలభిక్తైక్కు హేతు
వేతెన్ను మపేత్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఆచార్యలాభమ్) ఎస్తు
తుడగ్గి, అతావతు - భగవల్లాభ హేతువాయ్ పరమప్రాప్యభూతనాన
ఆచార్యనైలభిక్తై, (౧) “ఈశ్వరస్యచ సౌహార్దమ్” ఇత్యాదిప్పడియే
నిరుపాధికసుహృత్తాయ్ విశేషకటాక్షప్పణ్ ద్రాశుకలైయుమ్తానేకల్పి
త్తుక్కొండ్లు విశేషకటాక్షప్పణ్ణి, అద్వేష తైప్పిఱప్పిత్తు ఆభియుఖ్యతై
యుణ్డాక్కి సాత్వికసమ్భాషణత్తిలేమూట్టి సదాచార్యప్రాప్తియెప్పణ్ణు
విక్కుమ్ నిర్దేతుకకృపావానాన భగవానాలేయెనై.

౪౩౬. ఆనాల్ ఇరువరు ముపకారత్తిల్ సమరోవెన్ను ; అరు
ళిచ్చెయ్కితార్, (ఉపకార్యవస్తు) ఎస్తుతుడగ్గి, అతావతు - ఉభయరు
ముపకరి త్తవస్తుకలై చ్చీర్తూక్కిప్పార్తూల్, ఆచార్యోపకార్య
వస్తువాన బద్ధమోక్షోభయహేతువాయ్ ప్రథమపర్వముమా యిరు
క్కిఱ భగవద్విషయ త్తిత్కాట్టిల్ భగవదుపకార్యవస్తువాన మోక్షైక
హేతువాయ్చరమపర్వముమాయిరుక్కిఱ ఆచార్యవిషయ త్తినుడైయ
శారవత్తాలే, ఈశ్వరనై ఉపకరి త్తఆచార్యనిత్యాట్టిల్ ఆచార్యనై
యుపకరి త్తఈశ్వరక మహోపకారకనై.

౪౩౭. ఆచార్యసమృద్ధమ్ కులైయాతేకిడన్దాల్ జ్ఞానభక్తివైరా
గ్యజ్ఞభుక్తాక్కిక్కొళ్ళలామ్ ; ఆచార్యసమృద్ధమ్ కులై
న్దాల్ అవైయుక్తానాలుమ్ ప్రయోజనమిల్లై.

౪౩౮. తాలి కిడన్దాల్ భూషణజ్ఞభక్తిపణ్ణిప్పుణలామ్ ; తాలి

౪౩౭. (౧) “అచిన్త్యామృతాక్షిప్త జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే...
అగాధభగవద్భక్తిస్థివే” ఎన్నిటపడియే ఆచార్యత్వనక్కేల్లమ్ జ్ఞాన
వైరాగ్యభక్తికళాలేయితే ; అన్దజ్ఞానవైరాగ్య భక్తికళుక్తానవన్ ఇన్ద
ఆచార్యసమృద్ధతై నెక్కినిన్దానాకిలుమ్ అవైభగవల్లాభత్తు క్కుడలా
మోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్ కిణార్ మేల్, (ఆచార్యసమృద్ధమ్ కులై యా తే
కిడన్దాల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - కీర్తించొన్న పడియే ఉత్తారకను
మాయ్ ఉపకారకనుమాయరున్దుళ్ళ స్వాచార్య “ఇననెన్నుడైయ
వన్” ఎన్దుభిమానిత్తిపక్కుమ్బడి అన్వతిరువడికళిల్ తనక్కుణ్డాన
సమృద్ధమ్, స్వవిప్రతిపత్తియాలే కులైయాతపడి అత్తైన్కొక్కిణ్డు
కిడన్దాల్, ఆత్మలక్ష్మారజ్ఞళాన తత్త్వజ్ఞానమ్ అప్రాప్తవిషయ వైరా
గ్యమ్ ప్రాప్తవిషయభక్తియాకిట ఆత్మగుణగ్గళిల్లైయాకిలుమ్, అవ్వా
చార్యప్రసాదాదికళాలే క్రమేణ ఉక్తాక్కిక్కొళ్ళలామ్ ; సర్వమజ్ఞభ
హేతువాన అన్దఆచార్యసమృద్ధమ్ స్వవిప్రతిపత్తియాలే కులైన్దాల్,
జ్ఞానాదికళానవవై పూర్వసుకృతజ్ఞళాలే శిటితుక్తాయితై యాకిలుమ్
భగవదగ్గీకార హేతువాకామైయాలే నిస్సయోజనమెనై.

౪౩౮. ప్రయోజనమిల్లామైయేయన్దు, అవద్యక్రమము మెన్గితార్
(తాలికిడన్దాల్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు-పత్రివ్రతైయాన స్త్రీక్కు ప్పల
సమృద్ధసూచకమాన తాలియెన్దుమ్ పోకామల్ కిడన్దాల్ భూషణజ్ఞ
ళిల్లైయేయాకిలుమ్ ముతలుక్తానపోతు పణ్ణిప్పుణ్ణాకిళ్ళలాయుక్కుమ్ ;
“ఇత్తనై భూషణముణ్డే” ఎన్దునినైత్తు తాలియెవాగ్గిప్పొకట్టల్, విధవా

౪౦౫ శ్రీవచనభూషణమ్ సన్యాభ్యాసమ్-౪-ప్రకరణమ్.

పోనాల్ భూషణజ్ఞెల్లా మవద్యతై విత్తైక్కుమ్.

౪౩౯. తామరై యైయల్ త్తక్కడవ ఆదిత్యన్తానే నీరైప్పి
రిద్దాల్ అత్తై యులర్ త్తమాపోలే, స్వరూపవికాసతై
ప్పణ్ణ మీశ్వరన్తానే ఆచార్యసమ్మన్ధమకులైన్దాల్

లక్కార కల్పమాకై యాలే పూణ్ణభూషణజ్ఞెల్లా మవద్యావహజ్జ
ళాయరుక్కుమెన్దై. ఇత్తాల్, ఆ త్తభూషణజ్ఞాన జ్ఞానవైరాగ్యభక్తి
శిల్లయేయాకిలుమ్ ఆచార్యసమ్మన్ధమాత్రమ్ కులైయామల్ కిడన్దాల్
అవణ్ ప్రసాదత్తాలే అవై క్రమేణ ఉణ్ణాక్కిక్కొళ్ళలామ్ ; ఆచార్య
సమ్మన్ధమి త్తనైయుమ్ కులైన్దాల్ ఆ త్తగుణజ్ఞాన జ్ఞానవైరాగ్యభక్తి
శ్చెల్లాముణ్ణానాలుమ్, అవై శ్లోఘ్యతాహేతువన్తిక్కే అవద్యావహ
మాయ్ విడుమెన్ద పడి.

౪౩౯. ఆచార్యసమ్మన్ధమీకడనాలుమ్ స్వరూప వికాసక సీశ్వర
నన్దో, అతు కులైన్ద తాకిలుమ్ ఇత్తనై ఆ త్తగుణముడైయవనుక్కు
అవణ్ స్వరూపవికాసతై ప్పణ్ణానోవెన్ది ఆ శక్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్
కితార్, (తామరైయై) ఎన్దుతుడజ్జి. అతావతు - జలజమెన్నుమ్మ
జలత్తిలే పిఱన్దు జలైకధారకమాయరుక్కుమ్ తామరైక్కు, (౧)
“శైజమలనున్దరమ్ శేర్ వెణ్ణిరోఱ్కొల్లాలలరావాల” ఎన్నుమ్మడి నియ
మేన వికాసకనాయప్పొరు మాదిత్యతానే, స్వధారకమాన జలతై
విశ్లేషితాల్ అన్దత్తామరైయై వికసిప్పియాతమాత్రమన్తిక్కే శోషి
ప్పిక్కుమాపోలే, ఆచార్యాన్వయత్తాలే సత్తైపెర్దు స్వసత్తాధారక
మాన తత్సమ్మన్ధమకులైయాతే నిఱ్కుమళవిల్, ఇవనుడైయ స్వరూ
పతై జ్ఞానవికాసముఖేన, (౨) “ఉళ్ళవులక శవుమ్యానుముళనావణ్”
ఎన్నుమ్మడి వికసిప్పిక్కు మీశ్వరన్తానే, స్వసత్తాధారకమాన ఆచార్య
సమ్మన్ధతై స్వవిప్రతిపత్తియాలే ఇవణ్ కులైత్తుక్కొణ్ణకాలత్తిల్ తాణ్
వికసిప్పిక్కడవ అన్ద స్వరూపతై వికసిప్పియాతమాత్ర మన్తిక్కే

ఆ తై వాడప్పణమ్.

౪౪౦. ఇ తైయొట్టియ భగవత్సమ్మన్దమ్ దున్దభమ్.

౪౪౧. ఇరణ్ణమమైయాతో, నడువిల్ పెరుజుడియెన్నెన్నిల్;

నాళుక్కునాళుమ్ నప్ప్రజ్జమాయ్ సజ్జో-చిత్తుప్పోమ్మడిపణ్ణమెన్దై. (౧)

“నారాయణోపి కృత్రిం యాతి గురోః ప్రచ్యుతస్య దుర్బుధేః । కమలం జలాదపేతం శోషయతి రవిర్న తోషయతి” ఎన్నక్కడవతిజే.

౪౪౦. ఇజ్జళ్ళొల్లుకిటతెళ్ళ, ఇవ్వాచార్యసమ్మన్దమ్ కులైన్ద తాకిలుమ్ (౨) “బిట్టిక్కవొట్టియాతు” ఎన్నిట భగవత్సమ్మన్ద ముజ్జీవన త్తుక్కుడలాకాతోవెన్న ; అరుళిచ్చెయ్కితార్, (ఇ తైయొట్టియ) ఎన్దు తుడక్కి. అతావతు - అనాదిసిద్ధమాయిరుక్కచ్చెయ్తెయుమ్, ఆచార్య నుణ్ త్తువతలుమున్ను అసత్కల్పనాయ్ అవనుణ్ త్తినప్పిన్న ఇవ నుక్కు క్కార్యకరమాకక్కడవతొయిరుక్కుమతు, ఇవ్వాచార్యసమ్మన్దమ్ కులైన్దపోతు ఇతడియాకవన్దతానుమ్ కులైన్దపోమాకైయాలే, ఇవ్వాచార్యసమ్మన్ద తైయొట్టియ భగవత్సమ్మన్ద మివనుక్కు క్కిడై యాతెనై. ఆకైయాలే ఇతుపోయిల్ ఠాకిలుమ్ అతునమక్కు ఉజ్జీవనత్తు క్కుడలెన్దిరుక్క విరకిలైయెన్దు కరుత్తు.

౪౪౧. ఇప్పడి ఆచార్యసమ్మన్ద తైయొట్టియ భగవత్సమ్మన్దమ్ లభియామైయాలే ఆత్తోజ్జీవనత్తుక్కు ఇరణ్ణమ్ వేణుమెన్నుమతై దర్శిప్పిత్తవనన్దరమ్, భాగవతవిషయసమ్మన్దముమ్ అవ్వోపాతి ఇవను క్కవశ్యాపేక్షితమెన్నుమతై దర్శిప్పిక్కైక్కాక తద్విషయప్రశ్నతై యనువదిక్కితార్, (ఇరణ్ణమమైయాతో నడువిల్ పెరుజుడియెన్నెన్నిల్) ఎన్దు, అతావతు- ఆత్తోజ్జీవనత్తుక్కు భగవత్సమ్మన్దస్థావకమాన ఆచార్యసమ్మన్దముమ్ తత్ స్థాపితమాన భగవత్సమ్మన్దముమాకిట ఉభ యముమ్ పోరాతో, ప్రాప్యమభ్యమపర్వోక్తతయా నడువిల్ పెరు

(౧) పురాణసముచ్చయే- ఆచార్యమాహాత్మ్య ప్రకరణే.

(౨) తి-పా-౨౦.

౪౪౨. కోడియైక్కొల్ కోమ్మిలే తువక్కుమ్మాతు శుళ్ళిక్కాల్ వేణుమాపోలే, ఆచార్యాన్వయత్తుక్కు మితువేణుమ్.

జుడిపోలేయిరుక్కిట భాగవతర్కలోడు, (౧) “సాత్వికైష్వమ్భూషణమ్” ఎన్నిట సమ్మన్దమైత్తెప్పల్ వేణువత్తెన్నిటాకిలెనై.

౪౪౨. ఇప్ప)శ్చత్తుక్కుడు త్తరమరులిచ్చెయ్కితార్, (కొడియై) ఎన్తుతుడక్కి. అతావతు - ఉపఘ్నా పేక్షచూయ్ వళివతొరుకొడియై అతికపరిణామత్తుక్కెల్లామిడమ్కొడుక్కత్తుక్క పెరియతొరు ఉపఘ్నత్తిలే శేర్క్కుమ్మాతు ముతలిలే అతుతిన్నోడే శేర్క్కుప్పొక్కామై యాలే, తరైప్పడామల్ మున్దుట త్తానితుక్కాశ్రయచూయ్కొన్డు అణుకినిన్దు తిన్నోట్టై యన్వయముఖేన కొల్ కోమ్మిలేకొమ్మిన్దువిక్కుమ్ శుళ్ళిక్కాల్ పేక్షితమామాపోలే, (౨) * కోల్ జేడియోడుమ్ కొమ్మిన్దు పోలే అభిముఖనాన ఇచ్చేతనక, అశ్రితర్ అధఃపతియామలుద్ధరిప్పి క్కుమ్ మహాదాశ్రయమాన ఆచార్యక తిరువడికలి లన్వయిక్కుమ్మాతు, ముతలిలే తదన్వయమ్ సిద్ధికై అరితాకై యాలే మున్దుటత్తా జ్గళానన్నరాయ్నిన్దు తగ్గలోడే ఇణక్కువిత్తు అవ్వభియాలే ఆచార్యవిషయత్తిలే శేర్క్కుమ్ భాగవతర్కలోట్టై సమ్మన్దమవశ్యాపేక్షితమెనై.

ఇప్పడి ఆచార్యాన్వయత్తుక్కుడి భాగవతర్కశాకిల్, (౩) “ఆచార్య లాభమ్ భగవానాలే” ఎన్బానెన్నెన్నిల్; అతుక్కుక్కుత్తయిల్లై, భాగవతాన్వయమ్ తనక్కడి అవనాకై యాలే; అభిముఖ్యపర్యస్తమాకత్తానే కృషిపణ్ణిక్కిణ్ణవన్దు పిన్నై భాగవతర్కలోడే ఇణ్కి అవ్వభియాలేయితే అవన్తానాచార్యవిషయత్తిలే శేర్వపు. ఇతిత్తనెయుమ్ ఇవరరులిచ్చెయ్ త దృష్టాన్తతిలేసిద్ధమ్; ఎజ్జనేయెన్నిల్; చేతననై కొడియిన్దుడై యథాసేయాకవుమ్ ఆచార్యనైక్కొల్ కోమ్మిన్దుడై యథాసేయాకవుమ్ భాగవతర్కశై చుళ్ళిక్కాల్నిన్దుడై యథాసేయాకవు మరులిచ్చెయ్కై యాలే, కర్వకనాయిరుప్పొనొరువక స్వప్రయోజనార్థ

మాక ముతలిలే విత్తైయిట్టు ముత్తైప్పిత్తు కొట్టున్దుశరిక్కు మళవుమ్ వళర్ త్తుకొండ్లు పోన్దతోరుకొడియై, ఇతుక్కు ఇనియోరుపఘ్నుమ్ వేణుమెన్దు తానే ఉపఘ్నుముమ్ తేడి అతిలే శెట్టైక్కుకైక్కు శుళ్ళికాల్లుమ్ నాట్టి అన్వళ్ళియాలే ఉపఘ్నుత్తిలే శేర్ క్కుమాపోలే, సర్వశేషియాన సర్వేశ్వరక స్వప్రయోజనార్థనూక ఇచ్చేతన్ననై ముతలిలే సృష్టిత్తు, (౧) “ఈశ్వరస్యచసౌహార్దమ్” ఇత్యాదిప్పడియేక్రమేణ అభిముఖ్యపగ్గ న్నమాకవిత్తైత్తు ఇవనుక్కోరాచార్యనైయు మిన్నా నెన్దు తానే తిరువుళ్ళమ్ పోలీ అవనోడేశర్ క్కుమ్ భాగవతర్ కళోడే ముతలన్వయిప్పిత్తు అన్వళ్ళియాలే ఆచార్యవిషయత్తిలే యన్వయిప్పిక్కు మెన్ను మిడమ్ తోడై యాలే; కొళి కొమ్మిలేయేఁబిట్ట కర్నకనుక్కే అన్దకొండియాలుళ్ళు ప్రయోజనమామాపోలే, ఆచార్యవిషయత్తి లీశ్వరక శేర్ త్త చేతనాలుళ్ళు ప్రయోజనము. మీశ్వరన తేయెన్ను మిడముమ్ ఫలితమ్, ఇని అచేతనమాన కొళి కొమ్ము పోలన్దియే చేతనోత్తమనాన ఇవ్వాచార్యకతానుమ్ పరసమృద్ధైక పరనాకై యాలే, స్వశేషియాన ఈశ్వరనుడైయ ప్రయోజనమే స్వప్రయోజనమాక నిన్దై త్తిరుక్కుమితే.

౪౪౩. ఇని (స్వాభిమానత్తాలే) ఎన్దుతుడగ్గి. (౨) “ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమ్” ఎన్నుమళవాక, ఇప్పడి తదీయర్ మున్నాక ప్పూర్ ప్పడుమ్ సదాచార్యనుడైయ అభిమానమే ఉజ్జ్వలనత్తుక్కు ఉచితోపాయమెన్దు ఇప్పిబన్దతాత్పర్యత్తై ప్రకాశిప్పిత్తురుభక్తితార్. పెరు విలైయనాన ఆధరణత్తుక్కు నాయకక్కలపోలేయాయ్ బు వచనభూషణత్తుక్కు ఇప్పిదేశమ్ నాయకరత్ననూ యిరుక్కుమ్బడి. ఇత్తనైయు మరుళిచ్చెయ్ కైయైప్పూర్ అధిష్ఠికై యిట్టుకొండ్లువన్దతు కీహుడగ్గలుమ్, మేలడగ్గలు మితిల్ నిన్దైయై స్థాపిక్కిఁజుతు. అతిల్ ప్రథమత్తిల్ ఇన్వర్థమ్ సత్సమ్మదాయసిద్ధమెన్దు సర్వరుమ్ విశ్వస్తిక్కైక్కు

౪౪౩. “స్వాభిమానతాలే ఈశ్వరాభిమానతై క్కులైత్తు
కొణ్ణ ఇవనుక్కు, ఆచార్యాభిమానమొట్టియ గతి
యిలై” ఎన్ఱు ప్పిళ్ళైపలకాలు మరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టి
రుక్కెయూ యిరుక్కుమ్.

౪౪౪. స్వస్వాతన్త్ర్యభయతాలే భక్తి నఱువిన్దు.

డలాక ఇతుతమక్కుఆప్రోపదేశలబ్ధమెన్ను మిడ తైయరుళిచ్చెయ్కితార్,
(స్వాభిమానతాలే) ఎన్ఱుతుడక్కి. అతావతు-అనాదికాలమ్, “నా నేయెనక్కు
నిర్వాహకన్” ఎన్ఱిరుక్కుమ్ తన్నుడైయ దురభిమానతాలే, “ఇవన్
నమక్కు-శేషమ్, ఇవన్-కాఁదియమ్ నమక్కే-భరమ్” ఎన్ఱుతన్నై ఉజ్జీవిప్పి
క్కెక్కుడలాన ఈశ్వరాభిమానతై యట్టిత్తుకొణ్ణ ఇవనుక్కు, దుర్గ
తియే పదాశాకవజ్జీకరిత్తు తన్నుడైయ ఉజ్జీవనత్తుక్కు క్కుప్పిపణ్ణి
ప్పొరుమ్ పరమదయాళువాన ఆచార్యన్, “ఇవన్ నమ్ముడైయవన్”
ఎన్ఱుభిమాని త్తిరుక్కుమన్ద వభిమానమొట్టియ, వేటుఉజ్జీవనోపాయమిలై
యెన్ఱు సకలశాస్త్రసారవిదగ్రేసరరాన నమ్మిళ్ళైతిరువడికళితే ప్పఱు
క్కసేవిత్తు తదేకపరతన్త్రిరాయ్ సకలశాస్త్రతాత్పర్యజ్ఞశైయు మవ
రుళిచ్చెయ్య క్కేట్టు తన్నిష్ఠరాయిరుక్కుమ్ నమ్ముడైయ ఆచార్యరాన
ప్పిళ్ళై, తజ్జమాకప్పలకాలుమరుళిచ్చెయ్య క్కేట్టురుక్కెయూయిరుక్కు.
మెన్ఱుపడి. ఆకెయూల్, ఆచార్యాభిమానమే ఇహ్వాత్తాపుక్కు ఉజ్జీవనో
పాయమెన్ఱు కరుత్తు.

౪౪౪. ఇప్పడి “ఆచార్యాభిమానమొట్టియగతియిలై” ఎన్ఱా
నన్, శాస్త్రసిద్ధజ్ఞాన భక్త్యాద్యుపాయ విశేషజ్ఞభుజ్జేయినిఆశక్తై
యిలై, ఇతోఽన్తనైయెల్లా మివనుక్కు ఉపాయమన్ఱిక్కే నిన్ఱమైయె
అడైవే యరుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్. అతిల్ ప్రథమ త్రిలేభక్తి ఉపాయ
మన్ఱియే నిన్ఱపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్, (స్వస్వాతన్త్ర్య) ఇత్యాది
యాలే. అతావతు-భగవత్ప్రప్తిసాధనతయా విహితైయాయ్ స్వయ
త్సాధ్యాయానభక్తి భగవదేక పారతన్త్ర్యవిరోధియాన స్వస్వాతన్త్ర్య

౪౪౫. భగవత్స్వాత స్వభయత్తాలే ప్రపత్తి నమ్రువిశ్లు.

౪౪౬. ఆచార్యనైయుమ్ తాపహ్నుమ్పహ్ను అహజ్కార
గర్భమాకైయాలే, కాలన్కొణుమోతిరమిడుమోపాతి.

౪౪౭. ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమ్.

స్వత్తై యుజ్ఞాక్కుమెన్నుమ్ భయత్తాలే ఇవనుక్కు ఉపాయమన్తి
యిలే నమ్రువినిష్ట తెన్తె.

౪౪౫. అనన్తరమ్, ప్రపత్తి ఉపాయమన్తియే నిష్టపడియెయరు
శిచ్చెయ్కితార్, (భగవత్స్వాత స్వభయత్తాలే) ఇత్యాదియాలే. అతావతు-స్వ
పారతన్త్ర్యానురూపైయాన్ మహావిశ్వాసరూపైయానప్రపత్తి, బన్ధ
మోక్షోభయ నిర్వాహకనాన భగవాన్ తాపహ్నాత స్వత్తాలే మీశ
వుమ్ కర్తానుగుణమాక, (౧) * వైత్తళిన్దైవాజ్ఞువిత్తు సంసరిష్కిల్
శేయవతెన్నెన్తి మహాభయత్తాలే ఇవనుక్కు ఉపాయమన్తియిలేనమ్రువి
నిష్ట తెన్తె.

౪౪౬. అనన్తరమ్, ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వకీయస్వీకారము
పాయమన్తిక్కె యొభిద్దమైయె యరుశిచ్చెయ్కితార్, (ఆచార్యనై
యుమ్) ఎన్తుడగ్గి. అతావతు-ఆచార్యనైయుమ్ ఉపాయమాకత్తాన్
స్వీకరిక్కిట స్వీకారమ్ స్వఫలిత్వక ర్పత్వరూపమాయ్ స్వరూపనాశ
కమాయిరుక్కిట అహజ్కారత్తై ఉల్లే యుడైత్తాయిరుక్కెయాలే,
స్వవివాశకరమాన కాలవైపురిగహిత్తు అన్దప్పొన్నాలే అజ్ఞుళీయక
ధారణమ్పణ్ణినాల్ అవద్యకరమామోపాతితన్నుడైయస్వరూపత్తుక్కు
అవద్యకరమాయిరుక్కుమెన్తె. ఆకైయాల్ ఇతువు ముపాయమన్తియే
నిష్ట తెన్తుకరుత్తు.

౪౪౭. పారిశేష్యాల్ కీర్తతామరుశిచ్చెయ్తతే ఉపాయమెన్తు
తలైక్కట్టుకితార్, (ఆచార్యాభిమానమే ఉత్తారకమ్) ఎన్తు. అతా
వతు-మోక్షసాధనతయా శాస్త్రసిద్ధజ్ఞాన భక్త్యాదికళొన్తు ముపాయ

౪౪౮. కైప్పట్టపొరులై కైవిట్టు ప్పత్తై త్తపొరులై క్కణిశిక్క
క్కడవనల్లన్.

మన్నియిలేనిష్టపిన్సు, నిరతిశయ కృపావానాయ్ నిన్దేతుకమాక త్తన్నై
యన్గీకరి త్తరుళి నిరపాయమాక నోక్కిక్కొణ్డపొరు మాచార్యన్
“ఇవన్ నమ్మడైయవన్” ఎన్దిరుక్కు మన్ద అభిమానమే ఇవనై సంసార
త్తిల్ నిన్దు ముద్ధరిప్పిక్కుమెన్దై. ఆక, (౧) “స్వతన్త్ర” నై యుపాయమాక
తాన్ పగ్గీనసోతితే” ఎన్దుతుడగ్గి ఉపపాదిత్తుక్కొణ్డవన్ద చరమో
పాయస్వరూప తై ఉళ్ళపడి శోధితు నిర్ణయి త్తరుళినాగాయిల్లు.

౪౪౯. అనన్తరమ్, ఇవ్వుపాయనిష్ఠనానవధికారిక్కు క్కర్త
వ్యాకర్తవ్య విశేషగ్లై విస్తరేణ వరుళిచ్చెయ్ కతార్. అతిల్ ప్రథమ
త్తిలే, సులభమాన ఆచార్యవిషయ తైవిట్టు దుర్లభమాన భగవద్విష
య తై ఇచ్చిప్పానల్లనెన్నుమిడ తై దృష్టాన్తముఖేన వరుళిచ్చెయ్ కి
తార్, (కైప్పట్ట) ఇత్యాదియాలే. అతావతు - కైయిలే యిరుక్కిఱ
ధనమ్బాలే అఱిసులభనాయిరుక్కిఱ ఆచార్యనై క్కుత్తెయనినైత్తు
అనాదరత్తాలే కైవిట్టు, భూమియిలే పిఱ్ పుత్తెత్తువై త్త ధనమ్బాలే
ఎట్టప్పడామెయాలే (౨) “అరుమ్మొరుళ్” ఎన్నుమ్మడిదుర్లభమాన భగ
వద్విషయ తై రక్షకమాకప్పుల్ విచ్చిక్క క్కడవనల్లనెన్దై, (౩) సుల
భంస్వగురుంత్యక్వా దుర్లభంయఉపాసతే | లబ్ధంత్యక్వాధనంమూఢో
గుప్తమన్వేషతిషీతా” ఎన్దుమ్, (౪) “పల్లుకురువై” ఎన్దుతుడగ్గి, (౫)
“తక్ కైప్పొరుళ్ విట్టారేసుమ్ కాళినియిల్ తామ్ పుత్తై త్త వప్పొరుళ్
తేడి త్తిరినానన్దు” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

౪౫౦. ఇన్నముమ్ శిలదృష్టాన్తముఖత్తాలే సులభమానఆచా
ర్యవిషయ తైవిట్టు దుర్లభమానభగవద్విషయ తై యూళైప్పడువానల్ల

(౧) ౪౦౭.

(౩) పురాణసముచ్చయే - ఆచార్యమాహాత్మ్య

(౨) తి-వాయ్-౩-౨.

(౪) భాగసారమ్-౩౪.

ప్రకరణే.

౪౪౯. విడాయ్పిఱన్దపోతు కరస్థమానఉదక తైయుపేషీత్తు,
జీమూతజల తైయుమ్ సాగరసలిల తైయుమ్ సరిత్సలిల తై
యుమ్ వాషీకూప పయస్సుక్కైయుమ్ వాళ్ళిక్క
క్కడవనల్లన్.

నెన్దితార్ మేల్, (విడాయ్పిఱన్దపోతు) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - పిపాసై
విజ్ఞానపోతు శడక్కెనప్పానమ్ పణ్ణలామ్మడి పాత్రగతమాయ్కొణ్ణు
తన్దైయిలిరుక్కిఱజల తై సులభతైయేహేతువాకఅనాదరిత్తు, తరై
యిలేయుకుత్తు ఆకాశస్థమాయ్కొణ్ణెట్టాతపడియాయుమ్, భూమిస్థమా
యిరుక్క దూరస్థమాయుమ్, ఆసన్న మాయిరుక్కచ్చెయ్తే పెరుకుమ్
కాల మొఱియ వల్దీనకాలమిన్ది క్కేయుమ్, ఎప్పోతుముణ్ణానాలుమ్
అవ్వళవుమ్ శెన్దు ఉపజీవిక్కవేణ్డియుమ్, ఇరున్దవిడమతన్ని లేయుణ్ణా
యుమ్ ఖనిత్రాదికళిక్కొణ్ణు కల్లిప్పెఱవేణ్డియుమిరుక్కుమ్ జీమూతాది
కళిక్ జల తై యాతై ప్పడుమవనైప్పోలే, రక్షకాపేత్తై పిఱన్దదైయిల్
అప్పోలే తనక్కు ఉతవుమ్మడి కైపుకున్దిరుక్కిఱ ఆచార్యవిషయ తై
సాలభ్యమేపల్దాశాకఉపేషీత్తు, పరమాకాశవ రియాయ్ దుష్పాప
మాయిరుక్కిఱ పరత్వ తైయుమ్, భూమియిలేయాయుమ్ క్షీరాబ్ధియళ
వుమ్ శెల్లవల్లవర్కళుక్కన్దియుతవాత పూహ తైయుమ్, ఆసన్న మాక
వస్తుమ్ తాత్కాలికర్కొఱ్ఱియ పాశ్చాత్యర్క్కుతవాత విభవ తై
యుమ్, నిత్యసన్నిధియుణ్ణాయుమ్ సమ్భాషణాదికళా లివనోడు కైకల
న్దిరాత ఆర్చావతార తైయుమ్, ఇరున్దవిడమతన్ని లే యుణ్ణాయిరున్ద
తాకిలుమ్ యమనియమాదిక్రమేణ యత్నిత్తుదర్శిక్కవేణ్ణు మన్తర్యా
మిత్వతైయు మాతై ప్పడక్కడవనల్లనెన్దై. (౧) “చక్షుర్గమ్యంగురుంత్య

క్త్వా శాస్త్రగమ్యన్తయః స్తరేత్ | ౪ హస్తస్థముదకంత్యక్త్వా ఘనస్థం
సోఽభిసాంభతి” ఎన్దుమ్, (౨) “ఎట్టవిరున్దకురువైయితైయనైన్దువిట్ట”
ఎన్దుతుడగ్గి, (౩) “అమ్బుత తై ప్సార్ త్తిరుప్పానన్దు” ఎన్దుమ్ శొల్లక్క
డవతితే. ఇతు పూహాదికళుక్కు ముపలక్షణమ్.

శ్రీ) (పా)కరస్థమ్. (౧) పురాణసముచ్చయే - ఆచార్యమాహాత్మ్యప్రకరణే. (౨) భావ
సారమ్ - 33.

౪౫౦. పాట్టుకేట్టుమిడముమ్ కూప్పీడుకేట్టుమిడముమ్
కుతి త్తవిడముమ్ వలై త్తవిడముమ్ ఊట్టుమిడముమ్
ఎల్లామ్ వకు త్తవిడమే యెన్నిరుక్కక్కడవన్.

౪౫౦. ఇప్పుడి సులభమానవాచార్యవిషయమ్ స్వరక్షణత్తు
క్కుణ్డాయరుక్క ఇతైయుపేక్షీత్తు దుర్లభమాన పరత్వానికలై వాళ్ళు
క్కక్కడవనల్లనేయాకిలుమ్, ప్రాప్యత్యేన అనై ఇవనక్కు వాళ్ళునీ
యజ్జళన్తో వెన్న, అనై యెల్లామాచార్యనేయెన్నిరుక్క క్కడవ నెన్గితార్,
(పాట్టుకేట్టుమిడముమ్) ఎన్దుతుడగ్గి అతావతు- (౧) “ఏతత్సమగాయ
న్నాస్తే” ఎన్గిపడియే నిరస్తరానుభవపరరాననిత్యముక్తర్ అనుభవ
త్తుక్కుప్పొక్కువీడాకప్పణ్ణుమ్ సామగానమ్ కేట్టుమ్ స్థలమానపరమ
వదమున్, అనురరాతునపీడితరాన బ్రహ్మదేవర్కళార్తనాదమ్ కేట్క
చ్చెవికొడుత్తుక్కొణ్ణుకణ్ వళరుమ్ పూహస్థలముమ్, అవర్కళార్తధ్వ
నికేట్టుత్తుడిత్తుక్కొణ్ణున్దిరున్దు, (౨) “నాగపర్యజ్ఞముత్సృజ్యహ్యగతో
మధురాంపురమ్” ఎన్గిపడియే తిరుప్పాక్కడలిలే తిరువరవళైయిల్ నిన్దు
మివ్వరు కేవరక్కుతిప్పారైప్పోలే వన్దవతిరై త్త అవతారస్థలముమ్, నిన్దై
త్తుత్తు త్తలైక్కట్టుమళవుమ్ మలైయాళర్ † వలై క్కుమాపోలే ఇట్టవడి
పేరవిడాతే వలైత్తుక్కొణ్ణిరుక్కి అర్చావతారస్థలభుమ్, (౩) “యేషా
మిందీవరశ్యామో హృదయేసుప్రతిష్ఠితః” ఎన్దుమ్, (౪) “బణ్ శగ్గతై
వాళ్ళాయానారువనడియేనుళ్ళానే” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిపడియే హృదయ
కమలత్తిలేయరున్దు తానుకన్దార్క్కు త్తన్నుకై భుజిప్పిక్కుమ్
అన్తర్యామిత్యస్థలమాకి అన్దప్రాప్యస్థలజ్జలైల్లామ్, తనక్కువకుత్త
స్థలమాయ్ ప్రాప్యమాయరుక్కుమాచార్యవిషయమే యెన్దధ్వవసితై
రుక్కక్కడవ నెన్దై. — (వలై త్తవిడమావతు) - పిఱరటియాతపడి త్తిరై
జ్జలైత్తుక్కొణ్ణిరుక్కి అన్తర్యామిత్యస్థలమ్. (ఊట్టుమిడమావతు) - చక్షు

† (పా) వలైప్పొట్టోలే.

(౧) తైళ్ళు.

(౨) హరివంశమ్-౧౧౫-౬౨.

(౩)

(౪) తి. పాయ్-౪-౧౫.

౪౫౧. ఇవనుక్కుప్రతికూలర్-స్వతస్త్వైరుమ్, దేవతా స్తరపర
రుమ్; అనుకూలర్-ఆచార్యపరతస్త్వైర్; ఉపేక్షణీయర్-

ద్విషయమాయురుస్తు తక్షణవివక్షితై యుమ్ గుణజ్ఞై యుమ్ ఆశ్రితై
భుజిష్విక్కు మర్చావతారస్థలమెన్దుశ్శొల్లపుమామ్. (౧) “యేనైవగురు
ణాయస్య న్యాసవిద్యాప్రదీయతే తస్యైవకథదుద్ధాబ్ధి ద్వారకాస్సర్వ
ఏవసః” ఎన్దుమ్, (౨) “విల్లార్ మణికోట్టైక్కుమ్” ఎన్దుతుడగ్గి, (౩)
“అరుళాలేనై త్తవర్” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

అన్ది క్కే, (పాట్టుక్కేట్టుమిడమ్) ఇత్యాదిక్కు రక్షకమాక
అవన్దులైయై పుడక్కడవనల్ల నెన్దిఅవళవన్ది క్కే అవై యెల్లామ్ తన
క్కిన్దిషయమే యెన్దిరుక్కక్కడవనెన్ది అతెన్దు కీఘోడేశేర యాజిక్కు
పుమామ్.

౪౫౧. ఏవమూర్భతనాన ఇవ్వధికారిక్కు స్వరూపనాశకత్వ
స్వరూపవర్ధకత్వ తదుభయ రహితత్వజ్ఞాల్ ప్రతికూలరాయుమ్ అను
కూలరాయుమ్ అనుభయరాయు మిరుక్కు-మవర్ కలై దర్శిప్పిక్కితార్
మేల్, (ఇవనుక్కు ప్రతికూలర్) ఎన్దుతుడగ్గి. అతావతు - ఇప్పడి
ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాయపరత్వాదిపంచత్తిలుముళ్ళప్రావణ్యమడైయ
ఇన్దిషయత్తిలే ఒరుమడైప్పడుత్తి (౩) “తేనమన్ శ్రితియే” ఎన్ది
రుక్కు మివ్వధికారిక్కు, అణుకిల్ ఆత్మనాశ తై ప్పిఱప్పిక్కుమ్ ప్రతి
కూలర్, ఆత్మాపహరికళాన స్వతస్త్వైరుమ్ పారతస్త్వైత్తిక్కిలైన్దు
వై తే భగవద్వ్యతిరిక్తదేవతైకళుక్కు పురతస్త్వైరాయురుక్కు
మవర్ కళుమ్; స్వసంగతతై స్వరూపతై వళర్ క్కుమనుకూలర్,
స్వరూపతై ఉభృపడియుణ్దు తచ్చరమావధి నిష్ఠరాన సదాచార్య
పరతస్త్వైర్; ఇప్పడి స్వరూపనాశకరుమ్ స్వరూపవర్ధకరుమల్లామై
యాలే నెరువుతలుక్కుమ్ విరుప్పత్తుక్కుమ్ విషయమల్లాత ఉపేక్షణీ
యర్, చరమపర్వమాన ఆచార్యపారతస్త్వైత్తిలూన్ శ్రిమన్దియిలే

౩౨౫ శ్రీవచనభూషణమ్ సవ్యాఖ్యానమ్-౪-ప్రకరణమ్.

ఈశ్వరపరతన్త్రమ్.

౪౫౨. జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞ భిరణ్ణుమ్ అల్లాతార్ క్కు ఉపాయాజ్ఞమా
యరుక్కుమ్, ఇవనుక్కు ఉపేయాజ్ఞమాయరుక్కుమ్.

ప్రథమపర్వమాన ఈశ్వర పారతన్త్ర్యత్తిలే యూన్తినిన్టు మవర్క
శైన్తపడి. ప్రతికూలరై చ్చొల్లుకిఱవిడత్తిల్ స్వతన్త్ర దేవతాన్తర పర
తన్త్రిరువరై యుమ్ శొన్నవితు, ప్రపత్తిప్రకరణత్తిల్ శొన్నమల్ ముళ్ళ
ప్రతికూలర్ క్కు ముపలక్షణమ్. ప్రథమపర్వనిష్ఠనుక్కు ప్రతికూలరాన
వర్కళ ఇవనుక్కు ప్రతికూలరల్లామైయిలైయిడే. ఇత్తాల్, కీర్థభగవత్ప్ర
పన్నాధికారిక్కు సహవాసతన్త్ర్యన్త్రికభుక్కుఱుప్పాక అనుకూలప్రతి
కూలదర్శనమ్ పణ్ణువిత్రాత్పీలే, ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాన ఇవను
క్కుమ్ సహవాసనిష్ఠత్తి విషయమాన ప్రతికూలరై యుమ్ సహవాస
విషయమాన అనుకూలరై యుమ్ దర్శిప్పిత్తు, తదధికమానఉపేక్షణీయ
విషయముమ్ ఇవనుక్కుఱ్ఱుడైన్దు మిడమ్ దర్శిప్పిత్తారాయిల్ బు.

౪౫౩. ఇవ్వధికారిక్కుఱ్ఱాక వేణుమ్ ప్రతిపత్త్యనుష్ఠానజ్ఞశై
ష్టపడియాలు మరుభిచ్చెయ్ తార్ కీర్థి ; ఇన్దప్రసజ్జత్తిలే అన్యోపాయ
నిష్ఠరుడైయ జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞభుక్కుమ్ ఇవనుడైయ జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞభుక్కు
ముణ్ణానవినియోగ విశేషత్తై యరుభిచ్చెయ్ కిత్తార్ మేల్, (జ్ఞానానుష్ఠా
నజ్ఞభిరణ్ణుమ్) ఎన్తుతుడగ్గి. అతావతు-త త్వజ్ఞానముమ్ తదనురూపమాన
అనుష్ఠానముమ్, ఆచార్యాభిమాననిష్ఠనాన ఇవనైయొట్టిన్ద ఆధికారి
కభుక్కు, ఉపాయమధికారి సాపేక్షమాన్తై యాలే ఉపేయప్రాప్తియళ
వుముపాయాధికారమ్ న్దువానుల్ నడక్కై-క్కుఱుప్పాయ్ కొణ్ణు
అన్వభియాల్ ఉపాయశేషమాయరుక్కుమ్ ; ఆచార్యాభిమానమే
ఉత్తారకమాన్తై యాలే ఉపాయాధికార శేషమాక వేణువతోన్దిల్లామై
యాలే, ఇవ్వధికారిక్కుఱ్ఱాన జ్ఞానానుష్ఠానజ్ఞభిరణ్ణుమ్ ఆచార్య ముక
మల్ త్రియాకిఱ ఉపేయత్తుక్కు శేషమాయరుక్కు-మెన్దై. (ఇవనుక్కు-
ఉపేయమాయరుక్కుమ్) ఎన్తు పాశమానపోతు, ఆచార్యనుక్కుభిమత
మాయ్ కొణ్ణు ఇన్దై తానివనుక్కు ఉపేయమాయరుక్కు-మెన్దపడి.

౪౫౩. ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానమ్ తన్నైయుమ్ పిఱరైయుమ్ నశిప్పిక్కెయాలే త్యాజ్యమ్.

౪౫౪. తానశిక్కిఱతు మూన్ఱు పచార త్తిలు మన్వయిక్కెయాలే; పిఱర్ నశిక్కిఱతు తన్నైయనాదరిత్తుమ్ తన్ను నుష్ఠాన తై యగ్గీకరిత్తుమ్.

౪౫౩. ఇప్పుడి జ్ఞానానుమానగ్గిరణ్డుమ్ ఆచార్యప్రీతిహేతు వాక నినైత్తు క్కుఱిక్కొణ్ణువర్తిక్కు మిన్వధిక్కారిక్కు అవశ్యమ్ నివర్తనీయజ్జళై యరుళిచ్చెయనతాక త్తిరువుళ్ళేమ్వల్లీ, ప్రథమమ్ నిషిద్ధానుష్ఠానమ్ త్యాజ్యమెన్నుమత్తై యరుళిచ్చెయకిఱార్, (ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానమ్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఏవమ్మూతనాన ఇన్వధిక్కారిక్కు పురదారపరిగ్రహాది నిషిద్ధానుష్ఠానమ్, స్వవినాశ తైయుమ్ స్వానుష్ఠానమ్కణ్ణ పరరుడైయ వినాశ తైయుమ్ పణ్ణకైయాలే పరిత్యజిక్కప్పదుమతోఱైన్.

౪౫౪. ఉభయవినాశముమిత్తాలే వరుకిఱపడి యెజ్జనేయెన్న; అరుళిచ్చెయకిఱార్, (తానశిక్కిఱతు) ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతావతు - ఆచార్యాభిమాన త్తిలేయెత్తుగ్గి భగవద్భాగవతాచార్యవిషయజ్జళే మూన్ఱు క్కుమభిమత విషయమాయిరుక్కిఱతానశిక్కిఱతు, అమ్మావర్క్కుమితు అనిష్టమాకైయాలమ్, (అపచారమావతు)- అనిష్టకరణమాకైయాలమ్ అతిక్రూరమాన అపచారత్రయ త్తిలు మన్వయిక్కెయాలే; పిఱర్ నశిక్కిఱతు, చరమపర్యవర్తనమాకవన్ఱు నిఱ్ఱిఱ భాగవతోత్తమనాన తన్నైనిషిద్ధానుష్ఠానమ్ పణ్ణినవనెన్ఱుఅనాదరిత్తుమ్, “తత్త్వవితాన ఇవనిప్పుడిశెయకిఱార్ ఇతిల్ దోషమిల్లెయాకప్పట్టన్ఱో, నమక్కుప్పిన్నైయెన్?” ఎన్ఱుతన్నుడైయవనుష్ఠాన తైత్తాజ్జగ్గీకరిత్తుమెన్. అనాదరిప్పార్ భాగవతవైభవ మఱియాతవర్కళే, అనుష్ఠాన తై యగ్గీకరిప్పార్ ప్రాప్తప్రాప్త వివేకశూన్యరానవర్కళే. అనుష్ఠాన తై యగ్గీకరిక్కిఱవర్కళే నశిక్కిఱార్కళే, అనాదరిత్తవర్కళే నశిప్పానెన్?

౪౫౫. విహితభోగమ్ నిషిద్ధభోగమౌలే లోకవిరుద్ధముమస్తు,
నరకహేతువుమస్తు ; అయిరుక్కచ్చెయ్తే, స్వరూప
విరుద్ధముమాయ్

దోషమేకణ్డా లనాదరిక్కలాకాతోవెన్నిల్ ; రాజపుత్రనుక్కు దోష
ముణ్డానాల్ రాజా తాశిషిత్తుక్కుభృమతోభియ అవనై యనాద
రిత్తవర్కళే మేలేనిగ్రహమ్పణ్ణి దణ్ణిక్కుమాపోలే, స్వాభిమతనాన ఇవ
నుక్కు దోషముణ్డానాల్మమ్ సర్వేశ్వరస్థానే తిరుత్తిక్కుభృమతోభియ
పిఱనాదరిక్క ప్పొత్తామైయాలే, అనాదరిత్తవర్కళుక్కు వినాశమే
ళల్లిక్కెయాలే అనాదరిక్కలాకాతు. (౧) “అపిచేత్పుదురాచారో
భజతే సూమనన్యభాక్ సాధురేవ సమస్తన్య సమ్యగ్వ్యవహితోహి
సః” ఎన్ఱు ఉపాసకవిషయమాక వరుళిచ్చెయ్తపడి కణ్డాల్ ఎల్లెనిల
త్తిల్ వద్దనిన్ఱు ఇవ్విధికారి విషయ త్తిలవనిరుక్కుమ్బడి శొల్ల వేణ్ణావిఱే;
అత్తెయాలే, ఇప్పడి తానుమ్ పిఱరుమ్ నశిక్కుమ్బడియిరుక్కెయాలే
ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానమ్ పరిత్యాజ్యమెన్ఱతాయ్తొయ్.

౪౫౬. ఇప్పడి పరదారాదిభోగమ్ స్వపరవినాశ హేతువత్త
క్కడి శాస్త్రనిషిద్ధమాకైయితే, ఇజ్జనన్ఱిక్కే శాస్త్రవిహితవిషయ
మాన స్వదారభోగత్తుక్కు క్కుత్తెయ్లెయ్తెయ్న ; అరుళిచ్చెయ్
కితార్ మేల్, (విహితభోగమ్) ఎన్ఱుతుడ్గి. అతావతు-విశిష్టవేషవిషయ
యానశాస్త్రత్తిలే విధిక్కప్పట్ట స్వదారత్తిల్ భోగమ్, తాదృశశాస్త్ర
నిషిద్ధమాన పరదారభోగమౌలే లోకవిరుద్ధముమస్తు, (౨) * శెమ్మి
నాలియన్ఱ పావైయై త్త్రువుకైముతలాన ఘోరదుఃఖానుభవమ్
పణ్ణమ్ నరకహేతువుమస్తు; ఇప్పడి ప్రత్యక్షపరోక్షనిష్ఠజ్ఞాన లోకవిరు
ద్ధత్వ నరకహేతుత్వజ్ఞశిరణ్ణు మల్దీరుక్కచ్చెయ్తే, అనన్యభోగత్వ
రూపమాన స్వరూపత్తుక్కువిరుద్ధముమాయ్. (౩) “శాస్త్రోదాన్త ఉపరత
స్తితిక్షుస్సమాహితోభూత్వాన్త త్యక్తేవాన్తానంపశ్యేత్” ఇత్యా

వేదా స్తవిరుద్ధముమాయ్ శిష్టగర్హితముమాయ్ ప్రాప్య
ప్రతిబన్ధకముమా యిరుక్తైయా లే త్యాజ్యమ్.

౪౫౬. భోగ్యతాబుద్ధి కులైస్తు ధర్మబుద్ధ్యా ప్రవర్తితాలుమ్
స్వరూపమ్ కులై యుమ్.

దికళాలుమ్ తిరువనాద్రికళాలుమ్, ఉపాసకనోడుప్రపన్ననోడువాళియతి
ఇరువర్ కుమ్ విషయభోగమాతా తెన్ను మిడతై ప్రతిపాదిక్కితి వేదా
స్తతుక్కు విరుద్ధముమాయ్, దోషదర్శనతాలు మప్రాప్తదర్శనతాలుమ్
విషయభోగతై అరునరు తిరుక్కుమాచార్యప్రధానరాన శిష్టర్కళాలే
హేయమెన్ఱు నిర్దిక్క-పట్టిరుప్పతుమాయ్, అప్రాప్తవిషయవిరక్తి
ప్రియనాన ఆచార్యనుక్కనభిమతమాకై యాల్ ఆచార్యముఖ కమల
వికాసానుభవరూపప్రాప్యత్తుక్కు ప్రతిబన్ధకముమాయ్, ఇప్పడిఅనేకాన
ర్థానహమాయిరుక్తైయా లే ఇవ్వధికారిక్కు పురిత్యాజ్యమెన్ఱుపడి.

౪౫౭. భోగ్యతాబుద్ధియైవిట్టు ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కుమాళవిల్
ఇనైయొన్ఱుమిలైయేయెన్న ; అరుశిచ్చెయ్ కితార్ మేల్, (భోగ్యతాబుద్ధి
కులైస్తు) ఎన్ఱుతుడగ్గి అతావతు-విహితవిషయప్రవృత్తియిల్ కాముక
తయా వరుమ్ భోగ్యతాబుద్ధియైవిట్టు ఉపాసకరాన మహర్షికళ్ తుడ
క్కమానశిష్టర్ పైతృకముణమోచక ప్రజోత్పాదనార్థమాకవుమ్
న్నానదివన త్తిలగ్గీకరియావిడిల్ బూణహత్త్యాది దోషముణ్డెన్నుమతై
ప్పూర్ణివుమ్ ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కుమాపోలే ఇవనుమప్పడి ధర్మ
బుద్ధ్యాప్రవర్తితాలుమ్, సిద్ధధర్మనిష్ఠనాన ఇవనుక్కు అన్యధర్మాన్వ
యమ్ విరోధియాకైయా లే అనన్యోపాయత్వరూపమాన స్వరూపమ్
కులై యుమెన్ఱై. ఇత్తాల్, భోగ్యతాబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కిల్ అనన్యభోగత్వ
రూపమాన స్వరూపమ్ కులై యుమోపాతి ధర్మబుద్ధ్యాప్రవర్తిక్కిల్
అనన్యోపాయత్వరూపమాన స్వరూపమ్ కులై యుమ్; అనపిన్ఱు బరుపడి
యాలు మివ్వధికారిక్కు విహితవిషయ ప్రవృత్తియాకాతెన్ఱుతా
యిల్ బు. అకై యాల్ ఏతేను మొరుపడి అన్వయిత్తాలుమ్ స్వరూపహాని
తప్పాతు, అనపిన్ఱు పరిత్యజిక్క వేణు మెన్ను మిడమ్ నిశ్చితిమి తే.

౪౫౭. (౧) “క్షేత్రాణిమిత్రాణి” ఎన్నిజ్ఞోక త్రి లవ స్థేపిఱక్క వేణుమ్ స్వరూపమ్ కులైయామైక్కు.

౪౫౮. ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యముమ్, త్యాజ్యభూమియిల్ జిహ్వనైయుమ్, అనుభవాలాభ త్రి లా త్తధారణాఽ

౪౫౭. ఇప్పటి స్వరూపహని వరుమెన్నుమ్ భయత్తాలే విషు కిఱవళవుపోరాతు, ప్రాప్తివిషయ ప్రవణచిత్తజ్ఞెయాలే ప్రాకృతసకల భోగ్యవస్తుక్కుళుమ్ ప్రతికూలమాయత్తోల్ ముమవస్థే పిఱక్కవుమ్ వేణుమ్ స్వరూపమ్ కులైయామైక్కెన్నిఱార్ మేల్, (క్షేత్రాణి) ఎన్ఱు తుడగ్గి. అతావతు-“క్షేత్రాణిమిత్రాణి ధనాని నాథ పుత్రాశ్చ దారాః పశవోగృహాణి । త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్తవృత్తేః భవంతిసర్వే ప్రతికూలరూపాః” ఎన్ఱు పేరురళాళరాన పెరుమాళైక్కుటిత్తు బ్రహ్మ విజ్ఞాపి త్త జ్ఞోక త్రిల్ శొల్లుకిఱ క్షేత్రమిత్రధనాదికళాన సమస్తవస్తుక్కుళు మగ్ని కల్పమాయత్తోల్ ముప్పడియానవవస్థేపిఱక్క వేణుమ్ స్వరూపప్రచ్యుతి పిఱవామైక్కెన్ఱై. ఇన్ద్రజ్ఞోకార్థతై, (౨) “నల్లపుతలే వర్” ఇత్యాది యాలే అరుళాళ పెరుమాళైమ్మెరుమాసారు మరుళిచ్చెయ్ తారిఱే.

౪౫౮. ఇనిమేల్, ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యాదిత్రయము మివనుక్కవశ్యాపేక్షితమెన్నుమ్ తై యచివ్విక్కెక్కాక, అవద్రీను టైయ ఉపాయచతుష్టయ సాధారణ్యతైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, (ప్రాప్య భూమియిల్) ఎన్ఱుతుడగ్గి. (ప్రాప్యభూమియావతు)- తనక్కువకు త్త శేషియాన విషయమెఱున్దరుళియిరుక్కిఱదేశమ్. (తత్ప్రావణ్యమా వతు)-అదేశ తైక్కిట్టియల్లతు తరియాల అతిమాత్రమానఆతై. (త్యాజ్య భూమియావతు)- అన్విషయతై యకన్దిరుక్కెక్కుడలాన దేశమ్. (తజ్జిహ్వనైయావతు)-ఇతైవిట్టే నిఱు వేణుమెన్నుమిచ్చె. (అనుభవాలాభ త్రిలా త్తధారణాయోగ్యతైయావతు)- వకుత్తశేషియాన విషయ

యోగ్యతైయుమ్, ఉపాయచతుష్టయత్తుక్కుమ్ వేణుమ్.

త్తినుడైయ విగ్రహాద్యనుభవమ్ పెతాతపోతు, దేహధారణమాన
భోజనమిల్లావిడిత్ దేహమ్ధరియాతాప్వోలే తాథరిత్తిరుక్కైక్కుమ్
యోగ్యనస్తిక్కైయిరుక్కై. (ఉపాయచతుష్టయత్తుక్కుమ్ వేణుమ్)
ఎన్ఱతు : ఇన్ఱైయి త్తనైయు ముపాయచతుష్టయాధికారికభుక్కుమ్ అధి
కారానుగుణమాక వేణుమెన్ఱపడి. (ఉపాయచతుష్టయమావతు) (౧)
“స్వస్వాతన్త్ర్యభయత్తాలే” ఎన్ఱతుడణ్ణి క్కీరుళిచ్చెయ్తభక్తిప్రపత్తి
కభుమ్, ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకారజ్ఞభుమ్. భగవద్వి
షయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకారజ్ఞభుమ్ ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగత
పరగత స్వీకారజ్ఞభుమాకవుమామ్. ఇతిలుమ్ ముట్టుట్టయోజనైక్కుమ్
ఔచిత్యముణ్ణు ; కీర్తనాలు ఉపాయతైయుమ్ శేర ఇవర్తామే యరు
ళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ చేరుక్తెయాలే. ఇతిల్ భక్తిప్రపత్తినివరివర్
క్కుమ్, (౨) “మాకవైకున్దమ్ కాణ్బతత్కౌమనమేకమేణుమ్”
ఎన్ఱిట ప్రాప్యభూమియానపరమపదత్తిల్ ప్రావణ్యముమ్, (౩) “వరం
హుతవహజ్వాలా పఞ్జరాన్తర్వ్యవస్థితిః! నశౌరిచిన్తావిముఖ జనసంవాస
వైశసమ్” (౪) “కొడువులకమ్ కాట్టేల్” ఎన్ఱుమ్మడి ప్రాప్యవస్తువై
యిన్ఱు ప్రాకృతమధ్యేయిరుక్కైక్కుడలాన సంసారమాకిట త్యాజ్య
భూమియిల్ జహసైయుమ్, (౫) “ఉన్ఱైన్ఱివిట్టాన్ఱుమాన్ఱికిక్కిన్ఱిలే”
ఎన్ఱిటపడియే భగవదనుభవాలాభత్తి లాత్తధారణాయోగ్యతైయు
మవశ్యముణ్ణాకవేణుమ్. ఆచార్యవిషయత్తిల్ స్వగతపరగత స్వీకార
నిష్ఠరానఇరువర్క్కుమ్- (౬) “ఎల్లామ్వకు త్తవిడమే” ఎన్ఱిరుక్కైయాలే
ఆచార్యనెట్టున్దరుళియిరున్దదేశమ్ ప్రాప్యభూమియాయ్, అననైప్పిరిన్ది
రుక్కిటవిడమ్ త్యాజ్యభూమియాయ్, అననుడైయ విగ్రహాదిక శే అను

(౧) ౪౪౪.

(౪) తి-వాయ్-౪-౯-౭.

(౨) తి-వాయ్-౯-౩-౭.

(౫) తి-వాయ్-౫-౭-౧.

(౩)

(౬) ౪౫౦.

౪౫౯. (౧) “పటుతాకాతోష్టతీర్దే”

భవ విషయముమాకై యాలే, ప్రాప్యభూమియిల్ ప్రావణ్యాదికల్
 మూన్టు మివనుక్కునుగుణమాక అవశ్యముణ్ణాక వేణుమెన్టు అధికారాను
 గుణమ్ విభజిత్తుచ్చొల్లక్కడవతు. — అన్తి కే, (౧) “మతురకవిశొన్న
 శొల్ నమ్మవార్ పతి వైకున్దమ్” ఎన్టు తామరుళిచ్చెయ్త ప్రబంధత్తై
 యభ్యసి త్తవర్ కళుక్కుమ్ వాసస్థానమ్ తదీయవైభవమే నడక్కుమ్
 శ్రీవైకుణ్ఠమెన్టు శ్రీమధురకవియాత్వోరరుళిచ్చెయ్తై యాలుమ్, చరమ
 పర్వ నిష్ఠరాసవర్ కళుక్కుమ్ స్వాచార్యనుకన్ద భగవద్విషయత్తిల్
 పరిపూర్ణానుభవాదికల్ సిద్ధిప్పతు అవ్విభూతియిలే యాకై యాలుమ్
 ప్రాప్యభూమి పరమపదమ్ ; * ఇరుళే తరుమాభాలమాకై యాలే అవ
 నుక్కువిరోధియాసనంసారమ్ త్యాజ్యభూమి; (అనుభవాలాభ త్తిలాత్త
 ధారణాయోగ్యతైయావతు)-స్వాచార్యవిషయ త్తిలుమ్ అవనుకన్ద భగ
 వద్విషయ త్తిలు ముణ్ణాన వనుభవమ్ పెతాతవళిల్ తాధరి త్తిరుక్కు
 మాట్టామై ఎన్టు ఇజ్జనే యోజిక్కవునూమ్.

౪౫౯. ఉక్తోపాయచతుష్టయ త్తిలుమ్ భగవద్విషయ త్తై యవ
 లమ్బిత్తిరుక్కి అభక్తిప్రప త్తికళాకి అఉపాయద్వయము మివ్వధికారిక్కు
 నమ్మనివిష్టప్రకార త్తై క్కీర్తిరుళిచ్చెయ్త వన న్తరమ్, (౨), “ఆచార్యనై
 యమ్ తా పల్ ముమ్మల్ ము” ఎన్టుమ్, (౩) “ఆచార్యాభిమానమే
 ఉత్తారకమ్” ఎన్టుమరుళిచ్చెయ్త ఆచార్యవిషయ త్తిల్ స్వగతపరగత
 స్వీకారరూపోపాయద్వయత్తుక్కుమ్ ప్రమాణదర్శనమ్ పణ్ణవిక్కు వేణు
 మెన్టు తిరువుళ్ళమ్ పల్ లి, ప్రథమమ్ స్వగత స్వీకారోపాయత్తుక్కు
 ప్రమాణమ్ కాట్టుకితార్, (పటుతాకాతు) ఎన్టుతుడక్కి. (పటుతాకా
 తోష్టతీర్దే పాట్టుడలాక పాతమ్ । వటువావకై నిన్దెన్దువైకల్ తొమ్మ
 వారై । క్కణ్ణిణ్ణివాత్వోర్ కలన్దనిన్దె కెడుత్తు । విణ్ణిన్దువీర్ శిరుప్పార్

(౧) ౪-తిరు-౨౯,

(౨) క-౪-౧౧-

(౩) ౪౪౬-

(౪) ౪౪౭-

శ్రీ మణ్ణలితమ్ క్వాచిత్కమ్,

ఎన్నిటపాటైప్పురొవ్వపాయత్తుక్కుప్పమాణమాకవను

సనిప్పతు.

౪౬౦. (౧) “నల్లవెన్తోయ్”

మిక్కు”) అతావతు- అమోఘమాయరుప్పతోరు ఉపాయమత్తిన్దే, ఆశ్రయిప్పార్క్కు సమాశ్రయణీయనాయ్కోణ్ణు తిరుప్పాట్రుడలిలే కణ్ వళర్ న్దరుళుకితి అవనుడైయతిరువడికలై తప్పాతప్రకార తైనినైత్తు నాడోటుమనుకూలవృత్తియై పుణ్ణిక్కోణ్ణు పోరుమ్ జ్ఞానాధికరైక్కుణ్ణు తజ్జుళుక్కు ఉత్తారకరాక ఆశ్రయిత్తు ఉజ్జీవిక్కుమవర్ కళ్, ఆత్మావోడు అవినాభూతమాన పాప తైప్పొక్కి శ్రీవైకుంఠ తిల్ తిరువాళల్ తిఱన్దు అజ్గే సమృద్ధమాన జ్ఞానాదికలైయుడైయరాయ్ తదీయకైజ్జుర్య నిరళ రాయ్కోణ్ణు వ్యావృత్తరా యిరుప్పరెన్దు పరమాప్తరాన తిరుమఱి తైప్పిరా నరుళిచ్చెయ్త “పళుతాకాతోన్జుటిన్దే” ఎన్నిటపాటై ఆచా

ర్యవిషయ తిల్ ముట్టడచ్చొన్న స్వగతస్వీకారమాకిఱుపాయత్తుక్కు ప్రమాణమాక వనుసనిప్ప తెన్దై. ఇత్తాల్, స్వగతస్వీకారమ్ అహజ్కార గర్భతయా అవద్యకరమా యిరున్ద తేయాకిలుమ్, ఫలసిద్ధియిల్ వన్దాల్ పళుతుపోకా తెన్ను మిడమ్ శొల్లిన్దోయిన్దు. (౨) “గురుణాయోభి మస్యేత గురుంవాయోభిమన్యతే | తావుభావరమాంసిద్ధిం నియమాదు పగచ్చుతిః” ఎన్దు పరగతస్వీకారతోపాతి స్వగతస్వీకారత్తుక్కుమ్ ఫలమ్ తన్ను తెన్ను మిడమ్ భారద్వాజసంహితైయిలుమ్ శొల్లప్పట్టితే.

౪౬౦. ఇనిమేల్ పరగతస్వీకారమాకిఱ పరమోపాయత్తుక్కు ప్రమాణజ్గళ్ పలవన్దోయిమ్ దర్శిప్పిత్తురుళుకితార్, (నల్లవెన్తోయ్) ఎన్దుతుడన్ది అతావతు-తోయ్తయానవళ్ ఇవళ్ తనక్కుప్పేన్దుక్కుడ లాకనినైత్తిరుప్పతు, అవణ్ (౩) “నత్యజేయమ్” ఎన్దు వారైయెయిమ్, పెరియాళ్వార్ వయిన్దోయిన్దు పిఱప్పెయిమాయిన్దు ; ఇప్పొత్తవణ్

(౧) “మాతాయతానవనై”

వారై తనకుఁ ఫలియాతమాత్ర తైక్కొణ్ణ ఇతుతన్నిలు మతిశఁజ్జై-
 పణ్ణానిన్తాళ్, ఇని ఇవశైజ్జనేజీవితత్తు త్తలైక్కట్టప్పకుకితాళెన్నుమిళివు
 తోన్ ౨విరుక్క; అవలైప్పార్ త్తు, ఎన్నిలుమెన్నిళివుక్కు నోవుపడు
 మ్మడి స్నిగ్ధయాన వెన్నుడైయతోట్టి! అనన్తశాయాయా అతపవ
 సర్వస్తాత్పరరాయరుక్మిణవర్, అతుక్కుమేలే శ్రియఃపతికళాయ్ ఒరు
 వర్క్కు మెట్టవొణ్ణత పెరుమైయై యుడైయరాయరుప్పారొరువర్;
 దేవయోనియిల్ పిఱన్దు శిఱితన్దైయనిత్తైయుమన్టిక్కే అవర్క్కుమ్
 నమక్కుమ్ పర్వతపరమాణుక్కుళోప్పై వాశి పోరుమ్మడి త్తుద్రరాన
 మనుష్యర్ నామ్, అనపిన్ను సమ్మాల్ శైయ్యలావతుణ్ణో? అవరొరువారై
 మున్నేళొల్లివైతారెన్దైక్కొణ్ణ సమ్మాలవరైవరైక్కపోమ్మా? అతు
 కిడక్కిడుమ్, నమక్కుప్పేర్ ౨క్కువళీయుణ్ణకాణ్, శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలే
 యవతరి త్తవీర్ ౨ తైయుడైయరాయ్ సర్వవ్యాపకవస్తునై త్తకతిరువుళ్ళ
 త్తిలేయడక్కిక్కొణ్ణిరుక్మిణ పెరియాళ్వార్, (౨) “అచార్యదేవోభవ”
 ఎన్ఱిఱపడియేనమక్కు త్తేవరానలమక్కు త్తేవరాయరుక్మిణవరై ఓరిశైయై
 చొల్లియిళైక్కవుమామ్, కిఱీయఱుత్తువరప్పణ్ణవుమామ్, తిరుమజ్జన తై
 చేర్ త్తు వైత్తళైక్కవుమామ్, తిరుక్కుళుల్ పణియైచ్చమైత్తు వైత్తళై
 క్కువుమామ్, తిరువన్దిక్కాప్పిడవళైక్కవుమామ్, అన్ఱిక్కే, నామ్తమ్మై
 మున్నిట్టాతోలే తమక్కు ప్పురుషకారమానారై మున్నిట్ట వరప్పణ్ణ
 వుమామ్, నల్లతోరుప్రకారమ్ వరువితారాకిల్ అత్తైక్కణ్ణిరుక్కుక్క
 డవోమ్, నామ్మేల్ విళిక్కడవోమల్లొమ్, ఎన్ఱాణ్ణళరుళిచ్చెయ్త “నల్ల
 వెన్తోట్టి” ఎన్ఱిఱపాట్టయుమ్; ఈశ్వర నెన్ఱుపారాతే తనక్కెతిరియాన
 పిరణ్యాసుర నైక్కురియతిరువుకిరాలే, వరబలగ్గళాలే పూణ్ కట్టియరు
 క్మిణమార్ వై ప్పొకమలై పిళన్దాతోలే ఇరణ్ణకూతామ్మడి అనాయా
 సేన కిఱీత్తుప్పొకట్ట మిడుక్కైయుడైయ సరసింహ తై, (౩) “అన్దియ

ఎన్నిటపాట్టుక్కలై యుమ్, స్తోత్ర త్రిల్ ముడినల్లోక తైయుమ్, (౧)
 “పశు ర్ననుష్యః” ఎన్నిటల్లోక తైయుమ్ ఇతుక్కు ప్రమాణమాక
 వనుసనిప్పతు.

మోతిలరియురువాకి యరియైయట్టి త్తవనై - పల్లాణు - పాడుతుమ్”
 ఎట్టు అనన్యప్రయోజనరాయ్క్కొణ్ణుమబ్బళాశాసనమ్ పణ్ణియురుప్పైరై
 జయిక్కుమే. వ్యావృత్తరాయుక్కిటఅవర్కళో పక్కలితే న్యస్తభర
 రాయ్ అవర్కళభిమాన త్తిలే యొతున్కి. యిరుప్పారుడైయసుకృతమెన్టు
 తిరుమట్టిశైప్పిరా నరుళిచ్చెయ్త “మాతాయతానవనై” ఎన్నిటపాట్టై
 యుమ్; (౨) “అకృత్రిమ” ఎన్టుతుడన్కి. స్వాభావికమాయ్ దేవరీరుడైయ
 ప్రాప్తనూయ్ భోగ్యముమాన తిరువడికళిలుణ్ణాన ప్రేమ త్తినుడైయ
 అతిశయత్తుక్కలై నిలమూయిరుప్పారాయ్ అన్దప్రేమ ప్రకర్షత్తుక్కడి

యాన ఆత్మయాథాత్మ్యజ్ఞానతైయుడైయరాయ్ విద్యైయాలుమ్
 జన్మతైలుమ్ అడియేనుక్కు ప్పితామహరాయుక్కిట నాథమునికలై
 ప్పార్త్తు. అడియేనుడైయ వృత్తతైప్పారాతే ప్రసన్నరాయరుళవేణు
 మెన్టు పరమాచార్యరాన ఆళవన్దా రరుళిచ్చెయ్త వేదాన్తతాత్పర్య
 మానస్తోత్రత్రిల్ చరమమానల్లోక తైయుమ్; జ్ఞానమ్ పిట్టక్కైక్కుయో
 గ్యతైయిల్లాత పశుపక్షికళాకవుమామ్, జ్ఞానయోగ్యతైయళ్ళ మనుష్య
 రాకవుమామ్, యావర్ళిలర్ భగవత్సమ్మన్బంధమే నిరూపకనూమ్బడి
 యిరుప్పానారు తదీయనోడే సమ్మన్బిత్తిరుక్కితార్కళో, అవర్కళన్దవైష్ణ
 వనాలే ప్రాప్యభూమియాన పరమపదతైప్రాపిప్పర్కళెన్దెయాలే, జ్ఞాన
 ముణ్డాకవుమామ్ ఇల్లెయొకవుమామ్, తదీయాభిమానమే ఉత్తారక
 మెన్టు మిడతై సుస్పష్టమాక చొల్లుకిట, (౩) “పశు ర్ననుష్యః పక్షీ వా
 యేచ వైష్ణవసంశ్రయాః । తేనైవ తే ప్రయాస్యన్తి తద్విష్టాః పరమం
 పదమ్” ఎన్నిట పారాణికల్లోక తైయుమ్, ఆచార్యాభిమానమాకిట
 ఇన్ద పరగతస్వీకారోపాయత్తుక్కు ప్రమాణమాక వనుసనిప్పతెన్దపడి.

౪౬౧. ఆచార్యాభిమానస్తాన్ ప్రపత్తిహాలే ఉపాయా నరజ్ఞ
భుక్తజ్ఞముమాయ్ స్వతస్త్రిముమాయిరుక్కుమ్.

౪౬౧. కీర్తించున్న ప్రపత్తినిష్ఠనాన వధికారిక్కు ఉపాయా
ధికార త్తిల్ కుటై యుణ్డాకిలుమ్, అతుపారామల్ ఈశ్వరకారయమ్
శెయ్ కైక్కుడలాయ్ కొణ్ణు అవ్వపాయ శేషమాయిరుద్దశ్శ ఆచార్యాభి
మాన తై ఇహ్మీతు స్వతస్త్రిపాయమాకచ్చొల్లువానె, ఒన్టుక్కే ఉభ
యాకారముమ్ కూడుమో వెన్దిఱశజ్జెయిలేయరుళిచ్చెయ్ కితార్ మేల్,
(ఆచార్యాభిమానస్తాన్) ఎన్టుతుడజ్జి. అతావతు. ఆచార్యాభిమానమా
కిఱవితుతాన్, (౧) “తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే” (౨) “తమేవశరణం
గచ్ఛ” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱపడియే విరోధిపాపక్షయత్తుక్కుమ్
భక్తివివృద్ధిక్కు ముడలాయ్ కొణ్ణు ఉపాయా నరమాన భక్తిజ్ఞము
మాయ్, తత్త్వగపూర్వకమాక (౩) “మామేశరణంప్రద” ఎన్టువిధిక్కు
మృడి ఇష్టానిష్ట ప్రాప్తిపరిహారజ్ఞ శిరణ్ణుక్కుమ్ స్వయమేవోపాయ
మాయ్ కొణ్ణు స్వతస్త్రిపాయముమాయిరుక్కుమ్ ప్రపత్తిహాలే, ఉపా
యాధికార మాన్ద్యతైప్పార్తు ఈశ్వరనుపేక్షియామల్ కార్యమ్
శెయ్ కైక్కుటుప్పాకైయాలే స్వేతరోపాయమాన ప్రపత్తిక్కు సాఫ
ల్యతై యుణ్డాక్కానిష్టుకొణ్ణు అవ్వభీయాలే అతుక్కుజ్ఞము
మాయ్, అత్తైయొభీయ త్తన్నైయే ఉపాయమాక కొళ్ళుమభివల్
అనిష్టనివృత్త్యాదికళుక్కు త్తానే ఉపాయమాయ్ కొణ్ణు స్వతస్త్రిము
మాయిరుక్కు మెన్దై. — అన్టిక్కే, (౪) “అనాచార్యోపలభ్యాహి విద్యే
యం నశ్యతిధ్రువమ్” ఎన్టుమ్, (౫) “శాస్త్రాదిషు సుదృష్టాపి సాక్షా
సహస్థానోదయానప్రసిద్ధతివైవిధ్యా వినాసదుపదేశతః” ఎన్టుమ్ శొల్లు
కైయాలే ఏతేను మొరువ్విద్యైయై యవలమ్మిక్కు మవనుక్కుమ్ అతు
క్కాచార్యోపదేశమ్ వేణ్డుకైయాలే ఆచార్యాభిమానమ్ సకలోపాయాజ్ఞ
మాయిరుక్కు, (౬) “తేనైవతేప్రయాన్యన్తి” ఎన్టు స్వతస్త్రిపాయ

౪౬౨. భక్తియి లశక్తనుక్కు ప్రపత్తి,

మాక చొల్లువానెన్నెన్న, (ఆచార్యాభిమానద్వారా) ఎన్ఱుతుడగ్గి యరు
శిచ్చెయ్కితారాకపుమామ్; అతావతు - ప్రపత్తితా కర్తజ్ఞానభక్తి
కళాకితి ఉపాయా న్తరజ్గభుక్కు ఉత్పత్తివివృద్ధివిరోధి పరిహారార్థమాక
విహితమాయ్కోణ్ణు తడజ్గముమాయ్, (౧) “అనన్యసాధ్యేస్వాభీష్టే
మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతాయాచ్ఛా ప్రపత్తి శ్శరణా
గతిః” ఎన్ఱిటపడియే అన్యోపాయజ్గళైయొళిన్ఱు తన్నెయ్ ఉపాయ
మాకక్కొళ్ళుమళవిల్ అన్యనివృత్తి పూర్వకేష్టప్రాప్తిక్కుస్వయమేవ
నిర్వాహకమాయ్కోణ్ణు స్వతన్త్రముమాయరుక్కుమాపోలే, ఆచా
ర్యాభిమానమాకితి వితుతా, ఏతేను మోరుపాయత్తుక్కుమ్ ఆచా
ర్యోపదేశ మవశ్యాపేక్షితమాకైయాల అవ్వళియాలే ఉపాయాన్తర
జ్గభుక్కుజ్గమాయరున్దతేయాకిలుమ్, (-౨) “బాలమూకజడాన్ధాశ్చ పజ్గ
వోబధిరాన్తథా । సదాచార్యేణసన్దృష్టాఃప్రాప్నువన్తిపరాజ్గతిమ్” (౩)
పశుర్త్తునుస్యఃపక్షివా” ఇత్యాదిప్పడియే స్వయమేవోత్తారకమాకై
యాలేస్వతన్త్రోపాయముమాయరుక్కుమెన్ఱె.

౪౬౨. ఇప్పడి స్వతన్త్రమాన ఇవ్వపాయత్తుక్కు అధికారి
ఇన్నారెన్ఱరుశిచ్చెయ్కితార్, (భక్తియిలశక్తనుక్కు)ఎన్ఱుతుడగ్గి. అతా
వతు- (౪) “ఉభయపరికర్తృత్వాన్తన్య” ఎన్ఱిటపడియే, (౫) * జన్తా
న్తరసహస్రసిద్ధ కర్త జ్ఞాన సంస్కృతాన్తః కరణనుక్కు జనిక్కుమ
తాయ్ స్వపారతన్త్ర్యవిరోధియాన స్వయత్నరూపమాయరుక్కుమ్
భక్త్యుపాయత్తిల్, దుష్కరత్వబుద్ధియాలుమ్ స్వరూపవిరోధిత్వబుద్ధి
యాలుమ్ నామితుక్కు శక్తరల్లరెన్ఱు కైవాగ్గినవనుక్కు నివృత్తిసాధ్య
తయా సుకరముమాయ్ భగవత్పారతన్త్ర్యరూప స్వరూపానురూప

ప్రపత్తియి లశక్తనుక్కితు.

౪౬౩. ఇతు ప్రథమమ్ స్వరూపతై పుల్లవితమాక్కుమ్,

ముమాన ప్రపత్త్యుపాయమ్ ; అధ్యవసాయజ్ఞానరూపమాన ప్రపత్త్యుపాయత్తిల్ మహావిశ్వాసముజ్ఞానైయరితాకై యాలుమ్, బద్ధమోక్షజ్ఞిరణ్డుక్కుమ్ పాతువానఈశ్వరస్వాత స్త్ర్యభయతాలుమ్, నామితక్కుశక్తరల్లరెన్టు తేజినవనుక్కుమ్, పశ్వాదిక భుక్కుమ్ కార్యకరమాకై యాలే, విశ్వాససాపేక్షముమన్ది క్కేమోక్షైకహేతుపుమాయిరుక్కుమ్; పరత స్త్రీస్వరూపనాన సదాచార్యనుడైయ అభిమానరూపమాన ఇన్దచరమోసాయమెన్దై. భక్తియిలశక్తనుక్కు దుష్కరత్వస్వరూపవిరోధిత్వజ్ఞిరణ్డుమ్ హేతువాకిలుమ్ ఇవ్విడత్తిల్ స్వరూపవిరోధిత్వమే ప్రధానహేతు; ప్రపత్తియి లశక్తనుక్కుమ్ విశ్వాసమాన్ద్యభగవత్సన్విత స్త్ర్యభయరూపహేతుద్వయ ముణ్డేయాకిలుమ్ భగవత్సన్విత స్త్ర్యభయమే ప్రధానహేతు; (౧) “స్వస్వాత స్త్ర్యభయతాలే భక్తిసన్ధువిల్లు, భగవత్సన్విత స్త్ర్యభయతాలే ప్రపత్తిసన్ధువిల్లు” ఎన్టితే ఇవర్తామ్ కీమరుళిచ్చెయ్ తతు. ఇత్తాలే, అన్యోపాయాశక్తతయా అనన్యగతియానవనే. ప్రపత్త్యధికారియామోసాతి ఇవ్వపాయాధికారియుమ్ అన్యోపాయాశక్తతయా అనన్యగతియానవనెన్దైతాయ్ విల్లు. — అన్తి క్కే, ఇతికస్వత స్త్రీత్వతై (భక్తియిలశక్తనుక్కు) ఇత్యాదియాలే సిరీకరిక్కితారాకపుమామ్. వాక్యార్థయోజనైయిల్ భేదమిల్లై. భక్తియి లశక్తనైక్కుఁజ్జిత్తు విహితమాన ప్రపత్త్యుపాయమ్ స్వత స్త్రీమానాత్పాలే, ప్రపత్తియిలశక్తనైక్కుఁజ్జిత్తు విహితమానవితుపుమ్ స్వత స్త్రీమాక క్కుఁజ్జియిల్లెయ్ తతు.

౪౬౩. ఇవ్యాచార్యాభిమానమ్ ఇవనుక్కుణ్డాక్కుమ్ ఫలపరమృతైయై యరుళిచ్చెయ్ తు ఇవ్వర్థతై నిగమిత్తరుళికితార్, (ఇతు) ఎన్టుడన్దై. అతావతు - ఇప్పడి కీర్తించొన్న ఆచార్యాభిమానమాకితి

పిన్నుపుష్పితమాక్కుమ్, అనన్తరమ్ ఫలపర్యస్తమాక్కుమ్.

శ్రీవచనభూషణమ్ సంపూర్ణమ్.

పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువడికళేశరణమ్.

వితు, ప్రథమత్తిలే ఇచ్చేతననుక్కుప్రణవోక్త భగవదనన్యార్థ శేషత్వ
తైచ్చరమపర్వపర్యస్తమాకణ్ణిత్తి అనాదికాలమ్ స్వాతంత్ర్యనూకీతి
అల్లిలిలేమణ్ణిచ్చరకెల్లుదుకిడన్ద స్వరూపత్తైత్తుళిర్ తైల్లుమ్బుడియాక్కుమ్;
ఇప్పడిపల్లవితమానపిన్ను మధ్యమపదోక్తానన్యశరణత్వతైచ్చరమపర్వ
పర్యస్తమాకణ్ణిత్తి, ఫలసూచకమాన ఉపాయాభ్యవసాయ యోగ
త్తాలే స్వరూపత్తై పుష్పితమామ్బుడియాక్కుమ్; ఇప్పడిపుష్పితమాన
ననన్తరమ్, చరమపదోక్తానన్యభోగత్వతైయుమ్ చరమపర్వపర్యస్త
మాకణ్ణిత్తి, నిత్యకైజ్జర్యశీ యోగత్తాలే స్వరూపత్తై ఫలపర్యస్త
మామ్బుడి యాక్కుమ్మెన్దపడి. ప్రథమరహస్యమాన తిరుమన్రత్తిల్
పదత్రయ ప్రతిపాద్యమాన అనన్యార్థ శేషత్వాద్యాకారత్రయము
మాత్తాపుక్కు స్వరూపమాయ్ అతుతాన్ చరమపర్వపర్యస్తమా
యితే యిరుప్పతు ; ఇనైతా నాచార్యోపదేశాదికళాలే లభ్యజ్జళాకై
యాలుమ్, అన్వపదేశాదికళుక్కడి “ఇవన్ నమ్మడైయవన్” ఎన్గితి
ఆచార్యాభిమానమాకై యాలుమ్, ఆచార్యాభిమానమివన్ యున్డా
క్కుమ్మెన్గితి ; ఆక ఇప్పడియిరుద్దుళ్ళ పదత్రయార్థనిష్ఠైయై ఇవాచా
ర్యాభిమానమివనుక్కున్డాక్కి ఉన్జీవిప్పితై విడుమ్బుడిశొల్లిన్ యిన్దు.

అథవా, ఇప్పడి స్వతంత్రోపాయమానవితు ఇవన్ స్వరూపత్తై
పర్వక్రమేణ ఉన్జీవిప్పిక్కుమ్బుడియై ప్రకాశిప్పియూనిన్దుకొన్డు ఇవ్వరత్తై
నిగమిత్తురుళుకితార్, (ఇతు) ఇత్యాదియాల్. అతావతు - ఆచార్యాభి
మానమాకీతివితు ప్రథమమ్ భగవద్విషయత్తిలే అన్వయిప్పిత్తు అనాది
కాలమ్ తదన్వయరాహిత్యత్తాలే(౧) “వాడినేన్” ఎన్నుమ్బుడి, ఉతావి

క్కిడన్ద స్వరూపత్వై పుల్లవితమాక్కుమ్ ; పిన్బుభాగవతవిషయ త్తిలే' యూన్దువిత్తు ఫలాన్వయ యోగ్యమాక్కుకై యాలే, పల్లవితమాయిరున్ద వత్తై పుష్పితమాక్కుమ్ ; అనన్తరమ్, (౧) 'నిన్దు తన్బుకథ్తే త్త' ఎన్దిటపడియే చరమపర్వత్తిలే నిలై పెఱుత్తి పుష్పితమాయిరున్ద వత్తై ఫలపర్వన్తమాక్కుమ్ మెన్నెవుమామ్.

అక, ఇప్పొకరణత్తొల్, ఆచార్యనై ఉపాయమాకప్పన్ శ్రీనార్ కుక్కుభయాభయజ్గళిరణ్ణుమ్ మాటిమాటినడక్కుమ్ మెన్నుమ్ ప్రసజ్గమిల్లా మైయుమ్, ఇన్వర్థ నిర్ణాయకప్రమాణమిన్న తెన్ను మతుమ్, ఇన్వర్థస్థాప నత్తుక్కిడాన ఉపపత్తియుమ్, ఐతిహ్యముమ్, ఇన్వర్థోపపాదనార్థమాక ప్రాప్యనిర్ణయముమ్, ఇప్పడి ప్రాప్యనిర్ణయమ్ పణ్ణినాల్ ఇత్తుక్కు సదృశ మాక వే కొళ్ళవేణుమ్ ప్రాపక మెన్ను మతుమ్, అల్లాతహాతువరుమ్ దూషణముమ్, ఈశ్వరవిషయ త్తి లివనుక్కుళ్ళ చరణవత్పారతన్యై నన్యత్వజ్జలై సూచిప్పిత్తుక్కుణ్ణు ఈశ్వరనైప్పన్ ముమతిల్ ఇవనై ప్పన్ ముమతుక్కుళ్ళ విశేషముమ్, ఈశ్వరచేతనర్కళిరువర్క్కు మివ నుపకారక నెన్దుమ్, ఈశ్వరనుమానై ప్పడుమ్ పద త్తైయు డైయనెన్దుమ్ ఇవన్ పణ్ణముపకారత్తుక్కు సదృశ ప్రత్యుపకారమిల్లెయెన్దుమ్, ఇవ నోటైసమ్మన్దమ్ మోక్షత్తుక్కేహేతువాయిరుక్కుమ్ మెన్దుమ్, ఈశ్వరనై యుపకరి త్త ఇవనిలుమ్ ఇవనై యుపకరి త్త ఈశ్వరనే మహోపకారక నెన్దుమ్, ఇవ్వాచార్యనైభవముమ్; ఆత్మగుణముణ్ణానాలుమ్ ఆచార్య సమ్మన్దత్తై నెక్కిత్తొల్ అన్దప్రయోజనముమ్ అవద్యకరముమ్ ఈశ్వరనిగ్ర హహేతువుమామ్మడియుమ్, ఆచార్యసమ్మన్దవిచ్చేద త్తిల్ భగవత్సమ్మన్ద దార్లభ్యముమ్, ఆచార్యాన్వయత్తుక్కుమ్ భాగవతసమ్మన్ద మపేక్షిత మెన్ను మతుమ్, ఆచార్యాభిమాన మొద్దియ ఉజ్జీవనోపాయమిల్లెయెన్ను మిడ త్తిల్ ఆప్తోపదేశముమ్, ఇన్వర్థత్తినుడైయ స్థిరీకరణముమ్, ఇవ్వా చార్యాభిమాన నిష్ఠనానవన్ సులభమాన ఇవ్విషయ త్తైవిట్టు దుర్లభ

మాన భగవద్విషయ తై రక్షకమాక విచ్ఛిక్తకృడవనల్లనెన్దుమ్, పర
త్వాదిప్రాప్త్యస్థలభ్యైల్లా మివ్విషయమే యెన్దిరుక్కృడవనెన్దుమ్, ఇవ
నుక్కు ప్రతికూలానుకూలానుభయరిన్నా రెన్దుమ్, ఇవనుడైయ జ్ఞానా
నుష్ఠానజ్ఞభుక్కు వినియోగముమ్, ఇవనుక్కు నిషిద్ధానుష్ఠానముమ్
విహిత భోగాదికభుమ్ త్యాజ్యమెన్ను మిడముమ్, స్వరూపప్రచ్యుతి
వారామైక్కు వేణుమనస్థెయుమ్, ప్రాప్త్యభూమిప్రావణ్యాదిత్రయము

మివనుక్కువశ్యాపేక్షిత మెన్నుమతువుమ్, ఆచార్యవిషయ త్తిల్ స్వ
గతపరగత స్వీకారోపాయద్వయ ప్రమాణజ్ఞభుమ్, ఆచార్యాభిమాన
త్తిన్ స్వతంత్రోపాయత్వముమ్, తడధికారినిర్ణయముమ్, ఇవాచార్యాభి
మానమిచ్చేతననుక్కుణ్ణాక్కుమ్ ఫలపరమ్పరైయెయుమ్ శొల్లుకెయాలే,
సదాచార్యాభిమానమే సర్వర్క్కు ముత్తారకమెన్నుమిడమ్ శొల్లు
ప్పట్టతు.

ఆక. ఇత్తాల్, వాక్యద్వయోక్తోపాయోపేయ చరమావధియై
యరుళిచ్చెయ్ తారాయిత్ర్ము.

శ్రీవచనభూషణవ్యాఖ్యానమ్ సంపూర్ణమ్.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

